HEMLIG

2024-11-08

SOLNA TINGSRÄTT

B 2936-24
Aktbilaga 53

OSL 35:12. 2024-11-08 /L Törnberg e.u. av M Möller

Polisen

Protokollbilaga

Arkiv/Åkl. ex

Åklnr
AM-46151-24

Signerat av
Kristina Montalto

Signerat datum
2024-11-07 17:18

GÖTA HOVRÄTT
INKOM: 2024-11-08
AKTBIL: 53

Enhet
Region Stockholm, BINR 8 PO Sthlm Nord

Handläggare (Protokollförare)
Kristina Montalto

Datum
2024-11-07

Bitr. handläggare
Susanne Wide

Undersökningsledare
Anna Wennergren

Polisens diarienummer
5000-K350152-24

Personer i ärendet

Förtursmål	Beslag	Målsägande vill bli underrättad om tidpunkt för huvudförhandlingen
Nej		Nej
Ersättningsyrkanden		Tolk krävs

Misstänkt (Efternamn och förnamn)	Personnummer
Forsberg, Per Lennart	19630816-0115

Brott	Förhandsgodkännande enligt RB 48:10
	Nej

Misstänkt har delgivits information om att förenklad delgivning kan komma att användas av polis och tingsrätt (skriftligt överlämnad vid ett personligt sammanträffande).

Misstänkt har delgivits information om att tillgänglighetsdelgivning kan komma att användas av tingsrätt (skriftligt överlämnad vid ett personligt sammanträffande).

Underrättad om slutförd förundersökning / utredning enligt RB 23:18a	Yttrande senast (rådrum)
2024-10-07, muntlig underrättelse	2024-11-04
	Resultat av slutunderrättelse: Ingen erinran

Försvarare
Björkman, Johanna, förordnad 2024-03-23

Underrättad om slutförd förundersökning / utredning	Yttrande senast (rådrum)
2024-10-07, muntlig underrättelse	2024-11-04
	Resultat av slutunderrättelse: Ingen erinran

Notering

Innehållsförteckning

Diarienr	Uppgiftstyp	Sida
	Utskrifter av förhör	
	Dialogförhör målsägande [redacted]	
5000-K350152-24	Dialogutskrift förhör med [redacted] 2024-04-04	3
	Dialogutskrift förhör med [redacted] 2024-04-30	56
	Dialogutskrift förhör med [redacted] 2024-07-01	84
	Dialogförhör målsägande [redacted]	
	Dialogutskrift förhör med [redacted] 2024-04-04	146
	Dialogutskrift förhör med [redacted] 2024-07-01	179
	Dialogutskrift förhör med [redacted] 2024-04-30	238
	Dialogförhör misstänkt Per	
	Dialogutskrift förhör 2 med Per 2024-03-23	265
	Dialogutskrift förhör 4 med Per 2024-04-03	296
	Dialogutskrift förhör 5 med Per 2024-04-22	339
	Dialogutskrift förhör 6 med Per 2024-05-03	372
	Dialogutskrift förhör 7 med Per 2024-05-07	433
	Dialogutskrift förhör 8 med Per 2024-05-31	483
	Dialogutskrift förhör 9 med Per 2024-07-10	548
	Dialogutskrift förhör 10 med Per 2024-07-12	723
	Dialogutskrift förhör 11 med Per 2024-08-22	840
	Dialogförhör målsägande [redacted]	
	Dialogutskrift förhör med [redacted] 2024-06-17	1038
	Dialogförhör Neuroradiolog	
	Dialogutskrift förhör Leg. läkare Johan Lundberg	1092
	Personalia	
	Bilaga skäligen misstänkt, Forsberg, Per Lennart	1104
	Personalia, Forsberg, Per Lennart	1105

Polisen

Dialogutskrift förhör med [redacted]

2024-04-04

Signerat av

Signerat datum

Enhet
Region Stockholm, BINR 8 PO Sthlm Nord

Diarienr
5000-K350152-24

Originalhandlingens förvaringsplats	Datum	Tid
	2024-09-16	14:35

Involverade personer	Personnummer/Orgnr	Roll
[redacted]		Berörd person

Involverad personal	Funktion
Susanne Wide	Uppgiftslämnare

HEMLIG

Ärendenummer: K350152-24
Hörd person: [redacted]
Förhörsdatum: 2024-04-04
Förhörsledare, FL1: Sara Kjernholm
Biträdande förhörsledare, FL2: Kristina
Övriga närvarande: Målsägandebiträde Elisabeth Massi Fritz
Utskrivet av: u0097130

FL1: Då sätter vi igång och förhör ska hållas då med [redacted] i ärende K350152-24 och med [redacted] här sitter målsägandebiträdet Elisabeth…

Mäb: Massi Fritz.

FL1: … Massi Fritz…

Mäb: Mm.

FL1: … och förhörsledare är Sara Kjernholm och Kristina (okänt namn), och tiden är 12:36, som sagt [redacted] nu vet du ungefär hur förhöret kommer att gå till, jag tänkte börja med att du själv får berätta vad, hur, hur den här dagen blev för dig?

[redacted]: Vad som hände tänker du…

FL1: Mm.

[redacted]: … från början, ja jag vaknar av att pappa ringer mig, ringer mig tidigt på morgonen precis innan jag, jag skulle jobba egentligen så precis innan jag skulle gå upp till jobbet egentligen, om jag kommer ihåg, som sagt jag har, mitt minne är inte superbra riktigt men jag ska, det, jag, jag kommer ihåg att han säger att mamma har åkt in med ambulans till sjukhus i alla fall kommer jag ihåg och att han satt där med två stycken ambulans, ambulanspersonal eller sjuksköterskor tror jag att det var, och dom ville väl att jag skulle komma dit då för att stötta pappa och sen att vi skulle åka in till sjukhuset, så jag och min sambo åker dit träffar dom här sjuksköterskorna eller ambulanspersonalen och pappa då, dom förklarar lite snabbt vad som hade hänt på morgonen jag drack någon typ, vi drack någon kaff, någon kopp kaffe och sen lämnade dom, och sen aa sen skulle vi, juste jag ringde min syster också för att hon skulle få reda på det för att hon skulle åka med till sjukhuset också, men hon svarade inte från början men hon ringde upp sen så vi väntade lite på att syran skulle komma hem till, aa mamma och pappa då.

FL1: Mm.

[redacted]: Och sen när hon kom till, kom hem då åkte vi ganska fort till sjukhuset.

FL1: Mm.

HEMLIG

[redacted]: Och sen när vi var där för vi hade ju aldrig varit där så, eller på just den sjuk, så det var ju ganska svårt att hitta så vi sprang ju runt en 20 minuter eller någonting innan vi hittade rätt, och sen ja vad hände sen då, sen när vi kom upp till avdelningen så fick vi vänta lite och så kom det några om det var sjuksköterskor också och gav oss någon sån här anhörigrum, sen satt vi där och vänta en liten stund sen behövde jag gå ut och förnya parkeringen för jag hade problem med appen så jag betalade det via biljett, så gick jag ut till bilen förnyade det och sen när vi var på väg tillbaka då ringde min sambo mig för att då hade polisen kommit in och ville prata med oss så vi, aa gick tillbaka då och sen där så, aa ville dom, höll dom ju förhör med både mig och min syrra och min sambo, och pappa vet jag inte vad som hände med dom, han försvann iväg jag vet inte vad som hände med honom, och sen efter förhöret så, så kom det ner en läkare och så satte det med två poliser och läkaren förklarade lite vad som, vad det var som var fel med mamma så att säga, och att hon inte skulle överleva och så, och sen var det ju problem med att vi skulle ju inte först, om jag kommer ihåg rätt så skulle vi inte få gå upp och liksom se, se henne liksom, men jag vet inte dom ändrade på det där tillslut så vi fick gå upp med polisen då, vi fick ju inte rör, hålla henne i handen och såna där grejer, och sen, fan hände sen då, jag kommer fan, jag kommer nog inte håg vad som händer riktigt sen, jag tror jag, jag gissar på att jag ringde väl mormor kanske eller min mammas mamma då.

FL1: Mm, hur kände du då när du fick gå upp dit då till mamma?

[redacted]: Asså (ohörbart), jag var ju ganska arg för jag inte fick hålla henne i handen liksom.

FL1: Mm.

[redacted]: För det var någonting med utredningen och såna där grejer och jag tyckte väl det kunde dra åt helvete liksom så, så jag var ju ledsen, chockad förmodligen.

FL1: Mm.

[redacted]: Aa, det tar ju alltid en stund innan det sjunker in liksom, det var nästan värre dom andra dagarna vi var där, vi var ju där varje dag liksom så länge hon andades liksom, men jag kommer faktiskt inte riktigt ihåg vad som hände efter vi träffade mamma första gången.

FL1: Nej, du sa någonting om mormor?

[redacted]: Aa jag har för mig att jag ringde väl, jag måste ju ha ringt mormor och sen min, min gammelmoster också måste jag ju ha ringt antar jag, aa det (ohörbart) jag kommer faktiskt inte ihåg vad som hände sen, det var väl det i stora drag vad som hände.

FL1: Mm, och om vi går tillbaka då till själva när du, när pappa ringer till dig…

[redacted]: Mm.

HEMLIG

FL1: … vad, vad säger pappa till dig har hänt?

[redacted]: Oj, jag måste tänka nu, vad sa han ens, jag tror att han sa bara att papp, att mamma hade åkt in med ambulans till sjukhuset men att hon and, jag har för mig att han sa att hon andades tror jag, så jag fattade aldrig riktigt att det var så pass allvarligt som det var för att jag trodde mest bara att det var liksom, asså klart det var allvarligt men jag trodde inte det var så allvarligt liksom.

FL1: Nej.

[redacted]: Men jag kommer inte ihåg exakt vad han sa utan, men dom sa ju någonting så att jag började tänka på att det kanske var en hjärnblödning ändå, jag kommer inte ihåg riktigt hur jag gjorde den kopplingen dock, jag kommer ihåg att jag satt i bilen och tänkte att det kanske, i värsta fall kanske är en hjärnblödning tänkte jag.

FL1: Mm.

[redacted]: Men jag kommer inte ihåg varför jag riktigt gjorde den kopplingen, om dom sa någonting eller om det bara var jag som hade.

FL1: Och när du säger ’’dom’’…

[redacted]: Mm.

FL1: … alltså vem, vem är det du pratar, vem är det som pratar med dig?

[redacted]: Det är pappa och dom här ambulanssjuksköterskorna.

FL1: Jaha, så dom pratar med dig också?

[redacted]: Ja dom sitter i högtalartelefon liksom.

FL1: Okej…

[redacted]: Mm.

FL1: … jag förstår, dom sitter med och berättar vad som har hänt?

[redacted]: Ja.

FL1: Mm.

[redacted]: (Ohörbart), jag kommer inte exakt ihåg men…

HEMLIG

FL1: Mm.

[redacted]: … aa dom, jag kommer ihåg att när vi kommer så gick dom igenom lite mer och då fick jag ju mer klart för att dom trodde att det var en hjärnblödning (ohörbart).

FL1: Mm, okej, och du sa någonting om att ni drack kaffe…

[redacted]: Mm.

FL1: … först?

[redacted]: Mm.

FL1: Vilka var det som satt och drack kaffe då?

[redacted]: Det var jag, pappa och dom här två ambulans…

FL1: Okej.

[redacted]: … personalen.

FL1: Mm, och sen så lämnar dom förstod jag det som du sa?

[redacted]: Aa precis, aa…

FL1: Ja.

[redacted]: … dom lämnar, och då ringer, då har jag ju ringt min syster men då fick jag ju inget svar för att hon låg och sov.

FL1: Mm, okej.

[redacted]: Sen ringer hon upp mig och då säger jag vad som har hänt så att hon behövde komma hit, så.

FL1: Om vi tar det från det att, att, att dom lämnar ambulanspersonalen…

[redacted]: Mm.

FL1: … berätta vad, vad gör ni då?

[redacted]: Ja vad gör vi, vi gör väl inget, jag sitter kvar och dricker lite kaffe, pappa höll på att sopa upp något, något kaffe sån här kaffepulver från köks, från köksgolvet, sen skulle han upp och

HEMLIG

bädda sängen har jag för mig att han gjorde, vi gör inte så mycket mer bara pratade typ om hur hemskt allt är typ.

FL1: Mm, kaffepulver?

[redacted]: Mm.

FL1: Vad, vad, hur låg den då, eller hur såg det ut?

[redacted]: Asså jag gissar, nu vet jag ju inte men jag gissar väl på att han hade väl spillt lite när han väl kokar kaffe för han hade kokat kaffe åt ambulanspersonalen också.

FL1: Mhm.

[redacted]: Men jag kommer (ohörbart) att det låg liksom lite, man ser ju du vet, aa men du vet pulver litegrann…

FL1: Mm.

[redacted]: … på golvet liksom.

FL1: Okej.

[redacted]: Vad jag kommer ihåg i alla fall.

FL1: Och sen att han gick upp och bädda sa du?

[redacted]: Mm, precis.

FL1: Vart var du då någonstans då?

[redacted]: Då var jag nere och sen gick jag upp (ohörbart), asså han var väl ensam där uppe någon, någon minut bara kanske.

FL1: Mm.

[redacted]: Tänkte att jag skulle gå upp och kolla hur det var med han.

FL1: Och vad ser du att han gör då?

[redacted]: Då stod han väl och bädda sängen, gjorde han det, jag kommer faktiskt, nej jag kommer faktiskt inte ihåg om han gjorde det eller inte, jag vet bara att, (ohörbart), asså han var där uppe liksom…

HEMLIG

FL1: Mm.

[redacted]: … jag kommer inte ihåg exakt om han, vad han gjorde, jag vet att, jag kommer ihåg att jag såg att sängarna var bäddade i alla fall.

FL1: Mm.

[redacted]: Det kommer jag ihåg, men jag kommer inte riktigt ihåg, nej mer än så kommer jag faktiskt inte ihåg.

FL1: Så du ser att han bäddar sängen, och vad händer sen då, eller sängen är bäddad säger du?

[redacted]: Mm, precis, nej men sen går vi väl ner igen tror jag och sen packar jag mammas telefon och lite mobiltelefonladdare och såna här grejer i någon plastpåse, sen gör vi inte så mycket mer tills syrran kommer, syrran kommer ju ganska fort.

FL1: Mm, hur kommer det sig att du gör det då, du packar?

[redacted]: Packar telefonen?

FL1: Ja, i en plast?

[redacted]: Nej för jag tänkte att mamma ville ha den…

FL1: Ja.

[redacted]: … när hon vaknar liksom.

FL1: Ja jag förstår.

[redacted]: Jag tänkte att vi kommer väl sitta där hela dagen liksom…

FL1: Ja.

[redacted]: … och att det kan vara bra att ha laddning i telefon liksom.

FL1: Och den här telefonen…

[redacted]: Mm.

FL1: … mammas telefon, vem, vem har den under den här tiden nu då?

[redacted]: Innan jag packar den tänker du eller?

HEMLIG

FL1: Ja.

[redacted]: Jag tror att den låg i köket bara.

FL1: Okej.

[redacted]: Jag kommer faktiskt inte ihåg det men jag har inget minne av att jag har sprungit runt och du vet hittat den under sängen typ liksom…

FL1: Nej.

[redacted]: … utan den ligger där liksom.

FL1: Den ligger där, mm.

[redacted]: Ja nu är det min målare, jag ska bara (ohörbart).

FL1: Det är inga problem, vi tar en liten paus.

[redacted]: Mm.

FL1: Eller vi behöver (ohörbart).

[redacted]: Det går nog fort.

Mäb: Han skulle (ohörbart).

[redacted]: Ja precis… ja hej älskling målaren står utanför så du kan väl gå ner med nyckeln, ja (ohörbart), gå inte, lämna inte dörren låst för då kommer du inte in igen sen eftersom att jag har andra nyckeln, ja bra hej, puss hej.

FL1: Ja vad bra.

[redacted]: Ja det hade var det (ohörbart) låser sig ute.

FL1: Ja.

[redacted]: Vart var vi någonstans?

FL1: Vi var vid telefonen.

[redacted]: Ja juste, ja nej jag har inget minne av att jag går runt och letar efter den liksom…

FL1: Nej.

HEMLIG

[redacted]: … jag har för mig att den ligger i köket liksom där vi är liksom.

FL1: Vart i köket ligger den då?

[redacted]: Asså jag är inte säker men jag har något minne av att den ligger typ på diskbänken liksom.

FL1: Mm.

[redacted]: Asså mellan spisen och hoven liksom, men jag är inte säker jag bara, jag har bara inget minne av att jag springer långt eller går någonstans och hämtar den (ohörbart) den bara ligger i köket (ohörbart).

FL1: Och sen har du den i en, i en plastpåse sa du eller?

[redacted]: Aa precis…

FL1: Ja.

[redacted]: … tillsammans med en Iphone laddare och en Android laddare.

FL1: Okej, hur kommer det sig att du har olika laddare?

[redacted]: För pappa och jag har ju Androids.

FL1: Jaha okej.

[redacted]: Mm, och mamma har Iphone.

FL1: Iphone, okej.

[redacted]: Hon har ju arbetstelefon.

FL1: Mm, då förstår jag.

[redacted]: Eller hon hade.

FL1: Och, och så att vart hamnar den här telefonen sen då?

[redacted]: Jag lägger in den i bakluckan på min bil när vi åker.

FL1: Mm, okej.

HEMLIG

[redacted]: Sen rör jag inte den förens, ja jag kommer inte ihåg när det var men polisen var ju och hämta den sen så den har ju legat i, jag har inte rört den sen jag la in den liksom.

FL1: Nej, (ohörbart) om vi tar det då, du går ner du ser att pappa bäddar sängen…

[redacted]: Mm.

FL1: … ni går ner.

[redacted]: Mm.

FL1: Och vad gör ni när ni kommer ner då?

[redacted]: Asså jag har inte jättemycket minne av vad vi gör, asså jag har inget minne av att vi gör något speciellt, jag har för mig att jag dricker typ en kopp kaffe till liksom…

FL1: Mm.

[redacted]: … och sen kommer syrran så vi gör ju liksom ingenting speciellt liksom…

FL1: Nej.

[redacted]: … så, för min känsla, eller asså som sagt jag, vad jag kommer ihåg så kommer ju syrran ganska fort liksom eftersom hon vet, hon förstod att det var allvarligt liksom, så vi var nog inte, asså vi var nog inte ensamma så att säga mer än typ kanske, jag har ingen aning tio minuter en kvart kanske.

FL1: Och hur reagera din syster då när hon kommer?

[redacted]: Ja hon är också jätteledsen, asså stressad gissar jag också så, hon vet ju inte heller vad som har hänt liksom jag visste ju inte heller så mycket liksom, det var inte förens vi fick prata med läkaren efter ett par timmar sen när vi kom in som vi visste hur allvarligt det var liksom.

FL1: Mm, och vad berättar läkaren då?

[redacted]: Vad var det hon sa nu då, bara att mamma hade fått, vad som hade hänt att hon hade kommit in med och hade en hjärnblödning och att dom hade släppt eller borrat i skallen på henne och släppt trycket, och att, vad sa hon mer, aa dom trodde inte att hon skulle överleva liksom, vad sa hon mer då, jag kommer inte ihåg faktiskt vad mer hon sa faktiskt, det var, jag tror att (ohörbart) det var väl någonting med dom här poliserna också att inte vi fick gå upp eller hur det var.

FL1: Ja juste, mm.

HEMLIG

[redacted]: Jag tar lite vatten.

FL1: Ja absolut, självklart, du tar hur mycket du vill ha.

[redacted]: Ja, nej så att, ja nej jag kommer bara ihåg att dom berättade att det var jäkligt allvarligt och att det var en hjärnblödning och sen någonting om att dom skulle kolla om vi fick gå upp och träffa mamma typ.

FL1: Och vilka är med och lyssnar då på vad läkaren säger?

[redacted]: Det är jag min lillasyster min sambo, två poliser och sen läkaren.

FL1: Mm, okej.

[redacted]: Aa precis, aa.

FL1: Så.

[redacted]: För det här var efter vi hade gjort alla förhören.

FL1: Ja okej, det…

[redacted]: Ja.

FL1: … var efter, men innan alla förhören när, när du är med pappa då…

[redacted]: Mm.

FL1: … vem, vilken kontakt har ni med sjukhuset då?

[redacted]: Typ ingenting vi var ju uppe på avdelningen där och då sa dom ju att vi skulle vänta liksom.

FL1: Mm.

[redacted]: Så då satte vi oss och vänta där, jag kommer inte ihåg hur länge, jag (ohörbart), en känsla bara att det kändes länge liksom att vi fick vänta för man var ju orolig liksom.

FL1: Mm.

[redacted]: Sen kommer ju, sen kommer det två stycken från sjukhuset jag vet inte om dom, det var inga läkare men det var sjuksköterskor kanske eller något sånt…

FL1: Mm.

HEMLIG

[redacted]: … och gav oss det här anhörigrummet liksom som vi skulle sitta och vänta i, jag gissar väl att dom ville ha oss där eftersom dom hade tillkallat polis gissar jag, men aa…

FL1: Okej.

[redacted]: … det visste jag inte då liksom.

FL1: Nej, nej.

[redacted]: Men nu i efterhand så antar jag det.

FL1: Men vem pratar med pappa då om hur det är med mamma på sjukhuset?

[redacted]: Ingen.

FL1: Ingen?

[redacted]: Nej.

FL1: Nej, och inget telefonsamtal, inget?

[redacted]: Jo, jo, jo du har rätt det var, jag tror att det var en läkare som ringde när vi letade efter avdelningen som ringde, men det var inte jag han ringde ju pappa så jag hörde, jag hörde bara lite att dom sa att, att det var någon hjärnblödning har jag för mig, att dom sa (ohörbart), aa jag kommer inte riktigt ihåg faktiskt, men jag tror att han pratade någonting om att det var en hjärnblödning.

FL1: Och vad, berätta allt du kommer ihåg från det samtalet?

[redacted]: Nej att, att han ringde väl och, aa nej jag kommer faktiskt inte, jag kommer ihåg att han sa någonting om hjärnblödning men jag kommer inte ihåg mer asså vad dom sa exakt.

FL1: Vad hörde du att pappa säger då?

[redacted]: … Aa jag vet inte, jag vågar inte riktigt…

FL1: Nej.

[redacted]: … jag kommer inte riktigt ihåg asså faktiskt…

FL1: Okej.

[redacted]: … vad han sa.

HEMLIG

FL1: Mm.

[redacted]: Jag har inte, asså jag har inget minne av att han, asså att han liksom att det sägs något speciellt liksom som jag har lagt minne på liksom.

FL1: Nej.

[redacted]: Så.

FL1: Om vi tar nu överlag så där, hur upplever du att, att pappa hur, hur hans (ohörbart) är?

[redacted]: Just då eller?

FL1: Ja om vi tar det just då, vi börjar där, hur är han just då?

[redacted]: Ja men han var väl också ledsen liksom.

FL1: Mm.

[redacted]: Och stressad och så där, han brukar ju säga att han är ganska dålig på det, asså när folk blir sjuka och såna där grejer.

FL1: Mm.

[redacted]: Så att han är ju inte, det är ju inte, ja men, ja nej men det var ju vi som liksom visa vart vi skulle gå liksom han är ju, han var väl leds, ledsen liksom och chockad liksom.

FL1: Mm, okej.

[redacted]: Utgår jag ifrån eller asså det var väl så jag tolkade det i alla fall.

FL1: Mm.

[redacted]: Ja men, farfar var ju dålig för något år sen också, då var det ju samma sak liksom ungefär, ungefär samma reaktion liksom, så det var ingenting jag reagerade på så.

FL1: Nej, vad berättade han om vad som hade hänt?

[redacted]: Ja vad var det han, han hade, vad var det han sa då, han hade försökt väcka mamma i sängen hade jag för mig att han sa och fick inte liv i henne så då hade han ringt 112.

FL1: Mm.

HEMLIG

[redacted]: Och sen hade han, han som han hade pratat med på 112 hade väl bett han ta ner mamma på golvet tror jag för han ville att dom skulle starta HLR på henne, så då hade han gjort det och sen hade han gjort HLR tills han var tvungen att springa ner och öppna upp för ambulansen tror jag.

FL1: Ja juste, mm.

[redacted]: … Annars sa, sa han något mer, ja att dom hade druckit lite vin kvällen innan sa han väl och sen hade dom gått och lagt sig, vad jag förstod det som, aa osäker men jag har för mig att dom sa att dom hade druckit lite vin på kvällen och sen hade dom gått och lagt sig liksom.

FL1: Mm.

[redacted]: Och att han hade, att hon hade snarkat men hon, asså jag har för mig att mamma snarkar förut också så det är väl därför att han kanske inte liksom tyckte att det var konstigt…

FL1: Nej.

[redacted]: … liksom, nej jag vet inte, aa vad var frågan igen, förlåt?

FL1: Nej det var mera vad du kommer ihåg vad pappa berättade hade hänt.

[redacted]: Aa nej det är väl typ det, så, om just, om just den kvällen eller liksom om den (ohörbart), aa det.

FL1: Och angående det liksom den här hjärnblödningen och så där då.

[redacted]: Mm.

FL1: Vad sa han kring den då?

[redacted]: Vad fan sa han, sa han något… vad fan sa han, nej han snacka (ohörbart), jag vet inte, aa (ohörbart), för han hade snackat någonting om att hon hade haft, att hon hade ramlat i trappat typ för typ en vecka sen eller någonting, och sen att hon hade haft, hon hade klagat på att hon hade haft, vad heter det, ont i huvudet tydligen, asså så här jätteont i huvudet tydligen och då hade pappa bett och sagt att om hon skulle åka och kolla upp det liksom.

FL1: Mhm.

[redacted]: Men det är ju, morsan var ju envis liksom så dom hade inte gjort det, vad jag förstod det som, men jag kommer inte riktigt ihåg när han sa det, det vet jag inte riktigt om det var, om det var då eller om det var på morgonen eller när det var riktigt, det vågar jag inte säga på när det var, men…

HEMLIG

FL1: Mm.

[redacted]: … jag vet att han sa någonting om det i alla fall.

FL1: Men ramlat i trappan?

[redacted]: Mm.

FL1: Berätta vad sa han om det?

[redacted]: Nej asså min mamma hade ju ganska, hade ju, asså hon drack ju mycket liksom hade gjort länge liksom och när hon drack så hände det att hon ramla liksom, så det var ju kanske inte, det var ju inte ovanligt liksom på det sättet, förlåt vad var frågan igen?

FL1: Nej men just det här att han hade sagt att hon hade ramlat i trappan.

[redacted]: Aa.

FL1: Vad, vad sa han om det, du sa någon vecka sen?

[redacted]: Ja jag kommer inte ihåg men jag vet att det var inte liksom den dagen utan det var någon vecka eller fem dagar sen eller fyra dagar sen jag kommer inte ihåg vad han sa någonting, det var liksom inte igår liksom, eller dagen innan det hände utan det var längre sen tillbaka liksom.

FL1: Hur sa han det då?

[redacted]: Ja han sa väl det bara tänkte jag säga, jag vet, jag kommer inte ihåg riktigt när han sa det faktiskt, om det var när vi, på morgonen där eller om det var när vi åkte till, jag kommer inte ihåg det faktiskt.

FL1: Mm.

[redacted]: Tyvärr, jag vågar inte riktigt säga när det hände, eller när det var… aa nej, nej tyvärr jag kommer inte ihåg det, när jag börja prata om det nu så börjar jag inse hur lite jag kommer ihåg, asså jag har inte tänkt så jätte, försökt inte så mycket tänka på, men det, just första dagen där efter vi var på sjukhus där vi fick reda på att det var riktigt illa då kommer jag faktiskt inte ihåg så mycket, jag kommer inte ens ihåg vad jag gjorde sen, nej aa (ohörbart), aa.

FL1: Men då är du där på sjukhuset i alla fall, och du säger att du är lite alltså irriterad över att…

[redacted]: Mm.

HEMLIG

FL1: … du inte får röra…

[redacted]: Mm.

FL1: … vid mamma.

[redacted]: Mm.

FL1: Men vad, vad är det du ser då, alltså?

[redacted]: När vi är hos mamma eller?

FL1: Ja.

[redacted]: Nej mamma ligger där med massa slangar liksom.

FL1: Mm, okej.

[redacted]: Och någon linda på huvudet, jag gissar ju, dom var ju tvungna att, aa borra i skallen då gissar jag för att släppa på trycket liksom.

FL1: Mm.

[redacted]: Aa det är väl det jag ser liksom det ser ju förjävligt ut liksom.

FL1: Mm, och sen så har ju vi kontakt där på, vi har ju kontakt på söndagen först där när du har varit på sjukhus förstår jag det som?

[redacted]: På, aa på söndag exakt det var ju…

FL1: Mm.

[redacted]: … vi var väl, lördagen var väl första dagen vi var där tror jag, eller var det på fredag, nej det var på lördagen ja precis, aa söndag andra, dagen efter (ohörbart).

FL1: Mm, och vad, vad går dina tankar då när, jag förstår att du inte kommer ihåg allt vad du gjorde sen, men vad, vad?

[redacted]: Asså jag, jag vet inte vad jag tänker jag bara tänker på att allt är förjävligt liksom typ.

FL1: Mm.

HEMLIG

[redacted]: Det kändes så jävla hopplöst på något sätt, orättvist hon blev ju liksom, hon är bara 53 och vi hade precis berättat att hon skulle, eller för någon vecka sen att hon skulle bli farmor liksom.

FL1: Mm.

[redacted]: Och det kändes förjävligt att det skulle hända nu liksom och så, sen tyckte jag synd om alla, asså det är nästan det som vart jobbigast tycker jag att alla är så ledsna liksom.

FL1: Mm.

[redacted]: Det hade ju varit, nu ringer det, aa, jag gör så, att det liksom, det hade väl räckt om det var jag och syrran som var ledsna men alla man pratar är ledsna liksom…

FL1: Mm.

[redacted]: … då blir det så jobbigt liksom, mormor var ledsen och alla hennes brorsor och så där.

FL1: Och vad, hur, hur gick pratet mellan er då, om vad som, om det här som hade hänt?

[redacted]: Jag tror, asså mitt minne är att vi inte pratar så mycket om det, just för att vi är hos mamma liksom…

FL1: Mm.

[redacted]: … mer eller mindre hela tiden liksom så vi försöker egentligen bara, för då var det ju ändå så här dom skulle göra någon till magnetröntgen så det var ju liksom inte 100 procent att det var liksom, asså man förstod att det inte skulle gå men det fanns ändå någon form av…

FL1: Mm.

[redacted]: … hopp liksom så där.

FL1: Okej.

[redacted]: Så vi pratade inte så mycket negativt just då liksom, det var ju mest bara att vi satt där inne och höll henne i handen typ och bara pratade lite minnen och så där.

FL1: Mm.

[redacted]: Har jag för mig, men jag kommer inte faktiskt inte riktigt exakt ihåg vad vi (ohörbart), liksom vad vi exakt pratar om liksom jag kommer bara ihåg att vi är på sjukhuset…

FL1: Mm, okej.

HEMLIG

[redacted]: … typ till så här tolv typ fram till eftermiddagen någon gång liksom.

FL1: Jag tänker så här när pappa sen inte är kvar där…

[redacted]: Mm.

FL1: … liksom, vad fick du för tankar då?

[redacted]: Nej jag undrade vad som hade hänt…

FL1: Ja.

[redacted]: … jag fattade ingenting.

FL1: Nej.

[redacted]: Jag tyckte det var jättemärkligt och sen på det sättet också du vet det var ju bara typ fem uniformerade poliser som bara tog bort han och sen fick inte jag reda på någonting liksom…

FL1: Mm.

[redacted]: … och ingen som sa någonting liksom om något liksom.

FL1: Nej.

[redacted]: Så att jag, då blir man, jag blir ju orolig liksom.

FL1: Mm.

[redacted]: Så jag, ja för det är ju det också då, man vet ju ingenting jag har ju inte vetat någonting liksom om något, det enda, det enda jag visste det var ju att pappa var borta och mamma skulle dö liksom.

FL1: Mm.

[redacted]: Så att jag tror inte jag riktigt orkade tänka riktigt på vad som händ, asså det var, mamma var ju den som var prio liksom.

FL1: Mm.

[redacted]: Så jag tänkte inte så mycket på liksom.

FL1: Nej, det är ju självklart att det blir det.

HEMLIG

[redacted]: Ja, så jag tänkte inte så mycket på, jag tänkte väl bara att dom skulle prata med honom och så skulle han komma sen liksom.

FL1: Mm.

[redacted]: Antar jag att jag tänkte, så, jag kommer inte ens riktigt ihåg när jag fick reda på (ohörbart) inte skulle komma tillbaka, det kommer jag inte ihåg riktigt hur det gick till, jag vet inte om det var bara du och jag som prata om det eller jag vet inte vem det var som sa det jag kommer inte ihåg riktigt.

FL1: Nej precis, nej det var du och jag som pratade…

[redacted]: Var det de, aa.

FL1: … om det, om att hans, att han hade häktats.

[redacted]: Mm, okej.

FL1: Men vad tänkte du då, när det hade gått ett tag nu då?

[redacted]: Jag tänkte vad fan är det som händer, först visste jag inte, jag fick ju inte reda på vad han var…

FL1: Misstänkt för.

[redacted]: … misstänkt för heller, så jag har ingen aning, jag tänkte, jag vet inte vad jag tänkte riktigt, jag tänkte väl kanske att dom, jag vet inte, asså det blir, det blir så jävla blankt i huvudet liksom på något sätt, det var bara, man stänger ner typ på något sätt, det blev för mycket liksom jag har inte ens, jag kommer inte ens ihåg vad jag tänkte på, samma sak som nu jag vet inte ens vad jag tänker nu eller vad jag tänker om det nu liksom, det känns som att man bara vill liksom, man vill inte, jag vill inte vara med liksom på det, med det, man vill bara åka härifrån och aldrig komma tillbaka typ.

FL1: Mm.

[redacted]: Så jag kommer faktiskt inte ihåg om jag, om jag tänkt, om jag har tänkt något mer på det faktiskt.

FL1: Har du någon du kan prata med?

[redacted]: Ja asså jag pratar ju med min sambo liksom och så där.

FL1: Mm.

HEMLIG

[redacted]: Men jag vet inte om jag är riktigt är där riktigt än och orkar prata om det heller liksom…

FL1: Mm.

[redacted]: … nu, det jag gör nu mest är att jag är ute och springer liksom det brukar hjälpa för mig liksom.

FL1: Mm.

[redacted]: Så jag brukar, aa här om dagen råkade jag springa ett halvmaraton utan att det var meningen ens liksom bara för att jag inte, det är skönt då vet jag där är det tyst på något sätt.

FL1: Mm, där är det ingen som…

[redacted]: Nej.

FL1: … som stör dig.

[redacted]: Precis.

FL1: Nej.

[redacted]: Så att jag har väl inte riktigt pratat om jättemycket om det så, det är mest, nu är det mest typ så här praktiska saker som jag tycker är mycket på liksom, ja men du vet vad händer med mammas grejer och vad händer med radhuset och du vet såna här saker.

FL1: Mm.

[redacted]: Som är, nej jag vet inte det är konstigt på något sätt jag vet inte, det känns som att man inte liksom vill vara, aa man vill inte ta i det på något sätt.

FL1: Nej.

[redacted]: Riktigt.

FL1: Tids nog kommer du ju också få veta vad som händer med mammas saker och sånt…

[redacted]: Mm.

FL1: … det är inget som vi kan säga någonting om i nuläget (ohörbart) men du kommer få veta det.

HEMLIG

[redacted]: Nej det är väl det som gör det också, precis, jo jag förstår ju att jag kommer få (ohörbart), men det är ju liksom att alla ringer ju mig om dom här frågorna som alla andra har också ja menar min pappas föräldrar ringer ju mig det är ingen som har hört (ohörbart), liksom ringt (ohörbart) rattat någonting…

FL1: Nej.

[redacted]: … liksom, utan dom ringer ju mig och dom är ju nästan 90 liksom.

FL1: Mm.

[redacted]: Dom förstår ju inte heller vad som har hänt liksom…

FL1: Nej.

[redacted]: … och så ska jag försöka förklara för (ohörbart) vad som har hänt fast jag inte heller vet vad som har hänt.

FL1: Nej.

[redacted]: Så att det blir ju liksom.

FL1: Vilka mer ringer till dig då?

[redacted]: Ja mormor ringer, min gammelmoster ringer ju mig.

FL1: Och vad säger dom då?

[redacted]: Nej sam, nu på sista tiden har det varit mest begravningsprat liksom.

FL1: Okej.

[redacted]: Och just om det här med pappa så är det väl bara vi får väl se vad polisen säger liksom för ingen av oss vet ju någonting liksom.

FL1: Mm.

[redacted]: Vi sitter ju bara och väntar liksom på vad som ska hända, så att nu pratar vi mest om, dom var hemma hos mig i, igår var det va tror jag, aa igår, pratade vi lite, då bokade vi tid för sån här begravningsbyrå vi ska åka på möte med sånt liksom…

FL1: Mm.

HEMLIG

[redacted]: … så prata vi typ blommor och sånt skit liksom på begravningen, vad var frågan igen jag glömde.

FL1: Nej men det, det var just vad dom sa kring det här då…

[redacted]: Ja.

FL1: … just, alltså att, att det har blivit en polisutredning?

[redacted]: Dom har inte sagt så mycket egentligen, asså min gammelmoster sa väl att pappa, pappa alltid varit snäll liksom mot, mot dom liksom och så, och sen är det mest bara vi får väl se vad, vad polisen säger, jag tror, det är ingen som riktigt orkar, asså du vet det är ju lite samma som med mig tror jag det är ingen som vill ta upp det liksom för att, för att vi vet ju ingenting heller liksom, asså det, jag vet inte det känns dumt på något sätt att spekulera för att jag tror inte att det är bra för någon liksom, när vi inte vet någonting liksom, så det är ju inte så mycket som, mammas chef skriv, skrev till mig, juste någon från föreningen har ringt och börjat snacka om någon auktion, eller att dom skulle, du vet…

FL1: Ja jag förstår.

[redacted]: … om ingen betalar så måste auktion.

FL1: Det där ska du inte, det där får du bara säga, ja.

[redacted]: Nej asså jag, jag blev lite så här…

FL1: Ja.

[redacted]: … dagen efter min mamma dött liksom.

FL1: Det var lite magstarkt.

[redacted]: Ja, asså dom har, dom har ju liksom autogiro på lånet liksom…

FL1: Ja.

[redacted]: … men jag tror att det överlever ett par veckor liksom.

FL1: Ja det var lite magstarkt faktiskt.

[redacted]: Ja.

FL1: Då är det bara att säga, tack du får återkomma.

HEMLIG

[redacted]: Ja, jo precis.

FL1: Ja, verkligen.

[redacted]: Men det är också det att det blir som att telefonen blir som något slags man vill…

FL1: Ja.

[redacted]: … jag vill bara typ kasta den i vattnet och bara du vet aldrig ta tag i den liksom, det blir som en handgranat på något sätt liksom, aa som sagt min mammas chef skriver på Facebook och min pappas tror jag att det var, jag vet inte ens vem det var det var någon annan som skrev (ohörbart), jag vet inte ens vilka det var liksom så att det, mm många skriver till mig och ringer.

FL1: Jag förstår.

[redacted]: Så att.

FL1: [redacted] jag tänker vad, när var det du senast träffade din mamma?

[redacted]: Jag tror att det var, antingen var det dagen innan eller, aa för att, var det på torsdag, onsdag eller torsdag vill jag säga att det var, samma vecka som det hände så att säga, för då hade jag ju snackat med farsan om att vi skulle, vi hade ju en granne, hade vattenläcka nere i vårat badrum så att våra tak har vi (ohörbart), slipp, eller tagit bort färgen och torkat och grejer så farsan hade, eller mamma och pappa var där och skulle kolla på det om vi skulle göra det själva så att säga spackla och måla såna där grejer, så då träffade jag dom båda två det var nog sista gången, eller jag träffa mamma i alla fall.

FL1: Mm, och hur upplevde du att det var med dom då?

[redacted]: Nej som vanligt så, jag märkte inge, inge liksom annorlunda så, asså min mamma har ju alltid varit, hon är ju ganska tystlåten så där liksom hon är inte den som, hon är ingen sprallig person på det sättet liksom så att jag menar hon, nej prata lite om försäkringsbolag och såna här grejer, hon jobbade ju på försäkringsbolag.

FL1: Mm.

[redacted]: Så hon var ju jäkligt bra att (ohörbart), eller prata med när det gällde såna grejer liksom, så hon pratade lite om det och så, frågade väl hur det var med, med min sambo då om hennes mage liksom.

FL1: Mm.

HEMLIG

[redacted]: Och så sa han väl typ att vi skulle höra av oss om vi behövde hjälp för dom hade varit förbi med lite mat och såna där grejer till min, när jag jobba, jag jobbar ju ganska mycket annars, men dom hade varit förbi med lite mat och sånt när hon mådde illa liksom när jag var på jobbet och så, nej och sen, ja när vi träffas, vi kom väl överens om att vi skulle, asså att, att jag skulle använda försäkringsbolaget på den där skada på taket liksom.

FL1: Mm.

[redacted]: Och sen, sen åkte dom hem för att mamma skulle jobba, hon jobbade ju hemifrån mycket.

FL1: Okej, så när var dom där då, vilken tid?

[redacted]: Oj, jag kan säkert ta fram det om jag har skrivit något sms med farsan eller något, jag vet inte men mitt på dagen skulle jag gissa på runt tolv för jag har för mig att mamma, dom brukar sticka iväg på dagen när hon har liksom lunch liksom…

FL1: Mm.

[redacted]: … så.

FL1: Okej.

[redacted]: Så jag skulle väl gissa på att det var mitt på dagen.

FL1: Någon gång mitt på dagen där?

[redacted]: Aa typ tolv liksom, så.

FL1: Och det är senast du ser din mamma?

[redacted]: Aa.

FL1: När har du senast kontakt med henne då?

[redacted]: Nej det är nog då.

FL1: Mm.

[redacted]: För jag kollade på sms här nu för någon dag sen, sist jag hade skrivit något sms med henne det var ju när hon hade skickat en, en videosnutt till när, (ohörbart) min syrra tog ju körkort nyligen.

FL1: Ja, juste, juste.

HEMLIG

[redacted]: Så dom står och filmar henne när hon ska köra iväg första gången.

FL1: Mm, okej.

[redacted]: Mm.

FL1: Senast du har kontakt med din pappa då, alltså nu är det sjukhuset där men jag tänker innan det här händer?

[redacted]: Innan det hände?

FL1: Ja.

[redacted]: Det är, jag har inge minna av att jag har skrivit något sms, jag har inte pratat i telefon med han, jag har inge minne av att jag har skrivit, men det är möjligt att jag har skrivit något sms på kvällen till han det vet jag inte vi, ja vi, ja vi skickar en del sms mellan varandra, men det, som jag kan vara säker på så är det ju när dom är där liksom.

FL1: Mm.

[redacted]: Det går ju säkert att ta fram, jag har skickat sms till varandra men jag kommer faktiskt inte ihåg det.

FL1: Mm.

[redacted]: Det var ju sällan något viktigt så det var ju mest bara, hur är läget, typ.

FL1: Mm.

[redacted]: Så att det var inget sånt, men nej det, säker var jag i alla fall när dom var där liksom.

FL1: Hur skulle du beskriva deras relation?

[redacted]: Ja du hur skulle jag beskriva den, asså jag har ju alltid tyckt att det varit lite märkligt att dom har varit tillsammans så pass länge liksom, med tanke på hur mycket tjafs det har varit med år, genom alla år liksom så, men asså på något, ja asså jag tror bara att dom helt enkelt, dom älskade väl varandra men att dom kanske inte var jättebra för varandra på det sättet så liksom, det är väl min tolkning på det liksom, att jag tror, asså i grund och botten alla såna här tjafs har varit att båda två har ju haft problem med alkoholen liksom och att, i alla fall när jag bodde hemma så var det ju så att det, dom tjafsade när dom hade druckit liksom och sen när dom inte hade druckit då var det ju, då var det ju som vanligt liksom, så.

FL1: Mm.

HEMLIG

[redacted]: Så jag, jag tror bara att dom, dom älskade varandra men dom var inte bra för varandra på något sätt och så du vet, hade dom så mycket tillsammans på något sätt dom hade ju radhuset och allting och sånt…

FL1: Mm.

[redacted]: … så att dom.

FL1: Hur långt sträckte sig tjafset?

[redacted]: Hur tänker du då?

FL1: Hur långt tjafsa, alltså hur, hur…

[redacted]: Hur länge?

FL1: … ja eller länge, eller hur, om du liksom var, om du nu skulle säga så här, att dom tjafsar, det kan ju betyda väldigt mycket olika saker…

[redacted]: Mm.

FL1: … vad betyder det för dig?

[redacted]: Nej men du vet dom skrek på varandra.

FL1: Ja.

[redacted]: Båda två, så det var inte så att någon var värre än den andra liksom utan dom var ju båda lika dåliga liksom.

FL1: Mm.

[redacted]: Nej men då du vet skrek dom väl, jag vet inte dom skrek väl på varandra ett par, par timmar liksom och sen nu när dom antar, asså när dom hade druckit upp vinet eller inte orkade mer så gick dom väl och la sig liksom.

FL1: Mm.

[redacted]: Så, liksom, men aa, nej det, det är det jag kommer ihåg i alla fall.

FL1: Mm.

[redacted]: Mm.

HEMLIG

FL1: Och fysiskt då, hur var, vart det något fysiskt mellan dom?

[redacted]: Nej inte vad jag var med om i alla fall.

FL1: Nej.

[redacted]: Jag, nej asså mina minnen när jag bodde hemma var ju att jag var ju inte hemma så här jättemycket heller liksom om jag inte behövde vara hemma liksom så, jag var ju hos kompisar och såna här grejer, men jag har aldrig varit med om det.

FL1: Mm.

[redacted]: Att dom har liksom, det har alltid, det har varit tjafs liksom och så där och man är ju, ja men jag har ju tänkt så här (ohörbart), varför, varför är ni, varför kan ni inte bara skilja er liksom så blir det lugnt liksom för båda oss liksom, eller för alla liksom.

FL1: Men vad var anledningen till att inte du ville vara hemma då?

[redacted]: Nej men jag orkade ju inte lyssna på tjafset liksom, jag menar jag var ju, jag var ju liten då liksom, så att det är ingenting man orkar sitta och lyssna på liksom när dom håller på att skriker med varandra, på varandra liksom.

FL1: Hur liten var du då?

[redacted]: Oj jag kommer inte ihåg, asså jag har ju minnen när jag är väldigt liten liksom att dom håller på att tjafsa liksom, men jag vet ju inte hur gammal jag är liksom, så, men det är något man har levt med liksom, så.

FL1: Vad fick du för upplevelse av liksom hur, hur det eskalerade liksom, vart det, var det värre någon gång (ohörbart)?

[redacted]: Asså om det, nej, asså jag tycker att det låg på en liksom ganska konstant nivå väldigt länge liksom min, mitt, min känsla av det.

FL1: Vad var din reaktion då när dom tjafsade?

[redacted]: Ja asså var jag hemma så var jag ju på mitt rum liksom med syrran liksom, annars gick jag ju, åkte jag ju hemifrån liksom, så, för det var ju bara tjafs när det, när det dracks liksom så man visste ju när det skulle liksom tjafsas liksom, på det sättet, och då var det ju bara.

FL1: Hur ofta var det då?

HEMLIG

[redacted]: Ofta, svårt att säga det här är ju, nu är det ju ett par år sen så jag har svårt att säga hur många, men ofta, asså tillräckligt mycket för att det skulle vara jobbigt att vara hemma liksom.

FL1: Mm, hur har det här påverkat dig?

[redacted]: Oj, jättesvårt att säga, jag vet inte man är väl, klarat sig själv typ asså så, man, jag har ju ganska svårt att be om hjälp och såna grejer, typ så annars, jag försöker inte tänka så mycket heller det är liksom det, det är inte mitt liv nu liksom, så.

FL1: Mm.

[redacted]: Ja, ja nej jag vet inte, svårt att säga men det, aa just det att man, man får göra mycket själv liksom så.

FL1: Mm.

[redacted]: Antar jag, men jag är ju ingen psykolog jag har ju ingen aning så.

FL1: Hur har du klarat dig själv då, vad har du gjort då?

[redacted]: Ja, nej men asså man är ju, ja, ja vad ska man säga, jag vet, asså vad ska man säga, ja men man har ju du vet kanske inte orka varit hemma du vet man kanske inte har käkat hemma liksom då får man ju fixa det själv på något sätt liksom så, för att man inte orkar vara hemma, såna saker antar jag.

FL1: Mm.

[redacted]: Mm.

FL1: Nu (ohörbart), nu tänker jag så här, var det andra som reagerade på hur det var mellan dina föräldrar?

[redacted]: Asså att dom tjafsade och så där eller, ja asså, ja asså dom har ju tjafsat ute på landet så att folk har sett det och så där liksom, det har dom ju gjort, ja så det, ja asså man visste ju av att dom, att dom, men jag tror inte dom, asså, asså nej, asså jag vet inte, dom visste väl om att dom har tjafsat förr men jag vet inte om dom visste liksom hur ofta eller så där, jag vet faktiskt inte riktigt, det vet jag inte.

FL1: Nej, andra runt omkring, jag tänker inte bara som du säger, på landet…

[redacted]: Nej.

FL1: … utan var det liksom, vad tror du andra tänkte?

HEMLIG

[redacted]: Jag ve, jag vill inte spekulera, asså det är…

FL1: Nej.

[redacted]: … ingen som har sagt någonting till mig liksom rent…

FL1: Nej.

[redacted]: … rent ut så liksom.

FL1: Nej.

[redacted]: Vad jag kan minnas, inga, asså inga grannar om du tänker så…

FL1: Mm.

[redacted]: …inga grannar eller sånt, nej ingen som har sagt någonting till mig så att jag, nej jag vet inte.

FL1: När flyttade du hemifrån då?

[redacted]: Asså permanent, helt, på heltid tänkte jag säga…

FL1: Ja.

[redacted]: … permanent var det väl, vad kan jag ha varit 21, 22 där någonstans men jag, men jag bodde ju liksom, ett tag bodde jag ju, jag hade en morbror som hyrde, som jag hyrde en lägenhet av i Solna så att jag, från att jag var typ 19, 20, eller från när jag var klar med lumpen så, eller var det innan också, nej jag kommer inte ihåg, men någon gång efter lumpen där så var jag ju liksom inte, var jag ju sporadiskt hemma kan man väl säga.

FL1: Okej, mm.

[redacted]: Och sen flyttade jag ju permanent där vid typ 22, 21, 22 skulle jag gissa på något sånt.

FL1: Mm, och du är, hur gammal är du nu?

[redacted]: Jag fyller 34 va, aa precis…

FL1: 33, ja.

[redacted]: … 33, fyller 34, mm.

HEMLIG

FL1: Okej, mm.

[redacted]: Men jag kommer, ja som sagt jag kommer inte exakt ihåg när jag flyttade men någonstans där 21, 22 tror jag…

FL1: Mm.

[redacted]: … har jag för mig.

FL1: Okej, och hur ofta träffade du mamma och pappa då nu på senare tid om man säger så här sista året eller sista halvåret kan vi ta?

[redacted]: Sista halvåret.

FL1: Mm.

[redacted]: Oj, svårt att säga, vad ska jag säga, en gång varannan vecka kanske något sånt.

FL1: Mm, okej.

[redacted]: Svårt att, aa, aa men typ där någonstans skulle jag väl säga, inte jätteofta liksom så, aa en gång i veckan, två gånger varannan vecka eller något sånt.

FL1: Märkte du någon förändring hos mamma eller pappa under den här tiden?

[redacted]: Nej det skulle jag väl inte påstå att jag gjorde, jag vet att jag tänkte för något tag sen att jag tyckte att dom började se lite gamla ut, men jag tänkte bara, asså jag vet ju om att det dricks en del liksom så att jag utgick väl från att det är väl det som liksom, jag har ju varit ganska tydlig med vad jag tycker om det liksom när jag vart vuxen och så där, så att aa, nej ingenting som var något annorlunda liksom så det var bara det att jag tänkte, dricker man en del och börja komma upp i 60 års åldern så börjar man ju se lite sliten ut liksom, så.

FL1: Jag tänker din mamma var ju väldigt ung då…

[redacted]: Aa 53, 53.

FL1: … kan man säga, ja.

[redacted]: Mm.

FL1: Hur uppfattar du hennes, alltså hur, hur tänk, vad tänkte du då när du såg henne?

[redacted]: Nej asså det är väl ungefär samma sak bara att hon var yngre liksom, asså.

HEMLIG

FL1: Mm.

[redacted]: Asså vad, vad jag kommer ihåg av min, när jag bodde hemma så att säga då, asså aa, asså hon, hon var väl oftare jättefull än vad pappa var skulle jag, vad jag kom ihåg, asså vad jag tyckte, så jag tänkte väl bara att det att hon, aa det är ju spriten som gör att dom, asså att hon såg sliten ut liksom, så.

FL1: Mm.

[redacted]: Det, jag vet inte om jag tänkte något mer än så, nej.

FL1: Hon var full, fullare då än pappa, var det de du menade?

[redacted]: Ja asså oftare skulle jag väl säga asså båda har ju, har ju varit fulla ofta…

FL1: Ja.

[redacted]: … eller så, men min känsla är väl att hon var det oftare liksom på något sätt…

FL1: (Ohörbart).

[redacted]: … men det är min, det har ju inte hållits någon statistik liksom…

FL1: Nej.

[redacted]: … så att jag vet ju inte, men det är min känsla i alla fall.

FL1: Kristina har du någon, några frågor du tänker på?

FL2: Mm, mm, (ohörbart), jag tänkte du träffade ändå dina föräldrar nästan varannan vecka, eller om jag förstod dig rätt?

[redacted]: Ja, det är ingen exakt vetenskap men jag skulle gissa på att det är något sånt.

FL2: Mm, la du märke till om din mamma hade några skador under den, under den senaste halvåret?

[redacted]: Nej, nej.

FL2: Ingenting som du…

[redacted]: Nej.

FL2: … la märke till, senaste året, några skador?

HEMLIG

[redacted]: Nej, nej det känns som att jag borde ha kommit ihåg det i så fall, nej…

FL2: Mm.

[redacted]: … jag har inge minne av att, nej, jag vet att hon hade börjat sola solarium (ohörbart), så att…

FL2: Mm.

[redacted]: … jag vet att jag tänkte att hon hade blivit lite brunare än vad hon brukade vara liksom, men inga, inga skador så liksom…

FL2: Nej.

[redacted]: … om du tänkte blåmärken och rivsår och såna här.

FL2: Inget sånt som du la märke till i alla fall?

[redacted]: Nej, nej inget sånt.

FL2: Nej.

[redacted]: Nej.

FL2: Och, och du tänkte inte på om hon hade, att hon hade ont på något sätt när hon rörde sig eller, alltså om det var…

[redacted]: Nej.

FL2: … något, någonting annorlunda?

[redacted]: … Nej, asså ingenting som (ohörbart), nej det enda jag kommer ihåg som sagt det var att pappa hade berättat att hon hade haft ont i huvudet liksom, asså…

FL2: Ja.

[redacted]: … att dom, att dom ville att, han ville att hon skulle uppsöka liksom läkarvård för att hon hade haft ont i huvudet liksom.

FL2: Och det har, förstod jag att det var senaste veckan då, eller var det liksom, hur länge…

[redacted]: Nej asså jag.

HEMLIG

FL2: … har (ohörbart) pågått?

[redacted]: Precis asså jag vill, asså jag kommer inte exakt ihåg jag har för mig att det var typ att farsan sa att det hade, att hon hade haft ont i huvudet typ så här fem dagar innan det här liksom…

FL2: Ja.

[redacted]: … så typ en vecka sen eller något sånt, hade hon gått, och så hade hon gått med det ett par dagar men sen sa hon att det hade blivit bättre liksom.

FL2: Men det var din pappa som berättade att hon hade sagt…

[redacted]: Ja.

FL2: … att det var upp till dig, det är ingenting som hon uttrycker till dig?

[redacted]: Nej, asså jag och min mamma vi pratar inte jättemycket med varandra så…

FL2: Nej okej, mm.

[redacted]: … tyvärr, vi, aa nej vi pratade inte jättemycket med varandra så och det var oftast om det var någonting liksom…

FL2: Mm.

[redacted]: … så, vi skrev inte jättemycket, vi hade inte jättemycket kontakt så liksom, något som jag har en känsla av att mina föräldrar hade typ, dom hade delat upp det lite (ohörbart), farsan hade koll han, han snackade med mig och så pratade min mamma med min syrra liksom…

FL2: Ja.

[redacted]: … på det sättet, så det var inte jätteofta vi, vi pratade bara hon och jag så liksom.

FL2: Nej, jag förstår, sen så tänkte jag på det här att din pappa berättade för dig att din mamma hade ramlat i trappan…

[redacted]: Mm.

FL2: … någon vecka tidigare?

[redacted]: Ja asså precis, jag har för mig att det var typ i samband, jag kommer inte exakt ihåg hur det här går ihop riktigt men jag har för mig att det var typ i samband med att det här med att

HEMLIG

hon hade ont i huvudet, att (ohörbart) hade gjort det liksom och sen hade hon haft ont i huvudet typ liksom.

FL2: Ja, okej, men det var liksom inte när anslutning till den här händelsen utan det var?

[redacted]: Nej asså det var typ fyra, fem dagar, asså det var…

FL2: Ja.

[redacted]: … hyfsat nära men inte liksom, det var inte den dagen…

FL2: Nej.

[redacted]: … så att säga utan, men det, typ en vecka liksom så.

FL2: Nej men okej.

[redacted]: Och att hon hade gått med det ett par dagar liksom.

FL2: Ja, att hon hade haft ont i huvudet…

[redacted]: Ja.

FL2: … på grund av det?

[redacted]: Nej det…

FL2: Nej, nej, nej, nej.

[redacted]: … nej det vet jag inte, jag vet inte (ohörbart), eller om det är jag som bara har knutit ihop det jag kommer inte ihåg vad pappa sa riktigt…

FL2: Nej.

[redacted]: … men jag vet att han sa att hon hade haft ont i huvudet i alla fall och att han ville att dom skulle gå till vårdcentralen…

FL2: Mm.

[redacted]: … men mamma är ju så envis så att hon vägrar, hon vill inte göra det liksom och pappa tyckte att det var dumt liksom…

FL2: Mm.

HEMLIG

[redacted]: … att hon borde göra det, sen kommer jag inte ihåg om det var, om det bara är jag som har fått upp det i huvudet att det kanske var (ohörbart), asså du vet så…

FL2: Nej jag förstår.

[redacted]: … det vågar jag inte riktigt svara på.

FL2: Ja, och det här, det här när det nu var det här fallet i trappan…

[redacted]: Ja.

FL2: … hur, hur hade det gått till då det, sa han någonting om det?

[redacted]: Nej jag vill inte veta heller (ohörbart).

FL2: Nej.

[redacted]: Som sagt jag har ju varit ganska tydlig med vad jag tycker om det här med deras drickande liksom.

FL2: Mm.

[redacted]: Och till slut så kommer man liksom till en gräns att man inte orkar längre liksom…

FL2: Nej.

[redacted]: … hålla på, så att jag sa ju som jag alltid brukar säga, ja det är ju…

FL2: Mm.

[redacted]: … nu borde sluta liksom.

FL2: Mm.

[redacted]: Det här är inge bra liksom.

FL2: Nej.

[redacted]: Men, jag orka liksom inte fråga mer liksom.

FL2: Nej.

HEMLIG

[redacted]: Men jag, jag utgick ju från att det inte var någon super, asså ni vet hon har ju snubblat förr liksom så där liksom, så att jag tänkte väl bara att hon hade snubblat på ett trappsteg liksom och slagit…

FL2: Mm.

[redacted]: … liksom tagit emot sig typ liksom (ohörbart).

FL2: Nej så han beskrev inte fallet (ohörbart) så?

[redacted]: Nej, utan han, nej, nej.

FL2: Nej, har det hänt någon gång tidigare att hon har ramlat i trappan utöver det tillfället som du känner till?

[redacted]: Nej, asså hon har ju ramlat förut när jag har varit mindre liksom, men aldrig själva trappan vad jag minns så.

FL2: Nej.

[redacted]: Snubbla på stolar och såna här grejer liksom.

FL2: Mm, så det här är liksom första gången du hör om att hon har ramlat i trappan…

[redacted]: Ja.

FL2: … i när tid ändå?

[redacted]: Ja.

FL2: Mm.

[redacted]: Det vill jag säga.

FL2: Mm.

[redacted]: Ja, (ohörbart).

FL2: Har hon, har du fått vetskap om något, att hon har skadat sig, ramlat eller gjort sig illa på något sätt i samband med att hon har druckit alkohol…

[redacted]: Ja.

FL2: … vid fler tillfällen?

HEMLIG

[redacted]: Jag vet att pappa han, han skrev något sms att, att mamma var, asså att hon inte, hon åt så dåligt och drack så dåligt, asså vatten liksom…

FL2: Mm.

[redacted]: … att hon hade på senare tid haft svårt med liksom att han hade fått typ beställa från Foodora för att hon överhuvudtaget skulle äta liksom och så där.

FL2: Mhm.

[redacted]: Och att hon hade, som han själv, han sa någonting om att förut när dom kunde dricka (ohörbart) då lagade dom ju i alla fall, då lagade hon ju mat i alla fall men nu satte hon egentligen bara still liksom och du vet kolla på tv typ och drack sitt…

FL2: Mm.

[redacted]: … vin typ.

FL2: Mm.

[redacted]: Just att han hade liksom, började må lite dåligt för att han inte fick i sig någon näring typ.

FL2: Mm, hur var det när, när ni, träffade ni någon gång när, över någon middag?

[redacted]: Nej, nej…

FL2: Nej.

[redacted]: … asså det, vi hade inte riktigt den typen av…

FL2: Nej.

[redacted]: … liksom relation så.

FL2: Nej.

[redacted]: Hon är ju, hon var ju lite liksom egen så hon var ju ganska tyst och sa inte så mycket och du vet så där, vi sa ju aldrig att vi älskade varandra till exempel så det har hon ju aldrig sagt till mig liksom och så, men det tror jag nog att hon gjorde det var nog bara att hon inte visste hur man skulle säga det liksom tror jag, så vi hade inte den typen av, sista gången vi, vi var ju på, men det här var ju flera år sen det måste ju varit fem, sex år sen i alla fall, då var vi på en del museum jag och syrran och hon.

HEMLIG

FL2: Mm.

[redacted]: Typ medeltids, nej, aa dom här museum är ju, militärmuseum, vasamuseum och sånt men det var ju fyra, fem år sen säkert minst.

FL2: Mm.

[redacted]: Så, nej vi, vi träffades aldrig ensamma på det sättet.

FL2: Nej, sen har jag, jag har också bara skrivit ekonomi…

[redacted]: Mm.

FL2: … en, en punkt här, känner du till någonting om hur…

[redacted]: Aa, nej.

FL2: … asså det är (ohörbart) gifta, så här vet du någonting om hur liksom?

[redacted]: Asså jag vet ju inte exakt hur dom har det, hur det var uppdelat så liksom…

FL2: Nej.

[redacted]: … jag vet ju bara att dom hade väldigt bra ekonomi liksom, asså dom hade ju väldigt lite vad jag vet väldigt lite lån på radhuset.

FL2: Mm.

[redacted]: Dom hade ju någon sån här högräntekonto du vet när man fryser pengarna ett tag, där dom hade över två miljoner liksom…

FL2: Mhm, mm.

[redacted]: … delat.

FL2: Men något gemensamt…

[redacted]: Ja, asså.

FL2: … konto som (ohörbart)?

[redacted]: Ja asså jag vet, jag vet ju inte hur det är uppdelat men det var ju deras gemensamma liksom…

HEMLIG

FL2: Ja.

[redacted]: … som dom båda, så att båda, båda hade det ju, eller dom delade ju på det så tillsammans så hade dom ju väldigt bra ekonomi liksom.

FL2: Mm, men dom hade en (ohörbart), gemensam hushållsekonomi eller hur man säger, så här?

[redacted]: Ja det, ja det är min uppfattning, ja precis, så att det var ju inte att, det var inte att mamma hade alla pengar eller pappa hade alla pengar utan dom hade ju liksom, vad, vad jag tror så har dom ju liksom dom har ju ett privat konto där dom har lite pengar och så har dom ju ett stort gemensamt liksom gissar jag på liksom så…

FL2: Mm.

[redacted]: … och sen hade dom väl, jag tror att båda hade fonder också.

FL2: Mm.

[redacted]: Och sånt, så att dom hade kunnat gjort väldigt, väldigt mycket roligt.

FL2: Mm, ja, precis, sen tänkte jag också i och med att dom inte var gifta vet du om dom hade liksom skrivit något, något avtal gentemot varandra, jag vet att det finns sambo-(ohörbart)…

[redacted]: Ja.

FL2: … och så där, men jag tänker ibland skriver man ju…

[redacted]: Mm.

FL2: … utöver det?

[redacted]: Jag tror inte det, asså…

FL2: Nej.

[redacted]: … jag tror att dom var ganska övertygade om att dom skulle leva hela sitt liv tillsammans så att dom inte…

FL2: Ja, mm.

[redacted]: … behövde göra det liksom, det är min känsla.

HEMLIG

FL2: Mm.

[redacted]: Så att nej det, det tror jag inte dom har gjort, inte vad jag har hört i alla fall.

FL2: Nej, nej, växte du upp i det här radhuset?

[redacted]: Mm.

FL2: Dom har haft det jättemånga år?

[redacted]: Ja asså det, min farfar har ju byggt det radhuset från början.

FL2: Jaha, oj.

[redacted]: Och sen, för jag, när jag föddes så bodde vi i Kallhäll så då sålde dom, då sålde ju dom lägenheten och sen köpte dom radhuset av farfar liksom.

FL2: Mm.

[redacted]: Och så köpte farmor och farfar dom köpte ju en lägenhet nästan där vi bodde i Kallhäll så det var nästan så att vi bytte plats nästan bara.

FL2: Mm.

[redacted]: Då gick jag i typ årskurs ett kanske så ja, något.

FL2: Är det renoverat något sen ni, eller sen du flyttade ut?

[redacted]: Nej inte sen, sist dom höll på renovera det var, nej då bodde jag hemma.

FL2: Mm.

[redacted]: Jag vet inte, då kanske jag var 14, 15 någonting sånt för det, det var längesen.

FL2: Så barndomshemmet ser lika ut?

[redacted]: Aa det ser lika, aa det ser likadant ut.

FL2: Mm.

[redacted]: Det gör det.

FL2: Ja, nej det var det jag hade mina funderingar.

HEMLIG

FL1: Elisabeth vad har?

Mäb: Ja jag tänker jag vill bara försäkra (ohörbart) så att jag har förstått allting, så första gången du hör talas om att mamma har ramlat…

[redacted]: Mm.

Mäb: … ner för en trappa.

[redacted]: Mm.

Mäb: Det är när pappa säger det till dig?

[redacted]: Ja.

Mäb: Ja, och är det vid den här händelsen när mamma har, blir utsatt här?

[redacted]: Asså jag kom, det är det jag kommer inte riktigt ihåg.

Mäb: Nej.

[redacted]: Om han sa det innan eller om han sa det, jag vågar inte säga riktigt när han sa det faktiskt.

Mäb: När jag hörde dig nu så lät det som det var när ambulanspersonalen…

[redacted]: Ja, asså.

Mäb: … var där?

[redacted]: Det är mitt minne att det är då jag hör om det.

Mäb: Mm.

[redacted]: Men jag kan inte riktigt vara säker om det, eller om han sa det någon dag innan, jag vet faktiskt inte, jag.

Mäb: Det är ingen som har skickat ett sms eller din mamma har inte skickat ett sms?

[redacted]: Nej, sist vi hade smskontakt det var om, det här försäkrings grejen och sen…

Mäb: Ja.

[redacted]: … den här snutten hon skickade till min, så att (ohörbart).

HEMLIG

Mäb: Det (ohörbart) berätta, sen tänker jag också på, du säger att dom drack båda?

[redacted]: Mm.

Mäb: Men hur ofta drack din pappa, vad skulle du säga?

[redacted]: Asså nu vet ju inte jag eftersom inte jag bott hemma länge, men asså dom, när jag bodde hemma så drack dom ju typ varje dag liksom.

Mäb: Ja, mm, tycker du att du kunde se någon förändring på din pappa när han drack?

[redacted]: Asså båda tål ju inte sprit egentligen liksom, asså båda blir ju ganska otrevliga liksom.

Mäb: På vilket sätt?

[redacted]: Ja men verbalt liksom.

Mäb: Mm.

[redacted]: Sa taskiga saker både till alla i närheten och till sig själva och du vet så, så att det.

Mäb: Var det någon som kunde tappa kontrollen?

[redacted]: Nej, asså på vilket, asså dom drack ju tills dom somna liksom…

Mäb: Ja.

[redacted]: … asså det tycker jag är väl att tappa kontrollen liksom, men det var inte så att dom liksom fick någon slags psykos…

Mäb: Nej.

[redacted]: … och du vet sprang nakna runt huset liksom.

Mäb: Nej, inget sånt, nej, det förstår jag, men kunde någon bli fysisk?

[redacted]: Inte vad jag vet.

Mäb: Nej.

[redacted]: Asså jag.

Mäb: Har du någon sett din pappa vara fysisk mot din mamma?

HEMLIG

[redacted]: (Ohörbart).

Mäb: Alltså aggressiv…

[redacted]: Nej.

Mäb: … fysisk, göra henne illa eller skada henne, eller ta i henne för hårt, knuffa?

[redacted]: Nej, jag måste gå, det var väldigt många år sen asså.

Mäb: Men du har sett det bakåt i tiden?

[redacted]: Nej, asså (ohörbart) jag sitter och tänker om jag har gjort…

Mäb: Ja.

[redacted]: … det någon gång.

Mäb: Mm.

[redacted]: Asså jag och farsan vi hade ju tjafsat någon gång när jag var i tonåren också liksom…

Mäb: Mm.

[redacted]: … men han har ju aldrig liksom du vet, klart han har väl tagit tag i mig liksom…

Mäb: Ja.

[redacted]: … men det är ingenting jag skulle klassa som någon form av liksom…

Mäb: Nej.

[redacted]: … misshandel liksom.

Mäb: Ja, jag tänkte mer mot din mamma.

[redacted]: Ja, nej samma, asså jag har inget minne av att jag har sett det.

Mäb: Nej.

[redacted]: Eller hört någon liknande, asså vanligtvis när dom tjafsar när jag bodde hemma då var man ju alltid in på sitt rum eller så var jag ju liksom…

HEMLIG

Mäb: Ja.

[redacted]: … inte hemma liksom.

Mäb: Mm, mm.

[redacted]: Så att…

Mäb: Mm.

[redacted]: … jag var bara att man var jävligt trött på det där konstanta tjafsandet liksom…

Mäb: Ja.

[redacted]: … och att fulla människor du vet dom sitter ju (ohörbart), liksom rabblar samma sak hela tiden i liksom flera timmar liksom.

Mäb: Mm, ja men det var alla frågor som jag har.

[redacted]: Ja.

FL2: Jag har, jag kom på litegrann bara…

[redacted]: Mm.

FL2: … bara så att jag har förstått det rätt nu, jag tänkte på.

FL1: Ska bara säga, efter en timme så måste vi sätta om den igen…

FL2: Ja.

FL1: … bara så att jag blir påmind.

FL2: Ja jag vet, det är bara att trycka…

FL1: Ja.

FL2: … starta om den där, jo det är ju när du kommer till deras bostad där på, på morgonen.

[redacted]: Ja.

FL2: Minns du ungefär vilken tid du kommer, kommer fram?

[redacted]: Jag måste tänka lite då för att jag…

HEMLIG

FL2: Mm.

[redacted]: … jag brukar ju gå upp, aa ska vi säga, är det typ kvart över sex kanske, kan det vara de.

FL2: Mm, för du har ju sagt i tidigare förhör att, att du fick ett samtal ungefär vid halv sex tiden ungefär.

[redacted]: Aa, jo men jag tänker…

FL2: Ja.

[redacted]: … jag har för mig att han ringde precis innan min klocka ringde när jag ska upp till jobbet.

FL2: Mm.

[redacted]: Att han ringde lite tidigare och sen gick vi egentligen bara upp och sen slängde på oss kläderna och så åkte vi.

FL2: Mm, och hur lång tid tar det för dig att köra ungefär?

[redacted]: Kan det ta en kvart kanske, 20 minuter.

FL2: Mm, ja.

[redacted]: Något sånt.

FL2: Något sånt, okej, så ungefär, ungefär kvart över sex?

[redacted]: Aa jag skulle gissa på det.

FL2: Eller cirka där då?

[redacted]: Ja.

FL2: Ja, och då när du, och din sambo är med då?

[redacted]: Mm.

FL2: Ja, och när ni kommer dit då är det ambulanssjuksköterskor?

[redacted]: Aa två stycken.

HEMLIG

FL2: Med, två stycken?

[redacted]: Mm.

FL2: Och ni sitter och dricker kaffe?

[redacted]: Ja precis.

FL2: Vart, i köket?

[redacted]: I köket.

FL2: I köket…

[redacted]: Ja.

FL2: … sitter ni allihopa där…

[redacted]: Mm.

FL2: … och pratar, och hur länge är ni alla tillsammans där?

[redacted]: Svårt för mig att säga, jag har ingen känsla av att det är jättelänge men det kanske är en kvart kanske.

FL2: Ungefär?

[redacted]: Ja…

FL2: Ja.

[redacted]: … asså svårt att säga men det var inte timmar liksom utan det…

FL2: Mm.

[redacted]: … vad jag har för mig så var det typ att dom, vi satt där och dom förklarade vad som hade hänt typ.

FL2: Mm.

[redacted]: Aa och sen fick, fick jag en kram typ och sen åkte dom, så jag vet inte en kvart.

FL2: Men då är ni alla samlade hela tiden där…

HEMLIG

[redacted]: Aa.

FL2: … alltså din pappa och du…

[redacted]: Mm.

FL2: … sambo och dom här två från ambulansen…

[redacted]: Mm.

FL2: … sitter där?

[redacted]: Aa.

FL2: Och hur är din pappa då i det sammanhanget?

[redacted]: Ja asså han är ju ledsen liksom.

FL2: Mm.

[redacted]: Lite, asså jag tror att han hade kommit lite längre i liksom själva chock-processen än vad jag, för han hade ju ändå gjort HLR och grejer på, på mamma liksom och så där, jag hade ju fortfarande inte riktigt kopplat det där så han var ju ganska, vad säger man, man satt liksom, tyst liksom mycket.

FL2: Mm.

[redacted]: Jag har inget minne av att han är speciellt liksom, han är inte aggressiv han är inte liksom något sånt det var inge (ohörbart), asså det var inga stora reaktioner liksom så…

FL2: Nej.

[redacted]: … utan det mesta att han var, vad säger man, asså, aa lite chockad liksom.

FL2: Mm.

[redacted]: Chockad och tyst liksom, så.

FL2: Ja, det förstår jag, och sen, sen åker dom ambulanspersonalen iväg?

[redacted]: Aa, precis.

FL2: Ja, och, och vad var det ni gjorde då precis, han gick upp och bäddade sa du då, eller?

HEMLIG

[redacted]: Ja, asså pre, jag har för mig att han började väl med att sopa upp det där kaffe grejen som var…

FL2: Ja.

[redacted]: … på golvet.

FL2: Och vart befann du dig då?

[redacted]: Så satt jag i köket.

FL2: Och du, du var med i köket?

[redacted]: Ja.

FL2: Och han höll på att sopa upp det där då?

[redacted]: Ja precis, och då sa jag vi, vi måste ju åka liksom…

FL2: Mm.

[redacted]: … så där, och sen skulle vi få tag i syrran, så det var väl egentligen bara att vi väntade på att syrran skulle…

FL2: Mm.

[redacted]: … komma liksom.

FL2: Och sen gick han upp och bäddade?

[redacted]: Sen gick han upp, aa.

FL2: Och du gick efter honom?

[redacted]: Då gick jag upp efter någon minut bara skulle kolla så att han…

FL2: Ja.

[redacted]: … inte liksom, för att han mådde ju inte bra heller liksom så jag ville…

FL2: Nej så klart.

[redacted]: … inte att han skulle liksom gör något dumt liksom så.

HEMLIG

FL2: Och hur länge var ni på övervåningen ungefär?

[redacted]: Asså jag har inte, inte länge alls, någon minut, asså…

FL2: Mm.

[redacted]: … typ två, tre minuter liksom.

FL2: Mm, hur var det där uppe då om du tänker tillbaka liksom i sovrummet eller övervåningen?

[redacted]: Asså det var väl som jag tyckte att det var förra gången jag var där liksom.

FL2: Det var inget…

[redacted]: Nej.

FL2: … som stack ut?

[redacted]: Det var inga byråer som var liksom, asså såg inte ut som att det var någon brottningsmatch liksom så.

FL2: Nej.

[redacted]: Sängarna var ju bäddade.

FL2: Mm.

[redacted]: Farsan har ju alltid varit lite pedantisk på det sättet liksom…

FL2: Mhm.

[redacted]: … så att det var ju oftast väldigt städat liksom hemma så.

FL2: Mm.

[redacted]: Så att jag tyckte inte det var, asså jag tänkte mest att det var för att han ville bädda sängen var väl (ohörbart), han är i chock tänkte jag, och han du vet det är så han brukar göra liksom, så att jag tänkte att…

FL2: Ja.

[redacted]: … det är därför han gör det liksom.

HEMLIG

FL2: Mm.

[redacted]: Så jag tyckte inte ens att det var speciellt konstigt, jag bara tänkte att det är så han…

FL2: Mm.

[redacted]: … han är chockad liksom, så att nej, jag kommer ihåg att jag tänkte, han har ju sån här and, andningsmask han har ju (ohörbart) liksom, jag kommer ihåg att jag tittade på den jag tänkte att, den ser inte någon rolig ut den masken, kommer jag ihåg att jag tänkte.

FL2: Mm.

[redacted]: Men.

FL1: Vart var den någonstans då?

[redacted]: Den står precis bredvid sängen.

FL1: Den var bredvid sängen, okej.

[redacted]: Ja, har jag för mig, ja eller asså ja den står ju liksom vid nattduksbord liksom…

FL1: Okej.

[redacted]: … det är en ganska stor mackapär liksom så den ser ut som en dykar liksom mask nästan.

Mäb: Mm, hur, hur länge har han haft den?

[redacted]: Ja asså det, han fick väl den för han har lite dåligt hjärta och allmäntillståndet…

Mäb: Mm.

[redacted]: … är väl lite sådär, kan han haft den ett, två år kanske något sånt.

Mäb: Mm.

[redacted]: Min känsla är väl att han inte använder den jätteofta kanske, är min känsla.

FL2: Och han borde det eller?

[redacted]: Aa.

FL2: Okej.

HEMLIG

[redacted]: Han borde göra det, men du vet varenda gång han nämner…

FL2: Mm.

[redacted]: … så, den är så, liksom obekväm och så där liksom så jag har en känsla av att han inte använder den så mycket som han skulle göra men…

FL2: Mm.

[redacted]: … det är bara min känsla jag har.

FL2: Har din, hade din mamma använt den någon gång?

[redacted]: Nej det tror jag inte.

FL2: Nej.

[redacted]: Nej, nej det tror jag inte jag har inte hört, nej det tror jag inte.

FL2: Det är inte hon som har, hade något behov av den eller så?

[redacted]: Nej utan det är pappa liksom.

FL2: Ja.

[redacted]: Ja.

FL2: Mm.

[redacted]: Ja, han var ju på någon sån där test, han hade, jag kommer inte ihåg hur många men han hade ex antal andningsuppehåll per natt, eller per aa timme eller hur man mäter det, jag kommer inte ihåg.

FL2: Ja jag förstår, och, och sen du var, ni var där uppe någon minut sa du…

[redacted]: Ja.

FL2: … väldigt kort och sen gick ni ner igen?

[redacted]: Mm.

FL2: Och hur länge var ni nere?

HEMLIG

[redacted]: Asså jag vågar inte, asså mitt minne säger i och med att syrran kom ganska fort efter det.

FL2: Mm.

[redacted]: Men jag vågar inte riktigt säga…

FL2: Nej.

[redacted]: … asså det har ju, det är inte, det är inte timmar i alla fall liksom…

FL2: Nej, nej.

[redacted]: … men jag vet inte faktiskt (ohörbart), jag vågar inte säga på hur länge vi är där nere.

FL2: Ja det är knepigt med tidsuppfattning så där förstår jag.

[redacted]: Ja, asså jag, jag, som sagt jag kommer inte, jag kommer inte, asså efter vi såg mamma jag kommer inte ens ihåg hur jag kom hem liksom, så att det…

FL2: Nej, nej.

[redacted]: … jag, mitt minne, eller (ohörbart), vi väntade på syrran vet jag i alla fall…

FL2: Mm.

[redacted]: … jag har för mig att, vad (ohörbart), hon bor ju i Sollentuna och hon åkte väl ganska fort så att det kan väl ta en max, aa 30 minuter då kanske.

FL2: Mm, och sen när ni åkte till sjukhuset hur, hur åkte ni då?

[redacted]: Jag körde min bil.

FL2: Åkte ni alla i en bil?

[redacted]: Aa.

FL2: Okej, mm.

[redacted]: Det gjorde vi.

FL2: Mm, och då låg din mammas mobil i bakluckan?

[redacted]: Mm.

HEMLIG

FL2: På din bil?

[redacted]: Ja.

FL2: Mm.

[redacted]: Och den låg där, aa tills polisen kom och hämta den sen.

FL2: Mm, okej, ja och, och hur mycket var klockan ungefär när ni kom fram till sjukhuset, minns du det?

[redacted]: Nej.

FL2: Nej.

[redacted]: Det gör jag tyvärr inte, det bor, jag vet jag betalade ju parkeringen i en automat, men jag vet inte vart jag har lagt biljetten riktigt.

FL2: Nej, nej.

[redacted]: Men aa, nej jag vet faktiskt inte.

FL1: Ja.

FL2: Ja, ja precis jag, det är ingenting jag kommer på nu för tillfället men jag tänker att, skulle det vara något när vi…

[redacted]: Mm.

FL2: … lyssnar igenom så, så kanske man kan boka in ett, ett till tillfälle att träffas…

[redacted]: Ja, jag har ju (ohörbart), jag har ju.

FL2: … ifall det är några ytterligare frågetecken och sånt.

[redacted]: Jag är sjukskriven till den 24:e typ.

FL2: Mm.

[redacted]: (Ohörbart).

FL1: Jag gör så att jag avslutar förhöret här nu klockan är 13:40.

Polisen

Dialogutskrift förhör med [redacted]

2024-04-30

Signerat av

Signerat datum

Enhet
Region Stockholm, BINR 8 PO Sthlm Nord

Diarienr
5000-K350152-24

Originalhandlingens förvaringsplats	Datum	Tid
	2024-09-16	14:36

Involverade personer	Personnummer/Orgnr	Roll
[redacted]		Berörd person

Involverad personal	Funktion
Susanne Wide	Uppgiftslämnare

HEMLIG

Ärendenummer: K350152-24
Hörd person: [redacted]
Förhörsdatum: 2024-04-30
Klockslag: 11:05
Förhörsledare, FL1: Sara Kjernholm
Bitr Förhörsledare, FL2: Susanne Wide
Övriga närvarande: Målsägandebiträde, adv Elisabeth Massi Fritz
Utskrivet av: Liselott Lilja

FL1: Jag har ju sagt till dig tidigare, vi säger även nu när du känner för det [redacted] så säger du bara till om du vill ta en paus.

[redacted]: Mm.

FL1: Din mamma har blivit undersökt nu då av en rättsläkare.

[redacted]: Mm.

FL1: Och vi tänker att vi ska berätta för dig vad vi har vad rättsläkaren har kommit fram till, nu är ju inte det helt klarlagt allting, men det som det finns indikationer som visar på väldigt starkt för att din mamma ska ha utsatts för väldigt mycket våld.

[redacted]: Hm.

FL1: Och jag tänker att vi, jag tycker att det är alarmerande att få att få sån information, just med tanke på att vi inte vi visste ju inte tidigare hur saker och ting låg till.

[redacted]: Nej.

FL1: Eh nu tänker vi att vi Susanne ska få läsa upp lite från det här vad rättsläkaren har skrivit.

[redacted]: Mm.

FL2: Precis och som sagt det här är ju ett preliminärt besked så liksom hela dödsfalls undersökningen är inte klart än. Så det här är liksom vad man har hittat.

[redacted]: Så dom ska undersöka kroppen mer helt enkelt?

FL2: Nej det ska dom inte.

[redacted]: Nej.

HEMLIG

FL2: Men det tar tid och liksom sätta ihop en hel slutrapport.

[redacted]: Okej.

FL2: Man tar in massa olika saker man tar också blodprover exempelvis och såna saker. Men den här skadebilden är den som vi vill berätta om helt enkelt.

[redacted]: Mm.

FL2: Och nu är ju det här medicin så du får säga till om det är nått som du inte riktigt förstår så nu är inte jag läkare heller men. Hon hade en påtagligt svullen hjärna med kvarvarande blödning under hjärnans hårda hinna och tecken på inklämning med blödningar i hjärnstammen. Hon hade en hjärninfarkt i vänstra stor hjärnan, en blödning i huvudsvålen på hennes högra sida, hon hade ett flertal och utbredda blåmärken med förmodade olika åldrar på armarna, ryggen, sätet och benen. Färska revbensfrakturer på högra och vänstra sidan av bröstkorgen. Hon hade äldre frakturer i näsbenet, i vänstra okbenet, i högra nyckelbenet, i revbenen på båda sidorna av bröstkorgen. Och eh det som skadornas uppkomst ska ha uppkommit genom inverkan av trubbigt våld, kallas det i att det inte har uppstått naturligt.

[redacted]: Okej.

FL2: Och det är lite röntgenbilder som har tagits också såna här 3D bilder.

[redacted]: Mm.

FL1: Här kan jag säga redan nu är ju både färska skador och olika äldre skador också.

[redacted]: Mm.

FL2: Precis.

[redacted]: Okej.

FL2: Så till exempel nyckelbenet här så var det en fraktur i och den borden enligt rättsläkaren ha gjort att hon måste haft väldigt svårt att använda sin arm då.

[redacted]: Okej och den här var färsk då eller?

FL2: Ja den här var lite äldre men inte jätte jätte gammal.

[redacted]: Okej.

FL2: Eh och sen så på hennes högra flank så här där det är pilar så är det alltså äldre frakturer.

HEMLIG

[redacted]: På alla dom där?

FL2: Alla dom här.

[redacted]: Oh herregud.

FL2: Och här har vi på vänster flank och rygg så har vi äldre frakturer i röd pil och färska frakturer då med blå bil.

[redacted]: Ja.

FL2: Och på höger flank så är det ju också tre frakturer här som är färskare som rättsläkaren säger.

[redacted]: Mm okej.

FL2: Och det står också skriver i det här utlåtandet att om alla dom här skadorna på revbenen hade skett vid samma tillfälle så skulle det orsakat någonting som heter flat chest.

[redacted]: Mm.

FL2: Vilket kräver intensivvårds behandling.

[redacted]: Okej.

FL2: Eh och att det är ju, det är ju osedvanligt mycket frakturer och det var bara ett par stycken revben som inte det var nån fraktur på.

[redacted]: Mm.

FL2: Eh överhuvudtaget då. Och rättsläkaren säger också att det måste ha varit hon har haft okbenet sitter ju i ansiktet.

[redacted]: Mm.

FL2: Det borde liksom ha sett svullet ut och att hon har haft blåmärken i ansiktet.

[redacted]: Okej.

FL2: Och som sagt det där med armen…

[redacted]: Men när kan man, kan man säga när det har varit eller kan man säga det eller?

FL2: Det är ju att det vid olika tillfällen.

HEMLIG

[redacted]: Men jag tänkte det här med just ok benet liksom?

FL2: Det kommer va att det är en gammal skada sen är det svårt kanske och tidsbestämma exakt, men allting är ju inte klart än.

[redacted]: Nej.

FL2: Hela utlåtandet i dess helhet. Så det man kan säga är ju att blödningen i hjärnan har ju inte orsakats av sig självt alltså det är ingen medicinsk så utan den har ju skett genom trubbigt våld.

[redacted]: Och det kan det vet man liksom?

FL2: Ja att det är trubbigt våld.

[redacted]: Mm.

FL2: Sen vad det trubbiga våldet består i det är ju det vi försöker utreda.

[redacted]: Mm okej.

FL2: Mm.

[redacted]: Mm.

FL1: Vad tänker du kring det här?

[redacted]: Ja vad ska jag tänka, det är ju hemskt så klart, jag har ingen aning det man blir ju tom i skallen liksom. Jag vet inte jag kommer knappt ihåg alltså jag bara kände när du började nämna det där så liksom… jag kommer knappt ihåg vad du sa nu ha ha. Det ja det känns ju inte bra liksom, alltså det finns jag vet inte vad jag ska säga liksom.

FL1: Vad tänker du kring alltså för jag tänker det här dom här skadorna kan man ju inte bara få om man snubblar lite?

[redacted]: Nej det låter ju orimligt.

FL1: Mm vad tror du kan ha hänt din mamma?

[redacted]: Alltså jag vet ju inte, jag har ingen aning. Alltså ja jag vet inte det är väl ganska jag vet inte vad jag ska säga.

FL1: Eh vi har ju även hört andra personer runt omkring er familj och eller grannar, arbetskamrater ja lite alla möjliga.

HEMLIG

[redacted]: Mm.

FL1: Som kan tänkas veta någonting och det har kommit fram jag tänker att det har gjort oss lite vi har fått en bild av just din pappa.

[redacted]: Mm.

FL1: Hur din pappa har varit.

[redacted]: Okej.

FL1: Eh vad tänker du kring det?

[redacted]: Vad menar du?

FL1: Att din pappa varit våldsam?

[redacted]: Mot mamma då eller?

FL1: Mm.

[redacted]: Ja alltså som sagt jag har aldrig sett det här, alltså jag som sagt jag har ju inte bott hemma heller på vet inte hur många år. Jag har inte varit så närvarande liksom, eh jag har aldrig sett det. Men jag menar det är ju svårt och liksom jag förstår ju vad ni vill liksom, alltså det är ju svårt och säga nått annat än hur att det skulle vara på det sättet. Om man kollar på skadorna men jag har ingen aning, jag har aldrig sett någonting. Men jag menar ja ni ser ju själva hur det ser ut liksom.

FL1: Du har ju ändå bott hemma när du var yngre alla fall.

[redacted]: Mm.

FL1: Vad kommer du ihåg av det då?

[redacted]: Ja inte det här i alla fall. Alltså visst dom har ju bråkat men dom har ju inte hållit på så att det skulle bli så här liksom, alltså det här är ju extremt liksom.

FL1: Men om vi bara säger pratar om våld då, alltså vad kommer du ihåg av det?

[redacted]: Våld?

FL1: Ja typ att har du sett dina föräldrar vara våldsamma mot varandra?

HEMLIG

[redacted]: Nej, nej alltså dom har ju som jag förut dom har ju bråkat mycket liksom genom alla år. Jag har ju aldrig sett det där liksom, det där är ju ja jag vet inte vad jag ska säga alltså.

FL1: Nej du säger att du aldrig har sett att dom har gjort det.

[redacted]: Nej.

FL1: Vad har du tänkt liksom har du, ingen pratat om det tidigare för dig du har aldrig liksom känt att nån har nämnt det för dig?

[redacted]: Nej alltså jag utgår ifrån det där är ju jätte mycket skador, alltså man måste ju ha jätte ont om det där händer, då utgår jag ifrån att man skulle säga det till mig, jag har aldrig märkt någonting av det där. Det är ju liksom jag har ju själv brutit nyckelbenet liksom jag vet ju hur ont det gör liksom, då går man ju i mitella i två månader liksom. Ja nej jag vet inte vad jag ska säga det, man kan ju tycka att man blir behandlad så där så borde man ju säga någonting liksom.

FL1: Mm det är tyvärr inte så vi människor är, många gånger vill man ju inte berätta när någonting händer så där.

[redacted]: Ja alltså jag tänker mer att jag borde ha märkt någonting, för att jag menar det är ju varenda revben är av liksom. Alltså jag har inte märkt nått alltså visst vi jag träffade inte mamma alltså vi träffades ju liksom kanske en gång varannan vecka men alltså det är ju, jag vet inte vad jag ska jag har aldrig, aldrig hört nått alltså jag har inte hon har aldrig du vet när man har kramats eller nått sånt där, jag har aldrig märkt att hon har haft ont eller du vet. Nu har inte jag brutit revbenen men jag gissar ju på att det gör ont om man kramas liksom.

FL1: Mm.

[redacted]: Men jag har aldrig hon har aldrig sagt nått.

FL1: Om du tänker tillbaka nu till, till er barndom.

[redacted]: Mm.

FL1: Eh jag fattar att det inte är så lätt att bara för jag vet ju när vi tidigare pratades vid, alltså när vi höll förhör här så sa du liksom att du ville inte tänka på saker ibland och det blir skönt för dig och ut och bara springa.

[redacted]: Mm.

FL1: Så du slipper liksom stå och tänka.
[redacted]: Mm.

HEMLIG

FL1: Nu kommer jag vara taskig mot dig och ändå vilja att du går tillbaka till din barndom.

[redacted]: Mm.

FL1: Och beskriver för mig hur du har sett hur har du uppfattat att din barndom har varit?

[redacted]: Mm ja alltså som jag har sagt förut det var ju mycket alkohol liksom, alltså jag vet man kunde ju komma ner typ vid så här elva tolv på dan och då satt du vet när man blir tonåring och vaknar sent liksom, då satt ju dom och drack liksom. Så att jag var ju inte alltså kunde jag dra hemifrån och vara med polare så gjorde jag ju det liksom.

FL1: Mm.

[redacted]: Så att det, det är väl så jag skulle beskriva det jag var ju inte hemma om jag inte behövde det liksom så.

FL1: Mm.

[redacted]: Det var ingen trevlig situation liksom. Eh som sagt.

FL1: Hur hanterade ni konflikter och så hemma då? För det har man ju ibland man bråkar?

[redacted]: Ja alltså jag kan ju tycka att man blir ganska alltså dom höll ju på och dricka så mycket jag var ju så jävla arg så att det kommer till en gräns när man, i alla fall för mig att jag orkade liksom inte bry mig längre liksom. Jag tänkte att dom får hålla på med sitt jag orkar liksom inte i det där, det där får, det där får dom lösa i så fall.

FL1: Mm.

[redacted]: Så att jag menar vi jag hade typ inga konflikter alltså jag vet inte, jag kan inte komma ihåg att jag har bråkat speciellt mycket med mina föräldrar genom, genom tiderna så. Som sagt dom höll ju på med sitt liksom och jag drog iväg liksom. Eh ja.

FL1: Polisen har ju varit hos er vid några tillfällen.

[redacted]: Mm.

FL1: Vad var det som hade hänt då?

[redacted]: Den enda gången jag kommer ihåg det var när syrran var liten eh för det enda jag kommer ihåg av det var att jag bytte blöja på henne när polisen var där och sen åkte vi upp till Norrtälje, jag vet inte hur gammal jag kan ha varit då fjorton kanske nått sånt. För jag kommer inte alltså min vad jag kommer ihåg är att dom har bråk alltså det var bråk liksom som vanligt.

HEMLIG

Dom hade druckit och så stod dom och skrek på varandra, förmodligen så hörde väl grannarna antar jag.

FL1: Mm.

[redacted]: Men jag har inget alltså vi var ju, jag låg ju på mitt rum med syrran liksom.

FL1: Mm.

[redacted]: Jag kommer inte ihåg så mycket mer än att jag vet att polisen knackade på och sen ja fick vi åka med upp till Norrtälje till min, eh min moster och så var vi där ett tag. Jag kommer inte ihåg hur länge vi var nån dag kanske jag vet inte. Och sen åkte vi hem ja.

FL1: Det känns som att du har fått tagit väldigt mycket ansvar.

[redacted]: Mm.

FL1: [redacted].

[redacted]: Så är det ju.

FL1: För din lillasyster.

[redacted]: Ja så är det ju.

FL1: Hur har det känts då?

[redacted]: Eh ja det är inte kanske en tretton fjortonårigs kille dröm kanske och känna så liksom. Så att men va fan så har det ju varit liksom, jag vet inte jag är inte så jag vet inte vad man ska säga jag är inte så pragmatiskt liksom det är ju så mitt liv har varit och då är det så liksom.

FL1: Mm du har inte haft nått val?

[redacted]: Nej precis det kan jag inte säga att jag har haft liksom.

FL1: Mm.

[redacted]: Det är klart hade jag haft ett val så hade jag ju gärna sett att det såg lite annorlunda ut, men det gör det ju inte så att.

FL1: Vem kunde du känna mest att du var arg över liksom eller på vem var du mest arg på när det var så här?

[redacted]: Båda.

HEMLIG

FL1: Mm.

[redacted]: Mm ja men just att man känner sig liksom sviken av dom liksom så. Eh är väl det mesta men det är också det, det kommer ju senare liksom det kände jag inte då, då var jag bara arg liksom. Det kom ju efteråt liksom.

FL1: Men du sa att du kommer ihåg den här gången då, då du bytte blöja på…

[redacted]: Mm jag kommer bara ihåg liksom små bilder liksom.

FL1: Ja.

[redacted]: För jag kommer ihåg att det var en kvinnlig polis har jag för mig och så stod jag och bytte blöja kommer jag ihåg.

FL1: Mm.

[redacted]: Och sen åkte vi. Jag kommer inte ens ihåg vad som, jag vet inte om pappa fick åka polisbil nej det kommer jag inte ihåg. Jag vet inte vad som hände där riktigt. Eh kommer bara ihåg som sagt jag bytte blöja på henne och sen åkte vi till upp till Norrtälje kommer jag ihåg.

FL1: Mm hur har du själv liksom känt så här när, när dom har blivit arga på dig då har det förekommit nått våld då?

[redacted]: Nej alltså nej, nej dom var ju mest arga på varandra liksom.

FL1: Mm.

[redacted]: Eller alltså jag slutade lyssna liksom jag vet inte vad dom jag vet egentligen inte vad är arga på eller vad dom var arga på hos varandra riktigt. Jag kommer inte ihåg det faktiskt jag man liksom man slutar ju när det är så där så slutar man ju lyssna liksom. Så att jag kommer inte ens ihåg det. Jag har inget minne av att jag har bråkat med mina föräldrar någonting heller. På det sättet som jag kan liksom komma ihåg nån liksom så. Jag vet inte varför egentligen jag har ju all rätt och va arg på dom men det var på nått sätt som att det, jag vet inte jag vann ingenting på det liksom på nått sätt.

FL1: Mm.

[redacted]: Då var det lättare att bara sluta bry sig liksom.

FL1: Mm vi har ju tagit del av mycket information så klart för det vill vi ju ha när vi ändå utreder, vi vill ju att det ska bli så bra som möjligt.

[redacted]: Mm.

HEMLIG

FL1: Det är därför vi behöver eran hjälp också.

[redacted]: Mm.

FL1: För att den här utredningen ska bli så bra som möjligt så behöver vi veta och du och [redacted] är ju dom som liksom har varit liksom inne i, i det här.

[redacted]: Mm.

FL1: Så att vi behöver verkligen att, att om det är någonting som man liksom har sett eller hört och så är det ju av vikt att vi får veta det [redacted].

[redacted]: Mm.

FL1: Oavsett om du har stängt locket eller liksom inte vill tänka på det och så, så är det jätte viktigt.

[redacted]: Mm ja jag förstår.

FL1: Och jag tänker också så här längre fram nu om vi ska vara så, du ska själv bli pappa här snart.

[redacted]: Mm.

FL1: Och kanske också känner att du måste ta det här steget nu och liksom du kan inte bara lägga locket på för det brukar oftast sippra ut.

[redacted]: Mm.

FL1: Det gör det ju alltid ändå.

[redacted]: Mm.

FL1: Och i det här fallet när vi ser att din mamma har haft så här mycket skador eh så, så och du ändå har bott liksom oavsett om det är länge sen, det här är gamla skador också.

[redacted]: Mm.

FL1: Så det här är inte någonting som bara hänt när du inte har bott där.

[redacted]: Nej.

FL1: Eh vad skulle du kunna säga kring det här?

HEMLIG

[redacted]: Alltså det är som jag har sagt tidigare jag har aldrig hört min mamma klaga på någonting.

FL1: Nej.

[redacted]: Jag har aldrig sett att dom har slagits jag vet, jag har ju legat på mitt rum när jag var liten där då jag vi var ju liksom aldrig därnere liksom, jag låg ju på mitt rum liksom med syrran oftast. Och dom skrek på varandra. Sen jag menar alltså hon har aldrig sagt någonting att det såg ut så här liksom, men ja nej alltså jag vet inte vad jag ska säga.

FL1: Nej.

[redacted]: Jag tycker att det är hemskt, jag tycker att man borde ha alltså hon måste ju haft jätte ont liksom. Det är ju det som jag tycker är så konstigt att det borde man ju ha liksom jag menar när man kramar henne om man har liksom alla revben är av liksom, då kommer det göra ont liksom. Men jag har liksom inte hon har inte sagt nått.

FL1: Vi vet ju också att du själv ska ha ringt till polisen nån gång.

[redacted]: Mm.

FL1: Vid ett tillfälle när du sa att din pappa hade slagit dig.

[redacted]: Ja, ja jo jag förstod jag kommer faktisk inte ihåg som sagt jag vet inte hur gammal var jag då, var syrran född då, jag kommer inte ihåg det?

FL1: Mm.

[redacted]: När var det?

FL1: Du ska ha varit arton tror jag.

[redacted]: Nej inte arton, okej ja nej arton.

FL1: Det är länge sen, (ohörbart).

[redacted]: Ja precis, eh ja nej alltså det lär väl stå i polis jag hade väl förhör antar jag, alltså jag kommer ihåg att vi satt och prata typ. Jag ja nej jag kommer knappt ens ihåg vad som hände. Vi bråkade det var någonting med att jag skulle iväg tror jag har jag för mig.

FL1: Du säger att han har slagit dig så pass många gånger i ansiktet så det svartnade för dig.

[redacted]: Hm ha du ser.

HEMLIG

FL1: Mm.

[redacted]: Ja nej jag vet inte, jag har inget minne av det att det hände så ofta, att det var så mycket i så fall.

FL2: Jag tänker också du sa så här att jag visst att ni skulle ta upp det eller nått liknande.

[redacted]: Ja.

FL2: Sa du nu.

[redacted]: Mm.

FL2: Vad tänker du om det då eller varför du inte har berättat det tidigare och det är inte så här att…

[redacted]: För jag kommer inte ihåg, jag kommer inte ihåg vad som hände, alltså i min vad jag tror alltså ni säger att jag var arton, jag fick för mig att jag var typ tretton eller någonting. Eller fjorton, femton kanske, jag kommer liksom inte ihåg.

FL2: Nej.

[redacted]: Vad som hände och det känns väldigt konstigt för mig med tanke på den här situationen att jag ska sitta och liksom gissa mig till vad som hände och liksom.

FL2: Nej det ska du inte göra nej absolut inte.

[redacted]: Alltså jag vill inte är jag inte hundra procent säker på exakt vad som hände då vill jag inte säga någonting heller för att…

FL1: Nej men det är bra att du säger det.

[redacted]: Ja.

FL1: Det är bra att du säger det [redacted], vi behöver vara raka här. Vi kan inte hålla på och nu, för nu är det så här konkret nu det kan va det är konkret och säger att din mamma hade så pass många skador.

[redacted]: Mm.

FL1: Vi, då är det så klart att vi börjar undra.

[redacted]: Mm.

HEMLIG

FL1: Du har ändå bott hemma, [redacted] har bott hemma, vi måste ju veta om det har hänt någonting, om det är nån som kan veta så är det ni.

[redacted]: Mm.

FL1: Förstår du?

[redacted]: Ja.

FL1: Alltså det är så konkret kommer jag vara ändå och vara tydlig och säga…

[redacted]: Ja det är klart.

FL1: Det är därför vi behöver veta det, sen är vi människor väldigt olika och vi och det som är väldigt tydligt när man är med om saker det är att man inte vill tänka på det.

[redacted]: Nej.

FL1: När man tänker på det så mår man dåligt.

[redacted]: Mm.

FL1: Och då är vi så här vi vill skydda oss.

[redacted]: Mm.

FL1: Så att det är inte ett dugg konstigt att du säger så här, jag kommer inte ihåg.

[redacted]: Nej.

FL1: Jag kommer inte ihåg hur det var, det är inget som säger att du kanske om ett tag kommer ihåg.

[redacted]: Nej.

FL1: När du har tänkt på det, för det, det är inte så lätt och bara ta fram minnen hur som helst.

[redacted]: Nej alltså bara som sagt när du säger att jag var arton liksom jag trodde jag var typ tretton fjorton när den händelsen jag har för mig att det var längre sen, men ja.

FL2: Och jag får säga då med reservation att, att jag kanske har fel, men i tonåren i vart fall.

[redacted]: Ja det… ja precis.

HEMLIG

FL2: Och som sagt det är bara inte det viktigaste här.

[redacted]: Nej, nej jag bara jag bara det är svårt alltså jag bara påvisar att jag kommer liksom inte ihåg vad som exakt situation varför, vad som hände, som sagt det enda jag kommer ihåg var det att vi jag stod och pratade med nån polis i nått förhör kommer jag ihåg i vad heter det vardagsrumsbordet kommer jag ihåg.

FL2: Mm.

[redacted]: Men sen vad som exakt hände det, det står nog bättre i vad heter det polisrapporten än vad jag kommer ihåg.

FL1: Men hade det hänt?

[redacted]: Alltså jag kommer inte ihåg exakt den situationen att han skulle ha slagit mig, men det låter ju rimligt i så fall. Om det står det, känns det ju men jag kommer inte ihåg själva ögonblicket det hände nej det gör jag inte tyvärr. Det ja.

FL2: Skulle det kunna finnas en annan anledning till om det inte hade hänt att du skulle tillkalla polis vid det tillfället?

[redacted]: Vad tänker hur tänker du då?

FL2: Ja men att du av nån annan anledning har tillkallat polis.

[redacted]: Oj ursäkta. Farmor… eh nej, nej inte vad jag kan nej jag vet inte.

FL2: Du förstår hur jag menar med den frågan?

[redacted]: Alltså vadå att…

FL2: Om jag blir arg på nån ja då ringer jag polisen fast ingenting har hänt förstår du?

[redacted]: Jaha du menar så.

FL2: Ja.

[redacted]: Alltså det är ju eftersom jag var jävligt arg på dom så absolut det skulle väl kunna hända men jag vågar inte alltså det är ingenting jag kommer ihåg att jag gjorde någonting för att jag var arg eller alltså, jag kommer ihåg för dåligt av det alltså det här för att våga säga någonting liksom. Alltså det jag det jag kommer ihåg det är från barn att jag var jävligt arga på dom liksom. Så att absolut det skulle väl kunna hänt, men jag har ju svårt att se att jag skulle göra det utan bara liksom så men.

HEMLIG

FL1: Du var väldigt arg, det, det kommer du ihåg hur har förhållandet mellan din mamma och pappa alltså eller relationen kan jag säga mellan din mellan dig och din pappa varit på senare tid då?

[redacted]: Eh ja det som min alltså inte jätte bra liksom så, alltså vi har ju snabbt pratat i telefon och sms:at liksom så. Men det är ju inte så att vi, vi gör ju inget vi gör ju ingenting tillsammans och så liksom. Så att jag hör väl av mig och kollar lite hur han mår mer av respekt för att det är mina föräldrar liksom så. Så att alltså det är ju inte så att jag åker över till mina föräldrar för att hänga för att det är trevligt liksom det utan vi syns ju om det är nån liksom om vi ska åka och äta med farmor och farfar eller liksom så där liksom.

FL1: Mm.

[redacted]: Vi går ju liksom inte på promenad bara så liksom.

FL1: Nej.

[redacted]: Så att jag vet inte vad man ska säga. Vet inte hörde väl av mig för att va ja för det var min mamma och eller min pappa liksom.

FL1: Mm.

[redacted]: Så att det vi har ju aldrig gjort någonting på det sättet tillsammans liksom. Ja det gjorde vi säkert när vi var liten men ja inte när jag är vuxen liksom.

FL1: Och relationen med din mamma då?

[redacted]: Ja men samma alltså mamma ringde ju aldrig mig riktigt så heller och jag ringde aldrig henne så. Man kunde få nått sms ibland typ så. Sen träffades vi ju när vi alla träffades liksom.

FL1: Mm.

[redacted]: Så att det vi hade ju ingen super relation liksom så.

FL1: Men vad, vad tog det här arga vägen då som du kände när du var yngre?

[redacted]: Ja du jag vet inte, bra fråga. Jag spelade ju rätt mycket fotboll när jag var yngre det var ett ganska bra sätt att kanalisera liksom så. Eh sen vet jag inte var alltså jag vet inte var det har tagit vägen, jag har alltid tränat mycket liksom. Det är ju ett sätt för mig att hantera allt.

FL1: mm.

[redacted]: Det är väl typ det ja.

HEMLIG

FL1: Vad får du för känsla nu då när vi har berättat det här för dig, om din mammas skador?

[redacted]: Illamående eh det är för jävligt allt ja alltså det är på nått sätt så alltså det är så hemskt så att man blir liksom jag vet inte det typ blir tomt i skallen på nått sätt. Jag vet inte hur jag ska liksom hantera det på nått sätt.

FL1: Mm.

[redacted]: Jag vet inte det blir så abstrakt på nått sätt, som att det jag vet inte som att det händer nån annan på nått sätt.

FL1: Mm.

[redacted]: Jag vet inte ja svårt att beskriva nått åt det hållet kanske. Det känns som man lever i en bubbla typ.

FL1: Du säger att din mamma var att hon du skulle ha sett det på henne…

[redacted]: Nej men jag tycker…

FL1: Liksom hon skulle ha sagt nått.

[redacted]: Ja jag tycker att jag borde ha sett någonting om det är så här mycket skador. Men som sagt alltså ja, uppenbarligen inte. Som sagt som jag sa förut det borde, alltså om man kramas borde jag ju se att hon har ont liksom men jag såg aldrig nått sånt. Och sen hade inte vi alltså vi träffades ju inte varje dag liksom.

FL1: Men nu det här går ju inte att se liksom (ohörbart) så men blåmärken, skador i övrigt tänkte du någonting på det?

[redacted]: Nej alltså blå var va blåmärken jag kommer inte riktigt ihåg vad du sa var det på ben?

FL2: Det var på olika ställen.

[redacted]: Okej.

FL2: På kroppen och det var ju just då men jag tänker också tillbaks i tiden.

[redacted]: Ja.

FL2: Ja.

[redacted]: Nej jag vet att hon jag kommer inte ihåg om jag bodde hemma då, eller om jag inte gjorde det, det kommer jag inte ihåg. Men jag vet att hon, hon hade ju hon var inne på hos på

HEMLIG

sjukhuset för hon hade halkat på vägen till jobbet eller vad hon hade sagt. Men jag kommer inte ihåg riktigt när det här var heller alltså, det var säkert över tio år sen alltså skulle jag gissa på.

FL1: Mm.

[redacted]: Eh det är det enda jag kan komma och tänka på nu. Ja ja nej.

FL2: Vad fick hon för skador den gången då?

[redacted]: Eh ja du det var någonting med bålen, var det ja jag det måste ju finnas några medicinska grejer på det måste det ju finnas, jag kommer inte jag vet att vi var på S:t Göran var det va tror jag och besökte henne. Men jag kommer inte riktigt ihåg exakt vad det var någonting här hon hade halkat i alla fall och det var någonting här liksom.

FL1: Hur gammal var du då?

[redacted]: Alltså jag vågar inte riktigt säga vad kan det ha vart, hur gammal är jag, jag är ja alltså jag har för mig att jag bodde hemma då, så att det måste ju va typ va kan det ha vart tio ja femton år sen, kan det ha varit det.

FL1: Okej.

[redacted]: Nej jag vågar liksom jag vet inte, men länge sen var det i alla fall, jag kommer inte…

FL1: Du bodde hemma i alla fall.

[redacted]: Jag har för mig att jag bodde hemma.

FL1: Mm.

[redacted]: Men det kan också va fel ja.

FL1: Eh när dom bråkade och så där som du säger då, du slutade lyssna och så men vem var det som bråkade med vem egentligen?

[redacted]: Eh oj det var lite olika morsan brukade väl börja och sen skrek dom på varandra ett tag, och sen så skrek väl pappa rätt mycket och sen blev det lite tyst för att dom hade druckit så mycket så ibland somnade dom ju därnere liksom. Och sen började dom igen du vet så här fyra på morgonen typ liksom. Men i slutet så har jag minne av att det var farsan som skrek mest, eh eller som sagt jag ja men morsan var ju också ganska hon drack ju rätt fort och rätt mycket så hon blev väldigt otrevlig liksom men alltså det var mitt minne är att det var ganska alltså dom skrek åt varandra i början och sen var det mest pappa som skrek i slutet faktiskt

HEMLIG

han jag vet inte var väl vaken typ. Jag vet inte. Jag kommer inte ens ihåg vad dom brukade skrika om faktiskt, nej, nej jag vet inte.

FL1: På senare år då för att jag har ju ändå förstått som att du, du liksom är den som man ringer till och om det är nån som behöver hjälp eller om det är någonting.

[redacted]: Mm.

FL1: Så är det dig man ringer.

[redacted]: Mm.

FL1: Hur kunde det vara när du inte ville det då, så du liksom bara nej jag kan inte eller jag?

[redacted]: Hur tänker du vi vilken situation?

FL1: Alltså jag tänker om din mamma eller pappa ringer och så vill dom ha hjälp med nått?

[redacted]: Oj alltså jag säger aldrig nej alltså.

FL1: Du gör inte det?

[redacted]: Nej jag tror inte jag kan komma ihåg nån gång när jag har sagt nej till nån typ om hjälp.

FL1: Okej.

[redacted]: Det skulle ju vara om jag jobbar typ liksom.

FL1: Mm.

[redacted]: Men om jag om jag är ledig och kan så hjälper jag ju alltid till alla liksom.

FL1: Vad har det varit för hjälp då som du har hjälpt mamma och pappa med?

[redacted]: Dom har jag inte hjälpt med så mycket, det har väl kanske varit nån gång typ det att pappa har bilen på verkstad liksom, eh för dom det är ju mer om typ syrran behövt hjälp eller typ farmor och farfar har behövt hjälp eller.

FL1: Okej.

[redacted]: Nu i vintras så åkte jag ju med farmor och farfar ut på landet för man har ju så här varje på landet så har man ju man har ju rond varje vecka så delar man upp det liksom. Så då var vi körde jag ut dom dit sen så gick dom gick vi runda längs husen liksom kolla att det inte var

HEMLIG

några inbrott liksom, typ såna grejer. Men just mamma och pappa dom, dom bad inte om hjälp så ofta.

FL1: Nej.

[redacted]: Om det inte var så att farsan hade lämnat in bilen liksom så körde jag han och så hämtade han upp bilen liksom.

FL1: Mm men jag tänker så här du bodde ju inte hemma.

[redacted]: Nej.

FL1: [redacted] bodde kvar hemma vad tänkte du då liksom att hur [redacted] liksom vad vi har förstått så hörde hon ju av sig till dig ibland?

[redacted]: Mm ja alltså hon var ju alltid välkommen liksom, det har jag ju sagt till henne. Eller det visste hon ju om liksom, eh så hon var ju alltid välkommen liksom. Så att ja, jag tyckte ju det var rätt skönt när hon liksom beslutade sig för att flytta ut liksom så.

FL1: Mm.

[redacted]: För hennes egen skull. Eh men ja hon har ju varit hos mig ett par gånger liksom genom åren.

FL1: Vad är det som har hänt då?

[redacted]: Nej jag tror det bara det är väl samma som jag hade liksom att man inte, man du vet ville bara kanske kompisarna var upptagna eller någonting och sen ville hon därifrån liksom.

FL1: Mm.

[redacted]: Då kom hon hem till mig och kollade lite film och käka godis liksom.

FL1: Mm.

[redacted]: Så jag var även hemma hos min moster, jag är ju ganska jag har ju varit där ett par gånger när jag var i tonåren liksom bara för och komma iväg ibland också liksom så. Så att ja nej jag, jag personligen tyckte det var skönt när hon valde att flytta ut liksom för att får hon det lite lugnt också.

FL1: Mm för nu är det mycket fokus kring alkoholen och det förstår jag.

[redacted]: Mm.

HEMLIG

FL1: För att det är ju liksom det som är blir så väldigt tydligt.

[redacted]: Mm.

FL1: Men mest kring våldet då, alltså eller mest kring alltså slag, bråk på det sättet att man tar i varandra och blir arga, vad kan du säga om det?

[redacted]: Alltså det enda jag har reflekterat genom alla åren det är ju, dom har ju aldrig kramats liksom och sånt liksom, men jag har ju aldrig sett dom hållit på och slagit varandra. Alltså det är mer sånt jag har reagerat på varför jag alltid undrat varför dom är tillsammans liksom.

FL1: Mm.

[redacted]: Jag menar är man som till exempel jag och min sambo jag menar vi kramas ju och pussas varje dag liksom, men jag har ju aldrig sett mina föräldrar göra det liksom nånsin liksom.

FL1: Mm.

[redacted]: Så att men jag har ju liksom det här med, med just våldet alltså det har jag inte sett alltså.

FL1: Nej.

[redacted]: Jag har inte det.

FL1: Nej.

[redacted]: Och jag tycker att det är helt ja jag kommer tillbaka till det igen men alltså har man så där mycket skador liksom det måste ju göra jätte ont om man bara men jag kramade ju min mamma varenda gång liksom, men jag hon har ju aldrig ryggat tillbaka alltså att hon får ont och jag har aldrig märkt det liksom.

FL1: Nej.

[redacted]: Hon har aldrig sagt någonting. Förlåt nu glömde jag bort vad frågan var?

FL1: Nej men det gör inget och det är ju så här alla skador dyker inte upp samtidigt.

[redacted]: Nej.

FL1: Så det är inte så.

[redacted]: Men ändå liksom men ja.

HEMLIG

FL2: Men jag tänker också så här om det var skrik att det skriks och så här vid nått tillfälle kanske dom somnade därnere och sen började dom igen, men förutom skrik alltså hur upphörde bråken?

[redacted]: Eh oj eh jag alltså oftast var det ju att nån jag tror att oftast var det ju att pappa eller nån eller somnade liksom i därnere liksom och så gick väl nån upp och la sig när dom var trötta liksom. Eh men det här alltså det här kunde ju hålla på länge liksom när dom höll på som värst liksom, det kunde ju hålla på i dagar liksom. Så det var ju oftast, oftast var det ju så att det slutade nån timme för att dom typ sov liksom . Och sen började dom ju om igen liksom, så att alltså det var det fanns liksom inget alltså slut så liksom på nått sätt.

FL2: Men jag tänker att man, man blir arg och det eskalerar och man börjar skrika och det blir högre och sen kanske man gör andra saker också?

[redacted]: Ja.

FL2: Eh…

[redacted]: Ja jo jag förstår vad du menar.

FL2: Och våld är en sak det kan också man börjar kasta saker och har sönder saker, alltså den typen av…

[redacted]: Det enda jag vet är att dom har ju i radhuset så har dom ju en på köksskivan där så är det ju en liten grej som liksom man har liksom limmat dit en bit liksom. För att jag har för mig att nån har alltså jag vet inte vem det var för det var ju under när dom höll på jag vet inte om det var farsan eller om det var mamma som hade du vet alltså du vet haft en kniv och haft sönder den liksom, men jag vet inte vem av dom det var för att jag var ju inte där liksom.

FL1: Nej.

[redacted]: Men det kommer jag ihåg. Kommer jag ihåg nått mer, nej alltså nej det är just den biten för den ser man ju varenda gång man är där så att då bir man ju påmind om det liksom. Så det kommer jag ju ihåg. Ja vad var din fråga förlåt?

FL2: Men det du berättar nu med kniven och så, hur vet du att de var på det sättet det har gått till?

[redacted]: Nej för att jag kom ju hem antingen dan efter antar jag då och då såg jag att det var liksom såg ut som att nån hade täljt på det liksom. Och då utgick jag väl ifrån att det var en kniv liksom.

FL2: Vad tänker du då?

HEMLIG

[redacted]: Jag tänkte ba va fan håller dom på med ha, alltså det kanske är konstigt om man inte är uppväxt med det här, men det här var liksom så här alltså det höll ju på så länge och alltså det fanns liksom inte så mycket som förvånade mig längre liksom.

FL1: Nej.

[redacted]: Alltså jag tyckte det liksom det är en, det man blir liksom man slutar bry sig liksom. Det man måste typ göra det för att man ska orka liksom annars går det liksom inte. Man kan liksom inte springa runt och tänka på det där hela dagarna liksom då, då blir man nog inlagd till slut liksom. Så att ja nej jag, jag tror jag bara tänkte va fan håller dom på med idioter och sen gick jag väl upp på mitt rum liksom.

FL1: Hur har släkt och vänner reagerat på det här då, hur er barndom har varit?

[redacted]: Eh alltså jag tror ingen riktigt vet hur det har sett ut liksom på det sättet, inte vad jag vet i alla fall. Eh nej jag tror inte det. Alltså som sagt dom nej jag nej jag tror inte det när vi var uppe hos Gen där då måste dom ju ha fått reda på det tycker jag ju. Men det är ingen som har sagt nått liksom eller pratat om det med oss liksom.

FL1: Men jag tänker att du hjälper din farmor och farfar och så där ibland, vad säger dom då, vad vet dom om vad hur det var för dig?

[redacted]: Jag vet faktiskt inte alltså för jag antar att dom visste att det inte var alltså jag antar att dom visste att det inte var liksom den bästa familjen i världen liksom antar jag. Men jag vet inte hur mycket dom visste och vad dom inte visste det vet jag faktiskt inte. Dom har ju bråkat rätt mycket ute på landet liksom så allihopa inte farmor och farfar så mycket, men morsan och farsan och så blir dom indragna i det där liksom. Eh men mer än så vet jag inte om dom liksom vet så. Nej då får ni, det får ni fråga dom om.

FL1: Jag tänker bara om du, vad du tänkte kring så här hur andra människor har sett på det liksom om nån har pratat med dig nån gång om det?

[redacted]: Nej.

FL1: Liksom försökt hjälpa dig?

[redacted]: Nej, nej, nej inte vad jag kommer ihåg. Jag väl nej, det är väl ingen som har frågat egentligen vad jag kommer ihåg, nej, nej tyvärr jag vet nej inte vad jag kan komma på nu så här direkt att nån har frågat mig rakt ut liksom faktiskt.

FL1: Och så jag tänker vem hade du mest kontakt av dina föräldrar var det mamma eller pappa?

[redacted]: Min pappa.

HEMLIG

FL1: Pappa?

[redacted]: Ja.

FL1: Mm.

[redacted]: Och det är ju typ att ja men han kunde ju skriva lite sms liksom, nu när han var sjukskriven så skrev han ju alltså sms till mig varje, typ varje dag i alla fall tror jag ungefär. När vi ringde ja det var vi ringde kanske ja va kan det ha varit en gång i veckan, en gång varannan vecka typ så där. Om jag kommer ihåg rätt.

FL1: Vad var det för sms eller vad kunde?

[redacted]: Nej alltså bara så här jätte tråkiga du vet hur är läget, hur är det på jobbet, ja jag är på jobbet du vet eh.

FL1: Jag tänker med tanke på att alkoholen alltid fanns där, hur kunde det blir när, när pappa var full och skrek till dig då?

[redacted]: Eh det gjorde han aldrig, jag det är därför inte jag ringer heller liksom, alltså du vet jag ringer inte ju inte efter tolv liksom typ om det är så att jag, alltså är det nått jag vill liksom då det är inte så att jag bara ringer mina föräldrar liksom om liksom tisdag klockan fyra liksom det går ju inte. Eh så att då får man ju liksom antingen ringer man ju på förmiddagen liksom.

FL1: Mm.

[redacted]: Runt tio liksom, typ innan systemet har öppnat liksom.

FL1: Mm.

[redacted]: Eh eller så nu enstaka gånger farsan har sms:at mig när man märker att eller morsan också när man märker att dom inte kan stava liksom.

FL1: Mm.

[redacted]: Eh men det var väldigt sällan jag var först med att skriva liksom så. Bara för att jag, man okar inte se dom man orkar inte se att dom inte kan stava liksom eller så att vi hade inte så nej men jag kunde du vet man kunde få nått sms från farsan han frågade om jag var på jobbet och hur det var med [redacted] nu på slutet nu när hon var gravid liksom. Eh lite så typ.

FL1: Mm och när (ohörbart) vad heter det nu är det igen då det här att alla ringer dig och…

[redacted]: Mm.

HEMLIG

FL1: Du är lite som centrala centralen.

[redacted]: Mm.

FL1: I det här då, är det många nu som har hört av sig till dig?

[redacted]: Alltså grejen är jag har alltså släkt och sånt är det ju ringer ju ganska nu ringde farmor och farfar ringde mig dom ringde mig nu ibland ringer dom mig två gånger om dan liksom. Eh men jag har inte gått ut med att mamma har gått bort på Facebook och sånt, för att jag inte orkar att du vet så här folk jag inte känner egentligen ska höra av sig liksom det orkar jag liksom inte.

FL1: Nej.

[redacted]: Eh så att i början var det mycket det var jätte så här typ min ordförande i på radhusföreningen som där dom bodde liksom, hon hörde av sig hon började snacka om nån jävla auktion helt plötsligt typ tre dar nej två dar efter min mamma hade gått bort liksom. Och du vet mycket sånt som ringer. Eh men nu har det väl lugnat ner sig litegrann, nu när vi har hunnit beta av lite grejer liksom.

FL1: Men vad är det din farmor och farfar vill då som ringer dig så ofta?

[redacted]: Eh alltså dom är ju gamla liksom så att dom tycker ju att dom tänker ju mest det är också jävligt konstigt eller det blir ju konstigt för dom pratar ju bara om min pappa liksom.

FL1: Mm.

[redacted]: Dom pratar ju aldrig om min mamma liksom.

FL1: Mm.

[redacted]: Eh men dom ringer ju typ och så här dom mår ju dåligt också liksom.

FL1: Men jag tänker så här [redacted] att du det där måste du säga stopp och belägg nu till dom, att nu räcker det.

[redacted]: Ja.

FL1: Du, du ska inte behöva höra att dom ringer dig och så.

[redacted]: Nej.

HEMLIG

FL1: Och känner du för att det, det är ju faktiskt du är ju det är ändå din mamma som har gått bort här. Och dom ska inte hålla på och ringa dig. Och oavsett hur gamla dom är så dom är ju ändå klara i huvudet, jag har ändå pratat med dom.

[redacted]: Jaja.

FL1: Det är ju inget fel i huvudet på dom.

[redacted]: Nej inte på farfar, farmor är ju lite men ja.

FL1: Ja så att där får du sätta en gräns.

[redacted]: Mm.

FL1: För din skull tänker jag.

[redacted]: Mm.

FL1: Du, du jag menar dom måste ju veta att det är ju din mamma som liksom…

[redacted]: Ja ibland undrar jag om dom vet det ja.

FL1: Det, det fattar jag att det måste vara jätte jobbigt att dom gör det.

[redacted]: Mm, jo så är det, det är inte mycket som är lätt just nu.

FL1: Nej har du nån fråga som du tänker på Susanne?

FL2: Nej eller nej.

[redacted]: Nej.

Adv: Jag tänker att du får tänka lite på det här dom här frågorna du har fått idag och sen kanske om du kommer på någonting får du prata med mig.

[redacted]: Ja ska vi ta den vägen då ringer jag dig eller nått.

Adv: Ja och sen så kan ju jag om vi behöver ett möte till ringa, det här kommer ju också som en chock för dig och det här är ju också trauma för dig.

[redacted]: Alltså när jag såg det där då blev det ganska svart ganska fort.

Adv: Ja och sen den här gamla polisanmälan och så, det är ju någonting du säkert har förträngt och då måste man få tid och…

HEMLIG

[redacted]: Precis jag kan ja jag kan förstå också hur det ser ut att det borde vara någonting man kommer ihåg, men alltså jag gör inte riktigt jag kommer inte ihåg vad som hände riktigt. Jag kommer ihåg att det har hänt, men jag kommer varför det har hänt liksom.

Adv: Och sen är det också viktigt att ingen sätter press på dig.

[redacted]: Nej.

Adv: Som farmor och farfar.

[redacted]: Ja jo.

Adv: Du vet det du måste tänka på dig själv och på din syster.

[redacted]: Mm.

Adv: Som utredaren säger du ni har ju förlorat er mamma.

[redacted]: Mm ja jag tycker ju mer synd om syrran än mig liksom.

Adv: Ja men tänk på det att du ska inte bli pressad utifrån, du ska liksom bara tänka på dig själv.

[redacted]: Ja-

Adv: Och på din syster.

[redacted]: Ja.

Adv: Det räcker väl.

[redacted]: Det blir ju svårt dock när det är så mycket praktiskt som ska göras, det är ju mest det och nu, nu när begravningen är klar då är det mycket liksom så här dödsbo och liksom så här hur ska jag göra det när jag inte kan, när pappa sitter där han sitter liksom.

Adv: Men det får dom sköta.

[redacted]: Vilka då?

Adv: Dom som sköter bodelningen.

[redacted]: Ja.

Adv: Dom det finns ju människor som har utbildning som sköter.

HEMLIG

[redacted]: Ja och sen är det Skatteverket det är jätte kul för att jag får ju inte reda på om morsan har deklarerat till exempel, det får ju inte jag veta liksom.

Adv: Då får det va eller hur.

[redacted]: Ja men jag måste skriva ett brev till Skatteverket alltså via posten där jag, jag och min syrra skriver under så att då får jag rätt och liksom ta reda på om hon har deklarerat så att jag kan göra det åt henne typ allt sånt där är så tungrott alltså.

Adv: Mycket praktiska.

FL1: Jag tänker vi avslutar förhöret här nu, klockan…

FL2: Den är 11:52.

FL1: 11:52.

Förhöret avslutat 00:47:06

Polisen

Dialogutskrift förhör med [redacted]

2024-07-01

Signerat av

Signerat datum

Enhet
Region Stockholm, BINR 8 PO Sthlm Nord

Diarienr
5000-K350152-24

Originalhandlingens förvaringsplats	Datum	Tid
	2024-09-17	14:05

Involverade personer	Personnummer/Orgnr	Roll
[redacted]		Berörd person

Involverad personal	Funktion
Susanne Wide	Uppgiftslämnare

HEMLIG

Ärendenummer: K350152-24
Hörd person: [redacted]
Förhörsdatum: 2024-07-01
Klockslag: 13:07
Förhörsledare, FL1: Samuel Gustafsson
Biträdandeförhörsledare, FL2: Robert Wikström
Övriga närvarande: Målsägandebiträde Elisabeth Massi Fritz
Utskrivet av: u0082374

/Ljudfil 1/2 00:56:27/

FL1: Klockan är 13:07 och jag påbörjar inspelningen och vi påbörjar förhöret med dig [redacted].

[redacted]: Ja.

FL2: Vänta lite grann bara.

FL1: Ja.

FL2: Det var (ohörbart)... Det verkar vara någon… switch eller någon.

FL1: Är det för bordet och höja och sänka eller?

FL2: Nej men, ska se här, jaha. Tror att det verkar vara… Det brukar finnas här sån här som koppla av.

FL1: Du kan inte ta det andra tangentbordet som ligger där? Om det funkar.

FL2: Nej jag tror inte det (ohörbart) pröva. Nej.

FL1: Nej… Jo just det de kanske ringer i min telefon…

FL2: Ja.

FL1: … (ohörbart) så då måste jag ta det så att ni vet.

FL2: (Ohörbart) eller, den… där… (ohörbart) nej.

FL1: Titta nu loggades det ut.

FL2: Nu funkar inte musen… (ohörbart)… Ja nu funkar det.

FL1: Funkar det nu?

HEMLIG

FL2: Yes.

FL1: Ja [redacted]. Liksom alltså de tidigare förhören du har varit på är det så, handlar det här förhöret om det Per är misstänkt för, mord och grovvåldtäkt den tjugoandra mars i år. Kan bara börja med och fråga är det något du har tänkt kring dem här misstankarna sen…

[redacted]: Nej jag…

FL1: … sist?

[redacted]: … försöker tänka så lite som möjligt på allt det här. Om jag ska vara ärlig. Så att nej.

FL1: För då tänkte jag fråga om, du har ju berättat i tidigare förhör att, vad jag förstår både Per och [redacted] drack en del alkohol.

[redacted]: Mm.

FL1: Jag skulle vilja att du utvecklar det lite hur, i vilken utsträckning var det och hur kunde det se ut.

[redacted]: Som sagt nu var det ju ett tag sen jag bodde hemma men när jag bodde hemma så, alltså mitt minne är ju att dem alltså dem drack ju mer eller mindre varje dag liksom eh. Mer vissa dagar mindre vissa dagar men det var ju typ söndagarna som dem inte drack på liksom. Sen om jag kommer ihåg rätt så var det ju mest på helgerna liksom men det var ju även på vardagarna liksom.

FL1: Och hur mycket, liksom vilka mängder var det?

[redacted]: Eh typ på vardagarna kanske dem typ körde två liter vin typ delade dem på sen på helgerna så var det ju liksom typ en bag in box liksom, ibland mer.

FL1: Mm.

[redacted]: Om jag, ja precis, dem är ju, ja, ja en bag in box på helgerna typ mer, fem sex liter kanske, något sånt… Jag vet inte.

FL1: Och skulle du säga att någon av dem drack mer än den andra eller var det ungefär lika?

[redacted]: Nej. Det enda som var väll att mamma är ju tjej och vägde mindre så hon blev ju fullare fortare liksom. Men nej jag tyckte, jag kan inte minna mig att jag, nej.

FL1: Och hur har det varit, du sa ju att du inte har bott hemma, du var ju inte hemma på ett tag.

HEMLIG

[redacted]: Nej.

FL1: Men säg dem sista, de sista åren liksom…

[redacted]: Mm.

FL1: … blev det mer eller fortsatte det som det var sen tidigare (ohörbart)?

[redacted]: Eh nej alltså min uppfattning är väll att det har fortsätt som det har varit förut eh. Alltså dem enda gångerna jag var liksom mer med det är ju på högtider i så fall eh. Och då har det ju varit som det alltid har varit ungefär så att jag. Ja jag kan inte, jag vet faktiskt inte men min uppfattning är att det varit ungefär som vanligt så som förut.

FL1: För jag tror att du har sagt i något tidigare förhör att Per sa att [redacted] hade börjat dricka mer, precis…

[redacted]: Ja det är ju precis, ja det kanske han har sagt ja, det kan stämma. Men eh ja jag vet ju inte liksom eh. Dem drack ju inte lite innan så att jag har ju svårt att se hur man kan dricka mer liksom. Men ja.

FL1: För när var det Per sa att [redacted] hade börjat dricka mer?

[redacted]: Oj du det… vad sa jag i mitt förra förhör det var väll, ja var det nära innan på jag kommer inte ihåg riktigt när jag ens sa det faktiskt.

FL1: Mm.

[redacted]: Jag skulle gis, ja… Jag vill minnas mig att det var ganska nyligen ändå. Men jag kommer inte ihåg exakt, faktiskt.

FL1: Alltså det var, var det kort innan den tjugoandra eller (ohörbart)…

[redacted]: Eh ja…

FL1: … ni träffades eller?

[redacted]: … det år, eh någonstans det året i alla fall kanske.

FL1: Okej.

[redacted]: Jag kommer inte, nej jag kommer faktiskt inte ihåg, när han har sagt det.

FL1: Och när dem, när dem drack brukade dem vara själva eller brukar det vara i närvarande av andra (ohörbart)?

HEMLIG

[redacted]: Nej det var nästan alltid själva. Dem eh har ju liksom inte haft något umgänge som, som kan jag komma ihåg på väldigt länge liksom.

FL1: Vad kan du säga om deras liksom sociala, du säger att dem inte umgicks så med några men…

[redacted]: Alltså i min…

FL1: … är det någon du kan komma på?

[redacted]: Alltså dem här, dem, ja dem umgicks med någon gammal fotbollstränare jag hade när jag var typ i tioårs åldern men jag kommer inte ihåg vad han hette liksom eh. Nej men alltså jag har ju alltid uppfattat dem som att dem lever ett ganska tråkigt liv liksom. Dem umgås ju bara, vad jag vet med varandra liksom. Eh, så att, ja nej jag kan inte säga så mycket mer om deras, deras sociala liv dem, i mitt tycke hade inte så mycket.

FL1: Mm. Och kan du komma på någon liksom utöver, ja ni barn och liksom släkten så var det någon…

[redacted]: Alltså…

FL1: … (ohörbart).

[redacted]: … jag kommer inte ens ihåg sist dem hade besök liksom, om vi säger så. Så att nej, det… det senaste jag kommer ihåg det var när det var millenium skiftet för då var vi borta kommer jag ihåg, borta i Kallhäll hos den där före detta fotbollstränaren jag hade förut.

FL1: Mm.

[redacted]: Och det är den sista jag kommer ihåg att dem haft, liksom besök som inte har varit högtids, ja inom högtiden inom släkten liksom.

FL1: Mm. Och den här fotbollstränare, det känner du till? Är det någon kontakt som har…

[redacted]: Nej det tror…

FL1: … (ohörbart).

[redacted]: … jag inte nej. Jag kommer inte ens ihåg vad han heter så att, jag vet inte hur länge sen hon pratade med honom sist. Ehm… nej jag tror dem, dem började väll bråka med, jag vet inte, nej jag vet inte alltså nu, ja, i slutet någonting.

FL1: Nu har du sagt att dem, dem hade inte så mycket socialt liv och gjorde inte så mycket.

HEMLIG

FL1: Nej. Men om dem gjo, om dem skulle hitta på någonting alltså, förekom det att dem hittade på någonting mer än att vara hemma liksom?

[redacted]: Ja dem åkte ju ut på landet, dem var ju på landet en del ju var dem ju. Så var dem inte så var det ju de dem gjorde. Jag vet farsan han, han trän, alltså eller träna han sprang ju lite grann. Morsan ja dem gick väll kanske på någon promenad typ. Vi brukade ju käka lunch ibland alltså släkten med farmor och farfar ehm… Det är väll typ det, annars så har det ju varit när farsan fyllde 60 var vi på restaurang liksom men det var ju inga… Jag upplever det inte som att dem hade någon hobby direkt.

FL1: Nej… Och gällde det, gällde de både Per och [redacted] att dem inte umgicks eller var det att någon av dem hade någon…

[redacted]: Ja minne…

FL1: … bekant eller så?

[redacted]: … ja inte in, alltså min mamma har ju bi, hon har väll varit på någon konsert med min moster liksom men inte med någon kompis så där. Dem, hon hade ju någon kompis som gick bort för ett tag sen men jag vet inte riktigt hur nära dem var. Jag vet att hon blev ledsen i alla fall när hon hade, när hon gick bort. Men, jag kan, nej det är ju i så fall inom, i hennes arbets, liksom arbetskamrater skulle jag säga, jag tror inte hon hade några kompisar utöver det liksom. Det tror jag inte.

FL1: Och vad var din uppfattning att det var på det här sättet att det sociala inte var så stort liksom. Var det något dem trivdes med eller…

[redacted]: Ja…

FL1: … (ohörbart).

[redacted]: … alltså jag har väll aldrig riktigt tänkt riktigt varför så men jag har väll utgått från att dem gillade det dem höll på med liksom, alltså… antar jag, jag har inte tänkt så mycket på det. Men eh, dem är ju vuxna människor så jag utgick från att dem tyckte om det dem höll på med liksom.

FL1: Mm… Och sen förstått så har Per hade mer kontakt med sina föräldrar.

[redacted]: Mm.

FL1: Hur, vad är din uppfattning, hur ofta var den kontakten?

HEMLIG

[redacted]: Eh dagligen skulle jag nog nästan säga. Om inte dagligen så i alla fall varannan dag har jag för mig att han brukar säga att han ringer. Han brukar ju säga att han ringer klockan nio liksom, vad jag vet. Eh så dem hade mycket kontakt. Som sagt jag var ju inte där i rummet när han ringde men det är ju det folk har, pappa sagt och farmor och farfar så att.

FL1: Och hur ser din relation till, ja vad blir det din…

[redacted]: Farmor…

FL1: … farmor och farfar?

[redacted]: … och farfar. Eh jag har bra relation med dem eh. Jag… vi var där ute i midsomras tillexempel. Pratar ju kanske med dem en gång i veckan nu.

FL1: Mm.

[redacted]: Det var ju mycket mer förut då ringde dem ju mycket och så där men ja typ en gång i veckan nu kanske.

FL1: Mm.

[redacted]: Ehm, nej men jag var mycket ute hos dem på landet när jag var liten och så där så att jag har en nära relation med dem.

FL1: Men du säger att det var mycket mer kontakt förut alltså…

[redacted]: Nej nej…

FL1: … du säger förut.

[redacted]: … nej det skulle jag inte säga det var bara att, nej jag har haft kon, stadig kontakt med dem hela livet skulle jag säga.

FL1: Och hur… hur ska jag säga, hur upplevde du relationen mellan Per och hans…

[redacted]: Föräldrar?

FL1: … föräldrar?

[redacted]: Eh bra. Skulle jag väll säga, han tyckte det var jobbigt att dem började bli gamla liksom, dem börjar ju bli liksom, båda börjar ju närma sig 90 nu liksom så att det, det är jobbigt att se, se dem bli gamla liksom. Men jag upplever det som att dem hade en bra kontakt.

FL1: Och din, din kontakt med farmor och farfar liksom vad, vad handlar den om då?

HEMLIG

[redacted]: Eh nu eller överlag liksom?

FL1: Ja eller nu och den senaste…

[redacted]: Senaste…

FL1: … (ohörbart).

[redacted]: … tiden har det ju varit, är dem ju oroliga för pappa liksom.

FL1: Mm.

[redacted]: Eh så att dem är ju, det är det och sen räkningar som ska betalas och du vet dem vill ju att vi ska komma in i radhuset och. Klippa gräset på radhuset och så där. Men även, jag ska ju bli farsa snart så dem ringer ju och frågar hur det är med min sambo och så där och… Ja nej men lite åt det hållet så.

FL1: Och så tänkte jag även, hur såg din och Pers relation, hur ofta hade ni…

[redacted]: Ja alltså…

FL1: … (ohörbart).

[redacted]: … vi sms:ade ju varandra en del. Alltså som jag, jag tror jag har sagt det förut också men som jag upplevde det så delade dem väll upp mamma och pappa lite eh ja alltså att farsan pratade mest med mig och morsan pratade mest med syrran liksom. Eh men jag vill väll säga att vi har väll haft smskontakt ett par gånger i veckan i alla fall skulle jag säga. Sen träffades vi ju inte varje vecka varke, alltså vi hela liksom. Men eh… smskontakt hade vi ju ett par gånger i veckan liksom. Så.

FL1: Och du sa att dem, det var nästan som att dem hade delat upp kontakten.

[redacted]: Mm.

FL1: Var det någon särskild anledning…

[redacted]: Nej det tror…

FL1: … alltså att det var så?

[redacted]: … jag inte. Faktiskt jag vet inte varför dem, min, känslan alltså om varför dem gjorde så riktigt. Min mamma har ju alltid alltså hon har ju haft lite svårt och visa känslor och såna här grejer så att jag vet inte hon kanske tyckte det var lättare och göra det med syrran på något

HEMLIG

sätt, jag vet inte. Men det är ju bara spekulationer jag har ingen aning varför dem, varför dem gjorde så.

FL1: Att [redacted] hade svårt och visa…

[redacted]: Ja…

FL1: … (ohörbart).

[redacted]: … precis.

FL1: Ja.

[redacted]: Ja. Ja jag kan ju inte minnas att hon har sagt att hon älskar mig tillexempel någon gång så.

FL1: Mm.

[redacted]: Även fast hon gjorde det säkert, det tvivlar jag inte på men det sas liksom inte så.

FL1: Mm. Och var det på något annat sätt mellan henne och [redacted] då?

[redacted]: Nej det tror jag inte, jag har aldrig frågat syrran men eh, nej det tror jag inte. Hon har nog varit på samma sätt för oss, mot oss båda så att säga.

FL1: Mm.

[redacted]: Det är väll bara att dem är ju två tjejer liksom, dem kanske har lite mer gemensamt på vissa saker liksom, tänker jag.

FL1: Och du sa att [redacted] aldrig sagt att hon älskar dig men även om du förstår att hon…

[redacted]: Mm.

FL1: … gjorde det. Hur var det med, i relationen med dig och Per? Kunde han säga sånt eller?

[redacted]: Eh nja, ja kans, kanske på sms någon gång kanske men det var inte frekvent så även om det säkert var samma sak där men, ja… Jag har ju inte något minne av att han har sagt, sagt det till mig liksom face to face när han har varit nykter någon gång så. Någon gång kanske när dem har druckit kanske dem har sagt det liksom så.

FL1: Mm.

HEMLIG

[redacted]: Men som sagt det gjorde han, det gör han säkert men eh, kanske inte var deras starkaste sida.

FL1: Och du har sagt i tidigare förhör att du brukar prata med Per i telefon.

[redacted]: Mm.

FL1: Vem, vem var det som brukade ringa vem?

[redacted]: Eh farsan brukade, när vi ring, ja det är farsan som brukar ringa.

FL1: Mm.

[redacted]: Ja.

FL1: Och vad, vad brukar liksom, brukar det finnas något syfte till att han…

[redacted]: Nej…

FL1: … (ohörbart).

[redacted]: … nej det brukar det väll inte vara. Som sagt vi är ju, på så här höstarna typ när farmor och farfar är mycket hemma så har vi ju käkat mycket lunch då kan han ju ringt och frågat om vi ska med och käka lunch typ eller ja du vet, allmänt snack liksom så. Ehm… så.

FL1: Och jag har ju, ja som du har berättat att både [redacted] och Per drack en del.

[redacted]: Mm.

FL1: Var det, brukade han ringa när han var berusad eller…

[redacted]: Eh alltså…

FL1: … (ohörbart).

[redacted]: … nej det brukar dem inte göra och jag brukar ju inte svara efter visst liksom klockslag liksom, så. Så att eh, jag varken ringde dem eller svarade efter tolv typ liksom. Så att eh, nej det brukade dem inte göra faktiskt.

FL1: Och bara så jag förstår att du inte varken ringer eller svarar efter ett visst klockslag…

[redacted]: Mm.

FL1: … var, vad är liksom anledningen?

HEMLIG

[redacted]: Nej det är för att jag, det är ju för att dem oftast har druckit efter ett visst klockslag liksom.

FL1: Mm.

[redacted]: Sen som sagt vet jag ju inte om det alltid stämmer men det är bara någonting som jag tycker är skönt och göra så jag slipper hålla på liksom ifall att liksom.

FL1: Mm.

[redacted]: Då ringer jag hellre upp så här dagen efter i så fall liksom, på morgonen.

FL1: För vad är det som, vad är det du känner liksom blir det jobbiga?

[redacted]: Nej men alltså…

FL1: Om du skulle svara efter ett visst klockslag.

[redacted]: Alltså är man uppväxt med sånt här liksom då är, alltså jag är ju typ allergisk mot det liksom. Bara röst, alltså jag hör ju du vet dem kan ju ha druckit ett glas vin, jag hör ju det på rösten liksom. Så att jag, jag blir bara arg. Så istället för att jag ska bli arg och förstöra en hel dag för mig själv så väljer jag bara och inte svara liksom, det är lättare så.

FL1: Mm.

[redacted]: Ja. Jag har inget tålamod för det där längre.

FL1: Mm… Kunde det hända att Per eller [redacted] ringde vid den tiden då du svarar liksom och dem ändå, någon av dem ändå var berusade?

[redacted]: Eh ja det har säkert hänt men jag har inget, ingenting jag kommer ihåg nu så här på rak arm faktiskt… Ehm som sagt jag eh ringde ju väldigt sällan det var ju mest smskontakt liksom, oftast. Men ingen, inget, nej ingenting jag kan komma på så här, men jag, någonting nu men det har säkert hänt… Ja man kan ju typ, jag vet att man har ringt nog innan typ julafton typ då har man ju hört att dem har liksom, att dem inte var nyktra så att säga, typ. Men ja.

FL1: Och jag förstår det här du säger liksom när man är uppvuxen med det här så liksom, det räcker med att man hör att…

[redacted]: Mm.

FL1: … liksom dem har druckit så förstör en dag.

HEMLIG

[redacted]: Mm.

FL1: Men kunde det vara… hur var Per tillexempel om han ringde och han hade druckit…

[redacted]: Mm.

FL1: … hur var han då liksom?

[redacted]: Eh alltså… det, ingen av dem var ju speciellt trevliga människor liksom. Men om vi tar pappa i det här fallet så nej han var inte speciellt trevlig liksom. Han var, va elak liksom.

FL1: Mm.

[redacted]: Mm… Så är det.

FL1: Och på vilket sätt kunde det visa sig för dig när han ringde och hade druckit?

[redacted]: Nej men du vet man, så här fylle grejer så här kallade mig saker du vet, håller på. Du vet bara allmänt dryg ehm… ja såna grejer.

FL1: Vad kunde han kalla dig då?

[redacted]: Oj nu kommer jag inte ihåg exakta grejer men inga trevliga saker ehm… Ja kommer inte ihåg exakt vad han men, han var inte trevlig i alla fall.

FL1: Och du säger att han kunde säga elaka saker på telefon…

[redacted]: Mm.

FL1: … när han ringde, du märkte han hade druckit. Hur var det, face to face så att säga…

[redacted]: Mm.

FL1: … när han hade druckit när du träffade honom face to face?

[redacted]: Alltså det beror ju på, när jag var ung när jag bodde hemma liksom, när man bodde så alltså det var ju samma sak dem var ju båda ganska otrevliga liksom, så… var dem ju eh… Det eh, alltså det vet jag ju inte på samma sätt nu eftersom jag inte har sett det med dem situationerna när inte jag träffar honom när jag vet att han har druckit liksom och så ehm… Men det, var väll det när jag växte upp när bodde hemma så båd, båda blev ju otrevliga liksom.

FL1: Då ni träffades till jul och…

HEMLIG

[redacted]: Mm.

FL1: … och såna högtider…

[redacted]: Mm.

FL1: … och, dracks det alkohol då också?

[redacted]: Ja. Det dem brukade göra då är att dem brukade dricka innan typ och sen drack dem inte så mycket när folk kom, förutom mamma då hon fortsatte liksom hela tiden typ. Men eh oftast så drack dem inte så mycket när gästerna kom liksom.

FL1: Jaha hur var dem då mot varandra? Eller mot…

[redacted]: Nej men då…

FL1: … (ohörbart).

[redacted]: … var dem ju inte alltså då hade dem ju inte druckit jättemycket så då var dem trevliga liksom dem var ju bra värdar på det sättet, morsan gillade ju sånt liksom hon tyck, hon tyckte sånt var viktigt liksom. Med att vi skulle träffas på jul och så där. Så då var det ju aldrig några problem… var det inte.

FL1: Och du har sagt i tidigare förhör också att du, du var trött på det här med bråk och du slutade lyssna på deras bråk.

[redacted]: Mm.

FL1: Jag tänker vad var det dem kunde säga till varandra när dem bråkade som du inte orkade lyssna på?

[redacted]: Oj. Ja det var väll ja, jag kommer inte ihåg. Det var mycket om att farsan jobbade mycket övertid och typ att han inte fick någon uppskattning har jag för mig, typ nåt sånt. Ja… som sagt alltså när jag, ja det var något, ja som sagt när jag säger att jag liksom slutar lyssna så jag kommer typ inte ihåg vad det handlar om längre det är, eh jag vet inte det kanske låter konstigt men det. Ja det var mycket sånt kommer jag ihåg, något om att morsan inte hade varit, hade börjat snacka med någon annan snubbe någon otrohets grej typ. Men jag vet inte det, jag tror inte det fanns någon sanning i det, jag vet inte, jag har ingen aning, jag vet inte ens när det skulle ha hänt eh… Ja något sånt, det var.

FL1: När i tid var det ungefär då när han anklagade henne för någon otrohets…

[redacted]: Det är…

HEMLIG

FL1: … (ohörbart).

[redacted]: … det jag inte vet. Alltså, jag vet inte, jag kanske, ja nej jag vet faktiskt inte. Det var inte, alltså jag vet inte ens om det stämmer liksom *(skrattar)* det är eh, jag litar ju inte speciellt mycket på dem två liksom när det gäller, när dem har druckit liksom. Eh så jag har ingen aning om det stämmer men min uppfattning är att det skulle ha hänt typ när jag var så här typ tre liksom, ungefär.

FL1: Okej.

[redacted]: Så att det var ju, oceaner av tid sen. Men det behöver ju inte stämma jag, som sagt jag vet inte.

FL1: Och rent liksom, du säger att dem blir inte särskilt snälla när dem har druckit vad…

[redacted]: Mm.

FL1: … jag menar inte att du ska sitta och citera något bråk…

[redacted]: Nej.

FL1: … då men liksom men vad, vad för typ av…

[redacted]: Nej men så här…

FL1: … (ohörbart).

[redacted]: … ned, ned, nedsättande kommentarer, alltså över lag. Spydiga kommentarer liksom, från bägge två. Det är ju liksom ingen, ingen av dem är ju liksom bättre än den andra när det gäller det här liksom eh, dem är ju, ja men ner, så här ja men nedsättande kommentarer skulle jag väll säga är väll det som kapslar in det mesta liksom. Och det behövde ju liksom inte ens vara grejer som hade hänt liksom alltså du vet det, fyllan var på den nivån så det kan liksom inte ens, du vet, ja inget av det stämde liksom det var bara något som dem hade fått in i huvudet liksom. Så att eh… Jag ve, ja alltså jag vet någon gång då visste dem ju inte ens vem jag var typ *(skrattar)* när jag kom någon gång liksom för att dem var så jävla fulla liksom. Så att jag menar det är, ja. Det är ju absurt liksom.

FL1: Och liksom kunde det vara svordomar och liksom hårda ord?

[redacted]: Ja jo absolut. Absolut.

FL1: Som sagt jag förstår att du inte minns, kan citera något…

HEMLIG

[redacted]: Mm.

FL1: … bråk men vad kunde det vara för typ av ord?

[redacted]: Ja, hora, massa såna här fula ord eh, som man inte vill säga högt tänkte jag säga. Eh ja men allmänt (ohörbart) dem tyckte att jag var dålig liksom, på allt möjligt.

FL1: Du behöver inte hålla igen med orden för vår skull.

[redacted]: Nej det är bara jag som inte gillar och säga dem där orden.

FL1: Nej. Men det kan vara bra…

FL2: Vi vill gärna att du säger.

[redacted]: Mm, jo jag förstår…

FL2: (Ohörbart).

[redacted]: … men det tar emot.

FL1: Ja.

[redacted]: Ja nej men att man var dålig på olika sätt. Ehm, ja det var väll det så gick det som i loopar liksom, det gick bara runt runt som en cirkel liksom. Inte som att när man har ett vanligt samtal med en vuxen person att man pratar om något och sen är det klart liksom utan det kunde ju hålla på samma grej i tolv timmar liksom.

FL1: Mm.

[redacted]: Så att… sånt.

FL1: Du nämnde som exempel på ord hora…

[redacted]: Mm.

FL1: … tillexempel, var det, var det till [redacted] eller var till dig eller var det till båda?

[redacted]: Eh det var nog till alla, som sagt alltså du vet, ibland bara skrek dem grejer liksom. Eh så det kunde vara nog till båda eh… mm. Vad mer kan dem, alltså dem sa ju jättemycket konstigt liksom ehm, ja.

FL1: Jag förstår att det är jobbigt och liksom säga dem…

HEMLIG

[redacted]: Ja alltså…

FL1: … orden men…

[redacted]: … och grejen är så här också att eftersom det är så jävla traumatiskt för mig så att jag får liksom inte, det blir blankt i huvudet på mig liksom ja det… det, de sitter så långt in i mig så att jag försöker liksom ta bort det där så länge så att jag inte, jag kommer typ inte ihåg vad som har hänt liksom. Eh det är därför det är svårt för mig också eh. Och just hitta exakta orden dem sa liksom eh. Jag kommer bara ihåg att de, det var jävligt nedsättande det var mycket liksom fan hora du vet så här kuk, mycket såna där ord liksom ehm… Att man allmänt var så här dålig på någonting liksom det kunde ju vara allt möjligt, det behövdes ju inte ens stämma liksom. Men allmänt att man var dålig på någonting. I skolan i fotboll eller vad som helst liksom… eh… mm, typ.

FL1: Och du säger att dem kunde säga såna här ord var det att båda kunde använda såna här ord…

[redacted]: Mm.

FL1: … eller var det mer någon av dem?

[redacted]: Nej alltså det som brukade var att de, dem bruk, båda brukade håll på och till slut så blev någon så full så att dem däckade liksom. Och då blev det ju tyst från den fronten ett tag men då höll den andra på istället liksom. Sen vaknade hon till och så började dem igen och så du vet, så höll på så där liksom.

FL1: Kan du säga om jag får fråga så här vem var, i såna bråk…

[redacted]: Mm.

FL1: … vem var fulast í mun?

[redacted]: Alltså min uppfattning är väll att farsan var väll fulast i mun men det är ju också en känsla jag har, jag har att mamma blev ju så full fortare liksom så att hon liksom sov, låg ju och sov en del i stolen liksom. Eh min uppfattning är väll att farsan var väll fulast i orden liksom så ehm. Men det är min, min uppfattning.

FL1: Mm… Och du har sagt, du sa i något tidigare förhör att det var ofta mamma som satte igång eller alltså började men att det var pappa sen som fortsatte.

[redacted]: Ja precis för min, alltså min, det jag gissar på att morsan, eftersom dem, alltså dem drack ju fort också så att morsan blev ju fullare fortare liksom så att då blev hon ju, väl mer konstig liksom. Så att hon kan ju säga jättemycket konstiga saker liksom och sen liksom, blev väll

HEMLIG

farsan triggad på det eller någonting och så kom dem liksom som i någon slags symbios liksom.

FL1: Mm.

[redacted]: För att jag menar tillexempel första gången min mamma träffade min syrra tillexempel då tyckte ju hon att hon var tjock liksom. Sa hon tillexempel. Och det säger ju inte en normal människa till någon man har träffat gången liksom, så där.

FL1: Vad sa du den första gången?

[redacted]: Dem träffades.

FL1: Din…

[redacted]: Min, min mamma och min sambo.

FL1: Ja okej.

[redacted]: Mm.

FL1: Okej. Då sa [redacted] att hon var tjock?

[redacted]: Ja precis. Och det var ju för att hon hade ju druckit liksom.

FL1: Ja.

[redacted]: Och sen bad om ursäkt dagen efter liksom, det var ju typ så det gick liksom.

FL1: Och det här med att pappa fortsatte…

[redacted]: Mm.

FL1: … liksom hur, och du sa att mamma blev ju liksom ganska snabbt full…

[redacted]: Mm.

FL1: … och pappa fortsatte bråka.

[redacted]: Mm.

FL1: Vad var det som kunde göra att det upphörde? Liksom den, att pappa slutade.

HEMLIG

[redacted]: Alltså mitt minne är ju typ att dem båda blev så fulla så att dem typ somnade liksom eh. Och sen, ja jag vet inte så sov dem väll ett par timmar liksom och så nyktrade dem till lite grann och så antingen fortsatte dem om det fanns vin kvar eller så gick dem upp och la sig liksom ehm. För det fanns ju inget stopp liksom, alltså dem drack ju tills det var slut liksom. Så att var det inte slut på ett tag då höll dem ju på länge liksom.

FL1: Förstår jag rätt då att [redacted] kunde, hon drack ju liksom, hon blev påverkad fortare.

[redacted]: Mm.

FL1: Och att hon däckade fortare eller vad man ska kalla det…

[redacted]: Ja.

FL1: … och Per ändå kunde, han kunde fortsätta trots att hon…

[redacted]: Ja.

FL1: … var däckad liksom.

[redacted]: Precis det är väll min, precis att dem liksom, dem kunde ju, morsan kunde ju typ ligga däckad i soffan liksom, alltså sova i soffan liksom och så kunde farsan sitta och skrika ur ja, typ bara rakt ut typ alltså du vet så här bara säga grejer liksom, typ och pratar med sig själv typ ungefär. Han fick ju ingen respons liksom *(skrattar)*. Så att det, ja, det var ju inte vackert liksom.

FL1: Vad, kunde han göra något för att få respons i såna lägen?

[redacted]: Nej. Alltså dem han, mitt, han satt i sin soffa liksom. Ibland spelade lite musik gjorde dem, då satt han och lyssnade på musik eh. Sen nej men lite höga röster liksom, så. Men det, ja.

FL1: Och sen att det här brukar upphöra då när båda princip har däckat…

[redacted]: Mm.

FL1: … säger du. Och hur brukar det liksom avslutas då att båda däckar är det på platsen där dem sitter…

[redacted]: Ja alltså nu…

FL1: … eller att dem…

[redacted]: … när jag…

HEMLIG

FL1: … går och lägger sig?

[redacted]: … kommer ihåg när man kom hem liksom om man hade varit hos någon kompis eller någonting då var det ju typ att man kom hem så låg dem båda och, en, farsan kanske sov i fåtöljen och morsan sov i den andra fåtöljen typ. Eller så hade du vet, eh i så fall eller så låg, sto, låg farsan kvar i fåtöljen och sov och morsan hade gått upp och lagt sig typ.

FL1: Mm.

[redacted]: Eh eller så var det tvärtom eh, det var väll typ så. Ehm… kom man hem riktigt sent ja då låg dem ju till slut i sängen liksom men ja jag kom ju hem väldigt sent så att säga.

FL1: Hur, när var det, vilket år var det du flyttade hemifrån?

[redacted]: Eh, det var ju efter lumpen vad kan jag ha varit… kan jag ha varit 21, kanske. Nej jag är osäker men ja någonstans där 21 22 tror jag, någonstans.

FL1: Var det liksom att du flyttade då var det ett naturligt steg eller var det att du ville liksom, du ville bort därifrån?

[redacted]: Ja det är klart jag ville bort liksom eh. Enda var ju att jag ville ju köpa mig en bostadsrätt liksom, så att jag bodde ju hemma tills jag hade råd med kontantinsatsen liksom. Sen där emellan så hade jag ju, så hyrde jag ju någon lägenhet av min morbror och lite såna där grejer så jag var ju, de sista åren så var jag ju inte hemma på heltid så att säga, jag bodde ju lite, i någon, hos, ja. Hyrde någon polares lägenhet ett tag och lite så där.

FL1: Och när du flyttade hemifrån då vet du hur liksom, hur blev det mellan [redacted] och Per då?

[redacted]: Nej jag vet inte…

FL1: (Ohörbart).

[redacted]: … (ohörbart)… jag har inte brytt mig om jag ska vara helt ärlig. Eh jag utgick från att rullade på som det alltid har gjort liksom.

FL1: För då bodde [redacted], när du flyttade bodde [redacted], ja hon är betydligt yngre än vad du är…

[redacted]: Ja precis.

FL1: … ja så hon…

HEMLIG

[redacted]: Precis.

FL1: … bodde kvar hemma?

[redacted]: Ja hon bodde kvar.

FL1: Hur kändes det i och med att…

[redacted]: Inge roligt… Det är ju det som gör mest ont alltså att man själv varit med om grejerna det är ju en sak men det, jag tycker mest synd om min syrra liksom.

FL1: Och vad kände du blev, alltså vad var det jobbigaste att veta att hon skulle, att [redacted] skulle bo kvar med dem…

[redacted]: Nej men det, man vet ju att man känner sig ju liksom inte speciellt trygg där och liksom en ung tjej man vet ju inte hon kanske inte har så mycket stans och ta vägen du vet. Man vet ju själv jag menar jag, tillexempel när jag var liten då kanske man åkte runt på tunnelbanan bara för att slippa vara hemma liksom. Och det kanske man inte vill att en trettonårig tjej ska göra liksom. Så det var ju mycket sånt hon är, så liksom eh. Ja. Sen är, som sagt det är ju, det är ju inge kul och höra liksom och hela situationen är ju inge rolig liksom, så att det är allmänt deprimerande liksom.

FL1: Hade du och [redacted] liksom god kontakt liksom att ni stämde av?

[redacted]: Ja det vill jag, det vill jag väll tycka, absolut. Hon var ju alltid välkommen hos mig hon brukade ju kom, hon brukade ju komma hem till mig lite då och då liksom på helgerna, sova över lite så där och käka lite så där ehm. Men vi har väll också haft samma sak, vi har ju också haft svårt och prata om det här liksom. Vi vet ju båda liksom hur, hur det är liksom så vi har ju aldrig pratat om just den här biten liksom, mer hur vi andra mått liksom så.

FL1: Och vad kunde anledningen vara, när du hade flyttat hemifrån då och hon, och [redacted] kom…

[redacted]: Mm.

FL1: … till dig vad, vad kunde det, vad kunde orsakat det?

[redacted]: Eh, jag har valt och inte fråga henne det för att jag tänker att när hon kommer hem till mig så ska inte hon behöva prata om det här om hon inte vill liksom. Så att jag har faktiskt inte frågat.

FL1: Nej.

HEMLIG

[redacted]: Eh, så jag har bara köpt lite cola och lite chips och lite dipp liksom och sen har hon fått komma och gått som hon har velat liksom.

FL1: Har [redacted] berättat liksom i äldre, när hon vart äldre sen liksom vad, när du inte bodde…

[redacted]: Ja.

FL1: … hemma menar jag.

[redacted]: Nej. Alltså vi har typ aldrig pratat om det här tror jag. Inte vad jag kan komma ihåg i alla fall. Jag tror att det är samma för [redacted] att det är, det är, man vill liksom inte tag i det man vill liksom inte kännas vid det liksom, på något sätt. Det blir väll någon form av PTSD eller någonting, jag vet inte.

FL1: Jag tänker… sen, kring den tjugoandra tjugotredje.

[redacted]: Mm.

FL1: För då har ju du berättat i förhör att Per ringer dig.

[redacted]: Ja just det mm.

FL1: Mm.

[redacted]: Mm.

FL1: Och vad är det han berättar i det sam, jag förstår att du har…

[redacted]: Ja…

FL1: … berättat…

[redacted]: … precis det är ju nu…

FL1: … det här för oss tidigare.

[redacted]: … ja jag har ju berättat det här tidigare så det är, mitt minne är ju förmodligen bättre då eh. Men jag vill säga, han ringer ju mig, jag ska ju jobba den helgen så han ringer ju mig innan jag ska gå upp så att han ringer ju rätt tidigt är det ju. Eh vad fan är det han säger då… nej jag kommer inte, det de, om morsan vad sa han, om morsan var sj, nej jag, nej jag, du får nog, jag kommer faktiskt inte ihåg vad han sa till mig då. Jag vet att vi, vi åkte ju dit i alla fall.

FL1: Mm.

HEMLIG

[redacted]: Vet jag eller kommer jag ihåg.

FL1: Om du tänker tillbaks då när ni åkte dit. Vad, kan du minans liksom vad, jag förstår att det är svårt…

[redacted]: Mm.

FL1: … att du inte minns liksom exakt vad per sa liksom.

[redacted]: Mm.

FL1: Vad, vad tänkte du när ni åkte dit liksom att vad var anledningen till att ni skulle åka dit?

[redacted]: Jag tänkte bara nu, nu har dem ju gjort något konstigt igen liksom alltså. Jag har ju åkt när jag var liten så man har ju åkt polisbil förr liksom. Så att jag menar jag tänkte bara att nu, nu har dem gjort något *(skrattar)*.

FL1: Mm.

[redacted]: Jag visste, jag hade ingen aning om vad det kunde vara. Visste ju att det var, jag förstod ju det som att det var allvarligt har jag för mig, jag kommer som sagt inte ihåg vad han sa men. Det är ju inte bra om man behöver åka i en ambulans liksom.

FL1: Mm.

[redacted]: Men jag trodde ju aldrig att det var så pass illa som det blev liksom, det trodde jag inte.

FL1: Du sa att du tänkte att nu har dem gjort något konstigt.

[redacted]: Ja eller…

FL1: (Ohörbart).

[redacted]: … jag vet inte, jag vet inte vad jag ska använda för ord men. Dem har ju liksom… ja vad ska man säga, gjort bort sig förr, kan man säga så kanske, ja.

FL1: Och bara så att jag förstår det som…

[redacted]: Mm.

FL1: … gjort bort sig, gjort något konstigt vad, vad ka, att dem har gjort det förr…

[redacted]: Nej men alltså…

HEMLIG

FL1: … (ohörbart)…

[redacted]: … förut har dem ju skri, alltså skrikit så högt på varandra så grannarna har ringt polisen liksom så man blivit hämtad liksom. Så jag tänkte väll att det var någon form av sånt att dem hade du vet… jag vet inte, gjort någonting i den stilen så att säga. Ehm… sen vad det var det hade jag liksom ingen, hade jag ingen aning om men. Ja det är ju som vanligt när det blir sån här jag blir bara trött liksom, jag blir bara less *(skrattar)*. Så att, ja.

FL1: Så du tänkte att det kan, det skulle kunna vara att dem skre, alltså hade skrikit liksom…

[redacted]: Jag kommer inte…

FL1: … (ohörbart).

[redacted]: … ihåg vad jag tänkte just då alltså det kan jag inte säga ehm. Jag blir bara less, jag hörde ju att farsan inte var nykter liksom så att… Jag blev bara trött.

FL1: Nu nämnde det här att du, ja att dem, det skulle kunna vara att dem brå, alltså att dem skrek och så.

[redacted]: Mm.

FL1: Och att du vet att [redacted] behövde åka ambulans.

[redacted]: Ja.

FL1: Tänkte du liksom att det kunde varit något fysiskt bråk mellan dem liksom?

[redacted]: Alltså som sagt jag kommer inte ihåg vad jag tänkte då faktiskt så jag vågar inte svara eh. Men nej det, alltså om jag tänker nu i efterhand så att säga, nej det tror jag inte jag tänkte… Jag trodde ju först att det hade handlat om, att det kunde ju handla om någon typ alkoholförgiftning eller någonting åt det hållet liksom.

FL1: Mm.

[redacted]: Men jag vet inte om jag just tänkte det då men i efterhand så tänker jag väll att det är väll kanske det jag tänkte liksom. Så jag kommer inte ihåg vad jag tänkte när jag satt i bilen liksom, så. Ja.

FL1: Och så har du sagt i tidigare förhör att när ni kommer dit…

[redacted]: Mm.

HEMLIG

FL1: … det är du och din sambo då va?

[redacted]: Ja precis.

FL1: Mm. Att ni sitter först i, sätter er först i köket.

[redacted]: Mm.

FL1: Vad, vad berättade Per då?

[redacted]: Eh vi kom, när vi kom dit så var ju ambulansen kvar har jag för mig. Eh så dem berättade väll… eh jag kommer inte ihåg om dem berättade då om morsan hade fått någon hjärnblö, nej jag kommer inte ihåg jag kommer inte ihåg. Men när det var farsan och jag, jag kommer inte ihåg vad vi pratade om, vi pratade väll om… ja antagligen om mamma gissar jag. Men jag kommer inte ihåg vad som sas, jag kommer ihåg att jag drack kaffe kommer jag ihåg.

FL1: Mm.

[redacted]: Ehm men jag kommer inte ihåg exakt vad vi sa till varandra och så.

FL1: Och du har sagt också att du att… på morgonen där när ni har kommit dit.

[redacted]: Ja.

FL1: Så, att Per gick upp till övervåningen vid något tillfälle…

[redacted]: Mm.

FL1: … och att du blir orolig för honom och…

[redacted]: Ja precis…

FL1: … (ohörbart).

[redacted]: … för jag tänkte att han är väll inte så där superstabil liksom. Eh så då gick jag upp också. Men jag kommer inte ihåg, jag tror han skulle bädda eller vad han skulle göra för någonting, så jag gick upp ganska fort efter honom liksom. Mm.

FL1: Och att du blev orolig för honom var liksom…

[redacted]: Mm. Nej jag tänkte först att han skulle typ ramla i trappan typ, alltså sånt liksom. Eh… och sen jag menar, som sagt dem är ju, han mådde, jag tänkte att han mår väll inte så bra tänker jag, om morsan håller på och bli, om morsan är dålig liksom så det var väll mest så.

HEMLIG

FL1: För att du kände att han kunde ramla i trappan…

[redacted]: Mm.

FL1: … liksom av vilken anledning…

[redacted]: Ja han var inte…

FL1: … (ohörbart).

[redacted]: … nykter liksom.

FL1: Okej.

[redacted]: Nej.

FL1: Hur, hur skulle du beskriva liksom hur pass onykter…

[redacted]: Eh svårt…

FL1: … (ohörbart).

[redacted]: … och säga för att jag menar dem har ju ändå holt på ett tag liksom så att jag kan tänka mig att han kanske hade högre promille än vad man hade gissat liksom. Men eh, jättesvårt för mig och säga men alltså berusad men inte extremt liksom. Skulle jag säga.

FL1: (Ohörbart)…

[redacted]: Han hade ju inte kunnat kört bil om man säger så liksom.

FL1: Nej. Jag förstår att det blir svårt för dig och liksom och spekulera i men vad liksom, hur mycket tänker du att Per kunde ha druckit under kvällen innan eller under natten?

[redacted]: Jättesvårt för mig och säga faktiskt. Som sagt när jag bodde hemma då kunde det ju vara liksom att dem köpte typ så här en till två bag in box liksom på en helg liksom.

FL1: Mm.

[redacted]: Så att det är helt omöjligt för mig och säga. Men eh, ja. Om jag får spekulera helt fritt så hade dem väll köpt en bag in box gissar jag. Men sen hur mycket dem har druckit det, ja det vet jag inte.

FL1: Och du sa det, just du sa att Per gick upp och han bäddade sängen bland annat.

HEMLIG

[redacted]: Ja jag har för mig att han gjorde det ja.

FL1: Hade han med sig något när han gick upp?

[redacted]: Nej eh… Jag kommer ju ihåg att han sopade upp kaffe, vad heter det… eh maltkaffe liksom eh i köket men jag har inte något minne av att han tog med sig något upp. Han kan ha tagit med sig den här sopgrejen men det, det har jag inge, nej nej det vågar, jag vet faktiskt inte.

FL1: Och hur, hur länge var han där uppe ungefär innan du gick upp.

[redacted]: Mitt minne är att jag gick upp ganska fort alltså. Alltså att det var nog inte ens en minut tror jag.

FL1: Mm.

[redacted]: Mi, säg, tror jag har för mig. Men alltså jag är inte helt säker där heller men det, min uppfattning är typ en minut liksom.

FL1: Okej. Och när du kommer upp då…

[redacted]: Mm.

FL1: … någon minut efter han har gått upp vad, vad gör Per då där uppe när du kommer upp?

[redacted]: Bäddar sängen.

FL1: Okej, mm. Och vad gör, när du kommer upp då efter vad gör du då?

[redacted]: Nej jag bara, jag vet inte jag pratar, säger väll någonting till han. Jag kommer inte ihåg vad vi pratade om. Men eh, farsan har ju alltid varit jäkligt pedantisk när det gäller städning och såna där grejer så jag reagerade inte på, jag tänkte mer att det är en liksom en, någon form av stressreaktion eller något liknande liksom, så. Att han ville börja bädda sängen och grejer, för att dem är, dem har ju varit noga med sånt liksom.

FL1: Och jag tänker vid det här laget har du, liksom vad har du fått reda på vad det är som har hänt?

[redacted]: Jag kommer inte ihåg det. Jag vet att vi pratade med ambulansen där men jag kommer inte riktigt ihåg vad dem säger till mig faktiskt eh, om dem säger att mamma hade jag… tror inte dem, jag tror att dem sa bara att dem hade varit där på att dem trodde att det var ett hjärtstopp eller någonting. Men jag kommer, nej jag kommer faktiskt inte ihåg om dem säger till mig vad dem tror att mamma har.

HEMLIG

FL1: Mm.

[redacted]: Det kanske, ja, kan vara att jag har glömt bort också, jag kanske sa någonting i tidigare förhör men eh jag kommer inte ihåg nu faktiskt.

FL1: Men har du, är ditt minne att, vid det här laget att du liksom, har du förstått vid det här laget att det är allvarligt liksom…

[redacted]: Nej nej inte på sättet. Eh… det fick jag, förstod jag ju mer när vi kom till sjukhuset för vi var ju vid avdelningarna och då kom dem ju utrullande med mamma från hissen då såg jag ju att dem hade, ja hon har ju helt täckt i huvudet liksom så där. Så då förstod jag väll att det var allvarligt men jag förstod ju inte att det var så pass allvarligt som det var förens läkare, eller läkaren berättade för oss hur det var liksom.

FL1: Och i korta drag vad var det läkaren…

[redacted]: Eh…

FL1: … berättade?

[redacted]: … att mamma hade fått en hjärnblödning vill jag minnas eh, sa hon eh. Och jag var lite så här jag trodde typ att så här ja men vad kommer hon få för men, jag trodde hon skulle klara sig fortfarande liksom så här men då sa dem att nej vi tror att hon kommer, vi tror inte hon kommer klara det liksom. Så att, dem var nog ganska säkra på att det var över så att säga men dem försökte väll ge någon, någon form av hopp liksom.

FL1: Mm. Och jag förstår det som att ni, du och [redacted] och din sambo…

[redacted]: Mm.

FL1: … och Per, det blev liksom en del väntan där (ohörbart)…

[redacted]: Ja precis, nu… Först kom vi ju dit till Nya Karolinska och ingen av oss hittar ju dit så det tog ju ett jäkla tag innan vi hittade rätt avdelning. Och sen när vi kom till avdelningen då var det någon sjuksköterska som sa att vi skulle få något rum så då fick vi något sånt här anhörighetsrum. Och så fick vi ju sitta där, eh ja, min känsla av att vi satt i fler, alltså någon timme i alla fall en timme kanske, eller två eh. För att jag vet att jag var tvungen och gå och förnya parkeringen så att det är ju, var ju, fick ju säkert vänta i två timmar kanske. Eh… ja och sen när vi var ute och då skulle vi gå och förnya parkeringen på bilen det var då, när vi, när vi, när vi var på väg tillbaka då ringde min sambo ja, för då hade polisen kommit och då gick vi tillbaka liksom… Har jag för mig att det var.

FL1: Och jag kan tänka mig att liksom det var mycket ovisshet och känslor liksom och…

HEMLIG

[redacted]: Ja det är…

FL1: … vad som har…

[redacted]: … såklart.

FL1: … hänt och (ohörbart)…

[redacted]: Mm.

FL1: … under den här tiden. Berättade Per någon gång för er liksom vad, vad som hade hänt?

[redacted]: *(Suckar)* gjorde han det… jag kommer inte riktigt ihåg om jag ska vara helt ärlig alltså det är mycket möjligt att han har sagt någonting men jag kommer faktiskt inte ihåg.

FL1: Nej.

[redacted]: Eh om han hade någon, vad han sa för någonting ehm… Nej jag, jag har för mig att om det, ja jag har fö, någon, något minne har jag att han säger att hon har ramlat i trappen liksom men när han säger det, de kommer jag inte riktigt ihåg. Det kanske jag har sagt i tidigare förhör men det ja jag kommer inte, just nu kommer jag inte riktigt ihåg när det var han sa det om han sa det när vi, när vi var hemma eller när vi satt i bilen eller när vi var där, det kommer jag inte ihåg.

FL1: Mm… Så att någon gång under det här när ni var i, på morgonen i huset…

[redacted]: Mm.

FL1: … eller i, på vägen eller när ni var vid sjukhuset.

[redacted]: Ja.

FL1: Han kan ha sagt någon gång…

[redacted]: Jag har fö…

FL1: … att (ohörbart) (ohörbart).

[redacted]: Ja. Jag vill minnas det men som sagt jag är inte säker alltså ehm.

FL1: Och när, när skulle det ha hänt? Att hon hade ramlat.

HEMLIG

[redacted]: Ja du… ja precis för det var väll lite o, jag vet att han… sa inte han någonting att mamma hade haft ont i huvudet i typ en vecka eller någon dag eller innan eller vad det var för någonting. Så jag vet faktiskt inte, jag kommer inte ihåg om han sa när riktigt om det var liksom en vecka innan eller om det var samma kväll, det kommer jag faktiskt inte ihåg riktigt. Men jag vet att han sa till mig, men som sagt när han gjorde det vet jag inte riktigt men han sa till mig i alla fall att han, hon hade haft ont i huvudet eh och han hade bett henne gå till läkaren liksom för att kolla upp det. Men min morsa var ju envis som synden så att hon ville ju inte göra det liksom eh. Så att det, det kommer jag ihåg att han sa men jag, inte riktigt, när kommer jag inte ihåg när han sa det. Faktiskt.

FL1: Och förstår jag det rätt att det här att hon hade ramlat i trappan…

[redacted]: Mm.

FL1: … när hon skulle ha gjort det…

[redacted]: Mm.

FL1: … jag vet inte om det var liksom…

[redacted]: Jag kommer inte ihåg…

FL1: … tidigare eller…

[redacted]: … vad han sa riktigt, det gör jag faktiskt inte. Jag vet bara att han sa det, vet jag eh. Sen om det var liksom en vecka innan jag vet, jag kommer ihåg att han sa det och sen kommer jag ihåg det här med att han sa hon hade haft ont i huvudet någon vecka innan och att han ville att hon skulle gå till läkaren men att hon inte hade gjort det liksom. Men eh, ja, riktigt när och hur och vart det kommer jag faktiskt inte ihåg.

FL1: Det är ju, ni är ju, det är väll någon timme ni är i huset från att ni kommer tills att ni åker till sjukhuset?

[redacted]: Ja alltså min känsla är väll att vi är typ där en timme ungefär. För att vi är ju där, ambulansen är där, vi pratar lite, farsan städar lite och sen ringer jag ju min syrra där på morgonen och ber henne komma och så väntar vi på henne. Hon bor ju i Sollentuna.

FL1: Mm.

[redacted]: Men jag kommer inte ihåg om hon åkte, hon har ju en pojkvän som bor i Jakobsberg så jag kommer inte ihåg vart ifrån hon åkte men det tog ju typ säkert en halvtimme för henne och komma så att, ja… kan det nog vara.

FL1: Och när du hon kommer…

HEMLIG

[redacted]: Mm.

FL1: … vad, vad gör ni då?

[redacted]: Då åker vi nästan på en gång eh. Jag har för mig att jag hämtar typ en plastpåse och tar med mobilladdaren till mamma för jag tänkte att hon ville ha den, då visste jag ju inte hur det skulle bli liksom. Eh och sen tog jag med farsans laddare också tror jag. Och sen åkte vi ganska snart.

FL1: Vart ifrån tog du laddaren och…

[redacted]: Oj…

FL1: … (ohörbart) laddare?

[redacted]: … bra fråga eh. Pappas laddare har jag för mig att jag tog vid den här köks, där dem har mikron typ.

FL1: Ja i, i köket.

[redacted]: I köket ehm. Mamma laddare… kommer jag faktiskt inte ihåg, kan det vara från samma ställe, jag vet inte.

FL1: Och för oss, vad är, du tog med hennes mobil också.

[redacted]: Ja just det gjorde jag, hon fick inte med den nej precis.

FL1: Och vart tog du den ifrån?

[redacted]: Jag vill säga att det var köket, jag är inte helt hundra faktiskt men vill säga att det var köket.

FL1: Och hur, hur hade det, dem hamnat i köket, brukar det, brukar dem vara där eller…

[redacted]: Du det var…

FL1: … (ohörbart).

[redacted]: … alltså, jag vet att min mamma gillade ju och sitta och hålla på med telefonen när hon kollade på tv typ och såna här grejer. Farsan var ju lite mindre, mer dinosaurie så han höll ju inte på med sin telefon liksom, om han inte ringde med den liksom. Eh så att det är, nej jag vet faktiskt vart dem brukade jag, jag antar att morsan brukade ha med sig den upp när hon

HEMLIG

gick och la sig liksom. Så jag vet inte om dem har varit och vart och hämtat den i så fall jag vet inte, nej jag, spekulationer jag vet inte.

FL1: Men den, så som du minns det så låg hennes laddare och mobil i köket?

[redacted]: Ja precis. Att laddaren är vid mikron där och telefonen är typ i eh köksbänken har jag för mig.

FL1: Ja i köks…

[redacted]: På köksbänken, förlåt.

FL1: Ja. Och att den låg där och laddade eller var det att den…

[redacted]: Nej…

FL1: … (ohörbart) mobilen…

[redacted]: Nej utan…

FL1: … (ohörbart).

[redacted]: Nej precis, nej utan den bara låg där liksom.

FL1: Ja. Och vad är det, under den här tiden är det, när ni är i huset och sen åker iväg och sen när ni är på sjukhuset.

[redacted]: Mm.

FL1: Vad är det du minns ni pratar om under den här ganska långa tiden ändå…

[redacted]: Ja alltså det…

FL1: … (ohörbart).

[redacted]: … det jag kommer inte ihåg att vi pratar så jävla mycket alltså. Ehm… man tycker ju att man borde komma hit någonting men eh. Jag tror att vi det laget när vi liksom satt ner i det här anhörigrummet då hade vi ju sett mamma på båren och såna här grejer då såg, då såg det inte så jävla bra ut liksom så då blev man ju inte. Så jag kommer inte ihåg att vi eh… pratar om så mycket om jag ska vara helt ärligt. Det gjorde vi säkert men jag, jag kommer inte ihåg vad det var i så fall.

FL1: Mm.

HEMLIG

[redacted]: Det enda minnet jag har som sagt det är att vi går och betalar, förnyar parkeringen liksom… och så.

FL1: Och hur, hur upplever, du sa att Per det här med att han städar först. Men hur upplever du hans sinnesstämning sen?

[redacted]: När vi kom till sjukhuset tänker du eller?

FL1: Ja eller om ja, eller både och egentligen när ni är i…

[redacted]: Eh…

FL1: … i huset och sen i, på sjukhuset.

[redacted]: … ja hur upplevde jag honom. Det första var ju att jag märkte att han inte var nykter liksom ehm. Men sen upplevde jag väll honom som orolig, så. Vi kom till sjukhuset lite förvirrat ingen visste ju, visste ju vart vi ska men. Det blir ju inte bättre om man inte har sovit och bara och druckit liksom, så att det lite förvirrat… Men eh ja, och så.

FL1: Mm… Ja. Jag har förstått det som att [redacted] jobbade hemifrån…

[redacted]: Ja…

FL1: … (ohörbart).

[redacted]: … mycket efter Covid där.

FL1: Mm. Och vad brukade hon sitta när hon…

[redacted]: Eh hon…

FL1: … jobbade?

[redacted]: … brukade sitta vid köket, vid den här bänken vid köksbordet.

FL1: Och då hade hon någon jobbdator?

[redacted]: Precis. Hon hade ju en jobbdator så kopplade hon på något tangentbord där och så satt hon och jobbade. Jag har för mig att hon hade något sånt här (ohörbart) skåp uppe i sovrummet också som hon låste in arbetsgrejer tror jag, det var någon sån här.

FL1: Mm okej.

HEMLIG

[redacted]: Ja arbets, jag vet att dem hade någon säkerhetskille från Länsförsäkringar som var där för och typ kolla upp vart dem skulle sätta upp något litet skåp tror jag det var eller nåt sånt.

FL1: Okej.

[redacted]: Så hon skulle väll låsa in, ja känsliga material tror jag. Men jag vet inte exakt om, om det blev så eller om det, om det var (ohörbart) men jag har för mig att jag har hört någonting om det.

FL1: Har du, så du har inte sett det skåpet?

[redacted]: Nej nej det har jag inte.

FL1: Vad sa du, det var något via jobbet…

[redacted]: Ja…

FL1: … som installerade det?

[redacted]: … precis. Ja exakt dem hade någon gubbe från jobbet som var där på besök för och kolla hur det såg ut typ. Det här var väll runt, ja vid Covid där när folk inte fick åka till jobbet längre liksom.

FL1: Och…

[redacted]: Men min, jag har för mig att morsan snackade om att hon inte brukade använda det för att hon inte orkade låsa in någonting eller ja.

FL1: För det var inte, det var inte något tillfälligt skåp som installerades utan det var från när man kunde börja jobba hemma?

[redacted]: Jag vet faktiskt inte. Alltså ja, mitt minne att dem sa att det var någon kille som var där från Länsförsäkringar liksom vid Covid där när dem skulle börja. Så jag vet inte om dem plockade in det sen efter Covid eller om dem har kvar det, det vet jag inte.

FL1: Och vad sa du vad, visste du vart det installerades någonstans?

[redacted]: Jag har för mig att hon sa hon skulle installera det i sovrummet.

FL1: Okej.

[redacted]: Alltså typ i hennes garderob eller någonting men, sen, jag har aldrig sett det liksom. Så jag vet inte vad det blev av det där.

HEMLIG

FL1: Jag tänkte på, du sa att hon brukar sitta och jobba vid, på bänken i köket.

[redacted]: Ja vid köks, köksbordet så satt, sitter hon på den där, har du vart, varit där förresten?

FL1: Ja.

[redacted]: Ja eh på den här bänken liksom och sen vid köksbordet liksom satt hon.

FL1: Och när liksom hon hade jobbat färdigt vart brukar hon göra av grejerna då…

[redacted]: Det…

FL1: … alltså datorn…

[redacted]: … vet jag…

FL1: … (ohörbart) då?

[redacted]: … inte. Jag alltså, jag utgick från att det var det hon skulle låst in egentligen hon, men jag vet inte om hon gjorde det. Jag har för mig att jag har varit där och fikat någon gång så har det liksom bara legat framme liksom så. Så jag vet inte om hon bara lät det ligga liksom, det vet jag inte.

FL1: Legat framme…

[redacted]: Ja vid…

FL1: … (ohörbart).

[redacted]: … köks, köksbordet.

FL1: Okej. För det finns uppgifter om att datorn, alltså [redacted] jobbdator låg på golvet…

[redacted]: Mhm okej.

FL1: … den här morgonen.

[redacted]: Jaja.

FL1: Är det något du…

[redacted]: Ingenting nej…

FL1: … tänkte på?

HEMLIG

[redacted]: … nej ingenting jag tänkte på alltså, faktiskt.

FL1: Men det är som jag förstår, det är inget du känner till att liksom hon, att den brukar ligga på golvet liksom utan…

[redacted]: Nej det låter, nej det låter märkligt, det tror jag inte… Eller enda jag kan tänka mig att hon lägger den på den här träbänken liksom att det har legat typ där på den i så fall men inte på golvet det låter ju märkligt.

FL1: Jag ska bara se på inspelningen.

FL2: Mm ja precis du får nog trycka.

/Ljudfil slut/

/Ljudfil 2/2 00:57:38/

FL1: Förlåt du sa att du kan ha liksom, möjligtvis att hon lägger den på den här soffan…

[redacted]: Ja precis…

FL1: … (ohörbart).

[redacted]: … exakt den där träsoffan eller vad man kallar den för någonting. Men läggas på gol, lägga den på golvet det låter ju konstigt.

FL1: Och… så förstår jag det som att Per har varit sjukskriven…

[redacted]: Mm.

FL1: … sen en tid tillbaka.

[redacted]: Precis. Ganska länge nu tror jag, jag kommer inte exakt ihåg men ja.

FL1: Kan du berätta lite om det liksom vad som, hur det var för Per liksom fram till att han blev…

[redacted]: Ja alltså…

FL1: … blev sjukskriven.

[redacted]: … nu, han jobb, han blev ju sjukskriven, först blev han ju sjuk, nej jag kommer inte ihåg han jobbade ju helger bara ett tag, vet jag. Eh men sen efter det så fick han ju problem med

HEMLIG

hjärtat så då blev han ju sjukskriven på heltid liksom så. Eh så han var ju alltid lite orolig när hon skulle till läkare och så där, så. Vet att han tyckte det var jobbigt liksom.

FL1: Så det där med hjärtat liksom…

[redacted]: Mm.

FL1: … att det var bekymmer med det.

[redacted]: Mm.

FL1: Så var det, vad var det mer…

[redacted]: Jag minn, alltså…

FL1: … (ohörbart).

[redacted]: … ja min känsla att det bara var hjärtat så. Men alltså jag, jag utgår ju från att deras levende har satt spår liksom så att det, jag menar ja man har ju bara gått och vänta på att det skulle hända något liksom så i kroppen så eh. Så att jag blev ju inte jätteförvånad när jag sa, när dem, när han sa att han började, ja få problem med hjärtat liksom.

FL1: Och vet du liksom hur, det här att han hade problem med hjärtat…

[redacted]: Mm.

FL1: … hur kunde tas i uttryck?

[redacted]: Alltså jag tror att det var, han har ju mycket så här hjärtflimmer liksom, så. Ehm sen hade han ju, just det han har ju fått, var det sömnapné han hade fått också tror jag. Han hade ju en maskin, men var det för sömnapné? Jaja, han hade ju en maskin bredvid sängen som han hade på sig när han skulle sova liksom. Men det var väll hjärtflimmer eh, och så. Eh… var det något mer… Nej jag, det är väll så jag minns det.

FL1: Det här med sömnapné…

[redacted]: Mm.

FL1: … med den här maskinen…

[redacted]: Mm.

FL1: … måste väll ändå var, berätta Per om den liksom?

HEMLIG

[redacted]: Nej han berättade ju att han hade den på sig och att det var jävligt obekvämt och sova med den på liksom. Eh så jag utgick ju bara från att han skitigt att använda den liksom *(skrattar)*. Om jag känner honom rätt eh så sket han väll i att använda den, men jag vet inte jag kan ju ha fel. Men jag tror den mest stod bara vid sängen.

FL1: Just det vi pratade ju om det förut men du… du sa ju det att du helst inte svarar när, när Per ska ringa när du…

[redacted]: Mm.

FL1: … kan ana att dem är alkoholpåverkade.

[redacted]: Mm.

FL1: Men det fanns en uppgift om att när Per har ringt dig när han är alkoholpåverkad att han kan beskylla dig för saker…

[redacted]: Ja det kan ha säkert göra *(skrattar)*.

FL1: Sätter press på att du ska göra saker liksom vad, vad kan det vara…

[redacted]: Oj.

FL1: … det som, du har ju berättat att han kan vara…

[redacted]: Mm.

FL1: … elak och säga elaka…

[redacted]: Precis.

FL1: … saker men vad kan han beskylla dig för och.

[redacted]: *(Suckar)* det var väll, ja vad kan det ha varit då… ja... Jag vet inte vad kan det ha varit då… *(suckar)* Ja, pass på den. Jag kommer faktiskt inte ihåg vad det kan ha varit.

FL1: Om man tänker, om du tänker generellt liksom vad… vad har Per för krav på dig?

[redacted]: Eh jag vet inte om jag skulle säga att han har något krav på mig men jag har ju alltid haft jävligt svårt och säga nej till folk liksom. Så att har folk bett mig om saker så brukar jag ju alltid ställa upp liksom. Men jag vet att jag var ju ute med farmor och farfar på, vi har ju, dem har ju på vinter på landet har dem ju sån här rond liksom, så varje vecka så åker vissa ut och så går man en rond för att kolla att allt ser schyst ut liksom. Så jag vet att jag åkte, sist så åkte

HEMLIG

jag med farmor och farfar, farsan orkade inte göra det så jag tog med mig farmor och farfar och gjorde det liksom, så. Så att jag brukar ju vara rätt hjälpsam så… Men eh…

FL1: Och hur kan Per användas av det på något sätt att du liksom gärna hjälper till? Eller alltså…

[redacted]: Eh alltså…

FL1: … (ohörbart).

[redacted]: … ja jag, alltså jag har ju typ någon gång när han jobbade förut så har jag ju kört han till jobbet någon gång typ så. Men liksom, det är ju typ det liksom. Det var aldrig… det är ju typ det vi hjälpte med all, hjälpte ju hon, eller typ så här ja jag kan ju ha matat katterna någon gång kanske, du vet såna där vanliga grejer när dem har varit ute på landet kanske.

FL1: Mm.

[redacted]: Eh… Sen när jag var mindre så typ hämt, då hämtade jag ju syrran på dagis och såna här grejer men det var ju länge sen liksom eh.

FL1: Var det något Per eller [redacted] liksom brukade be dig om som du inte ville? Som en…

[redacted]: Nej alltså nej alltså det är klart jag inte hade jättemycket lust med det här med och åka med farmor och farfar på landet och göra den där ronden liksom med tanke på hur mycket jag jobbar men eh, alltså, det är ju typ det liksom. Dem har ju aldrig bett mig göra, göra någonting märk, alltså någonting olagligt så att säga eller någonting sånt utan det har ju varit du vet mata katterna så här vanliga grejer liksom eh.

FL1: Sen har vi uppgifter i utredningen… att [redacted] ofta har långärmat även på sommaren.

[redacted]: Mhm.

FL1: Vad tänker du?

[redacted]: Oj det var en bra fråga, det har jag aldrig tänkt på faktiskt.

FL1: Mm.

[redacted]: Eh… ja nej jag har faktiskt aldrig tänkt på det.

FL1: Och nu när det presenteras för dig…

[redacted]: Mm.

HEMLIG

FL1: … att det finns uppgifter kring att hon brukar ofta ha långärmat även…

[redacted]: Mm.

FL1: … på sommaren är det, känns det liksom att det är korrekta uppgifter eller?

[redacted]: Ja alltså om jag sitter och tä… i vår, ja nej alltså ingenting jag har tänkt på alltså, tyvärr. Det, nej tyvärr.

FL1: Och det här tog jag också i början av förhöret men…

[redacted]: Mm.

FL1: … är det någon, någon utöver liksom ni barn och liksom närmsta släkten som har varit hemma hos [redacted] och Per, liksom i socialt syfte?

[redacted]: Nej. Alltså, int, om man tar bort mig i släkten alltså det är, jag har jättesvårt och se men det är ju, som någon granne kanske skulle ha varit där men det tror jag inte alltså, det har jag svårt och se men. Alltså jag, jag har ju ing, ja… jag har ju inget minne av att dem har nämnt någon kompis de senaste 20 åren liksom, så. Så att nej det, det tror jag inte, inte vad jag känner till i alla fall.

FL1: Någon kollega till [redacted] eller Per som har…

[redacted]: Nej…

FL1: … (ohörbart).

[redacted]: … int, inte som var hemma och inte, jag vet att morsan sa, dem kompisarna hon hade så var det ju på jobbet liksom. Eh och sen var hon ju med min moster Helena dem hade ju varit på någon konsert lite grann och så där. Men dem var ju aldrig hemma hos dem liksom så. Det var ju alltid att dem åkte in till, alltså om det var, ja någon konsert så var det inne i stan liksom och så där. Dem var ju aldrig hemma och bjöd på middag liksom, så.

FL1: Och känner du till någon kollega till Per eller [redacted] vid namn?

[redacted]: Jag vill säga att farsan hade en kollega som hette Alex men jag kommer inte ihåg vad han hette i efternamn. För jag har för mig för att, han var väll typ, var väll typ i min ålder har jag för mig nåt sånt. Eh och [redacted], ja Mia hette hon va Joelsson för hon, vi var där och tog en sån där minnesbok, vet jag hon hette. Ehm.

FL1: Vad sa du hon hette sa du (ohörbart)?

HEMLIG

[redacted]: Jag kan ta fram det på telefonen också men jag har för mig att hon hette Mia Joelsson… Kan jag ta fram det på telefonen eller?

FL1: Ja det kan du (ohörbart) (ohörbart).

[redacted]: Mm.

FL2: Och Mia här det var en kollega eller?

[redacted]: Ja, ja precis Mia Joelsson jag har hennes telefon här om du vill ha.

FL2: Mm, vi kan ta den.

[redacted]: Ja, ta den… Och som sagt hon hade ju en kollega men hon gick ju bort vet jag, ganska nyligen också. Också tragiskt…

FL1: Det var nu i år?

[redacted]: Ja eller om det var förra året…

FL2: Mm tack.

[redacted]: … så här två barns morsa typ. Det är skit tragiskt.

FL1: Var det av sjukdom eller vet du?

[redacted]: Ja jag har för mig att det var cancer, någon form av cancer. Jag vet att morsan var ledsen för det i alla fall men jag kommer inte ihåg vad hon hette riktigt. Jag tror min syrra kan vara bättre på det faktiskt än vad jag är.

FL1: För det har, förlåt men det ska också vara en kollega…

[redacted]: Ja det ska vara…

FL1: … på Länsförsäkringar?

[redacted]: Ja det ska vara en kollega också.

FL1: Mm. Och sen nämnde du att Per har en kollega som heter Alex.

[redacted]: Ja precis. Jag vet inte vad han heter i efternamn dock.

FL1: Nej.

HEMLIG

[redacted]: Eh han jobbar ju på, ja på farsans jobb då.

FL1: Och vilket sammangans liksom har…

[redacted]: Nej jag, jag…

FL1: … (ohörbart).

[redacted]: … vet att han gillar, alltså dem har, han har pratat gott om honom liksom, han gillar honom som kollega liksom. Eh sen har han ju jobbat med någon annan vad heter han då… nej det kommer jag inte ihåg. Det finns en annan som han har jobbat ganska mycket med också. Eh men jag kommer inte ihåg vad han heter faktiskt. Tyvärr.

FL1: Och Alex eller någon annan kollega…

[redacted]: Mm.

FL1: … till Per varit hemma hos…

[redacted]: Ja alltså…

FL1: … (ohörbart).

[redacted]: … undra om inte, kan Alex har varit hemma hos oss… vet int… osäker han kan ha varit det men det var nog länge länge sen alltså typ, alltså tio år sen kanske något sånt i så fall. Men jag är inte säker men det, det är möjligt. Men inte i snar närtid tror jag inte.

FL1: Och vad kan syftet ha varit…

[redacted]: Nej men då skulle dem nog…

FL1: … (ohörbart).

[redacted]: … um, umgås liksom typ som kollegor liksom ta en, ta ett glas vin typ, grilla kanske… Skulle jag väll gissa på.

FL1: Jag tänker, alltså jag har… Jag har några bilder på några märken…

[redacted]: Mhm.

FL1: … från hemmet.

[redacted]: Okej. Alltså i huset så att säga?

HEMLIG

FL1: Ja.

[redacted]: Okej mm.

FL1: Men innan jag, jag tänker vet du själv liksom, nu var det ju länge sen du flyttade därifrån.

[redacted]: Mm.

FL1: Men känner du till om det fanns något liksom, några märken någonstans…

[redacted]: Ja den här…

FL1: … (ohörbart).

[redacted]: … grejen som jag nämnde förut, inte det här förhöret men förra, det finns ju en vid köksbänken så finns ju den här, som ser ut som typ en kloss man har kört in. Alltså man har reparerat köksbänken typ. Den vet jag ju. För den har jag för mig att mamma hade sönder med någon kniv någon gång.

FL1: Mm.

[redacted]: Har för mig att vi snackade om det i förra förhöret. Eh, det är väll den jag vet.

FL1: Ja. Och, något i vardagsrummet.

[redacted]: Vardagsrummet… nej. Nej det är den jag, (ohörbart) tänker på så är den i köket.

FL1: Mm.

[redacted]: Ja.

FL1: Du sa att där i köket var det något[redacted] gjort…

[redacted]: Mm.

FL1: … med en kniv.

[redacted]: Ja jag har för mig det. Det här var också länge sen men jag har för mig att det var hon som.

FL1: Har du hört talas om något mer liksom, händelse som [redacted] eller Per…

HEMLIG

[redacted]: Farsan har snack, sa någon gång men det här var väll några år sen och morsan hade ramlat i, raml, alltså ramlat i, i trappen genom någon jävla gipsskiva med min syrra när hon var liten alltså bara något år typ så där. Men alltså om det stämmer det vet jag inte. Det har jag ingen aning om.

FL1: [redacted] vänta nu hon är nitt, är hon 19?

[redacted]: Hon är 21 va *(skrattar)*.

FL1: 21, ja.

[redacted]: 13 år mellan oss.

FL1: Okej så Per berättat, har berättat vid något tillfälle att…

[redacted]: Ja.

FL1: … (ohörbart) [redacted] var…

[redacted]: Typ så här ett år liksom när dem gjorde det.

FL1: Att då, att [redacted] ramlade ner med…

[redacted]: Nej inte ner utan jag förstod det som att hon hade ramlat in med syrran i famnen genom, alltså i någon gipsskiva i trappan på något sätt.

FL1: Ja (ohörbart).

[redacted]: Men ja, om det stämmer det… det vet jag inte.

FL1: Och sen för du berättade ju förut också att, du var inte helt säker där men att Per sa någonting om den här morgonen då tjugotredje.

[redacted]: Mm.

FL1: Att hon hade ramlat i trappen.

[redacted]: Mm.

FL1: Men du visste inte riktigt när Per menade…

[redacted]: Inte…

FL1: … att det skulle ha hänt.

HEMLIG

[redacted]: … inte när på dagen han har sagt det riktigt.

FL1: Nej.

[redacted]: Jag har nog säkert bättre, jag har för mig att jag har fått den frågan i förhör, i förhör tidigare, jag har säkert bättre minne från tidigare förhör, gissar jag för…

FL1: Men, fick du någon uppfattning om när Per menade att…

[redacted]: Jaha när…

FL1: [redacted] hade ramlat?

[redacted]: … hon hade gjort det. Nej alltså det är ju det jag, fan jag kommer inte ihåg om han, som sagt som jag sa förut, om det var typ en veckan innan liksom eller om det var… dan, eller kvällen innan jag vet faktiskt inte.

FL1: Nej.

[redacted]: Jag kommer inte ihåg.

FL1: Ska vi se. Och då visar jag, där.

[redacted]: Mm.

FL1: Känner du igen här att…

[redacted]: Ja det är ju i, nej vänt, ja precis det är ju i vardagsrummet va?

FL1: Ja.

[redacted]: Mm.

FL1: Vid matsalsbordet…

[redacted]: precis…

FL1: … (ohörbart).

[redacted]: … ja.

FL1: Och här är då ett märke.

HEMLIG

[redacted]: Det vita där typ eller?

FL1: Ja att det är liksom lite intryck eller vad man ska säga.

[redacted]: Jaha.

FL1: Det syns ju väldigt dåligt.

[redacted]: Ja jo okej.

FL1: Är det något märke du…

[redacted]: Nej…

FL1: … känner till?

[redacted]: … som jag inte, inte som jag tänkt på. Enda gången vi är i typ den ytan av radhuset är ju typ på julafton och såna här grejer.

FL1: Mm.

[redacted]: För då har dem ju, då lägger vi ut långbord liksom där så, men nej.

FL1: Ja ni sätter långbord…

[redacted]: Ja…

FL1: … så?

[redacted]: … precis. Så det första jag tänker på det är ju i så fall om någon har kom, alltså kört in en stol där liksom tänker jag. Men jag vet inte jag har inte tänkt på det märket förut. Är det samma här nere eller?

FL1: Nej jag vet inte, det är möjligt att det är något väldigt litet märke där…

[redacted]: Ja okej.

FL1: … men det här är mer…

[redacted]: Intryckt liksom.

FL1: Ja.

[redacted]: Ja. Nej ingenting jag tänkt på faktiskt.

HEMLIG

FL1: Nej.

FL2: Var det bild ett?

FL1: Ja… Och sen här är bild på samma märke men…

[redacted]: Mhm.

FL1: … bara utifrån olika…

[redacted]: Ja det är så soffan ja.

FL1: Så det är där…

[redacted]: Det är samma.

FL1: … märket är.

[redacted]: Mm okej… Bild, det där borde man ju kunnat sett kan man ju tycka… Fyra, tre och fyra.

FL2: Tre och fyra.

[redacted]: Den där borde man ju kunna ha sett någon gång. Men fan jag har inget minne av att jag har sett den där alltså… För jag undrar när vi var hemma hos dem sist.

FL1: Hur var det när, när var du hemma hos dem…

[redacted]: Ja jag sitter och tänker på det för att sist vi var hemma hos dem det var ju då vi berättade att min sambo var gravid.

FL1: Ja.

[redacted]: Eh och det borde jag ju nästan kunna räkna ut när vi var där sist för det var ju, det måste ju ha vart typ så här tionde januari typ eller någonting kanske. Något i den stilen.

FL1: Var det sista gången du var där…

[redacted]: Ja…

FL1: … tionde…

HEMLIG

[redacted]: … typ där någonstans i krokarna tror jag. Innan vi var där på morgonen då när det hade hänt. För att jag tror, sista gången vi var där det var när vi berättade att min sambo var gravid liksom. Så att hon var ju precis 12 veckor när vi berättade har jag för mig.

FL1: Och vart befann ni er…

[redacted]: Ja då var vi i, precis då satt vi och drack kaffe i, ja vid sofforna där liksom. Det var därför jag tänker att jag borde ha sett den där om… eh om eh, om den var där när jag var där sist så att säga. För den var ju, den där verkar ju ganska stor va. Hur många centimeter är den? Tre fyra kanske.

FL1: Mm.

[redacted]: Ja. För jag har inget minne av att jag såg den när jag var där senast.

FL2: Vart satt du då?

[redacted]: Eh jag vill minnas mig att jag sitter i den eh, vad är det två tre-sitsiga den som är bredvid den stora soffan… Men jag satt nog i den större soffan också lite grann också.

FL1: Och du säger att du tror att du skulle liksom…

[redacted]: Det känns som att jag borde ha lagt märke till det men det är, som sagt vi kommer dit och berättar en jävligt stor för oss liksom så att det är ju, det är ju inte säkert att jag var super fokuserad på märken på väggen men. Alltså… jag är ju hyfsad observant kan jag ju tycka så att jag borde ha men jag är, osäkert, som sagt… Tycker ju att jag borde ha sett den.

FL1: Sen, som sagt misstankarna som är mot Per är ju mord och grovvåldtäkt.

[redacted]: Mm.

FL1: Och jag förstår att det kan vara jobbigt och höra men det förekommer även uppgifter i utredningen om att Per inte ska ha varit så snäll mot [redacted] rent, liksom sexuellt.

[redacted]: Mhm okej.

FL1: Finns det något, vad tänker du när jag säger så att det finns såna uppgifter i utredningen?

[redacted]: Eh alltså jag har ju ingen aning om det. Jag vet ju att folk har sex på olika sett liksom så att det, det har jag ingen aning om, faktiskt.

FL1: Vad har, har Per eller [redacted] någon gång sagt någonting liksom om hur…

[redacted]: Nej…

HEMLIG

FL1: … (ohörbart).

[redacted]: … nej jag har aldrig pratat någonting sånt med dem, faktiskt.

FL1: Och jag tänker vad… du har ju berättat liksom att det var, det var jobbigt liksom och vara hemma.

[redacted]: Mm.

FL1: Både vid uppväxten liksom och (ohörbart) så (ohörbart) var fulla liksom…

[redacted]: Mm.

FL1: … och bråkade och, känns jobbigt. Liksom vad, vad har du för känslor [redacted] liksom som din mamma?

[redacted]: Eh alltså det är, ja, det är ju svårt det där med bägge två. Alltså hon är ju min mamma liksom så att jag kommer ju alltid älska henne på något sätt så liksom. Men eh jag har lite, alltså, kan tycka att man, det är konstigt att man beter sig på det sättet när man har barn. Så att jag, jag har, som person så har jag allt, jag älskar ju min mamma liksom. Men hur man väljer och liksom leva sitt liv när man har barn det har jag väll, kan jag väll ifrågasätta så att säga.

FL1: Mm.

[redacted]: Så att jag eh, hon, ja. Ja vi… hon har ju alltid varit ganska tystlåten min mamma också liksom så, envis så där. Så att hon eh, vi har aldrig pratat liksom på det sättet heller liksom som eh. Jag skulle ju inte säga att vi var nära liksom så. Men jag är ju som sagt, att jag älskade henne och att hon älskade mig det, det tror jag ju liksom. Absolut.

FL1: Var du… har du känns ilska på över att hon drack på det sättet?

[redacted]: Ja ja det är ju den primära känslan jag känner när jag tänker tillbaka på det. Då blir jag arg liksom. Jag förstår inte hur man liksom kan göra så… Men som sagt även fast dem hade, ja, hon hade ju problem också liksom så med spriten och så. Men som sagt, hon är ju min mamma liksom, det är ju inte vem som helst liksom.

FL1: Och liksom, det här som du fått uppleva och det [redacted] fått uppleva under uppväxten och…

[redacted]: Mm.

FL1: … och även efter liksom när ni var, har varit vuxna nu också. Är det någon av dina föräldrar du känner liksom, du lastar mer liksom för att det har varit så?

HEMLIG

[redacted]: Vad sa du där? Kan du ta det igen.

FL1: Det här att, det du har berättat om…

[redacted]: Mm.

FL1: … ja det har inte varit, dem har inte alltid varit så snälla liksom och det har druckits mycket och det har varit elaka ord och så.

[redacted]: Mm.

FL1: Är det någon av [redacted] och Per du, du liksom känner har varit en större del till att din uppväxt blev så liksom att du har fått…

[redacted]: Nej alltså…

FL1: … uppleva det?

[redacted]: … jag kan ju, jag kan tycka att båda har ansvar i det här liksom. Jag menar hade min eh, alltså det är ju, det gäller ju i båda fallen liksom att min pappa tyckte att min mamma var för dålig då hade han ju skilt sig eller skilt sig men då hade han ju bara tagit och flyttat liksom, eller skilt sig. Och samma sak för min mamma liksom. Uppenbarligen så tyckte dem ju inte att det var så dåligt liksom. Så att dem valde att fortsätta så att. Nej jag tycker båda har sitt ansvar i det här… Eller ja, i det.

FL1: Har du, du nämnde att Per anklagade [redacted] någon gång för någon otrohet.

[redacted]: Mm jag vill minnas så.

FL1: Och när sa du det då (ohörbart)?

[redacted]: Alltså, ja det var ju länge sen alltså jag, jag har för mig, jag var ju bara liten då liksom så jag, det, ja min känsla är att det skulle ha varit i typ 93 94 liksom. Men eh, alltså jag tror inte ens att det finns någon sanning riktigt i det.

FL1: Har det varit någon gång liksom, att det har varit nära att dem har separerat?

[redacted]: Nej. Inte vad jag vet, faktiskt. Dem, även fast dem har levt så där så har dem, jag tror aldrig det har varit riktigt nära på det sättet, det känns som om att dem har vart typ, jag vet inte, dem har suttit fast i varandra ändå på något sätt. Jag vet inte hur man ska beskriva det, det är ju jävligt märkligt men det är, ja. På något sätt så älskade dem varandra tror jag men på något jävligt märkligt sätt.

HEMLIG

FL1: Tror vi börjar närma oss slutet på förhöret.

[redacted]: Mm.

FL2: Mm.

FL1: När var det du pratade med [redacted]

[redacted]: Sist?

FL1: Mm.

[redacted]: Eh, jo men det var ju bara någon dag innan jag har för mig att det var typ på en sån här tor, när hände det här? Var det på en lördag va?

FL1: Nu ska vi se. Det var lördag morgon…

[redacted]: Ja precis…

FL1: … ja du åkte hem.

[redacted]: … jag har för mig att det var typ på torsdagen jag pratade med dem men då samtidigt liksom, då var dem förbi mig och. För jag hade fått en vattenläcka från grannen, badrummet. Så då var dem förbi mig och kikade lite.

FL1: Och hur verkade [redacted] må då?

[redacted]: Ja som vanligt, tycker jag. Som sagt det är svårt och säga med mamma för hon har ju alltid varit tyst liksom, alltså hon har ju inte sagt så mycket någon gång liksom så. Så att jag tyckte inte det var något annorlunda mot vad det, vad det brukar vara med dem liksom… Ehm nej. Det lukta mycket rök, dem rökte ju mycket så att det kom jag ihåg att man kände liksom när man kramade dem och så där.

FL1: Hon nämnde inte att hon mådde dåligt på något sätt[redacted]?

[redacted]: Nej, alltså hon har, jag tror aldrig jag har varit med om att hon har sagt något sånt alltså. Som sagt hon var en, hon var envis mamma. Jag är helt säker på att hon inte mådde så bra rent, alltså du vet med tanke på hur mycket dem drack och såna grejer så då kan jag inte tänka mig att man mår speciellt bra liksom.

FL1: Mm.

[redacted]: Men hon har aldrig sagt någonting.

HEMLIG

FL1: Och hur kommer det sig tror du att hon inte uttryckte liksom, som jag förstår det…

[redacted]: Mm.

FL1: … om sitt känsloliv liksom…

[redacted]: Jag vet…

FL1: … (ohörbart).

[redacted]: … inte alltså det, jag är ju, jag kan ju tycka att jag har, jag vet inte om det är genetiskt eller någonting för jag kan ju tycka att jag själv kan ha fått en liten, jag har också svårt och säga liksom, så, hur man känner och så där eh. Så jag vet inte om det är någon form av genetisk grej eller vad det är för någonting men eh ja. Hon hade väll inte heller så jättelätt uppväxt vad jag har förstått det som, hon har aldrig pratat om det men jag har bara hört liksom, du vet, man har hört från någon som har hört liksom… Så att jag vet inte om det kan vara något med det och göra.

FL1: Ja. Är det någonting du tänker på Robban?

FL2: Nej.

[redacted]: Jag ska bara kolla en sväng… Just det måste man kolla parkering.

FL2: Mm… Nej… Nej… Jag har ju sammanfattat, så du får ta det som en sammanfattning.

[redacted]: Mm.

FL2: Jag har försökt ta med det viktigaste. Så säg till om det är något som absolut inte stämmer.

[redacted]: Mm.

MÄB: Jag tänkte att jag kanske skulle få ställa en fråga till [redacted].

FL2: Det kan gå bra.

(Alla skrattar)

MÄB: Ja vad bra.

[redacted]: Det går jättebra.

MÄB: Jag är med på telefon…

HEMLIG

FL1: Ja.

FL2: Ja.

MÄB: … för att jag har semester idag egentligen…

FL1: Mm.

MÄB: … för att annars hade jag varit med hittills som jag har varit tidigare.

FL1: Ja.

MÄB: Men [redacted] jag vet att du har berättat tidigare och du har också berättat väldigt mycket idag.

[redacted]: Mm.

MÄB: Har du någon minnesbild av att socialtjänsten eller skolan eller någon annan myndighet har varit involverade på något sätt med anledning av hemsituationen?

[redacted]: Ja visst. Ja jo men det har jag. Jag…

MÄB: Ja.

[redacted]: … två gånger i alla fall har jag väll, eller flera gånger har vi vart…

MÄB: Ja hur...

[redacted]: … hos SOC.

MÄB: … vet du ungefär hur gammal du var då?

[redacted]: *(Suckar)* Nej inte första gången… Alltså det jag har i huvudet är ju två gånger men det kan ju ha hänt flera gånger jag vet inte. Men just första gången kommer jag inte ihåg men andra gången då var jag hos SOC men då var det… jag kommer int, ja. Nej jag vågar inte riktigt säga, andra gången har jag för mig att jag var ganska gammal ändå, typ 20 eller någonting sånt har jag för mig.

MÄB: Okej (ohörbart)…

[redacted]: För jag vet att då pratade dem inte så mycket om mig utan då var det mer syrran eftersom hon inte var myndig.

HEMLIG

MÄB: Just det.

[redacted]: Mm.

MÄB: Ja och vad var det som det fanns oro kring då, minns du det?

[redacted]: *(Suckar)* nej. Andra gången har jag för mig att det var mer att dem trodde att min syrra hade gjort någonting, alltså du vet att hon var på glid typ, så här…

MÄB: Jaha.

[redacted]: … att hon hade varit ute och festat ungefär liksom.

MÄB: Mm.

[redacted]: Men eh, nej jag kommer inte exakt ihåg vad det var för att jag…

MÄB: Nej.

[redacted]: Det var ju något…

MÄB: (Ohörbart).

[redacted]: … med att, ja.

MÄB: Det fanns ingen oro på grund av det du har berättat om konflikterna hemma, mamma och pappas drickande?

[redacted]: Ja alltså det känns ju logiskt fanns men alltså, som sagt jag kommer inte ihåg. Men det borde det ju ha funnits kan jag tycka.

MÄB: Ja men det är ingenting du kommer ihåg och du kan absolut inte berätta om det idag?

[redacted]: Nej alltså som sagt jag kommer ihåg att vi har varit hos socialen, minns två gånger. Men vad exakt det var, jag utgår väll från att det var had, had, att det handlade om deras drickande men jag kan ju inte vara säker liksom.

MÄB: Nej jag förstår.

[redacted]: Mm.

MÄB: Ja men det var min enda fråga. Jag tycker du har svarat jättebra…

[redacted]: Mm.

HEMLIG

MÄB: Jag har inga andra frågor till dig.

[redacted]: Mm.

FL1: Men vi, vi tänker att vi läser upp det du har skrivit eller?

FL2: Ja…

FL1: Ja.

FL2: … jag tänker försöka göra det.

FL1: Ja.

FL2: Jag har inte riktigt hunnit med hela tiden.

[redacted]: Får pra, jag får prata långsammare.

FL1: Vill någon ha vatten eller så? Så kan jag hämta det medans vi läser upp.

[redacted]: Jag tar gärna en kaffe till om det finns.

FL1: Ja. Så läs upp ni så…

FL2: Ja. Vi pratade ju då eller Samuel berättade ju då att din pappa Per är misstänkt för mord och grovvåldtäkt och om du har några tankar kring det. Du säger att du tänker så lite som möjligt på det.

[redacted]: Mm.

FL2: Du har berättat tidigare förhör att Per och [redacted] drack alkohol, ja hur mycket dem drack då och ditt minne är att dem drack varje dag mer eller mindre. Söndagar det var dem dagar dem drack mindre. Dem drack typ två liter vin på vardagarna ungefär och någon bag in box på helgerna kanske, typ fem sex liter.

[redacted]: Ja.

FL2: Mm. Dem drack ungefär lika mycket men mamma hon är ju mindre i växten. Det sista åren blev det mer eller fortsatte dem som tidigare, du säger att dem fortsätter som tidigare. På högtider har det varit som det alltid har varit. Tidigare förhör så har Per sagt att [redacted] börjat dricka mer och då säger du att ja det kanske han har sagt men det är svårt att se hur det skulle kunna vara mer dricka än tidigare.

HEMLIG

[redacted]: Ja lite så, ungefär.

FL2: Ja. Du kommer inte ihåg att han har sagt det här men, men eller när (ohörbart) har sagt det här…

[redacted]: Nej.

FL2: … kanske i närtid någon gång under året men nu är osäker när han kan ha sagt det. Frågan om dem drack i andras närvaro eller om dem var själva och dem var oftast själva, dem har inte umgåtts med någon. Du har ett minne av att dem har umgåtts med någon fotbollstränare i typ då du var i 10 års åldern.

[redacted]: Mm.

FL2: Men då upplever du att dem har levt ett ja, ganska tråkigt liv. Och det här, fotbollstränaren när dem hade umgåtts med honom det var, är nog sista gången som du kommer ihåg…

[redacted]: Mm.

FL2: … att dem har varit tillsammans med någon. Du kommer inte ihåg att dem har haft besök förutom då högtider med släkten.

[redacted]: Mm.

FL2: Vi fråga om vad dem gör och hittar dem på någonting ja men dem åkte ut till landet åt lunch med farmor och farfar. Pappa han har motionerat och sprang lite grann.

[redacted]: Mm.

FL2: Men du upplevde det inte som att dem hade någon hobby eller så.

[redacted]: Nej.

FL2: Nej. Och vad det, vi frågade om det var lika för båda att dem inte gjorde så mycket och då berättade du att mamma hon gick på någon konsert någon gång. Också kommer du ihåg att du minns att hon blev ledsen då en kompis hade gått bort.

[redacted]: Mm.

FL2: Det berättade du lite senare mera. Och ja vet du varför dem hade det så här varför det var så här för dem och du har inte tänkt på det så mycket men du har, du har utgått från att det, dem gillade det, de som dem gjorde helt enkelt.

HEMLIG

[redacted]: Mm.

FL2: Vi frågar hur ofta Per hade kontakt med sina föräldrar, dagligen till varannan dag någonstans. Han ringde dem vid ungefär vid klockan nio på morgonen.

[redacted]: Jag kan tillägga jag vet att, jag vet att farmor och farfar brukar alltid, dem brukar ju alltid reagera om inte farsan hade ringt typ vid nio liksom varje dag. Så jag har för mig att det var typ varje dag vid nio liksom.

FL2: Okej… Farmor och farfar brukar reagera om han inte hade ringt så jag tror att det var varje dag klockan nio rom han ringde.

[redacted]: Mm.

FL2: Hur upplevde du relationen mellan Per och hans föräldrar. Bra kontakt, du upplevde att han tyckte att det var jobbigt att dem blev gamla. Och hur din kontakt var med farmor och farfar och den är bra. Din och din pappas relation, ja ni hade mycket, eller vi hade smskontakt ett par gånger i veckan. Ni träffades inte varje vecka och pappa hade kontakt med mig och mamma mer med [redacted].

[redacted]: Mm.

FL2: Och du hade inte så bra kontakt med mamma. Du, hon har inte sagt att hon älskade dig men det kanske hon har gjort i alla fall. Och hur var det mellan dig och Per sa han att han älskade dig, ja kanske på sms men inte ansikte mot ansikte eller face to face…

[redacted]: Nej.

FL2: … tror jag du sa.

[redacted]: Ja det kanske det var.

FL2: Du har sagt att du pratar med Per på telefon och då säger du, ja det var farsan som brukade ringa och det var allmänt snack… Precis att… just det de var en fråga om dem hade, om dem ringde då dem drack…

[redacted]: Mm.

FL2: … och då säger du att nej men det brukar dem inte göra du svarade inte efter 12 och då skrev jag noll noll jag tänkte det var tolv på natten (ohörbart)…

[redacted]: Ja 12 på dagen brukade jag inte svara till och med.

FL2: Efter klockan 12 på dagen…

HEMLIG

[redacted]: Mm.

FL2: … då svarade du inte?

[redacted]: Nej.

FL2: Okej. Så var bra jag kollade det då.

[redacted]: Ja precis… Systemet öppnar tio.

FL2: Ja. Du vet att dem dricker så därför undviker du att svara då. Vad var det som gör att du inte vill svara, ja istället för att jag ska bli arg då jag vet hur det låter då dem har druckit så väljer jag att inte svara då.

[redacted]: Mm.

FL2: Och då här har ju att göra med din erfarenhet då från din uppväxt hur det brukar vara. Hur var det då han ringde och hade druckit då. Ja ingen av dem var speciellt trevliga människor men om vi tar pappa så kan, så var han elak han kallade mig saker och var dryg.

[redacted]: Mm.

FL2: Vad kunde han kalla dig, det var inga trevliga saker jag kommer inte exakt ihåg. Hur var det face to face när ni träffades. Ja dem var båda ganska otrevliga. När jag växte upp så var det så men jag vet inte riktigt hur det, ja är nu om man säger.

[redacted]: Nej.

FL2: Då ni träffades till jul och högtider hur var det då, dracks det alkohol. Ja då men då drack dem innan men mamma kunde dricka under hela tiden och då var dem trevliga och det var viktigt för mamma med såna här tillställningar. Vad kunde dem säga till varandra när dem bråkade, ja du sa att det handlade mycket om pappas övertid och att mamma hade träffat någon snubbe men du tror inte att det stämde. Och om hon hade träffat någon så var det något som hade hänt när du typ var tre år.

[redacted]: Ja det var länge sen.

FL2: Dem blir inte så snälla när dem har druckit vad kunde det vara. Ja det kunde vara nedsättande kommentarer, spydiga, ingen var bättre än någon annan i det här, ja stadigt. Fyllan var på den nivån att ingen av dem av det som de sa, alltså det som dem sa behövde stämma. Fyllan var på den nivån att…

[redacted]: Mm.

HEMLIG

FL2: … inget dem sa behövde stämma. Vid något tillfälle så visste dem inte heller vem jag var. Kunde det vara svordomar, hårda ord, ja det kunde det vara, det kunde vara hora, att man var dålig på olika sätt det gick i loopar runt runt på samma sätt upp till tolv timmar, det var inte som att man pratade med andra vuxna det tog slut.

[redacted]: Mm.

FL2: Och hora vem var det man kunde säga det till då och det kunde vara till alla. Men det här är jobbigt för dig att prata om, du har försökt förtränga det och det blir blankt du ska försöka berätta för oss. Var det båda som sa till exempel hora, ja det växlade mellan dem beroende på vilken berusningsgrad som dem hade. Och vem var fulast av dem och då var det att min uppfattning var att pappa var fulast i orden, mamma blev så full. Det var oftast mamma som började men hon blev så full så farsan tog över. Och du berättade om en gång, första gången som hon träffade din sambo så sa mamma att hon var tjock. Och vad var det som fick det här att sluta, ja det bruka upphöra när båda hade däckat. Du berättade att dem kunde däcka nere i soffan eller att någon hade gått upp och lagt sig och. Vi frågar när du flyttar och då säger du 21 22.

[redacted]: Mm.

FL2: Någonstans.

[redacted]: Någonstans där.

FL2: Varför, ja du ville komma bort helt enkelt köpa en lägenhet. Vi frågade hur det blev mellan mamma och pappa då du flyttade. Du vet inte, du kände inte att du brydde dig. Och vi frågade hur det kändes att [redacted] bodde kvar med dem och det var inte roligt det var jobbigt och ha henne där, det var de jobbigaste helt enkelt. Du vet att man inte känner sig trygg där och hur det skulle gå för en, ja men en ung tjej. Du vet själv hur det var när du åkte runt på tunnelbanan för att du inte ville komma hem. Hade du och [redacted] god kontakt, ja vi stämde av med varandra, hon kunde bo och äta hos mig och du berättade att vi aldrig pratat direkt om det här. Vet du varför hon kom till dig, du har valt att inte fråga hon ska inte behöva berätta om det här.

[redacted]: Mm.

FL2: Det är därför du inte har frågat. Då ni har varit äldre har ni pratat då, nej jag tror inte vi har pratat om det här, nej. Kring den tjugotredje kan du berätta vad som hände då. Per ringer, ha han ringer mig innan jag ska upp och jobba men du kommer faktiskt inte ihåg vad som sas eller så men du minns att du åkte dit. Eller vi åkte dit…

[redacted]: Mm.

HEMLIG

FL2: … du och din sambo gissar jag. Kan du minnas vad du tänkte när ni åkte dit och vad anledningen, du hade ingen aning om vad som hade hänt men du tänkte att dem hade gjort något konstigt. Dem har gjort bort sig förr och polisen har varit där. Och förut så har, berättade du också att dem har skrikit så högt på varandra att grannarna har ringt polisen. Du hörde att, ja (ohörbart) farsan inte var nykter, då han ringde förstår jag.

[redacted]: Mm.

FL2: Och du blev bara trött av det. Du nämnde att… du nämnde tidigare att [redacted], att dem skulle ha skrikit och så att [redacted] hade behövt åka ambulans. Ja du kommer inte ihåg vad du tänkte då ja du åkte dit kanske att det var alkoholförgiftning, jag är inte säker på vad jag tänkte. Du kommer inte ihåg vad du och pappa pratar om, du kommer inte ihåg exakt vad ni sa till varandra. På morgonen så har du sagt att Per gick upp och du blev orolig för honom, ja han var inte så stabil så jag tänkte att han skulle ramla i trappen, jag tänkte att han inte mår så bra då morsan var dålig. Ramla i trappen varför då, han var onykter berusad men inte extremt han hade åtminstone inte kunnat köra bil. Hur mycket tänker du att Per kan ha druckit, jag vet inte men på en helg kunde han köpa en eller två bag in box så något sånt… Sa Per något när han gick upp för att bädda, nej jag är osäker. Nej hade Per med sig något när han gick upp för och bädda… Nej du jag är osäker, kanske något för att sopa upp men du vet inte. Hur lång tid var han själv, hur lång tid var han där uppe själv, ja det var någon minut. Och vad gjorde han där uppe, han bäddade sängen, farsan har alltid varit pedantisk då det gäller städningen. Hade du fått reda på vad som hade hänt vid det här laget, jag vet inte jag tror att ambulansen kanske har sagt något om hjärtstopp men du kommer faktiskt inte ihåg. Du kanske har sagt någonting om det vid ett tidigare förhör men du kommer inte ihåg nu.

[redacted]: Nej.

FL2: Förstod du att det något allvarligt och då säger du nej inte förens på sjukhuset då läkaren berättade. Han sa att hon hade fått hjärnblödning och att det inte fanns något stort hopp.

[redacted]: Nej.

FL2: Förstod jag det som.

[redacted]: Precis.

FL2: Det blev en del väntan på sjukhuset, ja det tog ett tag först och sen att ni fick vänta. Ni hittade inte riktigt. Ni satt i något anhörigrum i säkert två timmar. Du kommer ihåg att du gick för att förnya parkeringen, under den tiden så ringer din sambo för då hade polisen kommit till…

[redacted]: Mm.

HEMLIG

FL2: … platsen. Berättade Per någon gång vad som hade hänt, du kommer inte ihåg vad han sa för någonting. Jag har något minne om att han har sagt att hon har ramlat i trappen men inte om det var, ja ramlat i trappen.

[redacted]: Mm.

FL2: Men inte om det var att han hade sagt det på sjukhuset eller om det var hemma han hade sagt det.

[redacted]: Precis.

FL2: Så… Då ska vi se… Ja precis så någon gång under sju, på morgonen eller sjukhuset sa han det, ja jag vill minnas det men jag är inte säker. När skulle det ha hänt, jag minns inte om det var en vecka innan eller om det var samma kväll. Han har berättat att hon har haft ont i huvudet, jag vet att han sa att hon hade ramlat men jag minns inte när hon skulle ha gjort det. Han sa att hon hade haft ont i huvudet under veckan. Vet, är väll någon timme innan ni lämnar för sjukhuset, ja det kan stämma pappa städade jag ringer syrran och dem kommer så åker vi nästan på en gång. Jag tar mammas telefon och laddare och pappas laddare med. Vart tog du telefon och laddare, pappas låg vid mikron mammas vet jag inte riktigt vart. Vart tog du mammas mobil, tror det var i köket. Som du minns det så låg telefon och laddare i köket, ja som jag minns det låg den och laddaren i köket… Just det under den här tiden från det att ni är hemma tills ni kommer till sjukhuset och är på sjukhuset, kommer du ihåg… precis, vad heter det, prata, alltså vad pratade ni om då och då vet du faktiskt inte det såg inte så bra ut då vi sett mamma på båren, vi pratade säkert men jag kommer inte ihåg om vad. Hur upplevde du Per, onykter lite förvirrad. Vi pratade om mamma brukade jobba hemifrån och då säger du ja efter Covid, hon brukade sitta vid bänken i köks, vid köksbordet. Hon hade ett säkerhetsskåp i sovrummet tror du, och du vet inte om det blev så att dem kom och installerade men en gubbe från jobbet var hemma hos dem och för och kolla det. Du har aldrig sett skåpet och du tror inte att ma, morsan använde så mycket. Det finns uppgifter om att [redacted] jobbdator låg på golvet och det är ingenting du känner till, det låter märkligt. Du kan tänka dig att hon lägger den på träbänken men inte på golvet. Vi pratade om att Per har varit sjukskriven ganska länge och om du kan berätta om det, hur har det varit för Per. Du berättar att han jobbar, jobbade helger ett bra tag men sen fick han problem med hjärtat så det blev och då blev han sjukskriven på heltid. Och ja men utifrån deras levende har satt spår så har du väntat på att något sånt här skulle kunna hända, så du blev inte så jätteförvånad. Han hade hjärtflimmer och han hade kanske fått sömnapné, han hade en maskin för det. Han berättade att det var besvärligt att använda den så om du känner honom rätt så sket han nog i att använda den. Du sa att… ja, du sa att du helst inte svarar då du tror att [redacted] och Per är alkoholpåverkade, i telefon alltså. Du har berättat att han kunde ringa och beskylla dig för saker, vad var det? Och då säger du att du passar på den för du kommer inte ihåg vad du har sagt.

[redacted]: Nej det var väll att ni hade fått någon uppgift om att, vad, att han hade gjort det men jag kommer inte ihåg det riktigt faktiskt… Ska kolla vad jag satte parkeringen på.

HEMLIG

FL2: Mm… Vad har Per för krav på dig, jag vet inte något speciellt men jag har själv svårt att säga nej till saker. Och hur kan Per ha använt sig av det, och då berättar du att du har kört honom till jobbet vid något tillfälle, hämtat syrran på dagis då du var mindre och sen att du har varit tvungen att åka på någon rond…

[redacted]: Mm.

FL2: … med farmor och farfar, vid stugan.

[redacted]: Ja precis. Ute på (ohörbart) Ö.

FL2: Var det något som Per eller [redacted] bad dig om som du inte ville, dem har inte bett mig göra några olagliga saker eller så. Vissa saker har du inte haft lust med.

[redacted]: Nej.

FL2: Vi har uppgifter om att [redacted] bar, ofta bar långärmat på sommaren, vad tänker du om det, det har du inte tänkt på. Hur känns det då du har fått reda på det, ja det är inget som du har tänkt på helt enkelt. Är det något du… ja är det någon utöver er barn eller släkten som dem träffar i socialt syfte och då säger du att, ja kanske någon granne men det har du svårt och se. Jag har inget minne av att dem nämnt någon kompis dem senaste 20 åren. Mamma hade arbetskompisar samt min moster Helena.

[redacted]: Mm.

FL2: Känner du någon av deras kollegor vid namn, ja farsans kollega tror jag hette Alex och du vet att han gillade honom som kollega. Det kan ha varit någon annan också men du minns inte något namn. Du vet att Ale, du vet inte om Alex har varit hemma hos er, hos dem och om det har skett så är det kanske tio år sen, för att umgås.

[redacted]: Mm.

FL2: Morsan har pratat om en Mia Joelsson och en kollega som nyligen har gått bort vilket gjorde henne ledsen… Vi frågar om du känner till några märken i huset och då pratar du om en kloss i bänken i köket, det är det du vet och det var [redacted] som hade använt någon kniv, så ja hade hänt någonting med dem.

[redacted]: Ja jag har för mig att jag pratade mer om det där förra gången jag var på förhör, har för mig.

FL2: Okej. Vi frågade om det är något i vardagsrummet, nej det är inget som jag tänker på, nej det som jag tänker på är det i köket mamma ska enligt pappa eller Per ha ramlat in i väggen med [redacted] i famnen och skadat någon gipsskiva men du vet inte om det stämmer.

HEMLIG

Vi visar några bilder här och på bild ett så ser den skadan som finns på väggen och det är ingenting du tänkt på finns där. På bild tre och fyra så säger du att jag borde ha sett det men har inget minne av det, jag undrar… när du, ni var hemma sist hos dem, vi berättade att min sambo var gravid jag tror att det kan ha varit den tionde januari, det var sista gången vi var där då satt vi och drack kaffe i sofforna, jag tycker att jag skulle ha sett om jag satt där. Men vi berättar ju en stor grej också så att, vart fokuset var...

[redacted]: Ja.

FL2: … det lite svårt och säga.

[redacted]: Precis.

FL2: Vi frågar vart du satt och då satt du i den här mindre två, tre-sitsiga soffan. Och nu är det strax slut här. Misstankarna om, är ju om mord och grovvåldtäkt. Det finns ju uppgifter om att Per inte var så snäll mot [redacted] på det sättet, har du någon uppfattning om det, nej vi har ju inte pratat om något sånt med dem. Du har berättat att det var jobbigt hemma under uppväxten då dem bråkade och var fulla. Vad har du för känslor för [redacted] som din mamma, du säger att det är svårt hon är ju min mamma och jag älskar henne. Jag tycker att det är konstigt att man beter sig så när man har barn. Mamma har varit tystlåten vi stod inte, vi stod inte så nära varandra. Jag har älskat henne och jag tror att hon älskat mig. Har du känt ilska, ja för jag tycker inte att man gör som hon har gjort men hon har ju också problem med alkohol… Just det, du har berättat att det inte har, att det har varit så, sagt så snälla saker. Är någon du lastar mer än den andra, nej båda har lika stor del. Du nämnde att Per anklagade [redacted] för otrohet, vet du när det var, ja typ 93 94 men jag vet inte om det är sant. När pratade du med [redacted] sist, jag tror det var på torsdag dem kom förbi för att kolla på en vattenläcka hos oss. Hur verkade mamma då, som vanligt men det är svårt och säga för hon var alltid tyst. Hon verkade inte må dåligt, hon har aldrig sagt något trots att hon borde ha gjort det. Varför tror du att det har varit så svårt och berätta, jag vet inte jag har också svårt och berätta det kanske är något genetiskt. Du har berättat tidigare att… Nej just det då kommer Elisabeths frågor här. Du har ju berättat tidigare att, ja vad som har hänt och har du någon minnesbild av socialtjänsten, skola myndighet på grund av hemsituationen, två gånger tror du. Minns du hur gammal du var, nej det vågar jag inte säga. Andra gången tror du att du var typ 20 men då var det mest kring syrran, du tror att det var för dem tänkte att syrran var på glid. Fanns det inte någon annan oro för er, nej det kanske man kan tycka men du minns inte det. Yes det var de.

FL1: Ja. Då avslutar vi inspelningen.

/Förhör slut/

Polisen

Dialogutskrift förhör med [redacted]

2024-04-04

Signerat av

Signerat datum

Enhet
Region Stockholm, BINR 8 PO Sthlm Nord

Diarienr
5000-K350152-24

Originalhandlingens förvaringsplats	Datum	Tid
	2024-09-16	14:32

Involverade personer	Personnummer/Orgnr	Roll
[redacted]		Berörd person

Involverad personal	Funktion
Susanne Wide	Uppgiftslämnare

HEMLIG

Ärendenummer: K350152-24
Hörd person: [redacted]
Förhörsdatum: 24-04-04
Förhörsledare, FL1: Sara Kjernholm
Biträdande förhörsledare, FL2: Kristina Montalto
Övriga närvarande: Målsägandebiträde Elisabeth Massi Fritz
Utskrivet av: u0088891

FL1: Och då ska vi hålla förhör med [redacted] i ärende K350152-24. Med sig har hon målsägandebiträde Elisabeth Massi Fritz och förhörsledare är Sara Kjernholm och Kristina Montalto och klockan är kvart över två. [redacted], hur känns det att vara här?

[redacted]: Jobbigt faktiskt, jobbigt att prata om, men man vill ju veta vad som har hänt liksom, så.

FL1: Mm. Som sagt, jag sa ju till dig tidigare, förstår att det här är jättejobbigt. Vi kommer försöka vara så tydliga som möjligt med frågor. Men jag tänkte börja att vi, att vi börjar såhär hur, vi tar den här dagen.

[redacted]: Mm.

FL1: Den 22 mars på fredagen.

[redacted]: Mm.

FL1: Ta det från det att du blir informerad om vad som har hänt.

[redacted]: Mm. Ja det börjar ju med att jag låg ju och sov och sen när jag vaknade så såg jag att pappa hade ringt mig flera gånger, alltså många gånger men jag sov ju så jag svarade ju liksom inte.

FL1: Mm.

[redacted]: Och sen så ringde [redacted] mig, så då svarade jag honom och då sa han att mamma hade åkt ambulans in till Karolinska då och att dom var hemma hos pappa och att jag skulle komma dit, så skulle vi åka till sjukhuset. Och sen så kom jag hem och då sa dom att, dom hade, dom trodde att mamma hade fått en hjärnblödning, ja.

FL1: Hur fick du? Vem var det som sa det?

[redacted]: Det var pappa.

FL1: Okej. Som berättade att hon hade fått en hjärnblödning?

HEMLIG

[redacted]: Ja.

FL1: Okej. Och när sa han det då eller vart, vart var ni då?

[redacted]: Det var hemma, eller nej, alltså mitt huvud är jävligt borta men jag tror det var när jag ring, när jag pratade, när jag ringde upp så sa dom att mamma var, eller hade åkt ambulans och sen så har dom, trodde att det var en hjärnblödning.

FL1: Mm.

[redacted]: Så på telefonen sa dom det.

FL1: Mm. Och du säger dom, vilka, alltså vil.

[redacted]: Ja, alltså det var [redacted] och pappa.

FL1: [redacted] och pappa?

[redacted]: Mm.

FL1: Okej, mm, jag förstår. Och sen så åkte du då hem till.

[redacted]: Dom.

FL1: Till dom.

[redacted]: Hässelby.

FL1: Mm. Beskriv liksom allt vad som händer därifrån då, att du kommer in där.

[redacted]: Nej jag kommer in, då är [redacted] och hans tjej där, eller sambo. Pappa sitter i soffan och ja, vi väntar ju på att åka då helt enkelt till Karolinska. Ingen visste ju typ vad som hade hänt riktigt. Jag var ju helt såhär chockad, jag visste inte vad, ja, vad som hade hänt liksom.

FL1: Mm.

[redacted]: Och då sa han, pappa sa också att, dom hade gått upp och lagt sig och så hade hon typ, jag vet inte om hon hade somnat på rygg eller någonting. Men så vaknade han på natten någon gång och så hade hon typ bara legat still liksom på rygg. Antagligen då under hela natten typ, inte rört på sig, det tyckte han var konstigt. Så han försökte väcka henne.

FL1: Mm.

[redacted]: Och då gick, han fick liksom ingen kontakt med henne.

HEMLIG

FL1: Mm.

[redacted]: Och det var då han ringde 112, det var det jag fick (ohörbart).

FL1: Ja. Hur verkade pappa vara dagen när han berättade det här då?

[redacted]: Typ chockad. Han sa typ såhär men hur kunde jag inte liksom ha märkt alltså att det var någonting konstigt, att, jag vet inte va, alltså om hon inte hade rört på sig eller sådär. Men han verkade väldigt såhär chockad och stressad typ, jag vet inte.

FL1: Mm. Och hur länge är ni kvar hemma hos pappa då?

[redacted]: Oj, kanske typ 20 minuter kanske.

FL1: Mm.

[redacted]: Jag vet inte riktigt.

FL1: Och vad händer sen då?

[redacted]: Sen åker vi dit och då fick vi ju vänta i ett rum på läkare och sådär. Och sen så kom polisen till sjukhuset och tog pappa och sen så hade dom förhör med mig och [redacted].

FL1: Mm, hur kändes det då?

[redacted]: Jättejobbigt, konstigt liksom. Alltså det är inte kul, det är fortfarande min pappa och det är min mamma (ohörbart) och det, ja, det var ju som en chock allting liksom och vad är det som har hänt?

FL1: Mm.

[redacted]: Så det var jättejobbigt.

FL1: Och sen då, vad gör ni sen?

[redacted]: Sen sitter vi där rummet och väntar bara på läkare typ. Och det är ju då, då berättar dom ju att hon har fått en kraftig hjärnblödning liksom, men att hon hade andra såhär, alltså typ skador på kroppen och sådär. Och det var väl därför dom hade tagit pappa på förhör.

FL1: Skador på kroppen?

[redacted]: Men typ blåmärken och så hade hon väl någon såhär fraktur på huvudet sen tidigare.

HEMLIG

FL1: Vad tänker du då? Vad tänkte du om det, när du hörde det?

[redacted]: Alltså jag blev jätteledsen, fortfarande chockad, alltså jag var ju liksom i chock typ hela den där dagen. Jag visste inte vad jag skulle tänka, visste inte vad jag skulle känna. Liksom allt var bara jättejobbigt liksom.

FL1: Mm, jag förstår, mm. Och vilka är det som hör den här personen? Var det en läkare eller va, va, som berättade det här?

[redacted]: Ja det var läkare.

FL1: Det var en läkare?

[redacted]: Ja.

FL1: Mm. Och vilka är där då när.

[redacted]: Alltså det.

FL1: När läkaren berättar det här.

[redacted]: Då är inte pappa där.

FL1: Vilka är där då?

[redacted]: Då är det jag [redacted] och sen hans Sambo.

FL1: Okej.

[redacted]: Så det var vi tre.

FL1: Ni tre på sjukhuset. Och vad fick pappa veta då?

[redacted]: Ingenting.

FL1: Om vad som hade hänt.

[redacted]: Ingenting, alltså dom tog ju honom liksom redan när vi kom dit nästan.

FL1: Okej.

[redacted]: Så att han fick inte veta någonting.

FL1: Nej.

HEMLIG

[redacted]: Så det var bara vi tre som fick prata med läkaren.

FL1: Mm. Och vad hände sen då?

[redacted]: Sen får vi komma upp till mamma efter hon ha, hon var ju på operation. Sen när hon var klar fick vi ju komma upp till henne och vara där med henne, ja.

FL1: Beskriv vad du ser då.

[redacted]: Hon ligger där, ser ut som hon sover typ. Hon hade sån här respirator, ja det var hemskt att se.

FL1: Mm.

[redacted]: Såg ut som hon låg där och sov bara.

FL1: Mm. Så hon hade en respirator sa du.

[redacted]: Mm.

FL1: Såg ut som hon sov.

[redacted]: Mm.

FL1: Mm, okej. Och sen då, vad gör du sen? Vad gör ni sen?

[redacted]: Vi är ju där med henne i typ såhär två dagar eller något. Sitter där med henne, pratar med henne, för läkaren sa ju ganska tidigt att såhär, det, det kommer inte gå, alltså hon kommer inte klara sig liksom.

FL1: Mm. Och det här med skador då som du hörde läkaren säga, vad, vad tänkte du om det, eller vad, vad såg du av det?

[redacted]: Alltså hon såg ju inte, det var ju, det var ju i huvudet men alltså hon såg ju liksom inte, alltså man såg inte på henne typ någonting. Men jag kommer ihåg att när jag och [redacted] var där inne, då så frågade han läkaren typ såhär, men för jag och [redacted] tänkte, hon var såhär, ja blod på läppen typ, blodig liksom och svullen på läppen bara. Och då sa dom såhär, ja men hon kom in så typ, alltså hon hade sår under läppen eller någonting.

FL1: Mm, okej.

[redacted]: Sen var det ju något med hennes näsa också.

HEMLIG

FL1: Okej.

[redacted]: Att den hade, jag vet inte, brytits, eller jag vet inte.

FL1: Mm.

[redacted]: Gått av, nej inte gått av kanske.

FL1: Mm.

[redacted]: Någonting med hennes näsa var det också.

FL1: Vad såg du av det då?

[redacted]: Jag såg inget av det.

FL1: Nej.

[redacted]: Jag såg bara med hennes läppar lite kanske.

FL1: Mm.

[redacted]: Att dom var blodiga och lite svullna.

FL1: Och lite svullna.

[redacted]: Mm.

FL1: Okej. Och så se, säger du att ni får träffa henne.

[redacted]: Mm.

FL1: Flera gånger.

[redacted]: Ja vi var ju där typ två dagar tror jag.

FL1: Och vilka andra få, är där då med dig?

[redacted]: Första dagen var det ju bara vi tre.

FL1: Mm.

[redacted]: Sen kommer ju mormor dit, moster kommer dit, hennes brorsa kommer dit. Alltså typ hela hennes familj liksom kom dit.

HEMLIG

FL1: Och vad, vad blir det för reaktion då liksom? Hur reagerar dom på allt som händer?

[redacted]: Dom tycker det är jättejobbigt och jätt, alltså alla var ju jätteledsna. Det var ju hemskt (ohörbart).

FL1: Mm.

[redacted]: För allt gick ju så himla snabbt, det var ju det. Men hade ju inte kunnat föreställt sig det eller såhär, på något sätt. Det hände ju bara jättesnabbt och så helt plötsligt så kunde man liksom inte prata med mamma. Hon bara låg där liksom och, ja.

FL1: Mm. Sen, vad, vad gör du sen när du kommer hem och sådär?

[redacted]: Är med min kille.

FL1: Mm.

[redacted]: Jag är jätteledsen, gråter och sånt.

FL1: Mm.

[redacted]: Mm.

FL1: Och vi, jag ringde ju dig där vet jag någon dag och berätta, frågade dig.

[redacted]: Mm.

FL1: För det var ju så att [redacted] så ju någonting om att det hade kommit i tidningen och sådär.

[redacted]: Ja.

FL1: Mm.

[redacted]: Precis.

FL1: Vad tänkte du om det?

[redacted]: Alltså jag tänkte ju bara oj, det har blivit en stor grej liksom. Det, ja, det är ingen liten grej som har hänt, utan det måste ju vara något riktigt allvarligt liksom, som har hänt. Sen så är det ju jättejobbigt att folk liksom spekulerar och du vet jag visste ju ingenting heller så att jag. Folk hör av sig till mig och såhär vet sa, eller såhär läser saker och jag vet ju liksom inte vad jag ska svara på det, för att jag visste ju inte heller någonting. Så det är jättejobbigt att folk liksom spekulerar och pratar om det när jag är i det liksom och jag visste ingenting typ.

HEMLIG

FL1: Jag förstår att det måste vara det, ja. När hade du senast kontakt med mamma?

[redacted]: Jag var ju hemma hos dom i Hässelby i torsdags tror jag. För jag tror körkort i, den onsdagen den veckan.

FL1: Mm.

[redacted]: Och så var jag hemma hos dom i torsdags. Sen tror jag i fre, jag har ju sms på det. Men så skrev jag till mamma i typ fredags, typ klockan 16 var det, 16:07 så skrev jag såhär hej vad gör du? Och sen dess fick jag inget svar av henne.

FL1: Mm. Vad, i torsdags då säger du var du där.

[redacted]: Mm.

FL1: Vad gjorde du då?

[redacted]: Jag var där bara, var med dom liksom. Sen det är mammas bil jag har nu, så att jag var ju hemma också och hämtade bilen och så.

FL1: Mm. Och vad gjorde ni då i torsdags?

[redacted]: Typ kollade på tv tror jag vi gjorde. Inget speciellt.

FL1: Hur verkade mamma må då?

[redacted]: Hon verkade trött, hon gäspade typ hela tiden. Så hon verkade trött. Men jag vet inte om jag tänkte inte så jättemycket mer på det, för det var ju liksom kväll, hon sa att hon var trött bara, att hon skulle gå upp och lägga sig.

FL1: Mm. Vad var klockan då?

[redacted]: Kanske åtta.

FL1: Mm.

[redacted]: Jag tror jag åkte hemifrån vid nio någonting på kvällen.

FL1: Mm. Och vart var pappa någonstans då?

[redacted]: Han var där.

FL1: Han var också där?

HEMLIG

[redacted]: Mm.

FL1: Mm.

[redacted]: Vi alla kollade på tv.

FL1: Mm, okej, mm. Och hur verkade pappa må då?

[redacted]: Som vanligt.

FL1: Mm. Och hur är det då?

[redacted]: Jag vet inte, brukar väl skämta lite så.

FL1: Mm.

[redacted]: Jag vet inte hur jag ska förklara, men bara normal liksom. Inget speciellt.

FL1: Nej, jag förstår. Hur, hur, hur såg mamma ut då? För du pratade ju om det här med läpparna där. Att dom var svullna. Hur såg mamma ut?

[redacted]: Alltså då såg hon normal ut, det var inget jag tänkte på.

FL1: Mm.

[redacted]: Det var bara mer att hon såg väldigt trött ut, liksom bara kollade och var lite tom typ i blicken.

FL1: Mhm.

[redacted]: Och att hon gäspade då väldigt mycket och att hon var trött. Men hon sa ingenting och jag vet väl inte, jag tänkte väl inte mer på det liksom.

FL1: Nej. Vad såg du av skador på mamma då?

[redacted]: Då?

FL1: Mm.

[redacted]: Ingenting.

FL1: Nej.

HEMLIG

[redacted]: Men vi så, satt ju en bit ifrån varandra, men.

FL1: Mm.

[redacted]: Man ser ju om det är liksom, alltså skador på hennes ansikte, ser man ju det och då såg jag ingenting.

FL1: Och på kroppen då (ohörbart).

[redacted]: Nej, hon hade ju kläder på sig.

FL1: Mm, okej.

[redacted]: Så jag såg inget.

FL1: Sa hon någonting om hur hon mådde, jag tänker om hon hade ont någonstans.

[redacted]: Alltså det var det som var jobbigt med mamma, att hon sa liksom aldrig någonting typ, hur hon mådde. Hon sa oftast att det var bra med henne och jag brukade fråga henne nästa varje dag liksom hur mår du, du vet bara sådär som man gör. Men då sa hon att det var bra oftast. Att hon hade varit lite förkyld. Men hon sa aldrig liksom om hon mådde dåligt eller någonting.

FL1: Mm. Hur skulle du beskriva relationen med din mamma.

[redacted]: Normal typ, inte jättebra kanske. Vi var inte såhär jättenära känslo, eller vi pratade inte så mycket om känslor och såna där grejer, men vi hade ju fortfarande en bra relation, vi var ju med varandra mycket när jag bodde hemma också, gjorde saker, shoppade, åt mat och såna där grejer liksom.

FL1: Mm.

[redacted]: Som, ja. Så den var ju fortfarande bra.

FL1: Och kontakt och sådär, du bodde ju hemma där.

[redacted]: Ja.

FL1: Hur, alltså när flyttade du ut?

[redacted]: För typ ett halvår sen.

FL1: Ett halvår sen?

HEMLIG

[redacted]: Mm.

FL1: Okej.

[redacted]: Så det var ett tag sen.

FL1: Mm. Hur kom det sig att du flyttade då?

[redacted]: Bara skönt att bo själv mest. Och sen min kompis bor precis bredvid där jag bor nu. Så det var ju också därför jag ville flytta.

FL1: Mhm, okej.

[redacted]: Men sen var det inte, det var inte bra hemma, det var det inte. Dom drack ju väldigt mycket. Och alltså jag har hört dom bråka liksom.

FL1: Mm.

[redacted]: Men alltså jag pallade inte med det liksom, jag kände mer det är deras grej. Jag ska inte behöva lyssna på det, eller. Så då brukade jag bara gå därifrån och sen nu fick jag ju liksom möjligheten att flytta så då ville jag ju göra det.

FL1: Mm. Du pallade inte det.

[redacted]: Nej.

FL1: Mm. Berätta, hur var det då?

[redacted]: Alltså den, det som var jobbigast var ju att dom drack väldigt mycket. Alltså varje dag typ.

FL1: Mm.

[redacted]: Och sen, dom kunde ju ha det jättetrevligt och bra men problemet var ju att dom drack ju för mycket liksom, det var ju inte såhär dom drack lite, utan dom drack ju mycket liksom. Och då kunde det ju vara ibland att dom började bråka, skrika på varandra. Men då blev ju jag liksom obekväm och jag tyckte inte alls att det var kul liksom, jag ville inte höra det. Så då brukade jag alltid gå därifrån.

FL1: Vad skrek dom då?

[redacted]: Jag vet inte, det var väl typ mycket om pengar, det verkade som att det handlade väldigt mycket om pengar också för dom typ. (Ohörbart), bara för mig, bara väl, (ohörbart)

HEMLIG

konstiga, onödiga grejer, små grejer som kunde ha hänt som dom bara börja, som blir värsta grejen för dom liksom.

FL1: Mm.

[redacted]: När man bara kunde prata om det vanligt och lösa det, men då drack dom istället och sen så blev det bara, ja, till en stor grej liksom.

FL1: Mm. Hur stor grej blev det då?

[redacted]: Alltså dom skre, dom skrek ju på varandra.

FL1: Mm.

[redacted]: Och så, men då var jag ju på mitt rum eller så gick jag ju därifrån. Oftast gick jag ju därifrån.

FL1: Mm.

[redacted]: Eller om jag visste att dom hade druckit så var jag inte hemma liksom, eller så kom jag inte hem då.

FL1: Men hur, hur, hur kunde det bli då? Säger att dom blev arga på varandra.

[redacted]: Mm.

FL1: Vem, vem var mest arg?

[redacted]: Alltså pappa har ju mörkare röst, så jag vet inte, man hörde ju kanske han mer, men dom båda skrek ju liksom på varandra.

FL1: Mm.

[redacted]: Men pappa blev väl kanske lite argare.

FL1: Mm, okej, mm. Hur kunde det visa sig då när han blev argare.

[redacted]: Man hörde det på hans röst.

FL1: Mm.

[redacted]: Hans tonläge.

FL1: Mm. Hur reagerar din mamma då?

HEMLIG

[redacted]: Hon skrek ju tillbaks typ.

FL1: Hu, hur var det för dig tänker jag i det här? Du säger att du var därifrån, men när du inte gjorde det då? Försökte du gå emellan någon gång och sådär? Nej?

[redacted]: Nej, det gjorde jag inte.

FL1: Nej. Vad gjo, vad liksom, vad sa dom om det här då, det som hände?

[redacted]: Vadå?

FL1: Vad sa dina föräldrar om det som hände?

[redacted]: Alltså jag vet inte, vi har ju försökt prata med dom väldigt mycket och säga att dom måste sluta drick liksom, det är jobbigt för alla. Men dom lyssnade inte på det, jag vet inte om dom inte fattade själva vad dom höll på med liksom.

FL1: Mm. Och vad kunde hända när dom bråkade då? Nu säger du att dom skrek, men förutom det då? Vad kunde hända?

[redacted]: Jag har väl sett att dom typ har puttats, knuffat varandra också.

FL1: Mm.

[redacted]: (Ohörbart) men det var inte ofta, det var mest bara att dom skrek liksom.

FL1: Mm. Och hur har dom knuffats då? Hur har det gått till?

[redacted]: Alltså det här är ju liksom inget som har hänt flera gånger, utan det är bara någon grej som jag har sett någon gång kanske, men det var ju längesen i så fall men. Jag vet inte, puttade väl bara varandra liksom. Inte så att någon ramlade eller så, bara puttade till. Om dom står upp och skriker liksom, kan dom ha puttat varandra typ.

FL1: Mm. Och hur slutade det då?

[redacted]: Jag vet in, alltså dom kunde ju hålla på när dom drack liksom, kunde dom ju hålla på flera timmar liksom. Jag låg ju bara på mitt rum och väntade på att dom skulle sluta eller gå upp och lägga sig.

FL1: Mm.

[redacted]: Eller så ja, gick jag ju därifrån.

HEMLIG

FL1: Mm. Och när det här hade varit då, som du säger att det inte varit ofta, men du har sett det, hur, hur såg dom ut efteråt då? Efter ett sånt här bråk, hur kunde det vara då?

[redacted]: Som att allt var lugnt.

FL1: Mm.

[redacted]: Typ.

FL1: Berätta, hur, hur kunde det vara? Hur reagerar dom?

[redacted]: Alltså, dom var väl bakis typ, men dom är, typ inte pratat om det så mycket. Utan det har blivit sån vanlig grej att dom dricker och liksom bråkar, eller skriker då. Så att.

FL1: Mm. Dom har inte pratat så mycket säger du.

[redacted]: Nej alltså.

FL1: Men vad har dom sagt då?

[redacted]: Alltså dom har ju sagt att dom vet att dom dricker för mycket och att det är liksom, att dom bråkar ibland och att det eskalerar liksom. Men dom slutar ju aldrig dricka heller. Det har bara fortsatt.

FL1: Kände du någon gång att du hade oro för hur din mamma hade det hemma med din pappa?

[redacted]: Alltså nej, inte direkt oro. Jag blev ju mer orolig att dom drack så mycket. Det var ju där jag trodde hela problemet var liksom.

FL1: Mm.

[redacted]: Att dom drack, det är inte hälsosamt att dricka varje dag. Och det var inte lite heller, utan det var ju liksom my, ganska mycket. Så det var ju mest det jag var orolig för i så fall.

FL1: Mm. Och vem kände du oro för då?

[redacted]: Båda två.

FL1: Båda två?

[redacted]: Mm.

FL1: Mm. Hur ofta liksom drack dom då? Som du säger, varje dag.

HEMLIG

[redacted]: Mm.

FL1: Mm.

[redacted]: Oftast varje dag.

FL1: Mm.

[redacted]: Och jag antar att det har fortsatt även fast jag flyttade. Eller jag ve, jag (ohörbart), jag vet ju inte det.

FL1: Mm.

[redacted]: Men jag har ju kommit och hälsat på dom ibland.

FL1: Hur har det här påverkat dig [redacted]?

[redacted]: Jättemycket. Det har ju varit jättejobbigt liksom, ja.

FL1: Mm. Vem har du pratat med om det här då?

[redacted]: Typ [redacted], mina vänner vet ju också att dom har druckit ganska mycket och sådär.

FL1: Mm, okej.

[redacted]: Men jag har mest, försöker, försökt bara glömma bort det typ och tänka på mitt liksom.

FL1: Om du tänker, (ohörbart) visst var det torsdag du sa att du hade sett dom?

[redacted]: Mm, mm.

FL1: Hur var det då med, mellan dom?

[redacted]: Alltså som normalt typ. Jag tänkte inte att det var någonting speciellt.

FL1: Nej.

[redacted]: Vi satt ju och kollade på tv. Dom pratade inte så jättemycket med varandra, men ja.

FL1: Och det här som du säger att du ringde.

[redacted]: Mm.

HEMLIG

FL1: Eller, eller du, nej du sms:ade mamma?

[redacted]: Ja, sms:ade.

FL1: Ja, vad var anledningen till att du gjorde det då? Vad var det du ville henne då?

[redacted]: Bara fråga vad hon gjorde. Alltså jag brukar ju skriva till henne, vi brukar ju ha kontakt liksom bara fråga vad vi gör eller hur vi mår och sånt där.

FL1: Mm.

[redacted]: Så det var inget, jag ville bara se vad hon gjorde.

FL1: Och hon, du fick inget svar på det där? Nej.

[redacted]: Men det har ju liksom hänt förut. Alltså om dom dricker så svarar dom ju inte på sms och sånt, speciellt inte mamma, jag vet inte, hon går väl och lägger sig eller något och sover. Så det är på så sätt jag har liksom fattat att nu kanske dom håller på, eller alltså nu kanske dom dricker liksom.

FL1: Mm, jag förstår. Och när skrev mamma till dig senast då?

[redacted]: Kan man gå, kan jag kolla det eller?

FL1: Ja absolut, (ohörbart).

[redacted]: (Ohörbart) ihåg det där. Hon skrev, ja hon skrev på fredagen klockan nio och jag skrev till henne igen 16:07 och då svarade hon inte.

FL1: Vad skrev hon klockan nio då, vad ville hon då?

[redacted]: Hon skrev god morgon, frågade om jag skulle ta bilen till jobbet. Så skrev hon att jag hade fått ett nytt betalkort och faktura på körkortet, det var det hon skrev.

FL1: Okej, mm. Tänkte du på något Kristina?

FL2: Ja, jag tänkte du har ju berättat litegrann om dina föräldrar och att dom dricker mycket och sådär. Jag tänkte hur, hur blir, liksom, din mamma, hur blev hon när hon drack? Hur var hon då?

[redacted]: Alltså hon kunde ju också bli arg och skrika och sådär. Speciellt om pappa skrek på henne så kunde ju hon skrika tillbaks, men.

HEMLIG

FL2: Mm.

[redacted]: Hon blev ju oftast typ såhär trött antar jag.

FL2: Mm.

[redacted]: Det var ju mycket att såhär, att hon låg hemma och sov och sånt där om jag kom hem och besökte dom eller så.

FL2: Mm.

[redacted]: Så hade hon typ legat och sovit eller så sov hon fortfarande, eller så gick hon upp och la sig väldigt tidigt och.

FL2: Mm.

[redacted]: Så att hon blev ju mer så liksom.

FL2: Mm. Och när man dricker alkohol så påverkar ju det liksom många olika saker rent fysiskt liksom.

[redacted]: Mm.

FL2: Hur, hur blev hon alltså rent fysiskt när hon, när hon drack alkohol?

[redacted]: Alltså hon drack ju väldigt mycket då.

FL2: Ja.

[redacted]: Hon hade ju ganska svårt att sluta, alltså veta när hon ska sluta liksom. Så hon blev ju väldigt såhär, man blir ju så, man vinglar, alltså.

FL2: Mm.

[redacted]: Blev ju vinglig och.

FL2: Mm.

[redacted]: Och så.

FL2: Mm.

[redacted]: Kanske sluddrar lite när hon pratar.

HEMLIG

FL2: Mm. Hände det att hon snubblade en del när hon drack alkohol.

[redacted]: Mm.

FL2: Hur, hur ofta drack hon för mycket så att det hände, att hon liksom snubblade?

[redacted]: Jag tror det var flera gånger i veckan i alla fall.

FL2: Flera gånger i veckan?

[redacted]: Ja jag tror det.

FL2: Ja.

[redacted]: Alltså för deras grej var ju det, dom visste ju inte när dom skulle sluta liksom.

FL2: Nej.

[redacted]: Dom kunde dricka lite, ha det trevligt, ha det bra och sen antar jag att dom drack för mycket och.

FL2: Mm.

[redacted]: Så dom visste ju inte när dom skulle sluta liksom, dom fortsatte ju bara tills det var slut.

FL2: Mm, ja jag förstår. Och, och det här snubblandet, hur, hur, om du skulle beskriva ett snubbel om du förstår vad jag menar.

[redacted]: Mm.

FL2: Alltså hur snubblande hon när hon snubblade?

[redacted]: Alltså hon typ gick väl in, gick in i saker typ.

FL2: Mm.

[redacted]: Snubblade i, alltså så.

FL2: Mm.

[redacted]: Och ja.

FL2: Har det hänt att hon har skadat sig när hon har snubblat.

HEMLIG

[redacted]: Alltså hon har aldrig sagt att hon har gjort illa sig, jag har ju hört att hon har typ ramlat i trappen, det har jag ju hört.

FL2: Mm.

[redacted]: Men det är aldrig att hon säger att hon har gjort illa sig på det sätt, alltså.

FL2: Mm.

[redacted]: Att det gör ont eller.

FL2: Nej.

[redacted]: Vi har liksom aldrig sagt något sånt, så att.

FL2: Nej. Och även om inte hon har sagt någonting, har du sett att hon har va, blivit skadad eller haft ont?

[redacted]: Alltså jag har ju sett att hon har typ blåmärken…

FL2: Mm.

[redacted]: …på kroppen, ibland.

FL2: När var senast du såg blåmärken på kroppen?

[redacted]: Det var längesen.

FL2: (Ohörbart).

[redacted]: Och sen har ju, hon har ju kläder på sig när jag kommer hem och besöker dom och så.

FL2: Mm.

[redacted]: Så då har ju inte jag tänkt på det.

FL2: Nej.

[redacted]: Så det här måste ju i så fall vara liksom innan jag flyttade då.

FL2: Mm, okej. Har hon sagt någonting om dom här blåmärkena hur hon har fått dom?

[redacted]: Nej.

HEMLIG

FL2: Nej, nej. När var senast hon ramlade i trappen som du känner till?

[redacted]: Det var kanske ett år sen eller något sånt där.

FL2: Mm.

[redacted]: Det var ett tag sen.

FL2: Och du sa att du hörde att hon ramlade i trappan då?

[redacted]: Mm, då låg jag i mitt rum.

FL2: Och vart ligger ditt rum i huset?

[redacted]: Det är upp för trappen, sen vänster.

FL2: Ja, okej.

[redacted]: Ja.

FL2: Jag har sett lite bilder, men jag försöker lokalisera mig.

[redacted]: Ja.

FL2: Ja men precis, okej. Och hur, hur ramlade hon i trappen då? Har hon, eller du, du hörde det bara?

[redacted]: Jag hörde ju bara.

FL2: Ja.

[redacted]: Så att jag vet inte, men det lät ju som att hon ramlade liksom ner, typ hela, alltså för hela trappen

FL2: Alltså enda uppifrån?

[redacted]: Ja men typ.

FL2: Mm.

[redacted]: Det lät ju liksom.

HEMLIG

FL2: Mm. Berättade hon att hon, efteråt att hon hade ramlat i trappen? Och hur var hon dagen efter det fallet?

[redacted]: Som ingenting.

FL2: Som ingenting?

[redacted]: Mm.

FL2: Nej.

[redacted]: Alltså det var det, hon berättade liksom aldrig. Så det, hur skulle jag vet liksom? Jag visste inte hur dom hade det egentligen om det var något speciellt som hade hänt eller om, vi pratade liksom aldrig om det.

FL2: Nej.

[redacted]: Och hon sa aldrig.

FL2: Nej.

[redacted]: Hon sa bara att det var bra.

FL2: Hur ofta träffade du din mamma?

[redacted]: När jag hade flyttat då?

FL2: Ja, alltså precis. Den senaste halvåret, hur, hur regelbundet brukade ni ses?

[redacted]: Typ en gång i veckan i alla fall.

FL2: Mm.

[redacted]: Så det var ju.

FL2: Mm. La du märke till att hon hade några skador, blåmärken eller någonting under den tiden?

[redacted]: Nej.

FL2: Eller om hon hade ont, haltade eller?

[redacted]: Alltså hon kändes ju väldigt trött.

HEMLIG

FL2: Väldigt trött?

[redacted]: Ja.

FL2: Ja.

[redacted]: Väldigt trött och så. Hon orkade inte riktigt göra saker.

FL2: Nej, nej, mm.

FL1: Bara så att jag, dom här blåmärkena som du säger att du såg, vart såg du dom någonstans?

[redacted]: På benen.

FL1: Mhm.

FL2: Mm.

FL1: På benen.

[redacted]: Mm.

FL1: Okej, mm.

FL2: Hur stora var dom, eller vilken storlek liksom?

[redacted]: Alltså det var ju olika.

FL2: Mm.

[redacted]: Vissa var ju li, alltså typ så kanske, vissa var ju lite större.

FL2: Mm.

[redacted]: Men det var olika.

FL2: Men det var längesen som du sa där då.

[redacted]: Mm.

FL2: Senast du såg blåmärken, ingenting i, i liksom närmre tid så?

[redacted]: Nej.

HEMLIG

FL2: Nej. Nu är det ett halvår sen du bodde där, men jag tänkte ändå fråga ungefär hur såg sov rutinerna ut liksom? När brukade dina föräldrar gå och lägga sig på kvällarna?

[redacted]: Alltså dom brukar ju gå och lägga sig väldigt tidigt.

FL2: Mm.

[redacted]: Om dom inte drack så brukade dom ju gå och lägga sig vid typ såhär nio kanske.

FL2: Mm.

[redacted]: Åtta, nio på kvällen.

FL2: Om dom inte drack?

[redacted]: Ja.

FL2: Men om dom drack?

[redacted]: Om dom drack, alltså dom började ju dricka tidigt liksom.

FL2: Mm.

[redacted]: På dagen. Så då, mamma gick ju och la sig då kanske vid, jag vet inte, fyra på dagen (ohörbart), inte fyra kanske, men. Hon kunde ju gå och lägga sig och liksom ta en tupplur typ.

FL2: Mm.

[redacted]: Eller gå och lägga sig vid sex, sju på kvällen.

FL2: Gå och lägga sig för natten då?

[redacted]: Ja.

FL2: Alltså, ja, mm. Vem gick och la sig först av dina föräldrar på kvällarna?

[redacted]: Alltså dom gick ju och la sig samtidigt oftast.

FL2: Så dom gick upp tillsammans och gick och la sig?

[redacted]: Mm. Ibland kunde ju mamma sitta i, nere i tv, alltså vi, i sovrummet och kolla på tv och ibland kunde pappa göra det. Alltså det var ju liksom lite blandat.

HEMLIG

FL1: Mm.

[redacted]: Men oftast gick dom upp tillsammans.

FL2: Mm, okej. Och har dom nämnt någon gång liksom hur, hur sömnen var om du förstår vad jag menar? Alltså om det var någon som, om man var vaken på nätterna eller om.

[redacted]: Alltså pappa kunde ju ha lite svårt att sova ibland, men mamma har alltid haft bra alltså.

FL2: Mm.

[redacted]: Hon har alltid kunnat sova har hon sagt i alla fall.

FL2: Och din pappa hade lite problem att sova ibland sa du?

[redacted]: Mm, ibland. Dom brukar ju vakna på nätterna och sådär ibland.

FL2: Ja.

[redacted]: Och typ gå och röka, gå ner och röka.

FL2: Gå ner och röka?

[redacted]: Ja.

FL2: Sådär röka vid fläkten typ eller?

[redacted]: Ja.

FL2: Ja.

[redacted]: Ja.

FL2: Mm.

[redacted]: Eller gå på toa, gå på toa gjorde dom ju också ibland, men pappa gjorde det mer än vad mamma gjorde.

FL2: Ja, vi har förstått att din pappa använder sån här andningsmask.

[redacted]: Mm, precis.

FL2: Hu, brukade han använda den?

HEMLIG

[redacted]: Han gjorde det när jag bodde hemma i alla fall.

FL2: Han gjorde det? Ja.

[redacted]: Mm, sen vet jag inte hur det har varit under det här halvåret, det vet jag inte.

FL2: Mm.

[redacted]: Men han gjorde det förut i alla fall.

FL2: Mm, okej. Och sen undrar jag tv.

[redacted]: Mm.

FL2: Uppmärksammade jag fanns i sovrummet.

[redacted]: Mm.

FL2: Var det någon av dom som brukade titta på tv på kvällen eller natten?

[redacted]: Pappa ville alltid ha tv:n på typ hela tiden.

FL2: På natten också?

[redacted]: Ja. Alltså han brukar ju vakna typ, gå och röka. Då kan han gå upp och sätta på tv:n igen.

FL2: Jaha.

[redacted]: Mamma kollade ju mer på tv på kvällen då, innan hon skulle sova.

FL2: Ja.

[redacted]: Sen stängde hon ju av den.

FL2: Men tittade han på tv inne i sovrummet där då?

[redacted]: Ja.

FL2: Mm, och, okej. (Ohörbart) försöker se mina, (ohörbart) tagit lite små anteckningar under tiden för att se om jag… Jo, en sak jag undrar över, jag vet att, nu hoppar jag lite men det är bara för att mina anteckningar är lite tagna ur, ur samtalet men sa din pappa någon gång vad han trodde hade hänt eller var orsaken till att din mamma fick en hjärnblödning?

HEMLIG

[redacted]: Ja alltså, eller nej, men han sa att hon hade klagat på huvudvärk.

FL2: På, på huvudvärk?

[redacted]: Ja.

FL2: Jaha, okej. Och när sa han det till dig?

[redacted]: Samma dag.

FL2: När under dagen sa han det till dig?

[redacted]: På morgonen tror jag det var, eller om vi var på väg. Jag kommer inte riktigt ihåg det tyvärr.

FL2: Nej.

[redacted]: Men han sa det på morgonen eller på väg till sjukhuset.

FL2: Mm.

[redacted]: Att hon hade klagat på huvudvärk i typ en vecka och så sa jag (ohörbart) någonting såhär, bara men varför gick ni inte och kollade upp det liksom?

FL2: Ja.

[redacted]: Och då sa han att, att hon hade sagt att det hade blivit bättre.

FL2: Mm.

[redacted]: För typ två dagar sen, då han sa det liksom.

FL2: Mm.

[redacted]: Så då gjorde dom (ohörbart), då kollade dom aldrig upp det.

FL2: Okej. Och hade din mamma nämnt någonting om den här huvudvärken till när ni pratade om? Du nämnde att hon hade varit lite förkyld.

[redacted]: Ja och trött.

FL2: Trött och lite förkyld och sådär innan. Mm, mm, ja.

HEMLIG

FL1: Jag tänkte [redacted], alltså vilka reagerade på hur det var mellan din mamma och pappa runtomkring er?

[redacted]: Typ (ohörbart).

FL1: Bland släkt och vänner och sådär?

[redacted]: Alltså typ ingen. Jag vet inte om folk inte vågade säga någonting, för vi brukar ju fira jul och sådär hos oss och då brukar dom ju liksom dricka då också, mamma och pappa. Och sen någon jul, jag tror det var typ två år sen så ramlade mamma i köket och då var ju alla våran släkt där liksom, men ingen, ingen sa någonting. Det var bara mer jag och [redacted] då som visste liksom att dom hade problem med drickandet.

FL1: Mm, okej. Så övrig släkt visste inte så mycket om det eller?

[redacted]: Nej, alltså dom visste ju såklart.

FL1: Mm.

[redacted]: Men dom vågade väl kanske inte säga, (ohörbart) inte gå emellan eller störa eller något, jag vet inte.

FL1: Mm, jag förstår, mm, mm. Jag tänkte just kring det här som du säger med knuffar.

[redacted]: Mm.

FL1: Hur ofta kunde det hända att du, eller att du såg det?

[redacted]: Det var inte ofta. Det var ju mest det här att dom skrek på varandra så jävla högt.

FL1: Mm.

[redacted]: Ja.

FL1: Hur kunde det se ut i hemmet efter att dom hade druckit såhär mycket? Alltså hur kunde man se spår av det liksom?

[redacted]: Dom rökte, så det låg ju liksom fimpar och cigg och i huset.

FL1: Mm.

[redacted]: Glas, vinflaskor.

FL1: Mm. Elisabeth vad har, har du?

Mäb: Ja du sa att, du berättade tidigare att båda skriker på varandra, men jag antecknade också att pappa blev argare.

[redacted]: Mm.

Mäb: Kan du beskriva hur han var då när han var argare, beskriv hans sinnestillstånd och vad du har gjort för iakttagelser.

[redacted]: Alltså det var ju mer att han typ inte kunde släppa det.

Mäb: Mm.

[redacted]: Om dom bråkade om just någonting. Och att han liksom kanske höjde rösten ännu mer och ja, så.

Mäb: Mm. Hur reagerade din mamma på det då? När han blev argare.

[redacted]: Alltså hon reagerar typ inte så mycket. Alltså ibland så kunde han ju, hon skrika tillbaks då, oftast skrek hon ju tillbaks.

Mäb: Ja.

[redacted]: Men ibland så bara typ satt hon där och lyssnade typ.

Mäb: Mm. Har du upplevt att din mamma någon gång har varit rädd för din pappa?

[redacted]: (Ohörbart) jag vet inte.

Mäb: (Ohörbart), har du någon gång känt oro för din mamma? Jag tänker du sms:ar henne och har kontakt.

[redacted]: Alltså det är mer för drickandet då.

Mäb: Ja.

[redacted]: Att jag inte vill att hon ska dricka hela dagarna och så. Men nej, inge speciellt (ohörbart).

Mäb: Nej, tänker om din mamma hade såhär bekymmer eller problem, vem tror du hon skulle prata med? Ty sig till? Finns det någon sån person i hennes omgivning?

[redacted]: Det var väl pappa.

HEMLIG

Mäb: Ja.

[redacted]: Jag tror att dom pratade med varandra ändå.

Mäb: Mm, men förutom pappa, fanns det någon i hennes?

[redacted]: Nej jag tror inte det.

Mäb: Någon syster eller någon.

[redacted]: Hon var ju väldigt svår och (ohörbart), alltså.

Mäb: Ja.

[redacted]: Att öppna upp eller vad säger man? Alltså hon öppnade inte upp så mycket och berättade om saker.

Mäb: Nej, nej, mm. Ja, tack, det är allt.

FL1: Men hur var kontakten med övrig, övrig släkt och sådär med ma, mammas syskon och sådär? Hur, hur var den kontakten?

[redacted]: Hon pratade ju med mormor typ varje dag.

FL1: Okej.

[redacted]: Tror jag i alla fall.

FL1: Ja.

[redacted]: Alltså varje gång jag har varit hemma så har dom pratat med varandra en gång per dag i alla fall via luren. Och när jag bodde hemma också, så att dom har ju bra kontakt.

FL1: Mm, okej. Och med dom övriga då?

[redacted]: Ja, hon har väl inte lika bra kontakt med, prat, alltså hon har ju bra kontakt, eller vad säger man? Hon är ju nära dom, men dom har inte så mycket kontakt liksom.

FL1: Nej.

[redacted]: Så det var mer mormor hon pratade med dagligen.

FL1: Mm, okej, mm. Är det någonting du funderar på, som du tänker på kring det här som vi har pratat om?

HEMLIG

[redacted]: Nej, tror inte det. Vad är det pappa är misstänkt för? För jag tror inte jag har fått hö, alltså jag.

FL1: Nej, för att jag tror att, vad heter det? (Ohörbart).

[redacted]: Du frågade mig om jag ville veta det.

FL1: Precis.

[redacted]: Jag vet inte om vad jag svarade.

FL1: Nej du sa att du skulle höra av dig.

[redacted]: Ja.

FL1: Så.

[redacted]: Ja.

FL1: Nej pappa är misstänkt för mord.

[redacted]: Mord, ja det visste jag.

FL1: Och för grov våldtäkt.

[redacted]: Mm.

FL1: Det är dom två misstankarna.

[redacted]: Okej, mm. Vad? Ja man får inte veta, man får inte veta någonting alltså om varför, eller vad? Grov våldtäkt, varför är han misstänkt för det?

FL1: Nej, precis. Vi får ju inte berätta och det är ju (ohörbart) det är ju sekretess på det.

[redacted]: Ja.

FL1: Så att vi får ju inte berätta det.

[redacted]: Nej.

FL1: Mm.

HEMLIG

Mäb: Men när utredningen är klar, då kommer jag ju få allt material och då får man mer information.

[redacted]: Okej.

Mäb: Just nu är det förundersökningssekretess.

[redacted]: Mm.

Mäb: Jag vet inte heller, bara så att du vet.

[redacted]: Ja.

Mäb: Nej, mm.

FL1: Men jag tänkte säga [redacted], har du känt dig någon gång rädd när du har varit hemma?

[redacted]: Inte rädd, men alltså såhär obekväm och att jag tycker att det är fett jobbigt liksom när dom skriker och håller på.

FL1: Men jag tänker hur har det varit när, när någon har varit arg på dig då?

[redacted]: Om mamma och pappa har varit arg på mig menar du? Ja, jag vet inte, då har dom, dom kan ju bli arga på mig också liksom, det var ju mer pappa som blev arg på mig, men. Vi kunde ju ändå prata, han är ju lättare att prata med än vad jag, för mamma blir inte, hon har inte varit så arg på mig typ. Det har inte varit lika såhär känslomässigt eller vad man nu säger. Pappa kan ändå säga till mig liksom vad han tycker och tänker och vi kan ändå kommunicera mer.

FL1: Mm.

[redacted]: Men båda kan ju såklart bli arga, det kan dom ju (ohörbart).

FL1: Och hur arga har dom blivit på dig då?

[redacted]: Inte så arga, dom har ju aldrig stått och skrikit på mig sådär jättemycket. Pappa har ju skrikit på mig, eller dom har ju skrikit på mig lite, men. Det är ju mer typ att dom blir väldigt jobbiga när dom dricker liksom. Det är liksom inte dom. Dom blir som andra människor typ, det kan jag bli lite såhär rädd för eller vad man säger. För det känns inte som att det är dom riktigt.

FL1: Mm, mm, okej.

HEMLIG

Mäb: Jag måste också få fråga dig. Jag tänkte på att, du berättar nu, har det varit såhär under din uppväxt?

[redacted]: Mm.

Mäb: Så du är egentligen van vid den här hemsituationen?

[redacted]: Mm.

Mäb: Det är normalt för dig?

[redacted]: Ja.

Mäb: Mm, mm.

[redacted]: Det är därför jag har känt mig väldigt trött på det liksom, jag orkar inte höra dom något mer. Jag orkar inte höra när dom bråkar.

Mäb: Mm.

[redacted]: Skriker på, alltså jag, jag vill bara därifrån liksom.

Mäb: …Mm, kan man förstå.

[redacted]: Mm.

Mäb: Mm.

FL1: Ja, du har inga mer frågor som du tänker på?

FL2: Nej, nej, nej.

FL1: Jag tänker att vi avslutar förhöret [redacted] nu. Och klockan är 15:03.

Polisen

Dialogutskrift förhör med [redacted]

2024-07-01

Signerat av

Signerat datum

Enhet
Region Stockholm, BINR 8 PO Sthlm Nord

Diarienr
5000-K350152-24

Originalhandlingens förvaringsplats	Datum	Tid
	2024-09-16	14:34

Involverade personer	Personnummer/Orgnr	Roll
[redacted]		Berörd person

Involverad personal	Funktion
Susanne Wide	Uppgiftslämnare

HEMLIG

Ärendenummer: K350152-24

Hörd person: [redacted]

Förhörsdatum: 2024-07-01

Förhörsledare, FL1: Robert Wikström

Biträdande förhörsledare, FL2: Kristina Montalto

Övriga närvarande: Elisabeth Masssi Fritz

Utskrivet av: u0096496

FL1: Så där, då har jag satt igång tiden.

FL2: Ja.

FL1: (ohörbart) 24 över tre, den 1 juli och då [redacted], ska vi se. Vi tänkte att du skulle få berätta mer om tillfällena när du har ringt [redacted], när dina föräldrar hade brå, bråkade och han kom och hämta dig, kan du berätta om, nåt sånt tillfälle eller några såna tillfällen, (ohörbart).

[redacted]: Alltså jag var ju, ja det har ju hänt några gånger.

FL1: Ja.

[redacted]: Det har det ju.

FL1: Mm.

[redacted]: Men jag har ju varit mindre då liksom, jag har ju inte jättemycket minne från det.

FL1: Nej.

[redacted]: Men det har ju varit alltså när dom håller på och dricker och bråkar liksom, så har jag ju ringt honom.

FL1: Mm.

HEMLIG

[redacted]: Velat att han ska hämta mig.

FL1: … Och kommer du ihåg nåt tillfälle ungefär hur gammal du var eller så, nåt datum, var det sommar, vinter?

[redacted]: Ja, jag kanske var åtta, alltså jag vet inte.

FL1: Mm.

[redacted]: Men du har ju hänt liksom till och från.

FL1: Mm.

[redacted]: Hela min uppväxt liksom.

FL1: Okej.

[redacted]: Sen han flyttade hemifrån.

FL1: Mm. Hur gammal var du då han flytta hemifrån, vet du det?

[redacted]: Det kommer jag inte ihåg.

FL1: Nej.

[redacted]: Men då var jag ju liten.

FL1: Ja, då var du liten.

(Tyst cirka 17 sekunder)

FL1: Kommer du ihåg sista gången, var du, var det då du var åtta år eller var det senare du har ringt och fått komma till honom eller?

HEMLIG

[redacted]: Alltså det är den gången jag kommer ihåg, så det måste ju vara senaste gången.

FL1: Okej, mm.

[redacted]: Tror jag.

FL1: Ja, jag vet inte.

[redacted]: Nej, jag antar det, det är så mycket.

FL1: Ja, okej. Och kommer du ihåg hur ofta det var, det här hände?

[redacted]: Som jag sa till honom?

FL1: Ja, som du sa till honom och bad om hjälp från [redacted].

[redacted]: Alltså att jag bad honom hämta mig, det kanske inte var jätte, jätteofta, det var ju inte liksom varannan vecka, det var det ju inte.

FL1: Nej. Men var det någon gång i månaden?

[redacted]: Ja, kanske eller, ja efter några månader, jag vet inte.

FL1: Nej.

[redacted]: Det var inte så ofta men jag har ju skrivit till honom när det, alltså dom har hållit på och sagt det till honom liksom.

FL1: Ja. Och hur ofta har det varit du har kommunicera det då? Att han, att dom har hållit eller menar du just vid dom här tillfällena då du har fått komma hem till honom?

[redacted]: Nej, alltså jag har ju skrivit till han annars också.

HEMLIG

FL1: Ja.

[redacted]: När jag var liten, så inte nu när jag blev äldre.

FL1: Nej.

[redacted]: Men det har ju varit när jag var mindre.

FL1: Ja, förstår. När sluta du skriva till honom, om det som hände hemma?

[redacted]: När jag var kanske, alltså när jag blev tonåring liksom.

FL1: Okej.

[redacted]: Då börja jag vara ute istället och, med kompisar och så.

FL1: Mm. Och hur har det varit mellan dig och [redacted], har du kunnat anförtro dig någonting om det som har hänt hemma nu från det att du är tonåring fram till idag? Har ni kunnat prata om, om det som händer hemma då?

[redacted]: Alltså vi har inte pratat om det så mycket på senaste, nej.

FL1: Nej.

[redacted]: Det har vi inte.

FL1: Nej. Vet du varför det är så?

[redacted]: Alltså det var ju lite som jag har sagt innan, det är så här man, man försöker liksom släppa det, alltså det har gått så lång tid liksom, vi har ju vart med om ganska mycket, då försöker man bara älta bort det liksom.

FL1: Mm.

HEMLIG

[redacted]: Och inte prata om det.

FL1: Nej.

[redacted]: För det blir ingen skillnad, det blir ju inte bättre.

FL1: Nej.

[redacted]: Så då är det.

FL1: Inte bättre och prata om det eller inte bättre hemma?

[redacted]: Nej men, ja hemma.

FL1: Nej.

[redacted]: Det blir inte bättre, så då orkar vi liksom inte prata om det för det är inge kul och prata om.

FL1: Nej, nej okej. Och då [redacted] kom och hämtade dig.

[redacted]: Mm.

FL1: (ohörbart) dom här gångerna fram till du är ungefär åtta då kanske, kom han in och hämtade dig eller kom du ut till honom eller hur?

[redacted]: Nej, alltså den gången jag kommer ihåg, då gick jag ju ut, då kom han ju liksom till, alltså parkeringen.

FL1: Okej. Visste mamma och pappa att du skulle till [redacted] då?

[redacted]: Nej.

FL1: Nej.

HEMLIG

[redacted]: Jag försökte ju smyga ut.

FL1: Okej. Varför då?

[redacted]: För jag ville inte att dom skulle dra in mig i deras bråk.

FL1: Nej.

[redacted]: Eller att dom skulle börja prata om mig eller.

FL1: Mm.

[redacted]: Ja. Dom gillade ju inte när man berättade för folk.

FL1: Nej.

[redacted]: Om vad som pågick hemma liksom.

FL1: Nej. Nej. Kan förstå det… Har du pratat med någon annan än med [redacted] då om det som händer hemma? Jag vet att du har nämnt, du har varit hemma hos någon kompis vid nåt tillfälle så där.

[redacted]: Mm. Alltså alla mina närmsta kompisar vet ju.

FL1: Mm. Vet dom om att det har varit dåligt eller vet dom om vad som händer, att man mår dåligt för att mamma och pappa bråkar eller jag mår dåligt för att (ohörbart)?

[redacted]: Nej, alltså bara att det är jobbigt hemma liksom, inte så mycket mer än det.

FL1: Nej.

[redacted]: Dom vet ju att dom, dom brukar bråka eller dricka liksom, ofta, det är ju det jag säger till dom, det är det jag säger är jättejobbigt.

HEMLIG

FL1: Mm, okej. Vet nån annan i släkten någonting om det?

[redacted]: Mm.

FL1: Vem då?

[redacted]: Typ alla.

FL1: Alla i släkten?

[redacted]: Nej, inte alla, men farmor och farfar vet, mormor vet.

FL1: Vad vet dom?

[redacted]: Säkert mammas syskon, men dom vet väl att dom bruka bråka på fyllan och att dom dricker men det är som, som vanligt, alla försöker ju liksom, ingen gör ju något åt det, så, ingen säger någonting. Och om nån har sagt någonting så har det inte hjälpt liksom.

FL1: Okej, nej. Hur är kontakten mellan dig och farmor och farfar, mormor, har ni bra kontakt?

[redacted]: Mm.

FL1: Mm.

[redacted]: Jag har ju bättre kontakt med farmor och farfar.

FL1: Än med mormor?

[redacted]: Mm.

FL1: Okej. Mormor, vart bor hon, jag vet inte det?

HEMLIG

[redacted]: Väddö.

FL1: Okej, juste.

[redacted]: Mm.

FL1: Och farmor och farfar?

[redacted]: Dom bor i Kallhäll men vi har ju sommarstuga i, på Väddö också.

FL1: Ja, juste, juste… Det här Kristina.

FL2: Mm. Juste. Mm… Innan vi går vidare till det, jag bara vill koppla tillbaka till, till någonting du har sagt i tidigare förhör, att (ohörbart) dom här tillfällena [redacted] hämtade dig.

[redacted]: Mm.

FL2: När dina föräldrar bråkade, så sa du att du kände rädsla vid dom här tillfällen.

[redacted]: Mm.

FL2: Vad, vad var det, vad var det exakt som du kände rädsla för då?

[redacted]: Alltså jag vet ju inte exakt men det var ju såklart inte kul och höra dom skrika och.

FL2: Nej.

[redacted]: Speciellt när dom, jag var ju liten också så att jag visste ju liksom inte, jag tyckte det var läskigt när dom var fulla och dom blev ju annorlunda då liksom.

FL2: Mm.

[redacted]: Så det var ju inte kul och, det är ju inte kul och höra någon skrika liksom.

HEMLIG

FL2: Nej.

FL1: Nej.

FL2: Nej, såklart. Och sen så fick vi, har vi fått information om att du under perioder bodde med [redacted].

[redacted]: Mm.

FL2: Stämmer det?

[redacted]: Bodde.

FL2: Bodde till och från eller var det bara att du sov över där ibland eller liksom?

[redacted]: Alltså jag har inget minne av att jag har bott där, alltså under perioder, nej, men jag har ju sovit där flera gånger.

FL2: Du har sovit där flera gånger.

[redacted]: Ja.

FL2: Ja.

[redacted]: Säkert fler, alltså två, tre dagar, alltså jag vet inte.

FL2: Mm.

FL1: Mm.

[redacted]: Och sen tror jag det var, för jag har ju haft kontakt med soc förut.

FL2: Ja.

HEMLIG

FL1: Mm.

[redacted]: När jag var mindre och det blev ju inget av det liksom.

FL2: Nej.

[redacted]: Och då tror jag att jag typ var med [redacted] en vecka eller något sånt, bodde hos honom då, kanske.

FL2: Okej, så i samband med den utredningen (ohörbart) soc..

[redacted]: Ja, precis.

FL2: .. så du fick du bo under period hos [redacted].

[redacted]: Ja, jag har nått minne av det, ja.

FL2: Ja. Men då var du också väldigt liten om jag förstod det rätt.

[redacted]: Ja, då var jag liten.

FL2: Ja, okej. Så det här är ju nåt som har hänt för väldigt länge sen.

[redacted]: Mm.

FL2: Ja, ja men jag förstår, okej. Ja, ja men vi har ju, du har ju, vi har ju pratat lite grann i tidigare förhör, just det här med din mamma när hon är onykter, om att hon liksom vinglar och ramlar och så.

[redacted]: Mm.

FL2: Liksom hur, hur, hur har det sett ut, liksom den närmsta tiden liksom med, det här med ramla och så? Vad är dina minnen kring det?

HEMLIG

[redacted]: Alltså det är som jag har sagt förut, jag har ju sett henne vingla och alltså typ ramla in i väggar, alltså trappen har jag ju hört henne ramla i någon gång.

FL2: Mm.

[redacted]: Hon har ju ramlat på golvet, alltså.

FL2: Mm.

[redacted]: Hon drack ju väldigt mycket.

FL2: Är det här liksom under tiden som du bodde hemma fortfarande?

[redacted]: Mm.

FL2: Och när hon ramlade, var det alltid i samband med att hon drack alkohol?

[redacted]: Mm.

FL2: Och var berusad?

[redacted]: Ja, hon var det, ramla ju aldrig.

FL2: När hon var nykter liksom.

[redacted]: Nykter, nej, inte vad jag har sett.

FL2: Nej, nej. Och dom här fallen då när hon ramlade i, i väggar och sånt där, liksom hur, hur allvarliga var dom (ohörbart) fallen då?

[redacted]: Men inte så allvarliga.

FL2: Nej. Vad gjorde hon…

HEMLIG

[redacted]: För hon har ju aldrig sagt att hon har gjort illa sig, det är ju det.

FL2: Nej.

[redacted]: Så hon säger ju, hon har ju inte sagt någonting liksom.

FL2: Nej. Men har du sett när hon har ramlat?

[redacted]: Mm.

FL2: Och hur, hur är hon då efter hon har ramlat?

[redacted]: Hon reser sig upp.

FL2: Ja.

[redacted]: Säger typ ingenting.

FL2: Nej.

[redacted]: Fortsätter som vanligt.

FL2: Mm. Ja, för det var ett, ett specifikt tillfälle där det var, någon julafton.

[redacted]: Mm.

FL2: Men då var det fler som såg henne ramla?

[redacted]: Mm. Det är ju det, alltså folk har ju, vissa vet ju mer och vissa vet mindre men man vet, alltså alla har ju vetat.

FL2: Mm.

FL1: Mm.

HEMLIG

[redacted]: Folk har ju sett men dom har inte sagt någonting. Det är som att dom försöker liksom förneka det typ.

FL2: Så då på julafton när hon ramlade, hur var reaktionerna då från dom andra?

[redacted]: Jag var inte där nere då, jag var på mitt rum.

FL2: Ja.

[redacted]: Men jag hörde ju liksom en dunk, alltså det ramla ju.

FL2: Ja.

FL1: Mm.

[redacted]: Eller att någon ramlade.

FL2: Ja.

[redacted]: Och då så sa väl någon, oj, oj hur gick det, alltså.

FL2: Ja.

[redacted]: Och sen var det inget mer med det.

FL2: Nej. Mm.

FL1: Yes. Från, ja, uppgifter (ohörbart) fått från andra då.

[redacted]: Mm.

FL1: Det är ju att, för ungefär två år sedan, 2001, så då skulle din pappa.

HEMLIG

[redacted]: 2001?

FL1: 2001 ja, nej, ja två års sedan, det blir tre år sen nu.

[redacted]: Ja.

FL1: Så då ska din pappa ha dragit mamma i håret och din mormor fick komma och hämta.

[redacted]: På landet?

FL1: Ja, om det var på landet, ni sprang till bilen i alla fall.

[redacted]: Ja, jo, mm det var på landet.

FL1: Okej, kan du berätta om det tillfället, vad var det som hände då?

[redacted]: Alltså jag vet inte det där om att han har dragit henne i håret, det har inte jag hört någonting om men dom, vi var på landet jag och mamma och pappa.

FL1: Mm.

[redacted]: Och vi har ju två olika stugor.

FL1: Okej.

[redacted]: Så farmor och farfar en och mamma och pappa har en, och vi, eller jag.

FL1: Mm.

[redacted]: Och farmor och farfar hade åkt därifrån, skulle hem och göra någonting, så då var det ju bara vi tre där och då ville väl dom dricka liksom, när ingen var där, förutom jag.

FL1: Mm.

HEMLIG

[redacted]: Ville dom väl passa på och dricka lite. Och så spåra det ut. Drack dom jättemycket och jag var inte inne i deras stuga då, jag var i farmor och farfars stuga men jag hörde ju liksom, om jag gick ut så hörde jag ju dom skrika.

FL1: Ja.

[redacted]: Så att jag visste ju att dom höll på liksom.

FL1: Mm.

[redacted]: Och sen, det var, ja, sen ringde jag väl farmor och farfar och berätta det och då ringde dom mormor tror jag och sen kom mormor och hämtad oss, eller mamma och jag följde med.

FL1: Okej, ja. Så hon kom och hämta dig och mamma?

[redacted]: Mm.

FL1: Okej.

[redacted]: Eller mamma då men jag följde med i bilen.

FL1: Ja.

[redacted]: Också.

FL1: Mm, okej. Men kommer du ihåg, såg du någonting vad som hände eller hörde du vad som hände, annat än dom skrek åt varandra?

[redacted]: Nej, jag var i an, inne i andra huset, så jag.

FL1: Okej. Har det varit på det sättet hemma också, att det har varit på det sättet, att, ja dom har skrikit så mycket så du har sprungit därifrån eller?

HEMLIG

[redacted]: Mm. Många, många gånger.

FL1: Ja. Vart har du tagit vägen då?

[redacted]: Kompisar, eller killar, alltså min kille.

FL1: Mm. Har det varit enda tills fram till dess att du flytta hemifrån`?

[redacted]: Mm.

FL1: Okej.

[redacted]: Det har ju varit det i flera, fler år liksom.

FL1: Ja. Men jag tänkte att du har (ohörbart) känt att du har behövt dra.

[redacted]: Mm.

FL1: Okej. Och alltså då, du är 19 nu?

[redacted]: 21.

FL1: 21, men du flytt, när flytta du hemifrån, var det 19 eller när var det?

[redacted]: Nej, det var väl sju månader sen.

FL1: Jaha.

[redacted]: Åtta månader sen.

FL1: Det är inte (ohörbart). Men då tänker jag så här, att då är du ju, du är ändå vuxen, ung vuxen i alla fall. Och du känner att det skriks eller det bråkas så mycket här hemma, är det bara ord som, som kommer ut då?

HEMLIG

[redacted]: Ja, alltså jag har ju varit på mitt rum för det mesta.

FL1: Ja.

[redacted]: Om jag inte har dragit därifrån.

FL1: Ja, okej.

[redacted]: Dom har ju kallat varandra fula saker och skrikit liksom.

FL1: Ja. Och vad har dom kalla varandra då?

[redacted]: Ja, men idiot, dom har snackat skit om varandras föräldrar, alltså det är så, det är så, konstiga saker liksom, tycker jag.

FL1: Ja. Men det fulaste dom har sagt till varandra det är idiot?

[redacted]: Nej, men det är väl (ohörbart) pappa kallar mamma hora, alltså.

FL1: Ja.

[redacted]: Och mamma har ju sagt saker också, alltså dom, dom var ju på varandra, dom gjorde ju bara varandra argare och argare liksom. Det var ingen som bara, okej ta det lugnt nu, utan dom, ja, dom var inte bra för varandra.

FL1: Nej, jag förstår. Hur har dom varit mot dig då?

[redacted]: Alltså dom, det som är, har varit jobbigt är ju, alltså dom har ju inte riktigt gått på mig, det har dom ju inte.

FL1: Nej.

[redacted]: Det har ju alltid varit deras liksom grejer.

HEMLIG

FL1: Mm.

[redacted]: Men jag vet ju att dom kan ju, alltså mamma har ju varit taskiga mot mig liksom, när hon har varit full och pappa också.

FL1: Vad, på vilket sätt (ohörbart)?

[redacted]: Alltså otrevliga liksom bara.

FL1: Okej. På vilket sätt då?

[redacted]: Nej men bara, alltså hur dom låter, alltså tonen och, dom har väl sagt när jag var liten någon gång kanske att, ja men det, det är inte synd om dig och så.

FL1: Mm… Juste.

FL2: … (ohörbart), jag vill bara hoppa tillbaka till det här med att vi, med att hon, din mamma ramlade och så, vill bara hoppa tillbaka till det innan vi, innan vi går vidare.

[redacted]: Mm.

FL2: Men du nämnde ju som hastigast där att din mamma hade ramlat i trappan.

[redacted]: Mm.

FL2: Vid nåt tillfälle, är det ett tillfälle du pratar om..

[redacted]: Mm.

FL2: ..eller har det hänt flera gånger?

[redacted]: Alltså det har ju hänt, ja men, jag kommer ihåg en gång i alla fall.

FL2: Du kommer ihåg?

HEMLIG

[redacted]: Ja.

FL2: Ja. Och, och vart befann du dig då när det hände?

[redacted]: På mitt rum.

FL2: Och på vilket sätt ramlade hon i trappan då?

[redacted]: Alltså jag vet, jag såg ju liksom inte.

FL2: Du såg inte det.

[redacted]: Men jag hörde ju att någon ramla i trappen, förmodligen längst upp, alltså från trappen ner.

FL2: Och ramlade, och ramlade ner, vilken tid på dygnet ungefär var det?

[redacted]: Alltså sent på kvällen, natten typ. Dom brukade ju gå ner på nätterna och röka, på nätterna.

FL2: Okej.

FL1: Mhm.

[redacted]: Så dom gick ju i trappen när det var mörkt.

FL2: Så även efter dom hade gått och lagt sig så kunde dom vakna och gå ner och röka?

[redacted]: Mm.

FL2: Och det var vid ett sånt här tillfälle, gissar du att.

[redacted]: Ja, för jag låg ju i sängen och skulle sova och så hörde jag det.

HEMLIG

FL2: Mm. Okej. Men, men, ja du har nämnt det tidigare i förhör att dom gick och la sig oftast samtidigt.

[redacted]: Mm.

FL2: Men då brukar dom, var det båda som brukade gå upp på nätterna eller var?

[redacted]: Ja, båda gick upp på nätterna.

FL2: Mm.

[redacted]: Det gjorde dom.

FL2: Mm, okej. Var det, även mitt i natten alltså?

[redacted]: Mm.

FL2: Ja. Okej, mm. Och det här tillfället när hon ramlade i trappen som du minns.

[redacted]: Mm.

FL2: Ungefär när i tid var det?

[redacted]: Alltså var klockan var?

FL2: Nej, i liksom, var det ett år sedan eller ett halvår sen eller en månad sen eller?

[redacted]: Jag vet inte, alltså mer än ett halvår, alltså jag, jag har ju inte bott hemma.

FL2: Nej.

[redacted]: Så, men ett år kanske.

HEMLIG

FL2: Ja, mm, okej. Och har, har din pappa berättat om fler gånger när din mamma hade ramlat i trappan?

[redacted]: Mm.

FL2: Och, och när berättade han senast om det?

[redacted]: Det kommer jag inte ihåg. Men jag har ju hört det, att han har sagt det. Han tyckte inte om när hon drack.

FL2: Nej. Men så, så din pappa har enda sagt till dig att, att din mamma hade ramlat i trappan fler gånger?

[redacted]: Mm.

FL2: Och, det här morgonen när ni var på sjukhuset, vad sa han då om, om vad han trodde hade hänt?

[redacted]: Han sa ingenting, alltså han berättade bara vad som liksom hade hänt, han sa inte vad han trodde hade hänt, ingenting.

FL2: Nej, nej.

[redacted]: Eller han sa ju hjärnblöd, alltså jag vet inte, ambulansen eller nån hade ju trott att det var hjärnblödning liksom.

FL2: Mm.

FL1: Mm.

[redacted]: I sömnen eller någonting.

FL2: Ja, okej.

HEMLIG

[redacted]: Mm.

FL2: Ja, jag förstår. Okej, det var det.

FL1: Yes, mm.

FL2: Mm.

FL1: Det finns uppgifter också att din mamma ofta hade långarmat på sommaren. Är det något som du har tänkt på, det var några tröjor som gick ner över armarna?

[redacted]: Ja, det brukar hon ju ha, men hon brukar ju också ha klänningar, hon gillar ju klänningar.

FL2: Mm.

FL1: Okej. Och då menar du.

[redacted]: Alltså kort, alltså.

FL1: Korta.

[redacted]: Ja.

FL1: Utan ärm (ohörbart). Okej. Så upplever du att det var någonting hon använde långarmat mer eller mindre eller klänningar eller kunde det variera, hur, vad är din upplevelse?

[redacted]: Alltså det var inget jag tänkte på.

FL1: Nej.

[redacted]: Men blandat.

FL2: Mm.

HEMLIG

FL1: Mm. Juste. Då mamma hade ramlat här i trappen sist, jag går tillbaka till det också. Klagade hon någonting på att hon hade fått några smärtor då?

[redacted]: Nej. Alltså hon har aldrig sagt någonting till mig.

FL1: Hon har inte det, nej.

[redacted]: Jag har ju frågat henne, hur mår du och hon är (ohörbart), alltså hon, hon var inte sån, hon sa inget liksom.

FL1: Nej.

FL2: … Jag tänker du, du har ju berättat i förhör att både du och [redacted] var ju hemma hos dom på torsdagen på kvällen innan.

[redacted]: Nej, jag var hemma själv.

FL2: Du var där, men [redacted] var inte där?

[redacted]: Nej, men dom, dom åkte till [redacted] på dagen.

FL2: Ja, då förstår jag, okej.

[redacted]: För dom skulle på någonting hemma hos honom, men jag var inte med då, men jag åkte dit, hem till dom på kvällen.

FL2: Ja. Var du med hem till [redacted] också?

[redacted]: Nej.

FL2: Nej. Utan du var ensam sen under kväll, när kom du dit ungefär på kvällen?

[redacted]: Vid sju kanske.

HEMLIG

FL2: Mm.

[redacted]: Sex, sju.

FL2: Mm. Du har berättat om det här tidigare i förhör.

[redacted]: Ja.

FL2: Men jag tänkte bara, du har ju sagt att hon var som vanligt och kanske lite trött och.

[redacted]: Mm, trött.

FL2: Och gäspade mycket.

[redacted]: Mm.

FL2: Och så där. Hur, men hur var hon klädd då, minns du det?

[redacted]: Nej.

FL2: Nej.

[redacted]: Jag minns inte det.

FL2: Nej, svårt och komma ihåg vad, vad (ohörbart).

[redacted]: Jag har ju liksom inte tänkt på såna här saker, alltså.

FL2: Nej. Vad gjorde ni då på kvällen?

[redacted]: Vi kolla tv.

FL2: Ni kolla på tv.

HEMLIG

[redacted]: Mm.

FL1: Mm.

FL2: Mm.

[redacted]: Sen så låna jag ju deras bil sen.

FL2: Juste, för du hade tagit körkort.

[redacted]: Mm.

FL1: Mm.

FL2: Juste, så var det, mm. Okej, mm. Sa dom, prata dom någonting om vad deras planer för helgen skulle vara, hade dom några planer, nåt speciellt dom skulle göra?

[redacted]: Nej, inte vad jag kommer ihåg.

FL2: Nej.

FL1: Mm. Brukar dom ha planer och göra saker?

[redacted]: Nej.

FL1: Nej.

[redacted]: Nej.

FL1: Skulle det ha varit, om dom hade haft planer för den helgen tror du, hade du tänkt dig att, oj?

[redacted]: Ja.

HEMLIG

FL1: Eller?

[redacted]: Ja, men för deras dagar såg liksom likadana ut hela tiden.

FL2: Mm.

[redacted]: Alltså pappa är ju eller var ju sjukskriven.

FL2: Mm.

FL1: Mm.

[redacted]: Och mamma jobbade ju hemma.

FL2: Mm.

FL1: Mm.

[redacted]: Så dom, dom åkte ju och handla på (ohörbart) och så kom dom hem igen, så gjorde dom inte så mycket mer.

FL1: Nej.

[redacted]: Så det var ju inte så händelserikt liksom.

FL1: Nej. Och nu kommer jag inte ihåg om du har berättat om det, men hur var umgänget, hade dom några kompisar och så?

[redacted]: Nej, inte mycket.

FL1: Nej.

[redacted]: Mamma hade ju arbetskamrater.

HEMLIG

FL1: Ja.

[redacted]: Men inte några som hon liksom, alltså var med dagligen.

FL1: Nej, okej. Men hon kunde umgås med någon arbetskamrat eller?

[redacted]: Alltså det var ju mer på jobbet, (ohörbart) kanske gick ut och åt lunch.

FL1: Ja, okej.

[redacted]: Såna saker.

FL1: Men inte privat eller efter jobb eller så?

[redacted]: Nej, då var hon ju mer med hennes syster.

FL1: Okej.

[redacted]: Helena. Dom brukade ju gå på konserter.

FL1: Mm.

[redacted]: Och såna där saker.

FL1: Ja.

[redacted]: Ibland.

FL1: Hur kunde, hur ofta kunde det vara dom gick iväg? Är det att det har hänt någon gång eller att det hände någon gång per år eller?

[redacted]: Nej, men kanske en gång per halvår kanske.

HEMLIG

FL1: Mm.

[redacted]: Eller, två gånger per år, alltså det var inte jätteofta.

FL1: Nej. Men dom gjorde i alla fall någonting någon gång då och då.

[redacted]: Mm.

FL1: Juste… Kommer du ihåg om [redacted] har gjort någon anmälan mot din pappa?

[redacted]: Jag har nått minne av att när han var jätteliten, jag vet inte hur gammal han var men han var liten.

FL1: Mm.

[redacted]: Så tror jag att han ringde polisen.

FL1: Mm.

[redacted]: Men mer än det vet jag inte vad som hände då.

FL1: Nej. Ni har aldrig pratat om det? Nej. Kan du berätta hur, hur ja, hur Per var mot [redacted].

[redacted]: Han var, han var bra mot honom.

FL1: Mm.

[redacted]: Vad jag vet i alla fall.

FL1: Mm. Men bråkade [redacted] och Per någonting?

[redacted]: Nej.

FL1: Nej. Hur upplever du att Per behandlade dig då?

HEMLIG

[redacted]: Ja, alltså han kunde vara världens bästa när han var nykter liksom.

FL1: Mm.

[redacted]: Men sen när han drack så kunde han ju bli lite, ja, jag vet inte, otrevlig, men han har ju aldrig, alltså gjort någonting mot mig eller, det har han ju inte.

FL1: Nej. Hur upplev, hur mycket upplever du att dom drack då, (ohörbart) bott hemma nu?

[redacted]: Ja men typ, alltså på senaste, varje dag.

FL1: Varje dag, mm. Och för dig då dom dricker, blir dom, dricker dom så dom blir berusade, fulla, oregerliga, däcka dom eller, vad är, vad är berus, vad är dricka för dig, hur, på din och dina föräldrar?

[redacted]: Alltså mamma fortsatte ju liksom tills det inte fanns någonting kvar och pappa, alltså det var, det var blandat, ibland kunde han dricka lite och sen så åt han och drack han inget mer och sen ibland så kunde han dricka tills han blev full liksom.

FL1: Ja, okej. Och din uppskattning då du har bott hemma här, det var ju inte så länge sen du flytta då.

[redacted]: Nej.

FL1: Hur, hur mycket drack dom under vardagarna, per dag ungefär?

[redacted]: Alltså dom köpte ju en, en dunk vin.

FL1: Mm. Per dag eller per vecka eller?

[redacted]: Alltså dom åkte ju och handlade varje dag, jag vet inte om dom åkte till systemet då.

FL1: Nej.

HEMLIG

[redacted]: Men det stod ju alltid en dunk där liksom.

FL1: Ja. Och du säger att din mamma drack tills det var slut.

[redacted]: Mm. Fast pappa har ju druckit då också.

FL1: Ja, men, men ändå. Så att dom drack tills det var slut hemma och så köpte dom nytt?

[redacted]: Mm.

FL1: Eller var det per, om vi säger då, på en dag, dom har, dom har vin hemma, dricker dom tills det är slut då?

[redacted]: Nej, alltså inte på en dag kan det inte ha varit. Alltså jag ju in, jag har inte gått och liksom.

FL1: Nej, men, det är din uppskattning förstås.

[redacted]: Ja.

FL1: Mm.

[redacted]: Nej men kanske, dom drack väl, dom hade väl en dunk på två dagar.

FL1: Ja.

[redacted]: Som dom drack under två dagar.

FL1: Ja, okej. Kunde det vara mer på helgerna eller var det likadant?

[redacted]: Det var likadant.

FL1: Ja.

HEMLIG

[redacted]: Det blev ju, alltså det blev ju så när Corona kom och mamma kunde jobba hemma och så gjorde hon det och så blev det att hon aldrig liksom nästan åkte tillbaka till jobbet. Hon åkte dit någon gång i veckan liksom och pappa blev ju sjukskriven så han var ju bara hemma, ja.

FL1: Mm.

[redacted]: Då blev det ju det dom gjorde.

FL1: Ja.

[redacted]: Oftast.

FL1: Jag förstår. Pappa han var sjukskriven, vet du varför?

[redacted]: Ja, det var, han har ju något med hjärtat.

FL1: Mm. Så han behandlades för det? Okej. Hade han några andra problem?

[redacted]: Han hade ju sån här sömn, sömn, vad he, sömnapné.

FL1: Okej, ja.

[redacted]: Så han sov ju med sån här mask.

FL1: Ja. Använde han den tror du eller?

[redacted]: Han sa att han gjorde det.

FL1: Ja. Så, såg du honom med den?

[redacted]: Ja, jag har sett han med den.

HEMLIG

FL1: Ja, okej… Precis. Alltså pappa som du vet han är ju misstänkt och delgiven här i, i rätten.

[redacted]: Mm.

FL1: Misstanke om mord och misstanke om grov våldtäkt, den här dagen. Och det finns uppgifter om att din pappa inte kanske var så snäll mot din mamma sexuellt.

[redacted]: Mhm.

FL1: Är det någonting som du vet någonting om eller hört någonting om?

[redacted]: Nej.

FL1: Nej. Nej… Det är ingenting som du har märkt av då du har varit hemma heller (ohörbart)?

[redacted]: Alltså, nej inget sånt, jag har ju inte hört dom.

FL1: Nej.

[redacted]: Men det har ju, alltså mamma har ju sovit nere i soffan några gånger.

FL1: Mm.

[redacted]: Ingen aning om det har något med det och göra men.

FL1: Nej. Nej, och det här är ju bara uppgifter som har kommit in till oss, så vi bara vill ställa (ohörbart).

[redacted]: Mm.

FL1: Det är ju inte säkert att det var så, (ohörbart) nu när han är misstänkt för det, men, men (ohörbart) var i övrigt någonting sånt, det har vi ju inga bevis för eller så.

HEMLIG

[redacted]: Nej.

FL1: Nej.

FL2: Hur ofta sov hon på soffan?

[redacted]: Alltså jag, jag har inte sovit hemma så mycket, jag har ju flyttat hemifrån och sen innan dess så har jag haft, alltså kille så jag har ju sovit hos honom.

FL2: Mm.

[redacted]: Men, ingen aning, kanske två gånger i veckan.

FL2: Mm.

[redacted]: Nåt sånt.

FL1: Mm.

FL2: Mm.

FL1: Och hur lång tid har det varit så (ohörbart) två gånger i veckan hemma?

[redacted]: Men det har ju varit under två år kanske.

FL1: Okej.

[redacted]: Två, tre år.

FL1: Mm… Du är ju den som har bott hemma sist, när sa du att du, du var hemma hos dom senast torsdagen innan.

[redacted]: Mm.

HEMLIG

FL1: Vart satt ni då?

[redacted]: Vardagsrummet.

FL1: Vardagsrummet. Satt ni vid bordet i vardagsrummet eller vid sofforna?

[redacted]: Sofforna. Dom hade ju sina soffor.

FL1: Ja, precis. Och vilken soffa satt i eller satt du i olika eller?

[redacted]: Jag satt i stolen.

FL1: I stolen.

[redacted]: Mm.

FL1: Mm. Och stolen, blir den typ, den blir på sidan av, mot fönstret om man säger.

[redacted]: Ja, här, ja precis.

FL2: Mm.

FL1: Ja, okej. Såg, har du sett några skador där, på väggen då du var där hemma i torsdags? Eller har du registrerat några skador sen innan i vardagsrummet?

[redacted]: Ja, jag tror jag har sett att det har varit nåt märke där i väggen, nåt hål.

FL1: Vart då?

[redacted]: Där mamma satt.

FL1: Okej.

HEMLIG

[redacted]: Alltså soffan mot väggen då.

FL1: Ja. I soffan mot väggen. Och vart satt mamma i soffan mot väggen?

[redacted]: Hon satt där, ja.

FL1: Vart i den satt hon?

[redacted]: Alltså jag vet inte hur jag ska förklara det.

FL1: Satt hon mer mot fönstret eller satt hon mer in mot vardagsrummet?

[redacted]: Nej, andra hållet.

FL1: Ja. Så längre från fönstret, inte i mitten eller mer åt sidan så att hon satt vid ett ryggstöd eller vid ett armstöd?

[redacted]: Ja, armstöd eller i mitten av soffan, men hon satt upp.

FL1: Ja. Och var om man säger på soffan ungefär upplevde du att det var någon skada då eller någonting, upplevde du någonting där?

[redacted]: Mm.

FL1: Mm. Var ungefär, på, alltså i förhållande till soffan från mitten och ut till hennes plats..

[redacted]: Nej, det var ju på hennes plats.

FL1: ..eller mot fönstret ut.

[redacted]: På hennes plats då.

FL1: Mot henne plats, och henne plats då, pratar du där hon sitter vid armstödet där?

HEMLIG

[redacted]: Mm.

FL1: Längre in mot rummet, okej.

FL2: Mm.

FL1: Ja.

(Tyst cirka 11 sekunder)

FL2: Bild, bilden, nej jag har inte den här.

FL1: Nej, okej.

FL2: Den hade bara Samuel.

FL1: Okej, ja.

FL2: Men jag kan ta fram bilden.

FL1: Nja, jag tänkte.

FL2: Ja.

FL1: (ohörbart). När, och när så, när kom den skadan till, vet du det?

[redacted]: Nej, jag vet inte.

FL1: Då du bodde hemma, fanns den där då?

[redacted]: Tror inte det.

FL1: Nej.

HEMLIG

[redacted]: … Alltså det har ju liksom, det är ju inget så här jätte renoverat, nyrenoverat hus liksom.

FL2: Nej.

[redacted]: Så det finns ju, ja men på golven till exempel, alltså repor och sånt, det.

FL1: Mm. Aja, så blir det ju när man har levt där länge.

[redacted]: Ja.

FL2: Mm.

FL1: Mm. Så, så är det ju.

FL2: … Är det nåt, just i vardagsrummet, är det några fler skador där inne som du liksom bara tänker att, dom här minns jag, dom här känner jag till?

[redacted]: Nej.

FL2: Nej.

[redacted]: Det var just det där märket i väggen.

FL2: Märket ovanför, ovanför soffan, mm, ja men precis. För det finns en, en annan skada, vi har ju haft tekniker där.

[redacted]: Mm.

FL2: Som har varit och tittat liksom och då är det ju, försöker vi ju se liksom vad, vad är det för skador och hur kan dom uppstått och så där.

[redacted]: Mm.

HEMLIG

FL2: Det finns ju en skada vid, vid matbordet.

[redacted]: Okej, ja.

FL2: Är det någonting du (ohörbart)?

[redacted]: I köket eller?

FL2: Nej.

[redacted]: Vardagsrummet?

FL2: Vardagsrummet. Är det någon skada som du känner till, i väggen där?

[redacted]: Nej.

FL2: Nej.

[redacted]: Nej, tror inte det.

FL2: Nej, kanske är svårt, den kanske har varit där.

[redacted]: Ja.

FL2: Och så är det ingenting man tänker på..

[redacted]: Nej.

FL2: ..varje dag heller, nej men det förstår jag att det är jättesvårt och så men den här skadan i soffan det är i alla fall en skada som du la märke till när du var där i torsdags och om jag förstod det rätt så hade du inte sett den där innan?

[redacted]: Nej, jag tror int, nej.

HEMLIG

FL2: Nej. Och innan i torsdags, torsdagen innan händelsen, när var du senast där då, innan det?

[redacted]: Kommer jag inte ihåg.

FL2: Nej. Men hur ofta brukar du vara hemma hos dina föräldrar efter att du flyttade hemifrån?

[redacted]: Jag kom väl dit kanske någon gång i veckan.

FL2: Ja.

FL1: Mm.

FL2: Mm.

[redacted]: Varannan vecka kanske, alltså inte jätteofta.

FL2: Nej, nej. Och brukade ni vara i vardagsrummet då?

[redacted]: Mm.

FL2: Vet du om, lade du märke till den skadan, om den var där då eller inte?

[redacted]: Jag vet inte faktiskt.

FL2: Nej, nej.

FL1: Alltså nu är jag lite förvirrad här (ohörbart), men när tror du att du har upptäckt skadan i väggen, som är bakom soffan, sa du att det var.

[redacted]: Alltså jag tror, ja jag tror det var på torsdagen.

FL2: Det var första gången som du.

HEMLIG

[redacted]: Jag tror det, ja.

FL2: Ja.

[redacted]: Jag har inte riktigt nåt minne av att jag har tänkt på det innan.

FL1: Nej.

FL2: Mm.

FL1: … Bra, då är det tydligt. Jaha. Hur har mamma, har hon pratat någonting om att hon har ont i huvudet? Brukar hon klaga på det, åh jag har så ont i huvudet idag eller?

[redacted]: Ja, jag har hört henne göra det, säga det någon gång.

FL1: Ja.

[redacted]: Men inte så jätteofta.

FL1: Nej.

[redacted]: Jag tror hon sa mer till pappa.

FL1: Mm.

[redacted]: Än vad (ohörbart) gjorde till mig.

FL1: Ja. Och när hörde du senast att hon hade ont i huvudet då, av mamma?

[redacted]: Jag vet inte faktiskt.

FL1: Nej. Tror du att det kan vara i år?

HEMLIG

[redacted]: Ja.

FL1: Ja, i år kan det ha varit.

[redacted]: Alltså ganska nyligen tror jag.

FL1: Mm. Kan det ha varit nån, nån vecka innan den här händelsen den 23 eller, nej nån (ohörbart), kan det, alltså.

[redacted]: Nån vecka innan.

FL1: Ja, vecka innan eller längre bak eller är det månader eller.

[redacted]: En vecka.

FL1: En vecka.

[redacted]: Ja.

FL1: Okej. Har pappa sagt någonting om att mamma har klagat om huvudvärk?

[redacted]: Mm.

FL1: Det (ohörbart).

[redacted]: Fast det var ju när det här hände.

FL1: Det var när det här hände.

[redacted]: Mm.

FL1: Och vad sa han då?

[redacted]: Nej men hon, han sa att hon hade klagat att hon har haft jätte, jätteont i huvudet.

HEMLIG

FL1: Mm.

[redacted]: Aldrig haft så ont i huvudet innan typ.

FL1: Nej.

[redacted]: Och så sa jag väl typ så här, men varför, då sa jag väl, varför kolla ni inte upp det eller varför gick du inte och kolla upp det liksom, då sa nåt, ja men hon, hon sa att det hade blivit bättre.

FL1: Ja, okej. Och hur länge sa han att det var innan, alltså innan den här händelsen som hon hade haft ont i huvudet?

[redacted]: En vecka tror jag.

FL1: Okej. Och nu sa du också en vecka innan.

[redacted]: Ja.

FL1: Men var det från det pappa har sagt eller var det från det du har hört att mamma har sagt, förstår du skillnaden?

[redacted]: Nej.

FL1: Att pappa, om pappa har sagt, det var en vecka sen, ja vid det här tillfället då mamma blir skadad.

[redacted]: Mm.

FL1: Och sen innan det så sa du att det var en vecka sen innan det här tillfället då hon blev skadad.

[redacted]: Jag tror, det var innan då.

HEMLIG

FL1: Men det var innan.

[redacted]: Eller ef, alltså.

FL1: Så, så är det, är det pappas en vecka eller är det din egen en vecka innan händelsen, förstår du?

[redacted]: Det är min.

FL1: Så du har hört mamma säga ungefär en vecka innan hon blev skadad.

[redacted]: Ja.

FL1: Att hon har ont i huvudet.

[redacted]: Alltså jag vet inte riktigt om det var en vecka innan eller om det var två veckor men alltså jag är ju, det var ju ganska nyligen.

FL1: Okej.

[redacted]: Har jag för mig.

FL2: I närheten av att hon får den här skadan.

[redacted]: Mm.

(Tyst cirka 16 sekunder)

FL1: Ja, jag tror, har du något mer Kristina?

FL2: (ohörbart), jag ska fundera bara.

[redacted]: Hon sa ju också så här ofta att hon var förskylld, det var ju det hon sa till mig.

HEMLIG

FL1: Okej.

[redacted]: Om jag frågade henne, hur mår du, då säger hon, ja men jag för, lite förskylld, jag är förskylld.

FL1: Det (ohörbart) långvarig förkylning.

[redacted]: Ja.

FL2: … Ska bara kolla.

(Tyst cirka 35 sekunder)

FL2: Tänkte på det här med, du, du, i samband med att din mormor hämtade dig och [redacted] där 2021 hemma hos din farmor och farfar där, att du inte visste vad som hade hänt men har du någon gång fått någon uppgift om att, att din pappa har dragit din mamma i håret?

[redacted]: Nej.

FL2: (ohörbart) hört det från någon eller någon har berättat det eller så?

[redacted]: Nej.

FL2: Nej. Har, har, din mamma liksom, har du någon gång sett att hon har, liksom varit tunnhårig eller liksom saknat hår eller hittat hårtussar i bostaden eller?

[redacted]: Alltså hon hade ju väldigt tunt hår liksom.

FL2: Mm.

[redacted]: Hon blekte det ju mycket.

FL2: Ja.

HEMLIG

[redacted]: Så det var inget jag tänkte på, hon hade ju tofs väldigt mycket.

FL2: Mm.

FL1: Då hon borstade håret, vart borstade hon håret?

[redacted]: I badrummet där nere.

FL1: Mm.

FL2: Mm.

FL1: Hon brukar inte borsta håret någon annanstans?

[redacted]: Inte vad jag vet, nej.

FL2: Nej.

FL1: Tog hon hand om håret som hon hade borstat eller var hon en sån som bara släpper det på golvet?

[redacted]: Jag vet inte, nej hon tog nog hand om det.

FL1: Mm.

FL2: Mm.

[redacted]: Om det inte var kvar på borsten liksom.

FL2: Ja.

FL1: Mm.

FL2: Ja, precis.

HEMLIG

FL1: Mm.

FL2: Det är lite olika hur man gör det där.

FL1: Ja.

FL2: Med sitt hår.

[redacted]: Mm.

FL2: Ja, jo men precis. Och sen så en annan sak som jag vill bara fånga upp innan vi avslutar här. Du har sagt tidigare i förhör att pappa, när din, när dina föräldrar bråkade så var pappa ofta mer arg än mamma, du har ju sagt att båda har bråkat och båda kunde skrika på varandra men att pappa var mer arg, liksom på vilket sätt menar du då att han var mer arg?

[redacted]: Alltså han hade det bara lättare och bli arg liksom, bara blev arg.

FL2: Hade lättare att bli arg?

[redacted]: Ja.

FL2: Ja.

[redacted]: Han hakade ju upp sig på saker.

FL2: Mm.

[redacted]: Alltså det var ju inga stora grejer som dom bråkade om liksom.

FL2: Nej.

[redacted]: Det var ju bara små skit.

HEMLIG

FL2: Skit grejer.

[redacted]: Ja.

FL2: Mm.

[redacted]: Så blev det bara värre.

FL2: Mm, ja. Och om du skulle säga, vem var det som liksom drev dom här bråken av mamma och pappa, liksom var dom båda lika illa så att dom båda drev liksom bråket framåt eller?

[redacted]: Alltså det var blandat.

FL2: Det var blandat.

[redacted]: Ibland kunde ju mamma börja säga någonting dumt liksom.

FL2: Mm.

[redacted]: Och så blev pappa arg och så säger han någonting dumt tillbaka.

FL2: Mm.

[redacted]: Och så blir det värre.

FL2: Mm.

[redacted]: Och ibland började ju pappa ta upp saker (ohörbart).

FL2: Mm.

[redacted]: Så det var blandat.

HEMLIG

FL2: Mm. Jag förstår. Nej, vi ska inte dra ut på det här.

FL1: Nej.

FL2: Vi har inte jättemycket mer, jag ville bara liksom samla ihop allt så vi ska inte behöva hålla fler förhör.

[redacted]: Mm.

FL2: För din skull.

[redacted]: Mm.

FL2: Men det var några små detaljer som vi ville (ohörbart).

[redacted]: Ja.

FL2: Har du någonting annat [redacted] som du har gått och funderat på eller?

[redacted]: Nej, jag tror inte det, nej.

FL2: Mm. Vad tänker du kring hela det här med att din, din pappa sitter häktad misstänkt för dom här sakerna?

[redacted]: Det är hemskt.

FL2: Mm.

[redacted]: Det är helt sjukt, alltså, nej det är helt sjukt, det är liksom min mamma.

FL2: Mm.

[redacted]: Och det är min pappa, det känns ju helt overkligt liksom.

HEMLIG

FL2: Mm.

[redacted]: Skitjobbigt.

FL2: Mm.

FL1: Jag förstår.

[redacted]: Mm.

FL2: Elisabeth, har du någonting innan vi avslutar?

Mä bitr: Ja, ett par korta frågor till dig [redacted].

[redacted]: Mm.

Mä bitr: Jag tänkte på det här tillfället när mormor hämtar din mamma och du åker med dom i bilen.

[redacted]: Mm.

Mä bitr: Vart tar ni vägen då?

[redacted]: Då åker vi till mormor.

Mä bitr: Ja. Och hur lång tid tog det i bilen innan ni kom hem till mormor, vad skulle du uppskatta att tiden var?

[redacted]: Det tog väl 10 minuter.

Mä bitr: Ja. Och hur sitter ni liksom i bilen, mormor kör har jag (ohörbart), vart sitter du och mamma?

[redacted]: Mamma sitter där fram och jag sitter där bak.

HEMLIG

Mä bitr: Ja. Jag tänkte, pratade ni någonting i bilen om vad som hade hänt då eller?

[redacted]: Jag kommer inte ihåg, jag kommer bara ihåg att jag var jätteledsen.

Mä bitr: Du var jätteledsen.

[redacted]: Ja.

Mä bitr: Ja.

[redacted]: Tyckte det var jättejobbigt.

Mä bitr: Ja. Hur var mamma (ohörbart) tillstånd här i bilen, jag tänker det är ända 10 minuter, det är en ganska lång stund, tänkte du på det, gjorde du iakttagelser som du minns idag?

[redacted]: Nej, alltså hon var ju påverkad det var ju det jag tänkte på.

Mä bitr: Ja. Vad hon ledsen, var hon rädd, visade hon liksom några andra känslor?

[redacted]: Hon var väl lite ledsen kanske.

Mä bitr: Ja. (ohörbart) mormor kommer ända och hämtade henne.

[redacted]: Mm.

Mä bitr: Och det är ju liksom en aktiv åtgärd för och få bort henne därifrån.

[redacted]: Mm.

Mä bitr: Ja. Pratades det verkligen inte om varför mormor hade hämtat henne?

[redacted]: Nej. Alltså jag kommer ihåg att jag, jag försökte prata med mamma och, alltså jag har gjort det flera gånger försökt prata med mamma och pappa och sagt att, ja men alltså ni

HEMLIG

kan inte hålla på så här, ni måste sluta dricka liksom, det funkar inte och det blir bara massa problem liksom.

Mä bitr: Ja, det vet jag att du sa även (ohörbart) men jag tänkte just det här tillfället när ni sitter i bilen och mormor har hämtat mamma och ni åker tillsammans och så där.

[redacted]: Mm. Nej, alltså jag kommer inte ihåg om vi prata om nåt seriöst eller speciellt i bilen, det var ju att jag prata med mamma sen när vi kom fram.

Mä bitr: Ja. Vad sa hon då?

[redacted]: Kommer inte ihåg men sa väl att, ja men att det inte ska hända igen, det var så dom sa hela tiden.

Mä bitr: Mm.

[redacted]: Det kommer inte hända igen, vi ska, vi ska sluta och dom ångrade sig och fick dåligt samvete och allt sånt där men så hände det igen ändå och då tillslut blir ju liksom att man, man orkar inte, alltså.

Mä bitr: Nej, nej.

[redacted]: Man ger ju upp liksom.

Mä bitr: Mm. Jag tänker också på att du har ju berättat både den här gången och jag vet också tidigare i förhör att din pappa blir mer arg än mamma och nu säger du också att han har lättare att bli arg och haka upp sig på saker. Men hur, hur kunde han bli i sitt beteende då när han var både påverkad och arg, kan du beskriva liksom hur han var i sitt sinnestillstånd?

[redacted]: Men han höjde rösten.

Mä bitr: Mm.

[redacted]: Pratade högt eller börja skrika, alltså.

HEMLIG

Mä bitr: Ja.

[redacted]: Det var ju det.

Mä bitr: Någonting mer?

[redacted]: Nej.

Mä bitr: Nej… Det var inte så, han kunde inte göra någon illa eller skada någonting i hemmet eller någonting sånt som du har sett?

[redacted]: Nej, inte vad jag har sett.

Mä bitr: Nej. Och hur var din mamma i dom, just dom situationerna när han skriker och höjer rösten, hon blir hon då?

[redacted]: Alltså hon var ju påverkad så hon, hon satt mest där bara.

Mä bitr: Ja.

[redacted]: Om hon inte liksom skrek tillbaka eller sa någonting tillbaka så satt hon bara där.

Mä bitr: Mm.

[redacted]: Och lyssnade.

Mä bitr: Mm.

[redacted]: Eller försökte sova eller, jag vet inte, någonting.

Mä bitr: Ja. Hur ofta hände det då när du var hemma, jag har ju förstått att det är ofta men hur ofta kunde just den här situationen du precis har beskrivit inträffa?

[redacted]: Några gånger i vecken i alla fall.

HEMLIG

Mä bitr: Ja. Och i vilka situationer var det som du lämnade hemmet, vad var det som hände då som gjorde att du lämnade hemmet?

[redacted]: Alltså jag är ju, jag har ju lärt mig liksom deras rutiner och jag, hur dom låter när dom dricker eller, jag har ju lärt mig allt det där liksom, så jag gick ju därifrån så fort jag märkte att dom börja dricka.

Mä bitr: Ja. Jag förstår. Och sen dom här, du sa att du skickade meddelanden till din bror, på vilket sätt gjorde du det?

[redacted]: Men jag skrev väl att, nu bråkar dom igen eller nu dricker dom, jag vill inte vara här eller nåt sånt säkert.

Mä bitr: Ja. Men var det via sms eller snap eller (ohörbart)?

[redacted]: Nej det var sms.

Mä bitr: Sms, ja. Och har du kvar dom sms:en i din telefon?

[redacted]: Nej, det tror jag inte, jag vet inte faktiskt.

Mä bitr: Nej.

[redacted]: Det var ju några år sedan.

Mä bitr: Det var några år sen, du kanske har bytt telefon eller.

[redacted]: Ja, det har jag ju.

Mä bitr: Ja, det har du gjort. Men du kan ju se om du har några sms kvar.

[redacted]: Mm.

HEMLIG

Mä bitr: Efter dagens förhör så kan ju du och jag pratas vid och se om det finns någonting av det kvar.

[redacted]: Mm, jag kan kolla.

Mä bitr: Bra. Men jag har inga fler frågor, jag är nöjd så tack.

FL1: Mm.

FL2: Mm. Jag tänker att, jag har ju skrivit en liten sammanfattning bara, väldigt kort liksom, vi har ju förhöret inspelat med ljud och bild i sin helhet och det kommer ju skickas för transkribering och så men jag tänkte läsa upp det jag har skrivit, vill du vara med och lyssna på det Elisabeth eller ska jag läsa upp det för [redacted] här efter?

Mä bitr: Nej men det är bäst att jag är med (ohörbart).

FL2: Ja, ja.

Mä bitr: Ja, jag är med här.

FL1: (ohörbart) jag går och (ohörbart).

FL2: Ja, men gör det.

FL1: (ohörbart).

FL2: Ja, absolut. Som sagt jag har ju inte skrivit allt du har sagt ordagrant.

[redacted]: Nej.

FL2: Utan jag har ju bara fångat upp liksom lite grann av det du har berättat som en sammanfattning och det är ju mer att se som ett arbetsmaterial om man säger så, sen kommer förhöret i sin helhet och transkriberas och så finns det ju inspelat. Så jag börjar läsa och om det är nåt som är uppenbart fel eller om jag missförstått dig så får du stoppa mig.

HEMLIG

[redacted]: Mm.

FL2: Annars kommer jag bara läsa rakt av vad jag har skrivit.

[redacted]: Okej.

FL2: Mm. Vi inledde med och fråga när dina föräldrar hade bråkat och [redacted] hämtat dig, då berätta du att när dom dricker och bråkar så har jag ringt och bett honom hämta dig, när var det, jag var kanske åtta, det har hänt till och från i hela min uppväxt, jag kommer inte ihåg exakt hur gammal jag var när [redacted] flytta hemifrån.

[redacted]: Mm.

FL2: När var det senast du ringde honom, ja men det är den gången jag kommer ihåg, det var då jag var åtta år. Och hur ofta bad du honom hämta dig.

[redacted]: Ått, alltså jag vet inte, det kanske är jättetidigt, jag kanske var åtta, tio, tretton, tolv, jag vet inte.

FL2: Det är svårt.

[redacted]: Ja, det är svårt (ohörbart) fråga [redacted] istället hur gammal.

FL2: Minns inte exakt, kan vara 10, 11, 12, 13.

[redacted]: Ja.

FL2: Mm. Hur ofta bad du honom att hämta dig, ja det var kanske varannan månad men jag har skrivit till honom när dom har bråkat, det har du gjort oftare.

[redacted]: Mm.

FL2: Det var när jag var liten, inte nu när jag är äldre.

HEMLIG

[redacted]: Mm.

FL2: Och när du, när sluta du skriva till honom när dom bråkade, det var när jag var ungefär runt tonåring, att du slutade skriva till honom.

[redacted]: Mm.

FL2: Hur, hur var det när han hämtade dig, ja jag gick ut, han kom till parkeringen och jag smög ut, jag ville, du ville inte att dom skulle dra in dig i deras bråk.

[redacted]: Mm.

FL2: Och sen gillar dom inte när man berättar det för folk vad som pågick hemma.

[redacted]: Mm.

FL2: Och sen om du har pratat med någon annan om hur du har haft det hemma, ja jag, du har berättat för alla dina kompisar, dom vet ju att jag har, att du har det jobbigt hemma och att dina föräldrar bråkar och dricker men inte i detalj vad, vad det är som har hänt.

[redacted]: Mm.

FL2: Finns det någon i släkten som vet om hur det har varit hemma, typ alla, farmor, farfar, mormor, mammas syskon, dom vet att dom bråkar på fyllan men det är ingen som gör något åt det, det är ingen som säger något, även om dom, även om dom säger något så har det inte hjälpt.

[redacted]: Mm.

FL2: Hur är din kontakt med din mormor, farmor och farfar, där hann jag inte med och skriva, så tänkte faktiskt fråga dig, du sa bara att den är bra men du har bäst kontakt med?

[redacted]: Farmor och farfar.

HEMLIG

FL2: Ja… Sen gick vi in på när din mamma har ramlat i hemmet, du berättade lite grann där om när hon har ramlat och du sa att hon har ramlat ofta in i väggar och sånt men, och sen att det aldrig var någon som sa någonting om det.

[redacted]: Nej.

FL2: Och, sen gick vi in på händelsen när din mormor hämtade 2021, då var ni på landet, du var där med din mamma och pappa, ni har en egen stuga och din farmor och farfar har en annan stuga.

[redacted]: Mm.

FL2: Och din farmor och farfar hade åkt därifrån så det bara va, bara var ni tre där, dom, dom drack i sin stuga och det spårade, du var inte i deras stuga, du var i farmor och farfars stuga men du hörde dom skrika, så då ringde du till farmor och farfar som då troligen hade ringt till din mormor.

[redacted]: Det är så jag tror i alla fall.

FL2: Ja, precis, jag har skrivit det, att du tror att det gick till så.

[redacted]: Mm.

FL2: Och då kom mormor och hämtade dig och din mamma.

[redacted]: Mm.

FL2: Sen prata vi lite grann om hur det är när dina föräldrar bråkade och då sa du att det, det är mest ord när dom bråkar, du är mest på ditt rum, dom kallar varandra för fula saker, idiot och sånt bland annat, dom snackar skit om varandras föräldrar, han har kallat henne hora, mamma säger också fula saker, dom var arga på varandra, dom gjorde varandra argare och argare, dom var inte bra för varandra.

HEMLIG

[redacted]: Mm.

FL2: Och sen hur dom har varit mot dig, det har inte gått på dig, det har alltid varit deras grejer.

[redacted]: Mm.

FL2: Din mamma har ju varit.

Inspelning avslutad

Polisen

Dialogutskrift förhör med [redacted]

2024-04-30

Signerat av

Signerat datum

Enhet
Region Stockholm, BINR 8 PO Sthlm Nord

Diarienr
5000-K350152-24

Originalhandlingens förvaringsplats	Datum	Tid
	2024-09-17	14:02

Involverade personer	Personnummer/Orgnr	Roll
[redacted]		Berörd person

Involverad personal	Funktion
Susanne Wide	Uppgiftslämnare

HEMLIG

Ärendenummer: K350152-24
Hörd person: [redacted]
Förhörsdatum: 2024-04-30
Klockslag:
Förhörsledare, FL1: Sara Kjernholm
Biträdandeförhörsledare, FL2: Susanne Wide
Övriga närvarande: Målsägandebiträde Elisabeth Massi Fritz
Utskrivet av: u0082374

/Ljudfil 1/2 00:55:22/

FL1: Då så och förhör då ska hållas med [redacted] i ärende K350152-24. Förhörsledare är Sara Kjernholm och biträdandeförhörsledare Susanne Wide. Och närvarande är också då målsägandebiträde Elisabeth Massi Fritz.
Jag tänkte, vi har ju träffats förut [redacted].

[redacted]: Mm.

FL1: En gång. Är det någonting som du har funderat på sen förra gången vi sågs?

[redacted]: Nej, inte direkt.

FL1: Mm. Och som jag sa förut, nu tror jag att vi har sagt det hur många gånger som helst till dig. Men säg till om du behöver en paus.

[redacted]: Mm.

FL1: Under tiden vi håller förhöret. Idag tänkte vi att vi skulle prata mer om din mamma.

[redacted]: Mm.

FL1: Och det som har hänt henne. Tidigare har vi ju frågat dig mera hur du har känt och vad du har sett och hört och så. Idag tänker vi vara mer tydliga om vad vi tror ska ha hänt din mamma.

[redacted]: Mm.

FL1: Din mamma har ju blivit undersökt av en rättsläkare. Och vi ska gå igenom en del av vad som framkom då. Det vi har fått veta från den här rättsläkaren är väldigt alarmerande.

[redacted]: Mhm. Vad betyder det?

HEMLIG

FL1: Alltså att det, vi tar det på väldigt stort allvar. Vi, du kommer få, vi kommer berätta för dig vilka skador din mamma hade helt enkelt. Det har varit både färska skador och mycket gamla skador…

[redacted]: Mhm.

FL1: … på din mamma.

[redacted]: Mm.

FL1: Och man kan inte ensam förklara det här med att hon liksom har snubblat eller ramlat. Utan det är rejäla skador som hon har haft.

[redacted]: Okej.

FL1: Jag tänker att vi, ska vi gå igenom.

FL2: Mm.

FL1: Det som man har hittat då eller det vi.

FL2: Det här är ju, det är inte helt klart än själva, hela det rättsintyget eller dödsfall undersökningen.

[redacted]: Nej.

FL2: Men det som man har sett i samband med den. Och jag tänkt att det blir lite medicinskt språk så är det så att du inte förstår så får du säga till bara så försöker vi förklara.

[redacted]: Mm.

FL2: Hon hade en påtagligt svullen hjärna med kvarvarande blödning under hjärnans hårda hinna. Och tecken på blödningar i hjärnstammen. Hon hade också en hjärninfarkt i vänstra storhjärnan. En blödning i huvudsvålen på högra sidan av huvudet. Hon hade flertal och utbredda blåmärken med olika åldrar på armarna, ryggen, sätet och benen. Hon hade också färska revbensfrakturer på högra och vänstra sidan av bröstkorgen. Man hittade också äldre frakturer i näsans ben, i vänstra okbenet, som sitter i ansiktet då.

[redacted]: Mm.

FL2: Och i högre nyckelbenet och i revbenen på båda sidorna av bröstkorgen. Och de här skadorna mot huvudet har rättsläkaren kommit fram till att de har kommit utifrån trubbigt våld och inte exempelvis en hjärnblödning som man, som uppstår av sig självt så att säga. Och du ska få se lite bilder och det är röntgenbilder. Bara för att visa lite grann så kunde man

HEMLIG

se här en fraktur i nyckelbenet då och det är ju det som sitter här. Och jag förstår att det är tungt för dig. Som sagt…

[redacted]: *(Snyftar)*.

FL2: … du säger till bara om du…

Okänd: *(Viskar)* (ohörbart).

FL2: Känns det okej att jag visar dem?

[redacted]: Mm.

FL2: Mm. Så då såg man en fraktur där. Och sen då på hennes högra flank så på alla ställen som det är pilar så har dem hittat äldre frakturer helt enkelt. Och det är ju många som du ser.

[redacted]: Mm.

FL2: Och sen har man också på höger flank hittat färskare frakturer, mot revbenen. Och på vänstra flanken och ryggen så är det också där pilarna är, ser du, både gamla frakturer och färskare frakturer. Så det är ju väldigt mycket frakturer helt enkelt där. Och de här skadorna på revbenet så har rättsläkaren sagt det att om de här hade uppstått samtidigt…

[redacted]: Mm.

FL2: … alltså vid samma händelse, då skulle hon förmodligen ha fått något som kallas för flat chest vilket kräver vård på en intensivvårdsavdelning, det kan potentiellt vara liksom ett dödligt tillstånd.

[redacted]: Mhm.

FL2: Så att färska och gamla skador. Och den här frakturen som hon har haft i nyckelbenet, i högra nyckelbenet, borde ha gjort att hon inte har kunnat röra sin arm under kanske en månad eller längre tid.

[redacted]: Mhm.

FL2: Eftersom den sitter här då. Och frakturerna som hon har haft i ansiktet borde ha medfört att hon hade varit svullen och blåmärken också då. Det är väll egentligen det.

FL1: Jag tänker [redacted] vad, vad tänker du kring det här? Kring de här skadorna. Vad tror du ska ha hänt din mamma?

[redacted]: Hon har ju inte ramlat liksom men… ja… Det är så sjukt bara.

HEMLIG

FL1: Mm.

[redacted]: Man blir ju liksom chockad också *(låter ledsen)*.

FL1: Mm. Du blir chockad, mm.

[redacted]: *(Snyftar)*.

FL1: Vi har ju hållit förhör…

[redacted]: Mm.

FL1: … med många personer runt omkring eran familj. Och av dem har vi fått en helt annan bild av din pappa.

[redacted]: Mhm.

FL1: Vad tänker du kring det?

[redacted]: Vet inte. Jag vet ju hur han kunde bli när han dricker och så där. Skriker och, så. Men mot mig har han ju inte varit så… eller [redacted] heller så.

FL1: Vad sa du?

[redacted]: Han har ju inte varit, alltså, våldsam eller något sånt mot mig och [redacted] Jag vet ju hur han har varit mot oss liksom… Så det är ju, ja.

FL1: Men du sa så här, hon har ju inte ramlat i alla fall sa du.

[redacted]: Nej.

FL1: Vad menar du då, då?

[redacted]: Nej men förmodligen så har han ju gjort någonting liksom… Jag vet inte alltså, när man kollar på de där skadorna liksom, det är jättemycket… Men för mig låter det ju liksom helt sjukt.

FL1: Mm. Vi vill ju, vi känner så här, din mamma har haft massor med skador. Du har bott hemma hos, alltså du har ju bott hemma hos dem, hos mamma och pappa rätt länge.

[redacted]: Mm.

HEMLIG

FL1: Någonstans så känner vi att nu måste du faktiskt berätta [redacted] vad det är som har hänt hemma. Hur det blev när pappa drack och när mamma drack. Det är ju ingen som kommer sätta någon skuld, du har ingen skuld i det här överhuvudtaget.

[redacted]: Nej.

FL1: Men vi behöver att du är ärlig nu och berättar egentligen hur det ligger till hemma, hur det låg till hemma.

[redacted]: Mm.

FL1: Och det är ju också för att du ska kunna ta tag i ditt liv och att du, du måste kunna ta vad heter det, hur ska jag säga, kontroll över ditt liv nu. Och om du, om det här hela tiden bara liksom inte kommer fram så kommer du inte, så kommer, du kommer ju ändå behöva prata om det någon gång, för att du ska kunna ta tag i ditt liv.

[redacted]: Mm.

FL1: Så vi behöver att du berättar. På hur, vad är det som har hänt hemma?

[redacted]: Alltså, som jag har sagt dem drack ju väldigt mycket. Bråkade hela iden då, skrev på varandra. Jag har ju sett att dem puttats varandra och så men, ja… Och jag har ju sett att hon har haft blåmärken och… såna grejer.

FL1: Mm.

[redacted]: Men typ sår här har jag sett någon gång också.

FL1: Vart var du då, när det här hände? Typ när du såg att dem puttades.

[redacted]: Jag har varit där nere. Med dem då.

FL1: Mm.

[redacted]: Jag undrar ju liksom vad som händer. Men så samtidigt vill jag ju inte vara där. Så ofta så har det ju varit att jag går därifrån liksom eller inte komma hem.

FL1: Mm. Och det kan man ju förstå. Det kan man verkligen förstå. Men jag tänker, de skador som din mamma har haft på revben och överallt på kroppen. Det måste ju ha märkts alltså hur, på vilket sätt såg du det?

[redacted]: Alltså jag har inte, hon har ju haft kläder på sig liksom, jag har inte sett. Jag har ju sett blåmärken men jag har inte sett alltså här eller, att hon inte kunde röra armen det har jag inte märkt.

HEMLIG

FL1: Mm.

[redacted]: Och sen har hon ju haft sår här någon gång. Såna grejer har jag ju märkt.

FL1: Mm. Men…

[redacted]: Hon, hon, hon har ju liksom inte klagat heller. Så mycket hon har ju inte sagt att ja jag kan inte andas eller jag har ont alltså hon sa ju liksom ingenting till mig heller.

FL1: Nej.

[redacted]: Det gick liksom inte och prata med henne.

FL1: Det gick inte och prata med henne. Berätta hur menar du?

[redacted]: Nej men hon var ju väldigt sluten liksom som person *(låter ledsen)* … Typ om jag frågade henne hur hon mådde eller någonting hon sa ju liksom alltid att hon mådde bra… Så hon har ju liksom aldrig klagat på någonting. Det var ju bara det där nu innan det här hände att hon hade haft ont i huvudet, det var det enda jag hörde. Men det sa hon inte ens till mig.

FL1: Vem sa hon det till?

[redacted]: Alltså jag fick ju höra det från pappa och hon hade sagt det till mormor också.

FL1: Mm. Men vad kunde du höra hände då? Du säger att du inte, du ville inte vara där men vad hörde du? Hur kunde det liksom låta?

[redacted]: Dem var arga på varandra, dem skrek. Och jag fatta liksom inte hur typ grannar, jag vet inte om, om dem har sagt någonting men ingen kom ju typ över och sa någonting liksom. Ingen gjorde ju någonting… Dem skrek ju liksom så man, man hörde ju enda ut, från typ parkeringen ibland. Så det är ju klart att man inte vill vara där då.

FL1: Mm. Du säger att dem skrek.

[redacted]: Alltså dem skrek ju båda på varandra.

FL1: Mm. Vad skrek dem då?

[redacted]: Jag vet inte fula ord, såna grejer. Men jag tyckte liksom att det var så onödigt liksom. Det var som att dem bah, jag, jag vet inte vad som hände när dem drack dem kunde ha det jättebra liksom annars.

FL1: Okej så då skrek dem och då, vad gjorde du då?

HEMLIG

[redacted]: Ingenting som gör. Jag visste inte vad jag skulle göra liksom…

FL1: Nej.

[redacted]: … eftersom som att hon inte lyssnade på mig. Jag har ju sagt till, alltså både jag och [redacted] har ju sagt till dem flera gånger liksom att *(suckar)* dem måste sluta dricka liksom det funkar inte.

FL1: Mm.

[redacted]: Liksom vi mår dåligt och förmodligen så mår ju dem också dåligt liksom. Men dem lyssnade ju aldrig så då *(gråter)* till slut orkar man ju inte säga någonting.

FL1: Nej. Vad tänkte du hade hänt med din mamma då när du såg att hon hade blåmärken och, som du visar här på ögonbrynet?

[redacted]: Alltså, det är så svårt för… jag vet ju att hon har ju liksom ramlat men jag är ju liksom inte… dum heller ja jag fattar ju att… det kunde ju ha liksom hänt någonting men samtidigt så ville jag ju någonstans förneka det liksom.

FL1: Mm.

[redacted]: Och det är ju fortfarande min pappa och… ja. Och sen så hade dem ju liksom så bra när dem, inte drack när dem var nyktra liksom.

FL1: Mm.

[redacted]: Dem hade jättemånga framtidsplaner och allting så… *(viskar)* vet inte.

FL1: Och det här att man, att man förnekar det är väldigt naturligt att man gör det. Det är liksom det vanligaste sättet man tar till för att man liksom, man vill ju skydda sig själv för det blir för jobbigt. Jag förstår det [redacted].

[redacted]: Mm.

FL1: Och vi, jag förstår att vi, att det är jobbigt att vi frågar dig men vi behöver veta det. Det här är jätteviktigt för att din mamma också ska få en upprättelse så behöver vi ta hjälp av er.

[redacted]: Mm.

FL1: Men jag tror att det är också för din skull. För du måste ju också egentligen… prata om sånt som inte, som kanske gör ont och som kan vara jobbigt.

HEMLIG

[redacted]: Mm.

FL1: Men du säger att du fattar, att det har hänt någonting.

[redacted]: *(Suckar)* alltså, ja… någonstans gör jag väll det.

FL1: Mm… Och när du tänker på vad, det här.

[redacted]: Mm.

FL1: Vad kan du dra dig till minnes då att du har sett eller hört att det har hänt någonting. Nu pratar inte jag bara om att man skriker på varandra utan att man har vart, att man har slagit någon, man har varit våldsam.

[redacted]: Alltså… dem har ju holts på och puttats och dem har väll säkert slagit till varandra. Men jag vill ju liksom inte se, jag vill inte kolla jag vill ju bara gå därifrån jag vill bara… försvinna liksom, bort och… Och sen om jag har frågat henne typ så här ja men vart fick du det härifrån, typ någon gång. Då har hon, hon har ju aldrig sagt någonting liksom. Hon har ju aldrig sagt ja han slår mig eller han gör, alltså hon har ju aldrig sagt någonting liksom. Och jag tänker ändå att, man vill ju att hon ska berätta till mig liksom.

FL1: Mm.

[redacted]: *(Gråter)* men hon bara sagt att ja men… ja men typ jag har rivit mig eller någonting… sånt… Så de, det blev ju så svårt och liksom försöka hjälpa henne eller dem, när dem inte sa någonting hon sa ju ingenting till mig hon sa bara det var bra och bla bla bla då är det klart jag vill inte lägga mig i då liksom, jag visste inte vad jag skulle göra.

FL1: Nej.

FL2: Det är inte heller din uppgift…

[redacted]: Nej.

FL2: … att behöva hjälpa dina föräldrar.

FL1: Hur var det för dig själv då? Alltså var dem fysiska mot dig?

[redacted]: Nej. Det var dem inte.

FL1: Mm. När dem var fulla.

[redacted]: Mm.

HEMLIG

FL1: Vad kunde hända då, då?

[redacted]: Mot mig?

FL1: Mm.

[redacted]: Eh, ve, alltså dem… pappa ville alltid att jag skulle liksom ss, inte alltid men ibland ville han att jag skulle sitta med dem och jag fattade liksom inte varför. Han ville att jag skulle vara där och sitta med dem och höra vad dem pratar om typ, jag har ingen aning, jag fattar liksom inte för, för mig var det inga viktiga saker alltså det var ju liksom inga storbråk eller du vet, något sånt eller att någon hade gjort någonting det var aldrig så det var ju bara, för mig bara onödiga saker som bara gick om och om och om hela tiden.

FL1: Hur behandlade din pappa din mamma då?

[redacted]: Alltså… jag tycker ändå bra när dem var nyktra liksom. Han försökte hjä, alltså för hon hade ju ganska svårt och äta också. Och han försökte hjälpa henne och äta så det är, det är så konstigt för mig att liksom sånt här, något sånt här grovt skulle kunna hända för att.

FL1: Fast nu pratar vi om när pappa var full.

[redacted]: Mm.

FL1: Mm.

[redacted]: Nej men han, han var ju inte trevlig såklart. Det var inte, alltså nej han, som jag sa dem sa fula ord till varandra. Pratade skit om varandras familjer alltså såna grejer liksom. *(Suckar)*.

FL1: Hur kallade, vad kallade han din mamma för då?

[redacted]: Massa fula ord. Typ idiot och… ja, sånt.

FL1: Vad kunde din mamma göra mot din pappa då?

[redacted]: Hon blev ju arg såklart. Hon skrek ju också tillbaka då och kallade han fula saker eller uu, sen vet jag inte riktigt för dem brukade ju liksom prata skit om varandras familjer alltså dem drog liksom in andra typ, i deras grej. Fast det var dem som var problemet liksom.

FL1: Jag får en bild av när du berättar att du säger att båda gjorde det här, båda gjorde det här. Upplever du att det var båda som gjorde lika mycket, när dem var fulla?

[redacted]: Alltså pappa var ju mer, han blev ju mer arg liksom.

HEMLIG

FL1: Mm.

[redacted]: Men det var ju fortfarande båda alltså mamma skrek ju tillbaka hon blev ju arg såklart också.

FL1: Och hur blev, hur kunde man se att pappa blev mer arg då?

[redacted]: Men han höjde rösten, ännu mer, skrek.

FL1: Och vad hände sen då, när han hade gjort det? Alltså hur slutade det?

[redacted]: Alltså dem kunde ju hålla på i flera timmar liksom *(suckar)*… Och jag försökte ju bara smita därifrån liksom.

FL1: Ingrep du någon gång? Gick du förbi någon gång? Såg du någonting?

[redacted]: Nej. Alltså jag, jag, jag visste ju inte vad jag skulle säga liksom. Det är klart man blir ju inte… man är ju inte trygg i en sån situation liksom jag, alltså, speciellt när jag liksom var mindre. Jag är ju fortfarande ung liksom men jag, jag vågar ju liksom inte.

FL2: Det är ju inte du som har gjort någonting fel…

FL1: Nej.

FL2: … [redacted]. Och det du berättar det är så förståeligt.

FL1: Mm.

FL2: Verkligen så förståeligt. Så det är det viktigaste liksom budskap till dig att du inte är här för att du har gjort något som är fel eller att du har agerat på ett dåligt sätt. Utan nu är det om mamma och pappa och hur det faktiskt har varit.

[redacted]: Mm.

FL2: Hur ditt liv har varit för du har ju bott med dem som sagt till ganska nyligen ju.

[redacted]: Mm.

FL2: Och jag tänker att många år har du också bott där utan din bror då, när han har flyttat. Och då har ju du varit ensam så att säga, i hemmet, med mamma och pappa.

[redacted]: Mm.

FL2: Hur har det varit?

HEMLIG

[redacted]: Skitjobbigt.

FL2: Mm. Berätta mer om det, att det har varit skitjobbigt.

[redacted]: Nej men *(suckar)* alltså dem drack ju jättemycket och, först så jobbade dem ju liksom men sen så kom Corona och då… så började hon jobba hemma jättemycket och sen blev pappa sjukskriven och då, då var det ju så, då var dem ju hemma hela tiden liksom.

FL2: Mm.

[redacted]: Och då var det ju att dem drack, alltså från morgon till kväll liksom oftast. Nästan varje dag… Men det var ju typ som en rutin liksom och jag visste ju att ja nu kommer dem dricka eller nu ska dem åka och handla så då gick jag ju därifrån.

FL2: Mm.

[redacted]: Men jag försökte ju säga till dem hela tiden att dem, dem måste sluta det är inte bara jag som har sagt det, det är ju liksom [redacted] alltså alla, farmor och farfar mormor dem har ju också varit med om saker liksom när dem har druckit och bråkat. Dem lyssnar ju liksom inte.

FL1: Nej.

[redacted]: Då känner man sig jättehjälplös liksom. Det finns ju ingen som kan få dem och sluta. Då var det ju bara som ja men då får man fortsätta som att allt är vanligt, allt är lugnt liksom.

FL1: Mm.

MÄB: Som sagt du har inget ansvar i det som har hänt hemma. Du har ju faktiskt varit ett barn i princip hela tiden.

[redacted]: Mm.

MÄB: Och det som är viktigt för utredarna här det är att få information som tycker att det här borde du veta lite mer om. Och jag kan också förstå att det är en skam också att berätta, man kanske inte vill berätta man förtränger. Men försök och berätta vad du har bevittnat, vad du har upplevt.

[redacted]: Mm.

MÄB: Det är jätteviktigt för utredningen. Viktigt för dig, också för [redacted]. Sen har ni säkert sett och upplevt olika saker, eftersom du har bott hemma nu.

HEMLIG

[redacted]: Mm. Alltså det här har ju holt på så himla länge alltså det har ju holt på sen [redacted] var liten liksom.

MÄB: Ja. Just därför är ju du, det har ju liksom normaliserats på dig också.

[redacted]: Ja det är det…

MÄB: Mm.

[redacted]: … alltså jag har ju liksom.

MÄB: Men vi tycker, utredarna tycker utifrån skadebilderna att här finns det mer information man behöver få…

[redacted]: Mm.

MÄB: … av dig tillexempel. Det är inte farligt att du berättar.

[redacted]: Nej.

MÄB: Nej. Det är nästan bättre att du berättar.

[redacted]: Mm.

MÄB: Mm. Du ska inte känna någon skam eller skuld kring det du berättar.

[redacted]: Nej.

MÄB: Det är svårt och berättat sånt här eller?

[redacted]: Ja, alltså jag har ju liksom försökt förträngt det liksom.

MÄB: Mm.

[redacted]: För det har holt på så länge och det har ju inte blivit någon ändring så.

MÄB: Nej. Men situationer i ett hem kan ju bli normaliserade när dem är så här som du har beskrivit.

[redacted]: Mm.

MÄB: Våldet kan också normaliseras. Det finns ju till och med något som kallas normaliseras processen.

HEMLIG

[redacted]: Mhm.

MÄB: Mm.

[redacted]: Mm.

MÄB: Där våldet blir en vardag. Mm. Det är det här som är så viktigt att utredarna får mer information när det ser ut som det gör. Det du kan berätta blir så viktigt.

[redacted]: Men, dem där skadorna. På revben alltså… och hur, alltså är det någon sparkar någon då eller vad?

FL2: Alltså det är…

[redacted]: Eller armen typ.

FL2: Alltså själva utlåtandet som det ser ut nu det är att det har skett av eller ospecificerat trubbigt våld. Och…

[redacted]: Trubbigt våld.

FL2: Ja. Trubbigt kan ju vara, alltså vad ska man säga med en, någon typ av verkan. Det uppstår inte per automatik så.

[redacted]: Mhm.

FL2: Utan det kan ju vara allt ifrån slag, sparkar. Det kan vara fall…

[redacted]: Mm.

FL2: … allt, det jag ska säga, det sker mot någonting som kallas för trubbigt våld.

[redacted]: Mhm.

FL2: Vi säger trafikolyckor kan man också få skador, trubbigt våld, exempelvis. Och det som rättsläkaren också, det är att hon måste ha haft så ont.

[redacted]: Mm… mm *(gråter)*.

FL2: Och det blir så viktigt för oss att förstå hur det har varit med de här bråken, vad som har hänt, vad du har sett, vad du har hört. All information helt enkelt eftersom du har bott där, mitt i det här, i hela ditt liv fram till alldeles nyligen. Och som sagt vi förstår att det sitter långt inne och, och den här skulden och skammen. Och också det här som du sa, att det var ju ingen som reagerade.

HEMLIG

[redacted]: Jag fattar inte varför hon inte sa någonting.

FL2: Och det vet ju inte jag men det kanske var för att skydda dig också. Dig och din bror. Det finns ju olika anledning till det.

[redacted]: *(Gråter)* ja men vi ville ju bara hjälpa henne.

FL2: Ja. Såklart.

FL1: Hon kanske inte heller var i det skicket. Att hon var i stånd till och berätta. Hon kanske var helt inne i sin värld… Och det är så jag får lite intrycket av att du berättar att det gick inte och prata med mamma och, och så.

[redacted]: Det hade varit mycket lättare om man kunde prata med varandra liksom och. Hon hade sagt, då hade man ju kunnat gjort någonting eller så (ohörbart).

FL1: Mm.

[redacted]: Hon var ju liksom väldigt trött, hon orkade ju liksom inte göra saker.

FL1: Hur kunde du veta att hon var väldigt trött då?

[redacted]: Men man såg det på henne… Som när jag var hemma sista gången… såg jag ju det, såg ju *(suckar)* helt tom ut och trött liksom.

FL1: Vad tänkte du det kunde bero på då?

[redacted]: Att hon hade druckit kanske.

FL1: Mm.

[redacted]: Och sen när jag liksom… när jag pratade med henne någon gång så, då sa jag liksom ni måste sluta liksom det, det funkar liksom inte. Men hon sa bara ja men, det löser sig det kommer gå bra det kommer bli bra, vi ska lösa det och… vi har bara våra problem, vi har bara upp och nergångar liksom men vi löser alltid det… Hon sa ju liksom aldrig någonting illa, på det sättet. *(Snyftar)*.

(Tystnad 00:33:43 – 00:34:35)

MÄB: Det är ju inte alltid vuxna som din mamma berättar för sina barn. Oftast är det barnen som ser, bevittnar saker och förstår saker. Det är ju sällan föräldrar berättar för sina barn om våldet som pågår.

HEMLIG

[redacted]: Nej men jag, alltså jag fattar att hon kanske inte sa det till mig eller [redacted]

MÄB: Nej nej.

[redacted]: … men hon hade ju så många andra liksom… Mormor, hon pratade ju mormor hela tiden och hon hade så många syskon och… allting.

FL1: Men jag vet ju att polisen har varit hemma hos er, några gånger. Vad tänkte du då hade hänt?

[redacted]: *(Suckar)* ja förmodligen att dem hade skrikit. Eller pappa hade skrikit. Jag vet ju att det var någon gång som… dem hade bråkat eller druckit och skrikit så hade väll typ pappa slängt ut mamma, typ kastat ut henne jag vet inte eller sagt till henne att nu gå liksom, gå härifrån. Och så hade väll någon granne sett det eller någonting och… ringt polisen. Men det har ju liksom aldrig blivit en grej av det heller. Dem säger ju ingenting, mamma har ju liksom aldrig sagt någonting och inte… och om vi säger med grannar heller dem har aldrig liksom, kommit och knackat på eller frågat hur gå, alltså det var ju, alla sket ju i liksom.

FL1: Mm. Du säger att det har pågått sen ni var små.

[redacted]: Mm.

FL1: [redacted] liksom, hur reagerade han då när det var så här stökigt?

[redacted]: Alltså han tyckte ju också det var as jobbigt, såklart. Men han har ju, så jag vet inte, jag är ju mycket yngre än honom liksom och han flyttade ju ganska tidigt eller inte tidigt men, när jag var liten liksom och han, han känner ju som mig man är ju så trött på deras drickande och bråkande liksom så. Men orkar liksom inte bry sig, eller man bryr sig såklart men man, man orkar liksom inte, man vet inte vad man ska göra dem lyssnar liksom inte så. Han var ju mer liksom orolig för mig.

FL1: Mm.

[redacted]: Att jag skulle behöva vara med och höra… För man visste ju liksom att dem lyssnar ju inte det kommer inte bli någon ändring liksom.

FL1: Nej. Han var orolig för dig.

[redacted]: Mm.

FL1: Hur liksom jag tänker vad, berättade du för [redacted] då, hur det var hemma?

[redacted]: Det har ju varit flera gånger när jag har bett han komma och hämta mig och, och såna grejer.

HEMLIG

FL1: Mm.

[redacted]: *(Suckar)* Och han vet ju så jag behöver ju inte förklara riktigt för honom, han vet ju hur det är, han vet ju hur det har varit.

FL1: Mm.

MÄB: Brukade han hämta dig?

[redacted]: Mm.

MÄB: Mm. Hur ofta hände det då?

[redacted]: Oj jag vet inte men… ibland brukade jag åka till honom, ganska många gånger och det har ju varit att jag har liksom ringt han också och sagt att han ska hämta mig. Jag vet inte hur ofta det var men det har ju varit, hänt några gånger.

FL1: Vad har hänt vid dem tillfällena som gör att du har bett och bli hämtad dem gångerna?

[redacted]: Ja jag är väll alltså, rädd antar jag. Så jag, det är klart jag inte vill vara där då… Och det här är ju när jag var liksom mindre, då vågade jag ju absolut inte säga någonting eller jag visste inte vad jag skulle säga liksom.

FL1: Vad var du rädd för?

[redacted]: Dem eller så jag var ju rädd för när dem bråkade och skrek så jävla mycket. Jag fattar liksom inte hur man kan vara så arg, på varandra och samtidigt liksom välja att vara med varandra… Det är ju så ologiskt liksom, i mitt huvud… Och sen är det ju samtidigt, det är ju läskigt att se någon, alltså… jag vet ju hur dem är när dem är nyktra liksom och sen hur dem blir när dem dricker. Och det är ju läskigt för dem blir ju liksom helt olika människor… Och det är ju liksom inte kul.

FL1: Nej… Hur blev mamma när hon var, när du, när hon blev full då?

[redacted]: *(Suckar)* men hon kunde bli liksom, elak ibland (ohörbart). Trött och… ja och så där. Vinglig och, men grejen hon, hon ville ju liksom aldrig sluta dricka heller… Det var ju det som var, alltså hon… fortsatte ju för att, eller tills det tog slut liksom.

FL1: Mm.

[redacted]: Och på något sätt så fattar jag ju henne alltså… det är inte kul att man, någon liksom sitter och skriker på en *(gråter)*… Så hon kände väll att hon behövde liksom, dricka. Eller om hon hade ont… eller så.

HEMLIG

FL1: Mm… Du säger hon var elak, vad kunde hon göra då?

[redacted]: Alltså aldrig något mot mig men, hon kunde ju säga fula ord. Alltså dem snackade ju liksom skit om varandra.

FL1: Mm.

[redacted]: Kalla han idiot och att han är dum i huvudet och ja såna grejer bara.

FL1: Mm. Hur blev pappa när han är full då?

[redacted]: *(Suckar)*… alltså, när dem börjar dricka om dem har tagit några glas då säger dem ju själva då har dem det ju liksom bra. Men dem fortsätter ju hela tiden och så börjar dem prata om någonting som provocerar dem eller någonting som har hänt. Och sen så… ja, då blir han arg… Och jag antar att det är för att hon, det går liksom inte och, jag vet inte om hon hade… jätteupp på att försöka prata med honom eller någonting men det gick ju liksom inte och prata med henne, alltså som jag har sagt, hon var väldigt sluten och för sig själv liksom. Och då blev väll han arg också på att det inte gick och prata med henne och… ja. Men han blev ju oftast arg på henne.

FL1: Han blev oftast arg på henne, mm. Vad kunde han säga då?

[redacted]: Ja men typ… jag vet inte, börja kalla, alltså kalla henne saker.

FL1: Vad var det för saker då?

[redacted]: Han var ju så arg på att hon drack, alltså, han gillade ju inte det. Han var ju arg att hon skulle dricka så mycket hela tiden och… *(suckar)*. Och att han tydligen måste, behövde liksom gömma alkoholen för henne för att annars skulle hon dricka upp det och… massa såna grejer.

FL1: Mm… Och vad kallade han henne för då?

[redacted]: Fitta, idiot, såna grejer.

FL1: Mm.

[redacted]: Fula ord liksom… Men, nej men sa att hon var alkoholist och såna grejer men han var, han hade ju också problem själv liksom. Det är inte så att han var problemfri. Dem var ju så dåliga för varandra när det kommer till drickandet liksom då det var, det var inte någon som var så här… nej men vi ska inte eller nej sluta nu alltså, dem båda ville ju liksom dem båda var ju så fast i det.

HEMLIG

FL1: Mm.

[redacted]: Så det blev ju inge bra… Men jag trodde ju liksom att det hade blivit bättre för att, pappa blev ju, han är ju sjukskriven och så blev han ju sjuk eller fick problem med hjärtat och sånt. Då sa ju läkaren alltså du kan ju inte fortsätta dricka eller han fattade väll det själv liksom antar jag, att det funkar ju liksom inte. Och då slutade han ju dricka och då tänkte jag ja då kanske mamma slutar också liksom… Eller att om en slutar så slutar båda.

FL1: Mm.

[redacted]: Och det blev ju bra ett tag, dem båda slutade ju dricka. Mamma drack ju lite då och då men… inte jättemycket.

FL1: Nej.

[redacted]: Så då tänkte jag ja vad skönt, nu kanske det håller på och bli bra.

FL1: Mm, mm.

[redacted]: Det var ju jättesvårt och förstå för det har ju liksom aldrig hänt förut men. Man hade ju lite hopp i alla fall, att dem kanske börja inse och fatta, att det inte är bra men. Ja, sen hände det här.

FL1: Skulle du beskriva din relation med din pappa.

[redacted]: Alltså bra. Jag vet ju hur han är mot mig liksom och… han har alltid hjälp mig och… funnits där liksom, jag har ju kunnat prata med honom mer än vad jag kunde prata med mamma. Även fast jag och mamma har haft jättebra relation också vi har hittat på saker och så men det var ju mer liksom ytligt… Det var ju mer känslomässigt med pappa… Det är ju därför det är så svårt också liksom att förstå och inse att det var, så här. Eller att det här hade hänt.

FL1: Mm.

[redacted]: *(Gråter)* dem gjorde ju liksom aldrig något mot mig eller [redacted] Han försökte ju bara liksom finnas där och hjälpa och han försökte ju hjälpa mamma också liksom men… Ja jag vet inte.

FL1: Mm… Jag tänker som det ser ut i ditt, i eran bostad där, där mamma och pappa bodde. Era sovrum förstår jag det var rätt nära varandra. Hur kändes det då att ha rummet så där nära? När dem hade druckit.

[redacted]: Inte kul alls. Så det är väldigt högljutt eller vad man säger men hör ju, det är ju liksom vägg i vägg nästan.

HEMLIG

FL1: Mm.

[redacted]: Så det var ju inte kul.

FL1: Nej. Vad kunde du höra då?

[redacted]: Nej men alltså dem kunde ju hålla på så himla länge alltså dem kunde ju liksom gå och lägga sig. Och sen bara typ… börja dem skrika på varandra igen, alltså… Det var så liksom det hade gått så långt. Att du vet i vanliga fall, i vanliga bråk så kanske man bråkar lite och så löser man det och sen är det fine. Men dem höll ju på det var ju liksom en ond cirkel det var ju bara om och om och så höll dem på hur länge som helst… SÅ jag har ju vaknat av att dem har skrikit och så.

FL1: Och då, hör du båda skrika då?

[redacted]: *(Tyst)*.

FL1: Mm.

[redacted]: Mm.

FL1: Och vad, hör, vad kunde du höra för alltså andra ljud? Förutom att dem skrek. Jag tänker kunde du höra om, alltså om det var någon, om det, om dem rörde vid varandra?

[redacted]: Nej.

FL1: Nej.

[redacted]: Det gjorde jag inte. Det var ju mest att dem skrek då… Och jag vill ju inte höra det som sagt. Så jag lyssnade väll på musik eller kollade på tv eller någonting.

FL1: Mm.

[redacted]: Det är ju det alla har sagt när man var liten, ja men… sätt bara på dig hörlurar och… låtsas som ingenting typ… Eller gå därifrån och det är ju det jag har gjort.

FL1: Vem är det som har sagt det? När du.

[redacted]: Ja men typ kompisar kanske.

FL1: Ja.

[redacted]: Alltså när man var mindre typ.

HEMLIG

FL1: Ja.

[redacted]: Och jag har sagt att det är jobbigt hemma alltså det har ju varit det länge jag har väll sagt det till folk liksom. Att det är jobbigt och att dem dricker… och skriker.

(Tystnad ca 19 sekunder)

FL1: Hur har kontakten med socialtjänsten varit genom åren?

[redacted]: Inte bra… Det har bara gjort saken värre.

FL1: Hur menar du? Berätta.

[redacted]: Nej men *(suckar)* dem gillade inte att, mamma och pappa gillade inte, jag försökte ju liksom, jag visste inte vad, vad jag skulle göra vem jag skulle prata med så då blev det ju att jag… pratade med typ så här, min kompis morsa eller något sånt.

FL1: Mm.

[redacted]: Och sen kontaktade hon väll SOC och då… ja, då fick ju mamma och pappa reda på det liksom och sen har det ju varit från skolan också tror jag. Att jag har pratat med typ någon kurator eller någonting och sen så ringde dem till SOC. Men det har ju liksom aldrig blivit någon lösning jag gjorde det bara för att jag ville att det skulle bli bättre liksom. Men det har inte blivit bättre det har ju bara blivit sämre. För så får dem reda på det och dem är ju väldigt liksom, bra när dem är nyktra och dem är som helt vanliga människor liksom… Så då har vi ju bara haft samtal typ pratat. Och så blev det ändå ingen skillnad. Så blev dem typ arg på mig istället.

FL1: Mm.

[redacted]: För dem tyckte väll att, jag hade det bra… Vet inte.

(Tystnad ca 12 sekunder)

FL1: Mm.

[redacted]: Det är som att dem liksom aldrig förstod att det dem gjorde var fel alltså, som med poliser har varit in, alltså ja, har kommit dit och SOC och. Alltså det har ju varit massa grejer liksom. Men dem fattar ju ändå inte, dem tror att allt är… att det är som det ska vara, att det brukar vara så typ. *(Suckar)*. Jag fattar liksom inte.

FL1: Jag tycker inte, jag tänker så här, du säger att du tycker att din pappa har varit jättebra och så. Samtidigt går ju inte det ihop riktigt tycker jag när man ändå hör, du säger att du hör

HEMLIG

honom hur han uttrycker sig mot din mamma och då där. Hur, alltså, har du tänkt på hur, varför du säger så liksom och så?

[redacted]: Men alltså han är ju bra mot mig. Och [redacted] och… alla andra alltså vad jag har fattat det som liksom. Vi har ju sommarställe vi brukar vara där vi har trevligt vi grillar, alltså allt är ju liksom bra och han är ju trevlig snäll mot mig, hjälper mig och… Det var ju mer mamma han liksom inte var jätte… snäll mot, när han drack. Men mot mig har han ju aldrig gjort någonting.

FL1: Mm. Då förstår jag hur du menar… Men just det här som, med andra. Alltså när det var andra människor där hur…

[redacted]: Mm.

FL1: … hur var din pappa då mot din mamma?

[redacted]: Då var han bra mot henne.

FL1: Mm. På vilket sätt? Beskriv lite hur han var då.

[redacted]: Nej men… han ville ju inte att folk skulle veta att dem drack och sånt. Så på typ julafton och såna där grejer när det var folk över, då drack han ju inte. Typ, då var det mamma som drack… Så han ville ju visa sig bra liksom.

FL1: Mm. Så hur tror du att han uppfattades då av folk då? Eller av, hur uppfattades både din mamma och pappa då av andra tror du?

[redacted]: Ja men då uppfattas han ju trevlig, bra. Alltså det var ju inga bråk då när liksom på julafton och sånt där. Då var det ju mer att mamma drack liksom. Men ingen sa ju någonting då heller. Hennes familj eller… syskon.

FL1: Mm.

[redacted]: Det är ju liksom inte… *(suckar)* ja jag vet inte, det är, det är inte jättenormalt att man ska liksom dricka jättemycket på julafton när alla är där och. Det är ju liksom en trevlig dag för alla.

FL1: Hur tror du att hon uppfattades då din mamma av andra?

[redacted]: Men hon har alltid varit jättetrevlig och hjälpt till och laga mat och… Men, man visste väll att hon hade problem med drickandet men ingen… visste vad dem skulle göra eller vågade säga någonting liksom.

FL1: Mm.

HEMLIG

[redacted]: Så man visste ju.

FL1: Mm. Ska vi se här. [redacted] vi har, vi tar en kort liten paus här bara…

[redacted]: Mm.

FL1: … så att jag kan ändra inspelningen. Gör vi så, klockan är…

MÄB: (Ohörbart).

FL2: 10:35.

[redacted]: Nej.

/Ljudfil slut/

/Ljudfil 2/2 00:07:45/

FL1: Så och nu är klockan.

FL2: 10:36.

FL1: 10:36. Okej, jag tänker just det här kring socialtjänsten säger du och polisen kom och så.

[redacted]: Mm.

FL1: Du tyckte inte att det, att det hände någonting. När polisen kom, vad kommer du ihåg hade hänt då?

[redacted]: Alltså jag tror det har varit flera gånger.

FL1: Ja.

[redacted]: Men… jag vet inte, jag trodde väll att dem hade skrikit på varandra så grannarna hade klagat, ringt polisen.

FL1: Hur var det med våld då?

[redacted]: Det var inget…

FL1: Från deras sida.

[redacted]: Alltså jag har ju inte varit hemma då så jag vet inte… just vad som hände den dagen.

HEMLIG

FL1: Mm, okej. Hur satt, alltså hur satt oftast mamma och pappa om man tänker nu i vardagsrummet…

[redacted]: Mm.

FL1: … så där tv:n är. Hade dem några speciella platser…

[redacted]: Ja.

FL1: … som dem satt vid?

[redacted]: Pappa satt i den där soffan, som är så, jag vet inte hur jag ska förklara.

FL1: Var det en två eller tre-sits soffa?

[redacted]: Två.

FL1: En två-sits soffa.

[redacted]: Och mamma satt i den här som är lång så, tre.

FL1: Jaha och mamma satt i tre-sits soffan. Och pappa i den två-sits soffan.

[redacted]: Mm.

FL1: Okej. Så dem hade sina platser där, okej.

[redacted]: Och…

FL1: Ja.

[redacted]: Nej men det har ju varit någon gång eller, någon gång när polisen kom. *(Suckar)* då var ju inte jag hemma men eh, jag antar att pappa sätt häktad då eller jag vet inte någon dag eller så. Då kom ju poliserna, då var jag på mitt rum, mamma var hemma. Och så kom poliserna dit och… frågade om dem fick prata med mig för att jag var ju minderårig liksom.

FL1: Mm.

[redacted]: Och då hade hon sagt nej… Så att jag har ju liksom aldrig pratat med någon, polisen innan, om det här.

FL1: Mm.

HEMLIG

[redacted]: Dem gillade ju inte när poliser och SOC och sånt var inblandat. Dem ville ju bara leva i sin bubbla liksom.

FL1: Mm. Vad tänkte du då, att inte du fick prata?

[redacted]: Ja men, jag vet inte konstigt typ, nertryckt lite.

FL1: Mm. Vad sa mamma då hade hänt då?

[redacted]: Nej men att dem hade bråkat, alltså hon förklarade ju liksom aldrig, dem sa ju aldrig någonting det var ju helt lugnt dagen efter liksom som att inget hade hänt… Dem sa bara ja men det kommer inte hända igen vi ska sluta… Så, men så blev det aldrig.

FL1: Vad tror du det var som gjorde att mamma inte tillät att du fick prata med polisen?

[redacted]: Jag vet inte… Förmodligen för och kanske rädda pappa… Också lite… Dem ville väll att, hon ville väll att vi skulle vara en vanlig fin familj liksom.

FL1: Just det här att, som du sa tidigare då att, kontakten med din pappa tyckte du var bra. Och för han var ju snäll mot dig säger du men inte mot din mamma. Var det någon som reagerade (ohörbart) pappa gjorde någonting på din mamma?

[redacted]: Nej.

FL1: Nej.

[redacted]: Nej alltså hon hade ju liksom inte… hon har haft skador men… ingen har sagt någonting.

FL1: Mm. Vart såg du hennes skador någonstans då? När du såg dem.

[redacted]: Blåmärken… här har hon ju haft något, ögonbrynet typ. Hon brukar ha så här eller hon har haft så här plåster där.

FL1: Men annars vart var blåmärkena då?

[redacted]: På benen, mest. På armarna har jag sett också.

FL1: Mm. Hur var det i ansiktet då?

[redacted]: Alltså normalt. Förutom den där gången när jag såg där… Men hon var ju aldrig liksom blåslagen eller alltså det var ju aldrig så.

FL1: Hur var hon med och söka så här sjukvård och sånt då?

HEMLIG

[redacted]: Ja det gjorde hon aldrig.

FL1: Nej.

[redacted]: Hon hade ju klagat på huvudvärk. Eh och jag tänkte ju liksom så här, jag sa inte det till henne då men. Jag tänker ju så här varför söker man inte upp vård då liksom.

FL1: Hur var det med mediciner då?

[redacted]: Jag tror inte hon tog några… Hon tog väll Ipren och så… Astma hade hon ju också, astmamedicin.

FL1: Mm. Ipren och astmamedicin, mm. Och förutom och dricka då som dem hade, var det något, tog, missbrukade dem något annat?

[redacted]: Nej.

FL1: Nej.

[redacted]: Inte vad jag vet i alla fall.

FL1: Nej… mm… Är det någon fråga du tänker på?

FL2: Jag tänkte mer, vi har ju varit hemma hos er och noterat att det är lite hål i väggen…

[redacted]: Mm.

FL2: … och den typen av skador så.

[redacted]: Mhm.

FL2: Vad kan du säga om det?

[redacted]: Vart är dem eller alltså vad?

FL2: Det är på lite olika ställen.

[redacted]: Mhm… Ja antagligen har hon ju ramlat eller så har pappa puttat henne.

FL2: Mm… Är det någonting som du har noterat?

[redacted]: Nej.

HEMLIG

FL2: Nej.

[redacted]: Vi brukar, vi hade ju, vi har ju liksom inte renoverat eller nåt sånt, vi har ju haft… alla möbler och allting länge liksom.

FL2: Mm.

FL1: Jag tänker så här [redacted], det här är ju ändå… Du kanske behöver tänka lite mer nu det är väldigt mycket på en gång. Så jag tänker att vi, om inte du har någonting Elisabeth…

MÄB: Nej.

FL1: … nu som du vill säga så tänker jag att vi avslutar förhöret.

[redacted]: Mm.

FL1: Klockan är.

FL2: 10:43.

FL1: 10:43.

/Förhör slut/

Polisen

Dialogutskrift förhör 2 med Per 2024-03-23

Signerat av

Signerat datum

Enhet
Region Stockholm, BINR 8 PO Sthlm Nord

Diarienr
5000-K350152-24

Originalhandlingens förvaringsplats	Datum	Tid
	2024-09-16	14:37

Involverade personer	Personnummer/Orgnr	Roll
Forsberg, Per		Berörd person

Involverad personal	Funktion
Susanne Wide	Uppgiftslämnare

HEMLIG

Ärendenummer: K350152-24
Hörd person: Per Forsberg
Förhörsdatum: 24-03-23
Förhörsledare, FL1: Höckerman
Biträdande förhörsledare, FL2: Bengtsson
Övriga närvarande: Försvarare
Utskrivet av: u0088891

FL1: Bra, startar vi förhöret. Då kommer jag berätta dina rättigheter för dig.

Per: Mm.

FL1: Du har rätt att inte yttra dig om brottsmisstankarna eller medverka i utredningen av din egen skuld. Du har rätt att ha en försvarare här närvarande i det här förhöret, i kommande förhör och i en eventuell huvudförhandling. Om staten betalar kostnaden för en offentlig försvarare och du skulle dömas för brott, då kan du bli skyldig att betala tillbaka hela eller delar av beloppet. Du har rätt till att ta del av vår utredning så länge det kan ske utan men för utredningen och du har rätt till att ta del av eventuell förändring av brottsmisstanken.

Per: Mm.

FL1: Förstår du dina rättigheter?

Per: Ja, ja men.

FL1: Mm. Då kommer jag delge dig brottsmisstanken. Det är två misstankar. Första misstanken är försök till mord genom att du på okänt sätt tillfogat målsägande livshotande skador det här ska ha ägt rum vid Grantoppsgränd 56 i Hässelby, idag, alltså 2024-03-23 klockan 05:45. Den andra misstanken är våldtäkt av normalgraden genom att du genomfört sexuella handlingar som är att jämföra med samlag. Det här skall ha ägt rum vid Grantoppsgränd 56 i Hässelby igår, alltså 2024-03-22 mellan klockan 22:30 och 23:30. Förstår du misstankarna som är riktade mot dig?

Per: Mm, mm.

FL1: Mm, bra. Innan vi går vidare med förhöret, känner ni att ni skulle vilja ta en paus och prata litegrann?

FL2: Det får du avgöra Per.

Per: Ja, Det kan väl bara kommen, kan jag, kan jag kommentera någonting nu eller?

FL1: Du får kommentera nu om du vill?

HEMLIG

Per: Jag tänkte det där först, försök till mord, var det 5:45 du sa?

FL1: 05:45 ja.

Per: Ja.

FL1: Precis. Så på, på morgonen.

Per: Men det kan ju inte, för att, då var ju både ambulansen och polisen och allting redan där.

FL1: Ja.

Per: Så jag ringde ju vid 04:30 kanske.

FL1: Okej.

Per: Så gjorde jag ju HLR och ja, och följde hans instruktioner på 112.

FL1: Ja. Vill du börja berätta om händelsen nu eller vill du ha en paus med din försvarare innan?

Per: (Ohörbart).

FL2: Du avgör.

Per: Ja.

FL2: (Ohörbart).

FL1: Ja.

Per: Nej, jag (ohörbart).

FL1: Du det, det här är upp till dig, du ser ju inte som, du ser inte ut att vara mer eller mindre skyldig för att man vill ha paus och prata med sin försvarare.

Per: Nej, nej.

FL1: Det är ingenting som påverkar det här.

Per: Nej, jag tror inte jag har någonting att.

FL1: Nej.

HEMLIG

FL2: Då fortsätter vi.

FL1: Då gör vi så.

FL2: Det är bara säga till om du (ohörbart).

Per: Ja.

FL1: Ja absolut. Men då säger jag det, med egna ord då, berätta fritt vad var det som hände.

Per: Ja alltså, när jag skulle, (ohörbart) vart ska jag börja någonstans då? När jag, det gick, jag skulle försöka väcka [redacted] där vid halv fem, fem eller, eller jag märkte ju att hon var ganska stillaliggande i sängen, hon låg ju på rygg. Men jag hörde ju att hon andades och, men jag tyckte hon snarkade ganska mycket. Och då försökte jag ju väcka henne men, men det gick ju inte att väcka henne. Då vart jag ju jätteorolig så då ringde jag ju 112 då och följde hans instruktioner med smärtstimulering i bröstkorgen och det.

FL1: Mm.

Per: Men jag hade, fick inga reak, respons ändå. Och sen fick jag ju order av honom att ta ner henne på golv. Hon låg ju i sängen då (ohörbart) ta ner henne på golvet och börja med HLR då. Och det gjorde jag ju, (ohörbart) var ju ganska traumatiskt alltså egentligen. Till saken hör, hon har ju själv sagt [redacted] i början av veckan här, hon, jag tror hon sjukskrev sig till och med på tisdagen, att hon har ju haft ont i huvudet i fyra dagar. Hon, och hon är, hon brukar inte beklaga sig så mycket, men hon sa ju att du skulle bara veta hur ont jag har det. Men jag tyckte ju redan efter en, två dagar kändes det ju inte normalt att ha ont i huvudet. Sa jag det till henne, ska du inte ringa 1177 eller gå ner till vårdcentralen liksom. Men ä, men hon ville inte göra det. Jag erbjöd mig själv att ringa 1177 för att det kändes ju inte riktigt normalt att det ska vara sådär. Hon hade jätteont också då.

FL1: Mm.

Per: Ja men, men sen vart det bättre. Det där höll väl i sig till på torsdagen men sen började det vända och bli bättre och då lugnade jag ner mig, jag tänkte inte så mycket mer på det där alltså. Men hon åt ju Alvedon och, och smärtstillande då så då vart det väl lite bättre (ohörbart). Men nu i efterhand så tänker jag ju nästan om det kan har vart någonting redan då liksom med någon liten blödning eller någonting sånt där. Om ef, med eftertanke så skulle man ju tagit tag i det på en gång. Men i och med att det börjar bli bättre där, så då reagerar inte jag och hon tryckte ju inte på själv någonting heller. Och sen hur hon har fått (ohörbart) det vet jag inte alltså, för jag, jag har ju en historik med lite problematik med alkohol. Hon har ju till och med, vad heter det? Företagsläkaren har vart in, hon jobbar ju på Länsförsäkringar. Har ju vart inkopplad och, och sen har ju hon fått äta Antabus hur länge, i många år. Så det finns ju dokumenterat och även det måste synas också på leverprover om man skulle ta prov på henne.

HEMLIG

FL1: Mm.

Per: Och även dottern har ju, hon bor ju inte hemma längre men hon bodde hemma de, och jag var ju också det, liksom när hon skulle gå upp på nätterna, vi bor ju i radhus ju.

FL1: Mm.

Per: Med trappa, då var man ju livrädd att hon skulle vingla ner för trappan och det hände ju flera gånger att hon ramlade, så att både (ohörbart) och jag såg det alltså. Så jag var inte ensam och, ja hon ramlade ju även på Julafton när vi hade hela släkten där också som såg det. Så det, ja men jag, och jag försökte ju hela tiden vad ska du upp och göra? Ligg kvar i sängen liksom. Ja men det var väl ungefär det som hände egentligen. Ja det vart, jag, ja vi drack lite vin också, jag gick ju upp före [redacted] på kvällen så hon var ju kvar där nere själv. Ja hon har ju som sagt problem alltså med spriten. Och det, ja det vet ju alla i släkten om också sånt där. Och barnen är, om ni pratar med barnen, så dom är också. Så jag vet inte vad, hur, de, om, om, om det var så att hon fått den här första hjärnblödningen, ja, jag vet inte, för jag. Jag märkte inte någonting av att jag tyckte att hon hade ramlat eller någonting innan det här, men jag, det är inte alltid jag ser vad hon gör för någonting. Och jag kan ju, jag, jag ligger ju och sover också, så hon kan ju ramla på natten också. Men jag, jag märkte ju ingenting när jag gjorde HLR på henne att jag såg att hon hade någon skada i huvudet eller något sånt där, eller någon svullnad eller något blåmärke eller något. Det såg inte jag.

För hade jag sett det, då hade jag reagerat tidigare också. Alltså så jag är helt oskyldig i det här alltså. Så jag vet inte det där med våldtäkten där, eller försök till våldtäkt, alltså om, om ni har fått det från telefonen eller, kan jag fråga det eller?

FL1: Nej berätta, du, du får lov att berätta själv först vad.

Per: Okej.

FL1: Vad det är som har hänt.

Per: Nej i så fall är det ju det att om ni tittar, om det är telefonen så har jag ju (ohörbart). Ja men vi har ju en massageapparat då och [redacted] gillar, det finns ju ett filmklipp tidigare i det där hon är med på, alltså hon gillar ju det där. Och jag, nej men jag tyckte väl att, jag trodde hon bara låg och sov på fyllan helt enkelt att, det var inget mer. Så jag tänkte bara att det skulle vara kul att, att hon skulle vakna och bli tänd av det så att säga. Så det var ingen tanke på något sätt att jag skulle försöka våldta henne eller, jag var ju inte ens, så det var ju bara med massageapparat. För det, det finns ju, det filmklippet finns ju också när hon, när hon är med på och tycker, hon gill, tycker om det också… Nej alltså jag, alltså jag, som sagt alltså, jag tycker att jag känner mig jäkligt oskyldig alltså överlag, helt och håller alltså. Och det vart för det första [redacted] är, var på sjukhuset och sen behöva lämna när hon var så pass sjuk och lämna mina barn där också, jag tycker det var, nej det gillar jag inte alls. Hoppas att det

HEMLIG

kanske, jag vet inte om det blir bättre av att, när [redacted], om hon blir piggare och kan prata om det, för då kan hon ju, då kommer hon ju kunna berätta hur det var. Borde inte det ligga i polisens intresse också att prata med [redacted]?

FL2: Just nu, just nu pratar vi med dig.

Per: Ja. Jag menar för om ni kan prata med henne då kommer ju hon berätta hur det är.

FL2: Men just nu pratar vi med dig.

Per: Ja jo, precis, jo. Nu tappade jag tråden, men, nej det var inge. Nej inget mer direkt.

FL1: Mm.

Per: Alltså eftersom hon andades och jag såg inga skador på henne, jag reagerade inte ens på, ja att, att det var någonting fel alltså. Så fort jag gjorde det, då ringde jag direkt alltså, jag tvekade inte en sekund. Och jag hade ju honom 112 killen i telefonen där och han instruerade mig hur jag skulle göra HLR och, och vi räknade ju tillsammans och allting, så jag gjorde precis allting jag ku, det som jag ång, ångrar är, eller ångrar och ångrar, att jag inte, ja jag tänkte inte på nån, att någonting var fel tidigare. Och det hängde nog ihop med att dom här två, dom sista två dagarna hade hon ju känt sig bättre i huvudet. Så jag la inte ihop det bara.

(Tyst cirka 22 sekunde)

FL1: Mm. (Tyst cirka 40 sekunder) Bara läser igenom det jag skrivit… Mm. Men om du berättar om vad ni gjorde under kvällen igår.

Per: Ja, men det var inte så mycket, vi kollade ju på, vad fan var det vi kollade på då? Marko och Irma på Discovery och sen kollade vi väl på Mästerkocken och drack lite, drack lite vin. Ja e, kanske drack tre, fyra glas och sen gick jag upp ganska tidigt vid nio, så [redacted] var ju kvar och hon drack ju mer än vad jag gjorde, det gör hon ju (ohörbart).

FL2: Och när du säger gick upp, vad menar du då?

Per: Ja, tv:n och det är ju på nedervåningen, så (ohörbart) och sängkammaren är ju på ovanvåningen. Så jag gick upp och la mig vid nio tiden och då var hon kvar där nere. Sen när jag vakna, då sov, då låg ju hon på rygg bredvid, så jag vet.

FL1: Sov, sovrummet var där uppe?

Per: Mm.

FL1: Ja.

HEMLIG

Per: Så, men jag tänkte inte mer, hon låg ju på rygg men det, rygg och, men hon hade ju inga skador på sig eller någonting vad jag såg och hon andades ju, jag tyckte visserligen att hon snarkade ganska mycket, men det kan ju hända om hon dricker också, att hon snarkar mycket. Men det, det har ju vart problem med sprit, alltså det är ju så att man får gömma grejerna för na liksom. Och ska man ut och promenera eller små, ut och jogga eller någonting, man vågar ju knappt gå ut för man är rädd att hon, när man kommer hem så ska hon vara påverkad liksom. Så att det blir ju ganska nojigt egentligen tycker jag. Och sen är det ju, hon har ju sånt, hon jobbar ju med internationell (ohörbart) är väl ett ganska bra jobb. Men hon kan ju jobba hemifrån också så att, då händer det ju att hon sitter med ett glas rosé liksom och morgonrock liksom. Så jag tror inte att det har varit så bra för henne att jobba hem, kunna jobba hem. Men det började väl med det här covid egentligen liksom. Att det inte hade vart bättre om hon hade kunnat gå till jobbet, för då hade dom haft koll på na.

FL1: Du berättar att du går upp och, klockan nio.

Per: Mm.

FL1: Vad händer efter du gått och lagt dig?

Per: Jag somnar ganska fort alltså.

FL1: Mm.

Per: Jag vet inte, det enda jag vet är att när jag vaknar till sen, då ligger [redacted] bredvid på rygg, men hon ligger ganska långt i mitten av sängen tycker jag, men. Men det var, jag såg inga skador på henne och inget blod heller eller. Visserligen var det ju mörkt men, jag brukar ha tv:n ändå för jag har lite svårt med sömnen och sådär. Så jag såg ingenting att någonting var knasigt med henne.

FL1: Och vad händer sen efter att du vaknar till?

Per: Ja men då, var ju då jag kom på den där att jag tänkte jag skulle försöka göra henne lite tänd liksom.

FL1: Mm, ja.

Per: Och (ohörbart), Och planen var väl att hon skulle vakna till och vart sugen och, så hade jag också fått vara med kanske, var ju planen.

FL1: Okej, så du, du tänker att du ska försöka göra henne lite tänd?

Per: Ja.

FL1: Kan du berätta mer, vad är det som händer.

HEMLIG

Per: Nej men, det är att jag, var ju in, dildon, (ohörbart) tar den i slidan liksom.

FL1: Du kör in den slidan.

Per: Mm.

FL1: Förstod jag rätt då?

Per: Mm, mm.

FL1: Mm, mm.

Per: Men hon, det finns ju en film i kameran, det, telefonen där, ja hon gillar ju att bli filmad, lite sånt där också.

FL1: Mm. Vad händer efter att du kör in dildon i hennes slida?

Per: Nej men då (ohörbart), jag märk, det vart ju ingen större reaktion liksom, jag uppfattade det bara som att hon var bara fylle, fylletrött liksom så jag, det var inget mer efter det. Utan jag, jag vart ju inge. Ja eller planen var ju att hon skulle vakna och vi skulle ha sex tillsammans ju, men hon var, hon (ohörbart) riktigt till. Så det vart ju aldrig någon sex så för min del.

FL1: Och vad händer när du märker att hon inte vaknar?

Per: På morgon?

FL1: Nej under, när du har kvicknat till och stoppade in den i dildon och så märker du att hon inte vaknar.

Per: Nej men då ger jag upp bara.

FL1: Mm.

Per: Så att det var ju inte att jag.

FL1: Mm.

Per: Med min egen snopp och, det var ingen, inget penetrering på något sätt från min sida. Och jag smörjde ju in, bara för att va, eller, jag vet inte (ohörbart) ska berätta det men.

FL1: Absolut.

HEMLIG

Per: Jag smörjde ju in dil, bara för att den skulle gå lätt, eller att det inte skulle göra något ont eller något sånt.

FL1: Hur länge pågår detta?

Per: Nej jag, jag vågar inte riktigt svara på det faktiskt. Halvtimma kanske. Nej jag är osäker på det faktiskt, jag måste säga det, jag, det var ju, jag hade ju druckit lite vin själv också, så jag vakna till, var relativt nyvaken så jag, jag är osäker faktiskt.

FL1: Mm. Kan du berätta mer om filmandet?

Per: Jag kommer inte ihåg så jävla mycket ärligt talat alltså. Nej det var inge värre än att jag filmade bara.

FL1: Jag tänker exempelvis hur du filmar och hur länge.

Per: Nej det var bara rakt mot liksom. Och sen jag, jag vågar inte svara på riktigt hur länge faktiskt. Jag gav ju upp när jag inte märkte att det, tanken var ju att hon skulle bli tänd liksom. Det var ju min idé, att jag själv skulle få ha sex liksom.

FL1: Hur många filmer filmade du?

Per: (Ohörbart), två, två tre kanske, två, eller två kanske, ja, jag… Alltså vi har ju varit ihop i 37 år. Ja grabben, han är ju 33. Så ja, ja det, det är inte första gången vi har, vi ligger med varandra om man säger så då. Hon är ju, hon gillar ju det där också ju som sagt. Hon gillar ju även att jag filmar henne. Nej, så att jag känner inte att jag gjort något, nej det kanske känn, alltså det där var väl inte världens bästa idé liksom, det kan jag hålla med om. Men jag tycker inte att det, det kändes inte som det var någon stor grej egentligen alltså. Det, vi har, jag har gjort det förut och tagit bort film liksom (ohörbart) spelat in henne också. En finns väl fortfarande kvar och. Ja det blir ju sådär när man har varit ihop lite längre, att man måste kanske behöva lite bensin på brasan liksom.

FL1: Men sen så säger du att du ger upp, då tolkar jag det som att du somnar igen.

Per: Ja, precis, ja jag har ingen ny, jag har ingen erektio, eller jag har inte nån, jag har ingen penetrering (ohörbart) på henne alls.

FL1: Vad händer nästa gång du vaknar?

Per: Alltså jag kommer inte ihåg alltså. Alltså det, jag vaknar väl ganska ofta, vaknar säkert två, tre, fyra gånger per natt alltså som genomsnitt alltså. Jag har ju problem med mi, med sömnen.

HEMLIG

FL1: Jag tänker mer nästa gång du vaknar och du märker att någonting är fel, det du berättade lite om själv.

Per: Ja.

FL1: Det var lite, var lite den jag menade.

Per: Nej alltså, näst, när jag märkte att det var fel, det var ju att liksom, då var ju klockan halv fem på morgon, och jag hörde ju att hon snarkade och sådär, och. Men jag tyckte att hon, att hon hade ju legat stilla i sängen så läng, hon hade ju legat på mi, nästa mitt i sängen med, på rygg. Jag menar, när man sover, man rör sig ju alltid lite liksom, man är ju inte helt stilla, så då börjar ju kronan ramla ner, att någonting inte är som det ska, då försökte jag väcka henne liksom, men det gick ju inte. Och det gick inte lång tid emellan alltså innan jag ringde 112. För jag förstod att det här är inte, nej det är inte riktigt normalt det här.

FL1: Vad händer efter att du gör HLR. Du berättar ju det lite, du tar ner henne och får instruktioner och sånt. Vad händer efter?

Per: Ja, jag sku, jag slet ner na på golvet.

FL1: Mm.

Per: Nej men det vart inte så mycket, jag hade honom 112 killen på hö, högtalaren då och följde ju hans instruktioner hela tiden, att jag räknade ju på kompressioner, sen skulle jag blåsa.

FL1: Mm, mm.

Per: Blåsa in luft. Så jag följde ju, och sen frågade jag han hu, om, om jag bodde, hur vi bodde, sa bor ju i radhus.

FL1: Ja.

Per: Och då frågade han om det var, om det var låst, om dörren var låst, ja men det är den ju sa jag. Men då får du, då sa då kan du gå ner och öppna dörren nu och när jag, när jag öppnade dörren då var, ja då (ohörbart) ambulansen precis fram, framme vid dörren där. Så jag, nej det gick, det gick (ohörbart) egentligen från att, att det gick, lämnade bara henne bara för att öppna dörren liksom så kom ju dom upp och tog över. Men jag fick ju slita ner henne liksom. Han sa ju det att det, ja det, det pre, det är viktigare att du gör det här liksom. Jag uppfattade aldrig att jag skulle, tänkte att, att jag skulle behöva göra HLR, för jag, hon andades, det trodde jag bara man gjorde när man inte andades. Men då (ohörbart), ja det sa dom på en gång. Och det höll jag väll på med, vet inte, vi (ohörbart) tidsmässigt det blev, kan det vara? 10, 15 minuter kanske, jag vet inte. Jag vågar inte svara, för det var ganska traumatiskt alltså.

HEMLIG

FL1: Mm.

Per: Och sen var ju dom kvar, ambu, det var ju ambulans, två ambulanser tror jag det var och akutläkaren var ju också där och polisen var där och brandmännen var där tror jag också. Var jäkla utrustning. Men dom var ju, ena ambulansen var ju kvar med mig då, för jag var ju lite skärr, skärrad, så då var dom kvar tills jag ringde min, våran son [redacted] då, så kom ju han och då. Så dom, dom var jäkligt schyssta faktiskt och stötta. Är det bara jag som fryser eller? Är det kallt här? Nej.

FL1: Vart var, du berättade att du ambul, du och en ambulans var kvar.

Per: Aa.

FL1: Vart var du och ambulansen som vart kvar?

Per: Ja, all, alla, dom tog ju [redacted] relativt fort. Men alltså det var, jag tror det var två ambulanser, sen försvann ju alla. Polisen var med mig ett tag, var nere i köket. Men dom försvann ju också. Så det enda som var kvar, det var ambulanspersonalen på en, i en av ambulanserna. Och dom vill inte lämna mig ensam förrän sonen hade kommit och ja, det var ju schysst av dom faktiskt. (Ohörbart) fruktansvärd dag, alltså det är ju, man skakar alltså.

FL1: Vart var, vart i huset var du och ambulanspersonalen när ni väntade?

Per: Nej men jag, jag låste upp dörren och då var dom nere vid brevlådan, sen gick jag, låst, ropade jag bara på dom.

FL1: Alltså det här, menar du nu när du går ner första gången eller?

Per: Ja, när jag låste upp dörr, låste upp till brann, brann, eller till.

FL1: Ja, nej jag menade när, när dom har dragit. Du sa att dom tog [redacted] snabbt.

Per: Ja.

FL1: Men berättade att polisen var nere med dig i köket, sen drog dom.

Per: Mm.

FL1: Och det var en ambulans kvar.

Per: Ja.

FL1: (Ohörbart) lämna dig ensam.

HEMLIG

Per: Nej.

FL1: När ni väntar.

Per: Ja.

FL1: Vart i huset? (Ohörbart).

Per: Nej men då var vi ju, då satt vi vid köksbordet, jag frågade om dom vill ha kaffe liksom. Hon var från Göteborg och hon var jäkligt trevlig också. Men jag var ju chockad också. Jag kommer ju inte ihåg vad vi pratade om nästan. Ja lite gör jag, men det, men det var väl så att dom inte ville lämna mig ensam (ohörbart).

FL1: Mm.

Per: Sen åkte ju vi, barnen och jag. För dom tyckte att det bästa var åka till KS. Dom skrev ju upp var dom skulle köra henne liksom.

FL1: Mm.

Per: Och vad dom trodde skulle hända.

FL1: Mm.

Per: Och tyckte dom ju att det bästa är ju att åka dit liksom. Så vi var ju där kanske halv nio då, jag och barnen då.

FL1: Vid sjukhuset då?

Per: Ja.

FL1: Ja.

Per: Och då kom dom ju med henne precis ne, op, från operation med hi, ut från hissen då. (Ohörbart) låg där, men då, mel, operationen hade ju gått, det var ju det vi, operationen hade ju gått bra sa läkaren men det var ju alltså fo, det var ju inte ofara, alltså, ja, vad heter ordet? Ja i ofa, ve, of, ja inte ofara, ja, men fan (ohörbart).Ja det, ja det var ju fortfarande farligt så att säga, vad fan heter det? Ja, nej alltså att det, hälsotillståndet var ju fortfarande allvarligt alltså även fast operationen hade gått bra. Men det var ju jä, och behöva åka därifrån, det var ju skitjobbigt alltså. Och min dotter grinar och liksom och. Jag hade ju hoppats att det bara skulle, ja, räcka med att vi satt och pratade lite med barnen och allihopa kanske, vara med och sen hade det varit klart sen.

HEMLIG

Mm… Alltså hon har ju en historik på sig med att, med att ramla när hon dricker och det är ju flera stycken som har, kan intyga det också. Jag menar hon ramlade ju till och med när vi hade jul, julafton hemma, då var vi ju ändå 20 pers där liksom. Så det finns ju. Och barnen har ju sett mycket också.

FL1: Du berättar ju att du inte ser några skador på [redacted] när du vaknar.

Per: Ja.

FL1: Har du sett något mer under dagen?

Per: Nej jag har inte träffat [redacted] något mer efter. Dom tog ju henne (ohörbart) vid fem tiden på morgon eller någonting sånt. Sen har inte jag sett, jo jag såg henne bara när dom rullade ut henne snabbt från hissen in på, på IVA.

FL1: Mm.

Per: …Jag försökte få henne att söka hjälp också men hon är ju så jäkla envis också. Barnen har ju också varit inblandade med att hon, (ohörbart) hjälp mamma. Och mina föräldrar också, ja.

FL1: Ja, okej. Känner att jag har fått en bra bild av vad det är som har hänt. Har du några frågor du vill ställa?

FL2: Ja.

FL1: Mm.

FL2: Får jag hoppa in lite?

FL1: Absolut.

FL2: Ska se om jag minns rätt utifrån vad du berättade här, men du sa någonting när du, om jag minns rätt här nu, får rätta mig om jag har fel men att hon låg i mitten av sängen.

Per: Ja ganska, ja lite mer i mitten av sängen faktiskt. Inte kanske mitt i men.

FL2: Mm.

Per: Int, inte liksom på riktigt sin sida, lite mer åt mitt håll liksom.

FL2: Mm. Jag tänker eftersom du säger det.

Per: Ja.

HEMLIG

FL2: Så känns det som att du reagerar på det. Va, kan du utveckla dina, att du nämner det här?

Per: Jag vet inte varför jag tänkte på det alltså. Det, det var så när jag vaknade bara.

FL2: Mm.

Per: Att hon låg, jag tyckte att dom låg lite mer. Sen att hon låg, hon låg ju på rygg och, och låg ju still ganska stilla liksom. Men hon andade, det, man hörde ju att hon snarkade. Det hörde man ju klart och tydligt.

FL2: Mm.

Per: Men när jag vaknade sen andra. Eller, ja om det var tredje gången eller andra gången. Då var ju klockan halv fem, då var, när hon inte hade rört sig överhuvudtaget tyckte jag, att hon låg fortfarande kvar i, närmre, mer åt mitten, inte rört sig mer åt sin säng. Då började jag bli orolig.

FL2: Sov ni i samma säng?

Per: Mm, (ohörbart) dubbelsäng.

FL2: Mm. Brukar hon snarka?

Per: Ja, alltså om hon har druckit så kan hon ju snarka. Men jag tyckte att det kanske var lite mer än vanligt. Jag hade ju säkert, om, om, om om hon inte hade sagt att (ohörbart) hade blivit, att hon var bättre i huvudet där, fö, för hon var ju, hon hade ju ont i fyra dagar liksom, huvudvärk, men då sa hon ju att hon, dom sista två dagarna att hon började kännas, känn sig bättre med huvudvärken, så då. Jag, jag la inte ihop det liksom med att hon låg, att hon snarkade mycket eller, det var ju lite mer snarkningar än normalt, den antydde jag alltså. Så men jag la aldrig ihop det att det kunde hänga ihop med att hon har fått en blödning i huvudet, ja, i och med att hon sa, sa att hon mådde bättre och det är två dagar. Då, jag kopplar inte ihop det faktiskt. Det är väl det man själv tycker är, att man skulle kanske gjort det. Mina barn säger att jag inte ska tänka så, utan. Men (ohörbart) förstod att det var knas och då reagerade jättefort alltså. Jag älskar henne också, det är därför, fan, jag mår ju, jag vill ju bara vara där, eller jag vill bara höra att det är bra med na.

FL2: Hade hon några skador på kvällen innan du gick och la dig?

Per: Nej det tror jag inte, tror jag inte. Nej alltså jag, ja ingenting man kunde se alltså. Jag sov ju före henne. Så jag såg ju aldrig riktigt när hon klädde av sig eller något sånt. Jag såg ju bara hennes armar och ansikte och. Nej ja, jag jag, ingenting vad jag tänkte på faktiskt. Fan jag, ingenting vad jag tänkte på när hon låg bredvid heller och då hade hon ju.

HEMLIG

Adv: Och berättade, du berättade jag såg bara armar och ansikte, vad var det du menade med det?

Per: Nej alltså jag bara, om, vad, om man har, om man går klädd såhär liksom.

Adv: Ja.

Per: Och med kläder på, då ser man ju kanske bara där.

Adv: Ja, ja.

Per: För jag såg ju inte någonting av hennes övriga kropp liksom för den var ju täckt av kläder.

Adv: Mm.

Per: Men jag såg ingenting heller när hon låg i sängen, då hade hon ju bara tröja och, tröja och trosor.

FL2: För sen berättade ju om det här när du filmade henne.

Per: Ja.

FL2: När skedde det då?

Per: Nej men jag, jag vet inte riktigt. Det var mera som ni upplyste om, det var 22:30 då eller.

FL2: Mm.

Per: Det kan mycket väl stämma.

FL2: Hade hon några skador då som du såg eller?

Per: Nej, nej. Nej, jag tänker, nej, inte vad jag såg alltså.

FL2: Men när du gjorde det här med det du själv berättade där, men filmandet.

Per: Mm.

FL2: Försökte du väcka henne? På något annat sätt då än just det här med dildon som du berättade?

Per: Nej, nej det gjorde jag inte. Nej jag tänkte hon vaknar väl liksom.

HEMLIG

FL2: Mm.

Per: Och det hade ju hon kanske, det hade hon ju säkert gjort om det hade varit som van, om det hade varit normalt alltså. Men jag tre, jag tror ju att hon bara hade ju fått si, hon var ju, den där hjärnblödningen hade ju redan börjat då, då, då redan alltså, så att hon var ju inte med. Jag tror inte jag hade kunnat väckt henne (ohörbart), jag försökte inte göra något mycket, jag bara, med dildon liksom men jag gav ju upp ja, hon, jag fick ju ingen reaktion liksom. Men jag tänk, jag tänkte inte mer på det alltså. Hon, när hon dricker, hon både snarkar och är ju inte med liksom, så jag tänkte inte mer på det, att.

FL2: Mm.

Per: …Prio ett, alltså det är ju att jag skulle vilja komma i kontakt med, för hur hon mår eller om jag kan få prata med sonen eller någonting.

FL2: Hur, hur är er relation?

Per: Nej men det är jättebra när hon är nykter tycker jag, hon är jätte, hon är hjälpsam på alla sätt och vis när hon är nykter och. Hon har ju problem med drickat och det har ju, det har nog inte varit så bra för henne och jobba he, hon kan jo, hon jobbar ju typ två tre dagar hemifrån i veckan så hon bara inne på kontoret typ två dagar i veckan. Och jag tror inte det har varit nå bra för henne för hon sitter och dricker rosé liksom klockan nio på morgon. I morgonrock och jag liksom, så det är ingen som har någon koll på henne.

FL2: Vart jobbar hon någonstans?

Per: På länsförsäkringar i vä, ner mot Värtahamnen där, (ohörbart) vägen.

FL2: Mm.

Per: Så hon har ju ganska bra jobb, men hon har ju, hon har ju, hon har ju haft problem länge liksom, hon har ju. LF har ju själva, hon kom ju nån, men det är många, många år sen nu, men (ohörbart), då kom hon ju till LF och luktade sprit så då märkte ju arbetskamraterna det. Så då vart ju HR inkopplat. Så då, och då fick hon ju gå till företagsläkaren. (Ohörbart) företagsläkaren, han satte ju henne på Antabus i, men jag tror att, nej jag kommer inte ihåg vad han sa ordagrant, men alltså vad det gick ut på var ju att hon gick ju på, i flera år och det är inte normalt att göra det så lång tid, men hon, det, jag tror inte hon, hon, hon, ja hon drack ju även fast, litegrann ändå då, fast hon gick på Antabus, men.

FL2: Hur länge har ni varit tillsammans?

Per: Ja, i 37 år.

FL2: Mm. Hur länge har ni bott tillsammans?

HEMLIG

Per: Ja det är 35, något sånt alltså. 35, 36 år.

FL2: Har ni alltid bott tillsammans eller har det varit att ni har delat på (ohörbart).

Per: Nej, nej vi har alltid bott tillsammans. Bägge barnen är ju, (ohörbart) tillsammans ju.

FL2: Mm. Bor barnen hemma?

Per: Nej, nej, (ohörbart) han är, grabben är 33 och han har egen borätt i Bromsten och dottern har ju, ja hon har ju flyttat hemifrån för typ tre, fyra månader kanske. Hon, så hon bor ju i något såhär att, Attefallshus i Sollentuna. Men hon tog ju körkort här i tisdags.

FL2: Är det annan som bor hos er, någon inneboende eller något sånt?

Per: Nej, nej. Nej det är bara vi nu, och två katter.

FL2: Brukar…

Per: Ja men jag tycker det har, som jag sa där, jag tror inte det har varit bra för [redacted] att, för det började ju med det här med coviden, att då, då, dom kunde börja jobba hemma då och då, då var ingen, du vet det var ingen som hade någon koll på henne med.

FL1: Vilka har tillgång till er bostad om den är låst?

Per: Om den är låst? Jag vågar inte riktigt svara på det om mamma och pappa har nyckel, men. Vi har ju bott där så, ja i så fall har dom fått nyckeln för en himla massa år sen. Och sen, men jag är osäker på [redacted] sonen och [redacted] om dom har någon nyckel, det är inte omöjligt men jag vågar inte svara på det.

FL1: Utanför familjen?

Per: Nej det, det tror jag inte någon.

FL1: Tror du inte eller vet du att ingen har?

Per: Nej jag, jag, jag kan inte se, se det att någon skulle kunna ha det på. Men jag kan inte svara 100 för, ja, det kan ju vara, ja men, ja det kan ju vara, i för sig hade ju när barnen var lite yngre, då tappade dom ju mycket nycklar på fotbollsplaner och skit, men. Det känns ju os, rätt osannolikt ändå att. För det var väl kanske när dom var 13, 14. Men det går ju inte, jag kan inte säga 100 att det.

FL1: Nej men om du har gett den till någon liksom.

HEMLIG

Per: Nej jag har inte gett den till någon, nej, det har jag inte.

FL1: Mm. Bråkar ni i er relation?

Per: Det kan hända, men (ohörbart), ja. Ja inte, jag tycker inte, ja mesta tycker b, det handlar om spriten alltså. Jag får ju springa och gömma jävla vinboxen och ta med mig den upp i sovrummet för att hon inte ska komma åt den och gömma och. Som jag sa tidigare, man vågar knappt gå ut på en promenad eller en joggingrunda för att man ska komma hem och sen har hon hittat nån, hittat och blivit på dojan liksom.

FL2: Men du säger att det kan hända, vad är det som händer då?

Per: Nej men då är det ju att liksom, att jag blir irriterad alltså på att hon dricker. Jag försöker göra allting för att hon ska komma ur det. Men jag tror att dom har det där i, i hennes släkt, [redacted], där dom. För hon har ju, hennes moster har ju haft problem med alkohol och mor, mor, vad heter det? Kusinen, han har ju, han har ju knarkat i många, många år men han är ju schysst nu och jobbar och sådär. Och halvbrorsan är ju också problem med knark, så det är väl, det, det är inte bara jag som säger, det, barnen säger ju också att dom tror att dom har någon slags genetisk.

FL2: Mm. Men du säger, då blir irriterad för att hon dricker.

Per: Mm.

FL2: Kan du beskriva vad som sker? Alltså mellan er, men jag tänker att det är ett bråk eller argumentation, vad är det som händer.

Per: Nej alltså det är mest jag som, jag menar, säg att, ja, att hon, jag menar jag kanske kan ta också något glas eller två, sen lagar jag mat och sen käkar jag, sen blir jag trött och sen tar jag en tupplur framför tv:någon (ohörbart), en halvtimme eller något sånt där, men sen är det bra för mig, där, då, och sen dricker inte jag något mer på hela dagen. Så att man är ju nyk, nykter när jag går och lägger mig. Men [redacted] kan ju nästan gå upp och lägga sig eller sova i soffan också och sen har käkat och börja, börja om igen och dricka.

FL2: Mm.

Per: Och då blir jag ju bara såhär men vafan håller du på med, vad är det för mening?

FL2: Mm.

Per: Liksom och sen, och sen ska hon alltid ha det här sista också innan hon ska gå och lägga sig. Jag menar fan [redacted], du har ju, du har ju, du är ju påverkad så det heter duga, du har ju nästan svårt att gå liksom. Varför ska du ha mer nu för? Så jag har tagit på mig den rollen som lite spritpolis, att hon går via mig liksom. Och det är oftast såna grejer vi bråkar om.

HEMLIG

FL2: Och hur går bråket? För bråk, om du definierar vad det är för dig då i den situationen?

Per: Nej men det är, nej men det är ju det, bara att jag säger varför.

FL2: Mm.

Per: Varför, vad är det för mening. Alltså (ohörbart) liksom, varf, varför ska du dricka när du ska gå upp och lägga dig och sova? Och sen om du, om du knappt kan gå. Och sen ska ändå ha ett halvt glas till, vad är det, jag bara men varför sa jag bara (ohörbart), varför? Det finns ju ingen anledning, varför? Du ska ju bara gå upp, ska upp för trappan och sen ska du lägga dig och sova, varför ska du ha mer nu.

FL2: Är det med normal samtalston eller?

Per: Nej men det är väl nästan som jag pratar nu mer, att (ohörbart) känner ju att jag blir irriterad (ohörbart) börjar prata om det.

FL2: Mm.

Per: Så att nej men det är inget mer och sådär, det, nej.

FL2: Ingen som höjer rösten?

Per: Jo det gör jag, (ohörbart) jo men det gör jag, absolut att jag gör det.

FL1: Vad säger [redacted] då när du säger sådär? Varför.

Per: Nej men hon kan inte svara på varför hon gör det alltså. Jag försökte få ett svar (ohörbart) varför hon dricker så mycket, men jag lyckas aldrig få något svar av henne.

FL1: Mm. Ska vi göra det nu eller?

FL2: Mm.

FL1: Vi ska bara ta en paus för att starta om kameran.

FL2: (Ohörbart).

FL1: 20:01.

FL2: 20:01.

FL1: Ja.

HEMLIG

Paus

Ljudfil 2

Per: Vad är klockan.

FL2: Ska vi se (ohörbart).

Adv: Klockan är 20:02.

FL2: Ja.

Per: Ja, 20:02, okej. Jag har ingen klocka där inne.

FL2: Nej.

FL1: Kan du, du nämner att hon har ramlat tidigare, kan du berätta mer om det?

Per: Ja, alltså det, det, man hör ju när hon, när hon ramlar ner för trappan liksom, det hörs ju. Även fast om jag ligger kvar där på övervåningen och, och sen hör man hur det bara slaskar till i golvet liksom. Och ja man är ju livrädd varenda gång hon ska gå upp och va, jag brukar försöka få henne att hålla sig kvar i sängen på nätterna om hon har druckit för att hon inte ska ramla. Och jag menar när [redacted] bodde hemma, hon var ju också, sa samma sak, man var ju livrädd varenda jävla gång morsan skulle upp på dojan liksom. Men det var ju oftast i trappan hon ramla.

FL1: Mm.

Per: När hon skulle ner.

FL1: …Vad hände när hon ramlade? Hur reagerade hon?

Per: Nej men hon är ju, vid det laget är ju hon så pruttig så hon kan ju knappt gå ordentligt alltså. Alltså hon är ju med över, hon är ju inte med överhuvudtaget. Det finns väl någon bild i telefonen när hon ligger i soffan med, och jag har varit och hämtat en hink, då börjar, då börjar ju hon också, börja bli nästan okontaktbar, då ringde jag grabben och sa fan jag börjar bli orolig nu alltså för morsan.

FL1: Har hon skadat sig någon gång när hon har ramlat?

Per: Ja, det tr, jo det har hon ju. Det har hon faktiskt. Jo då det har hon gjort. Hon har ramlat ute på landet också när jag (ohörbart).

HEMLIG

FL1: Vad hände när hon skadade sig?

Per: Jag kommer inte ihåg, det var så länge sen alltså. Det, alltså det var ju ute på landet och jag höll på byggde sommarstugan och då höll jag på med golv (ohörbart) och då är det ju, då är det ju bara dom här reglarna som man får gå på.

FL1: Mm.

Per: Och då lyckades hon ju halka på någon av dom där reglarna och ramla ner på (ohörbart) slog sig i pannan. Ja men, hon lever ju farligt alltså när hon dricker så mycket.

FL2: När var senaste gången hon ramlade?

Per: …Nej jag kommer fan inte ihåg riktigt alltså ärligt talat. Nej jag vågar inte svara på det ärligt talat faktiskt, det, jag har inget minne av att det, att jag har sett henne ramla nu på den här sista tiden faktiskt, ja. Jag försöker tänka efter, men… Alltså det händer ju ofta när hon ska gå upp på nätterna. Hon kan ju få för sig, alltså även fast hon vaknar på nätterna kan ju hon gå, få för sig att hon ska ner och dricka lite mer vin. Och det är oftast då det händer, då ligger jag i sängen. Så det är inte alla gånger jag vaknar heller, utan den här sista gången, eller den här om det nu vart någonting där och det, men. Nej jag, jag, jag (ohörbart) det var ingenting jag märkte någonting av i vilket fall alltså. Det är mycket möjligt, eftersom det oftast händer på nätterna och när det är mörkt i trappen också. Att, att det, att det, att det hän, att, ja men då sover jag som sagt så jag märk, jag märkte ingenting (ohörbart). Men det var jag som ville att hon skulle ta kontakt med 1177 eller åka ner till vårdcentralen när hon klagade på att hon hade ont i huvudet, det var ju jag som ville att hon skulle göra det. För jag kände att det är inte normalt när hon fyra dagar. Och hon, när hon sa också du ska bara veta hur ont jag har, och hon brukar inte vara den som beklagar sig så, hon är ganska tuff sådär annars.

FL1: Har du någonting som du skulle vilja tillägga som vi inte har frågat dig?

Per: Nej (ohörbart), jag bara säga att jag älskar henne liksom, vi har ju varit ihop i 30, ja 36, 37 år och (ohörbart) vi har ju allting tillsammans liksom. Så jag mår ju dåligt som fan när hon in, när hon inte, när hon är som det är nu på sjukhuset. Och jag är inte heller frisk och hon stä, hon är ju med mig till sjukhuset också (ohörbart). Nej så hon är, det är bara den här jävla spriten, jag hatar den där jävla spriten som (ohörbart) dricker. Hon dricker för mycket, det är det. Tar ju aldrig slut (ohörbart), det får inte finnas någonting kvar liksom det, allting måste bort typ.

FL1: Har försvararen några frågor?

Adv: Nej.

FL1: Nej.

HEMLIG

Per: Mm.

FL1: Det vi kommer göra nu är att jag kommer läsa upp det jag har skrivit så att du kommer få en, jag har ju liksom, vi har ju suttit och pratat här och sen har jag liksom skrivit ner såhär, en sammanfattning på dom frågorna och dom svaren du har gett.

Per: Mm.

FL1: Jag tänker vi tar en liten kort paus innan det.

FL2: Mm.

FL1: Bara tar lite vatten och sådär.

Per: Tror ni att jag kan få ut, gå ut och röka eller någonting.

FL1: Nej det kanske blir lite tight. 20:09.

Paus

Ljudfil 3

FL1: Du får lov att berätta fritt vad det är som har hänt, då säger du ”jag skulle försöka väcka [redacted] halv fem eller fem, hon låg stilla på rygg, jag hörde att hon andades men snarkade mycket.

Per: Mm.

FL1: ”Jag försökte väcka henne men det gick inte, jag blev orolig och ringde 112. Jag följde hans instruktioner”.

Per: Mm.

FL1: ”Jag tog ner henne på golvet och påbörjade HLR[redacted] har själv sagt att hon har haft ont i huvudet i fyra dagar, hon har sjukskrivit sig”. Hon har sagt att, hon har sagt, du ska bara veta hur ont jag har det.

Per: Mm.

FL1: Jag tyckte detta var konstigt och bad henne gå till vårdcentralen eller ringa 1177,

Per: Mm.

HEMLIG

FL1: Det blev bättre med huvudvärken, det höll i sig, på to, till på torsdagen, jag tänkte inte så mycket mer på det, men hon åt Alvedon och smärtstillande. Nu i efterhand tänker jag att det kan ha vart någonting redan då. Vid eftertanke borde man tagit i, tagit tag i det på den gång, men det blev bättre så jag reagerade inte mer på det. Hur hon fått hjärnblödning, det vet jag inte, hon har ju en historik med alkohol, hon har tagit medicin i flera år. Jag har varit orolig att hon ska ha kunnat ramla i trappan. Hon har gjort det tidigare och det har min dotter också sett.

Per: Mm.

FL1: Hon har ramlat en gång på julafton också.

Per: Mm, inför hela släkten.

FL1: Mm. Inför hela släkten lägger jag till. Vi drack lite vin, jag gick upp före [redacted] på kvällen, hon har ju som sagt problem med spriten, detta vet alla i släkten om, det vet barnen också om, jag vet inte om det var så att hon fick den första, aa, jag vet inte om det var så att hon fick den första hjärnblödningen, jag ligger ju och sover, hon kan ha ramlat på natten. När jag gjorde HLR så såg jag inte att hon hade någon skada eller svullnad eller blåmärke på huvudet, jag är helt oskyldig i det här.

Angående det här med våldtäkten så vet jag inte om ni har sett det telefon? Vi har en massageapparat. Det finn, det finns filmklipp tidigare, hon gillar ju det här, jag trodde hon låg och sov på fyllan. Jag trodde hon skulle vakna och bli tänd av det. Jag hade ingen tanke att försöka våldta henne. Det finns filmklipp där hon är med på det och tycker om det, jag känner mig oskyldig.

Per: Mm, nej jag hade ju ingen penetrering eller nå.

FL1: Ja[redacted] var ju på sjukhuset och jag behövde lämna henne och mina, det gillar jag inte alls. Om [redacted] blir piggare och kan prata om det här så kan ju hon berätta vad som har hänt. Om ni pratar med henne så kommer hon kunna berätta hur det ligger till.

Per: Mm.

FL1: Eftersom hon andades och jag inte såg några skador på henne så reagerade jag inte ens på att någonting skulle vara fel. Jag ringde 112 direkt, jag tvekade inte en sekund, jag gjorde HLR precis som han i telefon sa att jag skulle. Jag tänkte inte att någonting, något varit fel tidigare. Och det är nog för att hon har mått bättre i huvudet skrev jag, med huvudvärken lägger jag till så det blir tydligare.

Per: Mm.

HEMLIG

FL1: Med huvudvärken. Att hon mått bättre med huvudvärken de sista två dagarna. Jag ställer då en fråga, berätta vad ni gjort under kvällen igår. Det var inte så mycket, vi kollade på Discovery channel och mästerkocken.

Per: Mm (ohörbart).

FL1: Vi drack.

Per: Marko och Irma.

FL1: Ja.

Per: Markoolio, Markoolio, Irma.

FL1: Ja, precis. Vi drack vin.

Per: Mm.

FL1: Jag drack kanske tre till fyra glas och gick upp och la mig vid 21[redacted] var kvar och drack mer. Jag frågar hur menar du med gick upp, sovrummet är där uppe, jag gick upp och la mig, jag tänkte inte mer på det. Hon låg ju på rygg och jag såg inga skador. Hon snarkade mycket men det kanske var för att hon hade druckit mycket.

Per: (Ohörbart) det var, hon hade inte druckit mer än vad hon normalt alltså gjort egentligen.

FL1: Ja men.

Per: Ja eller hon.

FL1: (Ohörbart).

Per: (Ohörbart) det är mycket, det kan man ju kalla my, det är det ju mycket alltså.

FL1: Ja, jag har kvar det, hon hade druckit mycket. Sen säger du, det har varit problem med spriten, ibland har man fått gömma grejerna för henne. Ibland vågar jag inte gå ut för att jag är rädd för att komma hem och hon ska vara påverkad.

Per: Mm.

FL1: Hon jobbar hemifrån, då dricker hon också ibland.

Per: Mm.

HEMLIG

FL1: Jag frågar vad händer efter du gått och lagt dig, du säger att du somnar ganska fort, sen vaknade jag till, då ligger [redacted] bredvid på rygg, hon ligger lång, långt, (ohörbart), lång, hon ligger långt i mitten av sängen.

Per: Mm.

FL1: Hon ligger i mitten av sängen.

Per: Ja inte mitten, men mer åt mittenhållet och i vilket fall, så lägg inte mitt i men, hon ligger närmre mig än vad hon brukar göra i vanliga fall.

FL1: Hon ligger mer till mitten av sängen närmare mig.

Per: Mm.

FL1: Då såg jag inga skador eller blod, det var mörkt förvisso men jag såg ju inget som var knasigt med henne. Jag frågar vad händer efter du vaknar till, då berättar du då kom jag på att jag skulle försöka göra henne lite tänd liksom. Planen var att hon skulle vakna till och varit sugen och sen så skulle jag få vara med.

Per: Ja, det är sant.

FL1: Vad är det som händer då? Jag kör in dildon i hennes slida, det finns en film, hon gillar ju sånt.

Per: Hoppas inte det här hamnar på…

FL1: Förlåt?

Per: …någon rättegång eller någonting så.

FL1: Nej det här, det har jag skrivit ner i förhöret.

Per: Ja.

FL1: Ja.

Per: Ja, ja, det, jag förstår det, så.

FL1: Sen frågar jag vad händer efter det, säger du det var inget mer efter det. Hon var, hon var ju fylletrött uppfattade jag det som. Planen var ju att hon skulle vakna. Jag frågar vad händer när du märker att hon inte vaknar, då säger du då ger jag upp bara, jag har inte gjort någon penetrering, jag smörjde in dildon så det inte skulle göra något ont.

HEMLIG

Per: Mm.

FL1: Hur (ohörbart), hur länge pågår detta, jag vågar inte riktigt svara, en halvtimma kanske men jag är osäker på det, jag hade druckit lite vin själv. Jag frågar om du kan berätta mer om filmandet, säger du jag kommer inte ihåg så mycket, jag filmade bara. Jag frågar exempelvis hur du filmar och hur länge, du berättar bara rakt emot henne, jag vågar inte svara hur länge, tanken var ju att hon skulle bli tänd och jag själv skulle få ha sex.

Per: Mm.

FL1: Jag frågar hur många filmer filmade du, säger du två eller tre kanske, sen berättar du vi har ju varit ihop i 37 år, det är inte första gången vi har sex med varandra, hon gillar ju det här och att jag filmar. Det kanske inte var världens bästa idé men det känns inte som att det var en sån stor grej.

Per: Mm.

FL1: Så frågar jag, eller sen berättar jag, sen tolkar jag det som att du somnar om igen frågar jag och då svarade du ja. Sen frågar jag vad hände nästa gång du vaknar när du märker att någonting är fel. Då berättar du klockan är halv fem på morgonen, jag hör att hon snarkar, hon hade legat stilla i sängen så länge på rygg, då tyckte jag att något inte var som det skulle. Jag försökte väcka henne, jag ringde 112. Jag frågar vad händer efter du gör HLR, du berättar jag hade 112 killen på högtalare och följde hans instruktioner. Jag berättar för han att vi bor i radhus, han säger åt mig att gå ner och öppna dörren vilket jag gör, då är det ambulansen nere vid dörren, jag lämnar henne bara för att öppna dörren, hon andades ju, så jag tänkte inte att jag skulle göra HLR, jag höll på i kanske 10 minuter, men det var ganska traumatiskt. Två ambulanser var där och polisen och brandmän. Enbula, ambulans var kvar hos mig men jag ringde, men jag ringde min son [redacted] som kom.

Per: Akutläkaren tror jag var där också.

FL1: Mm, det var. (ohörbart). Jag frågar vart var du och ambulansen som var kvar. Då berättar du de tog [redacted] rätt fort sen försvann alla, polisen var nere med mig i köket, sen drog de, då var en av ambulanserna kvar och de ville inte lämna mig ensam för än sonen kom. Jag frågar vart i huset var det du och ambulanspersonalen när ni väntade, du berättar att ni satt vid köksbordet och du frågade om dom vill ha kaffe. Du var i chock och kommer inte ihåg vad vi pratade om.

Per: Nej jag kom ihåg vissa, men ja, ja in, inte allt alltså. Men jag var chockad alltså, det var ju d, det var jag. Men jag kommer ihåg vissa saker men inte alla detaljerna.

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: Jag vet att vi pratade om att ha äldre föräldrar och sånt, hon hade också föräldrar som var 85 eller något sånt där. Jag har ju också, farsan är ju 89.

FL1: Jag lägger till här, jag kommer ihåg vissa detaljer men inte alla när jag pratade med ambulanspersonalen.

Per: Nej det, precis, det.

FL1: Sen berättar du, sen åkte vi, barnen och jag till sjukhuset, vi var vid sjukhuset kanske halv nio, då kom de med henne precis från operationen. Operationen hade gått bra sa läkaren, men det var fortfarande allvarligt, hennes hälsotillstånd.

Per: Mm.

FL1: Att behöva åka därifrån var jättejobbigt. Jag har ju en, hon har ju en historik [redacted] och hon har ramlat tidigare. Sen frågade jag, du berättar att du inte sett några skador på [redacted] när du vaknar, har du sett något mer under dagen? Nej, jag har inte träffat henne sen ambulansen tog henne, jag såg henne bara där när det rullade ut henne från hissen vid sjukhuset. Jag har försökte få henne att söka hjälp när hon är så envis. Jag frågar, du berättar att hon låg i mitten av sängen, då säger du lite mer åt mitt håll. Vi frågar varför reagerar du på det, då säger du det var bara så när jag vaknade. Hon låg ju på rygg och låg stilla, men man hörde att hon snarkade. När klockan var halv fem och hon inte rört sig överhuvudtaget, då blev jag orolig.

Per: Mm.

FL1: Frågar om ni sover i samma säng, då säger du ja, det är en dubbelsäng. Frågar om hon brukar, brukar hon snarka? Ja, om hon har druckit kan hon snarka men nu var det lite mer än vanligt och hon sa ju att hon började bli bättre med huvudvärken de senaste två dagarna. Jag la aldrig ihop att det kan ha med blödningen i huvudet.

Per: Nej.

FL1: Men när jag väl förstod att det var knas så reagerade jag fort, jag älskar ju henne. Jag frågar om hon hade några skador på kvällen innan hon gick och la sig, säger du nej, det tror jag inte, ingenting man kunde, jag såg ju bara hennes armar och ansikte, resten av hennes kropp var ju täckt av kläder på kvällen. Och i sängen hade hon tröja och trosor. Frågar, när du filmade henne, när skedde det? Säger du jag vet inte riktigt, det stämmer säkert det ni sa. Frågar om hon har några, om hon hade några skador då, då säger du nej inte vad jag såg. Frågar när du gjorde det där med dildon, försökte du väcka henne på något sätt? Då säger du nej, jag tänkte att hon skulle vakna och det hade hon säkert om hon, det hade, och det hade hon säkert om hon varit normal.

Per: Mm.

HEMLIG

FL1: Jag gav upp när jag inte fick en reaktion, men när hon dricker snarkar hon ju mycket och är inte riktigt med, prio 1 är att få komma i kontakt med henne. Frågar hur är eran relation, då säger du den är jättebra när hon är nykter, hon har ju problem med drickandet. Det har inte varit så bra att hon har jobbat hemifrån, hon dricker ju rosé klockan nio på morgonen.

Per: Det, det har hänt, inte varje dag men, det, det händer alltså.

FL1: Ja.

Per: Morgonrock och ett glas rosé, det är ingen som, som ser.

FL1: Inte varje dag men det händer?

Per: (Ohörbart).

FL1: Frågar vart hon jobbar, säger du länsförsäkringar på Värtahamnen.

Per: Mm.

FL1: Hur länge har ni varit tillsammans, säger du 37. Frågar hur länge ni bott tillsammans, är det 35 år. Frågar om ni alltid har bott tillsammans svarar du ja. Frågar du om barnen bor hemma säger du nej, grabben är 33, dottern har flyttat hemifrån för några månader sen.

Per: Mm.

FL1: Frågar om någon annan bor hos er, då säger du nej.

Per: Katterna.

FL1: Katterna. Skrev inte med det, men jag kan.

Per: Nej, det (ohörbart).

FL1: Frågar vilka har tillgång till er bostad om den är låst, säger du mamma och pappa kan ha nyckeln, barnen kanske också har nyckel. Frågar jag utanför familjen, säger du nej det tror jag inte, jag kan, nej det tror jag inte. Jag kan inte se att någon har det, sen har ju barnen tappat bort nycklar när de var små.

Per: Mm.

FL1: Frågar om ni bråkar i eran relation, då säger du det kan hända, mest handlar det om spriten, jag får ju gömma den. Fråga, men du säger att det kan hända, vad händer då? Då säger du att du blir irriterad för att hon dricker, men hon har ju det där i släkten. Vi frågar, du blir irriterad, kan du beskriva vad som händer då? Säger du jag kan ju också dricka, men sen

HEMLIG

dricker inte jag (ohörbart). Men [redacted] kan sova i soffan och sedan börja dri, börja om med att dricka.

Per: Ja.

FL1: Och då blir jag irriterad.

Per: Ja.

FL1: Hon blir ju påverkad och har svårt att gå men hon vill ändå ha mer.

Per: Ja och sen om hon ska gå lägga sig klockan tio, ska man ha, varför ska man ha?

FL1: Mm.

Per: Si, ett gl, ett sista glas när man knappt kan stå som det är liksom. Det finns ju ingen mening om man ska gå och sova liksom.

FL1: Sen frågar jag vad är bråk för dig, då säger du men det är det, jag frågar henne varför hon ska dricka.

Per: Mm.

FL1: Frågar hur är samtalstonen, säger du normal som jag pratat nu. Jag frågar höjer någon rösten? Då säger du absolut, jag kan göra det. Frågar vad, vad säger [redacted] då? Hon kan inte svara på varför hon gör det.

Per: Nej det är därför jag tror att det finns lite genetiskt alltså med, med det.

FL1: Ja, förstår. Sen startar vi om kameran, sen så frågar jag berätta mer om att hon har ramlat tidigare, man hör ju när hon ramlar ner för trappan, jag ligger på övervåningen och hör det. Jag blir livrädd när hon ska gå runt och ha druckit. Hon ramlade ofta i trappan när hon skulle gå ner.

Per: Mm.

FL1: Fråga vad händer när hon ramlade, hur reagerade hon. Hon är så full att hon knappt, att hon knappt kan gå ordentligt.

Per: Mm.

FL1: Hon är inte med överhuvudtaget. Jag frågar om hon har skadat sig när hon har ramlat, säger du ja det har hon. Frågar vad händer när hon skadar sig, säger du det var så länge sen, det var ute på landet. Hon halkade på en regel när jag byggde om, då slog hon sig i pannan.

HEMLIG

Per: Mm. Men hon har gjort illa sig fler gånger också.

FL1: Ja. (Ohörbart).

Per: Det var bara det jag kom på.

FL1: Jag förstår. Jag frågade när var senaste gången hon ramlade, då säger du jag kommer inte riktigt ihåg, vågar inte svara på det. Har inget minne att jag sett henne ramla nu på sistone. Det händer ofta när hon ska upp på nätterna.

Per: Mm.

FL1: Ibland ska hon ju upp och dricka mer vin.

Per: Eller då hon ska gå ner ti, hon ska ner från övervåningen där sängarna är, så ska hon ju gå ner, ner till köket och nedervåningen och då är det ju mörkt i trappen och så är hon på, på doja. Fan livsfarligt ju. Och jag prata med josse, eller [redacted] sa samma sak också att fan varenda gång man är ju livrädd när hon ska gå upp alltså. Jag brukar ju säga mo, men varför ska, kan du inte bara ligga kvar.

FL1: (Ohörbart) där. Hon ska gå ner till nedervåningen och då är det mörkt i trappen.

Per: Ja. Och det är oftast då hon ramlar när hon är någon meter, eller (ohörbart) några, några steg kvar ner till golvet.

FL1: Då frågar jag, har du någonting du skulle vilja tillägga som vi inte frågat, då säger du, jag kan bara säga att jag älskar henne, vi har bott ihop i 37 år, jag mår dåligt som fan nu när hon är på sjukhuset.

Per: Mm, det gör jag.

FL1: (Ohörbart) spriten som jag hatar, allt måste bort, får inte finnas något kvar. Har försvararen några frågor? Försvararen svarar nej. Har försvararen några frågor nu när jag läst upp.

Adv: Nej.

FL1: Då, (ohörbart).

FL2: Nej.

FL1: Känner du nu att det är någonting mer?

HEMLIG

Per: Nej jag tänker du har fått till det bra faktiskt.

FL1: Ja.

Per: Det, det stämmer precis.

FL1: Då så.

Per: Alltså det enda jag har, det är väl det här med att jag skulle verkligen vilja veta hur hon mår alltså.

FL1: Ja precis.

FL2: Kan vi avsluta?

FL1: Ja, vi kan stänga av (ohörbart) förhöret 20:36.

Polisen

Dialogutskrift förhör 4 med Per

2024-04-03

Signerat av

Signerat datum

Enhet
Region Stockholm, BINR 8 PO Sthlm Nord

Diarienr
5000-K350152-24

Originalhandlingens förvaringsplats	Datum	Tid
	2024-09-16	14:38

Involverade personer	Personnummer/Orgnr	Roll
Forsberg, Per		Berörd person

Involverad personal	Funktion
Susanne Wide	Uppgiftslämnare

HEMLIG

Ärendenummer: K350152-24
Hörd person: Per Forsberg
Förhörsdatum: 2024-04-03
Förhörsledare, FL1: Sara Kjernholm
Bitr handläggare, FL2: Susanne Wide
Övriga närvarande Försvarare: Johanna Björklund
Utskrivet av: u0095128

FL1: Förhör ska hållas i ärende 350152–24 och förhöret ska hållas med Per Forsberg. Med vid förhöret sitter hans försvarare advokat Johanna Björkman och förhörsledare är Sara Kjernholm samt Susanne Wide. Dagens datum är den 3 april 2024 och klockan är 14:05. Och som sagt Per, vi jag frågade dig här nu då om jag skulle läsa upp misstankarna igen och du sa att det inte behövdes.

Per: Nej.

FL1: Men jag tänker såhär att dina rättigheter läser jag ändå upp då. Du har rätt att begära en offentlig försvarare vilket du har nu ju och du vet ju om också det här att om blir du dömd så kan du få betala delar av kostnaden som försvararen då har kostat men det är ju inte säkert.

Per: Ja.

FL1: Så men vi behöver ändå förklara det för dig. Du har rätt att löpande ta del av utredningen om det kan ske utan men för utredningen. Och du har rätt att få information om det blir så att dom här brottsmisstankarna mot dig förändras, då har du rätt att få den informationen.

Per: Ja.

FL1: Och det kommer du få i sådant fall. Förstår du dina rättigheter?

Per: Ja.

FL1: Mm, och då tänker jag berätta lite bara hur vi lägger upp det här förhöret. Vi kommer gå igenom saker med dig, vi kommer vilja att du berättar fritt. Vi kommer spela in så vi kommer inte stå och skriva samtidigt, utan vi vill bara koncentrera oss på vad du har att säga.

Per: Mm.

FL1: Sen så kommer det vara så att känner du att du vill ta en paus, då tar vi en paus efter ett tag om du känner det. Och i slutet på förhöret så kommer även din försvarare att komma med frågor eller om hon har någonting som hon vill att vi ska lägga till eller så. Då har hon rätt också att säga till om det.

HEMLIG

Per: Ja jag förstår.

FL1: Så att hon vet. Och det är jätteviktigt att vi förstår varandra.

Per: Ja.

FL1: Så är det så att när jag frågar dig någonting, att inte du förstår eller så, säg bara till.

Per: Ja.

FL1: För det är viktigt.

Per: Absolut.

FL1: Och kan du inte svaret på frågan då säger du också det bara.

Per: Ja precis.

FL1: Ja, har du några frågor innan vi sätter igång?

Per: Nej det har jag inte, nej. Asså det är väl bara att man är, ja det är, man mår ju inte så jättebra här. Så man är ju inte riktigt klar i knoppen asså, hela tiden asså.

FL1: Mm.

Per: Men jag ska göra mitt bästa.

FL1: Det låter bra.

Per: Ja.

FL1: Men hur har det känts att vara här då?

Per: Nej det är fruktansvärt, det är det värsta och sedan, tankarna går ju hela tiden och det är en sån jävla tragedi så. Det är så många som blir, har blivit, som är inblandade i det också. Så det, jag kunde inte sova på åtta dygn. Men tillslut kom ju läkaren och då fick jag någonting, då kunde jag sova litegrann i alla fall.

FL1: Okej…

Per: Ja det är fruktansvärt.

FL1: När fick du det då, när kom läkaren?

HEMLIG

Per: Jag tror det var för två dagar sedan.

FL1: Okej mm. Så då har det funkat att sova?

Per: Nja första natten då, då hann jag inte lägga ifrån mig boken då small jag bara av rakt av sådär men natten efter då hade jag lite svårare men jag sov ändå litegrann i alla fall.

FL1: Mm okej.

Per: Men tankarna går hela tiden liksom, om alla som blir påverkade.

FL1: Mm. Hur har det funkat att käka och sådär då?

Per: Nej de, nej jag har ju gått ner tror jag mycket nu.

FL1: Mm.

Per: Nej det är tufft.

FL1: Mm. Vi har ju inte, vi vet inte så mycket kring hur, alltså jag tänkte bara om du kunde ge oss lite bakgrund alltså kring, ditt förhållande med [redacted]. Jag har jag förstått att ni har varit tillsammans väldigt länge.

Per: Ja precis, ja vi har ju varit tillsammans i 36–37 år. Sen har vi ju två gemensamma barn, ja haft ett vanligt liv liksom, köpt radhus och byggt sommarstuga och båtar och engagerat oss mycket i barnen där. Grabben spelar ju fotboll sedan han var fem tills han var 19, 18 tror jag. Och dottern har ju dansat och, så det har ju tagit rätt mycket tid. Och nej men vi har försökt att vara bra föräldrar och sparat pengar till dom så dom ska kunna få någonstans att bo, och körkort och sådana saker. Nu är det ingen, ja grabben han är ju 33 och han har egen borätt men dottern då. Ja, nu fick jag reda på att det var ju tredje idag så nu fyller hon ju år idag också.

FL1: Mm.

Per: Hon fyller ju 21 idag.

FL1: Mm.

Per: Men hon har ju inte bott hemma på ett, kanske, fyra månader eller något sånt.

FL1: Okej.

Per: Hon tog ju körkort här nu för, för någ, för två veckor sedan också.

HEMLIG

FL1: Ja just det, det hörde vi någonting om ja.

Per: Ja, så. Ja men så vi har varit engagerade liksom.

FL1: Mm.

Per: Ursäkta.

FL1: Nej du behöver inte be om ursäkt, det finns lite vatten om du vill ha.

Per: Tack, (snyftar). Jag vet, jag har inte kunnat, jag har inte kunnat gråtit någonting.

FL1: Mm.

Per: Fan också.

FL1: Här inne är det helt okej, du får göra det. Det…

Per: (Gråter).

FL1: Jag undrar om vi inte har papper någonstans, kan vi ha det?

Per: Ja men så har det varit, vi har varit ute på mycket resor och det har varit bra också. [redacted] har alltid haft problem med drickat ju. Ja det måste ju vara säkert i 30 år asså. Hon har ju hunnit gått på jobbet med, gått och ätit antabus i många år på det där. För, ah hon kom ju till jobbet en dag och luktade och då så jobbarkompisarna märkte väl det då. Ja och, nej men så har det rullat på liksom. Men hon har ju alltid svårt för och, hon kan ju inte sluta dricka. Har du börjat så ska det ta slut liksom allting. Och mot slutet nu så tyckte jag att det var värre än någonsin, för då fick jag ju gå och gömma och grejerna och… Ja.

FL1: Gå och gömma?

Per: Gömma vinet. Det första hon sa var ”kan jag få lite” på morgonen. Men det var ju synd att sedan kom ju den här coviden också så då kunde hon ju börja jobba hem ifrån och då vart det ju lätt att hon satt med ett glas rosé liksom och jobbade vid datorn liksom.

FL1: Har jag förstått det så hon jobbade mycket hem ifrån.

Per: Ja.

FL1: Gjorde hon, hur var det för dig då. Jobbade du också hem ifrån eller?

Per: Nej asså jag har ju lite sjuk, ungefär vad var det, 2021 så började jag ju känna mig så jäkla trött och andfådd då. Men det var ju under den här covid tiden så då ringde jag till

HEMLIG

vårdcentralen, men då kopplade då vart jag kopplad då fick jag gå till psykolog. För dom trodde att det var utbrändhet då, så jag gick hos honom några månader och han var ju jättebra att prata med men han tyckte ju själv att, jag sa jag har aldrig haft något problem med psyket någon gång det har aldrig hänt någon gång. Men han höll ju med om det, men jag fick ju aldrig komma till en läkare eftersom det var covid tider så dom tog ju aldrig några tester liksom på mig. Men när dom väl började göra det så märkte dom ju att jag hade både hjärtfel och kol och sömnapné. Så då vart jag ju sjukskriven några månader först tror jag. Sedan gick jag igång på 50% jobbade jag då. Och det funkade ju bra men sen före jul här nu i år nu då så skulle jag bara ner och förlänga mitt sjukintyg på vårdcentralen. Då tog hon ju lite tester då på puls och EKG och då sa hon ”nej du får inte jobba nå mer”, och då ville hon ju ha in mig i ambulansen direkt liksom så då vart jag ju helt sjukskriven.

FL1: Okej.

Per: Och det har jag ju varit fram tills nu då.

FL1: Mm.

Per: Och min sjukskrivning, det är också sådana här saker som, praktiska saker som sjukskrivningen gick ju ut 31 mars och jag har ju restriktioner jag kan ju inte göra någonting liksom.

FL1: Mm.

Per: Det är katastrof dåligt allting egentligen, och katter och grejer har jag också.

FL1: Så katterna har vi under kontroll, så att dom får mat och allt sådant så det är någon som tar hand om dom.

Per: Bor dom hemma eller?

FL1: Det är någon granne som har hand om dom.

Per: Jaså det är en granne, okej ja det var ju skönt att höra.

FL1: Mm, så att det behöver du inte bekymra dig för.

Per: Nej vad skönt, vad skönt, vad skönt. Ja dom är populära på området katterna.

FL1: Ja okej (skratt). Men då, från efter jul där då sa du eller när var det.

Per: Ja.

FL1: Då, vad gjorde du då på fritiden då? När du liksom hade…

HEMLIG

Per: Nej asså jag…

FL1: …när du var sjukskriven.

Per: Jag vart ju kallad, jag gick ju jag går på hjärtcenter dom specialisterna i St. Göran där.

FL1: Ja just det.

Per: Så jag var ju på tester, på fysiologiska kliniken och då körde dom sån här 24, dom har ju bandspelare på såhär 24 timmar EKG då. Och sedan var jag även in, det går ju alltid några veckor i mellan allting, det tar ju sån jävla tid allting det där ju.

FL1: Mm.

Per: Och sedan var jag även på, dom ultraljuda hjärtat också då. Funktionen, så stod det på kallelsen där att de, svaren skickas till remitterande läkare inom två till tre veckor men sen har ju veckorna rullat på och jag har inte hört någonting.

FL1: Nej.

Per: Så jag har bara gått och vänt, tittat i brevlådan varenda dag liksom.

FL1: Okej.

Per: Så vad jag har gjort, det är ju liksom, jag skötte. Eftersom [redacted] jobbade då liksom, så har jag ju skött allt markunderhåll och bäddat, tvättmaskinen, diskmaskinen, dammsuga allting det där. Laga mat och…

FL1: Mm okej.

Per: Så det har ju varit min roll då.

FL1: Mm, jag förstår.

Per: Och så har det varit egentligen i alla år att jag har skött det praktiska med hus och bilar och hon har ju tagit hand om pappersjobb och det som hon är bra på liksom.

FL1: Mm, och vad var det hon var bra på då?

Per: Ja men hon jobbar ju på länsförsäkringar.

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: Med internationell återförsäkring. Så hon har ju ganska bra jobb så.

FL1: Mm okej.

FL2: Vad jobbade du med innan du blev sjukskriven?

Per: Jag är tåg tekniker.

FL2: Okej.

Per: Ja, så jag jobbar ju med. Jag jobbar i Hagalund med nattåget som går upp till Norrvik. Persontåget där.

FL2: Okej mm.

Per: Och det är ju också ganska, vad ska man, vad heter ordet då. Ansvarsfullt.

FL2: Mm.

Per: Man får ju säker(ohörbart) syna och så då, så man har ju makt att kunna plocka ur vagnar som inte är, man tycker är godkända. Som inte är tillräckligt säkra för trafik och sådär.

FL2: Jaha okej.

Per: För det handlar ju om människors säkerhet då. Så jag har ju en säkerhetsklassad tjänst där.

FL1: Okej så hur kändes det då da, att inte få jobba med det och vara hemma istället?

Per: Ja det var ju, nej det var inte roligt asså det va, nej det var inte kul asså.

FL1: Nej.

Per: Sedan har jag ju mina gamla, mina föräldrar också som jag står jäkligt nära liksom att, men jag har ju kunnat hjälpa dom mycket då under tiden (ohörbart).

FL1: Mm.

Per: Pappa är ju 89 och mamma är ju 86, och det är ju också sådana där grejer när man ligger här att man ”fan asså”.

FL1: Men vi hörde, Johanna sa ju nu att du var lite bekymrad eller att hur vi kan göra för att dom vill på något vis veta hur du har det och så.

HEMLIG

Per: Ja precis.

FL1: Vi ska ta det med åklagaren sa jag nu.

Per: Va bra.

FL1: Så får vi se hur, hur det blir med det.

Per: Ja.

FL1: Men vi ska verkligen ta det i åtanke.

Per: Ja det skulle, det skulle kännas jävla bra asså. Och även barnen också.

FL1: Nu vet vi lite hur, lite bakgrund, och hur ni har haft det. Ni har varit tillsammans så länge och du sa, du sa någonting antabus. Vad, är det någonting som, vad är det för något?

Per: Nej asså de, det var i samband med att [redacted]gick väl till jobbet och luktade.

FL1: Mm.

Per: Att arbetskamraterna kände att det luktade alkohol om henne, och då vart ju hon skickad till företagsläkaren. Och då föreskriv, skrev ju företagsläkaren antabus åt henne.

FL1: Jaha okej.

Per: Så hon åt ju i flera år.

FL1: Okej mm.

Per: Ja.

FL1: Och det var dom medicinerna hon tog då eller?

Per: Ja jag tror hon åt någon hormonmedicin också, men jag är lite osäker.

FL2: När var det som hon fick kontakt med företagshälsovården och…

Per: Det är relativ, det är relativt länge sedan asså. Det var ju när vi var ner till Rhodos, när fan var det då. Hur gammal va[redacted] då, kan hon ha varit sex. Ja det är nog, det är över 10 år sedan nu.

FL2: Mm.

HEMLIG

Per: Är det.

FL1: Och sedan hade ju, tar du då mediciner för hjärtat då förmodar jag?

Per: Ja ja, precis.

FL1: Någonting annat då, du tar mediciner för?

Per: Nej det är hjärtat, det är blodförtunnande och betablockerare och, jag äter fem olika tabletter.

FL1: Ja, det funkar bra nu här på, när du sitter här och med det eller?

Per: Ja asså de.

FL1: Jag har för mig att du fick träffa någon läkare va?

Per: Ja, men det var för sömnen där. Nej men jag tycker att det asså, stress är ju inte bra när man har, men jag tycker att det har hållit sig hyffsat (ohörbart) och ärligt talat så… (snyftar). Nej glöm det.

FL1: Mm. Men huvudsaken nu är att du tar dom medicinerna du ska ta.

Per: Ja.

FL1: Fastän du är här, det är väl jättebra och att man har koll på dig lite och så. Så där bra som du har berättat nu, så fritt och så tänker jag att vi ska gå tillbaka till den här dagen då allting hände. Och jag kommer att be dig att du berättar med så mycket detaljer du kan och så tydligt, och det är för att vi ska förstå varandra.

Per: Ja.

FL1: Och liksom ta det, ta det från morgonen, vad kommer du ihåg från den morgonen? Det är en fredag och det är den 22 mars.

Per: Ja vad jag kommer ihåg, det var en helt vanlig morgon att [redacted] är ju. Hon ligger ju alltid kvar sist och jag får alltid gå upp först och fixa.

FL1: Jag tänkte, typ fredag här då så att du, okej mm.

Per: Hela morgonen, ja. Ja och sedan, hon brukar oftast sitta och kolla på tv och dricka kaffe och jag har ju svårt att sitta still så jag börjar ju vända och göra iordning liksom och klä på mig.

HEMLIG

FL1: Och det här, nu pratar vi just om den här fredagen, inte hur det annars brukar vara.

Per: Nej nej.

FL1: Utan just den här fredagen.

Per: Ja.

FL1: Så gick du upp tidigare.

Per: Den här är väldigt lik alla andra fredagar.

FL1: Ja okej jag förstår.

Per: Så…

FL1: Du säger att du går upp och fixar på morgonen.

Per: Ja.

FL1: Vad gör du då?

Per: Nej någon måste ju gå upp först och koka kaffe och plocka undan lite och sådär.

FL1: Mm.

Per: Och det har alltid varit jag (skratt).

FL1: Vad var det för tid då, när du går upp då?

Per: Ja vid, före sju skulle jag kunna tro.

FL1: Mm.

Per: Och [redacted] hon sitter ju alltid kvar i soffan och dricker kaffe och kollar på, håller på med telefonen ofta och tv, tv:n är ju igång liksom. Tittar på nyheterna och ja ibland kollar vi på, jag har för mig Köping brukar gå, eller jag tror att Köping jag är lite osäker på men vi brukar kolla på inte alltid nyheter, det kan vara Köping på femman också sådär.

FL1: Och just den här fredagen vad kommer du ihåg då?

Per: Nej jag kommer inte ihåg, jag kan inte svara på det faktiskt.

FL1: Nej, mm okej.

HEMLIG

Per: Ja och sedan sitter [redacted]kvar i soffan och sedan brukar vi gå upp och bädda och när jag kommer ner och klätt på mig och bäddat så, då hon sitter ju i morgonrock då då. Då sitter hon ju ofta uppkopplad vid datorn då da, och börjar jobba liksom.

FL1: Så såhär var det i fredags då?

Per: Ja.

FL1: Mm.

Per: Eh, ja hon sköter ju mycket via mail och ibland är det ju telefonkontakt och sådär. Sedan när jag var klar då sätter jag mig bara i soffan och tittar på tv typ.

…

Per: Sen kommer jag inte ihå, asså hon gick ju upp och klädde på sig men jag har ju ingen riktigt minne av (ohörbart) men hon gjorde ju det. Hon hade ju kläder, så jag satt och tittade på tv:n liksom. Men hon brukar vara ganska sen och vara påklädd, eh nej men så, vad hände sen då. Ja men jag, jag har för mig att hon var bakis asså för hon drack ju ganska mycket på slutet där asså, och då ville hon ju ha någon jävla återställare liksom och jag blir så irriterad på na så jag liksom skriker ba ”vafan sluta med ditt jävla supande någon jävla gång liksom, vad är det för fel på dig” liksom. Men jag vet inte, lite missriktad, hon fick ett, nått glas eller två glas bara för att kunna jobba liksom. Hon var så dåligt skick alltså.

FL1: Hur menar du att hon fick?

Per: Nej jag hälld, jag har ju nästan blivit som spritpolis där då. Att det är jag som, jag får ju gömma vinet och allting såna här saker. Eh (pustar) så att, men, ja men det är väl missriktad vänlig jag tyckte synd om henne man såg ju att hon mådde ju inte bra hon klarade ju knappt av att jobba liksom och händerna skakade och grejer så…

FL1: Hur gick det till då när du…

Per: Ja det var ju vid köksbänken där att jag bara fyllde på ett glas liksom, sen tog hon de, jag kommer inte ihåg några detaljer om de riktigt men hon satte sig väl med glaset och började jobba då liksom.

FL1: Vad var det hon fick?

Per: Ja det var rosé.

FL1: Rosé?

HEMLIG

Per: Ja.

FL1: Ja okej, mm.

Per: Ja och så fick hon väl ett glas till sen jag sa det [redacted], jag tjatade hela tiden på na, samma jä, jag sa det fan jag är som en jävla bandspelare liksom jag säger samma sak hela tiden liksom. ”Okej nu får du ett eller högst två glas och sedan får du liksom, sen får du plana ner liksom så att det inte ska bli något jävla mycket mer liksom”.

FL1: Var det så, såhär i fredags eller?

Per: Ja det var det, det var det, ja.

FL1: Okej, ja.

Per: Ja men så var det väl och sedan var ju iväg och handlade, då ville hon på bolaget, (ohörbart) köpa och jag sa liksom ”men vafan”, då skulle hon köpa en box ”ja men vi behöver ju inte dricka upp allt, vi kan ju spara liksom”. Ja ja liksom men…

FL1: När var ni där då?

Per: Ja vad kan det ha varit, halv 11, 11 eller något sådant där.

FL1: Mm.

Per: Sedan kommer jag inte ihåg om vi handlade någonting också i Ica där, jag kommer inte fan ihåg det.

FL1: Nej.

Per: Men jag körde ju liksom.

FL1: Mm.

Per: Ja sen, vad jag kommer ihåg det var väl att, att. Jo att vi hade, vi hade fått utdelning på våra, på vårat fasträntekonto. Som gick ut den 22, så hon hade ju kontakt och då ville vi förlänga det. När man låser pengarna så får man ju lite högre ränta på liksom.

FL1: Ja just det precis.

Per: Så det löpte ju på ett år, då löpte det ut den 22a.

FL1: Jaha.

HEMLIG

Per: Och då ville vi förlänga det och stoppa in lite mer pengar då da, och då pratade hon ju med någon på LF banken, vem vet jag inte jag bara hörde det för jag sitter ju mest i soffan jag ju.

FL1: Mm.

Per: Och hon sköter ju alla dom där grejerna. Men hon, jag tror att hon ringde upp honom en två, tre gånger i alla fall. Men då var hon ju schysst liksom, så jag vet inte vem hon pratade med men det borde ju kunna gå att få tag på honom. Han jobbar ju på LF banken i vilket fall.

FL1: Vad pratade dom om då?

Per: Nej asså det var ju själva, hur man skulle göra för att förlänga det. Om det behövdes något pappers eller om man kunde göra det via en dator eller, det var någonting som var något struligt men eftersom [redacted] är duktig på det jag har aldrig lagt mig i det liksom någonting. Jag kan ju, jag har inte ens betalat en räkning asså på jag vet inte, jag vet inte ens hur man gör ärligt talat.

FL1: Mm.

Per: Så hon har ju skött all den där biten. Men vi var ju överens vad vi skulle göra liksom att vi skulle fortsätta spara dom här pengarna och, och låsa dom på ett halvår då. Och då skulle vi få 3,85% ränta det kommer jag ihåg i vilket fall.

FL1: Mm.

Per: Och va klockan va då kanske, ett, två.

FL1: Ett, två någon gång mm.

Per: Ja. Ja men sen var det, sen fortsatte hon ju jobba vid datorn och jag satt i soffan. Sen plockade vi väl fram, vi hade lite svårt att veta vad vi skulle käka. Det blir ju sådär efter ett tag ”vad fan ska vi äta idag” (skratt). Normalt tycker vi ju att det är roligt att laga mat och sådär ju. Men tillslut så vart det, vi tog fram några tjocka, hon äter ju bara kyckling [redacted] för hon tål ju inte det som har fyra ben då, För magen då. Så det vart kycklingkorv, tre tjocka tror jag och tre lite tunnare. Ja sen rullade det väl på, ur frysen då så fick jag tina, och så hände det inte så mycket mer till kanske. Ja fem, fem sex där någon sådant där va. Som, som jag börjar. Som jag käkar mina korvar i vilket fall, mina tjocka. Mer [redacted] åt ju inte sina, men hon har ju jättesvårt med maten också. Så ibland har ju, och ofta det jag lagar det duger inte åt henne. Jag brukar alltid fråga henne egentligen vad vi ska käka för att, så jag vet att hon äter liksom.

FL1: Okej mm. Men du, då tänker jag såhär. Frågan klockan ett där säger du så tar ni fram korvarna och grejer, vad händer där i mellan då för jag menar hur länge sitter hon och jobbar.

HEMLIG

Per: Nej men jag har ingen riktigt koll på det asså.

FL1: Nej.

Per: Jag sitter och tittar på tv jag.

FL1: Mm, vad tittar du på då?

Per: Nej men jag kollar ju på, vi har ju Discovery och allting det där jag brukar kolla på över atlanten och…

FL1: Mm.

Per: Sådana där saker.

FL1: Vad minns du att du tittade på just i fredags då?

Per: Ja men jag har för mig att jag tittade på Marko och Irma.

FL1: Mm.

Per: När, eh, när brorsan kom på besök.

FL1: Okej.

Per: Och dom åkte till, ja där dom är uppväxta då.

FL1: Ja ja.

Per: Och tittade på gamla barndomsminnen.

FL1: Ja okej.

Per: Ja, nej men så…

FL1: Du åt dina korvar säger du vid fem ungefär.

Per: Mm.

FL1: Vart satt du då någonstans och åt dom då?

Per: I vardags, i vardagsrummet.

FL1: I vardagsrummet?

HEMLIG

Per: Ja.

FL1: Okej, mm och vart va[redacted] då då?

Per: Ja hon satt i köket då.

FL1: Hon satt i köket, okej.

Per: Ja. Ja och sedan, sen kom ju J[redacted]n och sen. Ja jag är lite, fan jag kommer inte riktigt ihåg asså.

FL1: Nej.

Per: Inte riktigt hundra asså. Men hon kom ju in och så satt vi tillsammans i vilket fall i vardagsrummet, då tog vi ju lite vin asså.

FL1: Mm.

Per: Och ja, och så fortsatte vi titta på tv och dricka vin. Och ja sen gick ja, sen ja, det var bara det egentligen alltså.

FL1: Mm.

Per: Och sedan gick jag väl upp vid, nio, halv tio till mig. Eller upp till mig, till sovrummet då för vi har ju gemensamt sovrum liksom. Så jag gick och la mig och somnade ganska fort. Och sedan när jag vaknade till nästa gång, då var väl klockan, nej jag är ganska osäker på vad klockan var men tio. Mellan tio och elva eller någonting sådant.

FL1: Mm.

Per: Då låg ju [redacted]bredvid, bredvid.

FL1: Mm.

Per: Eh, eh… Ja jag vet inte det. Det är så. Men då, jag vet inte hur jag ska förklara det riktigt egentligen men, för att gå lite längre tillbaka. Men vi har ju, i och med att vi har varit ihop så länge.

FL1: Mm.

Per: Så har vi ju hittat våran bit i sexualiteten liksom, för att överleva eller kunna ha något sexliv tillsammans liksom. Och då är det ju ofta att vi har ju ja, massageapparat då.

HEMLIG

FL1: Mm.

Per: Och sedan att J[redacted]brukar ju gilla att man filmar henne också, och det har ju vi hållit på med i många, många år liksom. Ja men då tyckte jag att det var en bra idé att, att det brukar jag göra också liksom försöka få igång henne liksom med massageapparaten sådär.

FL1: Hur var det i fredags då.

Per: Ja det var i fredags då, eller ja.

FL1: Alltså, hur va, hur var det då då. När du gjorde det. Om du tar det från det att du vaknade till där. Du säger någonting vid tio, halv 11.

Per: Ja, tio, halv el, jag kommer inte ihåg vad klockan var riktigt men någonstans där.

FL1: Hur, var ligger du då någonstans?

Per: Ja jag ligger ju på min sida av sängen.

FL1: Du ligger på din sida av sängen.

Per: Ja.

FL1: Och vilken sida är det då? Alltså vad har du på din sida av sängen?

Per: Om man kommer in i sovrummet så ligger jag på vänster sida, sen har jag ju ett nattduksbord där på den sidan också.

FL1: Okej.

Per: Sedan har jag ju min, min CPAP maskin där också ju.

FL1: Din?

Per: CPAP maskin, min andningsmask där.

FL1: Ja okej. Så där ligger du.

Per: Ja, och hon ligger på sin sida.

FL1: Hon ligger på sin sida, och så vaknar du till där säger du.

Per: Mm. Ja och då får jag väl någon ide där att jag, att vi ska ha sex då.

HEMLIG

FL1: Mm.

Per: Och så gör jag ju precis som jag alltid brukar göra, det har jag gjort i alla år.

FL1: Mm, beskriv hur du gör och hur, jag menar ta det liksom berätta bara. Vi har hört, vi klarar av att lyssna på sådant så det är inga problem.

Per: Ja. Nej men vad gör jag, jag drar väl trosorna åt sidan då liksom och sen smörjer jag ju in. Jag har ju tv, en liten mindre dildo först då.

FL1: Mm.

Per: Jag har för mig att jag, jag suger lite på den själv då för att den ska bli lite blöt.

FL1: Mm.

Per: Ja och sedan, jag märker ju ingen. Det är ju ingen reaktion riktigt som jag vill ha, jag hör ju att hon snarkar ju mycket liksom. Jag tror ju bara att hon är full liksom. För hon vart ju kvar där nere, när jag gick upp satt ju hon kvar där nere antagligen. Så jag vet inte vad hon gjorde där nere. Nej men det var ju inget illa menat på något sätt med det där, jag ville bara få igång henne liksom.

FL1: Vad gjorde du då?

Per: Nej men jag körde ju då lite försiktigt in och ut såhär då.

FL1: Mm.

Per: Och sedan bytte jag till en liten större, smörjde jag in den med hudkräm också liksom men…

FL1: Mm.

Per: Men jag var ju inte helt nykter heller själv alltså.

FL1: Nej okej.

Per: Men jag vet att jag kommer ihåg att jag smörjde in den bara för att de, att det inte skulle göra något ont eller något sådant där. Det var ju absolut inte min mening liksom det, men det vart ingen. Jag kommer inte ihåg hur länge jag höll på heller ärligt talat asså. Utan, men det vart ingen reaktion och då slutade jag ju.

FL1: Mm. Men beskriv hur, vad, hur hon. Hur ligge[redacted], vad har hon på sig?

HEMLIG

Per: Nej men jag har ju för mig att hon har ju trosor och sedan har hon väl en svart, jag tror att det är en svart t-shirt eller någonting.

FL1: Mm.

Per: Ja det är det jag kommer ihåg.

FL1: Och hur ligger hon då?

Per: Nej men hon ligger ju liksom, ja men på rygg bara.

FL1: På rygg?

Per: Ja.

FL1: Mm.

Per: Fast jag tycker att hon ligger lite långt in mot mitten egentligen liksom, men jag tänker inte mer på det.

FL1: Nej.

Per: Men huv, på huvudkudden där liksom har jag för mig.

FL1: Huvudet på huvudkudden sa du det?

Per: Ja, ja.

FL1: Mm.

Per: Så jag drar ju isär benen lite då då liksom.

FL1: Mm, och i övrigt då hon har trosor säger du och en t-shirt, någonting annat?

Per: Nej jag kommer inte ihåg något mer.

FL1: Nej.

Per: Jag gör inte det faktiskt.

FL1: Och du sa att hon snarkade?

Per: Ja hon snarkade.

HEMLIG

FL1: Mm.

Per: Ja, men jag uppfattade det bara som, eh som att det va fyllesova liksom.

FL1: Mm.

Per: Och till saken hör ju den här asså min teori att i början av den här veckan typ på måndag, jag är lite osäker om det var på måndag, men det var ju i alla fall i början av veckan då klagade ju [redacted] på att hon hade så jäkla ont i huvudet i fyra dagar. Och då även, till den grad att hon sa att ”Per du ska bara veta hur ont jag har” och jag sa ”men varför går vi inte, vi kan väl åka ner till vårdcentralen eller ringa 1177” men det ville hon ju inte.

FL1: Nej okej.

Per: Hon ville ju bara ha ett glas vin till liksom.

FL1: Ja okej.

Per: Och vid nått tillfälle sa hon ju också att ”det känns som att det är någonting fel liksom”.

FL1: Mm.

Per: Och de kä, det uppfattar jag det är inte normalt liksom. Jag vet inte om hon prata, hon pratar med sin mamma varje dag så det är möjligt att hon har pratat med henne om det, det vet jag inte. Men efter fyra dagar så, då började ju huvudvärken ge med sig och det började bli bättre och då tänkte jag men då så då är det väl frid och fröjd liksom.

FL1: Mm okej.

Per: Så…

FL1: Men…

Per: Varför kom jag in på det för jag tappade tråden.

FL1: Nej men du sa din teori.

Per: Ja just det mitt ja…

FL1: Mm…

Per: Asså i och med att hon vart bättre då, liksom då tänkte jag inte mer på det jag tänkte bara att det var en normal att det var en fylla liksom.

HEMLIG

FL1: Mm.

Per: Så jag uppfattade aldrig att det var någonting onormalt, hade jag, hade jag gjort det då hade jag agerat på en gång alltså. Att det var någonting som va, stod rätt till men jag gjorde inte det i och med att hon hade sagt att det var bättre med huvudet.

FL1: Mm.

Per: Så jag uppfattade det bara som att hon var full som vanligt liksom.

FL1: Mm.

Per: Jag hade inte tvekat en sekund alltså. Men jag vet inte om de, hon kan ju ha varit dålig redan där jag vet inte. Men vad jag såg, jag såg ingenting som var konstigt på henne.

FL1: Nej.

Per: Jag såg inget, det enda jag hörde vad jag tyckte var att hon andades. Alltså att hon snarkade liksom lite mer än normalt men hon låg ju på rygg liksom och hon hade druckit så jag tänkte inte mer på det så jag somnade ju om liksom.

FL1: Mm och hur la du dig då, hur låg du i sängen?

Per: Det kommer jag inte ens ihåg, när jag sov eller?

FL1: Ja när du, när du säger att du inte fick någon respons där sen…

Per: Nej men jag låg ju, jag låg väl i fotändan kurandes liksom.

FL1: Ja okej.

Per: Ja.

FL1: Okej, och du säger att du inte kommer ihåg riktigt hur länge du håller på?

Per: Nej det gör jag inte riktigt asså.

FL1: Mm.

Per: Men jag vet ju att jag, jag gav ju upp för det bli, det skulle inte bli någonting för min del. Så jag försökte ju aldrig liksom penetrera eller någonting utan då, ja men då är de s, ja men dåså. Jag gjorde ett försök liksom. Så jag bara vände mig om och lade mig och sov.

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: Och sedan vaknade jag vid halv fem och då såg jag att [redacted]låg kvar i samma ställning och då ba, då r, då vafan det är inte normalt att ligga såhär stilla. Asså inte rört sig någonting. Så då började jag ju skaka på na och då, jag fick inte liv i na då. Utan då, då började jag ju riktigt bli rädd alltså. Så då ringde jag ju på en gång asså. 112, och han sa ju då liksom ja men gör smärtstimulerande och det gjorde jag liksom tryckte då då med, i bröstkorgen såhär då. Och sedan sa han ”nej du måste dra ner henne på golvet”. Så jag to, jag vet inte hur jag tog tag i na men jag drog ner na i vilket fall på golvet då då. Eh och sedan måste du göra HRL har du g, har du gjort HRL jag ba nej jag ba har gått utbildning på jobbet liksom men du måste hjälpa mig jag var ju skärr, jag var ju skärrad alltså.

FL1: Mm.

Per: Men då körde han räknade ju och jag räknade ju också och körde liksom och även näsan och blåsa och.

FL1: Vad menar du näsan och blåsa?

Per: Ja man ska ju blåsa vartannat blås och han, han guidade mig liksom.

FL1: Ja.

Per: Man ska ju hålla för och så ska man ju blåsa luft i munnen då då. Så ja, luta på huvudet bakåt om man kan och liksom blåsa in luften så då. Men jag tyckte det var svårt alltså för hon har ju större mun än mig så jag tyckte det var svår att få in någon luft, så. Ja men så, du och jag ba men det är bara att köra, kör på hela tiden liksom. Jag kommer inte ihåg riktigt vad, jag vet bara att han var ganska, han gav bara order liksom och jag gj, jag bara följde det. Jag gjorde vad ja, jag gjorde precis allt jag kunde göra liksom. Jag kommer inte ihåg så mycket mer inna, mera detaljer ja hon låg ju här så jag drog ut henne på parkettgolvet här på sidan liksom.

FL1: Om du säger hon låg här, på vilken sida låg hon.

Per: Ja, ska jag ring…

FL1: Alltså låg, jag tänkte låg hon på din sida eller på hennes sida?

Per: Nej nej nej.

FL1: Hon låg på sin sida?

Per: Hon låg på sin sida ja.

FL1: Okej och sedan så…

HEMLIG

Per: Och säg att hon låg här då och så är det ett nattduksbord här.

FL1: Mm.

Per: Och sedan parkettgolvet, då drog jag ut henne på parkettgolvet här så hon hamnade på rygg här.

FL1: Mm hon hamnade på rygg…

Per: Det är ju ganska våldsamt också liksom, man, men jag kunde jag inte. Jag bara drog ner henne liksom man…

FL1: Beskriv hur du gjorde då så vi, hur drog du ner henne?

Per: Ja. Jag tog tag i tröjan tror jag och drog ner henne, jag kommer inte riktigt ihåg alltså jag. Ja men det var ju såhär på något, slo ja, det var ju från golvet och ner liksom jag försökte ju dämpa så mycket jag kunde liksom men jag har ingen, jag har inga, jag kommer inte ihåg ärligt talat asså hu, hur hårt hon slog i eller någonting sådant där alltså det var ju chocktillstånd för mig alltså.

FL1: Mm.

Per: För nu har jag ju förstått att de är, nu är det ju inte fylla längre nu är det ju något annat liksom och då börjar jag ju tänka på det här med huvudet det som hon har klagat på tidigare liksom.

FL1: Men du minns att du drog tag i tröjan säger du?

Per: Ja.

FL1: Och hur gjorde, hur tog du tag i tröjan då?

Per: Nej jag bara tog i armen tror jag och drog ner liksom.

FL1: Mm okej.

Per: Ja.

FL1: Och hur såg hon ut då då, alltså…

Per: Alltså jag såg ingenting, alltså jag gjorde ju, blåste i munnen och jag såg ingenting på henne.

HEMLIG

FL1: Nej, när du säger ingenting vad, jag tänker kroppen om du beskriver hennes kropp. Hur såg hon ut?

Per: Nej men det som jag såg liksom va väl att, jag försökte ju väcka henne med en handduk med en blöt handduk också.

FL1: Mm.

Per: Och sedan att då såg jag hon hade ju lite blod ifrån slidan, det hade jag inte sett förut eller inte i sängen eller någonting heller. Och då vart det att jag torkade, jag tog den där handduken, först försökte jag väcka henne med den där blöta handduken och sedan torkade jag litegrann bara jag har inget, jag bara torkade bort det för att jag vet inte det var bara en reaktion liksom. Ja, men inget a, inget noggrant eller på något sätt så liksom utan de var bara det bara kom med liksom. Och jag, det hade jag inte sett någonting när jag, när jag höll på liksom. Ja…

FL1: Och när var det du tog den där handduken då?

Per: Ja det var ju (pustar) alltså jag kommer inte ihåg riktigt alltså det va, det måste ha varit före. Jag försökte väcka na tror jag, nej jag våg, jag kommer inte ihåg asså. Asså jag vet ju att jag när jag hade honom i telefonen då, då gjorde jag bara precis allt vad han sa och sedan när han sa att jag skulle gå och låsa upp dörren för nu är dom här. Då då, inte förens dess slutade jag göra HLR och det där och så sprang jag ner och öppnade dörren liksom. Men jag har inget riktigt minne av när asså faktiskt, jag vet inte fan.

FL1: Men va…

Per: Nej men det måste ju ha varit före asså på något sätt asså.

FL1: Vart fick du tag på den där handduken då?

Per: Nej men den var ju i badrummet ju.

FL1: Jaha.

Per: Ja. Så den var ju till för att jag skull, ville väcka henne liksom i första läget ju.

FL1: Mm.

Per: Och badda na i ansiktet för att, med kallt vatten liksom.

FL1: Okej, hur blöt var handduken då?

HEMLIG

Per: Nej den var inte så jävla blöt alltså men…

FL1: Nej.

Per: Det var så, det var så jag tänkte i vilket fall.

FL1: Mm, jag förstår. Och hur såg den där handduken ut då?

Per: Den var väl sådär lång.

FL1: Ja.

Per: Lju, vit.

FL1: En vit?

Per: Ja.

FL1: Mm okej. Och sedan säger du att du torkar, först baddar du ansiktet och när är det du tar bort som du säger blodet?

Per: Alltså jag kommer inte fan ihåg riktigt alltså.

FL1: Nej.

Per: Men den kan ju ha varit kanske, från att han sa nu får du gå ner och öppna dörren och handduken låg där att jag bara, ja jag kommer, de.

FL1: Och vad hände med den handduken då?

Per: Ja k… Nej men jag vet inte när jag, jag bäddade ju sen när ja, liksom om den hamnade i, i badrummet.

FL1: Okej mm.

Per: Och jag ha, jag hade ju ingen an, jag kunde inte tänka mig att [redacted]att det skulle sluta såhär de…

FL1: Nej, nej. Du bäddade sedan?

Per: Ja.

FL1: Hur gjorde du då då?

HEMLIG

Per: Som jag alltid gör.

FL1: Ja, jag tänkte var det samma kläder eller bytte du eller?

Per: Nej nej, nej nej nej alltså, jag är ju sådär att jag. Jag menar, det är ju som min, som mitt rum här jag till och med ville ha lakan när jag bäddar till och med, så jag är ganska ordningsam av mig liksom. Så jag, för har man kaos, har man kaos där man bor då har man ju kaos i huvudet också. Så jag, det bara kändes att jag ville göra det liksom.

FL1: Mm.

Per: Jag ville inte komma hem till kaos liksom. Ja det var så jag tänkte och det är sån jag är som person liksom de…

FL1: Mm.

Per: Det kan ni ju fråga vem som helst barnen och allting, det är ju jag som städar och kör allting och tvättmaskiner och gör allting egentligen. Bäddar rent och allting.

FL1: Men då gick du ner och låste upp sa du?

Per: Ja.

FL1: Och vem var det som kom då då?

Per: Asså de, det är jävligt suddigt alltså.

FL1: Mm.

Per: Men jag har för mig att det var någon kvinna i vilket fall då och då har jag för mig att jag följde med upp och satt i sängen där också sen kom det ju. Sen när jag hörde ju att dom sa ju att akutläkaren var där och även, även polisen och brandmännen var där tror jag också asså men det är jävligt suddigt alltså.

FL1: Mm.

Per: Så jag var i chock alltså.

FL1: Då förstår jag det som att dom tar över då.

Per: Ja ja, ja ja.

FL1: Mm okej.

HEMLIG

Per: Ja, ja. Nej men jag, alltså jag körde i och sen bara lubbade ner asså jag gjorde, jag körde som ett mantra för mig själv ba ”Per du gjorde allt vad du kunde liksom”.

FL1: Och när du håller på det här med HLR och det här, vilk, hur ser det ut i erat sovrum då?

Per: Nej jag har ingen uppfattning om det.

FL1: Nej.

Per: Faktiskt, jag har inte det. Asså jag fokuserade jag ju bara på det där, först vart det ju bara en jävla chock liksom när jag förstod att det inte bara var fylla.

FL1: Och hur lång tid tog det innan du förstod att oj nu är det på allvar här.

Per: Nej men jag förstod ju inte det…

FL1: För jag tänker…

Per: …förens jag hade, först hade jag ju kört med.

FL1: Mm.

Per: Och sedan hade jag ju rullat och sovit. Och jag vaknade väl vid halv fem eller någonting, och då låg, låg ju fortfarande (ohörbart) så det hade ju gått några timmar sedan jag var klar med ja eller försökte få henne tänd då liksom. Och när jag menar när jag vaknade efter dom där timmarna då låg hon ju kvar i samma position liksom och då kändes det man sov, så sover man ju inte. Alltså man rör sig ju alltid lite liksom.

FL1: Mm och hur lång tid tog det innan du reagerade och ringde?

Per: Nej de, alltså ja men då rullade, då försökte jag ju liksom ’[redacted]så märkte jag att jag fick ju ingen kontakt med henne och då vart jag ju livrädd och då ringde jag på en gång.

FL1: Mm okej.

Per: Alltså det gick såhär fort alltså, jag tvekade inte en sekund alltså.

FL1: Nej, men det där med handduken då det var.

Per: Eh, ja asså det är jävligt suddigt för mig där alltså.

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: Någonstans asså det enda jag kommer ihåg var att jag försökte väck, blöta en handduk, för de liksom hur väcker man en människa liksom som, som sover eller liksom.

FL1: Mm.

Per: Sover djupt eller liksom något sådant. Det var min första tanke bara en blöt, en blöt kall handduk liksom och lägga på pannan liksom.

FL1: Jag förstår, och sedan kom dom dit och då tog dom över och sådär.

Per: Ja, och det kändes ju jävligt skönt liksom.

FL1: Mm det förstår jag, och sedan så åker dom med[redacted]

Per: Ja.

FL1: Och vad händer, alltså. Vad, frågar dom aldrig om du ska hänga med…

Per: Jo det gjorde dom men, asså jag ville ju ha med mig barnen också för jag fick ju, ringde ju[redacted] där. Jag hade ju en sköterska bredvid mig liksom hela tiden för att kolla mig, för hon såg ju att jag var chockad liksom. Så jag ville ju vänta in barnen också, så var jag rädd också.

FL1: Mm.

Per: För va, vafan hur ska det gå liksom också.

FL1: Mm. Så du ville vänta in barnen?

Per: Ja.

FL1: Ja, hur fick dom reda på det här då?

Per: Nej men jag ringde ju.

FL1: När gjorde du det?

Per: Nej men då satt ju, jag, på något sätt när dom kom så, om jag gick upp och visade då och sedan satt jag på, på kortsidan liksom det är vad jag kommer ihåg i vilket fall. Så började ju dom jobba på henne men då, någon sa liksom ”det är bättre att du går här ifrån”. Eller de, jag kommer inte ens ihåg att dom sa dom orden men jag måste ha uppfattat det så.

FL1: Mm.

Per: Så jag gick ner i köket och satte mig där.

HEMLIG

FL1: Mm.

Per: Vid köksbordet, och då kommer dom här sköterskorna och pratar med mig då dom var ju jättetrevliga liksom och försökte stötta liksom och hjälpte mig att ringa och sådant där, till [redacted] och då då.

FL1: Hur stöttade dom dig då?

Per: Vad sa du?

FL1: Hur stöttade dom dig?

Per: Ja men, ja men som att dom att det skulle gå bra liksom att dom har bra läkare på KS och sådana där saker liksom.

FL1: Mm.

Per: Och hon var från Göteborg det är det enda jag kommer ihåg.

FL1: Och så ringer du [redacted] säger du…

Per: [redacted] och han svarar och sedan åker han direkt då, så han och hans flickvän kommer ju. Jag vet, jag har ingen riktig tidsuppfattning där.

FL1: Nej. Jag tänker, när [redacted] lämnar eller när dom åker med [redacted] Vilka är kvar hemma då?

Per: Alltså det går jävligt fort när alla försvinner.

FL1: Mm.

Per: Eh uppfattar jag det som att de, det var väl två ambulanser måste det ha varit asså för den ena försvann väl iväg och även brandmännen och poliserna och…

FL1: Mm.

Per: Ja (ohörbart) var det bara vi kvar i köket, jag och en ambulanspersonal, två stycken från ja. Då var det bara vi för dom ville inte lämna mig.

FL1: Ja okej förstår.

Per: Ja.

HEMLIG

FL1: Och vad gjorde ni då då?

Per: Nej men dom försökte ju bara trösta mig liksom jag var ju ledsen liksom chockad.

FL1: Mm.

Per: Och sen jag frågade om dom…

FL1: och vart var ni då någonstans?

Per: … och efter ett tag frågade jag dom om ville ha kaffe liksom.

FL1: Ja.

Per: Bara för att försöka vara trevlig dom var jättesnälla liksom.

FL1: Mm. Vart är ni då någonstans då?

Per: Ja det är fortfarande i köket asså.

FL1: I köket okej.

Per: Ja.

FL1: Mm, så nu sitter du där och vad gör ni under tiden då innan [redacted] och…

Per: Nej men vi sitter där bara och…

FL1: Ni sitter där…

Per: …och dom försöker stötta mig eller vad heter det trösta liksom, trösta mig.

FL1: Mm okej, och vad hände sen då? När[redacted] och[redacted] kommer då.

Per: Nej men då, då då, då plockar jag, städar jag lite det låg ju lite aska och skit på golvet och sånt där asså,[redacted]brukar väl när hon dricker så kan ju hon få för sig massa konstiga hon har ju till och med släng brinnande fimpar på våtrumsmattor liksom. Så att det måste väl hon ha gjort när jag låg uppe och sov liksom.

FL1: Berätta om det, vadå alltså…

Per: Nej asså att, det var ju lite stökigt och hon hade ju inte ätit någonting heller. Korvarna var ju kvar såg jag ju också, hennes korvar. Så det var ju lite stökigt så jag bara plockade undan lite liksom litegrann och sen stack ju vi. Och sen kom ju[redacted] också, relativt fort där.

HEMLIG

FL1: Men vad var det du städade för något då, du sa någonting om fimpar. Vad sa du?

Per: Nej aska.

FL1: Aska ja. Vart var det någonstans?

Per: Nej men de, nej men det låg väl i, det var väl i köket där någonting asså.

FL1: Mm.

Per: Eller jag kommer ihåg, jag uppfattade det som att det var stökigt och jag är såhär kle, eller jag gillar att ha ordning och reda liksom det är samma med bilar och sådant där då, tvättar bilar ofta och.

FL1: Mm, så då gjorde du iordning. När gjorde du det?

Per: Men det var, då var ju[redacted] och dom där.

FL1: Ja okej.

Per: [redacted] var där men vi väntade på [redacted] tror jag.

FL1: Okej.

Per: Dottern då då.

FL1: Mm.

Per: Men sen stack vi ju, på en gång då. Men de, det är så jävla man är ju rädd liksom jag sa det till[redacted] ”fan jag är så jävla rädd liksom” de…

FL1: Mm förstår.

Per: Men de (ohörbart)…

FL1: Så då stack ni där men vad hade du, alltså jag tänker [redacted] telefon, vad hände med den?

Per: Ja men den tog ju, den har jag för mig att att [redacted] la i en plastpåse med våra laddare. Med min laddare också.

FL1: Mm okej.

HEMLIG

Per: Men jag hade ju svårt att få med mig mina grejer för jag var ju så jävla rörig i huvudet också liksom att det.

FL1: (Ohörbart)

Per: Jag ville komma, att jag var rädd att glömma någonting liksom.

FL1: Ja, förstår.

Per: Ja.

FL1: Men vad ha, vad fick du med dig till sjukhuset?

Per: Nej jag fick ju med mig, jag lyckades, jag pratade ju högt med barnen också, vad fan är det jag ska ha men det var ju plånboken, telefonen, nycklar till huset och cigg va. Cigaretter tror jag ja, ja det var det.

FL1: Så kom…

Per: Så vi var ju, vi var inte långt efter asså när vi var framme.

FL1: Hur långt efter var ni då?

Per: Jag vågar inte svara på det riktigt men det kändes inte som att vi var långt efter inte. Vi var inte länge hemma inte nej.

FL1: Och sedan är ni på sjukhuset, vad gör ni då, på sjukhuset när ni kommer dit.

Per: Nej men då ringer ju han, för det första har jag ju aldrig varit där ju.

FL1: Nej.

Per: Så vi hade ju skitsvårt att hitta dit och vi var, vi var ju stressade alla tre så in åt helvete alltså. När man inte hittar fram eller någonting heller.

FL1: Mm.

Per: Så ja men, ja men tillslut så efter mycket om och men så, så fick vi tag på någon ju som, för då var ju hon ju opererad ju. Och de, och då hade ju det operationen hade ju gått bra det var det sista jag hörde liksom. Så fick vi någon sådan där anhörighetsrum och sitta och vänta i då, då gick vi iväg jag[redacted] och [redacted] och handlade, ja lite frukost då helt enkelt.

FL1: Okej.

HEMLIG

Per: Och sedan satt vi ju där och sen, skulle väl, [redacted] ut och ändra parkeringen och så det var ju hans bil, han som körde. Och när vi kom tillbaka där då följde jag med liksom för jag ville ha frisk luft liksom och sen när, då kom ju polisen där, och då fick jag ju följa med.

FL1: Mm.

Per: Då, och det var ju fruktansvärt asså. (Ohörbart) lämna barnen liksom också i den där situationen det är vidrigt alltså. Och sedan inte få någon information och veta hur fasen det gick asså det.

FL1: Mm.

Per: Fruktansvärt. Så jag, jag har ju inte hunnit ringt till någon inte til[redacted] mamma eller någonting liksom, jag har inte kunnat gjort någonting.

FL1: Den här kvällen, vilka har du kontakt med?

Per: Nej det är nog ingen alls det.

FL1: Nej, så är du i telefonen och sådär?

Per: Nej, nej jag tror inte det var, nej.

FL1: Nej. Så du har ingen kontakt med någon på telefonen den dagen?

Per: Nej.

FL1: (Ohörbart) den kvällen.

Per: Nej, nej.

FL1: Hur är det med[redacted] då, vilken kontakt har hon den kvällen?

Per: Nej de hon har någon ingen kontakt med någon den kvällen, det tror jag inte. Hon bru, hon brukar ju ringa sin mamma liksom. Men det brukar hon göra på dagen. Så nej jag har nog inte riktigt någon heller. Inte vad jag kommer ihåg eller smsat eller någonting. Hon brukar sitta och spela liksom.

FL1: Mm okej. För bara så att jag förstår det rätt såhär, du säger ju att hon, hon jobbade ju som du säger.

Per: Mm.

FL1: Och när uppfattade du att hon har slutat att jobba?

HEMLIG

Per: Ja, fyra. Fyra, fem där någonstans.

FL1: Okej.

Per: Ja.

FL1: Hur märker du det då, hur märker man, hur märkte du att nu jobbar hon inte längre.

Per: Nej men det var då hon kom in liksom och satte sig i vardagsrummet med mig.

FL1: Mm okej.

Per: Ja. För jag sitter inte och lyssnar på vad hon håller på med liksom.

FL1: Nej.

Per: Det gör jag inte.

FL1: Nej förstår. Och när hon kom och satte sig hos dig.

Per: Ja.

FL1: Vad är, är det då du säger att ni började dricka?

Per: Ja.

FL1: Okej, och vad gör ni då då förutom att dricka?

Per: Nej men kollade på tv bara.

FL1: Ja.

Per: Ja.

FL1: Vad minns du att ni tittade på då?

Per: Ja men det var som jag sa där det var ju Marko och Irma där ju…

FL1: Jaha det var då det var, för jag fick för mig att du sa att det var där på morgonen.

Per: Ja nej, nej. Nej de, nej de tror jag inte, jag tror det var Marko och Irma, på morgonen brukar det vara köping jag tittar på.

HEMLIG

FL1: Okej, så att det här. Nu på fre, den här fredagen då.

Per: Mm.

FL1: Då tittade du på Marko och Irma sa du?

Per: Mm, mm och ensam, och över atlanten har jag för mig att jag tittade på också.

FL1: Okej.

Per: Ja.

FL1: Mm.

Per: Eh, ja vi brukar följa dom där liksom och sen mästerkockarna brukar vi kolla på och sådär tillsammans också.

FL1: Och den här kvällen hur var det mellan er då?

Per: Nej men jag uppfattade det inte som nått, att det var, asså jag är. Hela den här situationen att jag har ju varit lite halv, att hon, jag på hennes drickande hela tiden ju. Eh, men jag var inte mycket mer, de va liksom, det bara, vi tar några glas och sedan är det bra liksom.

FL1: Mm.

Per: Så.

FL1: Vad var anledningen till att du gick och la dig då?

Per: Nej men jag var trött bara.

FL1: Du var trött bara.

Per: Ja.

FL1: Mm okej.

Per: Ja, men jag hade ju också druckit några glas den kvällen. Det hade jag ju gjort liksom men inte som [redacted] jag vet inte om hon drack nått när hon satt framför datorn heller asså. Det enda, det jag kommer ihåg det var att hon var ju, hon var ju bra när hon pratade med den här LF gubben där, LF banken i vilket fall när klockan var ett eller något sådant asså.

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: Nej men då sen, det var som en vanlig, vanlig kväll liksom.

FL1: Mm.

Per: Vi pratade inte speciellt mycket heller har jag för mig.

FL1: Vart hade hon sina saker då, alltså sina jobbsaker och sådär när hon jobbade hemifrån.

Per: Nej hon sitter ju i köks, i köket ju.

FL1: Ja okej.

Per: Ja.

FL1: Så det var där hon hade…

Per: Ja.

FL1: Mm okej.

FL2: Hur uppfattade du henne när ni tittade på tv efter att hon hade avslutat sitt jobb (ohörbart)?

Per: Hur fan ska jag säga. Ja men de, jag tyckte hon va l, verkade ganska alert när hon pratade med banken så ja, det var det sista jag egentligen tänkte för hon. Som sagt hon prat, vi pratade inte så mycket heller med varandra utan hon håller ju mest på med sin telefon liksom.

FL2: Mm.

Per: Men jag uppfattade inte henne som nå, något konstigt eller något sådant där alltså.

FL2: Mm.

Per: Gjorde jag inte, faktiskt men hon va, hon va asså hon, det var ju eskalerande med drickat där asså det var det ju och de och de, det kunde jag ju som jag sa det jag tyckte att jag har varit som en jäkla papegoja som sa samma sak hela jävla tiden liksom. Men varför ska du hålla på och dricka så jävla mycket för, men hon, hon kunde ju knappt hon kunde ju inte svara på det riktigt asså.

FL2: Mm.

Per: Och ja, jag har gjort jättemycket för henne för att hon ska, jag menar, ska du inte hänga med ut på en promenad liksom, ska du inte börja sola jag kör dig till solariet i Vällingby där så du får sola lite, jag kör dig till åkermyntan så får du fixa dina naglar och sånt där, jag

HEMLIG

gjorde ju allting så jag brydde mig ju liksom för jag, jag märkte ju på henne hon mådde ju inte bra asså de. De va, hon hade ju druckit för mycket under lång, för lång tid egentligen asså.

FL2: Mm.

Per: Så jag, men jag försökte göra allt jag kunde för att hon skulle må bättre liksom. Men hon ville ju aldrig följa med på promenader eller sånt där, det gick inte.

FL2: Nej.

Per: Hon ville ju bara dricka hela tiden. Var ju bara det där jäkla rosét alltså.

FL2: Hur blev det för dig tänker jag, att du försöker hjälpa henne och få henne att må bättre och komma ut och så vill hon inte följa med och så, hur, hur upplevde du det?

Per: Nej det är skittråkigt ju för att jag vill ju gärna ha säll, jag sa ju till henne fan [redacted] vi skulle ju kunna göra så jävla mycket tillsammans och hjälpa varandra för jag menar jag har ju kol också, kol klass 2 så jag ska ju inte röka heller så jag försöker ju dra ner och allting.

FL2: Mm.

Per: Ja menar vi skulle ju bara kunna börja liksom ut och rör, motionera, försöka sluta rö, hon rökte ju också sluta röka tillsammans liksom och ja, allt möjligt såna här saker som man skulle kunna göra istället liksom.

FL2: Mm.

Per: Så att de, men de har ju pågått i så många år så att jag, jag tycker ju varenda jag gick ute och gick själv liksom grannarna säger fan va duktig du är Per, ja men jag gör det ju för hälsans skull för hjärtat liksom. Så, som sagt det har pågått i så många år så att jag, det är ju skittråkigt men jag har ju fan nästan gett upp liksom.

FL2: Mm. Jag tänkte också på, vad du berättade om den här askan.

Per: Mm.

FL2: Var fanns den någonstans och hur såg det ut?

Per: Ja men ja, det var väl i köket där vi brukar ju röka där under köksfläkten men det låg väl liksom spritt lite vid sidan om där och…

FL2: Och vid sidan om, beskriv…

Per: Ja på golvet vid, vid spisen där då då.

HEMLIG

FL2: Och hur gick du tillväga då när du…

Per: Jag kom, ja vem, jag kommer inte ihåg om jag sopade upp det bara eller om jag.

FL2: Mm, och när du hade sopat upp det, vart gjorde du av det?

Per: Jag vet inte om jag slängde det i sopkorgen eller, jag vet inte jag kommer inte ihåg.

FL2: Nej.

Per: Jag kan ha dammsugit upp det och jag kommer inte ihåg faktiskt.

FL2: Mm.

Per: Jag gör inte det, jag har bara, jag har inga detalj, när jag förstod att hon, att det inte bara var fylla, då jag har inga detaljbilder asså i huvudet det är bara. Det stor hela vad jag gjorde liksom. Jag har inga detaljer faktiskt.

FL2: Mm.

Per: Men jag är, jag har gjort allting, asså för att jag själv ska kunna överleva med det där. Om jag gör det, så ligger jag där inne liksom i mitt mantra liksom som jag bara Per du har du gjort allt du kan för att rädda na liksom.

FL2: Mm.

Per: Och skulle inte jag tro på det själv då skulle jag inte överleva det här. Och så är det.

FL2: Johanna har du någonting du funderar på, fråga?

Försvarare: Nej jag har faktiskt inte det.

FL2: Mm. Jag tänkte på, du får säga till om jag har förstått dig fel eller så rätta mig men, att du fick höra att operationen hade gått bra.

Per: Ja.

FL2: Förstod jag dig rätt då?

Per: Ja.

FL2: Vad, vem fick du höra det av och vad fick du veta?

HEMLIG

Per: Jo men det var ju någon läkare som ringde ju, när vi inte hitt, ring, när vi va på KS och vi hade inte hittat fram. Vi var ju vid entrén då sa ju han att han hade opererat då, och sen att operationen hade gått bra. Så jag trodde ju, jag hoppades ju fan att det skulle gå b, ja jag trodde att det skulle gå bra allting. Och då hade (ohörbart) kunnat pratat med [redacted] och allting också.

FL2: Mm, ja.

FL1: Jag har en fråga, jag tänkte mer kring när du går och lägger dig.

Per: Ja.

FL1: Beskriv med så mycket du kommer ihåg nu med detaljer, hur gick du tillväga för jag förstår det som det här är andra, är det andra våningen eller?

Per: Ja det är, ja.

FL1: Du går upp för trappan, vad gör du då?

Per: Nej men jag går och borstar tänderna.

FL1: Mm.

Per: Och sedan av med kläderna och sen hoppar i säng bara, och sen, nej jag är osäker på om jag satte på tv:n men jag brukar sätta på tv:n men jag är osäker på om jag gjorde det då.

FL1: Okej, när du skulle sova?

Per: Ja jag brukar sova oftast med tv:n på faktiskt.

FL1: Mhm okej.

Per: Ja.

FL1: Mm.

Per: Nej asså jag tycker inte jag har gjort något fel egentligen, jag tycker inte att jag har gjort det asså jag kan förstå, som jag sa till dig då Johanna. Asså jag skulle ju aldrig i livet om jag hade haft en, träffat någon ny kvinna och gjort sådär. Det hade ju aldrig funnits i mitt huvud att göra en sådan sak. Det här var ju bara för att vi hade varit ihop (ohörbart) så vi brukade göra, det finns ju till och med en film på telefon där hon. Ja där vi gör precis så, och att hon, ja tycker om det rätt mycket liksom. Nej jag skull, jag skulle aldrig göra det mot, jag menar de, mot någon an, mot nåns (ohörbart). Nu hade vi ju varit ihop så länge så det var ju ömsesidigt ändå liksom, det var ju så vi job, normalt för oss liksom.

HEMLIG

FL1: Och jag förstår det som att du säger att ni gjorde det här ofta, sa du det?

Per: Ja rel, ja.

FL1: Hur of, alltså hur menar, vad är ofta för dig då?

Per: Ja vafan. Ja vad kan det vara, varannan vecka, var tredje vecka eller något sådant där.

FL1: Mm.

Per: Ja men de, de, så det va ju inte första gången.

FL1: Nej.

Per: Absolut inte. Men det finns ju på min telefon också.

FL1: Mm.

Per: Jag var ju mer intresserad av, det som tänder mig det är ju liksom mycket hennes ansikte också, ansiktsuttryck när, när det går för henne liksom.

FL1: Mm.

Per: Jag filmar ju ofta ansiktet också.

FL1: Okej, hur var det den här gången då?

Per: Ja men jag har för mig att jag gjorde det också, men jag har inget detaljminne riktigt, asså jag kommer ihåg bara det att jag började med den där lilla, (ohörbart) och sedan den där lite större och jag smörjde in den och när det inte funkade så gav jag upp liksom och jag försökte inte ge, för mig själv att jag skulle få någon personlig tillfredsställelse lägga mig på eller någonting, nej ingenting sådant. Utan då gav jag upp liksom, men jag märkte att hon nej fan hon vaknade inte till liksom. Jag trodde ju bara att det var fylla liksom.

FL1: Beskriv ansiktet då, vad du ser av ansiktet.

Per: Ja, ja men asså jag har för mig att hon snarkade så jäkla, det såg ut som vanligt jag såg ingenting asså.

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: Ovanligt sådär, jag hade ju min, hon brukar ju låna min jäkla mask jag tänkte hon kan väl få, för att hon snarkade så mycket så la jag den på liksom. Hon brukar använda den ibland liksom.

FL1: Hur gjorde du det då?

Per: Jag kommer inte ihåg asså så jävla mycket, har för mig jag la den bara på.

FL1: Hur menar du att du la den på?

Per: Jag bara la den på liksom.

FL1: Mm, hur fungerar den då då?

Per: Ja den ska ju, den läcker väl antagligen liksom. Men, nej jag kommer inte ihåg asså så jävla mycket om det detaljer asså, det var bara en tanke jag hade att jag skulle hjälpa na liksom och eftersom hon snarkade så mycket för det är ju bra mot snarkningar liksom.

FL2: Och när var det du gjorde det?

Per: Nej jag kommer inte ihåg asså.

FL2: Nej.

Per: Nej jag gör inte det, jag kommer bara ihåg att jag gjorde någonting med masken där asså bara för att t, men det var ju bara med tanke för att hjälpa att den var bra mot snarkningar men. Men ja, ja var ju som sagt, jag hade ju också druckit lite vin och sedan hade jag ju s, sovit också så jag var ju inte riktigt alert heller liksom.

FL1: Men vad jag förstår det som så går du och lägger dig säger du och så vaknar du av att hon ligger i sängen?

Per: Ja, precis.

FL1: Okej.

Per: Så jag vet inte vad hon, hur hon har tagit sig upp eller vad hon har gjort där nere eller någonting. Utan hon ligger bara bredvid liksom. När jag vaknar till, då har jag ju sovit kanske, en timme, en och en halv eller något sådant där liksom.

FL1: Mm okej.

Per: Nej men som sagt de, jag uppfattade det inte som att de, som sagt jag skulle aldrig göra det mot någon som jag aldrig träffat. Men eftersom det här var våran grej liksom, hon tände ju

HEMLIG

på det och jag menar vi filmade lite och sådant där också. Ja. Nej jag trycker inte att jag gjorde något fel, egentligen asså det kanske. Ja.

FL1: Är det någonting som du tänker på, kring det här som kan vara bra för oss att veta, någonting?

Per: Nej men asså…

FL1: Som vi inte har frågat dig om.

Per: Asså som min teori jag vet inte nu är ju inte jag någon läkare men asså så som jag, som du och jag pratade om lite egentligen, att om hon har haft någon liten blödning redan i början av veckan i hjärnan och gått med det där att det är därför hon har haft så jäkla ont i huvudet och hon sa ju till och med det känns som att någonting är fel liksom. Jag vet inte om man kan känna sådant liksom att, ja sen att hon har druckit och mer då på fredagen där att det har hänt någonting, kanske kommit upp för trappan och, ja att det har hänt någonting med hjä, med blodkärlet då eller någonting. Det var så jag tänkte liksom. Sen finns det ju asså historik så det är ju inte bara vad jag säger det där med hennes alkohol och det, det är ju att, ja [redacted] har ju sett henne många gånger och hört henne och sett henne och både hört och sett henne ramla ett flertal gånger så hon ramlar ju mycket. Hon har ju ramlat jättemycket, så man är ju jag vet inte, [redacted] och ja vi sa det fan man är ju livrädd varannan när man ligger där uppe på övervåningen och hon ligger, hon har sitt sovrum i övervåningen också när hon bodde hemma. När hon skulle upp på nätterna [redacted] när, hon var väl på jakt efter mer vin eller röka, man var ju livrädd när hon skulle gå i trappen asså. Hon har ju ramlat hur många gånger som helst, hon har ju ramlat igenom gipsväggen så jag fick reparera hela väggen där ju. Så hon har ju, och det är ju inte bara jag och dottern utan till och med när vi hade julfesten hela, med hela tjocka släkten då var vi ju jättemånga där då ramlade hon ju i köket. Jag var ju i vardagsrummet så jag såg inte detaljen men Helena var ju där och såg allting.

FL2: Mm.

Per: Och det måste ju synas på hennes obduktion asså, levern borde väl (ohörbart) måste ju kunna se det asså.

FL2: Helena, vem…

Per: Det är hennes syrra.

FL2: Syrra.

Per: Ja.

FL2: Okej mhm förstår okej.

HEMLIG

Någon säger: Jag tänkte också på, du berättade om någon hudkräm.

Per: Ja.

Någon säger: Beskriv den och vart fanns den och så vidare.

Per: Ja men det var ju någonting jag tog från, badrummet där uppe tror jag vid, vid spegeln tror, asså jag kommer inte ihåg hundra asså men, jag har för mig att jag plockade den där, en liten handkrämstub liksom. Såhär stor kanske. Och sedan smörjde jag in, vad sa jag, apparaten med den då.

Någon säger: Och vad gjorde du med den sedan?

Per: Jag kommer inte ihåg asså. Jag tror, ah jag kommer inte ihåg.

FL1: Jag tänker såhär att vi nöjer oss idag, om det är så.

Per: Ja.

FL1: Vi kommer ju kunna träffas flera gånger och så, det här är ju första förhöret nu och det är ju lite också för att vi ska kunna se varandra också och du förstår hur vi ställer våra frågor och så. Och vi kommer ju hålla kontakt med din försvarare.

Per: Mm.

(Det kackar på dörren och någon ställer en fråga om det är långt kvar på förhöret)

Per: Ja nej men som sagt, det som jag skulle uppskatta jättemycket det är om jag, om man kunde få prata med, med barnen och mina föräldrar och allting där asså.

FL1: Vi kan ju, vi kommer göra såhär att vi kommer ta det här med åklagaren. Vi kan ta det först men vi ska bara, vi kan stänga av här nu, vad är klockan bara så att vi har…

FL2: 15:19.

FL1: 15:19

(Förhöret avslutas)

Polisen

Dialogutskrift förhör 5 med Per

2024-04-22

Signerat av

Signerat datum

Enhet
Region Stockholm, BINR 8 PO Sthlm Nord

Diarienr
5000-K350152-24

Originalhandlingens förvaringsplats	Datum	Tid
	2024-09-16	14:39

Involverade personer	Personnummer/Orgnr	Roll
Forsberg, Per		Berörd person

Involverad personal	Funktion
Susanne Wide	Uppgiftslämnare

HEMLIG

Ärendenummer: K350152-24
Hörd person: Per Forsberg
Förhörsdatum: 2024-04-22
Förhörsledare, FL1: Sara Kjernholm
Biträdande förhörsledare, FL2: Susanne Wide
Övriga närvarande: Johanna Björkman, försvarare
Utskrivet av: u0097606

Ljudfil 1

FL1: Nu ska vi se. Och förhör ska hållas då med Per Forsberg i ärende K350152-24. Förhörsledare är Sara Kjernholm, biträdande förhörsledare Susanne Wide och försvarare är Johanna Björkman, är närvarande. Dagens datum är den 22 april 2024 och klockan är 09:37. Och Per, jag hörde lite nu då, du berättade att det inte alls var bra.

Per: Nej.

FL1: Vi hade ju kontakt med varandra här i fredags, när du pratade med dina föräldrar. Hur kändes det?

Per: Ja, det var skönt. Det uppskattar jag verkligen alltså. Det var riktigt skönt. Det, det, man är ju orolig, de är så pass gamla, jag hjälper dem mycket liksom, jag brukar ju ringa varje morgon klockan nio *(skrattar)* och prata med mamma 40 minuter liksom. Varje dag. Så att, ja, det var skönt faktiskt. Det kändes (ohörbart).

FL1: Vad skönt också att de fick höra dig och…

Per: Ja.

FL1: …(ohörbart) de blev lite lugna.

Per: Ja. Och sedan att jag vart lugn också, att de, jag kände att de, att de inte hade tappat det helt liksom, i vilket fall. Så att det kändes bra. Det är jag tacksam för.

FL1: Ja, vad bra. Och nu är du ju här i, i, i, Sollentuna häktet. Känns det som, hur känns det då? Istället från Norrtälje?

Per: Ja, alltså sit, arresten, det var ju, det var ju så, det var, ja, det var värre där alltså, för man kunde ju inte styra över belysning, man visste inte vad klockan var, det, det var mycket värre tyckte jag. Det är bättre här, här kan man ju ändå spola sin toalett och jag kan släcka och tända som jag vill och, och sedan tv:n framförallt också då, då. Så att det underlättar ju lite, men det är ju lite, de är lite mindre flexibla där, allting måste gå efter sina rutiner med, ja, man lämnar

HEMLIG

in papper på morgnarna, man gör det och den gången, man gör det och det, så att, men det är tufft som fasen alltså, det. Jag lider ve, lider.

FL1: Alltså du får, du sber, sa du någonting till dina föräldrar och det här med att du får köpa cigaretter och sådant där eller? Det var (ohörbart).

Per: Ja, man får ju 100 kronor att…

FL1: Ja.

Per: …handla för. Så då gäller det ju verkligen att tänka, säg att du behöver tre frimärken då, då har du ju bara det som är över sedan, så du får ju aldrig överstiga 100 liksom. Det blir ju svårt om man vill ha snus eller cigaretter och sådant där, så att man får ju verkligen tänka efter.

FL1: Ja, jag förstår.

Per: Men jag har ju fått iväg tre, tre brev nu, ja, fyra egentligen. Så, så det känns ju bra liksom, det, det är, det är så svårt liksom att det, jag fick ju aldrig någon chans och, och prata med någon, med [redacted] mamma eller någonting, innan, innan när jag var, restriktioner och, och det har ju känts jättesvårt, men nu har jag skrivit brev till, till henne och, och till [redacted] och [redacted] och till arbetsgivare och så. Så liksom det är, det blir svårt för dem också liksom, vad ska de tänka? Per är inte med liksom, han är, Polisen har tagit Per och liksom, då går ju deras tankar iväg och det är ju svårt som fasen och jag kan, jag sitter och kan inte försvara mig på något sätt också. Det. Ja, det är svårt på alla sä, hur jag än tänker så är ju allting svårt alltså, det är.

FL1: Du har ju väldigt mycket tid att tänka i alla fall. (Ohörbart)…

Per: Ja, det har jag.

FL1: …det är.

Per: Alldeles för mycket tid, det. Så att, nej, jag har ju svårt, ja, jag fick ju någonting att somna på av, för annars, jag kan inte sova liksom, det.

FL1: Får du den fortfarande?

Per: Mm.

FL1: Du pratade lite om det förra gången, att du hade fått hjälp med det.

Per: Jag fick träffa en psykiatriker och så att det.

HEMLIG

FL1: Ja?

Per: Förklara lite an, hon tyckte ju också, det är livskris liksom…

FL1: Ja.

Per: …det. Jag menar, jag har ju hel, jag har ju varit en Svensson-person hela mitt liv liksom. Jobba, jag har ju aldrig *(skrattar)* levt något kriminellt liv, varit jättenoga med betala räkningar, jag har ju anmärkningar, ingenting på Fogden och. Och [redacted] och jag, vi har ju le, haft ett bra liv liksom, tillsammans. Och gjort mycket för barnen och ja.

FL1: Hur kunde, jag tänkte på det du sa såhär, ni, hur ert liv har varit, hur, berätta, hur kunde, du kan väl ta lite rutiner? Hur s, hur kunde en dag se ut hemma hos er?

Per: Mot slutet där nu, menar du eller mot…

FL1: Ja.

Per: …eller (ohörbart) en vanlig?

FL1: Mot slutet, hur kunde det se ut?

Per: Nej, men…

FL1: (Ohörbart).

Per: …alla dagarna, det är det som gör det så svårt att komma ihåg också, nå detaljer, just den där fredagen, att alla dagar var ju väldigt lika, det var ju att jag, jag g, brukade ju alltid gå upp först och sedan brukade ju katterna sitta på fönsterblecket, släppte jag in dem och så fick de mat. Sedan fixade jag kaffe åt mig själv och sedan kom ju [redacted] upp lite senare, hon var ju alltid lite senare upp och hon drack ju en annan kopp, hon drack ju sådan där Tassimo-kaffe och jag hade ju bara snabbkaffe, så jag gjorde aldrig något kaffe åt henne, hon gjorde sitt eget kaffe. Men så, så satt vi i soffan, tittade på morgon-TV liksom. Ja, men sedan har jag ju alltid varit lite, myror i, myror i kroppen, så jag f, for ju upp, igång då och började bädda i, så jag bäddade ju sängar och körde tvättmaskiner och sådana här saker och diskmaskiner och städa och, och [redacted] jobba ju, så det kändes ju naturligt att jag gjorde det också[redacted] satt ju kvar då i morgonrock och, och vid, vid runt åtta bruka ju hon gå och sätta sig vid köksbordet då och jo, jobba med, med laptoppen, hon hade ju för firmans l, laptop då. Och telefon. Ja och, och sedan när det passade henne och hennes jobb, hon hade ju lite morgonmöten och sådana här saker och så brukade vi ju sticka iväg runt, mellan tio och tolv och handla, då var vi ju på Willys eller på ICA eller Lidl eller ja. Och sedan Bolaget kunde det ju bli också ju. … (Ohörbart) jag tappat tråden där. Ja och sedan hem då och sedan, ja[redacted] fortsatte jobba och hon, alltså mot, alldeles mot slutet så var det ju så[redacted] var ju i så dåligt skick så hon, hon behövde ju en återställare liksom för att kunna jobba och handla egentligen, men det var

HEMLIG

ju bara mot slutet där egentligen. Nej, men då var det väl att hon satt och jobbade och det hände ju att hon drack ju rosé då samtidigt som hon jobbade och jag satt i vardagsrummet bara och tittade på Tv. Och vi pratade lite om vad vi skulle käka och, och sedan f, hon hade ju mot slutet också, ville hon ju inte ens äta knappt någonting, jag försökte ju hela tiden få henne att äta och dricka liksom, dricka vatten och. Så hon fick ju ofta bestämma vad vi skulle äta och hon gillade inte tjocka pommes frites till exempel, så då köpte vi alltid smala pommes frites och körde i airfryern och så, så att. Men det var ju ganska mysigt också egentligen alltså, min favorit var ju att köpa nå färsk kyckling och lägga in i ugnen och det var ju hemtrevligt, man kände maten, lukta mat och. Ja, men sedan, ja, sedan brukade hon väl sluta jobba vid fyra-fem-tiden något sådant då. Och jag bruka ju äta och ja, och så kom ju hon in och satte sig liksom och vid Tv:n och tittade och drack ju oftast, hon hade ju nästan alltid ett glas med sig hela tiden liksom. Jag försökte ju hela tiden att, ja tillslut så vart det ju att man började hälla ut, men det var ju senare på kvällen man, att jag hällde ut vin och gömde vin och. Jag vågade ju knappt gå ut på, ta en promenad, för att jag, hon skulle vara påverkad när jag kom hem liksom och. Men jag gjorde allt vad jag kunde för att, för att hjälpa henne liksom, såhär, du måste dricka vatten, du måste äta liksom, det. Ja, men du får två glas nu, men bara så att det är lu, du kommer ned och kan jobba liksom och, och så. Man är.

FL1: Hur var det för dig då att, att dricka?

Per: Ja, alltså jag har ju inge, jag har aldrig haft något problem med det, alltså jag kan lämna liksom, det händer ju ofta att jag, nej, jag vill inte ha något mer liksom. Ofta var det ju efter jag hade ätit och sådant, ville jag inte ha något mer. Men då tog ju [redacted] det liksom. Det kunde hända att jag, att det vart lite mer, men det var ju ofta i f, förknippat med om det var någonting jobbigt för mig liksom, att pappa var på sjukhuset och sådana här saker, då kunde det bli lite mer alltså, men. Men nej, det var ju, jag såg det aldrig som något problem liksom.

FL1: Nej.

Per: Utan, nej och sedan, jag tyckte jag kände mig som en bandspelare också, jag sa det till [redacted], men jag säger samma sak hela tiden, för jag, jag försökte ju få henne liksom att komma tillbaka liksom (ohörbart), det var ju min idé att jag började fråga om hon ville gå och gå och sola eller gå och fixa naglarna, jag kör dig liksom. Men jag, jag fick så, beställa mat bara för att hon skulle äta, för hon åt ju knappt. Hon sa ju det, även på b, på jobbet att hon tyckte att kollegorna tittade på henne liksom, för att hon inte åt någonting liksom.

FL1: Okej.

Per: Men jag är, alltså min övertygelse var ju att vi, vi, att vi kommer, vi, vi måste f, vi kan fixa det här själva liksom, men jag, jag blandade ju in barnen också och jag sa det att vi, att jag sa det att jag kände mig så jäkla ensam i det här liksom, men det var väl för jobbet och för nära för dem, att hjälpa till med [redacted] där. Men jag vet ju att vi satt ju i bilen när vi åkte in till sjukhuset, att den här gången måste vi bara med läkarna att hon måste ju in på ett hem alltså, ja, det var vi ju överens om alli, då satt ju jag, [redacted] och [redacted] i bilen så, vi

HEMLIG

var ju alla överens om det alltså. För att ni klarar ni inte själva liksom. Men jag behövde ju hjälp och jag flaggade för det, jag pratade med det med mina föräldrar också. Några veckor innan, men, det här är ju när det var som värst det här alltså, var väl typ när J, [redacted] flyttade hemifrån, men innan det här var det ju inte så.

FL1: Nej, hur var det då, innan då?

Per: Nej, då ja, framför det första var ju inte jag hemma hela dagarna liksom, som jag var mot slutet här nu, utan jag jobbade ju heltid liksom, så då, då vet jag in, då var ju hon och då, ja alltså Co, det började väl lite med Covid:en, att hon kunde börja jobba hemifrån liksom. Då satt hon ju ofta med ett glas rosé liksom och jobbade och.

FL1: Men hur var det mellan er innan då?

Per: Ja, det var, det har ju aldrig varit dåligt alltså.

FL1: Nej?

Per: Alltså det, ofta, många gånger, hon har ju, alltså hon var ju världens hjälpsammaste och finaste när hon var nykter liksom. Men hon vart ju förändrad när hon drack liksom, hon vart ju både destruktiv och, och kunde ju bli elak också liksom.

FL1: Hur menar du då?

Per: Alltså hon hade ju sönder mycket grejer i huset alltså, det, hon kunde ju hugga sönder, ta en kökskniv, vi hade renoverat och jag ha, ny, fin träbänk, så kunde hon bara hugga, hugga kökskniv i bänkskivan. Där den var helt ny. Och ta kniven och s, försöka och hugga den i diskhon.

FL1: Vad var det som hade hänt då, då?

Per: Nej, jag vet inte vad det var som, ja, hon vart ju personlighetsförändrad när hon drack för mycket alltså.

FL1: Okej. Men vad hände då, då? Den gången när, va?

Per: Nej…

FL1: Hur slutade det?

Per: …nej, det, nej, men vi, det var, det var l, så många år sedan, jag kommer inte ihåg hur det slutade, jag, det slutade ju så, jag gjorde ingenting mer.

FL1: Nej?

HEMLIG

Per: Nej. Men (ohörbart).

FL1: Hur längesedan var det då? Det här hände?

Per: Ja, det är jättemånga år sedan, vad kan det vara? … Och när renoverade jag köket? Det. Nej, det kanske är 20 år sedan.

FL1: Ja, okej.

Per: Men det finns ju många andra, hon kunde få, få för sig att pinka på parkettgolvet uppe i sovrummet, hon kunde sitta och r, röka på toaletten och slänga f, brinnande fimpar på plastm, alltså vi, våtrumsmattor som är enda, enda fuktskydd som ett, som huset har där på golvet liksom. Alltså hon skulle, sådana saker som hon aldrig skulle göra annars liksom, utan det, det var ju bara när hon var ordentligt full då.

FL1: Vad hände då, då? När, när hon gjorde sådär?

Per: Ja, men ofta var det ju det att jag inte märkte det förrän jag kom upp på morgon, jag fick, jag låg ju sov och kom, då låg ju en fimp på golvet på plastmattan.

FL1: Okej.

Per: Ja. Tänker, om jag konfronterar henne liksom, det var ju ingen idé att prata med henne när hon var, utan jag fick ju vänta till mornarna liksom. Men.

FL1: Hur reagerade hon då, då?

Per: Nej, hon ville ju aldrig prata om någonting.

FL1: Nej?

Per: Hon ville aldrig prata om någonting, för jag, hon viss, hon visste ju om när hon var nykter att det var ju, att hon hade gjort fel.

FL1: Ja.

Per: Så det gick aldrig att prata med henne liksom, på något sätt.

FL1: Vad gjorde du, vad hände då, då? När det inte gick att prata med henne?

Per: Ja, men det var ju frustrerande liksom.

FL1: Ja?

HEMLIG

Per: Jag försökte, vad skulle jag göra mer liksom? Det. Nej, det är, det enda jag kunde göra var att liksom prata med barnen och mina föräldrar liksom.

FL1: Vad sa barnen då?

Per: Men de var inte, det va, det har väl varit för nära liksom. Men de har väl sagt att hon behöver ju hjälp liksom, det var inte så längesedan heller där hon låg i vardagsrummet, jag tror jag till och med tog en bild för jag ville visa hur hon, när hon låg i vardagsrumssoffan och jag hade plockat fram en hink och då var hon ju knappt heller kontaktbar liksom. Då ringde jag ju [redacted] och frågade vad ska jag göra liksom? Ja, nej, han sa ja, men (ohörbart) förstår, det är bara att försöka få i henne nå vatt, vätska och mat liksom. Jag fick ju nästan tvångsmata henne och, och vatten och sådana här saker liksom. Nej, jag, det finns ju en låt som heter Jag bygger, bygger, bygger upp och du river, river, river ned, det är nästan så jag kände det ibland liksom, att hon gärna, ja, hon vart, hon vart destruktiv liksom och även mot sig själv också på vissa sätt, alltså det här med, hon drack ju för mycket liksom för att, det var destruktivt liksom och när jag hade, jag gjorde en rotfyllning någon gång, då hade hon ju, fick jag ju utskrivet Cito, Citodon, då tog hon ju en jäkla massa tabletter, det här ju längesedan också, men. Hon var ju, hon hade ju någon destruktiv ådra i sig när hon drack liksom.

FL1: När var det då, allt det här med?

Per: Jo, det är också 20, över…

FL1: Okej.

Per: …(ohörbart) år sedan eller något sådant där.

FL1: Okej.

Per: Och.

FL1: Hon var destruktiv?

Per: Ja, hon var det. Och det finns ju otaliga, huset har ju blivit så, jag brukar säga, man blir ju tårögd liksom, jag har renoverar och det, jag vet inte, (ohörbart) har sönder det liksom.

FL1: Vad mer hade hon sönder då?

Per: Jag vet att hon slängde ju, en gång slängde hon ju den här, jag har ju en hantel vid soffan. Den slängde hon ju så att det vart ju stora märken i parkettgolvet liksom och ja, slänger saker så det blir märken i tapeter och cigarettfimpar som slängs så, så satt det ja, men se, det var ju inte allt, så, det var ju inte varenda gång, utan det, men det kunde ju hända liksom. Och ofta att hon pratade skit om mina föräldrar, som, speciellt min mamma som haft, hjälpt oss

HEMLIG

jättemycket med barnen och under alla år liksom, bägge barnen och, och varit världens gulligaste och snällaste, hur kunde hon snacka skit om henne liksom och sådana saker, att hon var en idiot och ja. Jag vill inte prata s, det låter som jag pratar mycket illa, jag vill inte göra det. För, hon var jäkligt bra också alltså. Hon hjälpte mig mycket som med, alltså jag har ju inte ens betalt en räkning, jag vet inte hur man gör. Jag skötte ju huset och sommarstugor och bilar och båtar, praktiska grejer och hon var ju med mig till Sankt Göran, till sjukhuset, när man var lite orolig med hjärtat och så att ja, nu, jag vill bara ringa henne och fråga vad fan jag ska göra liksom. *(Gråter).*

FL1: Men Per, alltså, vad kunde ni bråka om då?

Per: … Ja, men jag v, jag vet faktiskt inte ärligt talat alltså. Ofta handlade, tack *(får näsduk),* handlade det ju om saker, att hon kanske haft sönder någonting och jag menar, vi hade ju bra ekonomi alltså, vi hade ju inge, det var ju inge problem liksom. Utan det var ju mer att hon var t, från att ha varit gullig och hjälpsam till att bli en annan person liksom. Och sedan när jag försökte konfrontera henne när hon, när hon var nykter, då, hon ville inte prata. Ville inte.

FL1: Men hur kunde hon reagera när hon var arg då?

Per: Ja, men hon va, hon va, vart ju ofta att hon vart, slängde och s, kastade och sådant där då. Och ville ju gärna gå in på min mamma, det var ju hennes favorit, för det visste hon ju att jag, nej, att jag inte, att det var, hon låg, ligger ju nära mig liksom. Och hon har ju varit så jäkla, bästa farmodern liksom och hjälpt oss mycket med barnen, så jag tyckte hon var otacksam som fasen också då.

FL1: Kund, hur reagerade du då när hon s, gjorde så?

Per: Ja, men jag…

FL1: (Ohörbart).

Per: …vart ju arg alltså, på det, det är ju klart. Och jag höj, då höjde jag röste liksom. Alltså jag har ju inge våldskapital liksom.

FL1: Nej.

Per: (Ohörbart).

FL1: Men du höjde rösten?

Per: Mm.

FL1: Ja, och hur reagerade hon då, då?

HEMLIG

Per: Ja, nej, men hon var ju, hon hade ju ingen respekt när hon var sådär full liksom, det. Men hon var ju inte rädd på något sätt liksom, då hade hon ju stuckit för *(skrattar)* många, många år sedan.

FL1: … Hur blev det då?

Per: Nej, men det vart ju höga röster och sedan var det väl att någon gick upp på övervåningen liksom. Men det var ju frustrerande när jag kände att jag inte kunde påverka liksom, jag ville ju, det var ju samma, jag s, som, jag kände med som en bandspelare liksom, det, jag sa samma saker hela tiden liksom. Att det, hon måste ju vara rädd om sitt jobb, hon hade ju ett jättebra jobb och jag började tycka hon började missköta jobbet och. Men jag försökte bara rädda upp allting.

FL1: Du säger att du pratade med barnen om hur du kände dig och sådär, och dina föräldrar. Hur var det med andra runt omkring då?

Per: Jag kan ha nämnt det till någon av mina bästa jobbarkompisar alltså, att hon dricker så jäkla mycket.

FL1: Ja, okej. Vad är det för arb, vad heter den då? Arbetskamraten?

Per: Ja, det är ju Gunnar Persson och Janne Seijsing, tror jag, jag har sagt det till. Ja.

FL1: Okej. Och andra då, grannar och sådär, har?

Per: Ja, alltså det, alltså jag hoppas att det är, alltså vi bor ju ganska, gångvägen går ju alldeles utanför köksfönstret, nära, så att det är möjligt att de har hört kanske höga röster och sådant där, men. Men ja, det. … Ja. Men alltså, ofta, jag s, dagen efter, jag s, jag tyckte ju samma sak som på kvällen. Det var ingenting som jag vart, att jag ty, tyckte något annorlunda eller någonting alltså. Utan jag tyckte ju likadant på morgon också och då tog jag ofta det med henne, för det var då man hade störst chans att, men (ohörbart) går inte att prata med henne liksom. Och det, hon ville inte öppna upp om någonting egentligen alltså. Det tror jag också att barnen har upplevt också, att mamma är ganska sluten så liksom. Att det var svårt att prata med henne, hon, jag vet att J, [redacted] i vilket fall sagt vid flertal fil, tillfällen att, det går ju inte att snacka med morsan liksom. Hon ville ju göra lite grejer, hon, och det gjorde de ju förut också, kunde ju åka in till Vällingby och ha en tjej, tjejträff. Eller ja, gå i affärer och shoppa och käka lunch och ha det trevligt och sådär. Men inte, mot slutet så gjorde hon ju ingenting egentligen och jag vet Jas, [redacted] flaggade ju för… att hon ville åka ned till Ullared och åka till London och med morsan och sådär. Men det vart, mot slutet så, hon vart så jäkla dålig form alltså.

FL1: Vad var det som fungerade då, då? När hon var i sådan där dålig form?

HEMLIG

Per: Nej, men det enda sättet att kunna få henne att fungera, det var ju att hon fick återställare liksom.

FL1: Okej.

Per: Det få, det var det som fick henne. Ja. Och jag försökte ju hela tiden att ja, men jag led ju av att se henne sådär också, hon var ju helt förstörd när hon vaknade, skakade, jag kunde ju inte göra någonting liksom nästan. Så jag ville ju bara vara snäll och jag var, påpekade hela tiden att ta nu två glas och sedan får det vara bra liksom. Så började du ned istället, men hon kunde ju inte sluta riktigt alltså.

FL1: Hur, hur, hur blev det då, när gick hon och lade sig och sådär på kvällarna, när hon (ohörbart)?

Per: Ja, men det, det kunde vara olika, så ibland gick hon gick ju upp och lade sig vid två, halv tre liksom och skippade jobbet och jag, det var ju därför jag tyckte att nu miss, börjar ju missköta ditt jobb också. Då gick hon ju upp och lade sig liksom, fick jag ju sitta ensam därnere. Jag menar, [redacted], sist där jag, var det väl när [redacted] hade tagit körkort, då skickade jag ett sms, vi brukar ju skicka ett sms och t, då låg hon ju i sovrummet och ska du inte komma ned när din dotter har tagit körkort nu och fira henne liksom, då kom hon ju ned l, (ohörbart). Men allting handlade ju bara om mängden alltså det, det var, så hon var ju såhär, hon, första två-tre glasen, då var hon ju världens gulligaste liksom. Då, då var det ju riktigt trevligt liksom, men efter tre glas då, då gick det åt andra hållet liksom.

FL1: Ja, okej. Jag tänker, Per, när, du pratar ju en del om såhär mot slutet.

Per: Ja.

FL1: Vad är det för tidsperiod som du tycker är mot slutet?

Per: Ja, alltså det börjar väl egentligen med Covid:en där och sedan, men se, efter [redacted] flyttade ungefär, tycker jag att det började es, eskalera (ohörbart). Hon, hon, hon skulle ju egentligen varit inne på jobbet tre dagar i veckan ju, men hon lyckades ju prata med cheferna att det räckte med två gånger och (ohörbart), men det handlade ju mycket om, hon tyckte att det var långt att åka också, men hon ville väl vara hemma liksom och för då kunde hon ju, ja, sitta och dricka rosé och jobba liksom.

FL1: När [redacted], när [redacted] bodde då, hur, hur, hur kunde det bli då?

Per: Nej, det, då var ju inga återställare eller något sådant där alltså. Det kunde ju bli lite, men in, inte som det var nu, tyckte jag alltså, det.

FL1: Men vad gjorde [redacted] då på dagarna, när hon bodde hemma?

HEMLIG

Per: Ja, men hon var ju mest uppe i sitt rum då.

FL1: Men hon pluggade inte eller jobbade inte då eller hur?

Per: Jo, hon, jo, hon har ju aldrig varit arbetslös, hon har ju…

FL1: Nej?

Per: …jobbat direkt efter skolan liksom. Men…

FL1: Ja, okej.

Per: …det var ju mycket kompisar också och ja, pojkvänner och sådant där också ju.

FL1: Men hon tog studenten, sa du…

Per: (Ohörbart).

FL1: …när, när var det då?

Per: Ja, det, hon är 21 nu, så det måste varit två-tre år sedan då.

FL1: Vad gjorde hon efter studenten då?

Per: Nej, men hon är ju, hon är ju jätteskön och världens underbaraste person, så hon fick ju jobb direkt som ja, ta hand om äldre då, då. Gå runt och hjälpa dem med och handla och sådana saker så. Hon har ju sökt två jobb i sitt liv och hon har ju fått bägge två jobben liksom.

FL1: Okej.

Per: Så vi har ju väldigt bra, jag har jättebra kontakt med bägge mina barn liksom. Älskar dem som fan liksom. Så hon, hon och jag vill, vi lade ju ned mycket tid på hennes körkort också.

FL1: Men hur kunde det se ut hemma då, då, när [redacted] bodde hemma? Alltså hon…

Pratar i mun på varandra.

Per: Nej, men det…

FL1: …du sa…

Per: …ja, ja.

FL1: …att hon var mycket i sitt rum?

HEMLIG

Per: Ja, det var hon och (ohörbart) kom ju ofta ned, hon, för att käka och duscha och sådant där. Och det kunde ju höra även nu mot slutet också *(skrattar),* vi skojade ju om det o[redacted] och jag, att hon, hon går in i depå liksom, hon kom hem och, och ba, badade eller duschade och böt kläder och…

FL1: Okej.

Per: …åt, hon kunde ju äta mycket *(skattar)* och sådär också då.

FL1: Okej.

Per: Så [redacted] och jag, vi har ju, det hade vi ju gemensamt hon och (ohörbart), vi gillar ju att äta på kvällarna liksom.

FL1: Ja, okej.

Per: *(Skrattar).*

FL1: Ja *(skrattar).*

Per: Så.

FL1: Jag förstår.

Per: Men hon har ju sett också. Det har hon ju gjort alltså, jag vet ju åtminstone, åtminstone en gång som vi for upp bägge två, där hon hade ramlat i trappan alltså.

FL1: När var det då?

Per: Äh, jag kom, ja, det är något år s, några år sedan jag, jag kommer inte ihåg faktiskt.

FL1: Några år sedan?

Per: Ja. När vi var uppe, vi låg ju bägge två i sängen liksom och, och jag vet att, det har ju [redacted] också sagt det att, man var ju livrädd alltså, när hon skulle upp på nätterna och hon var så jäkla full, hon kunde ju inte gå liksom. Och ändå skulle hon upp. Och ned och röka eller leta efter någon vin, om det fanns nå vin om (ohörbart) gömt det eller någonting. Så vi var ju livrädda liksom på nätterna, jag ba kan du inte bara lägga dig och sova liksom.

FL1: Men vad hände den gången då? När hon ramlade och slog sig?

HEMLIG

Per: Nej, men jag fick väl, jag lyfte väl upp henne bara, försökte få upp henne liksom. Så, nej, jag och sedan gick bakom henne i trappan liksom, jag gjorde vad jag kunde liksom för att hjälpa henne hela tiden.

FL1: Så då fick du gå upp, vad sa du, du lyf, va, var hamnade hon någonstans?

Per: Ja, då var det väl i, typ vid, i hallen mot, mot inåt vardagsrummet, tror jag det var den gången. Men ja, hon har ju ramlat minst två gånger in i v, in i vägg, om trappan går uppifrån, om den går först så och sedan går det så och sedan så, så här, väggen mot duschen, där var, det var ju samma tapet som, som det är på ja, jag har ju en delning där i trapphuset då, där var det ju s, samma tapet, men där ramlade hon ju så hon tryckte ju in hela gipsskivan, så det fick, då var ju, fick jag ju fixa det, då fick jag ju måla där då istället. Och hon har ju varit på och ramlat in flera gånger där, där är det ju också lite skadat, man ser att någon har ramlat liksom. Det.

FL1: Men den gången då med gipsskivan, när hände det?

Per: Ja, alltså det har varit så många, jag kommer inte ihåg ärligt talat alltså, jag gör inte det. Det, det har varit så.

FL1: Nej, jag tänker, var det nu när (ohörbart)?

Per: Nej, nej, nej, nej, nej, nej det är, nej det är, nej det är långt, å, ett-två år sedan eller något sådant alltså.

FL1: Vad sa du hade hänt då? Nu förstod jag inte riktigt.

Per: Nej, men jag, att hon hade ramlat, hon har ju ram, ramlat in i gipsskivan, så att gipsskivan vart intryckt. Och det har hon ju gjort två, minst två gånger som jag har hört…

FL1: Oj.

Per: …det alltså. Och det, det är ju s, först reparerade jag, fick jag ju byta ut gipsskivan där.

FL1: Ja.

Per: Och regla om litegrann och sedan köpa gips, men [redacted] var ju med på allt det, vi var ju till Bauhaus och sådana här…

FL1: Okej.

Per: …saker också.

FL1: Men vad hände med henne då, då? När hon (ohörbart)?

HEMLIG

Per: Nej, jag har inte för mig att hon gjorde illa sig någonting då, tror jag inte. Jag vet, jag vet inte, men det var väl med ryggen, om hon hamnade med axeln in först eller någonting först eller någonting, men det.

FL1: Okej.

Per: Men det är bara ett av ex, exempel liksom på.

FL1: Ja. Så hon ramlade in i där vid trappen?

Per: Mm.

FL1: Så du, okej.

Per: Och därför jag fick måla det i annan färg då. Det var ju samma tapet då. Ja, den nedre biten som vart kvar, den, men, men då var jag ju tvungen, då hade jag ju ingen tapet kvar, så jag fick måla då istället. Och där är ju sådant exempel på.

FL1: Men hur kunde hon reagera då, när hon slog sig sådär, vad h, vad h, vad gjorde ni då?

Per: Nej, alltså hon, hon k, hon beklagade sig aldrig heller.

FL1: Nej?

Per: Alltså det enda, det är som jag sa där alltså, det enda jag, alltså sista veckan, att hon, om det var på måndagen att hon sa att det hade vari, hon hade så jäkla ont i huvudet alltså, hon sa ju det, i, i f, du ska bara ve, med de orden var det precis, du ska veta hur ont i huvudet jag har liksom. Och jag försökte ju få henne att ta kontakt med Vårdcentralen, 1177 liksom, det är inte normalt att ha ont i huvudet sådär länge liksom. Hon sa, och det var henne, och även sa att hon, det känns som att någonting är fel, om hon sa det på, i huvudet då. På tisdagen och sådant där. Och jag, men hon ville inte. Hon ville ju ha ett glas vin istället liksom. Det var ju hennes lösning där då. Ja, alltså jag och sedan efter, jag tror det var efter fyra dagar så, då sa hon ju att det började bli bättre liksom. Och då släppte jag det liksom.

FL1: Men då säger du att hon, att hon gjorde sig illa där vid trappen, där så att det blev märke?

Per: Ja.

FL1: Hu, hu, hur kunde det se ut annars då? Jag tänker, hur, nu har du berättat om den gången då [redacted] också såg det.

Per: Nej, det var inte då hon r, hade sönder.

HEMLIG

FL1: Nej?

Per: Utan det var ju, då hamnade hon ju mer in mot vardagsrummet…

FL1: Ja…

Per: …där.

FL1: …precis.

Per: Men jag vet inte någon mer detalj eller om hon slog i nå, men det var ju också, det här var ju också längesedan alltså, men. Och sedan vet jag inte, det var väl och sedan när, sedan ha, ha, vi hade ju jul, jular och sådant där då också då. Varje år ju, med hennes, mina föräldrar och hennes mamma och ja, vi var ganska många liksom. Då drack hon ju också liksom.

FL1: Hände det någonting då?

Per: Då ramlade hon ju i var, i, i, köket. Jag hörde bara att det skramlade till, då var det ju, Helena var ju där och jag vet inte om J, [redacted] var där eller o, och hennes pojkvän Jens. Men alltså ja, jag, då s, jag s, jag vet inga detaljer runt om där.

FL1: Nej.

Per: Men jag vet att det var flera närvarande och jag vet inte ens hur det gick till.

FL1: Vad fick hon göra då, då? När hon ramlade?

Per: Nej, alltså, jag bara, var är [redacted]? Ja. (Ohörbart). Men sedan var det b, sedan var ju hon uppe resten av. Där, jag vet inget, detaljer om det där, jag vet bara att man…

FL1: Nej.

Per: …att jag, man hörde att någon ramlade och (ohörbart) att det var [redacted], det var [redacted]. Då var ju Helena, var ju där också då, hennes syrra.

FL1: Okej. När hände det här då?

Per: … Alltså, jag har så svårt med tider alltså, det…

FL1: Och var det (ohörbart)?

Per: …det var inte förra.

HEMLIG

FL1: Det var inte förra i alla?

Per: Nej, inte förra julen.

FL1: Nej?

Per: Jag tror det var, om det var, om det var förrförra julen eller så.

FL1: Okej.

Per: Hon älska, hon älskade ju julen [redacted] också, det var ju det.

FL1: Okej.

Per: Ja. Det var ju det hon, hon gillade mycket liksom, med ja.

FL1: Så. Om, om du s, om du s, tänker sådär då, hennes, när hon drack, så kunde hon ramla, säger du? Och var, kan du upp, kan du berätta om någon gång mera när hon ram, när du, när hon har ramlat?

Per: … Ja, det, det var ju minst två gånger i trappen. Och sedan brukade hon ju gå in, vi har ju två ljusstakar som sitter där man rundar från vardagsrummet och slår, går in i köket, sitter det ju två ljusstakar på väggen, där, de brukade hon ju gå in i, vet jag ibland och så, den har ju, den har ju ramlat ned på golvet ett antal gånger och skadat golvet och det har ju varit på, ute på landet hon har ramlat också, det. Och det är ju bara de gånger jag har varit med liksom, jag har ju inte alltid varit hemma liksom, jag är.

FL1: Nej. Men vad hände det när hon gick in i med ljusstaken där då? Hur, hur, vad hände med henne då?

Per: Nej, jag vet inte om hon slog i, men det vart väl inge, jag vet inte faktiskt vad som hände mer med. Men det vart väl ingenting då tror jag, eller om hon slog i, ja, ja, jag vågar inte sv, det blir…

FL1: Nej.

Per: …spekulationer i så fall.

FL1: Ja. När hände det då?

Per: Alltså allting det här har ju fortgått under så lång tid alltså, det är, jag kan inte svara på det faktiskt, det är, alltså i och med att jag t, pratade ju med [redacted] om det och han sa ju att han, som [redacted], hon har ju, hennes brorsor och sådär, de har ju haft problem med alkohol och droger och sådana där saker som, så [redacted] var ju oro, han tänkte ju inte, han ville ju in, nu när

HEMLIG

han ska bli pappa, sa han, jag tänker inte dricka någonting, för att han var orolig att det skulle finnas gener för att liksom, så jag tror ju att det finns en genetik hos dem också egentligen med brorsorna. En brorsa som har problem med heroin och fa, en moster som har druckit och sådana där saker, så att det.

FL1: Ja.

Per: Så att han var, han var ju orolig själv för att han hade någon f, hade någon sådan gen liksom, missbrukar-gen liksom.

FL1: Hur kunde man se på [redacted] att hon hade slagit sig?

Per: Nej, men ibland hade hon ju, jag kom ju hem en gång från landet, då hade hon ju, då var det blod i kudden däruppe och, och det vet jag inte, men det kan m, möjligt varit den här liksom, ljusstaken liksom. Att om man rundar från vardagsrummet till kök liksom, att hon slagit i. Hon ville ju aldrig prata om någonting, det är, det hände ju liksom att hon drack bara om jag var ute och motionerade en timme, så kunde hon ju, om hon hittade någonting liksom.

FL1: Okej.

Per: Var påverkad så. Så j, det är inte alla gånger jag har varit med liksom, det.

FL1: Nej.

Per: Hon drack ju själv liksom.

FL1: Men hur kunde man se, var det någon annan som reagerade på hur liksom, om hon hade ont någonstans eller hur hon såg ut på kroppen?

Per: Jag, jag vet inte, alltså hon, nej, alltså jag vet, det enda jag kan tänka mig att, ja, ja, om hon, hon satt ju och jobbade i kök, i vi, vid köksbordet och det var ju trångt att komma in, om hon fick nå blåmärken av det och sedan skull och sätta på elementet vid k, vi har ju ett element under köksfönstret och böj, där, där klagade hon ju att det var trångt att komma åt. Jag, ja, nej, inge, jag tror inte någon annan har sett någonting, det.

FL1: Nej. Men du då, har du sett?

Per: Ja, jo, det har jag ju gjort alltså. … Ja. … Ja, eller b, ja, jag v, äh jag, jag kan, jag v, nej, det blir spekulation alltså i så fall då (ohörbart).

FL1: Jag tänker om det fanns någon m, att du var o, något märkbart liksom, att du märker, oj, nu fick hon ont här eller (ohörbart)?

HEMLIG

Per: Ja, jo, men det var ju någon gång när hon (ohörbart) med ögonbrynet där, hade hon ju gjort det i vilket fall alltså.

FL1: Vad var det då som hade hänt då?

Per: Nej, jag har ingen aning, jag var inte hemma liksom.

FL1: Nähä, okej.

Per: Ja.

FL1: Jag fattar.

Per: Så, utan jag, jag var ute på landet med mina föräldrar liksom och. … Vänta, vänta, jag tappade tråden. Nej, men hon var ju ja, nej, precis. Hon var ju väldigt gullig också liksom, när jag var ute på landet, då var det ju alltid god natt och god morgon och allting sådant där, på sms och.

FL1: Men du hos, med dina föräldrar på landet, säger du? Vad var det då som hade hänt?

Per: Nej, men det var ju då hon, då, då var det ju blod i kudden där på och då hade hon ju ett plåster liksom, vid ögonbrynet eller någonting.

FL1: Okej, så då förstod jag det som att du var på landet och hon var?

Per: Ja, jag var precis, jag…

FL1: Ja, ja.

Per: …var inte ens hemma.

FL1: Jag fattar. Och då var det blod på kudden?

Per: Ja, efter det.

FL1: Okej.

Per: Men vi t, det var ju också längesedan, jag vet inte, men, men sängarna var ju 25 år gamla, så vi hade ju tänkt byta ut allting liksom.

FL1: Hur längesedan var det, det här hände då?

Per: Ja, jag, jag vis, det blir spekulation alltså, det är, måste ju vara åratal i vilket fall alltså.

HEMLIG

FL1: Vad var det som hade hänt henne då?

Per: Äh, men det är så svårt att få någon, hon, hon kommer ju inte ihåg någonting vad hon har gjort heller alltså. Hon har ju minnesluckor liksom, hon kom inte ihåg. … Ja.

FL1: Hur såg hon ut då?

Per: Nej, men det var ju ett jack i, i ögonbrynet där.

FL1: Ja, okej.

Per: Ja.

FL1: Hade hon uppsökt något sjukhus eller?

Per: Nej, det tror jag inte.

FL1: Nej.

Per: Nej. Nej.

FL1: Hur var det med det då, för att jag förstår det som att, nu sa du det här med huvudvärken och hon ville inte gå. Hur var det annars då?

Per: Hur menar du då (ohörbart)?

FL1: Ja, men för, uppsökte hon aldrig sjukhus när hon mådde dåligt?

Per: Nej, jag vet det, en gång så hade hon ju och då pratade jag ju med [redacted] om alltså då, då, det var ju när min pappa låg på Dan, Danderyd, hade fått TBE och han…

FL1: Oj.

Per: …var, han låg ju för döden där i sju-nio veckor eller…

FL1: Oj.

Per: …något sådant där. Och då köpte jag, det var så jobbigt, för, jag står ju s, mina föräldrar så nära så att jag, då köpte jag en flaska whiskey. Jag brukar aldrig dricka någon whiskey över huvud taget ann, men jag mådde så dåligt, det är tre olika läkare som säger att, vi vet inte hur det här kommer gå liksom, med din pappa.

FL1: Aj då.

HEMLIG

Per: Och då och [redacted] skulle ju ha en rull, men då vart hon ju, då rö, då, ja, då var hon ju också, då låg hon ju fasen på köksgolvet ett, tu, tre och, och jag bara och jag ringde [redacted] liksom och jag får inte någon riktig kontakt med henne liksom. Och då är det f, ja, men du måste ringa ambula, då gjorde jag ju det liksom. Jag sa det f, nu kommer jag väl få skit för det här av [redacted] liksom. Men då kom de ju och hämtade henne och då kom hon ju tillbaka efter några timmar liksom.

FL1: Oj, vad var det som hade hänt?

Per: Nej, men det var ju, då hade hon väl druckit. Hon, hon var ju inte heller van att dricka starksprit liksom. Så jag vet inte. Hon bara, säckade ihop och så kom hon tillbaka efter några timmar.

FL1: Vart var du någonstans då, då?

Per: Nej, men jag var ju och det var jag som ringde ambulansen, vet du.

FL1: Ja, okej. Så du var också där?

Per: Ja, jag var där.

FL1: Ja, okej.

Per: Ja.

FL1: Men berätta, vad, du hade köpt whiskey, sa du?

Per: Ja, jag…

FL1: Ja?

Per: …hade gjo, det brukar vi aldrig göra det liksom.

FL1: Nej.

Per: Men det gjorde jag bara för att jag mådde dåligt va.

FL1: Ja, jag fattar.

Per: Så jag, det är då jag kan, ja, men som medicin som att det är ångest liksom.

FL1: … Och då var ni hemma…

Per: Ja.

HEMLIG

FL1: …och ni drack whiskey?

Per: Ja.

FL1: Och vad hände då?

Per: Ett, tu, tre så låg hon bara på köksgolvet liksom.

FL1: Okej.

Per: Och jag fick ingen riktig kontakt med henne då, jag ringde [redacted] och undrade vad jag skulle göra liksom.

FL1: Och vart var du någonstans då? (Ohörbart).

Per: Ja, men jag var ju där i köket va.

FL1: Ja, okej?

Per: Ja.

FL1: Så hon bara ramlade?

Per: Ja.

FL1: Okej. Vad fick hon för skador då, då?

Per: Nej, jag tror inte hon fick några skador, hon bara, jag vet inte, efter några timmar kom hon ju hem igen. Då hade hon ju nyktrat till liksom.

FL1: Ja, okej. Va, va, hur kunde man se på henne att hon, alltså du säger att hon inte hade några skador?

Per: Nej.

FL1: Nej, okej.

Per: Nej, hon kom ju hem efter sjukhuset då. Då var hon ju till Sankt Göran liksom, tror jag.

FL1: Hur var det, hade hon ont någonstans då?

Per: Nej, det tror jag inte.

HEMLIG

FL1: Nej, okej.

Per: Nej. Nej, jag fick väl, det var väl, ja, ja, det var väl, vart, hon drack starksprit som hon inte var van vid, så hon ba tuppa liksom. Sedan när hon nyktrade till så var det okej igen då.

FL1: Hu, hur mådde du då?

Per: Ja, ja, men jag mådde ju inte b, alltså det, jag mådde ju dåligt, först mådde jag ju så dåligt med, av pappa där då. Jag var ju kontaktperson, från läkaren, varenda gång man såg att det var ett, det, ett sådant telefonnummer som, vart man ju livrädd, så jag mådde ju dåligt som fasen liksom. Och sedan skull, jag ville ju att [redacted] skulle stötta mig, inte att jag skulle behöva ta hand om henne också liksom. Men jag fick ju aldrig vara den svage liksom och så fort, om ja, om jag mådde dåligt eller hade någonting då, då, då gick det inge bra liksom. Och så.

FL1: Hu, hur menar du då?

Per: Ja, (ohörbart) hon klarade inte av att vara s, stark och stötta liksom. Jag tror hon le, led av att jag, jom när jag hade, när jag har det här med hjärtat och det här sak, att hon led av det också, fast hon inte sa någonting egentligen, men att hon var rädd liksom. … Så det…

FL1: Men (ohörbart).

Per: …så det var ju aldrig så att jag fick sitta i soffan och ta il, ta någon, ta en virre och liksom lugna ned mig och hon var sjyst och, och stöttade mig och sådär, så var det ju aldrig liksom. Det var ju alltid hon, alltså det, ja, ho, jag fick ju aldrig vara så själv liksom, utan om jag mådde dåligt då, då var det ju risk att hela familjen skulle liksom kajka ur nästan, tyckte jag.

FL1: Okej.

Per: Så hon hade ju inte den förmågan liksom, att kunna vara stark liksom. Och j, och j, nämen i ett förhållande så ska det ju vara liksom så att man kan stötta varandra i, jag menar, mår en person, en dåligt så ska man ju, den andra personen kunna stötta och vise versa liksom, men så, hon klarade inte riktigt av det om jag var sjuk eller något sådant där.

FL1: Men den här gången då, då var ju du ledsen, förstår jag?

Per: Ja.

FL1: Med din pappa.

Per: Mm.

FL1: Ja. Hur, var, var, var, hur mådde du då, då? För du säger att hon bara ramlade helt plötsligt, från, sa du va, var satt hon någonstans?

HEMLIG

Per: Nej, hon var, hon låg ju, ja, det var ju vid rö, vid, alldeles vid spisen.

FL1: Ja?

Per: Då. Och jag ringde ju [redacted] då, Be, [redacted] mamma och frågade vad jag skulle göra liksom.

FL1: När, du får förklara lite, hon var vid spisen på vilket s, hur var hon, alltså?

Per: På golvet vid spisen.

FL1: Okej? Men du sa att hon hade suttit?

Per: Nej, det t, nej.

FL1: Eller hon bara ramlade?

Per: Ja. Hon l, ja.

FL1: Jaha, så hon stod upp…

Pratar i mun på varandra.

Per: Jag tror…

FL1: …och bara ramlade?

Per: …ja, ja, jag tror det.

FL1: Och vart var du då någonstans?

Per: Ja, jag vet inte riktigt. Blir spekulation alltså, men jag var väl i vardagsrummet liksom.

FL1: Okej. Jag har för mig att du sa att du var i köket?

Per: Va, ja. Äh, jag kommer int, ja, det blir spekulation alltså, jag kommer fan inte ihåg riktigt.

FL1: Och hon bara helt plötsligt ram…

Per: Ja.

FL1: …ramlar?

HEMLIG

Per: Ja.

FL1: Ja. Och då ringer du [redacted]?

Per: Mm. Frågar vad jag ska göra.

FL1: Hur menar du då att, du visste inte vad du skulle göra?

Per: Nej, vad ska jag, ja, hon var ju inte riktigt kontaktbar liksom, så jag vart ju rädd liksom.

FL1: Ja, okej.

Per: Så jag, jag, då va, va, var ju, då ringde jag [redacted] och frågade vad jag skulle göra liksom.

FL1: Och vad gjorde du då?

Per: Ja, jag ringde 112 då.

FL1: Du ringde 112?

Per: Ja.

FL1: Och vad hände då?

Per: Ja, då kom de ju med ambulans och hämtade henne.

FL1: Okej.

Per: Ja.

FL1: Men hur mådde du då, då, hur, vad var…

Per: Ja, men.

FL1: …din sinnesstämning nu när hon bara ramlade? (Ohörbart).

Per: Nej, men alltså det, det är så, jag är som, jag har varit van vid så mycket konstiga grejer med henne, så att för mig var det liksom inge, det var inge, det var inge jättemärk, alltså j, att det, att jag, att jag inte fick kontakt med henne liksom, det, det var ju ovanligt. Att det inte gick att väcka henne riktigt så. Men annars har ju jag varit van vid så mycket.

FL1: Men jag tänker att den här gången då, ambulansen kom och du säger att h, efter bara några timmar så fick hon komma tillbaka, eller? Var det så?

HEMLIG

Per: Mm. Mm.

FL1: Och hon had, du såg inte att hon hade ont någonstans och du såg inga skador?

Per: Nej.

FL1: Förstår jag dig rätt då?

Per: Ja.

FL1: Ja, okej.

Per: Ja. Men det här är ju bara en av många, många, många grejer alltså.

FL1: Men och du då själv, hur mådde du då? För jag tänker…

Per: Alltså.

FL1: …drack inte du någonting?

Per: Jo. Det gjorde (ohörbart).

FL1: Du drack också?

Per: Ja.

FL1: Ja? Okej.

Per: Jo, det gjorde jag, jag k, det var jag som köpte whiskeyn bara för att jag.

FL1: Ja, jag fattar.

Per: För jag ville, behö, jag behövde flykt liksom, med pappa där och det va. Vi var ju där varje dag nästan och på Danderyd och mamma var ju, klarade ju sig inte själv heller, så det var ju jobbigt som fan allting. Men hon drack ju också av whiskeyn också. Så hon…

FL1: Ja, okej?

Per: …hon klarade väl inte den, ja, vi brukar aldrig dricka nå starksprit, hon ville ju dricka rosé liksom.

FL1: Okej.

HEMLIG

Per: Så att det har varit som mycket resor liksom, med sådana där grejer. Men du ringde [redacted] i alla fall, för att du inte visste vad du skulle göra?

Per: Ja, ja, (ohörbart) precis.

FL1: Ja.

Per: Jag ville, ja. Det gjorde jag ju när hon låg i, sist här nu, då har jag v, tog jag en bild på, för jag ville visa [redacted] så, hur hon *(skrattar),* om hon had, hur hon såg ut liksom, när hon nyktra till. Och då var ju hon inte heller riktigt såhär kontaktbar, vart jag ju, då ringde jag ju [redacted], så att.

FL1: Men vadå, när var det?

Per: Ja, jag vet inte när det kan ha varit, ett par månader sedan, tror jag. (Ohörbart) ja, då gick jag, då mådde hon ju dåligt och då fick jag ju gå och hämta en hink och jag gjorde ju allting för att hon skulle må bättre liksom, men då vart jag ju också lite orolig att hon inte var riktigt med i matchen alltså. Då ringde jag ju [redacted], så jag har ju hela tiden försökt att få stöd liksom.

FL1: Ja. Jag förstår.

Per: Så att.

FL1: Men det här som när, när du ringde till SOS där då, men när var det då?

Per: Vad sa du (ohörbart)?

FL1: När, när du ringde till ambulansen, när, när var det?

Per: Ja, det var ju, det måste ju, ju varit för två-tre år sedan eller någonting sådant då. Pappa kom ju igenom det där helt otroligt alltså sedan. Men det var ju många veckor han låg på Danderyd där, som det var jobbigt alltså.

FL1: Förstår.

Per: Ja.

FL1: Okej, så genom, kan man säga, igenom åren här nu så har du f, om jag bara sammanfattar lite, så upplever du att ni ändå hade en relativ, alltså ni hade det bra…

Per: Ja.

FL1: …tillsammans?

HEMLIG

Per: Ja.

FL1: Och sedan i slutet här nu så, så tycker du att det har blivit värre med drickandet?

Per: Mm.

FL1: Ja. Hur har det varit med att göra sig illa sådär då? … Som du säger att…

Per: Ja, men som sagt…

FL1: …ja, med ljusstaken?

Per: …det är, jag är in, jag har inte varit med alla liksom, det är de gånger man har vaknat liksom. Att hon ska upp och på nätterna och hålla på. När hon inte, hon var ju bara och vinglade liksom ba, du, hon ramlar och, och li, ligger på ja, alltså det är delirium liksom, när hon kommer i det stadiet alltså. Och jag försöker hela, va, varför ska du ha mer nu? Det blir ju inge bättre av det här liksom, det (ohörbart). Ja, men hon slår ju i allting, jag menar, jag brukade ligga i soffan liksom, då låg jag med huvudet på, den här två-sits, så att mina fötter stack ut mot den lilla bokhyllan, så det är ju liten trängre passage där, hon slog ju, när hon skulle gå förbi där, hon slog ju alltid i mina fötter till exempel. Gjorde hon ju aldrig när hon var nykter.

FL1: Nej.

Per: Så hon hade ju ingen koll liksom. Hela tiden var det ju sådär.

FL1: Men hur var det med sjukskrivning och sådant där då, då? Eller (ohörbart).

Per: Nej, men hon har ju, hon har ju haft så tur så att hon har, alltså det har ju hänt att hon inte har ly, orkat tagit sig till jobbet, men då har hon ju skyllt på ja, vad fan, ja, jag vet inte förresten h, hon har ju skylt på mig me, alltså på min sjukd, men hon, hon slapp ju åka in tre dagar i veckan och behövde bara åka in två då, för då sa hon att hon ville vara och stötta mig och det stämmer ju också liksom in. För jag gick ju där och man, när han har hjärta så är det ju l, man är ju alltid lite orolig sådär liksom.

FL1: Ja, det är klart.

Per: Så. Men det var ju inte hela sanningen heller med, att det handlar om att hon ville va, för då fick hon vara hemma, då fick hon ju också, då kunde hon ju jobba hemifrån och dricka lite, ha ett rosé bredvid sig och.

FL1: Ja, jag fattar.

HEMLIG

Per: Ja och sedan hade hon ju långt, lång resväg också, hon ville ju inte köra bil och sådant där…

FL1: Nej.

Per: …heller liksom.

FL1: Hur skulle du, om du, om jag liksom säger nu sammanfattningsvis, hur skulle du beskriva er relation?

Per: Alltså jag skulle beskriva den som … ja, väldigt svår fråga alltså egentligen. Alltså … kärleksfull, mycket engagerade i, i barnen med körkort, sparande och Kindals dansskola och [redacted] spelar ju fotboll från han var fem tills han var 17–18 då. Ja, funktionell alltså eko, ek, bra ekonomi. Sommarstugor, båtar, bilar, resor. Men viss funktionell alltså när det kommer till för mycket alkohol, vad det gällde [redacted] alltså. Hennes personlighetsförändring som, när hon får i sig för mycket och det har ju mina föräldrar har ju också sett, ute på landet också mycket av det där alltså det.

FL1: Ja, okej. Våldsam då? Har (ohörbart) varit det?

Per: Inte våldsam på det, ja, våldsam på det sättet att slänga saker. Och ha sönder. … Men inte våldsam mot mig direkt inte, det kan jag inte påstå.

FL1: Har du varit våldsam mot henne?

Per: Nej, det har jag inte. Nej.

FL1: Hur kunde det bli när [redacted] blev arg, hur reagerade hon då?

Per: Nej, men alltså hon vart inte arg, hon var mera liksom att hon, efter tre-f, om hon kom, fick i sig för mycket eller som var, brukar vara vid tre-fyra glas, då vart ju hon elak alltså. Alltså elak och kunna prata skit om min mamma och min syrra och.

FL1: Ja, just det. Vad sa hon om det då?

Per: Att hon är, ja, att morsan är, att hon skulle vara ointelligent och hon kanske inte är den s, vassaste i lådan men vad fan, hon har ju hjälpt oss så jäkla mycket liksom. Ja. Ja.

FL1: Hur reagerade du på det då?

Per: Nej, men jag bara såhär varför, varför snackar du skit o, jag pratar ju aldrig skit om din mamma, varför? Men det kom ju bara med spriten, det kom ju aldrig annars liksom. Och min syrra också kunde få sig och min pappa klarade sig bättre undan.

HEMLIG

FL1: Hur blev det för dig när du blev arg då? Hur reagerade du då?

Per: Ja, men jag blir ju högrö, jag b, jag, jag blir ju hög i rösten liksom.

FL1: Och vad hän, gör du då, då? Förutom det?

Per: Ja, men jag gör ingenting annat än att, skriker på henne. Men det handlar ju om att man har känslor också liksom, att man bryr sig. Jag älskade ju [redacted] liksom, det är, som nu, jag vet inte hur fan jag ska klara mig ens en gång utan henne.

FL1: Vad var det du skrek då?

Per: Nej, det berodde väl på vad vi, var, var det var för bråk. Jag kommer inte ihåg liksom, det, jag hade inga, alltså vi hade inga sådana problem som ekonomi eller något sådant där alltså det, vi skötte ju våra jobb i många, många, må[redacted] jobbade i L, på LFE, jag vet inte hur många år, det måste ju va…

FL1: Nej.

Per: …30 år säkert eller någonting va. Och hon drog ju in då, nu mot slutet, de mesta pengarna av allting då. För jag, jag vet ju inte ens hur fan jag ska klara mig själv liksom knappt alltså.

FL1: Jag tänker såhär, att … vi måste nog ta av med den nu. För nu kommer den anslutas om fem minuter.

FL2: Vi tar bara.

FL1: Så vi gör såhär, att vi pausar inspelningen här och klockan är 10:34.

Ljudfil 2

FL1: Och då fortsätter förhöret med Per Forsberg, klockan är 10:34 fortfarande. Jo, du sa ju, Per, att [redacted] kunde vara elak mot dig när hon var på det sättet. Hur k, kunde du vara mot henne då?

Per: Alltså jag är ing, jag är inte elak person alltså.

FL1: Nej. Jag har inte det i min liksom, fan jag är, varit världsförälder b, de drar ju 100 kronor i månaden, jag har varit det fan i 15 års tid och, och gjort allt för mina barn och ja, även mot [redacted] bröder nu, han fick ju låna lite pengar en av brorsorna där, Daniel och, nej jag, jag har, jag har inte det i mig liksom. Ställer alltid upp och hjälper mina föräldrar och allting och.

HEMLIG

FL1: Men du beskrev ju också er relation som kärleksfull, på vilket sätt var den kärleksfull?

Per: Alltså vi skulle ju aldrig lämna varandra liks, vi var ju fan ett, som en person va, så. Vi var ju ihop i se, 36, 37 år liksom. Och jag menar h, hade [redacted] varit här så skulle hon ju också sagt samma sak alltså. (Tyst 00:01:14-00:01:25). Nej, det är en jävla tragedi. Det finns inga vinnare ur det här alltså.

FL1: Nej. Tänkte också att du sa det här att det blev, hon blev värre mot slutet.

Per: Ja.

FL1: Och du får rätta mig om jag säger fel, men att, i samband med att [redacted] flyttade?

Per: (Ohörbart) ungefär alltså.

FL1: Ja.

Per: Det.

FL1: Vad, vad tror du det berodde på, att det blev värre då?

Per: Ja, jag vet faktiskt inte. Det kan ha att göra med att jag också vart heltidssjukskriven liksom, att hon vart orolig för mig liksom, med mitt hjärta där. Ja, men jag är helt över ju, jag brukar säga det till barnen också att det, morsan kanske inte säger så mycket, men jag vet ju att hon älskar er liksom. Och det gjorde hon med mig också liksom, jag är 100 procent säker på det. *(Gråter).*

FL1: … Vad har [redacted] och [redacted] sagt om, om mamma?

Per: … Nej, det är ju mest jag *(gråter)* alltså som, eller vad ska jag säga? Det, vad de har sagt för någonting det, ja, de har ju sagt att hon behöver hjälp liksom. Men jag har ju trott att vi ska klara det själva liksom, det.

FL1: Hu, hur tycker du att [redacted] relation har varit till [redacted] och [redacted]?

Per: Nej, alltså så kän, så myck, att hon, hon har visat så mycket kärlek som kan. … Men det tror jag barnen också vet, men hon var inte den som pratade så mycket om…

FL1: Nej.

Per: …känslor och sådant.

FL1: Nej.

HEMLIG

Per: (Ohörbart) var mer jag som är känslosam liksom. … Men hon var ju alltid hjälpsam mot dem på alla sätt och vis, med pengar och betala [redacted] telefoner och ja, rev, ville [redacted] någonting så ställde hon ju alltid upp liksom praktiskt och så. Nu var ju duktig på, på administrativa saker. Så jag kom ju un, där kom jag ju undan väldigt (ohörbart) lätt, för jag behövde ju aldrig engagera mig i det, men jag hade ju de här praktiska bitarna liksom. Men det är ju mest, det är nog mer jag som var den känslige liksom i, i familjen. Ja, jag vet [redacted] och de ska, ska ju bli föräldrar nu i augusti och det var ju j, mer jag som vart tårögd och inte [redacted] liksom, jag tror, lite svårt, hon hade nog lite svårt att bli äldre också på något sätt, tror jag. Eller hon kunde inte se sig själv som farmor.

FL1: Hur menar du då?

Per: Jag vet inte det, fick känslan av att hon inte kände sig så gammal som ordet farmor innebär liksom. Men jag tyckte ju bara att det skulle bli kul va. Det hade ju säkert varit bra för henne också, men jag tror att hon, men hon brydde sig ju ändå liksom, när hon mådde bra, då brydde hon ju sig om sig själv liksom och kunde fixa naglar och. Men mot slutet då ville hon ju inte duscha eller knappt äta någonting heller liksom. Hon duschade ju när hon skulle, var tvungen att gå till jobbet liksom.

FL1: … När var sista gången hon var på jobbet?

Per: Alltså jag är o, lite osäker, men jag har för mig att hon sjukskrev sig på tisdagen då.

FL1: Ja.

Per: Så det måste ju varit veckan innan där, tror jag.

FL1: (Ohörbart). … P.

Per: Det, ja.

FL1: På tisdagen, bara så att det blir tydligt, samma vecka då alltså?

Per: Nej in, inte samma vecka, utan veckan innan där, tror jag.

FL1: Och, och då var hon på sitt arbete? Förstår…

Pratar i mun på varandra.

Per: Jag tror det.

FL1: …jag dig rätt då?

Per: Ja, jag tror det.

HEMLIG

FL1: Så då…

Per: Jag tror att hon sjuk.

FL1: …veckan innan allt det här hände?

Per: Ja, jag tror det. Det, jag är inte 100, men den…

FL1: Nej.

Per: …veckan eller veckan därpå i vilket fall.

FL1: … Har du någonting som du tänker på?

FL2: Nej.

FL1: Som du vill lägga till?

FL2: Inte i det här skedet. Nej.

FL1: Nej. Har du någonting som du funderar på, Per?

Per: Ja, det. Det, jag lider ju mycket av att inte få komma i kontakt med barnen liksom. Det är ju inte att jag vill påverka någonting, jag vill bara prata med dem.

FL1: Tänker vi ska, vi kan avsluta förhöret, så kan vi ta lite praktiskt när vi inte sitter. Och tiden är 10:41.

Polisen

Dialogutskrift förhör 6 med Per

2024-05-03

Signerat av

Signerat datum

Enhet
Region Stockholm, BINR 8 PO Sthlm Nord

Diarienr
5000-K350152-24

Originalhandlingens förvaringsplats	Datum	Tid
	2024-09-16	14:40

Involverade personer	Personnummer/Orgnr	Roll
Forsberg, Per		Berörd person

Involverad personal	Funktion
Susanne Wide	Uppgiftslämnare

HEMLIG

Förhörsledare, FL1: Sara Kjernholm
Biträdande förhörsledare, FL2: Susanne Wide
Övriga närvarande: Målsägandebiträde, Johanna Björk
Utskrivet av: u0096302

FL1: Förhör ska hållas då i ärendet K350152-24 med Per Forsberg. Förhörsledare är Sara Kjernholm, biträdande förhörsledare Susanne Wide och försvarare Johanna Björkman. Dagens datum är den 3 maj 2024 och klockan är 09:24. Per.

Per: Mm.

FL1: Jag tänkte att du skulle, du har ju tidigare berättat utförligt om den här kvällen den 22:a där, jag vill ändå att vi behöver att du mer specifikt berättar om, att du beskriver för oss det här för att jag vet att du har pratat om den här kvällen att ni åt såna här kycklingkorvar.

Per: Mm jag åt, inte [redacted].

FL1: Ja, juste. Men ni tog fram från frysen där.

Per: Mm.

FL1: Jag tänker om du tar därifrån att du tar fram korvarna där, berätta därifrån helt fritt med så mycket detaljer du kan.

Per: Alltså det är så, det blir problematiskt eftersom jag var hemma sjukskriven då heltid och [redacted] jobbade hemma så dagarna vart ju väldigt lika liksom så att jag har ju, det enda som jag tänker på som var speciellt det var ju det där att hon ringde till LF banken där alltså.

FL1: Mm.

Per: Och sen, och sen ja och att jag åt men [redacted] åt ingenting.

FL1: Men du tar fram dom från frysen.

Per: Ja.

FL1: Hur, äter du dom på en gång eller hur?

Per: Nej, nej sen äter jag väl vid fyra, fyra, halv fem eller något sånt där som jag brukar göra.

FL1: Okej.
Per: Ja.

FL1: Och vart, vart är [redacted] då när du börjar laga maten?

Per: Ja hon är, hon jobbar ju liksom i köket där.

FL1: Så vid fyra sitter hon fortfarande vid köket och jobbar.

Per: Ja det, ja alltså jag, jag kan inte svara riktigt alltså det.

HEMLIG

FL1: Mm.

Per: På det.

FL1: Men okej du är där i köket och lagar korvarna, vad gör du sen då?

Per: Ja men sen går jag in och sätter mig i vardagsrummet som jag alltid gör liksom, det blir nästan som en rutin allting. Och kolla på tv och sen komma, när hon har jobbat klart så kommer ju hon in och sätter sig i vardagsrummet också.

FL1: Och vad är klockan då?

Per: Ja den är väl fyra, fem där något sånt alltså, fem kanske då.

FL1: Mm.

Per: Jag vågar inte svara på exakta, det blir spekulationer för som jag sa det alla dagar blir så himla lika liksom.

FL1: Mm, ja men vi tar den här dagen då, du sitter och äter dina kycklingkorvar och vad, vad dricker du då?

Per: Ja men jag dricker ju också lite vin där det är ju fredag liksom.

FL1: Mm.

Per: Ja.

FL1: Och sen kommer…

Per: Och [redacted] dricker ju vin vid datorn också då lite rosé.

FL1: Mm.

Per: Ja.

FL1: Och sen kommer hon och sätter sig.

Per: Ja.

FL1: Ja och vad händer då?

Per: Nej det är som, vi streamar tv, vi har vissa grejer vi följer liksom, hon vill inte se vanlig tv egentligen, jag brukar ju försöka titta på vanlig tv men [redacted] hon vill ju mer streama dom här grejerna hon följer och jag, vi, jag följer ju det också, det är ju det här ensam över atlanten och mästerkockarna och.

FL1: Men den här kvällen vad tittar ni på då?

HEMLIG

Per: Alltså jag kan inte svara på det faktiskt, alltså, jag kommer knappt ihåg vad vi gjorde för fem minuter sen egentligen alltså det.

FL1: Var, hur sitter ni då (ohörbart)?

Per: Nej jag brukar ju, jag brukar sitta i den där tvåsitsen och hon brukar sitta i tresitsen där.

FL1: Mm, okej så, så sitter ni den 22:a också då?

Per: Ja det är jag ju…

FL1: Mm.

Per: … relativt säker på, ja.

FL1: Och vad gör ni sen då under kvällen där?

Per: Nej men vi pratar bara litegrann, jag vet att vi prata om tror jag om det var den dagen då men, ja men jag vet att [redacted] hade ju problem, han har ju fått en fuktskada i sitt tak där.

FL1: Mm.

Per: I duschen, har bor ju i en borätt och, och vi hade ju kommit överens om att jag skulle, att vi skulle gå in och täcka upp det ekonomiskt för honom då för han jobbar ju mycket och han är ju i den åldern när man jobbar mycket och att vi kände oss nöjda med det för, ja för det är ju alltid det där att man, man vill få det så jämnt, jämnt med barnen som möjligt liksom att [redacted] hade ju fått rätt mycket med ja körkort där lektion och telefoner och allt sånt där då att han vart inte kompenserad.

FL1: Okej.

Per: Att vi prata om det så att det var det.

FL1: Hur, hur var det mellan er då?

Per: Nej men det var inga problem, det var det inte.

FL1: Inga konflikter den kvällen?

Per: Nej jag kommer, nej jag kommer inte ihåg någonting.

FL1: Nej.

Per: Om det.

FL1: Men ni pratade om barnens alltså om ni kanske ska kompensera [redacted] för det här med.

Per: Ja att man vill ju som förälder få det lite…

FL1: Ja.

HEMLIG

Per: … lika mellan barnen då.

FL1: Mm.

Per: Och [redacted] hade ju fått rätt mycket hjälp med sitt körkort med bilskola och.

FL1: Ja, jag förstår.

Per: Så då var vi väl lite nöjda att vi kunde hjälpa honom med det också då.

FL1: Mm, okej och ni sitter där och hur, vad gör ni annars då förutom att sitta där sen?

Per: Alltså jag kommer inte ihåg någonting.

FL1: Nej.

Per: Alltså det bara, vi satt väl och titta på, streama mellan dom här grejerna.

FL1: Mm.

Per: Och jag tror att jag, att vi tittade på det här med Irma i vilket fall, jag har för mig av något minne av han åkte tillbaka till sin, där han växte upp då Marko.
FL1: Mm.

Per: Och vi gillar ju ungefär samma saker liksom, ja men det var ingenting, jag kommer inte ihåg någonting mer.

FL1: Inget speciellt som händer?

Per: Nej inget, nej.

FL1: Nej, och sen då vad?

Per: Nej sen går jag upp och lägger mig efter vid nio någon gång där.

FL1: Mm, du går och lägger dig.

Per: Ja.

FL1: Mm, och vart är [redacted] då?

Per: Nej hon är ju kvar där nere i vardagsrummet då.

FL1: Hur mår hon då?

Per: Nej men jag uppfattar inte som att det var någonting konstigt med henne.

FL1: Mm, och hur kommer det sig att du går upp?

HEMLIG

Per: Nej men det, ja jag var ju trött liksom, jag brukar gå och lägga mig vid nio, det, jag har ju, man har ju sina rutiner liksom.

FL1: Mm, och du går upp och lägger dig då.

Per: Ja.

FL1: Och sov rutinerna då, vad gör du precis när du…

Per: Ja men jag somnar ju ganska fort liksom och sen vaknar jag ju då vid.

FL1: Jag tänker du går upp, går upp.

Per: Ja borstar tänderna gör jag ju såklart.

FL1: Ja, du går och borstar tänderna.

Per: Ja.

FL1: Ja.

Per: Går och lägger mig.

FL1: Och lägger dig.

Per: Ja.

FL1: Och hur lång tid tar det innan du somnar då?

Per: Nej jag tror det går fort alltså, jag har inget minne av det. Jag la mig och sen, fem minuter kanske.

FL1: Mm.

Per: Ja.

FL1: Okej.

FL2: Vad tror du klockan är där när du somnar?

Per: Ja, kan den ha varit kvart över nio eller något sånt kanske.

FL2: Mm.

Per: Men som sagt det, jag är inte säker på någon av dom här alltså riktigt på minuten eller så jag bara har ett ja en, ja, ja, ja jag vet inte vad jag ska säga riktigt.

FL1: Mm.

Per: För att det är så jag bruk, allting blir så väldigt lika liksom, det var ju lika varenda dag

HEMLIG

egentligen alltså.

FL1: Mm, och vad, hur var din berusningsgrad då när du gick och la dig?

Per: Ja men jag hade väl druckit tre, tre, fyra glas liksom och det är rätt mycket, det är väl mer, det är ju mer än vad jag brukar dricka en kväll.

FL1: Mm, okej.

FL2: Och när du säger att du har druckit tre till fyra glas, under vilken tid har du?

Per: Ja men det var väl från fyra runt där då kanske något sånt där.

FL2: Runt fyra, var det första glaset du tog den dagen?

Per: Mm.

FL2: Klockan fyra alltså.

Per: Mm, mm.

FL2: Och så tre till fyra glas på den dagen.

Per: Ja.

FL2: Och tills du går och lägger dig där alltså.

Per: Mm.

FL2: Mm.

FL1: Men ingenting annat som du reagerar på eller någonting när ni…

Per: Nej.

FL1: … sitter där och tittar på tv?

Per: Nej, nej.

FL1: Nej, ni pratar om [redacted] och ni pratar om det här.

Per: Ja och tittar på tv liksom och jag, och [redacted] spelar, hon sitter ju mycket med sin telefon också.

FL1: Okej.

Per: Ja, nej det är dom minnena jag har liksom.

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: Det är inte mycket att komma med det, jag menar jag brukar, jag brukar ju lägga upp, jag, jag brukar ju nästan som när jag jobbar då också då har jag alla mina verktyg i alltid i samma ficka bara för att jag ska ha rutinerna liksom. Så jag brukar, jag lever mitt liv mycket på rutiner liksom att.

FL1: Mm, men jag tänker när ni sitter där i soffan, ingenting anmärkningsvärt händer säger du, ni, ingen konflikt.

Per: Nej.

FL1: Nej, vad pratar ni förutom om det här med [redacted] och [redacted]?

Per: Nej men det, ja det kan vara att man kommenterar någonting på tv det, vi har ju nästan varit ihop i 40 år liksom.

FL1: Mm.

Per: Och vi lev, hela tiden var vi ju, vi gjorde ju allting tillsammans så att jag har ingen något mer, något minn, alltså det, det som är riktigt säker på det är ju det här med LF banken alltså.

FL1: Mm.

Per: För att det stack ju ut liksom, det var ju det ändå som var annorlunda.

FL1: Mm, och på vilka andra platser i bostaden är du under den här tiden från det att du sätter dig med korvarna där och äter?

Per: Nej jag kan inte svar, på toaletten möjligtvis och går och röker i köket liksom och.

FL1: Mm.

Per: (Ohörbart). Alltså jag är ju…

FL1: Vart är det du röker någonstans då?

Per: I köket.

FL1: I köket.

Per: Ja.

FL1: Okej.

Per: Ja.

FL1: (Ohörbart).

Per: Under köksfläkten där.

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: Ja men det är inte så att jag liksom vaknade en mor, en fredag morgon och tänkte att nu ska jag mörda [redacted] liksom och grovt våldta henne, det var ju liksom inte efter 40 år det finns ju inte.

FL1: Det är bara det såhär att du berättar ju att du går och lägger dig först.

Per: Mm.

FL1: I förhör säger du.

Per: Mm.

FL1: Och att [redacted] kommer sen.

Per: Mm.

FL1: Det verkar ju som att du har sagt lite annorlunda tidigare.

Per: Nej.

FL1: När du har pratat med ambulanspersonal, vi har ju pratat med dom, där beskriver dom som att ni går upp och lägger er tillsammans säger dom.

Per: Nej, nej.

FL1: Och att [redacted] var däckad, det är inte första gången som hon är det så hon hade somnat, däckat på en gång.

Per: Nej det känner jag inte igen att jag har sagt, jag har inget minne alls av det. Det måste dom ha missförstått alltså.

FL1: Mm, båda säger det.

FL2: Mm.

FL1: Och även när vi frågar barnen så säger dom också att, att du har sagt att ni gick och la er.

Per: Nej, nej, jag är, nej. Nej det, jag har inget minne alls av det.

FL1: Mm.

Per: Alltså jag var ju i chock liksom, jag visste ju inte ens vad jag gjorde för någonting knappt så att nej det stämmer inte.

FL1: Så barnen säger det, ambulanspersonalen säger det här och det är bara i förhör som du har sagt att ni, du går upp och lägger dig först.

Per: Nej jag har sagt det från första början alltså.

HEMLIG

FL1: Nej det verkar du inte ha gjort.

Per: Jo men det, sa jag det i Solna då på första förhöret där?

FL1: Ja till oss har du sagt det ja, till oss har du sagt det.

Per: Ja.

FL1: Men när vi, vi har ju, vi har ju, vi har ju hört ambulanspersonal.

Per: Men dom måste ju ha misstolkat att jag, att jag sa att jag vaknade och då låg [redacted] där.

FL1: Mm.

Per: Det är ett, det har jag sagt hela tiden alltså.

FL1: Mm.

FL2: Vi har ju också, du, när du satt i köket och prata med en polisman.

Per: Mm.

FL2: Minns du det?

Per: Jag vet att det var en polisman där.

FL2: Ja, och han har ju en kroppskamera på sig.

Per: Ja.

FL2: Och då säger du också i det samtalet att ni gick och la er vid nio tiden. Och då är det, så att det är vad du säger på kameran.

Per: Ja, ja jag vet inte det.

FL2: Mm.
Per: Alltså som sagt det, det var väldigt likt vilken kväll som helst liksom. Jag såg ingenting på [redacted] något konstigt eller någonting heller.

FL1: Kan det ha varit så att ni gick och la er tillsammans?

Per: Alltså som jag säger det är alla dagar blir ju så väldigt lika alltså men nej alltså jag, min minnesbild är att jag gick upp först alltså.

FL1: Mm.

Per: Och att jag vakna och då låg ju [redacted] i sängen redan.

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: Det är min minnesbild då. Sen att jag liksom kanske bara föränk, liksom när vi gick upp och la oss, jag vet inte hur.

FL1: Mm.

Per: Ja att vi låg i sängen där, nej jag vet inte faktiskt.

FL2: Men som sagt ambulanspersonalen säger att du har sagt att det här är inte första gången jag får hjälpa henne upp och att hon varit, att hon var däckad och att det är inte första gången hon var däckad och som sagt det var inte första gången du behövde hjälpa henne upp.

Per: Har jag sagt det?

FL2: Ja, enligt ambulanspersonalen.

Per: Ja alltså jag har inget minne av det alltså att jag har sagt det ens en gång.

FL2: Mm.

Per: Alltså jag var i chock också det.

FL1: Ja det är bara det att vi, det blir lite frågetecken där hur var det, hur var det egentligen? Var det så att ni gick upp tillsammans eller var det så att du gick och la dig?

Per: Alltså jag kan inte svara på det 100 procentigt som jag sa i början där heller för att alla dagar blir så lika men jag har ju hjälpt [redacted] upp många gånger genom åren liksom, det är inget, det har jag ju gjort. Men jag har inget minne av att jag sa det till ambulanspersonalen alltså det.

FL1: Men om jag frågar dig nu då, hur gick det till?
Per: Nej men mitt minne är att jag gick upp först alltså och att jag vaknade till där när jag börja filma henne eller vad det var. Det är mitt minne av det. Ja det, ja jag vet inte.

FL1: Och du har ju fått berätta om kvällen nu och du säger att ni inte var osams.

Per: Mm.

FL1: Och att allt var lugnt och ni titta på tv och ni dricker vin.

Per: Mm.

FL1: Vi har hört grannar som är, som bor precis vägg i vägg med er.

Per: Mm.

FL1: Och dom beskriver att dom har hört en jättekraftig duns, en hög och kraftig duns som dom hör som ska komma från ert hus den kvällen.

Per: Men vad var klockan då?

HEMLIG

FL1: Ja på kvällen någon gång.

Per: Ja jag vet inte, det kan ju har varit [redacted] som ramlade eller någonting, jag har inget minne av det heller.

FL1: Alltså jag tror inte att man bara ramlar sådär alltså det var en kraftig duns som hörde, den borde du också ha hört om du sitter och tittar på tv i vardagsrummet.

Per: Nej jag, jag har inget minne av det.

FL1: Nej.

Per: Jag har inte det, jag skulle berätta om jag kommer ihåg någonting men jag gör inte det om det.

FL1: Så det var ingenting du hörde?

Per: Nej ingen, nej ingenting.

FL1: Ja[redacted] har ju avlidit till följd av en hjärnblödning.

Per: Mm.

FL1: Per hur har hon fått den?
Per: Alltså jag har ju min teori alltså och det är ju, jag kan ju bara säga vad [redacted] sa till mig och jag litar ju på henne. Hon sa ju att hon hade jätteont i huvudet i fyra dagar, om det var från söndagen eller måndagen. Och sen, och jag ville ju att hon skulle ringa till, eller gå ner till vårdcentralen eller kontakta 1177, jag tryckte ju på henne men hon ville ju inte utan hon ville ju hellre ta ett glas vin liksom till det. Så min teori är ju att hon har haft, för hon sa ju också att hon kände att, det känns som att någonting är fel liksom i huvudet och det kanske hon sa på tisdagen någon gång mitt i det där men femte dagen då, jag frågade ju varje dag hur det var med henne liksom.

FL1: Men jag tänker vi kan säga redan nu Per till dig.

Per: Mm.

FL1: Att det har ingenting den här hjärnblödningen har ingenting att göra med det här att hon har haft huvudverk. Det har ingenting, alltså det här, jag tänker att du ska få, vi kanske ska läsa upp protokollet för dig så att du får veta.

Per: Mm.

FL2: Och det är ett preliminärt obduktionsbesked för ett komplett i och med att man tar olika prover och sånt där tar det längre tid att få men om man, vi börjar med det som har orsakat hennes död så är det att hon har haft en påtagligt svullen hjärna med kvarvarande blödning under hjärnans hårda hinna och täcken på inklämning med blödningar i hjärnstammen. En hjärninfarkt i vänstra storhjärnan och en blödning i huvudsvålen. Och blödningarna då i huvudet talar starkt för att hon har avlidit då till följd av hjärnblödningen som är orsakad och den är färsk och har uppkommit genom inverkan av trubbigt våld.

HEMLIG

Per: Ja jag, jag har inga kommentarer alltså det, det enda jag, som jag tänkte att det var att hon hade, att hon klagat på, att hon klaga på att hon kände att, som att någonting var fel i huvudet, det, det är vad jag. Och sen att det vart bättre sen släppte jag det där, det, jag har inga kommentarer alltså, jag vet ingenting om det där.

FL1: Först har vi den här dunsen.

Per: Ja.

FL1: Som hörs jättehögt in till grannarna och du säger att det varit lugnt.

Per: Mm.

FL1: Ni har inte haft några andra hemma hos er den kvällen?

Per: Nej.

FL1: Nej.

Per: Mm.

FL1: Och nu så får vi veta att, att hon har avlidit av, på grund av trubbigt våld mot huvudet.

Per: Mm, men alltså jag, hon har ju haft en historik och ramla hur många år som helst alltså, det kan inte löpa något tvivel om den saker alltså hon, jag menar hon kunde ju inte ens gå liksom ibland när hon drack. Jag menar jag brukar ju ligga i den här två sitts soffan, då brukar ju mina fötter sticka ut så när hon skulle gå ut och röka eller gå till köket eller någonting då slog hon ju i mina fötter fast det va lång, kanske en meter emellan, det gjorde hon ju aldrig när hon var nykter. Hon kunde ju inte, hon kunde ju inte gå liksom knappt.

FL1: Mm, men vi kan ju säga såhär att utöver den här dödsorsaken.

Per: Mm.

FL1: Så har man ju hittat ofantligt många skador på [redacted] som både är färska och gamla skador.

Per: Mm, ja men som sagt det är ju under alla år.

FL1: Men jag kan säga såhär också Per, utöver det så har vi hört personer, vi har hållit förhör med personer runt omkring er.

Per: Mm.

FL1: Och dom har berättat att du har varit våldsam mot [redacted].

Per: Nej.

FL1: Och då pratar vi inte bara om att man har snubblat på något.

HEMLIG

Per: Ja men för att kunna bemöta det måste jag ju veta några detaljer eller någonting.

FL1: Vi har frågat dig tidigare om hennes skador och då har du uppgett att hon inte har fått särskilt ont och det har knappt synts på henne.

Per: När då?

FL1: När vi har frågat dig i tidigare förhör.

Per: Vilka.

FL1: När hon har slagit sig som du säger det där…

Per: Jaja.

FL1: … i trappen.

Per: Ja.

FL1: Eller när hon snubblade.

Per: Ja.

FL1: Ja.

Per: Men alltså jag reagerar ju på hennes och blir högröstad liksom, så har det ju varit liksom att jag har reagerat på henne, det blir ju sånt elände när hon dricker allting. Hon blir ju destruktiv på mot sig…

FL1: Men hur reagerar du då Per?

Per: Nej jag bara höjer rösten.

FL1: Mm.

Per: Fan jag är ju en snäll person liksom.

FL1: Men inte enligt andra som vi hör.

Per: Det stämmer inte.

FL1: Personer runt dig säger att du varit våldsam mot [redacted], bland annat familjemedlemmar har till och med sagt det.

Per: Ja det kan ju inte varit någon, iså fall måste det vara [redacted] iså fall. Hon vill väl bara skydda [redacted] rykte nu antagligen.

FL1: Även grannar har reagerat på hur du är och hur du uttrycker dig mot henne.

HEMLIG

Per: Nej det stämmer inte. Fan jag försöker ju alltid vara snäll på alla sätt och vis.

FL2: Vi ska göra såhär Per, du ska få titta på några saker. Jag berättade ju precis vad hennes dödsorsak var.

Per: Mm.
FL2: Och Sara berättade att hon hade många fler skador. Hon hade ju flertal också utbredda blåmärken med olika åldrar och det var på kroppen, armar, rygg, säte, ben, slitskador i slidan, slemhinnan, underhudsblödningar, blygdläpparna. Och sen har hon också revbensfrakturer som vi ska titta på och hon har också äldre fraktur i näsan, hon har en äldre fraktur i vänstra okbenet alltså ansiktet. Hon har också haft en, har en äldre fraktur i sitt nyckelben. Och det här är taget på röntgen så det är innan hon obducerades. Här är alltså en skada, en, en äldre eller en ja en skada där.

Adv: Får jag titta där?

FL2: Här har vi höger flank där pilarna är, färskare frakturer.

Per: Men kan inte det ha blivit när jag gjorde HLR där då.

FL2: Jag tänker att du får titta klart här. Högra flank ytterligare äldre skador.

FL1: På varenda.

FL2: Och tittar vi här så har vi vänster flank och rygg och all, alla pilar visar äldre och nya skador och det här är alltså så mycket skador att det är ju bara ett fåtal revben som inte har haft en fraktur på sig.

Per: Ja, nej det är fruktansvärt alltså.

FL2: Och rättsläkaren säger att hon måste haft så fruktansvärt ont och det måste du ha märkt som har levt med henne.

Per: Nej, jag har inte det. Jag är ledsen alltså det, absolut inte.

FL2: Dom här revbensskadorna går inte att förklara genom HLR har rättsläkaren också sagt.

Per: Dom färska då?

FL2: Nej.

Per: Nej det, alltså nej jag har inget förk, alltså jag, det enda jag kan säga det är ju att hon har ju under alla år druckit mycket och, och där, och ramlat och haft sig. Hon har aldrig, jag har aldrig hindrat henne från att åka in till sjuk, till, gjort någonting.

FL1: Polisen har ju varit hos er.

Per: Ja.

FL1: Flera gånger.

HEMLIG

Per: Mm.

FL1: Mm.

Per: Men det är ju ocks…

FL1: Hon har fått åka in till sjukhus också med ambulans.

Per: Ja, och då ringde jag [redacted] för jag visste inte vad jag skulle göra.

FL1: Mm, och det här att grannar har sett dig vara våldsam mot henne.

Per: Nej hur, hur menar dom då våldsam? Att jag tagit tag i henne.

FL1: Ja alltså att hon, hon har haft blåmärken i ansiktet, att du har tagit tag i henne, drämt ner henne på marken.

Per: Nej, då hade dom väl ringt iså fall.

FL1: Ja det gjorde dom.

Per: Ja det, nej det, jag vet ju att polisen har varit där men det, det, jag, hon vart ju väldigt destruktiv och elak också när hon drack alltså, så det då löste vi väl ut det men jag har inte rört henne någonting. Jag menar hon skulle väl själv ha sagt någonting om hon kände sig rädd eller någonting, hon var ju den första som kom tillbaka liksom när jag vart släppt från häktet där i tre dagar då var, var ju, skyndade hon ju sig hem till Hässelby för att jag, så hon skulle vara hemma när jag kom hem. Vi hade ju kärlek liksom.

FL1: Ja men kärleken var en sak men man kan ju även vara våldsam ändå.

Per: Nej jag, nej det är inte, jag har inte, jag har inget, det är inte min stil, jag är inte våldsam, jag har aldrig råkat i något bråk på stan eller någonting.

FL1: Nej det har vi inte sagt.

Per: Nej.

FL1: Nej.

Per: Nej men jag är inte våldsam.

FL1: Men, men det finns ju folk som säger det, det finns ju förhör att du har varit våldsam mot [redacted].

Per: Nej men det blir ord…

FL1: Det är under väldigt lång tid.

Per: Nej då blir det ord mot ord alltså vi, vi var ju alltid tillsammans och gick och handlade tillsammans.

HEMLIG

FL1: Men hur kan du förklara alla dom här skadorna på [redacted]?

Per: Ja men…

FL1: Det här är inga skador som man får bara när man snubblar Per.

Per: Nej jag vet inte, alltså jag som jag säger det enda jag vet är ju, jag är ju inte hemma hela tiden. Jag har ju varit ute på landet och hon är hemma och dricker och så.

FL2: Det man kan säga, om hon skulle ha fått alla dom här skadorna vid samma tillfälle så hade hon fått ett tillstånd som heter Flatchest och vilket kräver intensivvårdshjälp och i värsta fall avlider man av det men nu är dom inte så utan det är nya och gamla skador men så pass allvarliga är och har dom här frakturerna varit.
Per: Alltså min enda förklaring är ju det att när hon drack så vart hon ju väldigt, hon snubbla ju omkring och ramla i trappor och det är ju inte bara jag som vet om det, det är min enda förklaring.

FL1: Men vad har du för förklaring till att det är så många som berättar att du har varit våldsam mot henne Per?

Per: Nej men inte…

FL1: Att du har slagit henne.

Per: Nej det stämmer inte, det stämmer inte. Dom måsta ha sett fel, möjligtvis att jag har tagit tag i henne, liksom vi har ju varit ihop i nästan 40 år liksom.

FL1: Berätta om det då, hur har du tagit tag i henne?

Per: Alltså jag har inget, knappt något minne av att jag gjort det heller. Alltså ni måste nästan komma med några detaljer så jag kan, om jag kan komma ihåg någonting.

FL1: Hur var det den här kvällen då?

Per: Jag har inget minne av någonting sånt.

FL1: Tog du tag i henne då?

Per: Nej, jag har inget minne av det.

FL1: Hur…

Per: Skulle inte det ha synts på mig på något sätt då om det?

FL1: Hur menar du då?

Per: Eller jag vet inte.

FL1: Att det skulle synts på dig.

HEMLIG

Per: Ja jag vet inte om vi bråkade och jag har haft några rivmärken eller något sånt där det, jag vet inte.

FL2: Nej det är ju på hennes skadorna.

Per: Mm.

FL1: Det är ju inte på dig.

Per: Nej, nej alltså jag, nej jag vet, det, jag har ingenting mer att komma med när det gäller det där alltså faktiskt det.

FL1: Per vi tror att det har hänt något den här kvällen.

Per: Alltså jag skulle inte, om jag skulle uppfattat att [redacted] var sjuk jag skulle väl inte prövat med att hon var dålig eller någonting sånt. Det är inte, finns ju inte.

FL1: Vi tror att det har hänt något den här kvällen. Vi tror inte att du hade för avsikt att kanske döda henne men vi vill att du berättar.

Per: Men jag…

FL1: Vad händer den här kvällen Per?

Per: Jag har inte, jag kommer inte ihåg något mer än det jag har berättat ärligt talat alltså, jag försöker hjälpa till så mycket jag kan.

FL1: Hur kom det sig att du inte följde med [redacted] till, till sjukhuset den här kvällen?

Per: Nej men det handlade ju om att jag…
FL1: Och började städa hemma istället.

Per: Det handlar ju mer om min personlighet alltså jag är ju sån som person liksom att ha ordning och reda.

FL1: Började dammsuga och svabba på golvet.

Per: Mm, ja det var ju…

FL1: Bädda sängen.

Per: Ja det var, det är min personlighet, jag går ju aldrig hemifrån utan att ha bäddat sängen eller något.

FL1: Istället för att följa med till sjukhuset.

Per: Ja men det handlar ju om att jag var rädd liksom sen ville jag har ju mitt stöd ifrån barnen och allting.

HEMLIG

FL1: Vad var du rädd för?

Per: Jag var rädd för hela miljön, situationen att det skulle, att ja, fan jag är, ja det var bara det och sen att vi, att vi behövde stöd med varandra barnen och jag.

FL1: Per den här hjärnblödningen.

Per: Mm.

FL1: Den beror inte på långvarigt huvudverk.

Per: Alltså jag har ingen annan teori om det, någonting måste det ha varit alltså, hon skulle aldrig be, hon beklagas ju aldrig om någonting egentligen.

FL1: Du säger till oss att du gick och la dig.

Per: Mm.

FL1: Till alla andra har du sagt att ni gick och la er samtidigt.

Per: Jag har inget minne av det, jag har inget minne av det, jag ljuger inte, har inget minne av det.

FL1: Så nu vet du inte hur det var.

Per: Nej alltså jag, som jag sa där i början att alla dagar blir ju väldigt lika liksom.

FL1: Mm.

FL2: Men när vi träffa dig förra gången då redogjorde du detaljerat för kvällen.

Per: Ja men det, det var väl ungefär som jag sagt nu, var det inte det?

FL2: På några frågor så sa du att du inte visste, att det var spekulation men hur du gick och la dig, hon var kvar där nere.

Per: Mm.

FL2: Tider.

Per: Mm.

FL2: Allt det.

Per: Mm, ja men det, det är mitt minne av det. Och att jag vakna upp och att [redacted] låg där.

FL2: Jag tänker såhär också som sagt, ambulansen talar om för dig vilket också är inspelat på den här bodycamen att det är allvarligt, det är så pass illa med [redacted] att hon, ni behöver åka till Karolinska.

HEMLIG

Per: Mm.

FL2: Och du vill inte följa med och dom säger du kan åka med ambulansen, vi kan skjutsa dig, polisen kan skjutsa dig.

Per: Jag har inget minne av det ens en gång.

FL2: Och du vill inte följa med.

Per: Nej jag kommer inte ens ihåg det. Frågade polisen mig också?

FL2: Ja du fick olika alternativ för du sa att du hade druckit så du kunde inte köra och då sa dom att dom skulle hjälpa dig.

Per: Jag kommer inte ens ihåg det.

FL2: Att ta inte dig för att det var så pass allvarligt.

Per: Jag kommer inte ens ihåg det.
FL2: Mm.

Per: Jag kommer inte ihåg det.

FL2: Mm.

Per: Alltså jag vet att jag, jag är liksom rädd för ambulanser också, jag vet ju själv att när jag var till vårdcentralen sist och ville förlänga min halva sjukskrivning då ville ju hon kalla på ambulans direkt till vårdcentralen, jag ville inte, jag vägrade ju åka med ambulansen. Alltså jag, och sen vill jag ju ha stöd utav mina barn liksom. Det är dagens sanning.

FL1: Angående dina barn då Per.

Per: Mm.

FL1: Det finns ju från, vi har ju också fått in från socialtjänsten.

Per: Mm.

FL1: Om att du ska ha varit våldsam mot [redacted] när han var liten.

Per: Ja men det, alltså det är så, alltså det här är ju perfekta stormen alltså, det, vad som hände var ju att [redacted] skulle, spelade ju i ett utvecklingslag i fotboll i BP, vi hade ju följt hans karriär från när han var, han spela ju fotboll sen han var fem år tills han var 17 och så skulle dom spela en jätteviktig matchdag, dagen efter och då säger tränarna att se till att barnen äter nu och går och lägger sig i bra tid och inte, så, och då skulle han iväg och gå på bio och tyckte jag att han inte skulle göra det så jag hindrade honom bara från att gå, jag bara nej du sak gå upp och lägga dig och vila inför matchen och då ringde ju han och jag försökte ju inte hindra honom eller någonting och ringa polisen eller någonting, jag var ju där, det var ju ingenting, jag bara fällde, jag är bara en fotbollsförälder som var engagerad, det var ingenting.

HEMLIG

FL1: Så du slog honom så att det svartnade för hans ögon.

Per: Sa han det?

FL1: Det står så i den.

Per: Nej, nej, nej, nej det stämmer inte.

FL1: Varför skulle han ljuga om det?

Per: För att ja det, nej, vadå ljuga om det?

FL1: Varför skulle [redacted] säga något sånt då?
Per: Nej men jag, jag tog tag i han och hindra han från att gå.

FL1: Men varför skulle [redacted] tala om för socialtjänsten att du slog honom så många gånger i ansiktet så att det svartnade för honom?

Per: Nej, nej, nej, nej, nej.

FL1: Jo men alltså det gör det Per så det, du behöver inte säga nej. Varför skulle [redacted] göra det?

Per: Nej men det, jag vet, jag kan inte kommentera på det, jag hindrade honom bara från att gå, han skulle gå, ville gå på bio med en kompis och skulle vara ute då och jag ville att han skulle gå och lägga sig i bra tid och vara bra form till matchen dagen efter.

FL1: Och varför skulle så många som vi hör säga att du har varit våldsam mot [redacted]? (ohörbart) dom här skadorna hon har.

Per: Nej men det…

FL1: Det här är inga skador som man får om man snubblar lite på ens fötter.

Per: Nej men hon har ju ramlat pang (ohörbart) liksom.

FL1: Ja, i trappan.

Per: Ja.

FL1: Och vi frågade dig om det blev några skador och då sa du att det inte blev det, hon fick inte särskilt ont sa du och det här får man ont av Per.

Per: Har jag sagt det?

FL1: Du sa det i förhör Per när vi frågade dig angående den händelsen i trappan.

Per: Nej men då, vi måste ha missförstått varandra, alltså det här har ju hänt mång, ja du menar den gången när jag berättar hon ramlade in i.

HEMLIG

FL1: Mm.

Per: In i gipsskivan.

FL1: Mm.

Per: Jaja det är den gången du menar.
FL1: Ja.

Per: Ja.

FL1: Fast vi frågar ju dig hur många gånger hon hade slagit sig i trappan och då uppgav du dom gångerna.

Per: Som jag kunde komma ihåg.

FL1: Ja.

Per: Alltså det här är ju bara det som jag kommer ihåg det har ju varit hur många gånger som helst.

FL1: Ja fast det är skador som man ändå, ändå inte går att förklara Per. Det är så pass mycket skador, det är grannar som har berättat att du har varit våldsam mot [redacted], det är familjemedlemmar, arbetskamrater som varit oroade. Hon har haft blåtiror i ansiktet, hon har haft skadad näsa, hon har haft, måste haft jätteont.

Per: Nej, alltså.

FL1: Hur förklarar du det?

Per: Alltså jag, jag kan inte, jag kan inte förklara på något annat sätt att under alla dom här åren liksom.

FL1: Så du tror att alla dom personerna, varför skulle dom säga det här?

Per: Ja men dom, det är möjligt men att hon har ju självförvållat allting, det är ju inte jag som har gjort någonting.

FL1: Har grannarna också sagt, tror du att när grannarna säger också som inte har någon relation med er säger att dom tror att du har eller att dom har sett dig göra det här, sett dig vara våldsam mot [redacted].

Per: Alltså hur menar dom våldsam? Att jag tagit tag i henne kanske men inte något mer.

FL1: Men berätta om det då, det var ju det jag ville, berätta om hur du tar tag i [redacted].

Per: Nej men jag har ing, alltså det, jag har inget minn, alltså jag har inget detaljminne av det liksom, alltså det, om vi [redacted] drack ju mycket, mycket mer än vad jag någonsin har gjort, jag försökte ju rädda.

HEMLIG

FL1: Fast nu, nu säger dom också, du har ju också haft problem och, med drickan här.
Per: Vad kommer det ifrån då?

FL1: Till exempel dina barn säger att du har haft lika mycket problem med det som…

Per: Nej.

FL1: [redacted] hade.

Per: Herregud.

FL1: Det är deras uppgifter.

Per: Nej herre, det kan ju inte, det stämmer ju inte, dom måste ju ha sett hundratus, vem är det som varit nykter på nyårsafton, åkt och hämtat [redacted] där han bor och det är ju jag som har varit nykter hela tiden, har dom glömt bort det? Det stämmer inte, jag dricker inte alls som hon, det finns inte en chans. Och jag menar skulle [redacted] och [redacted], skulle ni få reda på det också om jag…

FL1: Deras uppväxt har dom beskrivit som att det har varit väldigt mycket alkohol från både dig och från [redacted]. Ni har, dom har, dom har vuxit upp med det här.

Per: Nej det stämmer inte. Alltså det, det blir bara mitt ord alltså, vafan jag har ju aldrig.

FL1: Men hur förklarar du alla dom här skadorna Per och att alla säg, och att väldigt många, inte alla, alla är det ju inte men att grannar säger, familjemedlemmar berättar, vittnen.

FL2: Kollegor.

Per: Kollegor, att, att, vad, vad säger dom att jag, kolleg, vad säger kollegorna att jag?

FL1: Att man har varit oroad för [redacted], man tror att hon har blivit misshandlad.

FL2: Mm.

FL1: Man har sett att hon försöker dölja när hon har skador i ansiktet, har försökt dölja det.

Per: Nej det.

FL2: Vi har också sönderslagna datorer, en mobiltelefon som tillhör länsförsäkringar.

Per: Nej jag, jag vet inte [redacted] var ju destruktiv när hon drack alltså, hon har ju slagit sönder jättemycket grejer. Det enda jag kan säga det, det är bara det, under alla dom här åren som hon har, hon var ju jättehärlig när hon var nykter och på alla sätt och vis men när hon drack så vart det inte bra.
FL1: Det vart i bra när du drack heller Per.

Per: Alltså jag, jag kunde ju irritera mig på, om hon hade haft sönder någonting så kund, om jag drack lite mer än mer då kunde det ju bli att det vart lite bråk liksom, jag höjde rösten, det är det. Alltså det gör min jävligt ledsen liksom med grannar och allting jag har ju fan försökt

HEMLIG

vara hur trevlig som helst mot alla.

FL1: Mm, man behöver ju inte alltid liksom, det är det jag säger Per, du kan vara jättetrevlig också, ibland så händer det saker när man bli arg eller så eller när man dricker, det är inte så att man, hela personen behöver vara otrevlig eller göra dumma saker.

Per: Ja men fan [redacted] och jag vi var ju allt för varandra. Jag hade väl aldrig, jag hindra henne aldrig från att göra någonting.

FL1: Men Per vi, vi tror att det hänt något den här kvällen.

Per: Ja men jag har inte gjort någonting.

FL1: Vi.

Per: Alltså mitt minne är ju att jag gick upp och la mig efter nio.

FL1: Mm, okej.

Per: Ja.

FL1: Du gick och la dig efter nio.

Per: Mm.

FL1: Mm.

Per: Och vad jag sa till am, det, jag har inget minne av någonting alltså jag, jag var väl i chock liksom, jag visste väl knappt vad jag sa och att jag inte ville åka med ambulansen var ju att jag var rädd.

FL1: Okej, du går och lägger dig vid nio.

Per: Mm.

FL1: Och sen så, vad är det som gör att du vaknar sen då?

Per: Ja men det, jag har ju den, det är min sömn, så har det alltid varit att jag somnar lätt men sen vaknar jag flera gånger per natt liksom.
FL1: Mm, så den här natten pratar vi om nu då.

Per: Ja så vaknar jag ju då.

FL1: Vad är det som gör att du vaknar?

Per: Nej men det är mitt normala sömnbeteende.

FL1: Okej.

Per: Alltså jag vaknar av att [redacted] ligger bredvid mig.

HEMLIG

FL1: Och hur länge är du vaken innan du bestämmer dig för att röra vid [redacted] då?

Per: Nej det går ganska fort alltså.

FL1: Hur länge är det då?

Per: Det, jag kan inte svara på det alltså, fem minuter kanske.

FL1: Okej, och vad är det som gör att du får lust att ha sex med henne den kvällen då?

Per: Nej men det är så vi alltid har, det är så vi brukar ha sex liksom. Det är normalt för oss, som vi har gjort hela tiden. Hon var ju ganska sexuell person och gilla ju att få ja lite, ja, nej jag vet inte hur jag ska formulera mig.

FL1: Hur lång tid håller du på?

Per: Det är också oklart alltså. Alltså jag var ju inte nykter heller och nyvaken.

FL1: Ja du sa att du drack tre, fyra glas.

Per: Mm.

FL1: Mm, under kvällen när du började dricka vid fyra.

Per: Mm.

FL1: Mm, hur lång tid håller du på då?

Per: Och dricker eller?

FL1: Nej nu pratar vi om hur lång tid håller det på.

Per: Med sexet?

FL1: Och rör vid [redacted].

Per: Jag kan inte svara, det blir spekulationer alltså, jag vet att jag…

FL1: Fast du säger du, du säger i förhöret säger du en halvtimme ungefär, det säger du i förhör till oss.

Per: Ja men jag vet inte vad jag fick det ifrån heller riktigt egentligen, jag bara höfta till med någonting. För jag vet ju vad jag gjorde, jag vet ju jag tog den här riktiga sen tog jag den andra som är lite större som vi brukar ha. Det där är ju gemensamma grejer som vi har hållit på med hela tiden liksom.

FL1: En halvtimme ungefär säger du då i förhör.

Per: Mm.

HEMLIG

FL1: Och vad är det som gör att du slutar då?

Per: Ja det är ju när jag märker att jag får ingen fart på henne, hon tänder ju inte till liksom för målet var ju att vi skulle, att jag skulle också få ha sex. Det finns ju den där filmen innan där också som visar ju att hon gillar ju det där och.

FL1: Vad är det som gör att du slutar?

Per: Nej jag märker ju att hon inte tänder till liksom.

FL1: Mm, för vi tänker såhär då att du en halvtimme är ändå rätt mycket.

Per: Ja det känns ju så alltså.

FL1: Det är ju rätt länge att hålla på.

Per: Mm.

FL1: Och hon fortfarande inte vaknar.

Per: Mm.

FL1: Tycker du inte själv att det (ohörbart).

Per: Jo, jo jag håller med om det.

FL1: Ja.

Per: Jag håller med om det.

FL1: Hur kom det sig att du höll på så länge då?

Per: Nej var det en halvtimme då, jag vet inte.

FL1: Nej men du säger att du inte vet nu men du säger i förhöret att det var runt en halvtimme.

Per: Men jag var inte, jag var inte normal, alltså hela den här situationen är ju.

FL1: Ja men det är ju såhär Per att du säger en sak sen ändrar du dig, nu tänker jag att det är bättre att du säger som det är istället.

Per: Ja men.

FL1: Det är jätteviktigt som jag sa från början att vi förstår varandra.

Per: Mm.

FL1: Ja, så lägg korten på borden nu och säg, berätta egentligen hur är det, det är bara du som

HEMLIG

var där, du får berätta nu.

Per: Ja men jag säger sanningen, det här är vad jag kommer ihåg. Egentligen det ändå som jag liksom har ett riktigt starkt minne av det är det här med LF banken eftersom det var annorlunda.

FL1: Funderar du aldrig på att du inte fick någon respons?

Per: Jo men det gjorde jag ju tillslut men jag var väl inte liksom med i matchen eftersom jag hade druckit lite också och sen var jag ju nyvaken också.

FL1: Hur menar du tillslut?

Per: Ja när jag märkte att det inte hände någonting. Målet var ju att hon skulle vakna till och vara sugen.

FL1: Mm.

Per: Det var ju mitt mål.

FL1: Så då höll du på en halvtimme så fick du ingen respons.
Per: Alltså jag är osäker på en halvtimme, jag bara tog väl, drog väl till med någonting, jag ville väl bara vara hjälpsam.

FL1: Och så sätter du på henne den här masken också.

Per: Ja det var ju också bara en reaktion att hon snarkade, att hon skulle få hjälp med mot, att hon, mot snarkningarna.

FL1: Men reagerar du inte redan där på att det var någonting med henne?

Per: Nej, alltså i efterhand så, men jag gjorde inte det. Jag släppte det när hon sa att hon var bättre i huvudet, jag förstod inte. Det var, det är så det snurrade i mitt huvud liksom.

FL1: Så då sätter du på henne masken för att du tycker att hon snarkar.

Per: Mm.

FL1: För mycket.

Per: Mm, eller för mycket, att hon snarka mycket.

FL1: Mm.

Per: Eller snarkar. Det var ju då, sen somnade ju jag sen när hon låg kvar i sam, det var ju först då jag förstod att det var någonting fel.

FL1: Hur menar du?

Per: Att första gången när jag förstod att det var någonting fel med [redacted] det var ju när jag

HEMLIG

vaknade ef, när jag gav upp att det inte vart något sex då somnade jag ju om och sen när jag vaknade till igen vid halv fem då låg hon ju kvar i samma ställning och då, hon andades ju och snarkade liksom och, och då, då förstod jag det är inte normalt att ligga såhär stilla liksom och inga, ja.

FL1: Men hur hade du försäkrat dig om att hon ville det här?

Per: Alltså det enda jag kan säga efter 40 år tillsammans nästan, vi var ju, vi var ju nästan som samma person hon och jag, vi var ju som, vi var ju nästan ett alltså.

FL1: Men hur försäkrade du dig om att hon ville det här?

Per: Alltså jag kan inte säga, det enda jag kan förklara är att vi var ihop så länge så att vi var nästan en och samma person och det här var ju en normal grej i våran, vårat sexliv för att kunna hålla ihop liksom det var så vi gjorde liksom.
FL1: Så du kunde hålla på i en halvtimme medans hon inte vaknar.

Per: Alltså jag håller med om att en halv.

FL1: Hon vaknar inte på en halvtimme.

Per: Om det nu är en halvtimme så ja jag håller med om att det känns jävligt länge alltså det gör jag men det enda jag kan tänkta mig att jag var påverkad liksom.

FL1: Men försökte du inte liksom, hon är helt däckad, du försökte inte få någon respons genom att kanske klappa på henne, skaka på henne?

Per: Nej jag gjorde inte det.

FL1: Inget sånt?

Per: Nej jag fattar inte, jag gjorde inte det. Jag håller med alltså såhär i efterhand så är det ju fan, hade jag vetat då hade jag reagerat på en gång, jag hade ju inte tvekat en sekund. Men jag gjorde ju, när jag väl förstod så agerade jag ju på en gång, jag satte ju inte ens på mig byxor för att, att öppna dörrar och när folk kom in och allting.

FL1: Men nu pratar vi om det här tillfället här då att du försökte inte skaka på henne, klappa på henne, få henne att vakna på en halvtimme.

Per: Nej alltså det, men det, jag visste ju att hon hade druckit mycket liksom, jag tänkte bara att hon var påverkad, det är inte första gången heller att det varit sådär, det var ju liksom normalt i vårat sexliv också, hon gillade ju att.

FL1: Var det normalt att, att det kom blod från hennes underliv då när du gjorde såhär?

Per: Nej men det, jag såg inte det, det såg jag först när jag drog ner henne på golvet då såg jag det, det var då jag såg det.

FL1: Hur gjorde du, alltså för att hur, vad hade hon på sig när du höll på här med henne?

HEMLIG

Per: Ja men jag har för mig att hon hade en t-shirt och en, och rosa trosor eller någonting.

FL1: Vad gör du med trosorna då?

Per: Jag vet inte, jag drar dom åt sidan då.

FL1: Hur menar du att du drar dom åt sidan?

Per: Jag drar dom åt sidan för att kunna.
FL1: Mm.

Per: Men jag gjorde ju liksom, jag slickade ju på massage, och smörjde in den här bara för att det inte skulle, det var ju inte meningen att jag skulle skada henne på något sätt, det.

FL2: Hennes trosor sitter ju på ett av benen bara.

Per: Nej jag kommer inte ihåg alltså, jag kommer inte ihåg. Ändå, ändå när jag ringde så, jag kommer inte ihåg att det låg, hade hon bara trosorna på ett ben då?

FL2: Mm.

Per: Nej jag, jag har inget minne av det, jag kommer inte ihåg.

FL2: Och när ambulansen kommer så är trosorna på igen.

Per: Ja jag har inget minne av det alltså, jag kommer inte ihåg. Det enda jag vet att jag kommer ihåg att jag drog åt sidan alltså, det är dagen sanning.

FL2: Och både det faktum att trosorna sitter på ett av benen och sen på båda benen finns på film.

Per: Mm, ja jag förstår det men jag har inget minne av det.

FL1: Ja det måste ju varit du som har gjort det för det var ju ingen annan där hemma.

Per: Nej det måste det ju vara.

FL1: Mm.

Per: Men mitt minne var ju att jag bara drog åt sidan alltså.

FL1: Mm, det är där vi än en gång hamnar tycker jag Per att berätta som det är istället.

Per: Nej men Sara jag lovar dig alltså.

FL1: Vi förstår att du har haft det tufft Per.

FL2: Mm.

FL1: Vi förstår att det har varit en jobbig period [redacted] har druckit massor och du har

HEMLIG

verkligen försökt att hjälpa henne.

FL2: Mm.
FL1: Vi förstår det, vi har stor förståelse för det.

FL2: Mm.

Per: Skönt.

FL1: Men berätta nu som det är istället Per istället för att vi ska stå här och fråga dig.

Per: Nej men jag lovar dig Sara jag kommer inte ihåg alltså, jag kommer inte ihåg, jag kommer inte ihåg, jag gör inte det, jag har, jag har bara dom här flasharna liksom och det här med blodet och ni frågade om det där med handduken att jag skulle, då för att väcka henne, det var inte så mycket vatten men det var ju, jag ville väl inte att det skulle bli blött i sängen. Alltså jag reagerade aldrig på att det var något fel med henne, hon andades ju klart och tydligt liksom, det är dagen sanning alltså.

FL1: Men det vi vill komma till det är det här Per att hon har en skada i huvudet som har gjort att hon har fått en hjärnblödning.

Per: Men kan det inte vara så att…

FL1: Grannarna hör en kraftig duns, vad är det som har hänt Per?

Per: Jag vet inte.

FL1: Hur kan du inte veta det? Du var den enda där hemma.

Per: Ja.

FL1: Det var ingen annan hemma den dagen.

Per: Nej jag vet, jag vet.

FL1: Så förklara för oss Per så att vi förstår nu.

Per: Jag kan inte Sara, jag kommer inte ihåg någonting.

FL1: Vad är det som gör att du inte kommer ihåg då Per?

Per: Jag vet inte, jag vet inte, jag vet, jag kommer ju inte ihåg vad jag sa till ambulans eller polisen, det enda jag kommer ihåg med ambulanspersonalen var att hon kom från Göteborg, det är det enda jag kommer ihåg och då satt vi ändå och pratade i köket liksom länge. Det är det enda jag kommer ihåg att hon kom från Göteborg, det är det enda jag kommer ihåg.

FL1: Men du har ju ändå kunnat berätta för oss väldigt mycket i detalj hur den här kvällen har varit Per.

Per: Nej alltså.

HEMLIG

FL1: Du har kunnat göra det så därför så vill jag liksom nu när, när det blir lite jobbigt då minns du helt plötsligt inte.

Per: Ja men jag, jag har inget minne av att jag har sagt någonting annorlunda på, på dom förra förhören heller alltså, jag kommer inte ens ihåg vad jag sa till ambulans.

FL1: När jag frågar dig om det här att du har varit våldsam mot [redacted] så förnekar du det helt.

Per: Mm.

FL1: Det är väldigt många personer som säger tvärt om, hur förklarar du det Per?

Per: Ja men dom måste ju ha sett fel och jag menar liksom när polisen var där dom pratade ju med [redacted], det är bara att titta vad hon sa då. Hade hon, hade hon inte gått bort nu så hade ni ju bara kunnat frågat henne själv.

FL1: Ja vi kan ju inte fråga henne nu.

Per: Nej jag vet.

FL1: För hon är ju död Per.

Per: Ja jag vet.

FL1: Mm.

Per: Men hade [redacted] varit här nu men.

FL1: Ja, men hur förklarar vi alla dom här skadorna då Per?

Per: Ja men det är ju hennes liv, alltså hennes livsstil alltså. Det är det, det är alla.

FL1: Så det är inte du som har orsakat…

Per: Nej.

FL1: … något av dom?

Per: Nej, nej. Skulle jag medvetet stått och sparkat på henne då eller? Det finns ju inte.

FL1: Det finns faktiskt ett, ett vittne som säger att dom har sett dig göra det Per.

Per: Nej.

FL1: Jo det gör det.

Per: Nej, nej.

HEMLIG

FL1: Dragit henne i håret.

Per: Ja det kanske kan ha hänt men, men sparkar nej.

FL1: När hände det då att du drog henne i håret?

Per: Alltså jag kommer inte ihåg Sara jag gör inte det.

FL1: Vad är det som gör att du inte kommer ihåg precis när jag frågar dig då sådana saker Per?

Per: Nej men det är bara att det har för, kanske förekommit någon gång förr om åren att jag dragit henne i håret någon gång. Inget mer.

FL1: I samband med när då, vad har du?

Per: Nej jag har inget minne alltså.

FL1: Hade du druckit?

Per: Ja det tror jag väl. Det stämmer ju inte alltså att jag alltså det som [redacted], det går ju inte att jämföra med, jag har ju inte druckit en tiondel av vad hon har druckit.

FL1: Det måste ha varit jättejobbigt för dig Per.

Per: Ja det var ju hårt.

FL1: Jag förstår att det har varit jättejobbigt.

FL2: Mm.

Per: Men jag älskar ju [redacted], det har jag gjort hela mitt liv liksom.

FL1: Mm, förstår.
Per: Jag kommer inte ihåg, jag gör inte det. Mitt riktigt enda 100 procentiga minne det är ju när hon ringde till LF banken att det var, det är det enda jag kommer ihåg som var något rik, som jag riktigt kommer ihåg.

FL1: Fast det stämmer ju inte Per, du har ju berättat jättemycket annat hur kvällen var.

Per: Ja men alltså som jag är 100 procentig på.

FL1: Ja men jag tänker att du har ju ändå sagt mycket, du har ju berättat hur kvällen har varit Per.

Per: Mm.

FL1: Men du har inte sagt någonting och någon kraftig smäll eller någonting att du ska ha hört någonting.

HEMLIG

Per: Nej jag har inget minne av.

FL1: Inget sånt.

Per: Nej jag har inget minne av det, jag har inget minne av det.

FL1: Mm.

Per: Vad var klockan då? Då, jag kan ju, jag sov kanske.

FL1: Vi tar en paus här bara.

Paus

Ljudfil 2

Per: Jag menar grannar sätt oss komma tillsammans, gå till bilen, åka iväg och handla, jag var ju och handla nästan varje dag dem.

FL1: Nån gång vid, nån gång mellan 18 och 19 ska man ha hört en kraftig duns.

FL2: Som dem har reagerat stark på.

Per: Ja nej jag har inget minne av det, jag har inte det

FL1: Kan det har vart så att ni har blivit osams, det hänt nått.

Per: Nej jag har inget minne av det jag har, då brukar man ju vakna upp med en känsla av olöst ställande och sånt där, jag har inget minne av nånting sånt.

FL1: Du tycker ju själv att det var jobbigt att [redacted] drack så mycket.

Per: Mm.

FL1: Du fick va som en spritpolis svara du.

Per: Mm.

FL1: Hur var det den här gången?

Per: Nej jag skulle berätta om jag, jag kommer inte ihåg nånting om nått sånt, har inget minne av det, jag har inte det.

HEMLIG

FL1: Du åt korvarna, hon ville inte ha korvarna.

Per: Mm, men det var ganska likt [redacted], jag försökte ju få i henne mat liksom.

FL1: Mm ja men det har vi ju förstått att du ville.

Per: Mm.

FL1: Hur kom det sig att hon inte ville äta den här gången då?

Per: Ja men det jag vet inte det blir också spekulationer, hon sa ju när hon åkt till jobbet att hon tyckte att hennes arbetskamrater tittar på henne för att hon bara satt och peta i maten, jag vet inte, hon var inte den personen som prata så mycket, jag ville ju om nånting hade gått fel liksom ville ju jag ju gärna prata om saker och ting dagen efter liksom.

FL: Mm.

Per: Men om du.

FL: Den här kvällen då när hon inte ville äta sina korvar?

Per: Nej men jag släppte ju det för korvarna var ju kvar sen på diskbänken, dem la väll jag in i kylskåpet sen. Det går inte tvinga, jag försökte nästan tvinga i henne mat, jag, jag vet ju när vi var på McDonalds jag och [redacted], jag köpte ju med mig mat och sånt där bara för att jag ville att hon skulle äta liksom.

FL: Hur blev det då den här kvällen när hon inte ville äta sa du?

Per: Ja men jag accepterade, det var inget ovanligt liksom.

FL: Vi kan ju se det här med maten att det har varit en grej, att du har velat att hon ska äta och inte kände att hon är tacksam över maten, bland annat en film som återfanns på din telefon.

Per: Mm.

FL: När hon ligger i soffan eller sitter i soffan initialt och du står och filmar och hon inte är nöjd säger du med dem pommes frites som hon har fått.

HEMLIG

Per: Mm.

FL: Är det nån film som du kommer ihåg, vet du vilken jag menar?

Per: Nej inte på rak arm, alltså jag tar, jag tagit nån, nån ett par bilder för att jag ville konfrontera hela dagen efter hur hon vart liksom för hon kommer ju inte ihåg nånting heller liksom.

FL: Nej för då, då, då går du ju på en henne verbalt och hon lägger sig i soffan och då säger du till henne nått i stil med, jaha ska du gå lägga dig nu eller så du är ju precis som din mamma säger du på den här filmen och sen bryts den.

Per: Som min mamma.

FL: Ja.

Per: Nej inget, jag kommer inte ihåg nånting, min mamma vafan skulle inte hon äta då eller va?

FL: Nej jag vet inte men det är ju en film som har återfunnits på din telefon.

Per: Ja nej.

FL: Vi har också hittat blanda annat ljudinspelningar som [redacted] har gjort i sin telefon.

Per: Mhm.

FL: Och det är ett par stycken där du skriker på henne, du kallar henne allt från hora, fitthål, äckligt fitthål, hon luktar, hon är en sopa, du går upp och ner låter det som i huset, det kastas saker, det kan va slag.

Per: Ja alltså det, det enda kan säga liksom det ju att jag reagerar ju på grejer liksom och det rann, det rinner ju över till slut om det blir för mycket liksom men liksom jag är, kärleken vi har ju fan, vi har ju alltid varit ett liksom, när det verkligen har gällt, då är det ju hon och jag liksom, jag blir ju högröstad, det blir jag ju det ju mitt elände att jag blir det men det handlar ju om att man blir engagerad också, att man bryr sig.

HEMLIG

FL: Mm.

Per: Men enda jag kan alltså det ju under alla dem här åren att hon har farit omkull alltså och dricker så, hon kan ju inte sluta dricka, det måste ju barnen också ha sagt alltså det, det ju, jag kan ju sluta, kan ju lämna i glaset liksom och då tog ju [redacted] och drack upp det istället.

FL: Barnen har sagt att du också dricker jättemycket Per.

Per: Ja men det stämmer inte.

FL: Att du också varit väldigt full, dem har haft en att deras barndom har varit så, båda ni har druckit.

Per: Alltså vi har jag har också tagit, men inte i dem mängderna alls alltså.

FL: Det här är hur dina barn beskriver sin barndom.

Per: Ja det gör ju så jävla ont att höra det från dem och varför har dem inte sagt nånting då?

FL: Jo men det har dem, dem har försökt säga det.

Per: Nej inte, alltså det jag har ju tagit upp det med dem om [redacted] många gånger att jag känner mig ensam i allting där och vilja ha fått dem att hjälpa till liksom och stötta men det har ju inte blivit så.

FL: Men Per nu är vi där igen då att du, du förnekar och dem säger nånting och det samma med att du har varit våldsam mot [redacted], jag har frågat dig hur du reagerar, vad du brukar göra, vad du brukar säga när ni är osams alltså det går inte ihop med vad andra säger.

Per: Nej men det är det som är sant, nej jag förnekar inte det vart turbulent liksom bitvis men det har ju vart jävligt bra också.

FL: Men det kan jag förstå, det kan jag verkligen tro att det har det Per.

Per: Mm.

FL: Det ingen som inte säger nått, ifrågasätter det.

HEMLIG

Per: Nej.

FL: Det ingen som gör det.

Per: Nej va fan jag har ju försökt att göra rätt hela tiden, engagera mig i barnen och kört och körkort och spara pengar till dem och det ju det ja det, jag förnekar inte att jag har tagit också men det inte alls i dem mängderna, finns inte.

FL: Men du har tagit tag i henna, du har dragit henne i håret.

Per: Ja nån gång kanske jag vet inte ja.

FL: För jag tänker också såhär Per precis som Sara säger att vi förstår att du har försökt hjälpa henne och vi kan känna frustrationen och vi som sagt vi är ju och tittar i era mobila enheter, vi kan se att det också fina konversationer och omhändertagande och en vilja att saker och ting ska bli bättre.

Per: Mm.

FL: Det kan vi se men du sitter här just nu häktad på sannolika skäl för mor.

Per: Ja det fruktansvärt alltså.

FL: Och som Sara sa också vi tror inte att du har haft för avsikt att hon ska.

Per: Nej.

FL: Dö. Och med allt den här liksom bevisningen som du nu ställs emot och vad andra säger och sagt och finns på film och ljud så kan vi verkligen bara vädja till dig att du berättar hur det verkligen va.

Per: Nej men jag förstår men jag kommer inte ihåg, jag gör inte det.

FL: Berätta det du kommer ihåg då.

Per: Men jag har gjort det alltså, det som jag säger där att när man är hemma sådär, alla dagar blir ju väldigt lika, jag vet att jag kämpar ju med [redacted] att jag själv hade lite först, jag träffa ju mina föräldrar några veckor innan och sa också att till dem hur det var och jag kämpar ju

HEMLIG

med tre grejer, först mina föräldrar som börjar bli så gamla så är rädd att dem ska gå bort, vi står ju varandra jättenära och extremt när egentligen, det mådde jag ju inte bra av och se hur dem försvann gradvis liksom, sen kämpar jag ju med mina egna hälsa med hjärtat och dödsångest och såna där grejer sen hade jag ju [redacted] också, så jag hade ju tre grejer som tyngde mig liksom, jag försökte ju liksom med [redacted] hela tiden och ja jag gjorde ju allt jag kunde för att rädda henne liksom och vi satt ju i bilen också med barnen att nu måste vi ta det här med läkare att hon måste (ohörbart). Men jag trodde ju att vi skulle klara det själva liksom.

FL: Vad var det som hände då?

Per: Jag kommer inte ihåg Sara jag gör inte det, jag kommer inte ihåg nånting av det, jag kommer inte ihåg om jag ringde, jag brukar ringa mina föräldrar klockan nio på morgonen men jag har inget minne av vad jag prata om, jag brukar ringa klockan nio varje morgon fråga.

FL: Men om det är en kraftig duns som sker hemma hos er det måste, det kan du inte säga att du inte kommer ihåg.

Per: Nej men jag kommer inte ihåg det, jag gör inte det, jag gör inte det.

FL: Hörde du en kraftig duns hemma hos er?

Per: Nej, nej jag gjorde inte det, då måste väll nånting ha gått sönder då eller vadå jag vet inte, jag vet inte nånting.

FL: Varför har ni en hantel i vardagsrummet?

Per: Nej men den, den har jag och tränar med, jag sitter framför tv:n, jag var ju ute och rörde mig, försökte ju liksom tänka på hälsan och var ute och rörde mig mycket och men jag fick ju aldrig med mig [redacted] heller nån gång.

FL: Vad eh, hur använde du hanteln den kvällen?

Per: Nej jag använde den, jag har inget minne av att använt nånting av den.

FL: Var fanns den då den kvällen?

HEMLIG

Per: Den var väll här vid på höger sida, mitt i mellan sofforna tror jag.

FL: Mitt i mellan sofforna?

Per: Mm.

FL: Mm.

Per: Där brukar den ju stå.

FL: Fanns massor med fimpar, cigaretter och aska och sånt i vardagsrummet.

Per: Mm.

FL: Vem hade rökt det då?

Per: Nej jag har inget minne av det heller faktiskt, jag kommer inte ihåg. Det kan ha varit jag också men oftast så är jag ganska, jag är ju den som försöker rädda huset och såna här saker, det mycket saker som har gått sönder, tv apparater och allting genom åren, oftast är det ju [redacted] som slänger fimpar och såna här saker.

FL: Men du kan också göra det?

Per: Ja, jag har inget minne av det men det kan ha vart så. Det så mycket som har gått sönder där genom åren så det, brukar säga man blir ju gråtfärdig när man tänker på det, men jag hade ju aldrig lämnat [redacted] liksom vi var ju oss, det var ju vi livet ut liksom.

FL: Vad tänker du kring alla dessa skador (ohörbart)?

Per: Ja det enda jag kan säga det under alla dem här åren så har det ju byggts på liksom, det nästan 40 år.

FL: Mm. Ja det både färska och gamla skador med allt.

Per: Ja, ja jag vet inte vad jag ska svara, det är det enda jag kan komma med alltså jag var ju säker på att hon hade nån liten när jag tänkt tillbaka att det var nån liten hjärnblödning som höll på då från.

HEMLIG

FL: Fast det är det ju inte Per.

Per: Nej men så.

FL: Nej.

Per: Det trodde jag.

FL: Mm men nu är det ju konstaterat att det inte är det.

Per: Mm men och sen tänkte jag också på [redacted] har ju en far, mormor som hade ja gick ju bort i hjärnblödning också när hon var 50 nånting om det kunde ha varit nått genetiskt.

FL: Nej men det är inte det.

Per: Nej alltså jag, nej jag har, jag har, det blir spekulationer jag kommer inte ihåg nånting, jag gör inte det. Jag har min bild för mig hur det va, det ungefär som jag berättar det till er.

FL: Ja fast det är ju så att du, du säger ju till oss att du går och lägger dig, till alla andra har du sagt att ni går och lägger er samtidigt, du säger själv att du inte har misshandlat [redacted] nån gång fast det, när vi hör andra så säger dem att det visst har skett.

Per: Ja men det.

FL: Som har sett det.

Per: Det ju bara ord mot ord.

FL: Dina barn har berättat om hur, hur deras uppväxt har varit och vi har det här från socialtjänsten med [redacted] och du säger även där att det inte har hänt, att det inte är så. Tänker du inte själv nu Per att det är väldigt mycket som du verkar tro på en sak och sen säger dem andra en helt annan sak.

Per: Ja men det här med [redacted] det var ju.

FL: Ja men alltså lägger du ihop allting, sammantaget.

Per: Men det enda jag kan säga.

HEMLIG

FL: Kan du inte rannsaka dig lite själv nu och tänka alltså du pratas väldigt mycket om hur du mår, hur du har det, jag förstår det men nu måste du tänka liksom hur kommer det sig att så många andra säger en helt annan bild av dig?

Per: Alltså jag, antingen så måste ju jag leva i nån drömvärld på nått sett, jag menar med grannar och så där jag har ju försökt va, hälsar alltid försöker va.

FL: Fast det har ju ingenting med det och göra men vad du gör när du är hemma och när man hälsar på grannar, man kan ju va jättetrevlig fast än man slår nån hemma, du behöver ju inte vara samma person det är vi ju oftast inte.

Per: Nej men alltså det enda jag kan säga, när polisen varit hemma då har ju dem förhört [redacted] och frågat [redacted] och det väll bara att se vad som hon säger där, jag har inte gjort nånting.

FL: Jag vet inte hur mycket du vet Per och så men det är ju såhär det normaliseras väldigt mycket när det sker misshandel i hemmet.

Per: Mm.

FL: Och speciellt ni som har bott såhär, ni har ju levt med varandra så länge.

Per: Mm.

FL: Till slut blir det ju en vardag så man reagerar inte ens på det.

Per: Mm. Nej alltså jag vet ju att när [redacted] drack för mycket så drog hon in familjen i misär och jag kämpade emot den här misären liksom, mitt mål var ju att få familjen och funka liksom.

FL: Men Per vi hör ju inspelningar på hur du är, på hur du tilltalar [redacted], hur du beter dig.

Per: Mm.

FL: Det är en helt annan bild av som hur du är nu.

Per: Ja men då var jag ju inte nykter alltså och arg.

HEMLIG

FL: Jag förstår det.

Per: Mm.

FL: Jag fattar det.

Per: Men det var ju ett sätt att kämpa för familjen egentligen för att hålla.

FL: Men hur, då vill vi veta hur var det den här kvällen, du säger själv att du var onykter, du inte visste vad du gjorde helt.

Per: Nej det gjorde jag inte.

FL: Nej men vad hände då Per, berätta nu?

Per: Jag vet faktiskt inte Sara, jag skulle berättat alltså jag är ingen hårdhudad människa, jag sitter och jag är världsförälder, jag är ingen hårdhudad kriminell som sitter och ljuger liksom, det dagens sanning jag säger vad jag kommer ihåg alltså att alla dagar blir väldigt lika, jag uppfattar inte den här dagen som då speciellt annorlunda, det är så.

FL: Den är ju väldigt annorlunda Per på många sätt.

Per: Mm.

FL: Den är ju det.

Per: På vilket sätt då, då?

FL: Eller tycker du att det är vanligt att du går upp när hon är helt däckad ligger i sängen och du får för dig och du ska ha sex med henne och håller på en halv timme, det väll inte vanligt eller är det vanligt?

Per: Alltså jag håller med om att det om det är en halv timme så känns det lång tid för mig också det håller jag med om men inte nån gång har jag, har kronan ramlat in att hon är skadad på nått sätt. Jag har inte gjort det jag vet inte så var det bara, det var så och det idag när jag tänker tillbaka på det så känns det ju som att fan jag hade kanske kunnat göra mer liksom om jag hade förstått att hon var dålig, jag menar jag, när jag väl förstod att det inte stod rätt till jag

HEMLIG

tvek, jag hade ju bara kalsonger jag satte inte på mig kläder eller nånting, jag ringde ju på en gång när jag förstod. Det dagens sanning, det måste ju höras på min röst där på 112 också och vad jag sa till ambulans eller jag har inget minne, som sagt det enda jag kommer ihåg av, jag har inte ens något minne av att jag prata med polisen, jag kommer bara ihåg att hon var från Göteborg och att dem va vänliga och snälla liksom och att jag var rädd, jag var rädd liksom och jag förstod ju att det inte var bra med [redacted], jag var ju rädd och det här med barnen gör mig också ledsen liksom, det aldrig nånting som har kommit fram från dem till mig nån gång liksom jag menar jag är ju den, jag har ju varit nykter på nyårsaftnar och när jag varit uppe och kört och hämta [redacted] där han bor, det ju jag som har varit nykter hela tiden det borde ju dem också veta.

FL: Fast det har ju inte varit så Per, du har ju också druckit väldigt mycket.

Per: Nej.

FL: Under åren.

Per: Druckit men inte mycket.

FL: Ja fast du har ju också varit full, vi har ju hört dig när du har varit full.

Per: Ja det har hänt.

FL: Så att det kan du, vi behöver inte gå in på sånt egentligen men det vi vill veta nu det är liksom att du är ärlig nu och berättar vad.

Per: Jag är ärlig.

FL: Vad som hände, ja fast det går ju inte riktigt ihop allting Per det gör ju inte det, du kan ju inte förklara varför så många säger att du har varit våldsam mot [redacted], det klart att vi då blir, börjar undra vad var det som hände egentligen.

Per: Ja men våld.

FL: Du kan inte säga att det, att dem här skadorna beror på att hon har snubblat över dina fötter.

Per: Nej men hon kan väll mycket väl ha ramlat inne nånting.

HEMLIG

FL: Ja hur menar du då?

Per: Jag vet inte.

FL: När skulle hon ha gjort det, för du har ju inte sagt att hon har ramlat nånting under den kvällen som den 22: a, du har ju inte sagt nånting, du har ju berättat i detalj hela den här kvällen och inte nånstans har du sagt att hon har ramlat.

Per: Nej jag har inget minne av det och det inga mycket detaljer egentligen det enda jag kan säga som jag vet med säkerhet är det här med L1 Banken sen går jag mycket tillbaka på liksom vad som brukar ske.

FL: Ja fast du har berättat om kvällen.

Per: Mm.

FL: Och du har inte sagt nånting om att hon har ramlat.

Per: Nej jag har inget minne av det.

FL: Nej och hon måste ju ha ramlat.

Per: Ja.

FL: Hon har ju skada i huvudet som tyder på att hon har, att det är en skada som hon har.

Per: Mm.

FL: Så hur har det gått till Per?

Per: Ingen aning, jag har inget minne av det, jag har inget minne av att jag har pratat med polisen heller, jag har inget minne av att jag pratade så mycket.

FL: Nej men du har ju haft ett minne, nu säger du att du inte har ett minne, du har ju haft det vi har ju hört dig flera gånger tidigare.

Per: Mm.

HEMLIG

FL: Och då har du haft ett minne och då har du berättat hela dagen.

Per: Ja men den dagen är ju lik den andra dagen också.

FL: Ja fast det har, nu har ju du berättat om den här dagen, vi har varit väldigt specifika just den här dagen.

Per: Mm men jag är också, jag har ju också sagt att det så svårt för alla dagar blir så lika.

FL: Ja fast nu, nu, nu Per nu tycker jag att nu börjar du säga som att det är alla andra dagar, vi har pratat om den här dagen, du har inte nämnt nånstans att hon har gjort sig illa den dagen.

Per: Nej jag har inget minne.

FL: Du har sagt till oss att du gick och la dig vid nio, till dem andra har du sagt att ni gick upp och la er tillsammans och hon däckade, du har sagt att du inte har hört någon duns, du har inte berättat att ni har varit osams, allting har varit som vanligt.

Per: Mm.

FL: Det nått som inte stämmer här Per och det är det vi vill att du berättar nu, precis som du har gjort tidigare, berätta nu Per.

Per: Ja men jag, jag kan inte, jag kommer inte ihåg Sara, jag gör inte det, jag kommer inte ihåg, jag göt inte det, det är dagens sanning, det jag kommer inte, jag kommer inte ihåg att jag pratade med polisen heller, jag kommer ju knappt ihåg vad jag sa till ambulanspersonalen, jag kommer inte ihåg.

FL: Jag har ju den händelsen när du ringde till 112.

Per: Mm.

FL: Som du berätta om att du hade ringt [redacted] innan.

Per: Mm.

FL: Och då ambulansen fick komma och hämta [redacted].

HEMLIG

Per: Mm.

FL: Och då har [redacted] sagt till sjukhuspersonalen att det är du som har misshandlat henne.

Per: Nej, nej, nej, nej.

FL: Vilket finns nedtecknat i journaler.

Per: Nej.

FL: Från det vår tillfället.

Per: Nej, nej, nej, nej, nej.

FL: Jag tror att du blev orolig då att våldet hade gått för långt och att du blir lättad när du upptäcker att hon andas vilket ambulansen eller 112 sos ber dig att kontrollera om [redacted] andas vid det tillfället och när du märker att hon andas så blir du lättad i det och att den här gången kanske har gått till på ungefär samma sätt, det har varit våld bara det att den här gången så vaknar hon inte.

Per: Nej det stämmer inte eh det som jag kommer ihåg av det gången det var ju att pappa låg på sjukhuset och va nära döden och jag tyckte det var så jobbigt så köpte en flaska whisky och då skulle [redacted] ha av den och det enda sen det jag kommer ihåg att jag satt och rökte och [redacted] låg alldeles på köksbordet och jag fick inget liv i henne, jag vet inte ens hur ramla ihop eller nånting men hon var ju helt, så du visste jag ju inte vad jag skulle göra jag vart ju rädd liksom, då ringde jag ju [redacted] vad jag ska göra liksom för och då sa hon du måste ringa, ja men då kommer jag få skit för det också sa jag till [redacted], det kommer jag ihåg, Nej då jag ska hjälpa dig Per liksom, så [redacted] ville ju inte att det skulle registreras att hon har vart där liksom, så jag behövde ju stöttning från [redacted] liksom för att ringa, för jag var ju rädd att jag skulle få skit för det dagen efter att jag bara ville, att hon hade åkt iväg liksom, men jag vart ju rädd, jag vart ju rädd, det vet jag att jag tog en bild på också det där när hon låg, det finns en röd hink där som jag var och hämta åt henne att det var ju svårt att få liv i henne, då ringde jag ju [redacted] också. Jag har ju aldrig haft nått, det har ju aldrig varit nått sånt liksom det ju hennes eget drickande och beteende som har satt henne i alla dem här och satt mig i det här också.

FL: Vi har ju det här sossamtalet och det hörs på din röst att du är kraftigt berusad, du sluddrar i talet.

HEMLIG

Per: Det (ohörbart) nu eller.

FL: Nej 2021 den här gången.

Per: Jo men precis ja det här var ju exceptionellt jag brukar aldrig dricka.

FL: Men du minns ändå det här. Men den här kvällen nu den 22: a natten där, där har du druckit 3–4 glas vin.

Per: Mm.

FL: Under en lång tid.

Per: Mm.

FL: Och du saknar helt minnesbilder nu.

Per: Mm nej men alltså jag kommer inte ihåg mycket av det i med ambulansen 2021 om du säger att det var det, jag kommer inte ihåg. Det enda jag kommer ihåg är att, att jag köpte en flaska whisky och att det var därför [redacted] däckade sådär, hon är ju inte van att dricka whisky, jag tyckte ju att hon kunde låta mig få ta lite och gå ner i varv, det var ju min pappa som låg för döden, hon skulle ju ändå ha hela tiden liksom, så hon drack, hon var ju inte heller van så att hon drack väll för mycket så kommer det väll för ruset så fort så hon ramla ihop liksom och jag vart orolig, mer än så var det inte, jag vart ju orolig det där vi har kortet på också där när jag ringde [redacted], jag ringer ju varenda gång till nån för att man blir rädd liksom och vet inte vad man ska göra, försöker ju alltid blanda in någon annan liksom för och få nått stöd eller nått sånt liksom… Det sårar mig så jäkla hårt alltså när barnen där också för det har varit jävligt mycket kärlek också.

FL: Mm, det är det vi säger Per, vi kan se liksom det som du har berättat om med dig och [redacted], det du har berättat och med din hälsa och att du vill att också att [redacted] skulle sluta dricka, vi vet det vi kan se det, vi vet också att dem gångerna som ni inte drack så var det bra, ni har varit dåliga för varandra.

Per: Mm ja det, jag ångrar ingenting ändå, vi har gjort samma sak vi fick göra om det med [redacted] också, men det alltså det. Som jag har sagt där, det finns ju någon låt där som jag bygger, bygger upp och du river, river ner alltså det kändes så för mig. Man kan köpa en ny tv

HEMLIG

och sen slår [redacted] sönder den liksom eller man renoverar köket och så hugger man sönder bänkskivor ändå är man fan älskad ändå liksom, jag kunde ju bli arg liksom när det byggdes flera grejer men jag var aldrig våldsam liksom nått märkvärdigt, greppa tag kanske, hålla i håret det var ju aldrig något grovt liksom och dem gånger hon söp sig att hon inte var med då fick vi ju ringa ambulanser och grejer, jag var ju ensam, jag ville ju att nån skulle va med liksom, med och stötta liksom, jag kommer inte ihåg något mer jag gör inte det, jag vill bara att jag ska ringa henne och fråga vad fan jag ska göra för nånting alltså. Och när, blåmärken jag menar hon gick ju in i saker (ohörbart). Hon ragglade ju fram, hon gick ju in i saker hela tiden, inte hela tiden men jag menar du ju nästan 40 år vi pratar om liksom och speciellt den där ljusstaken där mellan vår runda till köket, den var hon ju på flera gånger liksom, den gick sönder, den har ju ramlat i golvet hur många gånger som helst, den var ju i ansiktes höjd eller nånting. Jag gjorde ju allting för henne liksom och ibland rann det över när det när hon hade gjort grejer liksom, jag försökte alltid prata med henne nykter men det gick inte, hon kunde ju inte prata liksom. Jag har ju alltid varit öppen liksom och velat prata med barnen och såna här saker, jag tror ju på det här och prata och, det gick inte med [redacted] alltså när hon drack och mot slutet så var det ju alldeles för mycket, hade jag misstänkt att det var något fel på henne hade jag ju reagerat på en gång liksom, jag hade inte legat och gått och lagt mig och sovit bredvid någon som har varit dödssjuk liksom… Och att jag tänker på mig själv, det inte, det inte sant heller, jag tänker fan på familjen hela tiden, barnen och att det ska gå bra för dem och spara pengar och för att dem ska kunna köpa boende och körkort och, det jag som har gjort allt det där, det inte [redacted] det är ju jag… Men jag vet inte vad hon ska, ska inte det ha synts då om det brakade till skulle det inte synts på nån vägg eller bokhylla eller nånting sånt då, om det dunkade inte till grannarna, då borde det väll synats om hon ramlade in i nån, jag vet inte, jag gör inte det. Jag vet inte ens hur jag ska klara mig själv nu, det måste ju barnen också ha sagt att det inte är jag som att jag inte som druckit som [redacted], det kan dem ju aldrig ha sagt, det är jag ju säker på för det har jag inte gjort, jag menar [redacted] när han var ensam, jag körde ju och hämta honom på nyårsafton, jag var ju nykter på nyår och jular och allting, jag kan visst ha tagit, det kan jag visst göra speciellt om jag mår dåligt har jag ju som en förmåga och må bättre av det då…Fan alltså jag vet inte vad jag skulle ha gjort annorlunda heller alltså, det är som ni säger där egentligen, vi var inte bra riktigt för varandra när det vart, när det om man drack liksom, eller drack och drack ja eller (ohörbart). Vi var ju jävligt bra när det var det var nykter hon skötte ju sitt jobb och hon var ju duktig på jobbet och var ju hjälpsam på alla sätt och vis, hon var inte sig lik när hon drack liksom, det var inte samma [redacted]. Ja men hon kunde vara jävligt elak liksom hon sa ju det till [redacted] nån gång liksom pappa har en liten snopp liksom, säger man så till sin dotter (ohörbart). Det gör man ju inte, hon är elak. Det där med [redacted] det var också liksom curling pappa liksom som ville göra rätt bara, jag bara hindra honom för att går, han hade ju inget märke eller nånting. Jag kommer inte ihåg något mer alltså jag gör inte det… Jag vet att jag gjorde allt jag kunde när jag förstod att det inte

HEMLIG

stod rätt till… Jag ville ju göra allt jag kunde för att rädda henne liksom med mat och fråga hela tiden om hon inte skulle hänga med ut på promenad eller jag gömde ju vinet och hällde ut vinet, jag blir ledsen över att barnen inte har sagt nånting tidigare också, ni kunde kunna kommit till mig och sagt nånting men det gjorde dem har dem aldrig gjort nånting, jag ville ju blanda in dem liksom det ör ju det jag har kämpat för hela tiden liksom, jag kommer inte ihåg något mer jag gör inte det, jag vet inte varför jag inte kommer ihåg nånting mer, jag vet bara liksom hur jag tänkte, jag vaknade väll sugen och [redacted] låg bredvid med trosor och (ohörbart), Ja att jag tänkte fan vi ska ha lite sex liksom men jag tänkte jag var försiktig också tycker jag, borde sett dem massage apparaterna, jag skulle inte skada henne liksom eller något sånt men ja om jag har hållit på en halvtimme, det tycker jag också känns alldeles för länge jag vet inte enda förklaringen jag har på det är att jag inte var med riktigt i matchen då, då jag vet inte, men jag vet vilket fall att jag slutade och det vart ingenting för mig liksom det jag, normalt brukar det ju börja sådär och sen brukar ju jag när hon har nöjd då så att säga så brukar ju jag få komma till också det var så jag tänkte den kvällen också det ju en perfekt storm nästan alltså jag fattar inte… Jag vet inte hur jag ska klara av att leva med det här heller liksom, om alla försvinner från mig då är det ingenting kvar liksom… Varför är det aldrig någon som säger nånting då liksom som arbetsgivare, varför kan dem inte komma fram och prata med mig istället, varför ska man få reda på det såhär liksom jag har ingen ja, det ingen som har sagt nånting till mig liksom, jag vet ju liksom när polisen var hemma liksom att jag var i Solna där i tre dagar och så släppte dem ju mig och så ringde dem ju till [redacted] och sa att nu släpper vi Per, det väll proceduren liksom, det första hon skynda ju hem från jobbet för att ta emot mig, det var ju inte så att hon var rädd för mig på nått sätt liksom hon det var ju vi liksom hela tiden liksom, jag menar jag kan inte ens betala en räkning nu… Ja det… Jag kommer inte ihåg något mer, jag är ingen kall hamrad person som sitter och ljuger eller nånting sånt där[redacted] har ju också vart, när hon var nykter var ju hon jävligt bra liksom, hon var ju med till St. Göran och om man hade lite dödsångest i hjärtan då kunde jag hålla henne i handen och sånt också, vad fasen skulle jag tjäna på att ha ihjäl henne liksom va, det är ju den personen som står mig närmaste av alla liksom… Jag har också varit arg liksom det kan jag absolut hålla med om, speciellt om jag har druckit nånting då kan det ju komma liksom, då är det ju ofta nånting som hon kanske har haft sönder några dagar innan och sånt där och, liksom blir alltid jag som får laga allting att det, kändes som jag kämpa mot misär också liksom, förstår ni?

FL: Mm.

Per: (Ohörbart). Det är enda förklaringen till kanske varför jag städade där att jag, jag har blivit som person liksom, att jag liksom det blir, jag vill inte ha någon misär i huset, jag vill bara städa bort misären liksom, nu var det inte misär hela tiden heller liksom, det var ju jävligt

HEMLIG

bra mycket också om jag säger jag skulle inte ångra det, fick jag göra om det jag skulle inte göra om något annat heller liksom men jag trodde ju att jag skulle, jag trodde att vi skulle klara det liksom, att vi, både [redacted] och jag är hyfsat intelligenta människor att vi skulle klara det själva, det var ju lugnt när [redacted] gick på antabus det var ju aldrig, jag brukar säga det har ju aldrig vart så lugnt i familjen nån gång, jag trodde att vi skulle greja det men i och för sig jag ville ju ha hjälp alltså av [redacted] och [redacted] att dem kunde gå in och, [redacted] var väll hemma nån gång i vilket fall och försökte styra upp lite grann liksom, jag var ju ledsen liksom… Nej jag… Nej det (ohörbart). Om jag skulle ha nånting med [redacted] död att göra, det kan inte jag överleva i så fall, det enda jag tänker på att jag gjorde allt jag kunde för att rädda henne alltså och sen höra att om det tog en halvtimme eller att jag inte reagera, det tycker jag också är konstigt men det var så det va, om jag var bedövad av alkohol eller nyvaken eller vafan. Och vårat sexliv såg ju ut sådär också vafan vi hade ju varit ihop i näsan 40 år så det var ingenting onormalt för oss heller… Ja jag… Om det va blåmärken det enda jag kan tänka mig det är att hon klagade, hon jobbade ju vid köksbordet, att det var trångt mellan köksbordet och kökssoffan där, hon fick pressa sig i mellan och sen hade vi ett element som hon var tvungen och sträcka sig ner och (ohörbart). Alltså det, det var ju alltså hon ragglade ju fram alltså, när det var som värst, man fick ju lyfta upp henne, nån gång ville jag ha ut henne och promenera, hon ramla ju ihop fan var tionde meter och fick ju lyfta upp henne, det var ju bara att gå tillbaka till huset liksom, jag ville ju att hon skulle komma ut och få lite frisk luft och så det var ju mycket sånt när hon drack för mycket, hon kunde ju inte sluta dricka, det gick inte, hon kunde inte bara ta två glas och sen var det bra liksom, utan det skulle ju drickas tills det var slut allting… Det här var ju under många år också, jag menar vi bodde väll i Hässelby i 25 år så det var ju inte varje helg liksom eller så liksom, jag tror hon börja dricka, hon drack, börja dricka men jag vet inte om hon var rädd för min skulle också att jag skulle va på väg bort liksom med hjärta och det där, jag sa ju det jag tyckte för i min värld jag tyckte inte att hon hade nån anledning och behöva dricka sådär mycket, hon hade ju bra jobb, tjänade bra pengar. Varför dricka så mycket. Jag kan förstå liksom om man är utsatt för nått trauma liksom det jobbigt med ja typ som min pappa där, då kan jag förstå att man behöver nånting bara för att dämpa liksom ångest eller nånting men fan hon hade ju ingenting och dri, hon hade ju ingen anledning och behöva dricka så jävla mycket tyckte jag, jag såg ju ingen anledning… Skulle hon finnas kvar så skulle hon försvara mig det kan jag lova er, hon skulle sitta här bredvid och hjälpa till, hjälpa mig, (ohörbart). Gå bra. När jag var i Solna där så sa jag ju att det väll bara fråga [redacted] när hon vaknar liksom, ja.

FL: Det därför vi behöver din hjälp Per, du berättar för oss om det va så att hon, vad var det som hände, vi säger inte att vi, vi, vi vill bara veta vad som händer.

Per: Jo jag förstår, jag vet inte Sara, jag gör inte det, det är dagens sanning alltså, jag kommer

HEMLIG

inte ihåg, jag kommer inte ihåg nånting av nått bråk eller nånting, jag kommer bara ihåg att vi, att vi var nöjda med [redacted] och med hans tak där, att vi skulle gå in och hjälpa han ekonomiskt, jag kommer inte ihåg något mer men om det lät så mycket då borde ju nånting va sönder (ohörbart).Tycker jag eller vadå in bara ramla in i nånting då borde ju nånting va, grannarna hörde liksom nånting som, då borde ju nånting vart sönder slaget eller nånting tycker jag eller.

FL: Ja det [redacted] som, som fick en skada.

Per: Ja precis men det kan väll inte låta så om hon, hon måste ju ha ramlat in i nånting i så fall.

FL: Men vi tror ju inte att du hade för avsikt att döda [redacted].

Per: Nej det hoppas jag verkligen inte… Alltså när jag, början alltså jag, jag, jag tycker inte jag gjort något fel alltså, jag tycker knapp det idag heller men jag förstår hur ni tänker liksom, jag förstår det och speciellt om det var en halvtimme liksom det känns också jävligt länge för mig att, det var liksom normalt för oss alltså jag, jag tycker inte jag har gjort något större fel alltså, det var ju så vi jobbade eller jobba.

FL: Tänker det här som du sa att ni tar, att du har tagit tag i henne, kan det hänt att du tog tag i henne på något sätt, så hon kan ha råkat göra sig illa på något sätt?

Per: Nej alltså jag, jag kommer inte ihåg alltså, jag gör inte det… Jag vet att jag lyfte upp henne ett antal gånger genom åren liksom, att hon har ramlat ihop liksom, jag har fått då lyfta upp henne liksom och radda ner henne liksom och… Hon var ju inte hon var ju helt annorlunda när hon var nykter liksom.

FL: Mm men den här kvällen var hon ju ändå, hade hon väll druckit rätt så mycket förstår jag.

Per: Mm.

FL: Hon hade ju väldigt mycket promille i kroppen.

Per: Mm vad hade hon då?

FL: Jag har inte det i huvudet faktiskt men hon var rejält påverkad.

Per: Mm.

HEMLIG

FL: Så jag tänker att, kan det va så att du har gett henne, ta sig ut på något sätt?

Per: Alltså jag kommer inte ihåg Sara, jag gör inte det.

FL: Hur kommer det sig att du inte, helt plötsligt nu inte kommer ihåg då Pär?

Per: Ja men jag, jag tycker inte jag har kommit ihåg så jävla mycket tidigare heller alltså.

FL: Jag tycker du har kommit ihåg jättemycket Per.

Per: Har jag det?

FL: Ja du har kommit ihåg jättemycket.

Per: Ja.

FL: Kanske ibland att det kan vara lite svårare med vissa saker att det liksom, att prata om men vi är ju vana att höra allt Per, vi är liksom inga, vi är rätt ruttade kan man säga.

Per: Ja jag förstår det.

FL: Så för oss gör liksom, vi kan ta det vi är inte.

Per: Nej, nej men jag.

FL: Vi vill gärna veta bara såhär att det, berätta bara om det var så att du råkade ramla eller om du bar på, vad var det som hände, det är bara det vi behöver veta.

Per: Mm ja men jag är ledsen alltså jag kan inte hjälpa er alltså, alltså om du hade frågat, jag pratar ju med mina föräldrar varje morgon klockan 9.

FL: Mm.

Per: Om du frågar mig vad ni, vad jag prata om den dagen, jag kommer inte ihåg inte nånting.

FL: Fast du kommer ju ihåg jättemycket Per, du har ju vi vet ju precis, du har ju berättat exakt nästan hur er dag var den 22: a.

HEMLIG

Per: Ja jag vet ju vad vi käk, vad vi skulle äta och sådär.

FL: Ja och att ni gick och handlade och allt.

Per: Men det var ju på morgon.

FL: Ja men överhuvudtaget sen även när du vaknar upp där och när du börja röra henne och allt, du kommer ju ihåg, du är jättebra på komma ihåg Per.

Per: Ja men då har jag väll nyktra till lite också.

FL: Ja fast du hade ju också rätt, du var ju, dem tog väll testet på dig också Per, du var ju faktisk, du hade ju promille i kroppen då också, även när dem grep dig.

Per: Hade jag?

FL: Mm så att så.

Per: Vad hade, har jag blåst där eller vad gjorde jag.

FL: Nej dem tog väll på dig tror jag när du var på arresten.

Per: Blodprov eller?

FL: Mm.

Per: Jaha.

FL: Så att du måste ju ändå alltså så att du ditt minne.

Per: Det kan inte vart mycket det.

FL: Per ditt minne är det inget fel på, du har inga problem med minnet.

Per: Nej det får stå för dig för att alltså.

FL: Nej inte att det får stå för mig utan att jag tycker överlag du är väldigt, du har berättat

HEMLIG

väldigt bra, du har ju kunnat göra redogöra för hur kvällen har varit.

Per: Alltså egentligen inga detaljer från halv fem, det enda jag kommer ihåg är att vi streamade tv:n och.

FL: Mm.

Per: Och hon satt med sin telefon också.

FL: Mm men kan det ha varit så att du hjälpte henne upp när hon var så full?

Per: Ja visst kan det vart det men jag har inget minne av det, inget minne alls liksom, fanns det ingenting på händerna då dem gjorde ju.

FL: Hur menar du då?

Per: Ja dem topsar ju naglar och sånt där saker.

FL: Men tänker om hon om det har råkat hända nånting då behöver det ju inte visa sig på dig.

Per: Nej jag tänkte om det fanns något hud av lag. Nej jag vet inte hur jag tänkte.

FL: Nej.

Per: Nej alltså jag har ju inget minne av det, alltså det jag brukar, det brukar ju kännas i kroppen om inte annat dagen efter om jag har varit tvungen och lyfta henne och så liksom, då brukar jag ha ont i ryggen och man får ju nästan träningsvärk liksom jag hade ingenting (ohörbart),

FL: Kan det ha hänt nånting av en olyckshändelse?

Per: Ja jag önska jag kunde säga men jag nej jag har inget minne av nånting sånt, jag tänker ju mer sådär om man ramlar i golvet för det är ju betong sula, att det inte låter så mycket till grannarna ska ju inte höra det tycker jag men det borde ju nästan vara att nån har ramlat in i nånting i så fall.

FL: Men då skulle ju du har märkt det också för du var ju också där.

HEMLIG

Per: Ja och nånting skulle väll kanske ha gott sönder också om det lät så mycket… Nej alltså jag skulle hjälpa dig Sara jag lovar dig jag är ingen gängkriminell hårdhudad person jag är en svenne lirare som är ganska känslig egentligen, jag har inget emot att prata liksom känslor och sånt med mina barn det är ju det jag har velat man ska kunna prata om problem och allting sånt där, jag kommer inte ihåg något mer, det är det som jag kan som kan svida i magen det är ju det här att jag inte liksom, att kronan inte ramla in liksom och att dem kanske redan var dålig redan i sängen i början där.

FL: Därför är det ju så viktigt för oss att veta om det kan ha hänt nånting att hon har slagit sig den kvällen.

Per: Ja alltså jag såg ju ingenting heller på henne liksom att det var nåt näsblod eller det syntes ju ingenting, jag vet det där med blod alltså det var ju bara som en reaktion och att jag bara torka bort det, jag vet inte, jag kommer inte ens ihåg det här med trosorna liksom, mitt minne var att jag drog den åt sidan där, åt sidan.

FL: Vi ska ta en paus här bara.

Ljudfil 3

FL: Mm.

Per: Ja liksom det, det blir alltså och leva ihop sådär länge också det går ju inte och leva ont, friktions, utan friktion heller på men, nej alltså jag det som jag ser att det, jag försökte rädda [redacted] ur allting det här alltså med drickandet och det var ju extremt mycket mot slutet, så har det ju aldrig varit förut men det kan ju hänga ihop med min, hon var orolig för mig också.

FL: Men då tänker jag såhär när du gick upp då alltså vad hade, hur mycket dricka fanns det kvar då hemma hos er?

Per: Nej jag vet faktiskt inte.

FL: För tänker du var ändå lite så att du tittade hur mycket hon drack och.

Per: Ja men inte alltid det berodde ju på.

FL: Hur var det den här kvällen då för då gick du ju som säger bara upp då.

HEMLIG

Per: Mm.

FL: Visst alltså hur kom det sig att du bara.

Per: Ja men ofta var det ju att jag, när jag tyckte att hon hade fått för mycket att det var då jag tog bort det och gömde det och sen tog med mig det upp och sådär.

FL: Hur var det den här kvällen då?

Per: Nej jag nej jag gick bara upp så jag tog inte med sig, tog inte med mig nånting upp eller gömde nånting eller nått sånt.

FL: Och var satt hon då nånstans, eller vart var hon då?

Per: Ja det blir ju spekulation alltså, det hon satt ju oftast i tresitsen där närmast två sitsen och så jag satt ju här och så satt ju hon här ungefär då, då, så brukade vi sitta.

FL: Och var tv på, var det nånting annat du reagerade på?

Per: Ja vi satt ju och tittade på tv så att den måste ju ha varit på ju.

FL: Mm och vad var det som gjorde att du bara gick upp och ville gå lägga dig då?

Per: Nej men det var ju bara ren rutin att jag brukade gå upp och lägga mig runt nio liksom.

FL: Och vad var det då på tv då?

Per: nej det kommer jag inte alls ihåg, alltså jag kommer inte ihåg några jätte detaljer om det där allting alltså.

FL: Vad säger du till [redacted] då när du ska gå upp?

Per: Det vet jag inte heller riktigt vad jag säger för nånting, det väll bara att jag går upp och lägger mig då, det var ju ofta så att hon satt kvar där nere det ja det titt som tätt och ibland gick ju hon upp före liksom och gömde jag vinet då kunde ju hon gå upp tidigt också.

FL: Vad jag har förstått så var [redacted] väldigt trött på sista tiden och sov väldigt mycket.

HEMLIG

Per: Mm.

FL: Hur kommer det sig att hon var kvar efter dig den kvällen, hon var väll mer trött än vad du var.

Per: Ja jag kan inte svara på det alltså det, jag tyckte ju nästan det kändes som att hon bara ville dricka vin och sova liksom tyckte jag på något sätt alltså.

FL: Men hon var alltså vaken då när du gick upp.

Per: Ja jo.

FL: Mm.

Per: Ja jag tror det.

FL: Och så har hon ändå börjat dricka redan på morgonen?

Per: Alltså det mot slutet, det här är ju bara på slutet alltså så här var det ju inte förut utan då var det ju det att hon kom ju upp på morgon och så mådde ju hon så dåligt så hon klarade ju inte av och,

FL: Nej du har berättat det att du sa att hon fick en lite hutt där på morgonen och sen fick hon ju lite sen när hon satt vi datorn.

Per: Mm.

FL: Och så har hon druckit då hela kvällen och sen är det ändå du som går upp först.

Per: Mm.

FL: Fast än du bara har druckit 3–4 glas.

Per: Mm.

FL: Är inte det konstigt Per?

HEMLIG

Per: Nej det inte konstigt på det sättet att fan så är jag alltid, när jag jobba gick jag alltid upp till nio och sådär.

FL: Ja men jag tänker att hon är kvar och inte redan är däckad.

Per: Ja nej ja men hon sov ju i soffan också liksom ibland det var inget, nej jag såg inte det som något konstigt att hon behövde hänga med mig upp, när jag gick och la mig att hon behövde gå lägga sig när jag gick och la mig det nej.

FL: Fast det kan ju inte varit så länge hon var uppe tänker jag för du säger ju att du redan vid elva där vaknar.

Per: Mm.

FL: Så det ju inte så länge.

Per: Nej.

FL: Nej.

Per: Nej men hon, hon hade ju druckit redan hela dagen där, börjar ju med två återställare liksom och innan vi ens kunde åka iväg och handla.

FL: Ja men jag tänker att det inte är så lång tid mellan.

Per: Nej det är det inte.

FL: Er och att du hinner somna också.

Per: Ja.

FL: Innan hon går och lägger sig.

Per: Ja jo men jag somnar fort liksom det gör ja, men jag vaknar mycket på nätterna…

FL: Men den här natten vaknade du inte, förstår jag dig rätt då?

Per: Alltså jo jag, jag somnar väll där efter nio nån gång kvart över nio och sen vaknar jag väll

HEMLIG

ja när jag börja spela in där vid halv elva då vakna jag ju till liksom och då låg ju hon bredvid bara.

FL: Men jag tänker såhär du spelar in vid halv elva säger du där nån gång.

Per: Mm.

FL: Ja men det betyder väll inte att du vaknar precis så fort du spelar in, alltså hur länge är du vaken, har du hunnit somna nånting?

Per: Jo men det har jag ju.

FL: Hur lång tid är du vaken innan du filmar då?

Per: Nej jag tror inte det är speciellt länge, utan jag bara reagerade på att hon låg och var lätt klädd liksom och att jag vart sugen liksom, målet var ju att jag skulle också få.

FL: Men jag tänker hur lång tid var det då innan du bestämmer dig för att du ska filma det här?

Per: Nej det tror jag inte var någon lång tid emellan inte.

FL: Hur länge är det då?

Per: Ja det blir ju spekulation alltså, vad kan det va 5 minuter eller nånting.

FL: Så du är vaken i 5 minuter innan du tar fram kameran ungefär?

Per: Ja jag vet inte.

FL: Jag tänker det inte första du tänker alltså du vaknar så tar du kameran och ska filma, det kanske inte direkt det man gör.

Per: Nej va, det var väll att jag liksom såg att hon låg ja med underkläder och jag var sugen på det helt enkelt.

FL: Mm.

HEMLIG

Per: Hon var ju lätt klädd liksom så då tändes väll iden liksom.

FL: Mm.

Per: Hon gillade ju och bli filmad och jag vet ju att hon vid nått tillfälle så hade vi ju nån en och en halvliters petflaska så hon tyckte ju om liksom.

FL: Det här att hon gillade att bli filmad hur kan du veta det?

Per: Jo men det, det så, jag sparade ju en film där som ni säkert har sett också, där visar jag ju att jag filmar och hon är med på allting liksom.

FL: Okej men hur menar du att det, att det du har en film.

Per: Mm.

FL: Om hon gillade det så mycket varför har du inte fler filmer då?

Per: Nej men det behövdes ju inte så mycket mer, när du har legat dem flesta gångerna vi hade sex så var det ju att man, att jag googlade på Ex hamster och så tittade vi på nånting tillsammans och så det var ju då det vanligast.

FL: Men vad var det som gjorde att du ville filma den här gången då, nu när det var den här senaste?

Per: Nej men jag vet inte det var väll att det kändes sexigt liksom på något sätt.

FL: Så att det är du som tänder på det?

Per: Jag också.

FL: Du också.

Per: Ja nej men hon vi har ju den där filmen jag har sparat där kommer hon ju liksom och då säger jag väll också att nu är det min tur liksom, hon fick ju komma först och sen kom ju jag då.

FL: Men vi har ingen sån film i hennes mobil.

HEMLIG

Per: Nej, nej hon är ju kvinna liksom och vill inte ha det är en firmatelefon det där som hon har, hon var väll rädd liksom att det skulle.

FL: Ja okej jag fattar, vem är det som ringer?

(Pratar med någon i telefon)

FL: Då tar vi en liten paus här, klockan är, vi avbryter förhöret klockan är 11:32.

Polisen

Dialogutskrift förhör 7 med Per

2024-05-07

Signerat av

Signerat datum

Enhet
Region Stockholm, BINR 8 PO Sthlm Nord

Diarienr
5000-K350152-24

Originalhandlingens förvaringsplats	Datum	Tid
	2024-09-16	14:42

Involverade personer	Personnummer/Orgnr	Roll
Forsberg, Per		Berörd person

Involverad personal	Funktion
Susanne Wide	Uppgiftslämnare

HEMLIG

Ärendenummer: K350152-24
Hörd person: Per Forsberg
Förhörsdatum: 2024-05-07
Förhörsledare, FL1: Sara Kjernholm
Biträdande förhörsledare, FL2: Susanne Wide
Övriga närvarande: Försvarare Johanna Björkman
Utskrivet av: u0096710

Ljudfil 1:

FL1: Förhörs ska hållas då i ärende K350152-24 med Per Forsberg, närvarande vid förhöret är förhörsledare Sara Kjernholm, biträdande förhörsledare Susanne Wide, assistentåklagare Fanny von Schinkel, samt offentliga försvarare Johanna Björkman. Dagens datum är den sjunde maj 2024 och tiden är 14:21. Här, vi har ju träffats nu några gånger, jag vet ju att vi läste dina rättigheter i början.

Per: Mm.

FL1: Är det någonting som du önskar att vi läser igen eller har du förstått dom från?

Per: Jag tror jag har förstått de.

FL1: Ja.

Per: Det tror jag, ja.

FL1: För tänker om det är någonting som du undrar över just det här kring dina rättigheter så är det ju bra att du, att vi, att om, om du vill att vi, du vet ju att du liksom, du har ju försvarare närvarande, du behöver ju inte uttala dig om du inte vill.

Per: Mm, mm.

FL1: Är det någonting mer du tänker alltså…

Per: Nej ja, jag försöker…

FL1: …(ohörbart).

Per: …hjälpa till så gott jag kan liksom, det jag kommer ihåg. (Ohörbart) jag vill inte försinka någonting, det är inte så roligt att sitta här liksom…

FL1: Det förstår jag.

Per: …utan jag vill ju att det ska rulla på så jag hjälper ju till så mycket jag kan.

HEMLIG

FL1: Som sagt vi, det blir väldigt abrupt slut här förra förhöret…
Per: Ja.

FL1: …vi han ju, vi skulle, det vart ju lite tokigt med tiden och så dära.

Per: Ja precis.

FL1: Men är det någonting som du har funderat på sen sist vi sågs?

Per: Ja, jag har skrivit upp lite grejer som jag har tänkt på bara liksom för ni visade ju röntgen bilder där och sånt…

FL1: Mm.

Per: …på tidigare skador, jag har skrivit upp lite tillfällen jag kommer ihåg och sånt i (ohörbart) fall, om ni är intresserade av det att.

FL1: Vad menar du för tillfällen?

Per: Ja som dom här skadorna kan, kan ha uppkommit och så där och ja och sen var det väl nåt tillfälle där jag skrev upp min arbetsgivare var hemma hos oss och, och trä, och, och, och träffa [redacted] också då och vi satt och vi hade ju trevligt och drack vin och så där och käka och då fick han ju ta upp, hon vart ju så påverkad så då fick han ju hjälpa henne upp för trappan och bädda ner henne liksom.

FL1: Mm.

Per: Jag har ingen lu, större lust att prata om, jag vill inte prata såna där dåliga grejer heller liksom för, för [redacted] skulle alltså men det.

FL1: Men det är ju jätteviktigt….

Per: Ja de…

FL1: …att du gör det.

Per: …det är ju det så det är ju tråkigt behöva men det visar väl liksom att hon, hon har blivit (ohörbart) liksom och hålla igen med drickat liksom, hon drack ju mycket till så hon inte klarade sig själv liksom mer eller mindre ibland. Jag tänkte det, jag har ju det namnet om ni vill prata med han, det borde han ju komma ihåg själv liksom.

FL1: Men var det nåt speci, speciellt som hände då med (ohörbart).

HEMLIG

Per: Nej det var väl bara att hon…

FL1: Att hon ramlade eller?

Per: …nej det var det väl inte.

FL1: Nej.

Per: Men hon fick ju släpa henne upp för trappan och…

FL1: Ja jag förstår.

Per: …bädda ner henne och så liksom.

FL1: Mm, mm. Och när var det då?

Per: Ja va, alltså det blir så jävla svårt när du frågar dom här…

FL1: Jag förstår.

Per: …tidpunkterna så jag är så, man får ju försöka tänka efter liksom vad man kan koppla ihop det med nåt annat liksom.

FL1: Mm.

Per: Men det måste ju varit en fyra, fem år sen nu (ohörbart), tre, fyra.

FL1: Och vem var det då som var hemma hos dig?

Per: Ja det var ju min che, chefen på jobbet där…

FL1: Mm.

Per: …Alexander Bursop.

FL1: Alexander?

Per: Bursop?

FL1: Bursop?

Per: Mm.

HEMLIG

FL1: Okej, mm, ja men absolut men du hade skrivit ner nåt annat också sa du, vad var det för nåt då?

Per: Ja sen att [redacted] har ju se, har ju se, ett antal gånger måste ju hon ha sätt [redacted] och ramla och så där också vilket fall. [redacted], dottern då rå.

FL1: Mm.

Per: Och Helena måste ju ha sett på julafton, då ramlade hon ju mitt på köksgolvet tydligen då…

FL1: Mm.

Per: …jag hörde ju bara att det skramlade till, jag vet det jag satt i vardagsrummet själv liksom.

FL1: Mm.

Per: Men jag tänkte att det kan vara viktigt för min del…

FL1: Ja.

Per: …att liksom att jag får försöka få fram några andra människor.

FL1: Ja men det är jätte bra och det är ju precis så som vi vill att du ska göra…

Per: Ja.

FL1: …att du ska berätta liksom allt som du, som du vet.

Per: Ja. Och speciellt med nån, nån annan i, inblandad också så att…

FL1: Och det var det här förr, förra julen som du pratar om?

Per: Ja jag tror att det var förr, förra julen.

FL1: Ja.

Per: Ja, så där var ju alla samlade liksom då var ju [redacted] där också och allihopa.

FL1: Ja men precis.

HEMLIG

Per: Och sen vet jag ju att hon har ramlat ur sängen och att jag lyfte upp henne liksom och ner i sängen och så där så (ohörbart) alltså det då, när det har varit så där mycket för henne, hon tappar ju liksom allting egentligen.

FL1: Mm.
Per: Alltså det var ju kissa på parkettgolvet, slänga brinnande fem, fimpar.

FL1: Mm.

Per: Det är ju sorgligt liksom så…

FL1: Helt klart.

Per: …egentligen. Som sagt jag vill inte prata (ohörbart) illa me, illa om henne liksom, ja.

FL1: Hur har du haft det egentligen när du, med [redacted], när hon har haft det så här?

Per: Ja men det har ju, alltså vi har ju haft det jättebra liksom, det har varit precis så, nä, vanligt Svenson liv egentligen med radhus och sommarstugor och resor och båtar och, vi har aldrig haft problem med nån ekonomi eller nåt sånt därt, vi har ju haft det bra liksom också och det.

FL1: Men när jag pra, jag pratar just kring det här när hon har varit så pass påverkad, hur har det påverkat dig?

Per: Ja det alltså det, jag gillar ju inte det alltså jag blir ju högröstad ibland dåra.

FL1: Mm.

Per: Men det är ju inte alltid det blir så där heller för henne…

FL1: Nej.

Per: …men det här har ju eskalerat liksom mot slutet egentligen, men jag vet inte det kan ju bero på att jag har ju också varit lite sju, sjuk med hjärtat och det här att det har påverkat henne också.

FL1: Du har blivit högröstad så…

Per: Nej…

FL1: …nej.

HEMLIG

Per: …jag tror att det har påverkat henne att dricka mer liksom, att hon har mått dåligt för att hon har sett att ja jag är inte helt frisk heller liksom.

FL1: Nej.

Per: Sista gången jag var till vårdcentralen då ville ju läkaren att jag skulle åka med ambulansen in liksom.

FL1: Mm.

Per: Så det var ju...

FL1: Men hur har det varit tänker jag så här och, och behöva ta hand om henne när hon har blivit så där påverkar då, hur har…

Per: Ja det är ju jo…

FL1: …det tagit på dig?

Per: …ja det är ju jobbigt alltså, det är det ju, jag försöker ju hjälpa henne liksom men, men om hon börjar förstöra saker det är det jag, brukar jag har lite svårt för alltså.

FL1: Vad händer dåra?

Per: Ja men då är det ju att jag blir upp, liksom kanske högröstad liksom, speciellt om jag har tagit någonting själv liksom.

FL1: Mm.

Per: Men jag är ju, jag har inte druckit alls som [redacted] hon är inte hennes, inte dom mängderna överhuvudtaget liksom. Men, men det kan ju, jag blir ju, det är ju upp, men man blir ju irriterad jag vi, ja, jag är ju liksom, ibland känns det ju som att jag har kämpat för familjen liksom, förstår ni liksom att jag, att det är jag som håller upp familjen uppe liksom. Ja så det har ju varit tungt liksom så ibland.

FL1: Mm, hur länge har du känt att det är du som (ohörbart).

Per: Ja ganska länge faktiskt tycker jag.

FL1: Har det alltid varit så här?

Per: Nej inte alltid det, alltså när [redacted] var liten då, då var, då var det ingenting egentligen tror jag alltså jag jobbade ju, vi bodde ju i en liten tvåa borätt i Kallhäll och vi är bara tre personer där [redacted] och jag och [redacted], jas[redacted].

HEMLIG

FL1: Mm.

Per: Så vi bodde ju så trångt så jag jobbade ju tisdag, torsdag, lördag övertid, jag var bara hemma söndagar mer eller mindre…
FL1: Mm.

Per: …så jag cy, jag hade ju [redacted] hela tiden och då drack hon ingenting liksom, det vart ju mer när [redacted] har väl vart, hon har väl sett lite mer grejer alltså så, men det har ju varit mycket bra också det har ju inte varit nå, det har inte varit elände hela tiden liksom…

FL1: Mm.

Per: …hon har ju skött sitt jobb och vi har ju varit skötsamma liksom med räkningar och…

FL1: Jag tänk, tänkte på en sak när vi pratade med dig förra förhöret…

Per: Mm.

FL1: …så märkte ju vi att, att du blev väldigt berörd när vi pratade om dina barn.

Per: Mm.

FL1: Hur dom hade uppfattat sin barndom.

Per: Ja.

FL1: Hur har du själv haft det när du var liten?

Per: Vad sa du?

FL1: Hur har du själv haft det när du var liten Per?

Per: Nej men jag, nej jag har haft det bra liksom, min mamma drack ju ingenting det var ju pappa som vanligt, man jobbar ju liksom, mamma var ju hemmafru tills man var, började skolan liksom och så, så hade man ju en nyckel med resårband i fickan.

FL1: Mm.

Per: Så det var ju aldrig nån, nej men mamma drack ju ingenting liksom så att det var ju pappa som kunde ta och då vart det ju (ohörbart) sen var ju han trött så somnade ju han bara liksom så.

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: Det ja, jag har ju haft det jättebra liksom, jag kan inte sky, skylla någonting på, jag står mina föräldrar supernära liksom.

FL1: Mm.

Per: Som sagt jag ringer ju, varenda dag ringde jag ju klockan nio på mornarna det, och det går väl att se på telefonen liksom och då är jag ju näs, då menar jag 09:00 liksom bara för att det skulle vara lätt för dom att veta att nu ringer.

FL1: Men jag tänker för, hur mycket ansvar fick du ta som liten då?

Per: Nej ja, nej det tycker jag inte att jag fick ta nåt så ne, nej jag har ingen do, dom var och hjälpte alltså det var väldigt, ja, jag kände som det var väldigt normalt allting alltså jag har inte, att dom var, (ohörbart), könsroller var, dom hade sina roller liksom. Mamma laga maten och pappa fixade i huset och så där och byggde sommarstuga, ja jag kan inte klaga någonting på dom faktiskt.

FL1: Jag tänker det här att både [redacted] och [redacted] uppfatta det som att deras barndom har varit bara präglat av alkohol från båda er.

Per: Ja alltså det kan inte stä, det jag blir ledsen när jag hör det alltså för det stämmer inte de, det är som jag säger där med [redacted] jag jobbade ju, jag var ju nästan aldrig hemma liksom och sen åkte [redacted] och han spelar ju fotboll i BP han var ju duktig så vi, det var ju fotboll det var ju fyra dagar i veckan liksom och matcher och allting så att det var, nej det var inget.

FL1: Men om vi ska vara så här då Per…

Per: Mm.

FL1: …så att det finns ju, polisen har varit hos er.

Per: Mm.

FL1: Grannar har klagat, ni har varit, haft kontakt med socialtjänsten.

Per: Mm.

FL1: Det har funnits oro för barnen.

Per: Ja jag.

FL1: Från socialtjänstens sida.

HEMLIG

Per: Ja.

FL1: Alltså så att, så bra kan det inte alltid ha varit och om båda nu berättar och säger att det har varit jobbigt för dom på grund av alkoholen, vad tänker du om det?

Per: Ja men det finns väl ett, en viss sanning i det, det gör det ju de, det har jag ju aldrig förnekat att de varit och jag har ju gärna velat prata med barnen om det också liksom.

FL1: Om ditt alkoholmissbruk?

Per: Nej alltså om hur dom, hur dom uppfattar saker och ting…

FL1: Ja jag fattar.

Per: …det har jag gärna velat gjort, jag är en öppen person liksom.

FL1: Men om, om dom upplever att inte (ohörbart) att ni fortsatte dricka?

Per: Ja men de, nej det, de, nej det, ja, ja alltså det får stå för dom alltså på nåt ja, jag blir ledsen när jag hör det för så uppfattar inte jag det liksom. Det har ju varit turbulent också men det har varit mycket kärlek också.

FL1: Mm.

Per: Och jag menar jag har försökt göra allting rätt liksom som jag kan och försökt spara i fonder och att, för att dom ska bo, ändå hjälpt till med körkort och, de, det är ju jag som har kö, övningskört med dom och så där och, och kört till dans och till fotboll, vi har ju lagt ner jättemycket jobb på det.

FL1: Mm.

Per: De, det måste ju barnen ha sagt också för, så men det har ju varit tillfällen där det varit turbulent liksom så.

FL1: Mm.

Per: De, de är ba…

FL1: Och hur blir det när det blir dom tillfällena då, vad händer då?

Per: Nej men det blir ju att jag blir högröstad, ofta kan det ju vara att kanske [redacted] har, ja druckit och sen har det hänt flera, flera grejer och liksom och sen byggs det på i mig och sen om jag tar någonting att det kommer ut att jag blir högröstad liksom.

HEMLIG

FL1: Mm.

Per: För jag vill ju bara försöka få bort den dära.

FL1: Mm.

Per: Jag vill inte ha det där liksom…

FL1: Du vill inte ha?

Per: …men det grejen är det att ja, jag vill inte ha, ha den, ja det blir ju li, jag uppfattar det ju som misär liksom när [redacted], när det blir så med henne alltså.

FL1: Okej.

Per: Att jag uppfattar det som att det drar ner familjen liksom och jag känner ju att jag vill skydda familjen på nåt sätt. Och det, då blir det väl att jag blir högröstad och det jag kommer ju ingen, det är bara jag själv som har förlorat av det egentligen alltså men allting handlar egentligen om att jag vi, vill skydda fo, sky, skydda, skydda familjen mot det egentligen. Det låter kanske konstigt men det är så jag.

FL1: Det är så du ser det?

Per: Så jag, så jag tänkte alltså att jag, det är min, mitt, min uppgift att skydda familjen mot det där.

FL1: Mm. Och den här misären då vad menade du då?

Per: Misär för mig det är ju liksom och sitta, gå, (ohörbart) med vinglasen som man får torka, slänga fimpar och röka på ställen där vi aldrig brukar röka på liksom och.

FL1: Mm, vad händer med dig då rå när, när [redacted] beter sig då?

Per: Nej men jag blir, jag blir ju upprörd men jag är liksom inte nån våldsam person liksom.

FL1: Mm men vad, hur, bre, beskriv hur du blir upprörd då, vad gör du?

Per: Ja men jag blir ju, ja, jag blir ju högröstad liksom.

FL1: Mm.

Per: Nu får du fan skärpa till dig jag är så jävla trött på ditt jävla supande liksom.

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: Typ. Nu räcker det liksom jag orkar och liksom och, och ifrågasätta varför vad fan, varför ska du dricka för du har ju bra jobb, du har ju, du har ju ingenting och, men alltså det.

FL1: Och så får du ingen respons från [redacted] då?
Per: Nej hon…

FL1: Och vad händer då rå?

Per: …ja men då är det ju ingen mer än det liksom typ.

FL1: Hur menar du?

Per: Och, och mot slutet här då har jag ju inte, då har jag ju mer tagit, försökt ta tag i det på mornarna med henne liksom för det är ingen, jag har ju lärt mig att det är ingen idé liksom och hon har druckit för mycket utan då har jag ju försökt att prata med henne på mornarna liksom.

FL1: Och hur har det tagits emot då rå?

Per: Alltså [redacted] och det måste ju barnen ha sagt också att hon är ju inte hon, hon har ju väldigt svårt för att prata om någonting, kunde ju inte prata med nån jag tror inte barnen heller kunde prata med varandra alltså nåt speciellt om nån känslor eller nåt sånt där alltså, hon var ganska instängd så liksom.

FL1: Mm, okej.

Per: Så det var ju aldrig liksom att hon, ja de, det va, det var ju nästan, det var ju som det aldrig, det gick aldrig in vad jag sa och det vet jag ju att jag sa att, att jag kände mig som en bandspelare, jag säger bara samma saker men det går inte in liksom vad jag säger.

FL1: Mm och det förstår jag att det måste vara frustrerande.

Per: Ja.

FL1: Och inte få nån respons.

Per: Mm för jag, mitt, mitt mål var ju liksom bara att ja sky, skydda familjen egentligen mot allting.

FL1: Mm.

Per: De, det.

HEMLIG

FL1: Vad händer i dig då när du får det här att du blir högröstad.

Per: Mm, mm.

FL1: Du får ingen respons.
Per: Nej.

FL1: Vad händer i, i dig då?

Per: Nej men jag blir ju, ja det, men det är ju det som händer liksom det, nåt mer, brukar, är det liksom inte.

FL1: Men vad är det för känsla i dig då, i dom stunderna?

Per: Ja men då blir jag ju arg liksom och eller frustrerad att jag inte liksom lyckas få, få nån förändring på någonting. Jag menar jag har ju, jag, jag frågar hela tiden liksom jag som jag är ju, det är ju bra för mig att ut och röra mig och liksom för läkarna att gå ner lite i vikt och såna där saker för hjärtat och det, så jag har ju krigat på och ut och promenerat i timmar och ut och, jag frågar ju alltid henne om hon vill komma med och så där men hon vill ju aldrig någonting liksom sånt alltså. Och så kom jag, vet jag inte riktigt varför jag sa det för vad jag tappar tråden där.

FL1: Mm jag tänker du säger att du känner dig arg och frustrerad.

Per: Mm.

FL1: Hur blir det då?

Per: Nej det, det är ingen mer alltså det och det där med [redacted] liksom det är, de, jag står för det än idag alltså jag tycker inte jag gjorde nåt fel än idag om det egentligen att det, det var, handlar ju om att [redacted] (ohörbart) spelar i ett utvecklingslag i BP och i, i ett BP lag är det ju en speciellt känsla liksom att, för det första var det ju ganska dyrt och det var ju massa extra träningar och dom ville, ville verkligen satsa liksom så att det här var ju en viktig match och då sa ju tränaren att se till att barnen går och lägger sig i tid och äter ordentligt och det var ju min uppgift liksom och [redacted] skulle ju gå på bio så jag hindrade ju bara honom för att gå, och, och jag tycker inte jag gjorde nåt fel och sen, jag hindrade ju honom aldrig från att ringa till polisen eller någonting liksom så jag, jag tycker än idag inte att jag gjorde nåt fel.

FL1: Mm.

Per: Utan jag gjorde ju precis vad BP sa åt mig att göra egentligen som en Körling förälder liksom det var ju en viktig match liksom, han vart väl kanske irriterad på att han inte fick gå på bio då liksom. Men ja, jag tycker inte jag gjorde nåt fel än idag.

HEMLIG

FL1: Vi har ju från SOC anmäl, eller socialtjänstens anteckningar om att du har, har uppgett att, att du säger att du sällan blir arg…

Per: Mm.

FL1: …men när du väl blir arg så blir det kraftfullt. Vad menar…

Per: Har, har jag sagt det?

FL1: …ja att va, vad menar du alltså jag tänker hur menar du, kan vet, vet du, tycker du, du känner igen det?

Per: Nej alltså det, det, att det rinner över tillslut det kan det ju vara liksom att det händer grejer så bägaren blir full och då liksom då rinner den över tillslut men då, då är det ju sån där tillfällen då som när polisen har kommit liksom.

FL1: Mm och vad är det som har hänt då Per när bägaren…

Per: Ja, jag kommer inte ihåg några detaljer liksom om det…

FL1: Nej men berätta vad du kommer ihåg då.

Per: Jag kommer inte ihåg så jäkla mycket men alltså jag kan bara, jag vet ju hur jag fungerar bara…

FL1: Mm.

Per: …liksom att det är flera, det räcker inte bara med en sak utan då är det ju flera saker under lång, kanske lite längre tid som har hänt liksom och sen har jag själv tagit någonting och då har det kommit ut liksom.

FL1: Mm.

Per: Och så kanske [redacted] sitter bara, det går inte in någonting vad jag säger…

FL1: Nej.

Per: …liksom och, och så, det är så jag fungerar liksom.

FL1: Mm. Och vad händer i dig då rå?

Per: Nej men jag blir ju bara arg liksom.

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: Och skriker, jag blir ju högröstad liksom.

FL1: För du har ju nämnt i tidigare förhör att du har tagit tag i [redacted]

Per: Ja det kan väl ha hänt.

FL1: …att du har dragit henne i håret.

Per: Ja kanske nån gång…

FL1: Men berätta om det då.

Per: …men jag har ingen minnen av det liksom direkt så hon har, hon har väl provocerat och jag har bara tagit tag i henne liksom.

FL1: Mm, hur har du gjort det då, hur har du tagit tag i henne?

Per: Ja typ skaka henne liksom så bara någonting.

FL1: Mm hon har provocerat dig?

Per: Eller jag har väl känt mig provocerad…

FL1: Ja.

Per: …av att inte komma i kontakt med henne liksom att man inte får ja.

FL1: Det kan vi ju förstår för det har vi fått en bild av att, att du, att du försöker.

Per: Mm.

FL1: Och du får inte kontakt.

Per: Nej.

FL1: Mm hur reagerade [redacted] då när du gjorde så då?

Per: Ja men hon är ju inte med i ma, hon kommer ju inte ens ihåg någonting hon vet ju inte någonting liksom.

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: Jag vet ju som jag sa där förra gången vi träffades, jag var ju till Solna arresten där då och sen när dom släppte mig så innan så ringde dom ju till [redacted], dom har väl det som (ohörbart) att, att dom ringer till [redacted] då liksom i, innan dom släpp, innan dom skulle släppa mig där. Men då skynda hon ju hem liksom och var hemma före mig så hon ville ju bara hem till mig liksom så hon, då, men hon, jag tror inte hon kommer ihåg någonting av det liksom egentligen.
FL1: Du tror de att hon inte, att hon inte kommer ihåg…

Per: Nej jag tror inte…

FL1: …om vad som hände?

Per: …hon kommer ihåg, nej.

FL1: Nej.

Per: Jag tror inte hon kommer ihåg, när hon satt med polisen och prata med, dom frågade henne vad hon, jag tror inte hon kommer ihåg mycket.

FL1: Nej vad kommer du ihåg då?

Per: Nu, nu, jag kommer inte ihåg så mycket ny alltså ja, ja, jag gör inte det alltså.

FL1: Men hur var det att ta tag i henne då rå?

Per: Nej men det var ju, nej jag har ingen minne av det heller alltså.

FL1: Mm.

Per: Tyvärr alltså det.

FL1: Dragit i håret, och när har det varit så?

Per: Ja jag vet inte om jag har gjort det men det kan, kan ha hänt liksom men jag vet inte. Alltså det ända jag vet det är att jag är ingen speciellt våldsam person alltså. Det är jag inte det, de, jag har kämpat för familjen för, för fa, för, för att hålla liksom elände borta ibland tycker jag liksom att.

FL1: Men det är ju som så här, som vi, när vi pratar och så dära, alla personer är ju inte liksom, gör ju inte saker hela tiden som inte är bra.

Per: Nej.

HEMLIG

FL1: Alltså man kan ju vara en helt vanlig, normal person och, och bete sig bra och sen kanske man får i sig lite dricka och så blir man ju förrän, förändras man ju…

Per: Mm.

FL1: …så är det för många.

Per: Mm, mm.

FL1: Hur känner du själv att det är så för dig när du dricker?

Per: Alltså jag, jag står för det jag har gjort alltså dagen efter de, det är ingen, jag blir ingen, de, det är väl det att ja, att det kommer ut liksom.

FL1: Mm.

Per: Att det, det verbalt det kommer ut vad jag tänker och tycker liksom de…

FL1: Mm, hur menar du att du står för det?

Per: Att jag, ja, att dagen efter att jag, att, att jag tycker inte att jag har gjort nåt fel.

FL1: Nej jag fattar okej.

Per: Att jag, jag tycker inte jag har gjort nåt fel liksom.

FL1: Nej.

Per: Och det roliga med [redacted] och mig vi var ju som jävla liksom ett egentligen alltså de, de, och som jag sa förra gången jag skulle inte göra någonting ogjort heller egentligen alltså.

FL1: Men jag förstår inte riktigt bara så att vi förstår varandra rätt så när, när det hade hänt någonting pratade du då om, om vad, prata du om, om att du har tagit tag i henne eller rört vid henne att du stod för det är det de du menar…

Per: Nej, nej, nej, nej….

FL1: …eller vad menar du?

Per: …nej, nej jag menar anledningen till varför det vart så alltså att det, att vi vart osams eller…

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: …ja, att jag tyckte att jag hade rätt till sak liksom.

FL1: Ja okej.

Per: Även när jag var nykter liksom.

FL1: Men nu pratar vi ju om när du var alkoholpåverkat hur, hur upplever du att du blev, blev du precis samma Per som du brukar vara eller…

Per: Ja det tycker…

FL1: …förändrades du…

Per: …ja det ty…

FL1: …när du?

Per: …ja det tycker jag alltså att jag, att, sen att jag kunde reagera liksom att hon, ja som ett exempel sitter och röker på övervåningen och slänger cigarettfimp och jag kommer upp på morgon och så ligger en fimp i, i, och det är ju liksom ett, ett fuktskydd liksom en plastmatta ju.

FL1: Hur reagerade du, du, reagerade du på samma sätt som om du skulle vara nykter eller full då?

Per: Ja jo men det alltså jo, ja jo, ja jo, ja det är ju lika fel hela tiden men att det kommer fram kanske liksom mera och sen om det byggs på flera grejer liksom.

FL1: Vad händer då?

Per: Ja men då blir jag ju hö, högröstad jag är inte så högröstad annars liksom det är jag inte men jag måste ju, ja som jag säger där det känns ju som att jag skyddar familjen också på nåt sätt och hus, huset och egendomar och grejer och sånt också.

FL1: Ja jag fattar men bara så här upplever du att du förändras när du har druckit?

Per: Nej det tycker jag inte.

FL1: Nej.

Per: Tycker jag inte, nej. Jag tycker inte det utan, vem skulle inte klaga på att nån sla, eller att nån slänger en brinnande fimp liksom eller nåt sånt, vem skulle inte bli arg på det liksom.

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: Det är ju normalt i mina ögon liksom.

FL1: Så du upplever att du skulle bli lika arg som nykter som, som…

Per: Ja det skulle ja…
FL1: …påverkad av alkohol?

Per: …ja, ja det skulle jag kunna bli.

FL1: Okej, mm.

Per: Det tycker jag.

FL1: Mm.

Per: Ja. För jag är ingen, jag är inget sånt om hon är på jobbet att jag, den som brusar upp eller nåt sånt där liksom ja.

FL1: Men den här kvällen nu då som du har beskrivit för oss räts så väldigt utförligt tycker jag, du har ju varit jätteduktig på att berätta.

Per: Jag har försökt.

FL1: Ja nej men verkligen du har gjort det, du har verkligen berättat här då säger du att du har druckit tre till fyra…

Per: Mm.

FL1: …glas vin.

Per: Mm.

FL1: Och att ni inte har nån diskussion säger du det är ingen…

Per: Nej.

FL1: …konflikt mellan er.

Per: Jag har ingen minne av nåt sånt nej.

FL1: Nej. Och ändå så har vi ju pratat med dig om den här dunsen.

Per: Ja.

HEMLIG

FL1: Mm, som var nån gång där vid sex tiden.

Per: Ja jo preci…

FL1: Mm.
Per: …jag har tänkt mycket på det liksom…

FL1: Ja.

Per: …som förra förhör men jag har liksom ingen, jag har ingen minnesbild av det att faktiskt det blir bara en spekulation om jag somnat efter jag har käkat och om det var då det hände liksom ja.

FL1: Jag kan säga så här grannarna vi hörde dom har hört en kraftig duns.

Per: Mm.

FL1: Dom har även hört att en mansröst har skrikit från ert hur, från er bostad.

Per: Nej ja, ja…

FL1: Att du har skrikit på [redacted].

Per: …ja alltså jag har ingen minne av det, jag har inte det alltså det.

FL1: Vad kan det bero på då att du inte har nån minne av det?

Per: Nej jag vet faktiskt inte, jag har inte det de…

FL1: Den här kvällen, vad var det som gjorde dig frustrerad här?

Per: Ja, jag har ingen minne alltså att jag har varit frustrerad.

FL1: Nej.

Per: Jag har inte det, faktiskt.

FL1: Hur tänker du om att det grannarna har sagt då till oss?

Per: Vad var det då med?

FL1: Det här med dunsen och att man hör dig skrika på [redacted]?

HEMLIG

Per: Ja jag vet inte vad jag ska tänka, kan vi ta en paus där eller?

FL1: Ja absolut det kan vi göra, självklart. Vi bryter för en paus klockan är 14:51.

Ljudfil 2:

FL1: Fortsätter förhöret och klockan är 15:04, bara så att jag vet här nu hur länge har du tid är det tills 16…

Per: 16 tror jag.

FL1: …16 va, ja.

Per: Ja.

FL1: Här då, hur, hur, hur kändes det att ha en paus nu då?

Per: Jo men det kändes skönt ändå tyckte jag.

FL1: Mm.

Per: Det gjorde, jag tycker ju också att det är konstigt att jag inte kommer ihåg alltså ja, jag tänkte om det kan vara, jag äter ju mediciner också liksom om det kan vara någonting åt de, om det har nån betydelse liksom jag kommer inte ihåg liksom nån duns eller någonting det gör jag inte, och jag har ju ändå legat där nere och tänkt hela, mycket på det liksom jag gör inte de, och sen (ohörbart), alltså jag kan tänkte att ta upp, jag är ju ändå liksom med [redacted] där jag har ju ändå, jag har ju försökt och, jag har ju känt mig ganska ensam med det där med [redacted], men jag har ju alltid försökt att blanda in andra människor i det liksom. Med [redacted] och med barnen och så där liksom så att. Ja, ja, jag har ju, jag har ju inte velat vart ensam i det där med, jag (ohörbart) haft stöd från nån an, att nån annan också kunnat varit med på det liksom. Det var bara någonting jag hade skrivit upp här såg jag förut…

FL1: Mm.

Per: …jag tänkte det är lika bra jag tar det innan jag glömmer bort det…

FL1: Ja men det där är jättebra, det är jättebra, jag fat, förstår ju alltså vi förs, får ju också en bild av att du har varit väldigt ensam…

Per: Mm.

FL1: …i det här, och att det liksom har varit tufft[redacted] har ju haft ett alkoholmissbruk som du har liksom försökt reglera…

HEMLIG

Per: Mm.

FL1: …själv…

Per: Mm.

FL1: …så det har vi ju förstått här.

Per: Jag har ju velat skydda henne också liksom.

FL1: Mm.

Per: De, jag har ju aldrig velat nåt illa liksom.

FL1: Nej. Och det vet vi ju att du har, det har du ju sagt och vi tror ju inte heller att, att, att, att din avsikt har varit att ha ihjäl [redacted] eller…

Per: Nej fan.

FL1: …så men om det är så att det har hänt någonting så är det ju jätte viktigt att vi får veta det här.

Per: Mm, mm ja men ja…

FL1: Det är…

Per: …jo jag förstår alltså ja, jag är ledsen att jag kommer inte ihåg alltså, jag gör inte det, va, varför vet jag inte riktigt om det är.

FL1: Har du tidigare haft problem med ditt minne?

Per: Ja det kan väl ha hänt liksom.

FL1: Mm.

Per: Att det…

FL1: Har du fått hjälp med det menar du?

Per: Nej det vet jag inte men jag vet ju vid nåt tillfälle mina arbetskamrater brukar skoja vi, jag jobbar ju med nattåget upp, som går upp till till Norvik och då, där ingår ju att man hju, mäter hjulen och då, så då skulle vi, hade vi skrivit upp hjulmåtten och då så skulle vi åka upp till SJ platskontrollen och lämna protokollen då.

HEMLIG

FL1: Mm.

Per: På dom här hjul (ohörbart), hjulmåtten och då åkte vi på en, en plattform så här och sen, då skulle jag ju tagit vänster för att komma upp (ohörbart) på, på tre sekunder hade jag glömt det…

FL1: Mm.

Per: …svängde jag höger så att ja, jag vet, det, det kan vart.

FL1: Det kan bli tokigt ibland så…

Per: Ja jag vet inte så…

FL1: …men det som gör mig lite då förvånad med ditt minne det är ju att du har ju varit så himla duktig på att berätta…

Per: Mm, mm.

FL1: …du har ju verkligen vart, du har ju kunnat med detaljer berättat hur den här kvällen såg ut och hur ni gjorde men sen när vi börjar fråga…

Per: De, det ända som…

FL1: …då, då är det ju, då minns du inte.

Per: Nej jag förstår att det är, det, jag är inte dummare än så liksom…

FL1: Nej, nej.

Per: …men ja de, det är, det ända som jag kommer ihåg alltså mer klarhet det var ju det här att med LF banken där för det stack ju ut liksom.

FL1: Vart det nåt t, tokigt med det då?

Per: Nej, ja det var ju nåt strul med det kommer jag ihåg alltså…

FL1: …mm.

Per: …men jag kommer inte ihåg vad fan det var i detalj liksom.

FL1: Nej men va, vad var det för strul då?

Per: Nu måste jag tänka, ja vi ville ju, vi ville ju fortsätta det där sparandet…

HEMLIG

FL1: Mm.

Per: …liksom.

FL1: Mm.

Per: Och vi var ju överens om hur lång tid och vilken räntesats och det där.

FL1: Mm.

Per: Men problemet var väl, vi hade väl fått nåt brev på posten innan där man kunde signera det liksom, skriva i (ohörbart) och signera kontra när hon pratade med honom på banken om, om det gick att göra det digitalt då så att säga. Och det var väl där problemet så det vart väl aldrig nån klarhet i det liksom på nåt sätt det där. Ja det vart nåt st, det var, vart nåt, det vart en, det vart, det var, gick inte att få det klart liksom.

FL1: Mm. Vad ha, vad, vad händer om man inte fick det klart då, vad skulle hända då?

Per: Nej det hände ju ingenting egentligen.

FL1: Nej.

Per: Utan pengarna går ju tillbaka in i sparkontot då rå den, men dom går ju ifrån det kontot till ett annat…

FL1: Ja.

Per: …där det är bättre ränta liksom.

FL1: Ja jag förstår.

Per: Så här fast, fast räntekonto.

FL1: Okej. Och, och, och var det de som krånglade då att ni inte kunde få tillbaka det till det här räntekontot?

Per: Ja eller det var väl mer hur man signerade det där liksom om det skulle gå via brevet eller i, via digitalt liksom jag kommer fan inte ihåg alltså men det var ju där någonstans för vi var ju överens om vad vi skulle välja och det liksom.

FL1: Mm. Blev det nåt tjafsigt där då kring det eller?

Per: Jag, vart väl lite irriterad att det var så struligt men…

HEMLIG

FL1: Mm.

Per: …ja.

FL1: Hur kan du bli, vad var det som hände då rå?

Per: Jag har ingen, (ohörbart), nej jag har inget minne att det hände nåt mer än så kanske det kom upp då när vi satt framför Tv:n där sen jag vet inte, jag har ingen minne av det alltså de jag kommer ihåg var väl att vi pratade om (ohörbart) toa…

FL1: Ja juste den där renoveringen som…

Per: Ja eller…

FL1: …(ohörbart).

Per: …(ohörbart) ska där liksom.

FL1: Mm, juste. Hur uppfattade du den här kvällen att hon lyssnade på dig då [redacted]?

Per: Nej men ja, ja hon var ju precis, det var ju precis [redacted] var ju som en bok egentligen på det sättet…

FL1: Mm.

Per: …att första två tre glasen det var ju hur trevligt som helst med henne…

FL1: Mm.

Per: …liksom, hon var ju ganska sluten annars liksom…

FL1: Mm.

Per: …och jag brukade ju skoja med henne liksom med skrattar och liksom om vi satt och tittade på tv liksom.

FL1: Mm.

Per: Och tittade på nåt roligt och jag skrattade liksom.

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: Och jag sa till henne ja men skratta då liksom hon, för hon satt ju bara liksom så här. Då sa hon ja, ja men jag skrattar invärtes sa hon. Ja me, tänk dig när du, tänk om alla gjorde det på Pernilla Wahlgrens show, alla skrattar invärtes sa jag till henne.

FL1: Mm.

Per: Skojar då liksom det blir ju inte så roligt om det…

FL1: Nej…

Per: …om man har show…

FL1: …helt tyst.

Per: …för Pernilla Wahlgren och alla skrattar invärtes och tyst liksom.

FL1: Ja, ja det är klart.

Per: Men hon var ju så liksom hon, hon hade ju, hon hade ju jättesvårt att visa sina känslor och sånt där.

FL1: Men jag tänker den där kvällen då när du ville ta upp det där med LF.

Per: Mm.

FL1: Hur var responsen ifrån henne då?

Per: Ja nej men de, nej men hon vart, var väl också irriterad att det inte gick så lätt liksom bara alltså hon var ju duktig på såna där saker hon jobbar ju med att…

FL1: Mm.

Per: …med administrativa saker och datorer hon va, hon gjorde ju alla såna saker ju det var ju mer jag som hade det andra liksom.

FL1: Okej så hon var också lite missnöjd med hur det hade blivit?

Per: Ja det var hon väl så där när hon, alltså hon, hon sa aldrig någonting egentligen [redacted] så där de men så, juste det var så, det var det jag tänkte komma till jo det, så när man, när hon väl tog kanske första, andra, tredje glaset.

FL1: Mm.

Per: Då började hon ju prata lite.

HEMLIG

FL1: Mm.

Per: Och då var ju hon som, då var ju hon som absolut trevligast egentligen.

FL1: Mm.

Per: Hon vart lite lättsammare och så liksom men sen efter tredje då går, gick det ju åt andra hållet liksom.

FL1: Ja och hur blev det då rå den där kvällen efter för hon…

Per: Nej, ja…

FL1: …hon drack ju mer än två, tre glas.

Per: Ja det gjorde hon ju.

FL1: Mm.

Per: Nej ja alltså ja fan jag kommer inte ihåg alltså.

FL1: Mm.

Per: Jag vet inte om de kan, om det är nån låsning psykiskt eller någonting jag vet inte, jag kommer inte ihåg faktiskt de, känns som jag legat där nere och tänkt jättemycket på det liksom jag.

FL1: Och kring det här läggdags då, har du funderat kring det?

Per: Ja men där har jag ju liksom att jag gick upp och borsta tänderna och gick och la mig.

FL1: Men fast än om du tidigare har ber, sagt till andra att, att ni gick och la er samtidigt det var det jag tänkte.

Per: Nej de, ja alltså jag vet inte var jag kan ha fått det ifrån alltså.

FL1: Nej.

Per: Jag fattar inte det, om jag har missförstått någonting det var, om dom har ställt frågan på nå, sätt som ja, nej jag förstår inte det hur jag har fått det till det liksom, det gör jag inte. Nej de är, det är ett mysterium för mig alltså. OM jag bara har försökt förenkla det jag, jag hade ju ingen aning om att det skulle bli någonting sånt här av det här.

FL1: Nej men det förstår jag Per, det förstår vi verkligen.

HEMLIG

Per: Så att det ja…

FL1: Det är ju därför…

Per: …det var ju därför ja…

FL1: …vi tänker att det kan vara, att du kan få berätta hur, hur…

Per: Mm, mm.

FL1: …var det var som hände liksom…

Per: Ja precis.

FL1: …om det var nåt speciellt som hände där.

Per: Nej ja, nej alltså jag har inte det, det var därför ja ste, alltså jag brukar ju städa det är ju min personlighet, jag städar ju, det kan ju barnen intyga det är ju alltid jag som går in och städar [redacted] rum och sånt där saker och så ja, jag trodde ju aldrig att det skulle bli nåt, någonting sånt här liksom när jag låste dörren om en liksom.

FL1: Men okej, den här kvällen så sitter du i din, i di, det var ju tresits, nej tvåsits soffan du satt va?

Per: Mm.

FL1: Du brukar, som du sa.

Per: Mm.

FL1: Stämmer det att du satt i den, den kvällen?

Per: Mm, mm, och [redacted] vart satt hon då?

FL1: Hon satt ju i tresitsen där.

Per: I tresitsen?

FL1: Ja. Och, och så minns, har du sagt att ni tittade på den här, vad var det för tv program ni tittade på?

Per: Ja vi streama ju så har jag för mig att vi tittade på Irma och Ma, Marko och Irma där.

FL1: Marko och Irma?

HEMLIG

Per: Ja.

FL1: Mm. Och mer då, vad tittade ni på mera?

Per: Ja men, som, ja och sen ti, vi tittar ju, vi brukar ju följa lite olika grejer där liksom och det är ju Marko och Irma och sen är det ju Mästerkocken och över atlanten och dom här.

FL1: Men jag tänker just den här kvällen då så tittade du på Marko och Irma?

Per: Ja alltså jag kommer inte ihåg, alltså det ända jag kommer ihåg av det, det var ju det här avsnittet när dom var till alltså den biten när dom var till, där dom växte upp han…

FL1: Ja juste.

Per: …och hans brorsa, det är vad jag kommer ihåg egentligen…

FL1: Ja.

Per: …av det.

FL1: Vad var det som gjorde att du ville gå och lägga dig då?

Per: Ja men det var ungefär en normal läggtid för mig alltså jag brukar gå upp och lägga mig vid nio.

FL1: Jag tänker om det var nåt speciellt för du berätta ju precis när du sa [redacted] hade ju druckit mer än, än när man blir lite trevlig.

Per: Mm. Ja men ja har inget…

FL1: Var det nåt sånt…

Per: …minn, jag har inget…

FL1: …som hände liksom att du…

Per: …av att det var nåt tjafsigt alltså, jag har inte det.

FL1: Och när du tar dig upp då, var är [redacted] då?

Per: Ja hon är ju kvar i soffan.

FL1: Mm, och vad gör hon då rå?

HEMLIG

Per: Ja men hon fortsätter att titta på tv och dricker väl vin och liksom så, men jag tog ju inte med mig, med mig vinet upp eller någonting sånt där, ibland brukar jag ju göra det om jag märker att hon får för mycket liksom, då tar jag ju med mig upp och gömmer och, och, och häller ut har jag gjort många gånger också.

FL1: Men om du tar ifrån det att du är, sitter i soffan fram tills att du går upp och lägger dig, vad händer där emellan?

Per: (Ohörbart) när jag ska upp och lägga mig bara?

FL1: Ja om du tar ifrån det att du sitter i soffan, det du kommer ihåg att du sitter i soffan i två, i två sits soffan [redacted] sitter i tre sits soffan, ni tittar på tv.

Per: Mm.

FL1: Mm, be, beskriv vad som finns på bordet där.

Per: Ja men det är väl vinglasen då bara, har jag för mig och sen, ja, jag har svårt att komma ihåg några jävla detaljer alltså.

FL1: Mm, men vinglasen.

Per: Ja.

FL1: Beskriv, hur ser dom ut?

Per: Ja det är dom här i plast ju.

FL1: Det är i plast?

Per: Mm.

FL1: Okej, och vart har du vinet någonstans då?

Per: Ja de, det står ju i, i köket.

FL1: Mm.

Per: På, på bänken där liksom det är ju en bag in box ju, rosé.

FL1: Okej och hur alltså den här rosén då.

Per: Mm.

HEMLIG

FL1: Det här vinet, var, hur länge hade ni haft de, just det rosé vinet?

Per: Ja men den köpte väl [redacted] på fredagen där.

FL1: Jaha du var inte med och handlade…

Per: Ja jag satt kvar i bilen, jag körde ju liksom.

FL1: Ja okej, mm jag fattar okej så de…

Per: Men de…

FL1: …var den ni hade…

Per: Mm.

FL1: …och drack, okej. Och vad finns det mer på bordet då, två vinglas?

Per: Ja men det är väl inte så mycket mer, det kan väl hända att det röks nå, någonting där inne men inte mycket liksom.

FL1: Mm, och hur var det med det då, rökte du några cigaretter?

Per: Jag kommer inte ihåg faktiskt.

FL1[redacted] då?

Per: Jag kommer inte ihåg heller. Det är inte omöjligt alltså det är de inte.

FL1: Och vad hade hon ju på sig då rå?

Per: Jag kommer inte ihåg heller, faktiskt det gör jag inte. Alltså jag kommer inte ihåg nå, jätte detaljer så där va alltså jag gör inte det, faktiskt det.

FL1: För du har ju beskrivit att hon gick i morgonrock på morgonen och sen så, klä, gick hon och klädde på sig.

Per: Ja juste jo.

FL1: Mm.

Per: Och sen, ja men så brukar det ju alltid börja mornarna liksom att de, jag går upp först och sen.

HEMLIG

FL1: Mm.

Per: Sen brukar det vara jag som bäddar och fixar och plockar lite och, sen ringer jag ju mina föräldrar klockan nio varje morgon och, men jag kommer inte ens ihåg vad jag prata om, vad jag prata med mina föräldrar om heller liksom.

FL1: Så att då sitter ni i vardagsrummet och, och det är två vinglas i plast.

Per: Mm.

FL1: Och om ni ska fylla på vinet, vem fyller på då rå den kvällen, vem var det som gick och fyllde på då?

Per: Ja men då gick väl var, var och en för sig liksom.

FL1: Var och en för sig?

Per: Ja.

FL1: Mm, okej.

Per: Men alltså dom gånger ja, jag har ju, när jag har gömt undan och hällt ut då har det ju vart att jag har märkt att hon har haft en tendens och, att det ska bli nåt dumt eller spåra ut eller liksom me, lite misär aktigt liksom.

FL1: Mm.

Per: Men det gjorde jag ju inte då i vilket fall.

FL1: Vad var det liksom, vad var anledningen till att vinboxen är i köket och inte i vardagsrummet om ni ändå fyller på tänker jag?

Per: Ja det, ja det var en vana där att de har ett bra läge liksom på, på bänken där att den står i rätt höjd och så liksom.

FL1: Mm.

Per: Och sen röker vi ju där vid köksfläkten också.

FL1: Ja, ja okej. Så det blir naturligt att ni går dit.

Per: Ja.

FL1: Okej, mm.

HEMLIG

Per: Det gör det ju.

FL1: Så hur mycket köpte hon den här, den här dagen då på systemet?

Per: Ja men det var väl en box tror jag.

FL1: En box?

Per: Mm.

FL1: Mm.

FL2: Vad var det för box?

Per: Ja men de är väl de, det är ju det vi al, hon alltid, vi köper, det är ju ro, rosas där liksom, rosas rosé.

FL1: Mm. Vi har ju tidigare nämnt det här med, frågat dig hur du blir när du blir påverkad av alkohol.

Per: Mm.

FL1: Den här kvällen upplevde du att du blev annorlunda?

Per: Nej det tycker jag inte.

FL1: Nej.

Per: Nej.

FL1: Och, och så säger du att, att du kan bli så att du blir högröstad.

Per: Ja.

FL1: Mm när du blir arg.

Per: Ja.

FL1: Vad, vad skriker du då, eller vad, hur, vad säger du menar jag när du blir högröstad?

Per: Ja, ja alltså, ja men det handlar väl mycket om liksom att jag uppfattar det, att det blir misär liksom me, med det här drickandet att liksom det måste ta ett slut alltså jag är så jäkla trött på ditt supande liksom och…

HEMLIG

FL1: Mm.

Per: …för det kommer ju så mycket konstiga grejer med henne, när hon dricker för mycket liksom hon kan ju.

FL1: Blir det nåt konstigt med dig då när du dricker för mycket?

Per: Nej jag tycker inte det.

FL1: Nej.

Per: Nej, liksom jag har ju, väger ju mycket, mycket mer än henne liksom också men hon drack ju mycket, mycket mer än mig liksom så. Det kunde blir såna där konstiga grejer liksom och ja hon hade ju en arbetskamrat som hade gått bort alltså hon var ganska ung i cancer och, då kunde hon börja grina och ha, hon visar ju aldrig känslor i övrigt när hon är nykter men det kunde ju komma liksom massa såna här.

FL1: Mm.

Per: Konstiga saker och mycket att hon pratar ju mycket skit om min mamma och ja varför vet jag inte liksom, det kunde ju också irritera mig liksom att när min föräldrar har ju hjälpt till med barnen liksom jättemycket barnvakter och såna här saker.

FL1: Men vad, vad kunde du säga då när du var irriterad på henne?

Per: Ja men jag, jag vart inte så, jag var aldrig liksom alltså när jag vart irriterad på henne?

FL1: Mm.

Per: Ja men det var väl att det va, att jag var så jäkla trött på det där alltså.

FL1: Men vad kunde du säga då?

Per: Ja jä, ja fan vad du, ja vad fan kan jag säga, ja men det var jag är så jävla trött på ditt supande liksom.

FL1: Mm.

Per: Och liksom misärer runt om det där liksom och varför liksom, nej jag tyckte inte hon hade någonting, ja mena liksom hennes liv, hon hade ju ganska bra liv alltså hon hade ju ingen anledning och dricka så där jävla mycket liksom.

FL1: Jag tänker på det här vi, vi tror att du kanske ibland som alla människor kan bli lite annorlunda när man dricker du, det är man ju inte ensam om så…

HEMLIG

Per: Nej.

FL1: …vi tänkte vi skulle visa, du ska få lyssna.

Per: Mm.

FL1: På en ljudfil som vi har. J

FL2: Är det den här va?

FL1: Mm,

FL2: (ohörbart).

FL1: Ja den är på.

FL2: Ja.

FL1: (Ohörbart). Och sen så den.

FL2: Den?

FL1: Och vi kommer spela upp den nu så att vi pausar inte utan vi spelar upp den helt enkelt.

Per: Mm. Jag vill inte höra.

Inspelning som spelas upp:

Per: Senast idag på våra (ohörbart), (ohörbart).

Per: Jag hör inte ens vad jag säger.

FL1: Det kommer gå upp mer i ljud.

Fortsättning av inspelning:

Per: Så det måste ju kännas jävligt skönt för dig och din jävla fucking fitta sitta med din jävla laptop där (ohörbart), mer pengar än vad jag gjort, eller

[redacted]*: Ja.*

Per: Ja. Det måste ju kännas jävligt skönt för dig din jävla horunge.

Per: Är det [redacted] som har spelat in det här?

HEMLIG

FL1: Lyssna först så ska vi prata om det sen.

Fortsättning av inspelning:

Per: Eller hur

: Ja.

Per: En dag av 25

: Ja.

Per: Familjens bild

: Mm.

Per: Ja. Horunge, ska du tänka om 14 dar har jobbat 12, inte jobba hemifrån heller inte. Din elaka jävla fucking jävla (ohörbart). Så kan du ju gå upp och suga min jävla kuk av tanke för det då

: Ja.

Per: Mm. Så du är ju en elak jävla bitch. En elak, otacksam jävla elak jävla fucking bitch. Den kan du aska i, för den där kommer väl jag få ta hand om eller. Nolla. (Ohörbart) för och, och sen bara ja men hur (ohörbart) kriga på liksom, hur mycket krigar du på, inte ett jävla skit, ja. Inte ett jävla skit, inte ett piss. Så du är en elak jävla en, en otacksam elak jävla (ohörbart) alltså, va. Vänta (ohörbart) du håller på hela tiden, va, eller knull Håkan skulle knulla dig, har du gjort någonting, gör du ingenting, inte ett skit, jag bara tvättar bilar och hus fucking gör, gör allting liksom så (ohörbart)

: Ingenting.

Per: Ingenting. Och jag lovar dig stumpan att jag är inte rädd i minsta att ta dig till rättegång din jävla fitta, fattar du det

: Nej.

Per: Så du kommer förlora och det är du som kommer förlora med jobb och allting din jävla horunge, jag har ju redan sagt att jag förlora, fattar du

: Mm.

Per: Så det är du som kommer förlora.

HEMLIG

[redacted]: *Mm.*

Per: Fattar du nu då[redacted]

[redacted]: *Ja.*

Per: Så det är bäst för dig att vara lite snäll mot mig[redacted]

[redacted]: *Mm.*

Per: Suga min kuk, jag knullar dig, använder ditt jävla fuck äckliga fitthål, eller[redacted]

[redacted]: *Mm.*

Per: Ja.

FL1: Jag vill att du sätter dig Per.

Fortsättning av inspelning:

Per: Så det är bäst för dig. Fattar du[redacted]

[redacted]: *Ja.*

Per: Ja. Inte att du går upp på morgon och, och ligger och sover i natt och, utan vad jag är[redacted]

[redacted]: *I morse gick jag upp 20 i sex och det räcker inte för dig.*

Per: Är du uppe för mig…

FL1: Vill du ha lite mer vatten eller?

Per: Nej det är bra.

Fortsättning av inspelning[redacted]

[redacted]: *Nej.*

Per: …vad, vad har du gjort idag, va, vad har du gjort idag[redacted]

[redacted]: *Men jag kan ju inte rå för att du går upp…*

Per: Nej men sluta.

HEMLIG

[redacted]: *...klockan (ohörbart).*

Per: Nu, nu frågar jag en gång till, vad har du gjort idag

[redacted]: *Ingenting (ohörbart).*

Per: A, alltså som inte anpassar sig till ditt jobb

[redacted]: *Nej.*

Per: Det är jag som har bäddat, det är jag som försöker (ohörbart)

[redacted]: *Och du tror att jag är ledig.*

Per: ...det är jag om, ja du är ledig, absolut att du är ledig

[redacted]: *Säg det till min chef.*

Per: Ja absolut att du är ledig

[redacted]: *Okej.*

Per: Du är lika ledig som [redacted], som pluggar

[redacted]: *Nej tyärr funkar det inte så.*

Per: Vi har, vad har du gjort idag då din lilla fitta

[redacted]: *Mm.*

Per: Ja men vad gör du alltså även fast jag jobbar sju dagar i streck, lördag och söndag, det är jag som bäddar sängen, det är jag som tvättar (ohörbart), det är jag. Du är slöaste fittan som går i ett par skor.

Per: Är det inte slut snart?

FL1: Nej.

Inspelning fortsätter:

Per: Och så har det alltid vart din jävla förbannade elaka jävla otacksamma kärring, så jag har alltid gjort allting och du har inte gjort ett skit. Oavsett hur jag jobbar, om jag jobbar lördag, söndag, sju dagar i streck, jag är alltid uppe först, jag är alltid den som fixar allting, du är en jävla slö fitta. (Ohörbart) på det.

HEMLIG

[redacted]: *Mm.*

Per: Ja. Bra rå, en slö, elak, beräknande jävla fitta. Och säg inte att du inte är beräknande jag lovar att du är så jävla beräknades jävla, elakaste hora som går i ett par skor.

Per: Är det slut?

FL1: Det är inte slut Per, men vad har du för kommentar till det här?

Per: Kommentaren är ju att, att det är synd att jag använt så kraftigt språk men det som jag säger det är ju jag som gjorde allting och jag tyck, tyckte ju det. Med bygga hus och städa och bädda och tvättmaskiner och (ohörbart). Hon hade det ju väldigt bra på det sättet och jag tyckte att hon var otacksam också. Och jag vet inte det är liksom inte likt henne att spela in nåt sånt där det känns ju jäkligt beräknande alltså att hon har gjort det där men de, det är inte likt henne heller på nåt sätt alltså. Har hon haft det där sparat eller har hon raderat det (ohörbart).

FL1: Men kring det du säger tänker jag om vi ska koncentrera oss på det, jag tänker du…

Per: Ja, ja, ja.

FL1: …säger själv att du inte är annorlunda när du är onykter, du står för saker…

Per: Ja, ja men ja, ja alltså…

FL1: …dagen efter, tycker du att, att de, att, är de, är det här den bilden…

Per: Alltså…

FL1: …brukade det vara så här när du blev arg?

Per: Nej det vart, brukar det inte vara men alltså i, i stort sätt så står jag ju för det, att hon, att hon, hon var ju väldigt otacksam, hon hade ju jättebra hemma det var jag som hon, hon behövde ju inte göra någonting i, med hem, med hem (ohörbart), med mat och, och dammsuga och, hon fick ju, hon hade det ju väldigt bra liksom. Och jag tyckte att hon var otacksam ibland liksom. Sen att jag använder såna här jävla ord de skär ju i själen liksom.

FL1: Upplever du att du, att du blir så här när du blir påverkad…

Per: Nej.

FL1: …eller är du, är du så här annars också onykter?

Per: Nej, nej det är jag ju inte.

HEMLIG

FL1: Nej.

Per: Det är jag inte men de, det, det måste ju varit tagit ur en kontext också på nåt sätt, jag vet inte vad det handlade om egentligen, jag tyckte ju att hon hade jättebra jobb och hon kunde ju jobba hemifrån och liksom kunde ju sitta och dricka rosé och.

FL1: Vem upplever du har makten i det här?

Per: Ja det är ju jag som är högröstad liksom, det är det ju.

FL1: Upplever du att hon säger någonting till dig?

Per: Nej det gör jag inte så mycket.

FL1: Mm.

Per: Men det känns väldigt beräknande från hennes sida tycker jag på nåt sätt, och så har jag ju aldrig, jag har aldrig uppfa, eller ja, eller hon är ju ganska, hon vet ju vad hon kan gö, göra eller inte göra eller vad jag ska säga. Hur jag ska förklara vad jag menar, beräknande att hon… ja hur hon kommer undan liksom med att kunna u, utan att nån vet vem hon är liksom egentligen med drickat och sånt där på jobbet och hon, hon är ju duktig på såna där saker. Ja men liksom att hon kanske beräknande på det sättet att ja jag más, jag ska ringa mamma nu innan liksom, innan, för att hon vet att hon kommer dricka mer och att det kommer höras och såna här saker liksom. Att hon är bere, hon vet, hon är ju beräknad på många, på, på så sätt liksom. Och det, det står jag ju för också. Och att hon kunde bli elak, absolut, otacksam också, absolut. Hon har ju fått åkt s, snålskjuts mycket liksom på, på min familj med sommarställen och såna här saker och, så ja. Sen är, det är ju inte normalt på det sättet att jag är ju inte nykter där men det jag hörde så i det stora hela så, sen att jag använder fula ord och de, de, det är självklart att det hade jag ju inte gjort om jag vart nykter men i det stora hela så tycker jag väl så egentligen. Och det är ju, hon har ju haft det bra [redacted] men annars hade hon ju stuckit liksom, jag har ju inte gjort någonting för att, jag har ju inte gjort någonting för att hindra henne på nåt sätt gå till jobbet eller ringa sin mamma eller göra vad hon, vad som helst, det har jag inte gjort.

FL1: Upplevde du att hon hade det bra [redacted]?

Per: Jag tyckte att hon hade det bra…

FL1: Mm.

Per: …jag tror hon själv tyckte att hon hade det bra.

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: Och spela, och spela in det hade jag ingen aning ens om, det tycker jag också känns beräknande på nåt sätt.

FL1: Hur kunde du se att hon hade det bra Per?

Per: Alltså hon hade det ju bra praktiska saker liksom hon behövde ju aldrig tanka en bil, tvätta en bil, besikta en bil, hon behöv, hon körde ju inga tvättmaskiner, det var ju jag hon körde ju inga diskmaskiner det var jag som dammsög och torka golven, ja det var ju, jag gjorde ju allting det där, så hon hade det ju bra liksom, jag fråga ju henne liksom vad hon ville äta liksom och såna här saker.

FL1: Mm.

Per: Och vem har, har ett sånt bra jobb som [redacted], tänk dig själv och sitta i morgonrock till klockan 10, halv 11 med ett glas rosé, och kunna åka iväg och handla på Willys och grejer och liksom, och ta rast, och göra grejer på, på arbetstid liksom vem har ett sånt bra jobb. Hon hade det ju jättebra liksom.

FL1: Mm.

Per: Är det inte slut, o herregud.

Inspelning fortsätter:

Per: Och [redacted] och [redacted] dom vet väl vem du är, (ohörbart) plocka bort hela väggen här din jävla fucking jävla nolla.

Per: Vad sa jag, jag hörde inte ens vad jag sa.

FL1: Din fucking jävla nolla…

Per: Jo det hörde jag men, men vad var det med väggen då?

FL1: Du hade gjort nåt med väggen.

Per: Ja det var väl när hon hade ramlat igenom där.

Inspelning fortsätter:

Per: Så du tror inte att alla vet vem du är? Va?

Per: Nej det kände jag väl att jag fick alltid skulden för allting (ohörbart)…

Inspelning fortsätter:

HEMLIG

Per: För varför i helvete skulle jag åka till (ohörbart) och hämta en jävla fitta som du när jag skulle kunna åka rakt hem och tjäna 20 minuter. Varför? Varför? Varför ge mig in i Vällingby centrum med all den trafiken och bussar och poliser och allting liksom, varför...

Per: Kommer inte ens ihåg.

Inspelning fortsätter:

Per: ...för att hämta en fitta som du som inte ens är tacksam. Bara för att bära väskorna i bilen så att du inte behöver göra någonting. Så varför stumpan, varför, och det handlar inte om vinet heller, jag skulle kunnat köpt vin eller hur, ge mig in i Vällingby med all jävla trafik och bussar och du står ute och cirkulerar runt och fittar runt va. När jag skulle kunna gjort det så jävla lätt, fattar du

[redacted]*: Ja.*

Per: Nej det gör du inte.

Per: Det här är så beräknat, hon säger bara ja och sånt.

Inspelning fortsätter:

Per: Jag lovar att du har ingen tanke på det, du tänker bara på dig själv. Och varenda jävla, varannan vecka åker du med mig och sen lördagar och söndagar hela tiden och sen inte du villig att göra ett jävla skit, inte tvätta bilen, inte göra ett skit din jävla horunge. Utan bara få surfa på liksom, surfa, surfa.

Per: Mm absolut.

Inspelning fortsätter:

Per: (Ohörbart) varit försent (ohörbart) och han bara ja, det är ju helt jävla ointressant det dom säger. LF väljer ju ut vilka dom anser som, och det är ju inte, fan var det dom inte.

Per: Vad sa jag, jag hörde inte vad jag sa där.

FL1: Någonting om LF, väljer ut.

Per: Ja.

(Tyst 16 sekunder)

Inspelning fortsätter:

HEMLIG

Per: Så nästa gång jag ska dit så jag behöver jag direkt för nu vet jag vad det är. Och din jävla GPS vad fan är det för nån jävla skit GPS. Trehundra meter rund där (ohörbart) jag bara vad fan, va. Skit GPS, köp dig en ny jävla GPS. Så jag är så jävla trött på hur du har surfat på, på mig och Volvon i 20 år, hur jag har tvättat den, skött den och du har åkt med den hela jävla tiden och handlat och köpt och allting hela ditt jävla fucking jävla liv och du har inte ens vart tacksam en enda gång. Hör du vad jag säger

[redacted]*: Mm.*

Per: Inte en enda jävla dag har du varit tacksam.

Per: Det här måste ju vara jättegammalt alltså (ohörbart), det var ju fan många år sen det (ohörbart) Volvon.

Inspelning fortsätter:

Per: Hör du vad jag säger

[redacted]*: Ja.*

Per: Ja, så du, du, du, du har ju inte varit tacksam under alla dom jävla år, så mycket pengar den här familj, den här familjen har sparat in på det. Med mitt kunnande och jag har vårdat den och tvättat den och surfat och allting

[redacted]*: Mm.*

Per: Mm. Men du har ju aldrig varit tacksam för det. Eller?

Per: Det är så beräknande av [redacted] dä, så där är det inte alls alltså hon har ju medvetet spelat in det där alltså och hållit sig själv…

Inspelning fortsätter:

Per: Är, är, är det (ohörbart) tid eller, (ohörbart) jobb va, eller huset är ju, hus och bilar och sommarstugor och båtar och, och kranar och tvättmaskiner och diskmaskiner, allt det, det är mannens uppgift eller hur

[redacted]*: Och kvinnan är att tjäna pengar.*

Per: Du gör ju inte ett jävla skit, du tjänar väl inga jävla fucking pengar, tjänar väl 4000 mer än mig i månaden, det väl inga jävla pengar, (ohörbart) du tjänar 40 000 mer än mig men fyra liksom, 4000 mer än mig

[redacted]*: 43 tjänar jag.*

HEMLIG

Per: Ja…

Per: Hon gör ju ingenting för att jag ska...

(Ohörbart i inspelningen)

Per: …att säga, säga att hon är tacksam heller, hon gör ju ingenting för det.

FL1: Hur menar du då?

Per: Alltså de, det här när hon spelar inte det här, hon gör ju ingenting för att lugna ner mig liksom eller (ohörbart) men du är jätteduktig på det här eller någonting.

FL1: Men är det hennes uppgift att lugna ner dig menar du?

Per: Nej men jag menar att hon skulle kunna varit, visat lite tack, att säga ja men du har ju varit duktig med det, med bilar och båtar, hon gör ju ingenting för att, hon gör ju ingenting för att jag ska lugna ner mig heller liksom, hon sitter ju där beräknande och bara spelar in det där på nåt konstigt sätt alltså. Det är så medvetet det där alltså så det finns ju inte, det är som hon vill.

Inspelning fortsätter:

Per: (Ohörbart) du är din jävla nolla. Du bara ja vet du vad väskan gick för (ohörbart) nej tror du att jag är intresserad eller. Är jag intresserad, jag kanske är intresserad av ditt fitthål men jag är inte intresserad av din jävla väskan (ohörbart)

[redacted]*: (Ohörbart) lägga dig.*

Per: Nej förstår du nu då

[redacted]*: Mm.*

Per: Mm, hör du vad jag sa, jag kanske är intresserad av ditt fitthål som man men jag är inte intresserad av din jävla fucking jävla skitväska

[redacted]*: Nej vad bra.*

Per: Ja, hör du vad jag sa nu

[redacted]*: Mm.*

Per: Och det ska du ta in de, din jävla fucking fitta vad jag säger…

HEMLIG

[redacted]: *(Ohörbart).*

Per: …som al, så jag kanske är intresserad av ditt fitthål men inte din jävla väska…

[redacted]: *Nej.*

Per: …fattar du

[redacted]: *Och därför berättar inte jag om…*

Per: Nej men nu hör du vad jag säger till dig

[redacted]: *Mm.*

Per: Nu hör du vad jag säger, jag är inte ett dugg inte, jag är bara (ohörbart) av ditt jävla fitthål

[redacted]: *(Ohörbart).*

Per: Så nu hör du vad jag säger och så förstår du vem jag är

[redacted]: *Mm.*

Per: Inte vem du är

[redacted]: *Nej.*

Per: Nej. Så jag skiter väl fucking i dina jävla, dina jävla brallor som ska åka för väldigt mycket jag skiter väl fullständigt i det, men nu åker du i bilen. Jag skiter fullständigt, det enda som jag bryr mig om du suger min kuk och jag knullar ditt jävla fitthål och att du funkar i vardagen, det är det enda jag bryr mig om.

Per: Funkar i vardagen ja.

Inspelning fortsätter:

Per: Fattar du. Så inte vem du är stumpan utan vem jag är, inte vem du är utan vem jag är. Att jag är lycklig inte att du är lycklig, fattar du

[redacted]: *Mm.*

Per: Mm. Så du ser väl på lyxfällan hur man, hur män bara har och köper och spelar och gör sig lyckliga och bil, nya bilar varenda, det är inte jag, så jag ska ha någonting som gör (ohörbart) jag gillar fitthål, fattar du det?

HEMLIG

[redacted]*: Mm.*

Per: Mm. Och då spelar inte jag och köper inte bi, en ny bil varannan månad, fast jag skulle kunna ha råd med det. Så jag, hålla på och städa och fixa efter dig och tvätta toaletter och räcken och allting som jag håller på med hela tiden, så nu får du betala för någonting din jävla fitta, fattar du det, du kan ju inte få allting gratis din jävla horunge. Jag får väl ingenting av dina jävla pengar eller hur, och inte fan vill jag ha det heller. Men du ska fan i mig bara suga min jävla kuk och ska använda ditt jävla äckliga fitthål som luktar som fan. Det är ju mitt beslut, om jag vill knulla ditt fitthål fast det luktar som fan. Fattar du det?

Per: Hur mycket är det kvar?

Inspelning fortsätter:

Per: Så det är mitt beslut.

FL1: En minut.

Inspelning fortsätter:

Per: Och jag lovar jag (ohörbart) en jävla gång till i häktet alltså stumpan så kommer jag (ohörbart), jag lovar dig. Och du kommer inte fatta (ohörbart) varför jag sätter in den. (Ohörbart) och vad fuck gjorde du din jävla fitta, det var jag som gjorde allt jävla fucking jävla jobb. Ska gå upp och sug min kuk din jävla horunge.

Per: Sluta nu.

(Tyst 18 sekunder)

Inspelning avslutas.

Per: Ja, ja spontant så ångrar jag ju alla fula ord och såna där saker men i, i det stora hela så är det ju den känslan som jag hade liksom, att jag fick göra allting. Men jag ångrar ju alla dom här fula orden de, ja de gör jag ju som fan. Men det var ju så det var liksom att jag kän, jag fick, jag fick ju göra precis allting, jag gjorde ju allting liksom. Och, och så känns det så jäkla, precis som hon har lagt upp det där på nåt konstigt sätt jag vet inte de måste ju vara flera år gammalt eftersom jag pratar om Volvon liksom. Ja, men det är väl ungefär vad jag har sagt också, att jag tyckte att, att hon, att hon hade det bra liksom och det hade hon ju med praktiska saker så hade hon ju lätt med mig, hon behövde ju aldrig, ja, städa eller tvätta bilar eller bry sig om besiktningar eller bygga sommarstugor eller fixa båtar och, och ville ju aldrig bära några väskor med påsar eller någonting eller om vi hade varit och handlat så skulle ju jag göra, bära allting och, hon var ju bekväm så. Men jag ångrar alla fula orden gör jag, men alltså det, och så [redacted] skulle aldrig stå för någonting av det där häller om hon hade varit med oss nu. Det är inte normalt alltså det, om ni tittar på min, våran konversation på sms och

HEMLIG

så där på sista tiden, det var ju mycket hjärtan och god natt och god morgon och hur går det och. Men jag tyckte att hon var otacksam ibland det gjorde jag ju. Men inte att jag gav mig på henne på nåt sätt de, nej. Så det är väl nästan de, det är den bilden jag, jag har försökt förmedla också till er också från första början att jag, ja att jag kände som att jag gjorde allting det måste ju barnen och verifiera liksom. Det var ju jag som var städ, städ tanten och fixade allting och, mm men jag ångrar som sagt alla dom här fula orden och suga kuk och.

FL1: Vad tänker du kring att du låter hotfull?

Per: Arg skulle jag säga, ja, inte att jag hotar henne inte, det gör jag ju inte.

FL1: Vad var det här med häktet då?

Per: Va?

FL1: Det här med häktet?

Per: Vad var det för någonting då?

FL1: Ja du säger någonting om att om, om det här med häktet att du, att, att hon, att hon, du ska se vad som händer om du sätter mig i häktet igen eller liknande.

Per: Ja.

FL1: Vad tänker du kring det då?

Per: Nej alltså ja, jag har känt alltså ja, jag fick, jag tyck, jag kände mig liksom som att jag reagerade och höjde rösten liksom och sen, ja jag fick alltid, det var ju alltid jag som fick bära hundhuvudet liksom på nåt sätt. Det var jag som fick si, vart inlåst liksom och så vänta här nu tappar jag tråden. Nej jag tyckte att det var orättvist att jag hade, att jag råka ganska illa ut liksom. I grund och botten är ju jag som gjorde allting som jag säger där att jag ty, ja, och sen var det jag som fick råka illa ut liksom.

FL1: Du säger att du skulle ta henne med dig?

Per: Ska jag ta henne med mig till häktet?

FL1: Du sa om du hamnar i häktet igen så tar jag med mig dig.

Per: Ja, ja, då, ja jag menar väl att det, det var orättvist att jag bara skulle vara där antagligen ja kan inte ha nån annan förklaring faktiskt. Och ja de kän, det kändes ju orättvist också för jag reagerar ju mycket på hennes grejer liksom och höjde rösten och det var ju därför jag hamnade där.

HEMLIG

FL1: Men i det här fallet, då verkar det ju inte som att du, du, du blir nästan lite så här du får ju ingen respons från henne är det de som gör…

Per: Nej alltså de…

FL1: …att hon reagerar.

Per: Ja alltså det känns ju så jävla beräknade från hennes sida.

FL1: Hur menar du då.

Per: Ja att hon nu ska jag liksom nu, nu är Pär på gång här nu ska spela in honom liksom så har jag det som, ja jag vet inte vad hon ska ha det till liksom.

FL1: Men jag kan förstå om det är två stycken som är arga på varandra…

Per: Ja.

FL1: …och käftar emot men här är ju, håller ju du monolog Pär.

Per: Ja preci, men det är dä, det är därför jag tycker det känns så beräknande.

FL1: Men hur menar du, var det inte så?

Per: Nej.

FL1: Att du höll monolog?

Per: Nej, nej inte, nej inte i normalläge nej, nej, nej.

FL1: Nej men i det här?

Per: Ja det var det ju men därför känns det ju så beräknande liksom och sen att hon skulle spela in det, det känns ju inte heller som [redacted] liksom tycker jag på nåt sätt, jag menar fan, ja, jag lovar hon skulle göra vad som helst för mig också egentligen alltså de, men de, det känns beräknande på nåt sätt alltså jag vet inte hon kanske var, ja jag vet inte varför.

FL1: Mm, det låter ju inte som att du reagerar på att hon inte säger någonting till dig.

Per: Nej alltså jag var ju igång där liksom och de, det blir ju så där liksom om det byggs på mycket liksom, det är ju bara verbala ord liksom jag ångrar att jag har använ, använt dom orden liksom, fula ord liksom det gör jag ju som fan men i det stora hela så det jag hörde så fan jag, ja de är så jag tyckte att det var liksom.

HEMLIG

FL1: Du har ju sagt till oss att du har ingenting elakt i dig och att [redacted] är den som är den elaka.

Per: Ja det är ju så.

FL1: Vad, vad nä, nu när ni har vi har lyssnat på det här och det är ju så att säga vi hör ju dig…

Per: Ja.

FL1: …så det här är ju inte några andrahandsuppgifter utan det är ju en inspelning.

Per: Ja precis, ja men det är det ju.

FL1: Så står du fast vid att, att du inte har nåt elakt i dig.

Per: Ja alltså ja, jag uppfattar bara det här som att mång, mång, mångårigt att jag har fått gjort så himla mycket grejer under alla år och hon har kommit ganska lätt undan med alla, mycket saker att jag reagerar på det bara. Så, så to, så tolkar jag.

(Prat i bakgrunden)

FL2: Mm bra.

FL1: Så dom orden du uttrycker exempelvis horunge och såna där det är inte elakt?

Per: Jo alltså det är dom ja, orden jag ångrar men det är, det är väl bara för att jag är arg liksom.

FL1: Mm.

Per: De, de, det, det är in, det är in, det är inte mer än att jag är arg liksom att jag har känt att jag har gjort så himla mycket och hon har ju, hon har kommit enkelt undan liksom och jag har inte fått nån respons för det heller. Och dä, då vart det ju en monolog liksom me, med fula ord men det är många av dom, det jag hörde så tycker jag ju att jag står för det också än idag. Och jag menar folk runt omkring mig, frågar ni barnen och frågar ni mina för, vi har ju sommarstugorna bredvid, bredvid varandra, mina föräldrar och…

FL1: Mm.

Per: …frågar ni dom så tror jag säkert dom skulle säga samma sak att [redacted] är som en liten prinsessa liksom och inte behövt göra någonting.

HEMLIG

FL1: Jag tycker vi får avsluta förhöret nu i och med att tiden är slut (ohörbart) och klockan är 16:01.

Polisen

Dialogutskrift förhör 8 med Per

2024-05-31

Signerat av

Signerat datum

Enhet
Region Stockholm, BINR 8 PO Sthlm Nord

Diarienr
5000-K350152-24

Originalhandlingens förvaringsplats	Datum	Tid
	2024-09-16	14:43

Involverade personer	Personnummer/Orgnr	Roll
Forsberg, Per		Berörd person

Involverad personal	Funktion
Susanne Wide	Uppgiftslämnare

HEMLIG

Ärendenummer: K350152-24
Hörd person: Per Forsberg
Förhörsdatum: 24-05-31
Förhörsledare, FL1: Samuel Gustafsson
Biträdande förhörsledare, FL2: Robert Wikström
Övriga närvarande: Försvarare
Utskrivet av: u0044339

Fil 1

FL1: Sådär då har jag påbörjat inspelningen.

Per: Yes.

FL1: Och klockan är 09:37. Och (ohörbart) tänker även påbörjar förhöret och vi kan väl börja med det då eftersom du säger att du har saker du har tänkt på som du vill berätta.

Per: Ja.

FL1: (Ohörbart) börja med det.

Per: Ja, precis, det var det, för att, jag skrivit upp lite så att jag inte ska glömma bort det. Jo, det första, största grejen är det väl det här med, jag har lite svårt och komma ihåg liksom, vad som hände där på. Ja, det är eller ja, egentligen, starkaste minnet jag har, det är egentligen när jag (ohörbart) på med eller jag (ohörbart) banken där, för att vi hade fått, vi hade fått, ja, man kan ju låsa sina sparpengar och under ett år och då får man ju den ut, utbetalt då rå och så skulle vi lägga in dom pengarna igen. Fasen jag tappar tråden. Jo, så det är mitt skarpaste minne av den dagen egentligen, men jag tänkte om det kan bero på, jag äter ju en del mediciner.

FL1: Mm.

Per: Och sen hade jag ju druckit lite vin också, om det kan påverka hela min minnesbilder också.

FL1: Mm.

Per: Var väl min tanke och sen var det ju, egentligen har jag en sån där CPAP-maskin också.

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: För jag hade, gjorde en undersökning, en undersökning på Sankt Göran och då hade jag ju 60 andningsuppehåll per timme. Och då satt jag nog och titta på tv här i cellen och då pratade om det här, Anders Palmgren för utbildningsradion där att, redan vid 20 andningsuppehåll så hade man, kunde man få sämre minne och sånt där, om det också kan på, påverka nån också.

FL1: Mm.

Per: Det var mina tankar lite så där.

FL1: Är det nåt du har märkt av tidigare, att du har dåligt?

Per: Ja. Asså jag är ju lite känd till och med på jobbet om du frågar där, jag är ju, jag är ju sådär noga med och ha alla mina, jag jobbar ju som tåg-tekniker, då har jag arbetskläder, att jag har typ åtta, 10, 13 nycklar i den fickan, bits-mejsel där.

FL1: Mm.

Per: För jag måste ha alla nycklar i rätta fickor och annars så tror jag att jag har tappat dom, för jag är lite mer, lite ökänd på det.

FL1: Mm.

Per: Så jag brukar vara jäkligt noga och köra på rutiner när jag kommer hem och så där, att lägga nycklar i, ovanför mikron, så att jag har, jag gör alltid nästan samma saker liksom. Ja, om det kan, det var min tanke vilket fall.

FL1: Mm. För det, för det var faktiskt det jag tänkte, jag själv tänkte börja förhöret med att, för du pratade ju med, du pratade med dina föräldrar i telefon.

Per: Mm.

FL1: Så sa Susanne att du hade sagt att du ville nämna nåt om att, varför du har svårt och minnas och det var väl det här du kanske ville?

Per: Ja, just det.

FL1: Och så sa Susanne, du kan ju ta det på förhöret istället.

Per: Just det.

FL1: (Ohörbart).

Per: Just det. Precis.

HEMLIG

FL1: Och ah men då har vi det, då har du berättat det.

Per: Så det kan ju vara värt och kolla upp kanske med dom medicinerna, jag tror, tar där, om det kan ha påverkat nånting.

FL1: Vad är det för mediciner du?

Per: Jag äter fem olika, det är, det är Liqvis, Metoprolol, Digoxin heter väl en.

FL1: Det är hjärt, hjärtmedicin?

Per: Ja. Det är hjärtmediciner och kolesterol och blodtrycket också.

FL1: Mm. Ja, utan att vara expert på mediciner så, jag tror inte dom ska påverka minnet, men det, det kan absolut kontrollera. Ja.

Per: Ja, så minnet är väl inte så där våldsamt bra, det kan jag inte påstå och speciellt om man som nu, nu var jag ju helt sjukskriven och då blir ju dagarna så jäkla lika varandra också liksom där.

FL1: Mm. Det här med att du nämner att du minns LF, samtalet till LF då där.

Per: Ja.

FL1: Är det nåt särskilt du tänker (ohörbart)?

Per: Ja. Jo, det beror bara på att, för, då hade vi låst pengarna, sparpengarna i ett år innan, så det blev, betalas ju bara ut en gång per år, så det var ju det enda, enda som stack ut liksom.

FL1: Mm. Mm.

Per: Kan, så det.

FL1: Mm. Förstår. Men då tänkte jag faktiskt här att vi, vi går tillbaks till den 22:a och att du får, får berätta från morgonen igen, ända fram tills, när ambulans och polis är på plats.

Per: Ja. Precis, ja, det kan jag göra, som jag kommer ihåg det så. Jag gick upp, upp först där vid sju-tiden, brukar jag ju gå upp. Dom här tiderna är ju lite så där liksom och [redacted] var ju, låg ju kvar och jag gick ner och fixa kaffe, släppte in katterna och gav dom mat och. Ja, sen kom ju [redacted] upp, hon sitter kvar lite längre då liksom i soffan där och kopplade upp sig till, till, till jobbet då vid åtta, nio-tiden, det brukar hon göra det, hon jobbar hemifrån där. Jag går ju upp och bäddar sängen, det är jag som gör mest dom hära, eftersom jag ska jobba, jag är ju sjukskriven också, så sköter jag bädda och städa och tvättmaskiner och allting det där. Sen

HEMLIG

ringer jag mina föräldrar, det brukar jag göra vid nio och det borde ju, det borde ju finnas i telefonen min, jag vete fan, det gör, det har jag gjort så länge, om jag inte jobbar så ringer jag alltid klockan nio och pratar med dom i 40 minuter i vilket fall. Men jag kommer inte ihåg vad vi pratade om nånting egentligen faktiskt. Och [redacted], hon sitter väl kvar och jobbar där och sen går hon väl upp och klär på sig och jag går väl upp och borstar tänderna också, det är nånstans där emellan. Och sen kommer hon ner och fortsätter jobba vid datorn där och sen brukar vi åka iväg och handla då när det passar hennes jobb då, det är (ohörbart) förmån att kunna jobba hemifrån också. Och då vart det ju ofta att vi åkte iväg vid, till Willys eller Lidl och ja, bolaget också då rå. Ja, och den här gången passade det väl henne vid, ja, vad kan det ha vart, vid 11 där skulle jag tro, nåt sånt. Och jag kör ju bilen och [redacted] går in och vi går, jag kommer inte riktigt ihåg vart fan, om vi var och handla, om vi var på Lidl eller om, eller om vi var på ICA där, det kommer jag inte ihåg. Men sen vart det väl stopp på bolaget och jag satt kvar i bilen och [redacted] gick in och handla. Ja, sen hem då och [redacted] fortsatte ju och jobba liksom och vad fan gjorde jag då, ja, nämen jag gjorde väl inget (ohörbart) satt vid ett, vart ju mycket tv-tittande då när jag var hemma liksom, jag brukar vara ute och motionera lite grann också, promenera för hälsans skull och så då. För jag var ju sjukskriven med hjärtat där då[redacted] tar väl nåt glas vin då vid datorn där. Och sen börjar hon väl rodda i det här med, med fastränteкontot där, för vi ville inte, placera in dom där pengarna igen då på ett halvår hade vi bestämt oss för, det kommer jag ihåg, sex månader och sen var det 3,85 procents ränta som, men det var nåt strul med det där, varför vet jag inte riktigt, vi hade ju fått både papper på posten från banken, men det var väl snack om man kunde göra det via laptoppen också, ja, det var, det vart nåt strul med det där (ohörbart). Det var ju det som jag var engagerad, för det var ju nånting som, annars var inte så, var inte jag så intresserad eller intresserad, men, vad [redacted] gjorde på jobbet det, det la jag inte märke till liksom, jag satt ju i vardagsrummet och hon satt vid köksbordet där och jobba. Jag satt och tittade på tv och sen, sen plockade vi ju fram korv då, var alltid lite problem vad man skulle äta så där, jag så, kunde inte äta rött kött och så hon åt mycket så här kycklingkorvar och sånt och, eller kyckling och fisk och sånt. Och jag åt nån tjockare chorizo där. Jag plockade fram det ur frysen så det stod ju och tina, sen, ah men satt jag väl framför tv:n och kanske gick fram och tillb, rökte väl lite grann, jag, vi röker vid köksfläkten där och. Ja, och sen, sen åt jag väl vid fyra-tiden nåt sånt där, fyra, fem eller nånting, men [redacted] ville inte ha nånting och jag br, hade ju jag också tagit lite vin då. Ah, sen kom hon in och satte sig och ja, sen har för mig att vi satt och pratade om, för sonen hade, han bor i (ohörbart) i Bromsten, han hade fått en fuktskada i taket i hans dusch/badrum där, för, ja, tack vara att grannen hade fått nåt läckage, hade det runnit neråt och då hade ju han blivit påverkad av det där också och det känn, var det, där var det lite så här, för att vi tyckte vi, men det var inte den dagen, men nån annan dag, dagen innan hade [redacted] ringt också till LF och, för det var så, vi tyckte det var så konstigt för att LF menade på att [redacted] skulle, sonen då, skulle få betala för själva måleriet, fast han var ju helt oskyldig för vatten rinner ju uppifrån och ner liksom. Så, så skulle [redacted] då få bekosta måleriet själv och så där, det tyckte vi var så jäkla fel liksom, han var ju helt oskyldig i det där liksom. Äh, men vi pratade om det, men vi och sen var vi där också nån dag innan eller nåt sånt, tror jag det var, hemma hos honom och, och vi kom överens om att vi skulle hjälpa honom ekonomiskt hjälp för (ohörbart) med det där och. För han (ohörbart) och sliter på jobbet och är jäkligt duktig liksom och så, så vi och dottern hade ju, har ju fått lite andra grejer med körlektioner

HEMLIG

och sånt där då, så det kändes ju bra och att det skulle bli lite ekonomiskt lika liksom, jämlikt då.

FL1: Och vad, vad är tiderna ungefär när ni pratar om det här?

Per: Ja, asså det är efter jag har käkat i vilket fall, så det måste vara vid fem, fem, sex eller nåt sånt där, tror jag. Och sen har jag inte så jävla mycket minnen, så mycket mer minnen kvar liksom, så att vi, satt ju streama på tv:n och vad vi kollade på, det var ju, vi kollade ju liksom på dom här som vi alltid tittar på, det var ju Mästerkocken och det var ju Allsång, över Atlanten, vi tittade på Markoolio, Markoolio och Irma heter dom väl och. Ja. Och sen gick jag upp och la mig vid, efter nio där nånting. Och sen somnade jag fort asså enligt minnen liksom, ah, (ohörbart), jag brukar ju, ja, barnen brukar ju skratta åt mig att jag kan somna så jäkla fort liksom. Men jag vaknar ju mycket liksom, sen vaknade jag vid halv 11, tror jag det var och då låg ju [redacted] bredvid, sängen, på sin plats där och, ja, och sen tyckte jag att det var bra liksom att jag var lite sugen på sex då liksom och vi brukar ju ha det och att vi, vi har ju varit ihop i 38 år så vi har ju hittat våran grej för och hålla sexlivet, sexlivet igång då så att säga. Så då, ah, då började jag som, började jag med, vi har ju två dildos eller vad, börjar med den lite mindre och, och satte saliv på den och, ah, och målet var och körde lite då rå i underlivet där och men vart väl ingen reaktion direkt och planen var ju att hon skulle vakna till liv och vi skulle ha sex liksom, så jag tog en lite större och smörjde in den med lite handkräm kommer jag ihåg att jag gjorde i vilket fall och det var absolut inte nån plan att jag skulle göra illa henne på nåt sätt eller våldta henne (ohörbart) på något sätt eller hur, för det var bara som vi brukar liksom ha sex asså, inte alltid varit så, men det hände liksom och men det vart inte som jag hade tänkt mig, jag fick ingen effekt av det där och då, ah, då la jag ner och asså jag var ju inte, jag hade ju inte själv nån penetration eller nånting sånt liksom. Nä, sen, ja, då la jag väl mig på min sida där och sen somnade, sen vaknade jag vid halv fem tror jag nånting och då låg hon ju kvar i samma ställning liksom och då vart jag ju lite orolig för, det är inte normalt och ligga, ja, hela den här tiden hörde jag ju henne att hon andades, snarkade, jag försökte även med att sätta på, har för mig (ohörbart), sätta på den här, jag har ju den här CPAP-maskinen, hon brukar säga åt mig att använda den när jag snarkar, att ha den på henne liksom, för att hon inte skulle snarka, så att, jag uppfattade aldrig att nånting var på tok liksom, förutom, jag trodde bara att hon fyllesov liksom, att hon hade druckit mycket, för hon var ju kvar när jag gick upp vid nio, då satt ju hon kvar därnere. Men när jag väl förstod då vid halv fem att, att det, det inte är normalt och ligga så här stilla liksom, för jag menar, hon hade ju inte rört sig nånting då sen jag. Då vart jag ju, jag jäkligt orolig och försökte liksom och försökte väcka henne liksom och det var, då vet jag att jag bara tänkte hur ska, hur väcker liksom att då, det första jag tänkte var ju handduk som jag blötte med vatten, med kallt vatten och försökte, i ansiktet då, har jag för mig.

FL1: Mm. Vilken tid var det du märkte att hon låg i?

Per: Asså jag, det var ju, jag tror det var, det asså det gick inte alls lång tid emellan att jag ringde 112 asså, från det jag vaknade, det, det var inte alls lång tid, utan när jag väl förstod att det här känns inte, det här är inte normalt liksom, jag hörde, jag vart ju inte, för jag hörde ju

HEMLIG

att hon andades ju kraftigt eller liksom ordentligt och det, så jag, men när jag inte kunde väcka henne då vart jag jätteorolig, så då ringde jag ju 112 då liksom. Och då har jag för mig att han sa att jag skulle göra smärtstimulering, med, på bröstet då liksom, men det vart ju ingen reaktion. Och sen följde jag hans instruktioner, att jag skulle (ohörbart), han ville att jag skulle dra ner henne på golvet, på rums, på sovrumsgolvet och sen starta HLR då även, även håll och blåsa in luft i. Och jag, jag lydde hans, började, gjorde jag precis som han sa där asså så, jag gav mig inte tid och sätta på mig nån, jag tror jag hade kalsonger på mig bara, när jag sprang ner och låste upp dörren där.

FL1: Men då och då har du berättat från morgonen till?

Per: Ja.

FL1: Till polis och ambulans kom.

Per: Ja.

FL1: Men jag tänker jag har, jag ställer lite frågor, går tillbaks till morgonen och ställer lite frågor kring morgonen och dagen.

Per: Ja.

FL1: Du sa att du gick upp vid sju-tiden ungefär.

Per: Ja.

FL1: Och så gick [redacted] upp lite senare.

Per: Ja.

FL1: Vad, vad hade [redacted] på sig där på morgonen, när hon låg kvar, så vad, vad sov hon i?

Per: Vad, på fredagsmorgonen?

FL1: Ja. Den 22:a på morgonen, asså när, den dagen du har berättat om.

Per: Ja. Asså inte när det var, inte när 112?

FL1: Nej, precis. Utan dagen innan.

Per: Innan. Det, ja, det kommer jag inte ihåg alltså. Jag har ingen aning om, faktiskt.

FL1: Vad brukar hon sova i?

HEMLIG

Per: Hon brukar ju sova i nån, hon har ju t-shirt och trosor då liksom. Brukar hon göra.

FL1: Är det nån med sov-t-shirt hon har eller?

Per: Ja. Det har väl förekommit nån sov-t-shirt men, tror inte nu på sistone, men det var ju nånting som täckte bröst, bröst, brösten helt enkelt va.

FL1: Och sen kommer hon, hon går upp och börjar jobba sen?

Per: Mm. Mm. Ja. Ja. Inte direkt asså, hon går ju upp och dricker kaffe och sen sitter, sätter på sig morgonrock och sen sitter hon ju i soffan och tittar på tv liksom, hon brukar ju vilja ha en ganska lugn start så där och sen, så då brukar ju katterna komma upp i knät på henne och så där, hälsa så.

FL1: Och hur är interaktionen mellan dig och [redacted] här på morgonen?

Per: Nämen det, som vilken morgon som helst asså.

FL1: Och i korta drag, vad är det då, asså som vilken morgon som helst?

Per: Nämen det är egentligen bra, det är jättebra asså det är, jag är lite osäker på om jag, sista tiden asså var ju hon har ju svårt asså med, med alkoholen och så jag undrar om hon inte ens, det är möjligt att hon tog, fick en återställare eller tog en återställare, men det gick ju ofta via mig det där med, med vinet och det där liksom, jag var ju tvungen och, och hålla på det, för hon kunde inte sluta dricka när hon började liksom. Så hon slut, den sista tiden asså mådde hon ju så dåligt, hon klarade knappt av och, och jobba eller åka handla eller nånting om hon inte fick ett eller två glas där, men jag är osäker på om, men jag tror nästan att det var så, att hon fick ett eller två glas innan vi åkte och handla.

FL1: Mm.

Per: Jag försöker hela tiden hjälpa henne liksom, vad jag kunde göra liksom, jag försökte gömma, gömma vin och, ja, hälla ut det.

FL1: Och den här morgonen när hon ville ha en eller två återställare som du säger, hur, hur kände du kring det, den här morgonen?

Per: Asså jag, jag, jag såg det på henne hur mådd, hur dåligt hon mådde liksom, att hon, klarar nog inte ens av och jobba och gå handl, gå in i affärer och handla liksom om hon inte får nånting, så jag tyckte synd om henne helt enkelt. Och då, och sen hela tiden, var, körde mina förmaningar, brukar säga att jag var som en, som en bandspelare, att jag sa samma sak, okej du får ett, två glas men sen måste du, för att bryta så måste du ner liksom, du kan inte bara fortsätta med, det vart ju aldrig så där liksom att, hon hade ju så svårt och sluta liksom.

HEMLIG

FL1: Men, men den här morgonen…

Per: Mm.

FL1: …för jag förstår som du berättar liksom…

Per: Ja.

FL1: …du tyckte det var jobbigt det här att hon skulle ha återställare och sen kände att hon kan inte sluta när hon har börjat.

Per: Nej.

FL1: Den här morgonen.

Per: Mm.

FL1: Hur kände du kring det att hon ville ha återställare?

Per: Ja. Asså som sagt jag tyckte synd om henne, jag förstod ju att hon inte klarar av liksom dagar om hon inte fick nån, hon klarade inte av sitt arbete liksom…

FL1: (Ohörbart).

Per: …så jag ville hjälpa henne bara, men jag var inte arg på nåt sätt asså.

FL1: Men hur går det till då när hon, för jag förstår liksom att hon, hon ber om återställare, så (ohörbart)?

Per: Ja. Jo, men så är det.

FL1: Så hur gick det till den här morgonen när hon ber om återställare?

Per: Asså jag är nästan säker på att det var det, men jag är inte hundra, men jag är nästan säker på att det var här morgonen, nämen då är det ju att hon kommer, kan jag inte få en, en slurk liksom. Och då, men fan måste du verkligen, ja, för jag mår så dåligt liksom. Ja, då gick jag och då hade jag väl gömt vinet, det brukar jag gömma eller bära med mig med upp i sovrummet därför hon inte ska komma åt det. Ja, då var det jag som hällde ur boxen då liksom, ett, ett, två glas liksom.

FL1: Mm.

Per: Och då vart hon ju mycket bättre, (ohörbart) sen hon kunde gå och handla, gå i affärer och sköta jobbet och sånt där.

HEMLIG

FL1: Du säger att du tycker, du tycker synd om henne?

Per: Mm.

FL1: Är det inte så att, det växer ingen irritation då för att…

Per: Nej.

FL1: …du vet liksom vad det kan leda till om hon väl börjar där på morgonen.

Per: Ja. Men asså, nej, nej, jag var, nej, asså jag kommer med mina förmaner där hela tiden, att jag, jag kan mycket väl förstå hur hon och jag såg ju att hon mådde dåligt liksom att hon, men jag tänkte att, fasen det här klarar, klarar väl vi liksom också för att det, ah men det är bara ta ett, två och sen käka och sen komma ner och sen är det ju bra liksom. Det, det var ju, det var min tanke liksom, det, jag var inte arg, det var jag inte, asså det, såhär i efterhand så kan jag ju tycka att, asså jag försökte ju blanda in andra människor också i det hära asså.

FL1: Mm.

Per: Är det.

FL1: Men, förlåt att jag avbryter bara.

Per: Ja.

FL1: Men, bara så att jag förstår, int, jag lägger liksom ingen värdering i om du blir irriterad.

Per: Nej. Nej. Precis. Nej.

FL1: (Ohörbart). Jag fattar att det är jobbigt liksom.

Per: Ja. Jo det är klart att jag inte vill ha det så, det, jag vill ju att hon ska hänga med mig ut och motionera istället.

FL1: Mm.

Per: Det är, frågar henne hela tiden om hon skulle komma med, men, var ju väsentligt också liksom att hon fick sitt jobb iordning, asså skötte sitt jobb och allting liksom med. Hon var ju den som nu när jag gick hemma och sjukskriven där med hjärtat, det var ju hon som drog in pengarna liksom. Men det, nej, asså det, aldrig haft nån, nej, (ohörbart). Asså jag kunde ju bli irriterad på henne, det var ju liksom oft, om vi (ohörbart), när hon var nykter då var hon jättehjälpsam och det liksom, hon var ju liksom min livskompis nummer ett.

HEMLIG

FL1: Mm.

Per: Och följde med till hjärtläkare och (ohörbart) och sånt där.

FL1: Mm.

Per: Så hon var världens bästa.

FL1: Mm.

Per: Så, men, ändå om hon drack för mycket då kunde det bli konstiga saker liksom och pinka på parkettgolvet och slänga brinnande cigarettfimpar på vårt rumsmattor som…

FL1: Mm.

Per: …är fukt, jamen fuktspärr som man har liksom och, och destruktiv och ha sönder saker också.

FL1: Mm. Och om vi går tillbaka till den 22:a här nu.

Per: Ja.

FL1: Det, du har berättat om dom här en eller två återställarna.

Per: Mm.

FL1: Du ger henne. Och vad har, vad har [redacted] på sig då när hon, när gått upp där på morgon?

Per: Jag kommer faktiskt inte ihåg asså, jag vet, 38 år tillsammans, det är, jag kommer inte ihåg, jag gör inte det.

FL1: Jag tänker, du måste ha sutt, nu när du har suttit häktad, du måste ha funderat mycket kring den här dagen.

Per: Ja. Visst.

FL1: Kan du, om du tänker efter, vad, vad kan hon ha haft på sig?

Per: Nej. Jag, jag vågar inte svara på det faktiskt, asså du vet, 38 år asså det.

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: Man tar ju, man är ju nästan som en person, man är nästan ändå samma person liksom, när hon, hon klev ju inte, vad jag vet är att hon, hon skulle gå till jobbet dom här dagarna och jobb, skulle ju jobba två dagar tror jag.

FL1: Men vi håller oss till den 22:a här nu då.

Per: Ja.

FL1: Så.

Per: Jag kan inte svara på det faktiskt.

FL1: Nej.

Per: Utan det, vad jag vet är att hon då jobba hemifrån, att hon inte brydde sig speciellt mycket om att sätta på sig några finare kläder.

FL1: Nej.

Per: Som hon gjorde när hon gick till jobbet liksom.

FL1: Och sen berättade du att ni åkte iväg för att handla…

Per: Mm.

FL1: …i nån mataffär och bolaget.

Per: Mm.

FL1: Vilken tid var det ungefär när ni åkte iväg?

Per: Jag skulle tippa att den var 11, 10, mellan 10 och 12, skulle jag säga, för att det styrdes ju av hennes arbete liksom, när hon kunde gå ifrån och så. För hon hade ju ett jäkligt bra jobb och där, hade väldigt fritt och sånt där också.

FL1: Mm. Och det här som inhandlades på bolaget, vad var det för nåt?

Per: Men jag har för mig att det var, det var väl en box ros, rosé och sen vet jag inte om det kan ha varit nån tetra också eller nånting med nåt vin.

FL1: Och det här var, när var det tänkt att det skulle?

Per: Det var väl för helgen då liksom, jag kunde ju också ta, asså det var ju så med [redacted], hon var ju, hon var ganska sluten när hon var nykter och hade svårt och prata (ohörbart), om

HEMLIG

vissa saker och så där. Men när hon fick ett eller två glas, tre glas vin, då vart hon ju trevlig, det var ju den trevligaste tiden med [redacted] där.

FL1: Mm.

Per: Då började hon ju prata på om alla möjliga olika saker och ja, det flöt på liksom och. Men när, efter, efter det tredje så gick det ju bara neråt istället.

FL1: Mm. Och när ni kom hem efter dom här ärendena, bolaget och mataffären och, hur, hur fortskred drickandet då för er?

Per[redacted] tog väl nåt glas när hon jobbade där, jag har inget minne av att jag tog nånting förrän, förrän jag börja, för innan maten asså, vid fyra, fem där.

FL1: Maten där vid fyra, fyra, fem-tiden?

Per: Mm. Jag har för mig att det var.

FL1: Mm. Och du berättade att då, du lagade nån mat, var korvar?

Per: Ja. Jag valde nån tjockare chorizo och, och [redacted] hade vi plockat fram lite tunnare kycklingkorvar till då.

FL1: Och berätta, när du hade lagat den här maten och maten var klar, vad, vad hände då?

Per: Nämen jag satt ju mycket därinne, där i vardagsrummet liksom och tittade på tv, bara slötittade och ah, det var som vilken dag som helst asså egentligen.

FL1: (Ohörbart[redacted] inte, hon ville inte äta?

Per: Nej.

FL1: Hur kommer det sig?

Per: Nej, asså det får fråga henne, höll jag på säga, asså jag, jag vet, asså hon hade ju svårt med mat och jag vet inte varför liksom, hon, jag vet, jag vet i vilket fall att hon sa till mig där dom dagar hon var in till jobbet att hon tyckte att arbetskamraterna tittade på henne, för att hon satt bara och petade i maten.

FL1: Mm.

Per: Så jag vet inte varför hon inte, asså jag gjorde ju allting jag kunde för att få henne och äta, jag.

HEMLIG

FL1: Men just den här, du säger att du gjorde allt du kunde för…

Per: Ja.

FL1: …(ohörbart) just den här dagen den 22:a.

Per: Mm.

FL1: Du hade lagat mat där.

Per: Mm.

FL1: Och säger, tänker att [redacted], nu är maten klar.

Per: Mm.

FL1: Och hon vill inte ha.

Per: Mm.

FL1: Hur går, hur går samtalet då?

Per: Nej, men då är, det är väl bara, men fan måste ju käka liksom, det är inte, du måste ju äta, äta och dricka vatten, om, annars kommer du aldrig kunna ta dig ur, ur drickandet liksom, det. Och det, asså drickandet kulmi, det vart väl värre där vid Corona, men asså innan dess så var det väl inte så där våldsamt mycket med drickandet tycker jag, asså det.

FL1: Mm. Men just den 22:a nu, hur, hur fortskred den diskussionen, att hon, du säger till henne, du måste äta för att ska?

Per: Ja. Nej men det var ju bara liksom, jag får inte i mig det liksom, kan inte svälja det liksom, det, det som sagt det hände att då, hon beställde mat bara för att hon skulle få äta och fick ju bestämma liksom vissa maträtter som, jag, asså som, hon gillade inte tjocka pommes frites och det gjorde jag, asså jag, då vart det ju inga tjocka pommes frites bara för jag ville att hon skulle äta liksom. För att det.

FL1: Hur, den här, den 22:a, när hon säger att hon vill inte ha nån mat, när du har lagat.

Per: Ja.

FL1: Och du försöker få, förmå henne till att…

Per: Ja.

HEMLIG

FL1: …äta.

Per: Ja.

FL1: Just den här dan, hur, hur fortgår samtalet kring det?

Per: Vad sa du, hur?

FL1: Hur fortgår samtalet?

Per: Hur fort?

FL1: Nej. Hur fortgår det, asså hur?

Per: Fortgår.

FL1: Hur låter det?

Per: Ja. Jag förstår. (Ohörbart) asså ing, inget, har ingenting jag lagt på minnet asså, det är så, ganska så vanligt egentligen, att hon inte åt då mycket liksom.

FL1: Och du, du är inte irriterad då när du har lagat mat och?

Per: Jag har inte lagat maten till henne, utan jag har ju bara lagat åt mig själv, dom där korvarna, det sista jag såg av dom, var ju att dom, att jag la in dom i kylskåpet sen då.

FL1: Jaha. Den 22:a hade du inte lagat, stekt nåra korvar till henne?

Per: Nej. Jag hade.

FL1: Nähä.

Per: Jag hade bara tagit fram dom ur frysen då.

FL1: Okej.

Per: Ja. Så dom, dom ligger väl kvar i kylskåpet där jag la dom men ingen annan tagit dom.

FL1: Och du säger att, då och du sitter, du äter i soffan sen?

Per: Mm.

FL1: Och vart befinner sig [redacted] då?

HEMLIG

Per: Ah men jag har för mig att hon satt vid bord, köksbordet fortfarande, har jag för mig.

FL1: Och vad gjorde hon med, vid den här tiden?

Per: Nämen, jag vet inte, hon höll, höll väl på med datorn eller telefon eller nånting eller jag vet inte faktiskt. Det.

FL1: Hade hon slutat jobba vid den här tiden eller jobbade hon fortfarande?

Per: Jag vågar inte svara på det faktiskt där.

FL1: Och sen och du vid den här tiden, du är, tagit det första glas vinet också?

Per: Ja. Det har jag gjort det.

FL1: Och [redacted], du har, hur har hennes drickande sett ut under dagen?

Per: Asså jag har, har inte hållit nån riktigt stenkoll på henne, men det, det har ju inte vart så att det har blivit nåt konstigt av det liksom, hon var ju smart och visste att man kan ju inte dricka vid, ibland satt hon ju och pratade i telefon och sånt där med arbetskollegor och grejer. Så att hon hade väl, ja, det är möjligt att hon drack lite grann men inte, inga jättemängder tror jag.

FL1: Nej. Har hon förråd, har hon eget förråd också med, med, med vin och så, att det är nån, du sa tidigare att det är du som fyller på för ha koll på vinet?

Per: Nej. Det har hon ju inte.

FL1: Nej.

Per: Det är mer jag som har, själv matade ju på med sådan, ja, för att hålla lite kontroll på, på det liksom.

FL1: Ja. Och på morgonen då säger du att, då får hon ett till två glas.

Per: Mm.

FL1: För och komma igång litegrann.

Per: Mm.

FL1: Dom här andra eventuella glasen hon har druckit då, hur, det borde ju vara du som har, haft koll på dom också?

HEMLIG

Per: Ja. Asså det var ju inte, asså det, boxen brukade stå vid mikron där, en liten, vi har ju en bänk där, så där brukar ju den stå.

FL1: Mm.

Per: Så jag vet inte om, och i, liksom, i början när hon tog ett, två, tre och jobbade, man märkte ju inget, hon skötte det ju bra liksom. (Ohörbart).

FL1: Men pratar du generellt eller pratar du om den här dan?

Per: Ja, det är nästan samma sak asså, det, det, dom dagarna var ju ganska lika så där asså, att hon, utan jag, jag gick inte in och, och styrde upp förrän jag tyckte att det vart för mycket för henne liksom.

FL1: Mm.

Per: Det var då jag började ställa boxen bredvid mig och bära med mig den och gömma den på massa olika ställen och så.

FL1: Mm. Men på morgonen, då hade du koll på den?

Per: Ja. Då hade jag koll på den.

FL1: Okej.

Per: Men då, det var väl det som hon, fanns, var väl kvar från kvällen innan där nånting där liksom, men annars så fick hon ju ta liksom, asså jag hade ingenting emot, mot att hon tog ett par glas det, hon vart ju bara glad liksom, så fanns ingen, men det, det var ju det när det gick över så var man ju, som att det är så här konstiga grejer, då var jag ju tvungen och gå in liksom och…

FL1: Mm.

Per: …styra upp det.

FL1: Och hur fortsätter det då, när du, du har ätit i soffan och [redacted] sa du, satt vid, vid köksbordet.

Per: Mm.

FL1: Vad, vad händer sen när du?

Per: Meningen är att hon, hon kommer in och sätter sig vid mig där då och dricker lite, tar med sig ett glas in och så då.

HEMLIG

FL1: Mm.

Per: Ja. Och sen går väl hon, (ohörbart), jag tog, jag tror, jag tog en tre, fyra glas kanske, fyra vilket fall, det är mer än vad jag brukar ta egentligen, vet inte hur mycket hon gjorde men jag märkte ju på henne när hon skulle gå och fylla på, i vilken grad hon var berusad liksom för till slut så vart det ju si och så med balansen och, och så där och jag brukar ligga med fötterna, det är en tvåsitssoffa som är så, sen är det en tresits och jag har mina fötter sticker ju ut, när man går förbi lite då, så att, så det blir lite trängre och gå förbi när man ska gå till köket (ohörbart), då, när hon, brukar slå i mina fötter då liksom och då märkte jag ju att, nu, nu får det vara nog liksom.

FL1: Pratar du om den här kvällen eller (ohörbart)?

Per: Ja. Asså jag, som jag säger, det, i och med alla dagar blir så jäkla lika varandra, så jag har så jäkla svårt men jag tror att det var så den här gången också.

FL1: Mm. Mm.

Per: Det var ju på så sätt jag såg att nu räcker det liksom för dig att det.

FL1: Och hur blir det då rå när, hur brukar diskussionen gå då, när gjorde, gick diskussionen den här kvällen när du kände att hon hade fått tillräckligt med?

Per: Ja. Ah men jag har inget minne av att jag, att jag har haft nåt (ohörbart), jag har, jag har inte, det är därför jag tänkte om det kan vara nånting med medicinen och göra liksom, jag har inget minne av det riktigt asså. Men jag vet ju att det, att jag kunde ju bli irriterad på det, för att, när jag såg att hon, för det kändes ju som för mig att jag var liksom nästan lite som familjens skyddsvakt eller jag ska säga liksom att, var jag som höll, ja, isär är för starkt ord men, det var jag som höll det dåliga borta liksom, att jag skyddade familjen liksom och det kunde göra mig irriterad, för det, i min värld så var det ju jäkligt okvinnligt och vara så där påverkad och men.

FL1: Mm. Men du säger att, du inte (ohörbart) bilder från den här kvällen kring hennes, så när du, det låter som du tänker att om hon var berusad.

Per: Ja. Det, jo, jo, det tror jag att hon var, ja, visst var hon berusad, hon, hon drack, fortsatte väl och dricka tror jag när jag gick upp asså.

FL1: Och hur, hur mycket?

Per: Tror jag, jag vet, det vet jag inte förresten.

FL1: Nej. Men att du drack, var det tre, tre, fyra glas?

HEMLIG

Per: Ja. Det var det nog.

FL1: Mm. Och då tänker jag, det, du är ganska lång och, och så liksom, så det tänker jag att du inte blir så särskilt berusad på.

Per: Nej. Precis. Jag tycker inte att jag borde bli det.

FL1: Och dom här medicinerna du nämnde, det, det, (ohörbart) expert men det är hjärtmediciner, jag tror inte dom påverkar, påverkar minnet.

Per: Nej. Kolesterol äter jag emot också.

FL1: Mm.

Per: Ja. När det är.

FL1: Vad, vad tänker du, kan det vara att du inte minns?

Per: Ja. Det är sånt här eller att jag tror att det är en kombination med att alla dagar är så, blir ju så lika vet du när man går hemma så där och sen att jag, men det kan vara nånting med min eller jag har ju haft problem med minne redan på jobbet asså, att dom gjorde narr eller inte narr, men skämta med mig liksom att jag var tvungen och ha precis dom nycklarna där, vagnsnycklar där, allting måste vara på precis, att dom gjorde, skämtade med mig om det liksom. Ja, eller om det kan vara nånting med den här CPAP-maskinen också eller att jag, ja, andningsuppehållet, att jag, att det påverkat minnet eller ja, nånting.

FL1: För du minns ju, du minns ju ganska mycket annat tänker jag av den här dan…

Per: Ja. Jag minns.

FL1: …fram till, fram till, ja, där på kvällen liksom.

Per: Mm.

FL1: Innan dess minns du…

Per: Ja. Jo men då är jag ju…

FL1: …(ohörbart).

Per: …(ohörbart) nykter liksom.

FL1: Mm. Du tänker att dom här tre, fyra glas vin som gör att du, du minns dåligt där.

HEMLIG

Per: Ja. Jo, jag kommer ju ihåg, det som jag är 100 procentig säker på, det är ju det där med (ohörbart)-banken och fastränteкontot.

FL1: Mm.

Per: Det, det är ju det, det är det sista jag allt jag vet riktigt hundra på, för, för det och anledning av det, det är för det första var jag intresserad, det var ju liksom, vi fick in, jag tror det var 66 000 i räntor och var ganska mycket pengar och tyckte det var roligt liksom och, och jag var intresserad av det. Men sen är, blir ju dagarna jättelika liksom.

FL1: Mm. Vad hade [redacted] på sig den här, den här kvällen?

Per: Asså jag kan inte svara på det asså, jag kommer inte ihåg.

FL1: Nämen vad hade hon på sig innan du bö, du börjar dricka?

Per: Det, det kommer jag ens, inte heller ihåg faktiskt det gör jag inte det. Vi, vi har 38 år, det är nästan 40 år tillsammans liksom, det är, man blir, man blir så, det är, det är som man är en person va, man är nästan samma person liksom.

FL1: Mm. Och där när ni, du sa att ni streamade Marko och Irma och Atlanten?

Per: Ja.

FL1: När var, när var det, var det då efter att ni, du hade ätit?

Per: Ja. Det var när [redacted] kom in då.

FL1: Mm. Hur, hur streamar du, hur streamar ni då?

Per: Ja. Vi har ju, ah, fan måste tänka på om vi inte har, vi har ju dom hära streaming kanalerna ju, för vi går ju in på, ja, jag har ju kunnat det liksom, jag kan, jag kan säkert göra om jag.

FL1: Är det via fjärrkontrollen?

Per: Ja. Via fjärr, ja, jo. Det är ju.

FL1: (Ohörbart).

Per: Det är ju via fjärrkontrollen där nere, är det.

HEMLIG

FL1: Ja. Har du nåt?

FL2: Nej. Jo, ja eller ja, men. Nej, och sen har du berättat att du gick upp och la dig, runt nio-tiden.

Per: Mm.

FL2: Och vart, vart befinner sig [redacted] då?

Per: Ja, hon är ju kvar därnere vad jag kommer ihåg.

FL2: Vart, vart nånstans?

Per: I vardagsrummet då.

FL2: Mm. Och sen, du säger att du somnar ganska fort.

Per: Mm.

FL2: Och sen vaknar du och då ligger [redacted]

Per: Mm.

FL2: …i sängen också.

Per: Mm. Mm.

FL2: När, när du går upp och för och lägga dig, vad har [redacted] på sig då?

Per: Asså jag kommer inte ihåg vad hon hade på sig, det, det enda jag kommer ihåg är när jag, att när jag filmade [redacted] så kommer jag ihåg asså vad, att hon hade nåra rosa trosor och nån svart t-shirt på sig tror jag, då var ju klockan halv 11 tror jag.

FL2: Ja.

Per: Och det där med filmningen, är, jag har ju en, vi som sagt, det är våran grej och jag har ju även en film sparad där på [redacted] när hon, när jag filmar henne och med, använder dildos eller vad det var, att hon gillar det (ohörbart) så.

FL2: Och sen, sen sa du att efter det här, när du har gjort det här med dildoarna då, (ohörbart) somnade du om ganska fort…

Per: Mm.

HEMLIG

FL2: …igen.

Per: Mm.

FL2: När är nästa gång du är vaken?

Per: Ja. Det är ju då asså, det, det är bara nåra minuter innan jag ringer 112 asså.

FL2: Mm.

Per: Det gick ju, när jag väl förstod det så att det, det inte stod rätt till, då agerade jag på en gång.

FL2: Mm.

Per: Men vad fan jag älskar [redacted], det är ju, jag gör ju allt jag kunde för och rädda henne liksom.

FL2: Hur, du är inte va, du vaknade inte till nånting egentligen efter att du har slutat filma och…

Per: Nej.

FL2: …somnat om…

Per: Nej.

FL2: …och sen när du vaknar (ohörbart).

Per: Nej. Ingenting.

FL2: Och när, när var första gången du fick en tanke på att det var nåt som inte stod rätt till?

Per: Det var när jag vaknade där vid halv fem och hon låg kvar i samma ställning liksom.

FL2: Mm.

Per: Det, då tänkte jag, det är inte normalt och ligga så här, så här stilla ligger man inte. Men det, jag vet inte, det[redacted], fan hon var ju mitt allt och liksom jag vet inte asså hur jag ska klara mig nu liksom.

FL2: Mm.

Per: Och jag (ohörbart) på alla sätt och vis liksom.

HEMLIG

FL2: Mm. Ja. Innan vi går vidare så vill jag backa litegrann. Om den här dagen, då har du berättat, ja, du har ju berättat jättemycket detaljer tycker jag i alla fall…

Per: Ja.

FL2: …om vad som har hänt.

Per: Ja.

FL2: Du har ju allt från ditt minne.

Per: Ja.

FL2: Så att du, jag tycker nog också att du kommer ihåg ganska bra från den här dagen. Vi har pratat om, på morgonen, om du känner nån irritation eller så mot [redacted], då hon vill ha det här vinet, men du säger att det är ganska vanligt att det är på det här sättet och visst kan det vara en irritation när det blir för mycket.

Per: Mm.

FL2: Har jag förstått dig rätt då?

Per: Mm. Jo, men (ohörbart).

FL2: Ja. Och var du irriterad på henne under den här dan?

Per: Nej. Nej.

FL2: Nej.

Per: Nej. Jag var inte det, det.

FL2: Och det är du säker på?

Per: Ja. Jag har inge, jag har inget minne av det alls asså det.

FL2: Nej.

Per: Det och att.

FL2: Men om du hade, om du hade varit vansinnigt arg den här dan…

Per: Ja.

HEMLIG

FL2: …och du hade skrikit eller vad det kunde ha varit, hade du kommit ihåg det då?

Per: Jag vet inte om jag hade kommit ihåg det, det.

FL2: Men du kommer ihåg en massa andra detaljer om dan, men du skulle inte komma ihåg om du har skrikit på henne den här dan?

Per: Jo, det borde jag göra, men jag, rent, rent logiskt så håller jag med om jag borde det, men det är därför jag tänkte på det här med medicinerna om det kan ha påverkat nånting, för att jag var ju nykter och körde bil och allting liksom på morgon där och.

FL2: Okej. Då blir det ganska selektivt, du kommer ihåg ett bankärende.

Per: Mm.

FL2: Men du kommer inte ihåg om du skulle ha skrikit på henne och varit arg på henne?

Per: Mm. Nej.

FL2: Men det är ju en ganska stark känsla om man säger.

Per: Ja. Precis, det är ju det.

FL2: Men då har just det fallit bort…

Per: Ja.

FL2: …på grund av mediciner, alkohol eller…

Per: Ja. Det.

FL2: …eller CPAP:en.

Per: Ja. Om det kan vara så.

FL2: Mm.

Per: För jag, det som…

FL2: Ja.

Per: …(ohörbart).

HEMLIG

FL2: Men då vet jag det. Det var det jag bara ville ha svar, svar på.

Per: Ja.

FL1: Men för det blir ju konstigt här, när, som, du har druckit tre till fyra glas vin och dom här medicinerna, dom, dom påverkar inte minnet.

Per: Mm.

FL1: Det blir ju, för, som jag förstår det på dig som, du säger att du inte minns nånting, bara på, spinna vidare på det du sa att, du vet, du, du kan ha blivit jättearg och upprörd den här kvällen men du minns, men du minns inte?

Per: Nej. Jag har inget minne av det asså.

FL1: Nej. Men då kan det vara så att du blivit upprörd och arg den här kvällen?

Per: Ja. Men jag kan lika väl inte vart det.

FL1: Mm.

Per: Så att det, är ingenting jag kommer ihåg asså nånting, det.

FL1: Och kan du, kan det vara, om vi går, om vi tar lite tillbaka i tiden liksom, kan du bli arg på [redacted]?

Per: Ja. Visst kan jag det.

FL1: Och hur kan det, kan det visa sig?

Per: Det är verbalt asså, det högröstad, det är ju och det är ju min stora, det är min stora förlust egentligen att jag, jag känner, ibland blir man nästan som offer själv, att jag reagerar på [redacted] dåliga grejer då när hon har druckit, så jag höjer rösten och vi bor så centralt så grannarna går förbi nära och så hör dom min höga röst liksom.

FL1: Mm.

Per: Och så ringer dom polisen och sen kommer jag som egentligen reagerar mot nånting som är jäkligt fel liksom, som [redacted] gör.

FL1: Mm.

Per: Men jag råkar illa ut liksom. Så det känns liksom fel många gånger.

HEMLIG

FL1: Mm.

Per: Tyvärr, sen har ju grannarna blivit, så kommer polisen, sen börjar grannarna snacka liksom och, eller det är en jävla dålig, ja.

FL1: Men vad är, nu, vi vill, vi vill vara lite raka med dig nu.

Per: Mm.

FL1: Vi, du, du har ju varit arg den här kvällen den 22:a.

Per: Mhm.

FL1: Eller hur?

Per: Nej, jag vet inte, jag har inget minne av det asså, jag har inte det, det.

FL1: För det, det finns ju, grannarna har ju berättat att dom har hört dig skrika.

Per: Mm. Ja men jag hörde det också liksom, ja, jag har inget minne av det faktiskt.

FL1: Nej. Men då har du ju, du har etablerat det i några fall att, du, du kommer inte ihåg vad, vad som hände runt den här tiden på kvällen där?

Per: Nej.

FL1: Men vi har vittnen som säger att dom har hört dig skrika den här kvällen.

Per: Ja.

FL1: Och då, eftersom du säger att du har dåliga minnesbilder från kvällen den 22:a.

Per: Mm.

FL1: Så har vi däremot vittnen som inte hade druckit, utan är väldigt tydliga i vad dom säger att dom, dom hörde, jag skrev ner här, hörde att dom skrek på varandra, framför allt han.

Per: Mm. Att [redacted] skrek på mig också?

FL1: Ja, men att det var framför allt du som skrek.

Per: Ja. Okej. Asså jag har inget minne utav det liksom, det är möjligt att blivit nån högljudd diskussion, men jag har inget minne av det.

HEMLIG

FL1: Nej.

Per: Jag har.

FL1: Diskussion, högljudd diskussion, det, dom har använt ordet skrek.

Per: Dom där husen är jättelyhörda, så det är som en stor resonans.

FL1: Jo men att man hör, det är skillnad på skrik och att man diskuterar med lite höga röster.

Per: Ja. Det vete fasen asså.

FL1: För även om det är tunna väggar så hör man ju skillnad på skrik och en diskussion av höga röster.

Per: Ja. Ja. Asså jag, jag är ledsen asså, jag har inget minne av det asså, det.

FL1: Men vet, det, har du vart tydlig med att du inte minns nånting.

Per: Nej.

FL1: Men det, men då tänker jag att vi har, vi har slagit fast att det var bråk mellan dig och [redacted] den här kvällen den 22:a. Eftersom du minns inte vad som hände, så du kan inte utesluta att du har blivit upprörd och arg, men vi har grannar som säger att dom har hört skrik.

Per: Ja. Jag vet inte vad jag ska säga om det liksom, det som sagt det.

FL1: Men det är inte jag har, jag ser ingen anledning att misstro dom här grann, dom här grannarna som har berättat, som var hemma den här kvällen och det finns ju bara, det är ju den enda väggen dom har…

Per: Mm.

FL1: …till grannar, för dom bor ju på kanten…

Per: Mm.

FL1: …så det är inte att det har kommit från annat…

Per: Mm.

FL1: …nån annan granne.

HEMLIG

Per: Ja, det är möjligt att det vart en högre röstad diskussion då, men jag har inget minne av det asså.

FL1: Mm.

Per: Jag har absolut inget minne av att jag skulle burit nån hand eller nånting, ingenting sånt där, det finns väl inget, har inte ni nåra, för jag vet att dom kollade ju mina, om jag hade nåra sår eller nånting på kroppen, sånt där, jag hade ju ingenting på mig, nåt sånt.

FL1: Men det, det jag vill liksom etablera här nu är att…

Per: Mm.

FL1: …allt tyder på att det har varit nåt, nåt bråk den här kvällen.

Per: Bråk eller diskussion, jaha, det är möjligt, jag vet, jag säger, jag kommer inte ihåg det asså, det.

FL1: Och eftersom du har levt länge med [redacted], så vad, vad tänker du, du, jag förstår att du inte kommer ihåg, du vart tydlig med, men vad, vad kan bråket ha handlat om den här kvällen?

Per: Ja. Jag har inte en minsta aning asså, det, det som var, det var ju, att så mycket, så som jag, drickandet med [redacted], det, att det var mer, mycket mer än nånsin och det kan ha vart i så fall nånting sånt liksom. Jag försökte få henne och äta eller ja, jag ville ju hennes bästa liksom hela tiden liksom, det, jag har ju blandat in, försökt och blanda in, heter det inte, andra rätt, lätt, bäst, lättaste och göra men och blanda in barnen och berätta hur det har vart och att jag känt mig ensam i det här liksom och mina föräldrar och även [redacted] också liksom. Jag, verkligen, det är möjligt att det är det, stod mig över (ohörbart) om hjärtat i vilket fall då liksom. När, när det här hände.

FL1: Mm. Så det kan vara nåt sådär med [redacted] drickande som…

Per: Mm. Ja. Det.

FL1: …triggade igång (ohörbart).

Per: Ja. Det kan det mycket väl vara i så fall.

FL1: Det är, det är det som ligger närmast till hands när du liksom tänker vad det skulle kunna ha vart?

Per: Jo. Men, ah, om jag tänker logiskt asså, vad jag skulle kunna tänk, vad jag.

HEMLIG

FL1: Mm.

Per: Jag menar det, jag ville ju inte att det skulle bli dåligt liksom.

FL1: Nej. Och vad, jag tänker, ni har, jag tänker att ni har bråkat eller diskuterat eller vad ni kallar det, tidigare, kring [redacted] drickande.

Per: Mm.

FL1: Hur, var ett, hur brukar dom bråken se ut?

Per: Ah men det, det brukar ju lösas ut av att jag märker att hon börjar ragla och.

FL1: Jag menar, när det väl har kommit till den punkten att…

Per: Ja.

FL1: …du blir arg på henne, för att.

Per: Ah men det är verbalt asså, jag skriker på henne och kallar henne namn och sånt där liksom.

FL1: Mm. För det, det har ju grannar också berättat om att tidigare, att dom har hört, framför allt dig skrika ord som, ja, med svordomar och könsord och återkommande vart, jävla hora, att du har skrikit det åt [redacted].

Per: Ja. Jag vet det låter jävligt illa asså det, men det finns ju ingen, absolut ingen anledning (ohörbart) göra det. Jag vet inte vad jag ska säga riktigt, det.

FL1: Men du, är det så att det blir så ibland när det, när du blir så frustrerad över hennes drickande eller vad det kan vara.

Per: Mm.

FL1: Att det, det är nåt som är känsligt för dig så att du blir, du blir så här upprörd och skriker såna här saker.

Per: Nämen asså, det, det har ju vart, det har ju följt [redacted] genom många, hela hennes liv, det här med drickandet egentligen, men det, det har ju vart mycket, så mycket som det har varit, har det inte varit förut liksom. Men, jag har ju känt liksom att jag, precis som måste vart liksom riddaren i familjen, jag vet inte om det är rätt ord och säga riddare, men att, det var jag som stod med alla dom där, elände och misär typ och.

FL1: Men vad jag förstår, jag förstår att du har varit.

HEMLIG

Per: Och det, det gör mig upprörd liksom.

FL1: Ja. Och jag, jag förstår det, att du har känt liksom, det har pågått länge det här att du har tyckt att hon dricker för mycket.

Per: Mm. Mm.

FL1: Och att, att du ser som att (ohörbart) du har försökt lösa det som, försökt lösa det här, den här problematiken med hennes drickande.

Per: Mm.

FL1: Men det är ingen som ifrågasätter, det du, jag frågar om nu är, hur, hur blir du när?

Per: Ah men jag blir ju högröstad.

FL1: När du kommer till den gränsen att du, du blir så här upprörd, så att du.

Per: Ja.

FL1: Skriker såna här saker som grannar har vittnat om, du blir så arg att du skriker jävla hora åt henne och könsord.

Per: Men det, men asså, det, ja, precis, det, det är nånting som har fastnat i huvet bara, din elaka hora eller nånting liksom, det är bara nån mening att fastna i huvet på mig liksom, det, det är ingenting jag menar heller, det, det är när jag är upprörd bara liksom.

FL1: Och så, och så kan det ha blivit även den här kvällen?

Per: Ja. Om dom säger det så, men jag har inget minne utav det liksom, det. Asså det, det har ju vart, det är så tråkigt och (ohörbart), att det kommer inte fram allt det fina heller, jag förstår ju att ni.

FL1: Och det, och det, det har visst kommit fram va.

Per: Mm.

FL1: Men det är inte det fina du har gjort som du är misstänkt för, utan det är ju.

Per: Mm. Ah, precis.

FL1: Ja. Så vi fokuserar på.

HEMLIG

Per: Ah, precis. Det. Ah nej, jag, precis, det. Jag vet att jag blir högröstad och jag har fått betala ett högt pris för det också, många gånger egentligen asså.

FL1: Hur, när du blev, när du blev så här upprörd då, hur, hur blev det med fysiska?

Per: Nej. Det är ingenting, jag kan komma liksom, kanske gå, gå nära liksom bara eller nåt sånt där.

Fil 1 slut

Fil 2

FL1: Du kunde gå nära?

Per: Ja. Precis. Få tag i kanske bara och, ja.

FL1: För när [redacted] kom till sjukhuset efter, ja, den 23:e, hon hade ju mycket blåmärken.

Per: Ja. Det är ingenting jag känner till asså det, jag vet att dom har sagt det. Men (ohörbart) att tänka på att, hon har klagat på det är ju att hon satt ju och jobba vid köksbordet och sen hade vi en kökssoffa, att det var trångt emellan och jag menar, när hon skulle sätta på värmen på elementen så var hon ju tvungen och sträcka handen mellan kökssoffan och ner, för att sätta på elementet, att hon, om det kan vara nånting där. Det är det enda jag vet liksom, men så hon ramlade ju mycket liksom, ja, det var ju ofta hon slog i grejer, vad, var ju så jag liksom, det var ju då när jag, det var då jag började bromsa liksom med alkoholen, att hon slog i mina fötter och slog i bokhyllor, det var ju allt möjligt liksom. Och det och även dottern har ju sett det här och även, vi brukade ju ha jul, julfirande också varje år. Och då.

FL1: Nu var, nu var det här när, när hon kom till sjukhuset.

Per: Mm. Mm.

FL1: Den 23:e.

Per: Mm.

FL1: Då hade hon, jag vet inte antalet nummer, men det var blåmärken mer eller mindre över hela kroppen.

Per: Ja. Ah men jag vet inte hur hon slagit i, men det, jag har inte nånting med det och göra liksom, det är min, jag är ingen våldsam person.

HEMLIG

FL1: Mm.

Per: Jag är inte det, det, fråga barnen.

FL1: Verbalt våldsamma, har du ju (ohörbart).

Per: Ja. Ja. Jo men det är jag, verbalt ja, men det är inte olagligt och gräla liksom.

FL1: Men, för jag tänker att när, när man blir så upprörd och arg som grannarna vittnar om och som du hade själv på den här inspelningen som (ohörbart).

Per: Mm. Jo, men jag skäms ju över orden men det jag hörde att jag sa, asså jag, jag kan, jag vet ju fortfarande, för det första så måste det här vart minst tre, fyra, fem år sen, för, jag sa väl vid nåt tillfälle att jag jobbade måndag, söndag och det var ju, då gjorde jag det, jag jobbade sju dagar i streck och det, det är fyra, fem år sen. Jag skäms över det vokabulär absolut, men samtidigt så känner jag också att när jag hörde vad jag sa så håller jag med, med om det.

FL1: Mm.

Per: I sak liksom, vissa, dom här sakerna som jag skrek om.

FL1: Ja. För det är så bara att den, den 22:a här.

Per: Mm.

FL1: På, på kvällen då, det, gått igenom vad grannarna har hört, dom har hört skrik och sen har vi hört den här dunsen också som, det har väl Sara och Susanne tagit…

Per: Mm.

FL1: …ihop med nån. Och det är i anslutning till varandra, dom hör skrik och den här dunsen.

Per: Mm. Jag vet inte, jag vet faktiskt inte, jag har inget minne av det asså, det, jag har inte det. För att, det kan ju, kanske har nåt fel på minnet, att det, i och med att jag måste ha struktur i allting liksom och ja. Jag vet inte.

FL1: För det är inte en, såsom du berättar för oss nu, det är inte som att det är lite problem med minnet, det är en total blackout under flera timmar.

Per: Ja.

FL1: Och det är liksom tre, fyra glas vin och hjärtmediciner.

Per: Ja. (Ohörbart).

HEMLIG

FL1: Men asså kolla upp det (ohörbart) säkerställt, men jag kan inte tänka mig att det är orsaken fullständig blackout under flera timmar.

Per: Asså ja, och CPAP, ah, nej, precis, men det kan vara, det är kanske nåt annat fel, jag vet inte, i huvet också och det, det kan vara det, det. Det kanske, kan vara nån början av demens eller nånting, jag vet faktiskt inte, jag vet bara.

FL1: Det är nåt som har inträtt då menar du, det, den problematiken har inträtt då precis innan den 22:a, för att, som jag förstår det så har du haft lite svajigt minne.

Per: Ja. Det har jag.

FL1: Men du har inte haft nåra totala blackouter.

Per: Nej. Det.

FL1: Det är ju som jätteallvarligt i så fall.

Per: Ja. Precis. Ah men det, lite, om det kommit då rå, jag vet faktiskt inte.

FL1: För det blir lite, vi förstår…

Per: (Ohörbart).

FL1: …(ohörbart) tycker att som det blir lite, det blir lite väl lägligt för dig att kunna säga att du har en minnes (ohörbart).

Per: Jo, jag förstår.

FL1: För just dom här timmarna.

Per: Ja. Jag förstår att, precis vad ni tänker, jag, som sagt asså jag är ledsen, jag kan inte, jag kommer inte ihåg asså. Jag gör inte det.

FL1: Mm.

Per: Det, om det är mediciner eller vad, sömnapné eller om det är demensålder, jag vet faktiskt inte.

FL1: Mm.

Per: Jag är väl lite svajig på det där hur mycket jag drack, det kanske vart lite, var mer också liksom att, ja.

HEMLIG

FL1: För att klargöra lite grann då, gällande CPAP, hur ofta använder du den?

Per: Ja, jag ska ju använda den varje natt och.

FL1: Mm. Gör du det då?

Per: Jag försöker göra det.

FL1: Ja. Det går ju och kolla upp, du har ju appen där.

Per: Vad sa du?

FL1: Det finns ju en app oftast till den.

Per: Ja. Precis. Det står ju på en display där också.

FL1: Ja. Och se hur många, hur, hur ofta man använt den.

Per: Mm.

FL1: Eller hur? Ja. Just det. Och hur, hur ofta brukar du använda den?

Per: Jag brukar försöka använda den minst fyra timmar per natt, men det är inte alltid jag lyckas med det.

FL1: Nej.

Per: Ibland glömmer jag sätta på den och ibland, ibland läcker den och har sig liksom.

FL1: Mm.

Per: Och så där.

FL1: Mm. Men om vi kollar upp då den hära appen, så då kommer vi och kunna se hur mycket du har använt den?

Per: Ja. Det kommer ni nog kunna göra.

FL1: Ja. Och heter den, My air?

Per: Asså jag vet ingenting om nån app, utan jag, jag brukar själv bara gå in på det, i en liten display på den där.

HEMLIG

FL1: Mm.

Per: Och där står det ju hur länge man har använt den då.

FL1: Mm. Men har du fått den själv eller är det sjukvården som har skrivit ut den?

Per: Ja. Det, den har jag ju fått, jag fick ju avsatt, Sabbatsberg…

FL1: Mm.

Per: …fick jag, först fick jag göra test då och…

FL1: Mm.

Per: …då hade jag ju 60…

FL1: Mm. Mm.

Per: …och det är ju mycket liksom.

FL1: Mm.

Per: Då fick jag ju den där maskinen då.

FL1: Ja. Just det. Och hur länge har du haft den?

Per: Asså det är jag och tid asså, det är så jävla (ohörbart).

FL1: Men är det ett år, två år, tre år, fyra eller ännu längre?

Per: Nej.

FL1: Eller kortare?

Per: Jag måste försöka hänga upp det i minnet på nåt sätt, för att komma ihåg och det var väl när farsan låg på sjukhuset, det måste vara två, tre i vilket fall tror jag.

FL1: Mm. Och CPAP:en hur, hur har du upplevt din sömn och så och ditt mående efter att du började använda CPAP:en, hjälpte den nånting?

Per: Nej. Jag vet inte, marginellt tycker jag faktiskt.

FL1: Mm. Okej. För att använda CPAP:en det gör ju att, att man får bättre sömn, upplever du att du fick bättre sömn?

HEMLIG

Per: Nej. (Ohörbart), nej, det tycker jag väl, asså bättre sömn, det, jag hade inte andningsupp, ja, att man har den där och sover, då har man inte andningsuppehållen liksom.

FL1: Nej. Och då går man ner i djupsömn.

Per: Ja.

FL1: För det är, det är det den är till för.

Per: Ja. Det är bra för hjärtat och allting det där.

FL1: Ja. Det är till för att du ska kunna gå ner i djupsömn, sova gott, istället för att ligga här uppe och, och, och om du har använt den som du säger, ungefär fyra timmar per natt i alla fall, så har du fått minst fyra timmar per natt.

Per: Mm. Ja, det är målet liksom.

FL1: Ja.

Per: Fyra timmar.

FL1: Ja. Och du säger att du har använt den gan, rätt ofta, du glömmer av den…

Per: Ja. Ja.

FL1: …och ibland läcker den.

Per: Precis, jag försöker vara noggrann med den liksom, använder den så mycket det, men ibland då glömmer jag av den och ibland så läcker den och då orkar jag inte hålla liksom och så där.

FL1: Mm. Har du en helmask eller näsmask?

Per: Ja. Det är över både näsa och mun liksom.

FL1: Mm. Okej. Bra. Tack.

FL2: (Ohörbart) jag, asså jag, du, du menar att fyra glas vin och asså dom här fyra glas vin och hjärtmedicinerna, det är orsaken till att du har en total minneslucka, (ohörbart)?

Per: Ska jag. Nej, jag menar inte, att bara tänkte om det skulle vara en förklaring.

FL2: Men det liksom, du kan, det, du kan inte komma på (ohörbart)?

HEMLIG

Per: Nej. Jag, jag har inget, jag har inget minne asså.

FL2: Mm.

Per: Jag har.

FL2: Och det är inte så att du säger att du har en sån, asså en minneslucka för att det är lättare för dig att säga det?

Per: Nej. Nej. Absolut inte. Nej, jag skulle berättat. Asså det.

FL2: För det har ju uppenbarligen hänt väl, asså hänt saker under den här minnesluckan?

Per: Ja. Det är väl en högljudd diskussion då rå liksom, men det, det kan ju hänga ihop med det här, ah men [redacted] drickandet då liksom, ja, jag försöker rädda henne liksom, det, (ohörbart), jag har ju verkligen försökt göra, för hon (ohörbart), hon följa med och motionera, jag har kört henne till solarium, jag har kört henne till fixa naglar, allt för och pigga upp henne. Har vart ute och käkat, så jag köpt med mig mat till henne hem och…

FL2: Mm.

Per: …liksom jag har ju fan velat det bästa liksom.

FL2: Och den här kvällen då har du försökt hjälpa henne, under den här minnesluckan, genom och skrika på henne?

Per: Nej. Asså jag har inget minne…

FL2: …såsom grannar beskriver.

Per: …Ja. Jag har inget minne (ohörbart) jag skulle, jag känner mig så pass att, jag kan ju bli, att man blir, att jag blir frustrerad om jag säger samma sak 100 gånger liksom och det går inte in liksom nånting, då, då, då blir jag ju upprörd och högröstad liksom, det, det är det.

FL2: I anslutning till det här så, så var det den här dosen också?

Per: (Ohörbart).

FL2: (Ohörbart) apoteks?

Per: Ja. Jag har ingen förklaring över, till det liksom, jag menar om det har hänt på, asså det där radhuset är ju om man, jag hör ju grannarnas barn spring, det räcker med att dom springer i trappan så hör jag det.

HEMLIG

FL2: Jo, men du, du måste förstå bara att, det här är inte att nån har sprungit i trappan (ohörbart).

Per: Nej men, jag ville bara.

FL2: Att man har tappat en mobiltelefon på golvet, det här är, asså det är så att det vibrerade inne hos dom nästan.

Per: Ja. Men (ohörbart) det kan finnas att, om hon har ramlat på övervåningen, då blir det som en jävla resonanstrumma liksom, det kan ju vara det, jag vet inte, har ingen aning faktiskt.

FL2: Det här, det här, den här lilla skriket och den här dunsen.

Per: Mm.

FL2: Det har ju grannarna innan du eller [redacted] gick och la sig.

Per: Mm. Ja. Precis. Precis, och hon, ja, hon låg bredvid mig och när jag filmade henne där liksom, jag uppfattade inget, var nog, nånting på henne, nåra skador eller nånting.

FL2: Mm.

Per: Nej. Ingenting. Och att hon ramlar, det är, det är jättemånga som kan intyga det asså, på fyllan.

FL2: Jo. Och det, det är inte omöjligt att folk trillar på fyllan, men, det är desto ovanligare att man trillar och dels så att det blir hjärnblödning, plus alla dom här enormt stort antal frakturer från tidigare tillfällen.

Per: Mm. Ja, men det är många gånger jag har fått, hon har ramlat ur sängen, jag har fått liksom lyfta henne upp och lägga henne i sängen och hjälpa henne, hon, jag menar i vintras så försökte jag få med henne ut på en kvällspromenad, då vet jag inte hur många gånger hon ramlade ute, fick ju, fick jag ju lyfta upp henne och för att få in henne.

FL2: Jo, men hon får ju inte hjärnblödning och bryter revben och nyckelben och näsben och okben då?

Per: Nej. Jag vet. Nej.

FL2: (Ohörbart).

Per: Nej, ja, men det, det vet jag inte liksom om man tar tag och lyfter upp nån liksom, en människa som är så där full, det blir ju, man får ju, och jag vet inte om det kan betyda nånting

HEMLIG

också det här med att liksom jag gjorde ju HLR att det, jag hörde ju att det, för mig att jag hörde att det knaka.

FL2: (Ohörbart), men det är massor, fler frakturer.

Per: Ja. Sen tidigare.

FL2: Ja. Mm.

Per: Ja. Men hon har ju ramlat många gånger asså, det, det är inget snack om den saken. Det, det är inte bara jag liksom, jag vet, det var när [redacted] bodde hemma, dottern då, fick hon ju ligga där uppe på övervåningen hon och jag i sängen och då skulle [redacted] ner och jaga nåt mer vin eller nåt röka nånting, vi var ju livrädda att hon skulle ramla i trappan liksom, hon har ju ramlat flertal gånger där i, (ohörbart), vad heter det, [redacted] har varit uppe först och sett henne ligga liksom och.

FL2: Men du har ju sagt, du har ju sagt i tidigare förhör att det har inte blivit nåra liksom nämnvärda skador när hon har trillat.

Per: Nej. Inte vad jag, asså hon är ju ganska tuff och så, hon har inte beklagat sig nånting för mig i vilket fall. Jag har inget minne av det faktiskt. Jo, att jag kommer ihåg dom gånger som jag har blivit inblandad på nåt sätt och då är det ju ofta att hon har ramlat genom gipsväggar och jag får reparera saker, hon har slängt hantlar och huggit nån kökskniv i diskbänken och sånt där då. Det här har hon gjort bara när hon har druckit liksom, när hon vart nykter så var det ju aldrig, var ju världens gulligaste liksom.

FL2: Men fast, jag, jag är med på att hon, hon har haft problem med sitt drickande och det är inte ovanligt att man ramlar när man dricker, men det här, jag har pratat personligen med rättsläkaren också som har konstaterat alla dom här frakturerna.

Per: Mm.

FL2: Det, det är inte nåt man, det, man (ohörbart), dom här frakturerna får man inte och sen går man bara vidare i livet som ingenting har hänt.

Per: Nämen.

FL2: Det här är frakturer som påverkar ens vardag på ett oerhört sätt, särskilt den här nyckelbensfrakturen som, som rättsläkaren konstaterat att hon haft, det, det, man blir i princip invalid (ohörbart).

Per: Nämen det var inte så asså, det, hon började, hon var väl, i så fall har hon varit jäkligt tuff asså, jag har inte, nej, ingenting sånt. Jag menar hon och jag menar om [redacted], jag menar det måste ju också, vi säger att om polisen har vart hemma hos oss och så där, tack vare att jag är

HEMLIG

högröstad, då är det väl ändå också liksom poliserna dom, brukar dom ju gå in och prata med, med [redacted], dom pratade säkert med [redacted], det, finns det ingenting där tänker jag man kan, vad hon själv säg, har sagt liksom, jag menar, ja, men jag har inte hindrat henne från och lämna mig eller nånting, det, det är nästan 40 år vi vart ihop liksom. Jag har inte.

FL2: Det finns ju både vittnesuppgifter som berättar om att du har varit fysisk våldsam mot [redacted] och [redacted] har själv, det finns ju uppgifter om att [redacted] berättat det också.

Per: Nej. Det kan inte, det kan inte stämma.

FL2: Mm.

Per: Inte nyktert asså. Hon har, om hon har vart nykter, nej, jag är.

FL2: Fast om hon blir, om hon blir full då, då kan hon säga att du slår henne…

Per: Nej. Inte.

FL2: …(ohörbart) hittar på saker.

Per: Nej. Ja. Att hon blir arg liksom på nåt sätt, jag vet inte, för det stämmer inte, jag menar det, det hade bara varit så lätt för [redacted] och liksom och lämna liksom.

FL2: Mm.

Per: Fan, titta på våran SMS-konversation, det är ju bara hjärtan och grejer, det mesta liksom. Ja, när jag fyllde 60 här för ett tag sen, det var ju värst, en sån bukett med röda rosor som, för det finns ju inte.

FL2: Men jag tycker bara det låter som, du menar att det är nån stor komplott mot dig asså, det är mång, det finns ju så många uppgifter om att…

Per: Nämen det.

FL2: …du har varit våldsam mot [redacted].

Per: Nej. Ja. Ah men asså det, jag, jag ser ju själv hur, hur det ser ut men, det enda jag kan säga det är, hon har ju sin historik med alkohol och ramla självmant, det, jag hävdar att det är bara det liksom, jag har inte hindrat henne från och lämna mig eller hindra henne från och ringa nån eller gå ut med nån eller nånting sånt, jag har inte gjort nånting sånt där. Asså snarare tvärtom asså, när jag, när polisen tog mig, jag fick åka med till Solna där, så var jag ju tre dar i häkt, i arresten där, jag, dom släppte mig, då har dom väl som rutin och, och ringa till [redacted] då rå och säga, att nu släpper vi din gubbe liksom, för att dom ska kunna gör, om det är nåt knas, att dom ska kunna få in på nåt hem eller nåt jour eller nåt sånt där. Ja, utan vad

HEMLIG

[redacted] gör, det första hon gör det är ju och skynda sig hem från jobbet, så hon är hemma när jag kommer hem.

FL2: Det kan ju finnas många olika orsaker till det.

Per: Ah men det, så var det.

FL2: Mm.

Per: Så det är ingen, det finns ingen tvekan om att vi hade en jäkla kärlek till varandra liksom.

FL2: Mm. Men frågan kvarstår här då, det här med alla frakturer som rättsläkaren har konstaterat.

Per: Ja. Jag vet.

FL2: Asså du, som ni, ni levde ju tillsammans.

Per: Mm.

FL2: Ni träffades väl varje dag…

Per: Mm.

FL2: …asså ni levde tillsammans.

Per: Ja.

FL2: Det går inte ihop då att, rättsläkaren har konstaterat massor gamla frakturer, som hon säger, det här får man leva med nån som med dom här frakturerna, så det går inte att inte märka dom.

Per: (Ohörbart).

FL2: (Ohörbart).

Per: Ja. Det är möjligt att, jag kommer inte ihåg asså, det, asså tänk på att det här är 40 år asså.

FL2: Ja.

Per: Det är 40.

FL2: Men frakturerna, dom här gamla frakturerna, det, dom är inte 40 år.

HEMLIG

Per: Nej. Men, okej (ohörbart).

FL2: Alla är inte exakt tidsbestämda, men det är liksom närmare…

Per: Ja. Ja. Men.

FL2: …(ohörbart).

Per: Ja. Precis. Men vi var ihop nästan i 40 år, så att jag kommer, asså hon har klagat att, att hon har haft ont eller, men jag kommer inte ihåg det, det är under alla dom här åren liksom. Det är bara, det enda jag kan säga liksom och det, ja, det är tur också att jag, att det finns andra människor som har sett det också, som kan intyga att det stämmer liksom. Det jag säger.

FL2: Och när hon har, när hon har brutit näsan, då, du minns inte nån blåtira då heller?

Per: Nej. Jag gör inte det.

FL2: Mm.

Per: Jag gör inte det. Var det nu eller var det tidigare?

FL2: Tidigare.

Per: Jag vet ju att hon, att det var nån katt som blev, om hon reagerade, hon är ju allergisk mot katter, att hon, vart riven av en katt i närheten av ögat nånting och att det svullna upp liksom, det, det är enda jag kommer ihåg.

FL2: För du berättade ju att ni hade en kärleksfull relation när, där ni brydde er om varandra, det rimmar inte så bra, tänker jag med att du ens inte minns när din närmaste, din käraste bryter näsan eller bryter nyckelbenet (ohörbart).

Per: Nej. Asså det, jag skyller det på tiden asså, det var så mycket ibland asså mycket att hon ramlande ganska ofta, tack vare det här drickandet.

FL2: Mm.

Per: Så det var ju ganska vanlig, det var vanligt asså, det.

FL2: Men att, att du inte minns varje gång hon har ramlat, det ifrågasätter jag inte, men konsekvenserna som det blir av att man bryter, ja, näsan, okben, nyckelben, revben.

Per: Ja. Nej. Jag kan bara säga att hon, hon var ganska tuff och beklaga sig inte liksom.

FL2: Mm.

HEMLIG

Per: Hon hade ju spelat fotboll när hon var yngre och ganska tuff, hon klagade inte. Jag vet däremot så, jag tycker det, hon klagade på att hon hade, hon hade så fruktansvärt ont i huvet dom sista veck, sista veckan här på fyra dar och då reagerade jag, för det är inte ofta hon beklagar sig. Och då, då kom jag ju med det förslaget, det kan, ska vi inte åka ner till vårdcentralen eller ringa 1177, men hon ville ju inte. Och det, det måste kanske gå och få fram om hon har sagt det till arbetskamrater eller be, hon pratade ju med mamman där och, och så sa hon ju även att det känns, Per det känns ju nästan som att det nånting som är liksom att det var nåt fel i skallen asså, sa hon ju. Och bara att hon ska säga det, då är det myck, då är det, då var, det var ju därför jag re, liksom, men så sa hon ju efter fjärde dan att nu börjar det kännas bättre och då var vi inne på torsdagen kanske.

FL2: Mm.

Per: Så då, då släppte jag det. Asså det, så min teori är ju än idag att, att hon hade nån mindre blödning även tidigare under veckan och kanske, ja, om det är nån hög duns som hör, att hon ramlat i trappen eller nånting sånt då, kommit upp och lagt sig i sängen och sen har blödningen börjat där i sängen, det är vad jag tror.

FL2: Mm.

Per: Jag är, det tror jag att jag har sagt nästan från början asså.

FL2: Mm.

Per: Vet du, jag har ju inga, vad skulle min motivation vara för nånting och göra en sån sak, skulle jag bara vakna på morgonen och tänkt så här, nu ska jag mörda [redacted], sen ska jag grovt våldta henne, det finns ju inte på kartan asså. Det (ohörbart), om man skulle säga det till nån på, nån jobbarpolare, dom måste ju få, (ohörbart) äsch, det går ju inte.

FL2: Nej. Vi, vi säger inte att du vaknade på morgonen och ha planerat att du ska döda [redacted] men det vi, vi vill utreda, vad är det som har hänt.

Per: Mm.

FL2: För det har ju vart, det finns ju saker som.

Per: Jo.

FL2: Som gör att du sitter här och är misstänkt.

Per: Mm.

HEMLIG

FL2: Håller du, håller du med om det, att det, det finns mycket omständigheter som (ohörbart) för dig som blir försvårande för dig?

Per: Jo men, jo men, jo men det, jag håller ju med om det, det förstår jag ju också liksom, det, men det är ju så det var och det var ju kärleksfullt asså, det är ju bara och fråga barnen också, det. Jag tycker vi har vart, vart duktiga föräldrar också liksom, med fotbollsträningar och danstävlingar och när barnen, jag har sparat pengar.

FL2: Och du Per, att, att du är en bra förälder det är inte nåt vi säger nånting om.

Per: Nej, jag förstår, men det kanske ger en bild om hur jag är som person liksom.

FL2: Jag tänkte på utöver den här, skriket och dunsen som Johanna har berättat om.

Per: Ja.

FL2: Den 22:a. En hårtuss har hittats hemma hos er också.

Per: Ja. Okej. Ah men det är väl, men hon, hon, hon kli, hon kammade ju håret och sen blir det lite tussar och sen kan det ju flyga runt liksom och det, jag klippte ju [redacted] hår till och med.

FL2: Mm.

Per: Det var jag som klippte hennes hår.

FL2: Men känner du, känner du till att det finns en hårtuss hemma hos er?

Per: Ah men jag fick ju för mig att det, jag, asså jag är ju en sån person asså att när, det är min personlighet och, och vara ordningsam och tvätta bilen, noga med och tvätta bilar och ha rent hemma, jag gillar inte stök och så där, så att jag, jag har för mig att jag såg nåt sånt när jag damm, sopa, om jag sopade hallen efter, efter [redacted], efter att dom hade tagit [redacted], att det var en hårtuss där som låg under dom här garderoberna vi har där, att den kom, att den kom fram då om dörren var öppen, att den flög fram där, men det, asså det var väl en hårtuss på det sättet att, asså en boll liksom som jag såg det i vilket fall, som blir av när man kammar håret, det var inte hår som var avslitet eller nånting sånt. Jag har för mig att jag la den i sopkorgen.

FL2: Hår, så var det, vart var den här hårtussen nånstans?

Per: Det var ju, har för mig att jag tog den i hallen där, att den var, kom fram under dom hära byråerna där, jag vet inte ens om du vart där heller.

FL2: Mm. Men i hallen där.

HEMLIG

Per: Ja, i hallen där, under den.

FL2: Och den, den kom fram när du städade efter att…

Per: Mm.

FL2: …polisen och ambulansen hade lämnat.

Per: Mm. Ja. Det kanske låter konstigt om, polisen hade ju tagit med det, men varför städa, ah men det, det handlade inte om att jag skulle göra, jag hade ingen aning om att jag skulle, att det skulle bli så här liksom.

FL2: Mm.

Per: Det var ju bara att jag ville inte komma hem till det här, jag vet, förstod att jag skulle komma hem trött och jag och [redacted] var sjuk och det liksom, att det skulle bli jävligt jobbigt, sen skulle jag komma hem och börja städa, det ville jag inte liksom.

FL2: Men hur, den här, jag förstår inte riktigt, den här hårtussen, hur, hur hamnade den där?

Per: Jag vet inte asså, hon klä, hon kammar håret i duschen, så den kan ha vart gammal asså sen, att den har blåst ut liksom på nåt sätt.

FL2: Mm.

Per: Om man har haft dörren öppen, att det, den har hamnat där under.

FL2: Mm.

Per: Det är min teori liksom, jag vet inte, det, det var, det var ju en boll så det, var inte att hår som var liksom, var en, en kamboll liksom.

FL2: Hon har kammat håret inne på…

Per: Nån.

FL2: …toaletten.

Per: Nån gång, när vet jag inte.

FL2: Ja. Och då har den hårtussen blåst ut…

Per: Ja.

HEMLIG

FL2: …och lagt sig där under…

Per: Ja.

FL2: …byrån.

Per: Ja. Precis.

FL2: Och den hittade du när du städade?

Per: Ja.

FL2: Den, på morgonen den 23:e?

Per: Precis. Om det inte har blåst fram nån, ambulanspersonal dom, dörren var väl öppen, jag vet inte.

FL2: Mm. Mm.

Per: Så det. Asså jag var ju den som till och med klippte hennes hår och försökte få henne och.

FL2: Sen fanns det ju ytterligare en hårtuss.

Per: Mhm.

FL2: Känner du till den.

Per: Nej.

FL2: I, i vardagsrummet.

Per: Jag har ingen aning faktiskt.

FL2: Mm. Hittades i vardagsrummet, i vardagsrummet där grannarna har hört skrik och den här dunsen.

Per: Nej. Ingen aning.

FL2: Hur kan, hur kan den ha hamnat där då?

Per: Ja. Jag har ingen aning faktiskt, det, jag har, jag har inget minne av att jag sett nånting eller nånting sånt.

HEMLIG

FL2: Och det ser ut, det ser inte som nån har borstat håret och det har lossnat lite hår, utan det ser ut som det är nåt avslitet.

Per: Jag har inget. Jag har (ohörbart), för att hon kunde bli destruktiv liksom mot sig själv också. Hon är, det var länge sen i och för sig, men det kommer jag ihåg att jag hade fått citodon, för jag gjort en rotfyllning och då tog hon en jäkla massa tabletter och hällde i sig liksom och drickandet hennes var ju också destruktivt på många sätt.

FL2: Så, hur, hur menar du att, hår från [redacted] har hamnat?

Per: Nej. Jag har ingen aning hur det kan ha gått till, om hon har rivit av det själv, jag har ingen aning, vet inte nånting om, jag har inget minne av det nånting asså, tyvärr. Det enda jag vet är ju den där bollen asså, i hallen.

FL2: Men för jag, du, du kände ju [redacted] bättre än vad jag gör…

Per: Mm.

FL2: …så jag, jag själv tänker som hur, hur kan det vara en avsliten hårtuss i vardagsrummet.

Per: Mm. Det kan ju, vet inte hur, men den kan ha vart där länge, jag har ingen aning faktiskt.

FL2: Oavsett när den hamnade där, vad, vad kan ha hänt, (ohörbart)?

Per: Nej. Jag har ingen aning asså, det. Asså jag vet ju att jag kamma håret på henne ibland, så när jag, brukar jag ju klippa hennes hår liksom.

FL2: Du, vad jag förstår, du säger att du är ordningsam, du städar…

Per: Mm.

FL2: …och vill ha det städat och så där.

Per: Mm.

FL2: Hur ofta brukar du städa?

Per: Nämen jag städar ju när, när jag ser att det är stökigt asså.

FL2: Ja.

Per: Jag, jag blir.

FL2: Men är det ett par gånger i veckan, en gång om dan eller?

HEMLIG

Per: Ja. Ett par gånger i veckan i vilket fall tycker jag ju.

FL2: Ja. Vad, hur, hur brukar du städa, vad, vad är städa för dig?

Per: Ja, det är väl och dammsuga och sånt där då.

FL2: Mm.

Per: Torka lite golv och asså det var ju jag som skötte all, all, ja, bädda sängar och bädda rent och tvättmaskiner och eftersom [redacted] jobbade och jag var ju sjuk, helt sjukskriven liksom.

FL2: Mm.

Per: Så var det jag som skötte allt det där.

FL2: Ja. Och ja, ja, jag förstår. Dammtorka?

Per: Ja.

FL2: Var det du som gjorde det också…

Per: Ja.

FL2: …eller var det [redacted] eller?

Per: Nej. Jag som vattnar blommor och allting egentligen.

FL2: Jaha. Du, du skötte hela, hela den delen?

Per: Ja. Och trädgårdar och.

FL2: Ja.

Per: Det, det var väl en dom där sakerna som jag, när jag, den gamla (ohörbart) där som jag tog upp, att det kändes ju som att, jag fick ju göra, jag gjorde ju mycket, familjen liksom.

FL2: Mm.

Per: Byggde sommarstugor och fixade bilar och så familjen tjänade ju, sparade ju mycket pengar på…

FL2: Mm.

HEMLIG

Per: …mitt kunnande så liksom. Hon hade det ju ganska bra [redacted], hon behövde bara peka ut vilken tapet hon ville ha, vilket golv, så fixade jag det liksom.

FL2: Mm. Du är praktisk.

Per: Ja.

FL2: Praktiker.

Per: Mm.

FL2: Jaha. Du sa, vattna blommor, hur ofta vattnade ni blommor?

Per: Asså det var inget överdrivet mycket blommor…

FL2: Nej.

Per: …därinne, det.

FL2: Nej. Okej.

Per: Det ska man inte säga.

FL2: Nej.

Per: Men det var ju några orkidéer vi hade mot och det var ju kanske en gång i veckan eller nåt sånt, dom ska inte ha så mycket vatten.

FL2: Mm. Var, vart hade ni dom orkidéerna?

Per: Mot entré, vardagsrumsfönstret mot entrén till.

FL2: Okej. Jag förstår. Hade du vattnat den här veckan?

Per: Jag kommer inte ihåg faktiskt.

FL2: Nej.

Per: Det gör jag inte.

FL2: Hade du dammtorkat eller så den här veckan?

Per: Jag tror inte, jag tror inte det.

HEMLIG

FL2: Nej. Okej. Men det är ändå du som, som håller koll i hemmet (ohörbart)?

Per: Ja. Det är.

FL2: Skulle du se om det var nån o, nån, nån konstigt nånstans?

Per: Jag tycker jag ju.

FL2: Ja. Och då du sitter och tittar på tv, vart brukar du sitta då?

Per: Men då sitter jag i tvåsitsen där oftast ju.

FL2: Ja. Det, det är en tresits och så en tvåsits?

Per: Mm.

FL2: Och är det nån fåtölj eller?

Per: Ja. Sen har vi en, en fåtölj emot, ja, vad ska man säga, då mot, ah, inte emot entrésidan, tvärtemot där då.

FL2: Ja. Är det, är det mot fönsterna eller mot (ohörbart) eller vad?

Per: Ja. Asså det var ju tvåsitsen går ju så och sen har vi tresitsen så, sen har jag en liten, har en fåtölj så också.

FL2: Ja. Okej. Och [redacted], vart sitter hon?

Per: Hon brukar sitta bredvid på tresitsen då rå.

FL2: Mm. Okej. Och fåtöljen, den använder ni inte så ofta (ohörbart)?

Per: Det brukar vara [redacted] som sitter där ibland då rå.

FL2: Okej. Mm. Just det. Mm. Ska vi se. Just det. Det tänkte jag ta upp också, att.

Per: Kan vi ta en liten paus tror ni.

FL2: Ja. Självklart, det går jättebra.

Per: Tänker jag.

FL2: Tar vi paus 11:12.

HEMLIG

Paus

Fil 3

FL1: Återupptar vi där 11:24.

FL2: Och det jag tänkte ta upp där innan vi tog paus, var att du har ju sagt, ja, i alla förhör egentligen att du gick upp och la dig runt nio-tiden och [redacted] satt kvar och i den här kroppskamera-filmen som en av poliserna hade.

Per: Mm.

FL2: Säger du att ni gick och la er tillsammans.

Per: Sa jag det eller?

FL2: Ja.

Per: Nej. Jag har inget minne alls för att jag har sagt det, så jag vet inte varför jag sa det egentligen, om det var bara för och ja, jag vet faktiskt inte. Om jag inte tänkte, om jag missuppfattat på nåt sätt eller att jag inte tyckte att det hade nån betydelse liksom. Jag var ju i chock liksom, jag hade ju gjort dom här HLR:n och allting så att det var ju, jag var ju inte, jag kommer inte, asså jag vet att jag satt och prata med ambulanssjukvårdarna, det enda jag kommer ihåg vad dom, ah, dom var trevliga och att dom kom från Göteborg.

FL2: Mm.

Per: Jag kommer inte ihåg.

FL2: Men är det så att du inte minns huruvida du gick och la dig själv vid nio eller om ni gick upp tillsammans och la er?

Per: Nämen mitt minne är att jag gick upp först asså.

FL2: Mm.

Per: Det.

FL2: Så där, där har den här minnesluckan upphört lite, för då minns du att du gick upp själv?

HEMLIG

Per: Ja. Asså jag har för mig, ja, eller det, asså i och med att alla dagarna blir så jäkla lika, så det, men jag har för mig att jag gick upp först asså, borsta tänderna, gick och la mig. Men det, det är ju, det, det, det, det är vad jag har för mig asså.

FL1: Det var före det.

Per: Mm.

FL1: Du gick upp.

Per: Mm.

FL1: Själv. Och du säger även i den här kroppskamera-filmen, det är inte första gången jag har fått hjälpa henne upp för trappan.

Per: (Ohörbart). Jag tror inte, hon var inte alls asså.

FL1: Mm.

Per: Det är ju jävligt märkligt asså, men det kan ha varit tagit ur nån kontext eller nånting, för det, det är ju inte första gången jag har hjälpt henne uppför trappan liksom.

FL1: Mm.

Per: Jag har inget minne av att jag gjort det, att jag gjorde det den gången, det har jag inte. Asså jag brukar, om man har lyft henne mycket då brukar man ju nästan känna det, att man har lite ont i armar och såna där saker också. Jag hade ingen, ingenting sånt och ont av nånting liksom.

FL1: Mm.

Per: Det.

FL1: Men kan det vara så att ni…

Per: Asså.

FL1: …gick upp samtidigt?

Per: Asså jag vågar inte svara 100 procentigt på det asså, det, mitt minne är att jag gick upp först och borstade tänderna. Och det backas ju upp med, om jag försökte, om jag hjälpt [redacted], det har ju hänt många gånger, då brukar jag oftast ha träningsvärk nästan att jag kånkat på henne och så där, det hade, jag hade ingenting sånt, så att jag, ah, nej, jag tror, det, ganska säker på att jag gick upp först asså, det.

HEMLIG

FL1: Mm.

Per: Asså jag gjorde ju, ah, när jag, jag förstod, så jag gjorde ju allt jag kunde för och hjälpa henne asså, det.

FL1: Men förstår jag rätt då att du, den minnesluckan börjar där vid, ja, på kvällen då när ni sitter och dricker vin och sen är det egentligen första hyfsat klara minnet att du går upp själv?

Per: Mm. Eller ah. Precis. Eller hur. Och sen (ohörbart) igen när jag började filma liksom.

FL1: Mm. Men att du säger på den här kroppskamera-filmen att ni gick och la er tillsammans, för det tänker jag, det är ju närmst i tid till att det hände, så (ohörbart).

Per: Nej. Jag asså, jag, jag har inget minne av att jag har sagt det ens engång. Men om det finns, då har jag ju sagt det, men kan det vara att jag har missförstått frågan eller inte förstått att, att det hade nån betydelse eller nånting, jag vet inte, det, asså jag trodde ju inte att det skulle sluta så här liksom, det sa jag ju i första polisförhören i Solna där. Att det är ju bara och fråga [redacted] när hon vaknar liksom, jag trodde ju aldrig att det skulle sluta så här liksom.

FL1: Och sen fick du som sagt, du gick och la dig…

Per: Mm.

FL1: …själv då...

Per: Mm.

FL1: …och sen vaknade du…

Per: Mm.

FL1: …och då låg [redacted] där.

Per: Mm.

FL1: Och då spelade du in den här filmen?

Per: Mm.

FL1: Och hur, hur lång tid sa du det tog för dig och somna om sen efter, när du spelat in det här?

HEMLIG

Per: Asså jag har inget minne riktigt av det heller asså, asså jag, ja, det enda jag kommer ihåg att jag gjorde det där och sen att jag inte fick nån riktig respons och då var det ingen idé och fortsätta längre liksom och om att jag rulla över på min sida och somna liksom.

FL1: Mm.

Per: Och sen att jag vaknade då vid, bara nåra minuter innan jag ringde 112 liksom, det, det är det jag kommer ihåg, jag vet inte varför jag inte kommer ihåg mer, men hade du frågat mig nån dagen före den här dagen eller nånting, jag hade inte kommit ihåg det heller liksom, det, när det blir så lika liksom, det, dagarna, det går bara i, gick ihop med varandra liksom.

FL1: Får du, då, du sov i ett streck då egentligen från att du somnade om efter den här filmen?

Per: Ja. Ja. (Ohörbart).

FL1: Till?

Per: Ja. Jag tror det. Jag tror det.

FL1: Yes.

Per: Asså så här i efterhand, det är ju självklart att jag inte skulle, asså när, men jag tror ju ändå det var nåt fel liksom, jag trodde bara det var nån liksom att hon var full och det här ingick i vårat liksom vanliga sexliv typ och, och filma och så där liksom, med den, men kronan ramlade aldrig ner liksom, att det var nånting som var fel, hade det gjort det så hade jag agerat på en gång liksom. Och hade jag vetat om att jag, om, att om vart nåt bråk eller då hade jag väl städat innan jag hade, det, (ohörbart), jag kommer inte ihåg nåt, jag kommer inte ihåg. Det enda jag städade var ju i hallen och putta bort och bäddade där uppe, bara för att, där var det ju eller om det var, jag kommer inte ihåg vad som var på golvet, men jag uppfattade det som att det var kanske vinspill eller nåt sånt där och aska, cigarettaska och för jag städade ju aldrig in i vardagsrummet, då. Nämen hade jag gjort nånting medvetet och kommit ihåg det, då hade jag såklart kanske städat efter mig i så fall i vardagsrummet också. Har inte gjort, men det, ja, jag trodde det skulle ordna sig liksom.

FL1: Under natten, asså 22, eller 22:a till 23:e.

Per: Mm.

FL1: Där du har berättat att du spelade in filmen och sen somnade om och så vaknade du och ringde 112, när du såg att det var nåt som (ohörbart).

Per: Ja. Jo. Jag tror att det var det liksom, det.

FL1: För där har vi kunnat se att, du har eller som den aktivitet på din mobil.

HEMLIG

Per: Mellan?

FL1: Under natten.

Per: Vilken tid då?

FL1: Vet inte om du, om du tänker själv, efter själv först.

Per: Nej. Jag kommer inte ihåg nånting asså, det, det är dagens sanning.

FL1: Vi kan ju se att du in, du har inte somnat om direkt efter du spelade in den här filmen.

Per: Nähä.

FL1: För den är ju, den är inspelad runt 23-tiden.

Per: Shit, jag trodde det var 22:30 nånting där.

FL1: Ah. Nämen nånstans där i krokarna.

Per: Ja.

FL1: Och du aktiva din telefon en bra stund efter det.

Per: Efter 23?

FL1: Ja.

Per: Vad gör jag då, ja, jag, jag kommer egentligen inte ihåg asså, det, dagens sanning.

FL1: Mm. Och sen, för det är då bland annat att du tar, du tar fram tele, telefonen, telefonfunktionen.

Per: Som att jag ska ringa nånstans?

FL1: Mm.

Per: Vem fan skulle jag ringa då, ja, nej, jag kommer inte ihåg ett skit asså, ingenting. Har jag, har jag slagit nåt nummer då eller?

FL1: Nej, det tror, tror jag inte vi, tror inte dom har sett det, men att det, det som är konstaterat är att du har tagit upp telefonen, funktionen.

HEMLIG

Per: Ja. Bara startat telefonen eller vad, (ohörbart)?

FL1: Ja. Som, som att man ska ringa ett telefonsamtal, då går man ju in.

Per: Mm.

FL1: Så knappsatsen kommer upp där vad det, telefonboken.

Per: Och vad var klockan då rå?

FL1: Det var 00:37.

Per: Ja. Nej. Jag har inget minne av det alls asså, ingenting.

FL1: Men för du har ju sagt i ett tidigare förhör att du somnade.

Per: Ja. Men jag…

FL1: (Ohörbart).

Per: …jag trodde att jag gjorde det.

FL1: Mm.

Per: Jag trodde det.

FL1: Mm.

Per: För jag har inget minne av det, att jag har, asså det, jag kommer bara ihåg det jag berättat att jag använde först den ena där och, och sen den andra och inte fi, fick nån reaktion från [redacted] liksom och att jag slutade liksom, det, ah, det, det är det, det är det jag kommer ihåg asså.

FL1: Och det tycks inte stämma, att du, det var det sista du gjorde, utan.

Per: Nej.

FL1: Det verkar ju som.

Per: Om jag vart på, jag fattar inte vad fasiken skul, skulle jag ringa nån då rå eller?

FL1: Nej, jag vet inte.

HEMLIG

Per: (Ohörbart). Nej, jag har ingen förklaring till, jag kommer inte ihåg det, nånting asså, det, asså jag, det som jag säger, jag, hade jag förstått att det var nånting allvarligt fel med [redacted], då hade jag garanterat kontaktat på en gång. Liksom det, nu, som livet är nu liksom, vad, vad händ[redacted] är borta liksom, alla våra planer är borta, jag kommer inte ha nåt, kommer ens ha råd och bo kvar i huset, ah men jag har ju allt och förlora på att hon skulle försvinna. Hon hjälpte mig ju mycket liksom, för vi, det finns inga, jag har, absolut ingen motivation eller anledning liksom.

FL1: Och så har du berättat att du vaknade sen på morgonen och förstod att nåt, det var, det var först då du förstod att nånting inte stod rätt till.

Per: Ja. Ja.

FL1: Och då ringde du 112 nästan på en gång.

Per: Ja.

FL1: Ja. Och likadant där kan vi se att, du har vart inne på telefoni, funktionen.

Per: När jag ringde?

FL1: Nästan, nästan, vad blir det, näst, ja, det var 50 minuter innan du ringde 112.

Per: 50 minuter innan?

FL1: Du ringde noll, 04:53, ringde du 112 och 04:04 öppnade du upp telefoni-funktionen i telefonen.

Per: Men jag har för mig att jag ringde 04:30 till, till 112.

FL1: Det är registrerat 04:53.

Per: Ah, asså det här är helt nya grejer för mig asså, jag har inget minne av nånting sånt alls asså, i mitt huvud, det. Nej. Jag har inte det. Asså mitt minne var att klockan var typ halv fem när jag ringde och att det enda jag gjorde innan dess var och försöka väcka henne med en blöt handduk, asså jag gav mig inte ens tid och sätta på mig kalsonger eller nånting, det, ja, jag har jättesvårt för. Skulle jag har startat telefon eller bara hållit i telefon eller?

FL1: Nej. Asså gått in i tele, telefon-funktionen, en aktiv sån handling.

Per: Och, och som att jag skulle ringa nån då eller?

FL1: Ja. Som att du ska, ja, som att du ska, ja, precis, som att du ska ringa så trycker man ju på en telefonsymbol oftast.

HEMLIG

Per: Ja.

FL1: (Ohörbart) då kommer upp så man kan slå in telefonnummer eller gå in i telefonkatalogen.

Per: Gjorde jag det fem över fyra?

FL1: Ja.

Per: Asså jag kommer inte ihåg, jag kommer inte ihåg nånting, inte ett skit, jag kommer inte ihåg att jag sa nånting till polisen heller, det, det enda jag kommer ihåg att jag satt i köksbordet och pratade med ambulanspersonalen där och dom var kvar tills [redacted] kom. Det, jag kommer fan inte ihåg asså, det, det låter helt jävla märkligt asså, det är absolut inte min, utan min minnesbild är att jag, när jag vaknar till och hon låg så stilla och orör att, att jag tyckte att det inte var normalt liksom, att jag agerade på en gång.

FL1: Mm.

Per: Ah men hade jag, annars hade jag ju, kanske gått upp och städat och satt på mig, det, ah, det var fan var, jag vet inte.

FL1: (Ohörbart).

Per: Jag vet inte.

FL1: Vad var det, du beskriver det så, så gott du kan, vad gjorde du från ögonblicket att du vaknade på morgonen?

Per: Ah men, asså det är ju lite rörigt i huvet asså, det, mitt minne är ju att [redacted] ligger kvar i den positionen, med, liksom, som jag, jag tog ju isär hennes ben och lite grann och så ju, att hon låg kvar i den positionen och att jag tänk, kände, det här är inte normalt liksom, jag hörde ju att hon andades och allting. Men att hon skulle legat stilla så länge, det, det var bara det så, det var bara den tanken som kom i mitt huvud att det känns inte normalt och då kanske jag försöka väcka henne, det kommer jag inte heller ihåg asså, det enda jag kommer ihåg att jag var ut och hämtade liten handduk som jag fuktade med vatten. Asså min tanke att jag agerade liksom jäkligt snabbt asså, men jag förstod ju att det, för då började ju tanken komma tillbaka till att hon hade beklagat sig över huvudvärken och då, då börjar jag tänka på det där nästan med, med hjärnblödning liksom, det, liksom jag är ingen kallhamrad person liksom, det, jag är, jag ringer mina föräldrar varje morgon klockan nio och vi är väl liksom och barnen och autogiro på Unicef och (ohörbart).

FL1: Men förstår att vi, att vi tar upp det här Per, eftersom du har sagt att du, du vaknade, såg att nåt var fel…

HEMLIG

Per: Mm.

FL1: …du ringer 112 nästan omgående.

Per: Mm.

FL1: Men sen har våra tekniker som håller på med och kolla i telefoner och sånt.

Per: Mm.

FL1: Konstaterat att du har använt telefonen nästan 50 minuter innan du ringer 112.

Per: Asså jag förstår inte vad jag har gjort för nånting, för jag har inte ringt till nån ju. Vad fan har jag gjort då, jag, jag har ingen aning, aning liksom. Nej, jag har inte det, det, då är det nånting fel i huvet på mig liksom eller nånting, det, det, jag kommer inte ihåg. Det, det är som jag säger där, min, min minnesbild är ju att jag agerade snabbt asså, när jag förstod att [redacted] inte var sjyst.

FL1: Mm.

Per: Det, det, det, och att jag stod och drog ner henne liksom och körde HLR liksom och, och bara sprang ju ner och öppna i kalsongerna liksom för ambulansen.

FL1: Hur pass berusad var du vid den här tiden?

Per: Nämen jag, det är ju svårt för mig och säga, men jag tror inte jag var så berusad asså, inte för att jag skulle, jag skulle inte vågat kört bil asså.

FL1: Mm.

Per: Men jag var väl inte helt nykter, det tror jag inte.

FL1: Om du drack tre, tre till fyra glas vin under den här kvällen.

Per: Mm.

FL1: Och du gick och la dig klockan nio.

Per: Ja.

FL1: Och man bör vara i princip helt nykter…

Per: Ja.

HEMLIG

FL1: …framåt fyra-tiden på morgonen.

Per: Ja. Man tycker ju det. Om jag inte fick i mig mera och jag, det kan ju vara så.

FL1: Mm.

Per: Ett glas till eller så där, men, asså jag, jag uppfattar mig inte som påverkad, jag var mer i chock liksom.

FL1: För jag tänker, eftersom du, du har den här minnesluckan under kvällen, men samtidigt säger du att du drack tre till fyra glas vin.

Per: Ja.

FL1: Var liksom, vad får du det här tre till fyra glas vin ifrån, eftersom du har ett, ett gäng timmar när du inte minns nånting?

Per: Ah men jag, jag brukar undra väl mer på liksom att jag, jag kommer ju ihåg att jag filmade liksom och, och hur jag gjorde med, med massageapparaten och det här liksom, jag kommer ihåg att jag smörjde in den dära och det kommer jag ju ihåg liksom.

FL1: Mm.

Per: (Ohörbart) det undrar jag väl, det på liksom att, ah, nej, ja.

FL1: Mm.

Per: Nej, det kan ju vara mer också, det är, det säger jag ingenting om liksom, det, jag brukar inte dricka så mycket liksom, ja, jag kan lämna, lämna kvar i glaset liksom och.

FL1: Mm.

Per: Nej, jag har inget svar på det ärligt talat, det är helt, det är helt nya uppgifter för mig.

FL1: Mm.

Per: Asså för min sinnesbild är att jag gjorde allt, att jag agerade snabbt asså, för att hade jag inte gjort det då hade jag väl kanske satt på mig byxor åtminstone eller.

FL1: Ja.

Per: Asså i det stora hela, jag tycker, stora hela, jag tycker inte jag har gjort asså nåt större fel asså, det som kan gräma mig det är ju det där i efterhand att jag, ah men [redacted] kanske redan

HEMLIG

var, hade nån blödning liksom redan under natten där att, det hade kanske kunnat blivit annorlunda om jag hade förstått det, men jag har aldrig förstått det liksom, att det var nåt fel på henne, det har jag inte, det, det är dagens sanning asså, för, hade jag gjort det så hade jag agerat mycket tidigare liksom, det, eller liksom, ja, man lever väl min egen undergång redan nu liksom, det [redacted] är borta, men det, det kommer ju fan bli min egen undergång själv liksom, jag vet inte, ska jag klara mig själv liksom.

FL1: Vad är det som kan ha, vad är det som kan ha hänt då här, asså vad…

Per: Asså min.

FL1: Hon har [redacted] har, (ohörbart) nåt form av trubbigt våld mot huvudet.

Per: Mm.

FL1: Vad, vad kan det vara?

Per: Ah men min teori är ju att hon haft nåt, att om hon klagade tidigare under veckan på huvudvärk och hon är en tuff tjej liksom och kla, beklagade sig inte, hon sa till och med och hon säger inte i första taget att om, det känns nästan som, som nånting är fel i huvudet och jag försökte få henne till sjukh eller till vårdcentralen eller ringa 1177. Det, så min teori är ju att hon har haft nån mindre blödning och sen kanske hon har ramlat eller slagit i nånstans på fyllan och kommit upp och lagt sig och sen har jag, att hon har fått mer blödning under natten där asså, det, det, det är vad jag tror.

FL1: Men och samtidigt skulle man ju kunna tänka sig att du, du har en minneslucka under ett antal timmar, grannarna har vittnat om att du har skrik, man hör duns, liksom hårtuss.

Per: Mm.

FL1: Det finns många vittnen som berättar om att du har varit våldsam mot [redacted] tidigare och även om du inte haft nåt uppsåt att hon ska skadas, att det har vart nåt, nån, nån slags handgemäng.

Per: Nej. Nej. Det.

FL1: Du har ju sagt att du, du har kunnat ta tag i [redacted].

Per: Ja. Det, jo, precis.

FL1: Ah. Mm.

Per: Det bara liksom, ah men hör vad jag säger liksom, så typ, men hör vad jag. Det är allt liksom. Asså man ska ju också få fram liksom i den här bilden att gärna det, jag har ju gjort så

HEMLIG

jäkla mycket för [redacted] också liksom och verkligen velat hennes bästa och det är ju samma från hennes sida liksom, hon, när jag fyllde 60 då, det var ju hur, hur mycket rosor som, rosor som helst jag fick då. Och det är ungefär som vi haft ett kärleksfullt liv också liksom, det, det, ja, mycket kärleksfullt liv asså, det, jag tror inte det är många som har fått vart med om den kärleken som hon, det var ju hon och jag i vått och torrt asså. Sen ser jag ju också att det ser kon, asså det här med historik och sånt där, men det finns ju en historik också som är uppböjd liksom med, jag menar [redacted] gick ju på antabus i flera år, hon vart ju ertappad på jobbet där och lukta, att hon luktade, då vart hon ju skickad till företagsläkaren och han satte ju henne på antabus, då gick hon i flera år och det har aldrig vart så lugnt i familjen nån gång egentligen asså. Så jag (ohörbart) försökt och hjälpa henne och det var ett kärleksfullt asså, så det. Jag håller med om att jag kan bli högröstad asså och med, som jag säger, jag, jag brukar kunna stå för vad jag har gjort asså och vad jag säger.

FL1: Men du, det är ju så att du har ju, du berättar mycket om att, att det har vart väldigt kärleksfullt förhållande.

Per: Ja.

FL1: Ni älskar varandra och.

Per: Mm.

FL1: Samtidigt har du berättat i tidigare förhör att [redacted] kunde vara väldigt elak.

Per: Ja. Ja. Hon.

FL1: Fast du inte är elak, för du, du har inte i dig.

Per: Nej. Nämen precis.

FL1: Och självklart förstår jag att alla personer har väl fler sidor och liksom flera sinnesstämningar, man kan vara i, inte alltid kärlek och röda rosor i dom, men det finns ju flera inspelningar där du säger en hel del saker som.

Per: Ja. Jag skäms ju över dom här orden jag har valt där, men.

FL1: Och det finns vittnen i form av grannar, släktingar.

Per: Släktingar?

FL1: Journalanteckningar.

Per: Släktingar och.

HEMLIG

FL1: Ja. Som, som berättar att det har varit våldsamheter i er, er relation.

Per: Nej. Det måste jag få bemöta i så fall, för det stämmer inte asså. Det, det snarare tv, asså tvärtom i, jag tycker (ohörbart) vart snällare än jag mot [redacted] släkt asså, jag har ställt upp på allt möjligt asså. Och jag menar nu sist här skulle [redacted] åka upp och hälsa på sin mamma och det på, i Väddö och då skulle hon väl vara kvar två nätter var det bestämt, men då ringde hon ju och bestämde att hon ville komma hem liksom och tyckte att det var, var väl tråkigt och vart ju, kunde hon ju inte dricka nåt vin heller. Men det skulle inte förvåna mig om [redacted] väljer och se att det är jag som ligger bakom det liksom, hon vill väl skydda Be, [redacted] rykte också, Ville aldrig förstå riktigt.

FL1: Nej. Dom här, jag ska, jag kan ge dig exempel bara på…

Per: Mm. Gör det, jag blir så förvånad.

FL1: …exempel på vad du säg, vad du kan säga till [redacted].

Per: Ja. Jo, jag vet.

FL1: Och som, och jag menar inte att det här definierar hela dig som person men, jag menar att såna här saker säger man inte till nån i en sund och kärleksfull relation. Du sa som, dumknulla dig jävla horjävel, elak jävla fucking jävla hora, dumhora, din dumma fan, en fitta som du.

Per: Jag vet.

FL1: Nolla, horunge, den slöaste fitta som gått i ett par skor, du är ingen fucking jävla kvinna du är en ful jävla människa och behöver hur mycket jävla tid som helst och göra sig fin och jag menar vart enda ord jag säger, det är bäst för dig och vara lite snäll mot mig, suga min kuk, jag knullar dig, jag använder, använder ditt jävla äckliga fitthål. Och det, och här, innan du (ohörbart) det.

Per: Ja.

FL1: Jag förstår att man bråkar i en relation och är arga på varandra.

Per: Mm.

FL1: Men här, är det här kärlek?

Per: Ja. Asså jag förstår när du läser det så där, att det låter jäkla konstigt asså, men om du också, om vi skulle, om jag skulle få tillbaka min telefon så skulle jag ju också kunna visa upp hur många SMS som helst, som är åt det andra hållet. Så att det här är ju liksom under nåt bråk liksom och jag är grov i munnen, jag skäms ju över, när jag, jag kunde knappt sitta kvar

HEMLIG

när hörde det själv liksom, så jag skäms ju över det. Men många av dom här sakerna som jag hörde på det här bandet så håller jag ju med, asså att jag förstod ju vad jag menade liksom. Men det, men, asså ja, tänk om, om du tar fram dom där så kan jag ta fram 10 tusen andra liksom.

FL1: Men anledningen av att jag tar upp det här, är bara för att du, du framhäver väldigt mycket hur, dels hur elak [redacted] kunde vara.

Per: Hon kunde vara det.

FL1: Ja. Samtidigt som du är ingen elak person…

Per: Nej.

FL1: …du är, du har det inte i dig.

Per: Mm.

FL1: Medans det, då har [redacted], hon var elak.

Per: Mm. Ah men jag reagerade.

FL1: Ja, du. Det, då reagerar vi på att, det, det (ohörbart) nyanserad bild tänker vi.

Per: Nämen asså under fy, 40 år nästan liksom, det är klart att vem, vem går oberörd, man sårar ju varandra liksom och det och sen kanske man tar kanske lite vin och sen har man gått och burit på nånting liksom som och sen kommer det ut som explosioner liksom, det, det är så jag kan förklara det, jag skäm, ingenting jag är stolt över dom här ordvalen liksom, det är absolut inte, men jag hävdar ju liksom att det har ju vart 99 procent har det ju vart mycket jäkla kärlek också och hjälpa varandra på alla sätt och vis. Hon har ju följt med mig till hjärtläkaren och menar när jag fyllde 60, ni skulle sett, det kanske går, kanske finns på Insta eller nånting asså vilken jäkla blommor jag fick av henne.

FL1: Men det ifrågasätter vi inte.

Per: Nej. Nämen.

FL1: Det, så var det säkert också.

Per: Ja. Men sen.

FL1: Men vi, som sagt, personer har flera olika sidor.

Per: Mm. Nämen så är det ju, så att det, det kan abs, och det har inte jag förnekat på nåt sätt att, jag menar det blir ju som och det gäller väl vem som helst liksom om man går, man lever tillsammans och till slut så blir man irriterad, (ohörbart) sak, men man säger ingenting och sen liksom så byggs det upp en grej och sen kanske man tar lite vin och då kommer grejerna liksom, så har det vart för mig och så blir jag högröstad och, och ful i munnen liksom och så har det vart, men är det, 99 procent har det också vart ett, när jag ska gå och jobba, jag fick en puss, puss på kinden, jag menar [redacted] ringer till mig hela tiden när jag jobbar liksom och var jag ute på lantstället så var det ju alltid god morgon, sovit gott, god natt. Det, så det har funnits mycket kärlek asså, så det, det, man kan väl se det som så att, att det fortfarande finns känslor kvar efter 40 år, det är ju fantastiskt egentligen.

FL1: Men du menar att du har under dom här, dom här åren kunnat och jag skulle kalla misshandla [redacted] verbalt men, med såna här ord, som jag läste upp. Men du skulle aldrig göra henne?

Per: Ja. Nej, absolut inte.

FL1: Nej. Vi kanske är klara.

FL2: Mm. Jag har ingenting.

FL1: Nej.

FL2: Inte du?

FL1: Nej. Har du nåt Per som du?

Per: Nej. Asså, nej asså det var ju lite nya grejer det där med mobiltelefonen, det var helt och hållet nytt för mig, så det. Ja.

FL1: Mm. Men då, har du nåt?

ADV: Nej. Ingenting.

FL1: Nej. Men då tänker jag att vi avslutar förhöret nu.

Per: Okej.

FL1: 12:00.

Polisen

Dialogutskrift förhör 9 med Per

2024-07-10

Signerat av

Signerat datum

Enhet
Region Stockholm, BINR 8 PO Sthlm Nord

Diarienr
5000-K350152-24

Originalhandlingens förvaringsplats	Datum	Tid
	2024-09-16	14:44

Involverade personer	Personnummer/Orgnr	Roll
Forsberg, Per		Berörd person

Involverad personal	Funktion
Susanne Wide	Uppgiftslämnare

HEMLIG

Ärendenummer: K350152-24
Hörd person: Per Forsberg
Förhörsdatum: 24-07-10
Förhörsledare, FL1: Kristina Montalto
Biträdande förhörsledare, FL2: Robert Wikström
Övriga närvarande: Försvarare
Utskrivet av: u0098515

FL1: Då inleder vi förhör med Per Forsberg. Klockan är så mycket som kvart över tio. Närvarande är hans försvarare Johanna och förhörsledare är Kristina Montalto och Robert Wikström. Som jag nämnde där innan att du har ju varit med om en del förhör nu, känner du att jag behöver påminna dig om vilka rättigheter om vilka rättigheter du har under ett förhör eller känner du att du har koll på dina rättigheter vid det här laget?

Per: Ja jag tycker det.

FL1: Du tycker det?

Per: Ja.

FL1: Att du har rätt att ha din försvarare närvarande och du behöver inte yttra dig gällande det du är misstänkt för.

Per: Nej.

FL1: Om du inte vill.

Per: Nej.

FL1: Det är, det är en rättighet du har.

Per: Ja.

FL1: Du har rätt att ta del av utredningen. Såvida det inte är men för utredningen, exempelvis.

Per: Jajamän.

FL1: Mm.

Per: Nej det…

FL1: Du känner att du har koll på dina rättigheter?

Per: Jag tycker det asså…

HEMLIG

FL1: Ja, mm.

Per: …Ja det.

FL1: Mm.

Per: Mm.

FL1: Du har din försvarare närvarande…

Per: Jajamän.

FL1: …Som hjälper till annars.

Per: (Ohörbart).

FL1: Ja precis, ja. Det vi kommer gå, vi kommer gå igenom en del saker idag Per och inledningsvis du är fortsatt misstänkt för mord. Så det finns ingen förändring gällande den misstanken så du är fortsatt misstänkt för det.

Per: (Ohörbart) ja.

FL1: Mm. Och vi kommer, vi kommer att prata om vissa saker gällande den misstanken också under det här förhöret men idag så kommer vi att fokusera på det andra som du är misstänkt för, alltså grov våldtäkt. Det är en annan misstanke som du också är misstänkt för. Och då, då tänkte jag såhär att kan vi, jag kommer be dig att börja berätta från att ni gick upp på kvällen, nu pratar vi om den 22 mars här i år. Så att om du kan börja från att ni gick, lämnade öv, undervåningen och gick upp till övervåningen och så berättar du därifrån?

Per: När vi är uppe på övervåningen (ohörbart).

FL1: Ja men asså från att, ni var ju nere, i, i tidigare förhör så har du ju berättat att ni var nere i vardagsrummet…

Per: Ja.

FL1: …Och tittade på tv och, och så.

Per: Ja, ja.

FL1: Men om du berättar liksom från att ni var där nere till dess, asså börjar där och berätta när ni gick upp och, och allt som hände där uppe på övervåningen.

HEMLIG

Per: Ja.

FL1: Mm.

Per: Ja asså mitt minne är ju att, att jag gick upp först.

FL1: Mm.

Per: Vid, runt niotiden där.

FL1: Mm.

Per: Och borsta tänderna och gick och la mig. Och somnade fort alltså.

FL1: Mm.

Per: Och sen är, att jag vaknade till, jag, om, ja vid halv elva där (ohörbart) och då låg ju [redacted] där bredvid liksom.

FL1: Mm.

Per: Så jag vet inte hur hon har tagit sig upp eller, det har jag ingen, för jag var inte där nere liksom.

FL1: Mm.

Per: Och, nej men vi, vi brukar ju ha ett sånt sexliv liksom att vi har ju varit tillsammans i 38 år nu liksom.

FL1: Mm.

Per: Så det gäller ju att hålla livet igång liksom. Sexlivet då det har ju varit gemensamt sådär att, ja, använda massageapparat och så där.

FL1: Mm.

Per: Och jag (ohörbart) var väl lite sugen på det och jag tänkte att hon, att jag skulle väcka henne helt enkelt liksom (ohörbart).

FL1: Mm.

Per: Hon börjar ju med en mindre, liksom mindre och, ja asså jag, kommer ju bara ihåg liksom bitvis av det där. Och sen kommer jag ihåg att jag, jag liksom fick väl ingen reaktion

HEMLIG

så tänkte jag väl att hon, hon, hon gillar ju lite större också, grejer, om man säger så. (Ohörbart) ja det här var ju sån här dildo som vi har använt hela tiden hon och jag liksom.

FL1: Mm.

Per: (Ohörbart) så att jag, jag har för mig att jag smörjde in den med någon krä, hudkräm eller någonting. Bara för att det inte skulle göra ont eller något sånt liksom. Det är väl ungefär det jag kommer ihåg alltså.

FL1: Mm.

Per: Och sen att hon snarkade liksom. Och liksom, och jag, jag brukar ju, när jag snarkar, jag har ju sån här (ohörbart) maskin. Då brukar hon ju dra den på mig för att hon ska kunna sova, sova och sådär. Och jag tänkte hon bruk, hon har ju haft den någon gång också så jag tänkte ja men jag (ohörbart) hon får ha den där liksom hon andades ju jättestarkt liksom.

FL1: Mm.

Per: Och jag uppfattar det som hon sov. Och, med andning och, andningen var ju inget svag eller på något sätt liksom.

FL1: Mm.

Per: Det är egentligen dom minnena jag har.

FL1: Mm.

Per: Och sen att jag, när det inte vart någon reaktion asså jag har ingen riktig tidsuppfattning heller om det.

FL1: Mm.

Per: Men när jag inte fick den reaktionen så slutade jag och, så jag hade ju ingen, planen var ju att hon skulle vakna och jag skulle få vara med också.

FL1: Mm.

Per: Men det vart ju aldrig så utan då, då slutade jag och somnade liksom.

FL1: Mm.

Per: Och jag har för mig att jag, sen fick jag ju höra att jag hade varit aktiv på telefonen men alltså det enda jag kan tänka mig att jag har gjort, att jag har tittat vad klockan har varit, det är

HEMLIG

det enda jag kan tänka mig liksom. Jag har inget minne av att jag, har ringt eller gjort något annat alltså.

FL1: Mm.

Per: Jag har absolut inte uppfattat att [redacted] var i fara på något sätt.

FL1: Mm.

Per: Jag skulle aldrig göra det liksom.

FL1: Mm.

Per: (Ohörbart) 38 år liksom, tillsammans varför skulle jag skada henne liksom?

FL1: Mm.

Per: Det, vi var ju allt för varandra liksom.

FL1: Mm.

Per: Ja och sen, men då låg (ohörbart) när jag vaknade till sen då, då var väl klockan, ja det var ju strax innan jag, jag ringde 112 då.

FL1: Mm.

Per: Och då låg ju (ohörbart) att jag tyckte att det var onormalt att ligga stilla i samma position så länge liksom.

FL1: Mm.

Per: Och då började jag ju liksom försöka väcka henne liksom och, ja men det, jag vet inte jag tänkte bara ja men en blöt handduk liksom. Nu kanske den inte vart så himla blöt men jag vet inte jag tänkte väl på att jag inte ville blöta ner sängen liksom jag vet inte hur jag tänkte men så var det (ohörbart).

FL1: Mm.

Per: Men det, hon andades ju jättestark, asså, starkt liksom jag, jag såg ingen skador eller någonting på henne. Inget blod ingenting.

FL1: Nej.

HEMLIG

Per: Och då började jag ju bli riktigt rädd liksom när jag inte kunde väcka henne men, så, det där, det har ju hänt många gånger förut med [redacted] också, jag har väl någon bild som jag tog på min telefon när hon ligger utslagen att man inte får kontakt med henne och hon, vid något tillfälle så (ohörbart) ihop i köket och då ringde vi [redacted] och frågade vad jag skulle göra liksom.

FL1: Mm.

Per: Men jag började ju bli jävligt orolig för jag gjorde ju liksom, jag tyckte att fan det är inte, ligga still så här länge liksom.

FL1: Mm.

Per: Så jag uppfattade aldrig liksom att det var nå (ohörbart) men då börjar ju (ohörbart) och då börjar jag ju bli jäkligt (ohörbart) då ringde jag ju på en gång liksom.

FL1: Mm.

Per: Och sen följde jag ju hans instruktioner och då drog jag ju ner henne på säng, från sängen.

FL1: Mm.

Per: Och det var ju det han sa liksom att jag skulle göra.

FL1: Mm.

Per: Och sen gjorde jag ju HLR och sen även försökte jag göra, blåsa in luft i, i, ja, hålla för näsan och…

FL1: Och blåsa in luft i, i munnen?

Per: Ja, ja.

FL1: Ja, mm. Mm.

Per: Och sen, jag, jag, det (ohörbart) jag satte på mig några kläder knappt jag hade ju bara kalsonger och, så.

FL1: Mm.

Per: Ja. Ja och sen har jag, jag har ju (ohörbart) för mig att om det kan ha kommit liksom nåt blod på benet när jag drog ner henne på golvet att jag, torkade bort det med den där handduken som fanns där inne då.

HEMLIG

FL1: Mm.

Per: Men det var bara en reaktion liksom, det gjorde jag bara i farten på väg ner till, så jag tog mig aldrig någon tid och städa eller någonting sånt där liksom.

FL1: Mm.

Per: Utan det vart bara en reaktion att jag tänkte om det kom en, det ser ju inte, ja det ser ju inte trevligt ut med, jag visste inte var det kom ifrån heller riktigt egentligen jag menar det, kvinnor kan ju ha blödningar på…

FL1: Mm.

Per: …Naturliga sätt också liksom.

FL1: Mm. Okej så, så, så din minnesbild är att du vaknar upp i sängen…

Per: Mm.

FL1: …Och då ligger [redacted]?

Per: Bredvid.

FL1: Bredvid där, ja.

Per: Ja.

FL1: Och du sa runt halv elva tiden, ungefär?

Per: Ja.

FL1: Hur, hur visste du att klockan var just halv elva då?

Per: Nej men om jag fick det från telefonen där eller någonting (ohörbart).

FL1: Mm. Och vad gjorde du, precis, om du berättar så detaljrikt som möjligt, vad gjorde du exakt då när du vaknade? Vid halv elva tiden?

Per: Ja men jag, (ohörbart) tog den där dildosen och, och, ja tog saliv på den bara.

FL1: Mm.

Per: Och gjorde såhär…

HEMLIG

FL1: Vilken dildo är det du pratar om då?

Per: Ja det är ju den här (ohörbart) den som är köpt liksom.

FL1: Hur ser den ut?

Per: Ja den är ju, gul, genomskinlig, silikonaktig liksom.

FL1: Mm, mm.

Per: Och, jag drog väl bara trosorna åt sidan liksom vad jag kommer ihåg.

FL1: Mm.

Per: Sen försökte, ja körde lite då.

FL1: Mm, klev du ur sängen eller var du kvar i sängen liksom vad gjorde du?

Per: Nej jag låg vid fotänden då liksom.

FL1: Mm. Lämnade du sovrummet någon gång?

Per: Nej jag kan inte svara på det faktiskt.

FL1: Nej.

Per: Jag har inget minne (ohörbart).

FL2: Var förvarar ni dildosarna?

Per: Jag har för mig att dom låg, jag är inte hundra men, det, dom [redacted] hade dom i sin tror jag. Men det, jag, jag la väl dom där det är närmast mig där liksom.

FL1: Mm.

Per: Men jag har ju även en, en film som jag har sparat liksom.

FL1: Mm.

Per: Där det visar liksom att, att vi använder (ohörbart) hon är med på film och…

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: …Att hon (ohörbart).

FL1: Men, men, men just den här kvällen så, så, så tog du den här liksom genomskinliga silikon-aktiga…

Per: Mm.

FL1: …Dildosen.

Per: Mm.

FL1: Och du sa att du spottade lite saliv på den?

Per: Ja eller sög på den (ohörbart).

FL1: Sög på den lite grann?

Per: Ja.

FL1: Ja och, och, och var det liksom, från att du vaknade liksom, var det nästan på en gång du gjorde det här?

Per: Ja jag tror det.

FL1: Ja, och hur var [redacted] då?

Per: Ja men då, då låg hon i den där positionen.

FL1: Mm.

Per: På rygg liksom bredvid.

FL1: Mm.

Per: På sitt ställe där.

FL1: Mm. Och när tog du fram liksom telefonen i det här?

Per: Ja jag vågar inte svara på det riktigt om jag gjorde det på en gång eller någonting liksom, det, jag, asså det, det är lite bild, minnesbilden är ju lite, först hade jag ju dragit, tagit några glas vin och sen jag vet inte om mina mediciner också kan ha spelat någon roll med det där asså för jag vet ju att, när [redacted] och jag drack så kunde jag liksom, jag, jag kände ju av ett glas jag frågade känner inte du av den, ett glas men hon kände inte av som jag kände av.

HEMLIG

FL1: Mm. Mm.

Per: Så men asså det jag vet är att jag har absolut inte haft något uppsåt att skada henne liksom.

FL1: Mm.

Per: Jag menar hon var ju den som, hon var ju med mig till hjärtläkaren.

FL1: Men om vi håller oss till den här händelsen här nu då Per?

Per: Mm.

FL1: Okej så du, du använder den här genomskinliga dildosen?

Per: Mm.

FL1: Och [redacted] var som vanligt? Sovande?

Per: Ja jag uppfattar…

FL1: (Ohörbart).

Per: …Asså hon hade ju druckit så jag uppfattade henne bara som att hon sov (ohörbart).

FL1: Mm. Och hur upplevde du hennes andning då när du använde den här första (ohörbart)?

Per: Ja men jag uppfattade henne som (ohörbart) var liksom lite mer snark, snarkade lite mer än vanligt.

FL1: Mm. Mm.

Per: Men hon låg ju på rygg och hade druckit liksom så jag uppfattade det aldrig som nåt.

FL1: Mm. Och hur länge använde du dildosen?

Per: Asså jag har jävligt svårt med tidsuppfattningen där alltså.

FL1: Mm.

Per: Jag kommer bara egentligen ihåg byt, asså det jag berättade det bytet att jag började med och sen…

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: …Gick över till en större att jag, att jag…

FL1: Mm.

Per: …Ja då gick jag, måste jag väl ha gått ur, hå, gått ur var, sovrummet och hämtat för jag tror den där hudkrämen låg väl i, i vardag, i, nej i vardagsrummet, badrummet där uppe.

FL1: Ja. Vad, vad är det för slags hudkräm?

Per: Ja men det var ju någon liten flaska jag hittade bara, det är bara.

FL1: Vart hittade du den i badrummet?

Per: Asså jag, jag kommer inte ihåg, jag kan inte säga hundra men, det borde ha varit vid spegeln där asså.

FL1: Vid typ handfatet då?

Per: Vid handfatet ja.

FL1: Okej i något skåp eller någon låda eller stod det framme eller?

Per: Nej jag tror att den stod framme, annars…

FL1: Mm.

Per: …För jag, jag tog…

FL1: Hur såg flaskan ut?

Per: Men det var en liten.

FL1: Ja.

Per: Som en liten tub, tub var det.

FL1: Mm, mm. Okej. Hur, hur gjorde du när du liksom satte handlotionen på dildosen? Liksom hade du dildosen med dig dit eller hämtade du hud…

Per: Nej jag tror jag tog, hämtade hudkrämen.

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: Och, ja (ohörbart) ketchup och senap liksom.

FL1: Ja men precis, och, och vad hände med den här lilla flaskan sen då?

Per: Nej jag kommer inte ihåg.

FL1: Nej.

Per: Faktiskt det gör jag inte.

FL1: Mm. Okej, så du använder den här genomskinliga silikonaktiga dildosen, först?

Per: Mm.

FL1: Och, och vad händer sen då? Efter det? Efter du använde den?

Per: Nej men då, jag, jag ville ju att hon skulle vakna liksom.

FL1: Mm.

Per: Men jag uppfattade det liks, jag måste ju ha uppfattat som att ja men jag tar den här lite större för att det känn, att hon vaknar av den då liksom.

FL1: Mm. Och den större…

Per: Ja den var ju tjockare då liksom.

FL1: Och hur ser den ut?

Per: Ja den, det är ju egentligen ingen dildo, men det är ju någonting vi har köpt på, ja om det var Läkarmissionen eller Erikshjälpen, det är ju mer som en, en plast grön, grönsak kan man ju säga liksom.

FL1: Mm.

Per: Så den är ju lite tjockare och…

FL1: Mm. Och sen då använde du den?

Per: Ja.

FL1: Förde du upp den också i [redacted]?

Per: Ja, ja.

HEMLIG

FL1: Ja.

Per: (Ohörbart) gjorde jag ju.

FL1: Mm. Och hur länge…

Per: Va, tanken var ju att jag skulle…

FL1: Ja.

Per: …Smör, därför att jag smörjde för att det inte skulle…

FL1: Mm. Mm.

Per: …Skada någonting liksom.

FL1: Mm. Smörjde du, smörjde du den här också? Alltså båda två?

Per: Nej den ena var ju med saliv då liksom.

FL1: Så den silikonfärgade var med saliv?

Per: Ja.

FL1: Och sen den här grönsaks…

Per: Ja.

FL1: …Den var med hudlotion?

Per: Ja.

FL1: Ja. Okej.

Per: Asså jag uppfattade aldrig liksom att det, och sen det här var ju liksom en del i vårt sexliv också liksom så det var inget.

FL1: Mm.

Per: Det var absolut inte min tanke att jag skulle skada henne på något sätt.

FL1: Nej, nej. Och, och hur länge höll du på med den här grönsaken?

HEMLIG

Per: Asså jag, jag kan inte, vågar inte svara på det. Faktiskt.

FL1: Mm. Utöver dom här två dildosarna, gjorde du någonting mer? Där för att få, få henne att vakna?

Per: Jag har inget minne av det alltså.

FL1: Mm.

Per: Jag kan ha gjort det men…

FL1: Mm.

Per: …Kanske tog henne på brösten eller jag…

FL1: Mm.

Per: …Jag har inga klara bilder asså…

FL1: Nej.

Per: …Det, det är inte, först hade jag ju vaknat, va, vaknat och sen, ja sen hade jag ju druckit lite grann och…

FL1: Mm.

Per: …Ja (ohörbart) det var den enda tanken som snurrade i huvudet på mig var att jag skulle, att vi skulle ha lite sex och jag ville väcka henne på det här sättet liksom.

FL1: Mm. Mm.

Per: Och jag ve, jag vet ju att hon uppskattar ju dom där också liksom…

FL1: Mm.

Per: …Så att det.

FL1: Mm. Men gjorde du någonting med liksom dina fingrar eller liksom…

Per: Ja det är möjligt att jag kan ha gjort någonting men jag har inget direkt minne av det.

FL1: Nej. Nej.

Per: Men jag, det skulle ju förvåna mig (ohörbart) att jag gjort någonting…

HEMLIG

FL1: Mm.

Per: …För att skada henne liksom…

FL1: Mm.

Per: …Det.

FL1: Mm, jag förstår.

Per: I så fall skulle det kunna ha varit att ja jag vet inte…

FL1: Mm.

Per: …(Ohörbart) massera klitoris eller någonting, jag vet inte…

FL1: Mm.

Per: …Något sånt.

FL1: Mm. Rörde du vid henne på något annat sätt än liksom vid hennes underliv?

Per: Jag har inga, jag har inga klara bilder av det alltså.

FL1: Nej, nej. Mm.

Per: Jag har inte det alltså jag, jag (ohörbart) jag var så himla säker på att det inte var något fel på henne.

FL1: Mm.

Per: Jag var så jäkla säker.

FL1: Jag tänker du har ju berättat att, att det här är, bru, såhär brukar ni göra.

Per: Mm.

FL1: Hur…

Per: Asså inte alla gånger.

FL1: Nej, nej men du har berättat att det inte är första gången?

HEMLIG

Per: Nej, nej, nej. Nej.

FL1: Nej, att det är liksom en, en överenskommelse ni har?

Per: Ja.

FL1: Att, att (ohörbart) hon är okej med det här.

Per: Ja, ja. Asså det, det var därför jag tog upp det där med den där, den där filmen jag har sparat för där, där…

FL1: Mm.

Per: …Ser man ju även att hon, ja men hon gillar (ohörbart) kommer liksom.

FL1: Mm, okej. Mm.

Per: Och, och jag säger väl när hon har kommit så, ja men nu är det min tur eller någonting (ohörbart).

FL1: Mm. Och när vi har det på tal jag tänkte det här med, med att ni brukade göra såhär, hur, hur ofta har det hänt att ni har, att det har varit såhär, asså att [redacted] har sovit och att du har väckt henne genom att utföra sexuella handlingar på henne?

Per: Jo men det är säkert ett, tio, tjugotal gånger minst asså.

FL1: Under liksom, hur lång tid?

Per: Ja under ett två år kanske.

FL1: Mm.

Per: Eller något sånt, det var inte alltid liksom det…

FL1: Nej.

Per: …Det vanligaste sättet vi, effektivaste sättet för oss bägge två det var ju, det var ju att tit, att vi tog min telefon och tittade på någon (ohörbart) eller någonting, hon gillade ju också det här med, gang, hon gillar ju gangbang och det gjorde, gjorde jag, jag också (ohörbart).

FL1: Mm.

Per: Det blir ju så under alla åren att man…

HEMLIG

FL1: Mm.

Per: …Man blir ju ganska (ohörbart) på varandra.

FL1: Jo, jo jag förstår men jag tänkte, hur, hur liksom, när var första gången som ni gjorde såhär att du väckte [redacted] med sexuella handlingar?

Per: Ja det är läng, ja det är länge, länge sen. Måste vara 20, 20, 30 år sedan.

FL1: Som, som du har gjort det här med asså väcka henne…

Per: Ja.

FL1: …När hon har sovit?

Per: Jo.

FL1: Ja.

Per: Och då har det ju lyckats (ohörbart).

FL1: Ja. Och hur, hur snabbt brukar hon vakna till då?

Per: Ja det brukar ju gå fortare än det gick nu liksom…

FL1: Mm.

Per: Det gjorde, det var ju därför jag gav upp till slut (ohörbart).

FL1: Mm.

Per: Asså jag var väl inte riktigt som jag säger, jag var ju, (ohörbart) mediciner och lite alkohol…

FL1: Mm.

Per: …Sen hoppas jag att jag inte höll på för länge liksom men det är möjligt att jag gjorde hade jag varit nykter, helt nykter, så hade jag kanske inte gjort det.

FL1: Mm.

Per: Att jag var lite avtrubbad liksom på något sätt.

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: (Ohörbart) jag var så säker på att det inte var något fel bara.

FL1: Mm.

Per: Jag var helt hundra liksom.

FL1: Så ni har, så ni har gjort såhär, eller du har gjort såhär på det här viset 10, 20 gånger kanske fler?

Per: Ja…

FL1: Eller kanske färre?

Per: …Mer och det är under alla, många (ohörbart) år.

FL1: Under många år.

Per: Ja.

FL1: Och hur, hur liksom gick diskussionen när ni bestämde att det här var liksom okej för er båda att göra på det här sättet?

Per: Nej men det, det var liksom, hon som sa det kan du inte ta lite med dildosen och liksom när hon var vaken och så, som den här filmen visar.

FL1: Mm.

Per: Asså inte den här utan den här som jag har sparat då.

FL1: Mm, vänta nu förstod jag inte, hur menar du?...

Per: Jag har…

FL1: …Alltså att den filmen som du sparade…

Per: Mm, den, den finns ju också i telefonen.

FL1: Ja, jo precis men, men du sa att hon kommenterade den på något vis eller, eller hur menar du jag hängde nog inte med (ohörbart).

Per: Nej vad fan sa jag för någonting då.

HEMLIG

FL1: Ja, men, men alltså, hur, hur visste du att [redacted] tyckte att det här var okej att göra på det här sättet?

Per: Ja men det var ju, ofta var det ju att hon sa liksom kan du inte ta lite. Vi kunde ju börja med att titta på, vi låg bredvid i sängen varandra och…

FL1: Mm. Mm.

Per: …Och titta och sen kan du inte ta lite med, och då gjorde jag ju det liksom.

FL1: Men hur visste du att, att hon tyckte att det var okej att göra så när hon sov?

Per: Nej men det viss, det var ju av erfarenhet liksom att…

FL1: Mm.

Per: …(Ohörbart) så många gånger innan liksom.

FL1: Mm.

Per: (Ohörbart) alla har ju sina sexuella preferenser liksom…

FL1: Mm.

Per: …Och, ja, hon ville (ohörbart) kanske pet-flaskor någon gång också ibland och så där och.

FL1: Mm. Men hur kände du att hon hade givit ditt, sitt samtycke att du fick göra såhär? Var det bara erfarenheten eller hade hon uttryckt det till dig någon gång på något sätt att det här var okej?

Per: Jag vågar inte svara på det.

FL1: Nej.

Per: Asså det, om det, jag menar om det inte hade varit okej med henne men då hade hon ju sagt det genom åren.

FL1: Mm.

Per: Då hade jag ju vetat det.

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: Så jag menar vad fasen jag skulle inte, jag, jag är inte den slags personen liksom.

FL1: Nej.

Per: Jag skulle inte skada nå kvinnor sådär liksom.

FL1: Mm. Det här tillfället som du berättade om den här andra filmen som du hade sparad.

Per: Mm.

FL1: Var det ett sådant tillfälle när du väckte henne med sexuella handlingar?

Per: Nej det var det nog inte.

FL1: Nej.

Per: Det tror jag inte att det var.

FL1: Mm.

Per: För oftast var det ju det som jag säger att liksom telefonen var tändvätskan och sen.

FL1: Mm, (ohörbart) kanske ställde frågan där men ungefär hur, hur snabbt brukar hon vakna när hon sover och du gör, gör en sexuell handling?

Per: Det kan ju vara, det är lite olika också ju…

FL1: Mm.

Per: …Om hon har druckit och sådär ju.

FL1: Mm.

Per: Jag visste ju att hon hade druckit ganska mycket också ju.

FL1: Men i tid hur handlar det om minuter eller flera minuter eller?

Per: Det, det blir spekulationer asså.

FL1: Mm. Det är bra du säger till, mm.

Per: Det, det.

FL1: Mm.

HEMLIG

FL2: Om du spekulerar då?

FL1: Mm.

Per: Par minuter kanske.

FL1: Mm. Mm.

FL2: Skulle det vara en vanlig tid?

Per: Ja, skulle jag säga fem, tio minuter eller någonting.

FL1: Mm.

Per: Det beror ju på liksom den där större brukar ju, den känns ju mer, (ohörbart) vakna tidigare liksom.

FL1: Mm. Mm. Har du behövt tidigare göra någonting annat för att hon ska vakna eller har det liksom varit på liknande sätt som du gör den här kvällen?

Per: Ja men det har varit på liknande sätt asså.

FL1: Mm. Mm.

Per: Och jag menar det, hade [redacted] inte, hade det inte slutat såhär himla det hade aldrig, hon hade aldrig liksom tagit upp någonting om det här på något sätt asså.

FL1: Mm.

Per: (Ohörbart).

FL1: Mm.

Per: Jag menar 38 år det är nästan 40 år tillsammans asså.

FL1: Mm. Okej så, så den här kvällen om vi återgår till den så det var den här, dom här två dildosarna, den första hade du lite saliv på, den här silikon-aktiga…

Per: Mm.

FL1: …Och den här grönsaken den, hade du lite hudkräm på…

Per: Mm.

HEMLIG

FL1: …Som du gick och hämtade och smorde in den med.

Per: Mm, ja det, det är mitt minne.

FL1: Mm. Och eventuellt att du rörde vid hennes klitoris och…

Per: Ja.

FL1: …Hennes könsorgan lite?

Per: Ja.

FL1: Rörde du vid henne på någon annan del av kroppen? Asså liksom överkroppen, ansikte? Kysstes ni eller? Gjorde du någonting mer med henne?

Per: Nej jag har inget minne av det alltså.

FL1: Nej.

Per: Jag har inget minne av det.

FL1: Mm. Och, och från det att du vaknar och att du börjar med använda den här dildosen på [redacted] till dess att du liksom ger upp, hur, hur lång tid ungefär pratar vi då?

Per: Asså jag vet inte, ni har ju frågat det flera gånger där men det, jag kan inte svara på det asså.

FL1: Mm.

Per: Det, jag hoppas ju för mitt eget sam, samvete om inte annat att jag inte höll på för länge alltså.

FL1: Mm.

Per: Men, asså som sagt jag var inte riktigt, (ohörbart) nyvaken, äter ju mina mediciner om dom kan ha påverkat någonting.

FL1: Mm.

Per: Jag var väl lite avtrubbad och liksom…

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: …Lite fokuserad på att nu vill jag ha sex liksom.

FL1: Mm. Mm.

Per: (Ohörbart) som sagt, jag hade ingen annan tanke på att jag ska, nu ska jag väcka Je, nu ska jag skada [redacted] här liksom…

FL1: Mm.

Per: …Det.

FL1: Mm. Du sa att du satt vid fotändan.

Per: Mm.

FL1: På sängen…

Per: Mm.

FL1: …Du satt på golvet? Då eller vid fotändan eller? Eller…

Per: Nej asså jag har för mig att jag lå, att jag låg på mage då liksom tror jag. Eller satt i sängen där vid fotändan där.

FL1: Ja du var på sängen?

Per: Ja, ja.

FL1: Vid fotändan av sängen?

Per: Ja men det är mitt minne att jag gjorde.

FL1: Mm. Liksom var du helt och hållet på sängen eller ha, var du någon del på golvet också?

Per: Nej det är möjligt att benen stack ut asså.

FL1: Mm.

Per: Men jag har inget minne av att jag stod på knän på golvet…

FL1: Nej.

Per: …Det har jag inget minne av.

HEMLIG

FL1: Nej. Och, och rummet då var det tänt eller släckt eller var det några lampor på eller?

Per: Nej det var väl släckt asså.

FL1: Och tvn var den på eller av?

Per: Jag har inget minne av att den var på.

FL1: Nej.

Per: Jag har för mig att det var mörkt alltså.

FL1: Mm. Och när du, när du var där och genomförde dom här, sexuella handlingarna på [redacted], la du märke till några skador då…

Per: Nej.

FL1: …Runt hennes liksom könsorgan, underliv och…

Per: Nej.

FL1: …Och så?

Per: Nej.

FL1: Mm.

Per: Nej asså hade jag sett något…

FL1: Mm.

Per: …Blod eller någonting, då hade jag ju slutat, på en gång.

FL1: Mm. Mm.

Per: Jag såg ingenting asså det…

FL1: Mm.

Per: Och jag rea, jag reagerade inte ens på att det var, någonting var fel.

FL1: Nej.

Per: Jag, jag gjorde inte det, det är dagens sanning asså.

HEMLIG

FL1: Och övrigt liksom hade hon några skador på benen? Armarna? Kroppen?

Per: Nej, nej. Asså inte vad jag kunde se (ohörbart).

FL1: Nej. Mm. Vad hade hon på sig?

Per: Jag har för mig att hon hade en, rosa trosa och svart t-shirt tror jag.

FL1: Mm. Den här t-shirten då…

Per: Mm.

FL1: …Berätta om den, hur, hur var den?

Per: Ja ja men den, ja men jag undrar om inte den var lite skadad i armen där eller någonting.

FL1: Mm.

Per: Hur, det vet jag inte om hon har fastnat i någonting eller någonting, det, jag vet faktiskt inte…

FL1: Mm.

Per: …Men [redacted] var ju, asså hon var ju jättebra (ohörbart) men sen när hon drack för mycket hon vart ju väldigt destruktiv hon kunde ju liksom pinka i brallor…

FL1: Mm.

Per: …Pink, hon pinka (ohörbart) förra soffan vi hade pinkade hon ju sönder helt och hållet…

FL1: Mm.

Per: …Hon pinkade ju i sängen (ohörbart).

FL1: Mm.

Per: Pinka på parkettgolvet, hon vart ju ganska destruktiv asså i sitt drickande liksom.

FL1: Mm.

Per: Men hon var ju, vi hade ju hur trevligt som helst asså dom här första glasen. Två, tre glasen hon var ju, hon var ju ganska, hämmad annars men då kunde hon ju börja prata så då hade vi ju hur trevligt som helst men [redacted] problem var ju att hon, kunde ju inte sluta.

HEMLIG

FL1: Pratar du om den här kvällen nu? Dom första två tre glasen?

Per: Nej jag pratar all, allmänt bara.

FL1: Allmänt dom första två tre glasen?

Per: Ja.

FL1: Ja, mm. Mm. Den här tröjan, du sa att den var lite, vad sa du att den var lite trasig eller?

Per: Ja den var trasig jag vet inte. Jag, jag har bara något svagt minne av det att asså för, jag tog ju i det, jag drog ju i (ohörbart) i den också när jag drog ner henne i golvet liksom. Skulle göra HLR där.

FL1: Mm. Var den trasig innan…

Per: Då, då tror jag den var trasig…

FL1: …Eller blev den trasig då när du drog i henne?

Per: Jag tror att den var trasig innan asså.

FL1: Ja.

Per: Jag tror, jag är inte säker.

FL1: Mm, okej.

FL2: Är det någon t-shirt du känner igen sen tidigare? Brukar hon ha på sig den eller?

Per: Ja hon sover ju ofta i det som inte var (ohörbart) ja slitet och sådär liksom.

FL1: Mm.

FL2: Men känner du igen den här?

Per: Ja jag, jag vågar inte sva, svara på det faktiskt.

FL1: Mm.

Per: (Ohörbart) 38 år och man blir ganska…

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: …Vad folk har på och hon har på sig så (ohörbart)…

FL1: Mm.

FL2: Man, man kan väl säga att folk är ganska mycket vanemänniskor också…

Per: Ja.

FL2: …Så att man…

FL1: Mm.

FL2: …Sover ofta i det man brukar sova i.

Per: Ja.

FL2: Och växlar där emellan, hur var det med [redacted]?

Per: Jo men så var det väl liksom.

FL2: Så under 38 år då borde du ha känt igen den här svarta t-shirten?

Per: Ja (ohörbart) samma t-shirt i 38 år.

FL2: Nej men i alla fall under den här tiden som ni har varit tillsammans så borde den…

Per: Nej men det var ingen märkvärdig…

FL2: …(Ohörbart) okänd för dig?

Per: Nej men det var ingenting som var, ja, det är självklart har jag sett den…

FL1: Mm.

Per: …Men jag har inte tänkt…

FL1: Nej.

Per: …Så mycket på den liksom.

FL2: Har den varit trasig då?

Per: Ja det är möjligt jag, vågar inte sva, det är spekulationer…

HEMLIG

FL1: Mm.

Per: …Också.

FL1: Mm. Vad hade hon på sig under kvällen?

Per: Jag kommer inte ihåg.

FL1: Mm. Minns du om hon hade svarta tröjan på sig då?

Per: Jag kommer fan inte…

FL1: Du kommer inte ihåg?

Per: Nej jag kommer inte ihåg.

FL1: Nej, nej.

Per: Jag gör inte det (ohörbart).

FL1: Mm, men du minns att hon hade den här, en svart trasig tröja på sig då?

Per: Ja asså det, (ohörbart) minnesbilderna är ju mer klara när liksom jag ringde. Till 112.

FL1: Mm, men nu pratar vi ju på kvällen här, nu är klockan 22:30 (ohörbart) 23:00…

Per: Ja, ja det, precis.

FL1: Ja.

Per: Så att, jag, jag bygger det ju på det liksom att…

FL1: Du sa att du gick och la dig klockan 21 så nu pratar vi egentligen bara en och en halv timme innan.

Per: Ja jo men att…

FL1: Ja.

Per: …Vad hon hade för t-shirt på sig…

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: …Jag bygger ju mycket det på, på morgonen när jag ringde då såg jag ju vad hon hade på sig.

FL1: Mm.

Per: Så det var ingen, det var ju först kanske då jag tänkte på att den var, (ohörbart)…

FL1: Att den var trasig?

Per: Ja.

FL1: Så det är den minnesbilden du tar det här ifrån?

Per: Ja.

FL1: Okej. Mm. Mm.

Per: Och sen har jag för mig att det var rosa trosor liksom.

FL1: Mm. Är det trosor du kände igen som, som du skulle kunna, som du har sett tidigare? Jag tänker även om du inte minns exakt vilka rosa trosor men vad har hon för rosa trosor?

Per: Asså det är omö, asså…

FL1: Är dom…

Per: …38 år asså det är…

FL1: Ja men…

Per: …Visserligen brukar jag ju sköta tvätten…

FL1: Mm.

Per: …Så jag har ju antagligen sett den men…

FL1: Men är det liksom använde hon spetstrosor…

Per: Nej det var ju inga…

FL1: … Eller är dom i bomull…

Per: …Det var…

HEMLIG

FL1: …Eller vad är det för typ av trosor?

Per: Det var väl någon tunnare nylon liksom.

FL1: Ja.

Per: Det var ju, ja.

FL1: Och din bild är att dom var rosa?

Per: Ja.

FL1: Är det lju, är det ljusrosa, mörkrosa?

Per: Ja ljusare rosa skulle jag säga.

FL1: Ljusare rosa. Ja. Mm.

Per: Det är min minnesbild i vilket fall.

FL1: Mm. Ja, just det och sen så tänkte jag gå tillbaka till det här med andningen också, du sa att den var ganska normal då?

Per: Ja asså jag uppfattade den som stark.

FL1: Stark sa du ja, just det. Stark.

Per: Ja (ohörbart) stark. Asså det var…

FL1: Och, och stark jämfört med, vad?

Per: Ja att andningen var stark liksom som att man snarkar (ohörbart) det var ingen andnings (ohörbart) …

FL1: Mm.

Per: …Asså jag har ju andingsuppehåll så nej men den var…

FL1: Mm.

Per: …Jämn och stark asså…

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: …Ovanligt starkt tyckte jag liksom.

FL1: Var den, liksom, var den som vanligt eller var den annorlunda på något sätt? Var det någonting du reagerade på?

Per: (Ohörbart) jag, eftersom…

FL1: Mm.

Per: …Jag tyckte hon skulle ha masken på sig…

FL1: Mm.

Per: …Där så att, (ohörbart) att hon snarkade lite mer än normalt liksom…

FL1: Mm.

Per: … Men, det var ingen, det kom aldrig upp någon röd flagga för mig för jag visste att hon hade druckit också…

FL1: Mm.

Per: …(Ohörbart) liksom det.

FL1: Mm. Men du säger att hon brukar snarka, ibland eller?

Per: Ja jo men det händer…

FL1: Ja.

Per: …Men inte sådär…

FL1: Mm.

Per: …(Ohörbart) jag, jag uppfattade det som att det var starkare än vanligt.

FL1: Starkare än vanligt och mer snarkande än vanligt?

Per: Ja…

FL1: Förstod jag dig rätt då?

Per: …Ja, typ.

HEMLIG

FL1: Typ?

Per: (Ohörbart)…

FL1: Bara så jag förstår liksom så att det blir rätt.

Per: Ja…

FL1: Ja.

Per: …Stark andning ja jag uppfattar det som en stark and, andning, liksom att hon andades jämnt och…

FL1: Mm.

Per: …Kraftfullt liksom att det…

FL1: Mm.

Per: …Inte att det var någon, man kanske, om man är sjuk att man har någon andningsuppehåll eller att det är något sånt där liksom.

FL1: Mm.

Per: Nej snarare tvärt om alltså.

FL1: Så då bestämde du dig för att sätta på den här (ohörbart)…

Per: (Ohörbart) fick väl någon idé där eftersom hon brukar göra det på mig liksom.

FL1: Mm. När, när satte du på den?

Per: Asså jag har inga tids, jag vågar inte spekulera i det faktiskt.

FL1: Nej men om vi säger såhär då, satte du på den, liksom när, när, satte du på den i samband med att dom här sexuella handlingarna, alltså var det innan, under, efter?

Per: Asså jag vågar inte svara på det, tyvärr asså.

FL1: Mm.

Per: Det blir spekulationer alltså det…

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: Asså jag hade inte många idéer i huvudet alltså.

FL1: Nej.

Per: När det här hände liksom…

FL1: Mm.

Per: …Det var inte att jag var…

FL1: Mm.

Per: …Med i matchen eller (ohörbart) jag liksom…

FL1: Mm.

Per: …Jag var bara, tunnelseende…

FL1: Mm.

Per: …Liksom.

FL1: Mm.

Per: Ungefär jag bara…

FL1: Men du minns att du satte på den?

Per: Ja det har jag för mig…

FL1: Det har du minne av?

Per: Ja, och att hon andades…

FL1: Ja.

Per: …Starkt.

FL1: Ja, och när, och, och om du beskriver för mig, jag kan inte så mycket om sådana här masker…

Per: Mm.

HEMLIG

FL1: …Men om du beskriver för mig liksom hur du sätter på den här masken, hur, hur funkar den liksom? Asså hur…

Per: Ja den kommer över näsa och mun liksom.

FL1: Ja. Mm. Man ska sätta på den över näsa och mun?

Per: Ja.

FL1: Såhär?

Per: Mm.

FL1: Så att det, ska både näsa och mun täckas?

Per: Ja det ska det ju vara.

FL1: Ja. Är det liksom något band (ohörbart) bakom eller?

Per: Ja (ohörbart) ja precis. Band som går bakom då.

FL1: Ja, och, och om du beskriver för mig så att jag förstår, hur satte du masken på henne?

Per: Asså jag, jag, jag kan inte svara på det riktigt asså det.

FL1: Men du använder en mask?

Per: Ja.

FL1: Ja, så du vet ju (ohörbart)…

Per: Ja jag vet hur den ska sitta.

FL1: Hur den ska sitta.

Per: Det vet, ja det gör jag.

FL1: Ja. Och hur, liksom då vet ju du hur den ska sitta?

Per: Ja.

FL1: (Ohörbart) att den ska vara, fungera tänker jag mig då.

Per: Mm. Mm.

HEMLIG

FL1: Och, satte du den på [redacted] som den ska sitta?

Per: Ja jag har inget minne av det riktigt asså.

FL1: Mm.

Per: Det, det har, det, det varför skulle jag annars?

FL1: Mm.

Per: Jag måste ju ha försökt och sen om den…

FL1: Mm, mm.

Per: …Om slang, luftslangen inte räckte till och att den…

FL1: Mm.

Per: Jag vet inte.

FL1: Men du satte på den för att hjälpa hennes…

Per: Ja. (Ohörbart)…

FL1: …Snarkning (ohörbart)?

Per: Ja snarkning asså.

FL1: Snarkningen där.

Per: Ja.

FL1: Så det var liksom syftet med att du satte på den?

Per: Ja, det är ett hjälpmedel liksom.

FL1: Ja.

Per: Det är ju inget mordredskap liksom.

FL1: Nej, det förstår jag. Det förstår jag. Mm. Mm.

Per: Mm.

HEMLIG

FL2: Men om vi går tillbaka till, syftet med att sätta på masken…

FL1: Mm.

FL2: …Det var för att hjälpa hennes snarkning du sa att hon (ohörbart) stark andning.

Per: Mm.

FL1: Mm.

FL2: Och jag fastnar lite grann vid stark andning för, för mig är det väldigt ovanligt att beskriva andningen som stark andning om man inte har asså en tanke om varför man säger stark andning. Och det kan ju vara en vanlig naturlig förklaring men, men det är ett ord som blir lite konstigt i sammanhanget, tycker jag. Jag förstår inte varför man säger stark andning?

Per: Ja men den var väl o, asså starkare än snarkningarna var starkare än…

FL2: Du nämnde i förhållande till att hon inte var sjuk, att hon hade stark andning, förstod jag dig rätt då? Asså i förhållande till att…

Per: Ja, ja jo precis asså (ohörbart)…

FL2: Är, är det därför du säger stark andning så att, för att du inte har uppfattat henne som dålig (ohörbart)…

Per: Ja precis…

FL2: …Är det det, är det det du försöker säga?

Per: Ja det är det nog asså.

FL2: Ja jag vet inte, det (ohörbart)…

Per: Jo, jo men så (ohörbart)…

FL2: …Du måste säga om det är (ohörbart)…

Per: Jo, jo men så är det ju.

FL2: Ja, så det är därför?

Per: Asså, precis.

HEMLIG

FL2: Och, (ohörbart) ser det då tänker du vad jag förstår, du får säga om jag har fel så att vi verkligen förstår varann, då tar du masken och sätter på henne för att hon inte ska snarka?

Per: Ja för och, för att hjälpa henne med snarkningarna liksom. Ja. Den blir, man blir ju, får ju hjälp mot snarkningar när man har den där.

FL2: Ja, och för att få hjälp mot snarkningar då du använder den, hur sätter du på den på dig?

Per: Ja det är över såhär och sen har ju, går det ju band över.

FL2: Ja, och finns det någon, någonting man måste, måste sitta på ett visst sätt eller kan det, är det läckage i den eller vad, hur, hur är det? (Ohörbart)…

Per: Jo…

FL2: …Tänka för att få effekt om man säger.

Per: Jo det är, den bör ju sluta tätt liksom såhär, över mun och näsa liksom.

FL2: Ja. Och hur justerar man det?

Per: Ja det är, det är ju kardborreband ja, just det.

FL2: Ja.

Per: Jag var tvungen att tänka…

FL2: Ja.

Per: … (Ohörbart) kardborreband på den där så man kan justera spänningen och så där.

FL2: Ja.

Per: Men sen har du ju en luftslang också och det, maskinen är ju på min sida av sängen där.

FL2: Mm, ja okej.

FL1: Mm.

FL2: Och då man har satt på den här, finns det någon, någon chans till att den inte sitter på? Märker man om den inte sitter på?

Per: Ja…

HEMLIG

FL2: Märker du det hur tänker du, (ohörbart) justerar den, hur gör du så att du ska få effekt?

Per: Jo, jo, men då bruk, man brukar ju höra det att den inte, om den inte sitter bra liksom.

FL2: Mm, så då får man justera eller vad gör man då?

Per: Ja då justerar man den, den (ohörbart) känslig den där också liksom det kan ju räcka med att du har mycket skägg eller något sånt asså.

FL2: Mm.

Per: Så att den inte håller tätt. Och sen om, det, ju äldre den blir desto sämre blir den ju också liksom för det är ju silikongummi ju.

FL1: Mm.

FL2: Jaha, okej. (Ohörbart).

Per: Ja det…

FL2: Så om jag sammanfattar, du, hon har stark andning och du, du, du enligt dig så har hon stark andning i förhållande till att hon inte är skadad eller sjuk (ohörbart)…

Per: Ja precis asså så, så uppfattar jag det liksom. Att det, om, om man har stark andning så, då kan det inte vara något fel liksom.

FL2: Okej, ja men det är bra om vi förstår varann…

Per: Ja.

FL2: …Så vi förstår vad stark andning är…

Per: Ja…

FL2: …För någonting.

Per: Jo precis.

FL1: Alla kan ju lägga olika tolkningar av ordet stark andning.

Per: Ja men jag förstår.

FL1: Så att vi måste ju veta vad du menar när du säger…

HEMLIG

Per: Ja…

FL1: …Stark andning så att det inte…

Per: Ja precis.

FL1: …Blir tokigt liksom.

Per: Precis, precis.

FL1: Ja, ja.

Per: (Ohörbart) det, det som jag säger det, det ringer…

FL1: Mm. Mm.

Per: …Ringde ingen klocka i…

FL1: Mm.

Per: …Huvudet på mig att det var någonting som…

FL1: Nej.

Per: …Var fara och färde, asså hade det gjorde det då hade jag….

FL1: Mm, nej men jag förstår, jag förstår Per.

Per: Det är som sagt, det är, fan det är, (ohörbart) man vet ju knappt hur jag ska klara mig efter, utan henne (ohörbart) liksom.

FL1: Mm.

Per: Jag har ju ingen motiv och, göra någonting (ohörbart).

FL1: Nej. Men, jag, den här andningsmasken, när man liksom, hur, hur sätter man igång den? Är det någon knapp på maskinen eller (ohörbart)…

Per: Nej den går igång av sig själv när man andas i den.

FL1: Så att, man måste, det är ingen liksom maskin man måste sätta på en on-knapp liksom?

Per: Nej.

HEMLIG

FL1: Nej.

Per: Nej den reagerar på…

FL1: Man tar masken…

Per: …(Ohörbart) masken så har du ju en slang som går till maskinen…

FL1: Ja, ja.

Per: Och när maskinen känner att du…

FL1: Att man andas i den?

Per: …Andas i den då går den ju igång.

FL1: Kickar den igång?

Per: Ja.

FL1: Ja. Och, och hur gjorde du för att få igång den? Asså…

Per: Asså jag har inget minne av det faktiskt (ohörbart)…

FL1: Men du satte ju masken på [redacted]?

Per: Ja jag satte på så jag hoppas, men jag har inget minne av att jag, att jag hörde att den gick igång eller någonting sånt där…

FL1: Mm.

Per: …Jag har inget minne av (ohörbart) asså det.

FL1: Men du ville ju sätta på den på [redacted] för att hjälpa hennes…

Per: Mm, mm.

FL1: …Liksom snarkande…

Per: Mm, mm.

FL1: …Snarkning och starka andning där.

Per: Mm.

HEMLIG

FL1: Men, liksom, säkerställde du på något sätt att den hjälpte henne?

Per: Nej asså jag, som sagt, jag, det, jag har ju minnesbilderna är ju sisådär alltså.

FL1: Mm.

Per: Det, det, det är möjligt att jag bara gjorde det lite snabbt och sen fortsatte jag…

FL1: Mm.

Per: …Med, med det jag ville åstadkomma, alltså…

FL1: Mm.

Per: …Ja att vi skulle ha sex liksom.

FL1: Mm. Mm.

Per: Så att (ohörbart)…

FL1: Så du minns inte exakt hur?

Per: Nej asså det är möjligt att den, ja jag menar att slang, luftslangen inte räckte till hela, för slangen är ju inte så himla lång liksom…

FL1: Mm.

Per: …Och då.

FL1: Mm, okej.

Per: Det, det är bara liksom, (ohörbart) minnesbilderna jag har liksom det.

FL1: Mm.

Per: Jag var inte ute på något uppdrag att jag skulle döda [redacted] på något…

FL1: Mm.

Per: …Avancerat sätt med en, med en andnings…

FL1: Nej men jag tänker att om du ändå liksom har fattat liksom beslut om att du ska sätta på henne den här masken…

HEMLIG

Per: Mm, mm.

FL1: …Hjälpa hennes andning…

Per: Mm.

FL1: …Så tänker jag att man kanske dubbelkollar att det faktiskt funkar eller?

Per: Mm, jo precis. Ja jag, jag, det blir spekulationer asså.

FL1: Mm. Mm.

Per: Jag kan inte.

FL1: Mm.

Per: Jag, jag vet att när hon har haft det förut så blir det ju problem liksom med, att luftslangen inte är tillräckligt lång. Så att den drar masken liksom.

FL1: Mm. Så hon har använt masken tidigare?

Per: Ja hon har haft den förut också.

FL1: Mm. Och av vilken anledning har hon haft den då?

Per: Nej men det är väl när hon själv (ohörbart) tycker att hon snarkar eller något sånt.

FL1: Mm.

Per: Men det är (ohörbart)…

FL1: Mm.

Per: …Dom allra flesta gångerna är det ju jag som har den.

FL1: Mm.

Per: Eftersom jag (ohörbart).

FL1: Men den står på din sida?

Per: Mm.

HEMLIG

FL1: Så då har slangen gått liksom över dig typ? Till hennes sida?

Per: Ja huvudänden liksom (ohörbart).

FL1: Ja.

Per: (Ohörbart).

FL1: Ja. Okej. Så du sätter på henne masken. Du vet inte säkert om den gick igång?

Per: Nej (ohörbart)…

FL1: Om jag förstod dig rätt?

Per: Nej, (ohörbart) att, antagligen så (ohörbart) för jag reagerar inte på något annat liksom det.

FL1: Mm. Och, hur länge hade [redacted] masken på sig?

Per: Ja det blir också spekulationer asså. Jag, jag kan inte svara på det.

FL1: Men, hade hon masken på sig när du vaknade på morgonen?

Per: Nej jag, jag tror inte det. Jag vågar inte heller svara på det.

FL1: Men när du vaknade där på morgonen, strax innan du ringde 112…

Per: Mm. Nej men då…

FL1: …Du försökte få liv i henne.

Per: Ja.

FL1: Hade hon masken på sig då?

Per: Nej det, nej det tror jag inte asså. Nej jag tror inte det.

FL1: Hur, om hon inte hade masken på sig då, hur kom masken av henne?

Per: Ja jag har inget minne av det asså riktigt. Det är möjligt att jag plockar bort den när jag såg att slangen inte räckte till och att, den kom, halkade på sidan att det inte gick liksom. Det, det är mycket möjligt att det var så.

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: Jag, jag har inga minnesbilder av det att jag har tänkt någonting på det liksom eller något sånt.

FL1: Nej.

Per: Asså jag, jag kan bara svara på liksom vad jag hade för, min känsla jag hade liksom.

FL1: Mm.

Per: Asså vad, vad jag ville uppnå. Och det var ju liksom att, [redacted] skulle vakna till och…

FL1: Mm.

Per: …Och vara tänd, sugen.

FL1: Mm.

Per: Och vi skulle ha sex liksom.

FL1: Och så gjorde hon inte det.

Per: Nej.

FL1: Nej, och vad gjorde du då?

Per: Ja men då slutade jag.

FL1: Mm. Och du har ingen, du har ju förklarat att du inte har någon uppfattning om hur länge du höll på?

Per: Nej jag har inte det.

FL1: Nej.

Per: Nej.

FL1: Mm. Och vad gjorde du efter att, du liksom, gav upp och tänkte att [redacted] kommer inte att vakna, vad gjorde du då?

Per: Ja men då, (ohörbart) la jag väl på min sida av sängen och sov.

FL1: Mm. Hade [redacted] masken på sig då?

HEMLIG

Per: Jag vågar inte svara på det.

FL1: Mm.

Per: Faktiskt det, det kan mycket väl ha varit så att, att jag inte fick masken riktigt på henne liksom för att slangen inte räckte till.

FL1: Mm.

Per: Att slangen då drog masken liksom (ohörbart) plocka bort den (ohörbart) jag, jag har ingen riktigt klar minnesbild av detta alltså.

FL1: Mm.

Per: Men det finns ju ingen anledning att hon skulle ha maskinen om den inte…

FL1: Mm.

Per: …Satt på ordentligt.

FL1: Mm. Under den här tiden som du utförde dom här sexuella handlingarna på [redacted] med dildosarna, fick du utlösning?

Per: Nej. Nej.

FL1: Mm. Okej.

Per: Så jag, fick ingen, det var ju det som var själva planen liksom.

FL1: Mm.

Per: Att jag skulle få, men nej.

FL1: Du tänkte, asså, ibland kanske man avslutar på egen hand så att säga.

Per: Nej, nej, nej.

FL1: Nej, det var inget sånt så du fick ingen utlösning (ohörbart).

Per: Nej, nej.

FL1: Så att när du bestämde dig för att nej men [redacted] kommer inte vakna då la du dig på din sida sängen och somnade?

HEMLIG

Per: Ja.

FL1: Ja. Hur lång tid tog det för dig att somna?

Per: Det är omöjligt för mig att, asså det gick nog fort alltså.

FL1: Mm. Mm. Du gjorde ingenting annat där?

Per: Nej jag har inget minne av det asså.

FL1: Nej.

Per: Och om det var någon aktivitet på telefonen (ohörbart) det enda jag tänka mig är att jag har tittat vad klockan var eller någonting.

FL1: Mm.

Per: Jag har inget minne av det heller egentligen men.

FL1: Mm.

Per: Det skulle kunna vara, för jag har inget minne av att jag ringt eller sms:at eller varit inne på nån…

FL1: Mm.

Per: …På nån (ohörbart) inget minne alls av det.

FL1: Mm. Mm. (Ohörbart) kika lite här.

FL2: När var det senast ni hade sex, innan det här tillfället?

Per: Jag tror det var på torsdagen, nej på, på tisdagen tror jag.

FL2: Tisdagen innan?

Per: Tisdag, ja.

FL2: Fick du utlösning då?

Per: Ja.

FL2: I henne eller på henne eller?

HEMLIG

Per: Ja i.

FL2: Mm.

Per: Det kommer jag ihåg bara för att jag skojade (ohörbart) det här var en bra, bra, bra morgon för just, dottern ringde hon hade lyckats ta körkortet på tisdagen, och vi låg ju kvar i sängen där uppe och sen hade vi sex (ohörbart) fan det var ju, vilken bra dag. Lyckat, dottern lyckas med körkortet och…

FL2: Mm.

Per: …Och lite sex också.

FL2: Ja.

FL1: Mm.

FL2: Ja jag förstår.

FL1: Så tisdags var det då, senast ni hade sex med varandra?

Per: Mm.

FL1: Ja, använde ni dom här dildosarna då?

Per: Nej.

FL1: Då var det bara liksom ni två?

Per: Ja. Ja.

FL1: Så att säga.

Per: Ja.

FL1: När använde ni dom här, dom här dildosarna, eller massage apparaterna eller jag vet inte vad du vill (ohörbart) kalla dom.

Per: Jag vågar inte svara på det. Kan ha varit någon vecka innan eller någonting.

FL1: Mm, men det var inte under den här tisdagen?

Per: Nej.

HEMLIG

FL1: Och, och i så fall var det veckan innan det?

Per: Ja, det, ja. Ja det, det var (ohörbart) inget minne av att det var på tisdagen för, dom brukade ju ofta (ohörbart) om vi hade druckit lite och det var lite mer högt i tak…

FL1: Mm.

Per: …Så att säga.

FL1: Mm.

Per: På tisdag morgon var vi ju nyktra liksom.

FL1: Mm. Då var det inga (ohörbart) då.

Per: Nej, nej.

FL1: När ni har använt dildosarna, förlåt att jag säger det, men jag vet inte vad du vill kalla dom men dildos…

Per: Kör på.

FL1: Ja, vad brukar ni gö, asså efter ni använt dom, brukar ni göra något speciellt med dom då?

Per: Nej det, alltså, oftast brukar [redacted] ha dom i sin nattduksbord där i lådan.

FL1: Mm.

Per: Oftast, inte alltid men.

FL1: Mm.

Per: Men (ohörbart) brukar inte vara så noga med att tvätta dom heller tror jag, faktiskt.

FL1: Mm. Nej okej, så det, dom tvättades inte alltid av…

Per: Nej.

FL1: …Hände det, hände det ibland att ni gjorde det eller?

Per: (Ohörbart) någon gång som jag gjorde det kanske men det…

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: …Var inte så ofta faktiskt.

FL1: Nej.

Per: Nej.

FL1: Mm.

FL2: Brukade hon använda dom för att tillfredsställa sig själv vad du vet?

Per: Jag vet inte. Det är väl inte omöjligt jag är ju inte alltid där.

FL1: Mm.

Per: Nej jag vågar inte svara på det, inte som hon har sagt själv till mig i vilket fall.

FL2: Nej.

FL1: Mm.

FL2: Men då under den här veckan (ohörbart) tisdag och, ja tills (ohörbart) hur, har ni varit tillsammans då?

Per: (Ohörbart) mitt minne är väl att sista gången vi hade sex asså som…

FL2: Inte sex, utan, fysiskt tillsammans, har ni umgåtts tillsammans?

Per: Jaha, du menar kramar och sådär?

FL2: Nej bara hej, ni är i samma hur, ni är tillsammans (ohörbart)…

Per: Ja, jo, jo det har vi ju.

FL2: Så ni har inte varit isär från varandra om man säger från mellan tisdag och till dess…

Per: Nej.

FL2: Nej.

FL1: Mm.

Per: Nej.

HEMLIG

FL1: Mm.

Per: Nej det har vi inte vi var ju (ohörbart).

FL1: Mm.

FL2: Mm.

FL1: Och dom här, dom här dildosarna dom förvarades oftast i hennes låda? Och du har inget minne av att dom användes den här veckan utan i så fall var det veckan innan?

Per: Mm.

FL1: Mm. Och…

Per: Om ens då.

FL1: Om ens då, okej. När är ditt sista minne av att ni använde dom?

Per: Jag vågar inte svara på det asså faktiskt.

FL1: Nej.

Per: Jag (ohörbart) mitt minne är ju lite…

FL1: Mm.

Per: …Så jag, så jag vet inte (ohörbart) dåligt eller…

FL1: Mm.

Per: …Jag vet i vilket fall att dom brukar göra lite larv av mig på jobbet att jag brukar ju ha alla mina verktyg och sånt…

FL1: Mm.

Per: … Och, i samma fickor och nycklar i den fickan och dom nycklarna i den för att jag ska kunna hålla, ja jag hade ju mycket rutiner asså…

FL1: Mm.

Per: …För att få, (ohörbart) komma ihåg allting.

HEMLIG

FL1: Mm. När var senaste gången du gjorde såhär att du försökte väcka henne när hon låg och sov? Genom att utföra sexuella handlingar?

Per: Någon månad sen eller någonting.

FL1: Mm. Hur, hur blev det då?

Per: Ja men då gick det som…

FL1: Då vak, då vaknade hon?

Per: Ja, ja.

FL1: Ja. Har det hänt någon gång att hon inte har vaknat?

Per: Ja, jag vågar inte svara på det faktiskt.

FL1: Nej.

Per: Det, under alla år måste det ju ha varit.

FL1: Mm.

Per: Asså jag, ja. Du skulle vara inne i min kropp där att det, jag, det, jag är inte en sån person asså…

FL1: Mm.

Per: …Som skulle, skada liksom.

FL1: Nej men det var inte det jag sa heller utan…

Per: Ja men asså att jag…

FL1: …Jag menade ju bara att ibland kan det ju hända att hon (ohörbart) jag frågade om hon inte har vaknat någon gång tidigare.

Per: Ja jo, jo precis, nej men, asså jag är ju (ohörbart) hörsam på (ohörbart).

FL1: Mm. Mm.

Per: (Ohörbart) inte någon som bara kör över, kör på tar vad jag vill ha liksom det.

HEMLIG

FL1: Mm. Och hur, hur ofta ungefär skulle du säga att det, det var så att ni, att du gjorde på det här sättet, väckte henne genom sexuella handlingar?

Per: (Ohörbart) hända någon gång i var annan, var tredje månad eller…

FL1: Mm.

Per: …Det var lite olika liksom.

FL1: Mm.

Per: Och det, ja. Hade man druckit var det väl lite större risk då liksom.

FL1: Större risk att?

Per: Ja, att det vart sådär, eller att man…

FL1: Mm. Mm. Och, och hur länge? Liksom när var första gången ni gjorde?

Per: Asså det har ju gått genom alla år asså.

FL1: Det är många år.

Per: Och det, inte bara dom här sakerna…

FL1: Mm.

Per: …Det har ju varit andra grejer också asså…

FL1: Mm.

Per: …(Ohörbart) eller vad man ska säga.

FL1: Mm. Mm. Jag förstår.

FL2: Jag tänker jag ska bara (ohörbart) pausa och sätta igång igen. För den håller på och slå av.

FL1: Ja, vi tar ett klockslag bara.

FL2: Ja.

Adv: (Ohörbart) vatten (ohörbart).

HEMLIG

FL1: 11:13.

FL2: 11:13 då pausar vi.

FL1: Mm.

Paus.
Ljudfil 2.

FL1: Yes.

FL2: Så, vad är klockan nu då när vi sätter igång igen?

FL1: Klockan är 11:17.

FL2: Yes. Ja men då tänkte jag såhär Per, du har ju sagt tidigare att du har svårt att uppskatta hur lång tid som du höll på vid det här tillfället…

Per: Ja.

FL2: …Med [redacted] och dildosarna. Men, om vi försöker ändå att snäva in det lite grann, var det under en timmes tid som du höll på? Eller mer?

Per: Nej det kan, nej det kan jag inte tänka mig. Inte konstant asså. Jag, asså jag har inget minne av det men jag kan inte tänka mig att jag höll på en timme, i så fall måste det ha varit med avbrott asså eller någonting. Att jag, gav upp och försökte igen då.

FL1: Mm.

FL2: Mm. Kan du, så in, du, en timme låter orimligt för dig att du höll på i ett…

Per: (Ohörbart)…

FL2: …Ett svep om man säger.

Per: Ja, jo.

FL2: Låter en halvtimme för mycket?

Per: Ja det tycker jag ju också att det gör asså. Asså det…

FL2: Vad, vad skulle vara för mycket om du tänker nu, vad, vad skulle vara för mycket för dig att hålla på? Då man inte får någon reaktion.

HEMLIG

Per: Ja men det är väl en halvtimme, det, där borde ju gränsen gå tycker jag.

FL2: Ja. Ungefär en halvtimme, det, tror du är en gräns som du (ohörbart)?

Per: Ja jo, så uppfattar jag det liksom.

FL2: Men, ja. Men det är en gräns som du pratar om nu in, inte som du vet att det var så?

Per: Nej, nej. (Ohörbart). Asså jag som, jag sagt där asså att jag, jag hade ju druckit lite grann, var nyvaken.

FL2: Mm.

Per: Jag vet inte om medicinerna kan ha påverkat också någonting.

FL2: Ja dom, medicinen du nämnde sen det var väl blodfettsänkande och blodtryckssänkande, mediciner?

Per: Ja, ja.

FL2: (Ohörbart) du nämnde vid förra förhöret.

Per: Ja och hjärtrytm och.

FL2: Och hjärtrytm?

Per: Ja.

FL2: Mm.

Per: Digostin (osäker stavning) och lite sådana saker.

FL2: Ja, du, du nämnde några mediciner.

Per: Ja om det kan ha påverkat för jag tyckte ju att det var konstigt att jag kunde känna av ett glas vin och inte [redacted].

FL2: Hur, hur länge har du ätit dom medicinerna?

Per: Det måste ju vara ett par år i vilket fall.

FL2: Så, under ett par års tid då borde du ha känt om du har blivit påverkad om du har druckit alkohol, då du har ätit dom här medicinerna tidigare?

HEMLIG

Per: Ja, ja men på sistone så var det ju en medicin där som, asså jag vart ju, jag var ju sjukskriven 50, jag jobbade ju 50% (ohörbart).

FL2: Mm.

Per: Ett tag, ett, det var nog ett år eller det kan ha varit mer också. Men, när jag skulle gå och för, förlänga det där sjuk, 50%-iga sjukskrivningen till vårdcentralen då, då ville ju, då vart ju inte hon nöjd ju, läkaren där. Hon tog ju lite pul, eller…

FL2: Mm.

Per: …Kontroller på hjärtat och då ville hon ju, ja hon ville ju ringa en ambulans…

FL2: Mm men om vi pratar om medicinerna.

Per: Men då vart det förändring tror jag i medicineringen.

FL2: Och hur lång, länge sen var det då?

Per: Ja, ett par månader kanske.

FL2: Ja, och under dom här senaste månaderna så har du druckit alkohol?

Per: Jo det har jag ju.

FL2: Ja. Så att, och har du märkt någon, då har du ju, då borde du ha märkt om du har stor effekt av det så att det borde inte vara någon nyhet om man säger (ohörbart).

Per: Nej asså det var ju så att jag reflekterade att jag tyckte att jag, jag vägde väl dubbelt så mycket som [redacted] att jag kände av det så pass mycket och, och hon inte.

FL2: Mm, men om vi pratar (ohörbart) relaterat till mediciner, du har ätit medicinerna länge, du har druckit alkohol under den här tiden sen du fick medicinerna…

Per: Ja.

FL2: …Så själv att du skulle få en effekt av berusning eller påverkan av mediciner vid just det här tillfället? (Ohörbart).

Per: Ja inte, det är inte bara just det där tillfället. Nej alltså det gäller ju, liksom att jag kände av, asså jag menar rent allmänt. Att jag kände av ett glas vin och inte [redacted].

FL2: Mhm.

HEMLIG

Per: Det var inte bara den här gången.

FL2: Nej okej. Och hur länge har du känt det då? Att du är mer påverkad än [redacted] av ett glas vin?

Per: Ja men det är väl, ett par år asså. Det är väl, det kan mycket väl hänga ihop med medicinering.

FL2: Okej.

FL1: Mm.

Per: Jag tycker, jag menar jag är ju, på den tiden vägde jag väl fasen 100, närmre 120 kilo liksom och [redacted] 60 kanske.

FL1: Mm.

FL2: Mm.

Per: Så jag tyckte att det var konstigt att, jag reagerade, att jag kände av och inte hon.

FL2: Ja men okej, då, då förstår jag mer hur…

FL1: Mm.

FL2: …Hur du tänker kring det.

FL1: Mm.

FL2: Bra, jag tänkte fråga, jag kom ner till en halvtimme pratade vi om, skulle en kvart ha varit för lång tid att hålla på? Med [redacted] när hon var (ohörbart)…

Per: Ja, (ohörbart) lunchen.

FL2: Nej, nej, nej vi pratar om det här tillståndet som [redacted], då hon inte reagerar här då du, då du höll på med dildosarna. Skulle en kvart ha varit för lång tid? Att inte få någon reaktion för henne?

Per: Nej det tycker jag inte.

FL2: I vanliga fall, hur lång tid, (ohörbart) pratar om fem minuter då?

Per: Ja. Ja det var ju olika liksom.

HEMLIG

FL2: Mm.

Per: Ibland tog det ju lite längre tid.

FL2: Mm. (Ohörbart) hur lång tid har den längsta tiden varit innan?

Per: Ja det är väl en max en halvtimme (ohörbart). Det har ju berott lite på hur på, påverkad hon har varit och sådär också.

FL2: Okej.

Per: Så att, nej det, det var så vi…

FL2: Mm.

Per: …Så vi hade det liksom och, ser man i backspegeln såhär 38 år och…

FL1: Mm.

Per: …Och ändå kan hålla…

FL1: Mm.

Per: …Vid liv sexlivet vid liv så…

FL1: Mm.

Per: …Ja det.

FL2: Det är ju bra.

Per: Det är ju bra.

FL2: Det är jättebra.

FL1: Ja visst. Vad då så det har tagit upp till en halvtimme tidigare?

Per: Ja det kan det ha tagit.

FL1: (Ohörbart) det kan ha gjort det tidigare…

Per: Ja, ja.

FL1: …Ut, tills att du fått en reaktion från [redacted]?

HEMLIG

Per: Ja.

FL1: Så det var liksom ingenting som var, som, var konstigt tycker du att det kunde ta tid för henne att vakna?

Per: Ja det, det berodde ju på…

FL1: Ja.

Per: …(Ohörbart)…

FL1: Hennes tillstånd sa du ju.

Per: Ja.

FL1: Ja, mm.

Per: Men hon var ju, asså hon, hon var ju en sexuell männ, individ liksom, också…

FL1: Mm.

Per: …Så att hon gillade ju.

FL1: Mm. Och hur visste du att hon gillade det då?

Per: Ja men det har ju varit med alla, under alla åren liksom.

FL1: Mm.

Per: Och (ohörbart) vi tittar på den där filmen jag har sparat där också så jag menar där liksom ser (ohörbart) jag måste komma nu liksom.

FL1: Mm. Hur kommer det sig att du sparade den filmen?

Per: Ja för jag tycker den är sexig.

FL1: Mm. Mm. Och har du sparat, eller, andra sådana här filmer?

Per: (Ohörbart) det är möjligt men (ohörbart) att jag har tagit bort dom eller någonting jag vet inte.

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: Det är möjligt. Jag har ju filmat många gånger, ja.

FL1: Mm. Du har gjort det? Ja.

Per: Ja. Ja.

FL1: Men det var inget du hade sparat?

Per: Ja, (ohörbart) dom har försvunnit, ja det, jag vet inte.

FL1: Mm.

Per: (Ohörbart) ha dom i telefonen om någon ska…

FL1: Mm.

Per: …Se (ohörbart) eller någonting jag vet inte. Men det hör absolut inte till ovanligheterna liksom.

FL1: Mm.

Per: (Ohörbart) tände ju på det också det…

FL1: Mm.

Per: …Det var ju fantasin liksom.

FL1: Har hon (ohörbart) sagt det? Berättat det för dig att hon gillar det?

Per: Ja, jo, vad fasen.

FL1: Mm.

Per: Man kommer ju inte om man inte gillar det. Jo. Vad fasen det är klart.

FL1: Mm.

FL2: Tittar hon någon gång på dom här filmerna ni har spelat in?

Per: Ja visst hon har sett dom.

FL1: Mm. Mm.

FL2: Mm.

HEMLIG

Per: (Ohörbart) tycker det är spännande liksom.

FL1: Mm. En sak jag funderade på, när du använde dom här två dildosarna på [redacted].

Per: Mm.

FL1: La du märke till något speciellt då asså var det nå, asså blod eller någonting på dom?

Per: Nej.

FL1: (Ohörbart) nej?

Per: Nej, jag såg ingenting.

FL1: Nej.

Per: Asså jag, asså hade jag se, sett någonting som jag uppfattat som fel då hade jag…

FL1: Mm.

Per: …Reagerat.

FL1: Mm. Så du såg inget blod på varken dildos eller på [redacted], inga skador?

Per: Nej, det var ju visserligen mörkt har jag för mig men, jag…

FL1: Mm.

Per: …Ingenting, asså jag, ja jag är inget monster liksom.

FL1: Mm, nej. Blåmärken?

Per: Ingenting jag såg heller (ohörbart).

FL1: Ingenting du såg?

Per: Nej.

FL1: Nej.

Per: Jag (ohörbart) inte det.

FL2: Har du sett dom närmsta dagarna på henne?

HEMLIG

Per: Nej asså, nej jag kan inte säga att jag har gjort det. Jag vet att hon har klagat…

FL1: Mm.

Per: …Att hon, hon jobbar ju (ohörbart) köksbordet att det var trångt mellan stolen och köksbordet, att hon pressar sig in och sen hade vi ju ett element också som vi ibland fick, skulle sätta på, pressa sig mellan dom här ribborna i soffan där.

FL1: Mm.

FL2: Mm.

Per: Om det kan ha blivit någonting där men asså, [redacted] var ju, när, asså jag, det är tråkigt och asså men när det var som värst med henne det, hon hade ju ingen kontroll asså (ohörbart) hon kunde ju pinka i byxorna…

FL1: Mm.

Per: …Hon pinkade på parkettgolv…

FL1: Mm.

Per: …Hon rökte i badrummet och (ohörbart) cigarettfimpar på våtmattor. Ja, allt möjligt alltså kunde hända.

FL1: Mm. Mm. Mm.

Per: Asså gick in i saker, jag vet inte det här, vi har ju en ljusstake där i, mellan vardagsrummet och köket och jag vet inte hur många gånger den har varit i, i backen.

FL1: Mm.

Per: Som hon har slagit i och.

FL1: Ja.

FL2: Vad har ni för dildos hemma? Ni har den här du säger genomskinliga mindre?

Per: Ja.

FL2: Kan du beskriva den?

Per: *(Skrattar)* Ja, ja det ser ut som en naturtrogen penis i silikon bara det.

HEMLIG

FL1: Mm.

FL2: Okej och kan du visa ungefär hur stor den är?

Per: Så.

FL2: Mm. Är det…

Per: Så tjock kanske.

FL2: Okej. Och, är det bara en, en penis eller är det något tillbehör eller?

Per: Ja det är ju en fot asså, eller en sugpropp (ohörbart).

FL1: Mm.

FL2: Okej. Okej. Mm.

Per: Den har ju hängt med i åratal asså.

FL2: Ja, och så sen är det den här grönsaken?

Per: Ja.

FL2: Som du har nämnt, är det något ytterligare?

Per: Nej. Nej asså inte men hon gillar det, asså jag vet ju när vi åkte kryssning till Tallinn där då, använde vi ju en en och en halvliters pet-flaska ville hon ju testa liksom.

FL1: Mm.

FL2: Mm.

FL1: Mm.

Per: Det…

FL1: Mm.

FL2: (Ohörbart) ingen mer sexuell leksak som ni har hemma i alla fall? Den hade ni på båten i så fall? Eller har ni den hemma också?

Per: Nej inte såhär…

HEMLIG

FL2: (Ohörbart)…

Per: …Det var ju bara en vanlig en och en halvliters petflaska liksom.

FL2: (Ohörbart).

Per: Så det var ju som vilken Cola-flaska som helst.

FL2: Mm, jag förstår.

Per: Så att, nej men hon, (ohörbart) hon gillade ju…

FL2: Mm.

Per: …Ja jag vet inte hur jag ska formulera det men…

FL2: Nej.

Per: …Ju tjockare desto bättre typ.

FL2: Jo, var var sexleksakerna den här kvällen? Du svarade aldrig riktigt på det eller åtminstone förstod jag inte ditt svar.

Per: Asså jag kan inte svara, det blir spekulationer men, det enda jag kan säga är att nio gånger av tio så låg dom i [redacted] nattduksbord.

FL2: Mm.

Per: Men…

FL2: Och vart låg [redacted]? Du sa att hon var i sängen då du vaknade…

Per: Mm.

FL2: …Vart låg hon då? Tror du har sagt det någon gång tidigare men jag kommer inte ihåg riktigt.

Per: Nej hon låg ju på sin sida av sängen, lite, längre, närmre mig kanske. Asså hon låg, närmast fönstret var ju hennes, där, man har ju oftast samma platser…

FL2: Ja, jo.

Per: …Så det var ju hennes sovplats där.

HEMLIG

FL2: Mm. Och den här kvällen då du vaknade vart låg hon då?

Per: Då låg hon ju på den sidan fast kanske lite närmre mig.

FL2: Okej. Låg hon högt upp i sängen, långt ner i sängen eller mitt på eller vad, vart låg hon?

Per: Nej men hon låg väl ganska, på kuddarna där uppfattar jag det som.

FL2: Mm. Okej.

FL1: Mm.

Per: Asså det, det, det var inte så ovanliga grejer det, med [redacted] när man levde men [redacted] liksom att (ohörbart) kunde bli konstiga grejer alltså. Jag, jag har ju kämpat mycket (ohörbart) också. Försökt och prata och jag har råkat mycket illa, jag har ju råkat illa ut också för att jag höjer rösten och så där saker också.

FL2: Mm.

Per: Men fan jag har alltid haft välvilja till, både henne och, och barnen.

FL2: Mm.

Per: Alltid försökt göra det bästa och jobbat, och skö, skött mig liksom och.

FL2: Mm.

Per: Jag ser mig inte som någon dålig person asså det.

FL2: Nej.

Per: Fan jag har till och med (ohörbart) förälder och vart sen 2011 och har, varje månad autogiro, jag ringer mina föräldrar…

FL2: Mm.

Per: …Varenda morgon klockan nio och pratar fyrtio, femtio minuter med dom.

FL2: Mm.

Per: Och kört dom till optiker och det är tandläkare och det är öron (ohörbart). Men jag…

FL2: Men, men upplever du er som en välmående familj?

HEMLIG

Per: Alltså jag skulle säga såhär att, att vi har varit jäkligt duktiga faktiskt. Både [redacted] och jag, [redacted] med jobbet och med, och jag också vi har dragit in bra med pengar. Vi har varit mycket ute och rest, vi har åkt skidor i fjällen.

FL2: Mm.

Per: Ställt upp på barnen med fotbollsträningar nästan varenda dag i veckan och [redacted] har dansat.

FL1: Mm.

Per: Problemet har ju varit att [redacted] kan ju inte sluta dricka. Har hon börjat, det, hon klarar inte liksom att sluta.

FL1: Mm.

FL2: Mm.

Per: Och jag har ju försökt hela tiden liksom och jag är väl lite dum och sen, det är lite dubbelt det där också att jag, när man, dom första två tre glasen med [redacted] då är hon ju den trevligaste av alla liksom.

FL1: Mm.

FL2: Mm.

Per: Och jag är väl lite, alltid velat tro att hon, nej men den här gången går det bättre liksom, asså det var ju inte varenda dag som det var nåt bråk…

FL2: Mm.

Per: …Och sådana här saker men ofta var det ju, ja, (ohörbart) reagera på, jag menar, man, vem, vem ligger i soffan och pinkar i byxorna liksom?

FL2: Mm. Men jag tänkte…

FL1: Mm.

FL2: …Vad, hur har (ohörbart) hur har barnen, hur har barnen haft det har, har det varit bra för barnen hemma och sådär?

HEMLIG

Per: Asså jag skulle säga att, intentionerna från både mig och [redacted] har ju varit dom absolut bästa men det har kanske inte blivit, det var tillfällen där det inte, dom har, ja, sett någonting eller något sånt där men, alltså jag, jag skulle att fasen vi, vi har varit curlingföräldrar alltså.

FL1: Mm.

FL2: Mm.

FL1: Mm.

Per: Och det (ohörbart) [redacted], hon var ju också, asså hon var ju världens bästa när hon var nykter.

FL2: Mm.

FL1: Mm.

Per: Hon var ju världen, hon hjälpte mig med sjukintyg till jobbet, följde med mig till Sankt Göran när jag…

FL2: Mm.

FL1: Mm.

Per: …Det var, jag menar, vi har inte en betalningsanmärkning, aldrig varit hos fogden…

FL1: Mm.

FL2: Mm.

Per: …Jag har inte ens fortkörningsbot asså.

FL1: Mm.

FL2: Mm. Och, ja förlåt.

FL1: Nej men jag tycker att vi har fått en ganska bra bild, du har ju beskrivit i, i många förhör nu hur…

Per: Mm.

FL1: …Hur [redacted] har varit och hur ni har haft det och liksom du har berättat om eran relation liksom hur den har varit och sådär.

HEMLIG

Per: Mm, mm.

FL1: Så att, nej men vi har fått en bra bild, känner jag.

Per: Ja skönt.

FL1: Över hur, hur, hur liksom, hur det har varit, enligt dig i alla fall.

Per: Mm.

FL1: Mm.

Per: Ja men det hoppas jag att barnen också har.

FL1: Mm. Mm.

Per: För jag menar jag, om ni tittar i min telefon med barnen…

FL1: Mm.

Per: …Och, och [redacted] det…

FL1: Mm.

Per: … Fan det är ju bara röda hjärt, jass, [redacted] och jag vi…

FL1: Mm.

Per: …Vi kallar ju alltid varandra (ohörbart) hur mår du bästa…

FL1: Mm. Mm.

Per: …Ja det är bra bästa…

FL1: Ja.

Per: …Och det var ju bara hjärtan och liksom.

FL2: Mm.

FL1: Jo men vi, vi, vi har sett det och, dagens förhör så måste vi fokusera på lite andra saker.

Per: Mm, mm, jag förstår.

HEMLIG

FL1: (Ohörbart) jag liksom, jag…

Per: Men det, ja, det, det är skönt att höra…

FL2: (Ohörbart).

FL1: (Ohörbart) Ja, ja.

Per: …För mig att ni…

FL1: Ja, ja men asså vi har ju fått en bra bild, vi har ju jobbat i den här utredningen i, i många månader nu.

Per: Mm.

FL1: Vi, vi har tittat i telefoner, vi har hållit förhör med, med många vi…

Per: Tack.

FL1: …Vi, vi liksom, vi har en bra bild.

Per: Nej asså det för min sida jag…

FL1: Mm.

Per: …Jag får ju bara känslan av att…

FL1: Mm.

Per: … Eftersom ni har ju erat jobb…

FL1: Mm.

Per: …Men jag får ju bara känslan av att fasen (ohörbart) att allting är dåligt liksom på något sätt…

FL1: Mm.

FL2: Mm.

Per: …Men det är skönt att veta att ni har en annan bild också.

FL1: Ja men vi har ju din, din bild.

HEMLIG

Per: Ja.

FL1: Det du berättar, sen har vi ju hållit förhör där vi får andras bilder också.

Per: Mm. Mm.

FL1: Men just dagens förhör så måste vi fokusera på lite sådana saker som vi inte har en så bra bild över, ännu.

Per: Nej precis, ja. Nej men det värmer…

FL1: Mm.

Per: …Lite för mig att ni har…

FL1: Mm. Mm.

FL2: Mm.

Per: …Ja, hela si, hela bilden och så där.

FL1: Mm.

FL2: Mm. Mm.

FL1: Mm.

Per: För jag, asså jag tycker…

FL1: Mm.

Per: …Jag tycker att…

FL1: Mm.

Per: …Jag tycker att jag har, jag har hela mitt liv försökt vara så bra jag kan.

FL2: Mm.

FL1: Mm.

Per: …Mot alla, mot (ohörbart).

FL1: Mm.

HEMLIG

FL2: Mm.

FL1: Mm. Nej men vi, vi har liksom förstått att [redacted] hade problem med alkoholen.

FL2: Mm.

FL1: Det, det är inte bara du som berättar det utan…

Per: Nej.

FL1: …Den, den bilden får vi även av andra.

Per: Ja.

FL2: Mm.

FL1: Och vilka svårigheter det har inneburit för dig.

Per: Ja, precis.

FL1: Den, den bilden har vi. Mm.

Per: Skönt. Skönt att höra i vilket fall.

FL1: Nu ska vi gå in på någonting som inte kanske är (ohörbart) vi ska visa två stycken filmer och, det är kanske inte, filmer som är, känns så bra kanske och se på men vi kommer att behöva visa dom. Och det är filmer av sexuell, med sexuellt innehåll och det är två stycken filmer och det är dom två filmerna som du spelade in den här kvällen. Så att, du är med på vad jag kommer visa nu.

Per: Mm.

FL1: Det är dom två filmerna som vi har hittat i din telefon.

Per: Mm.

FL1: Mm. Dom är respektive några minuter långa.

Per: Mm.

FL1: Mm. Så att du vet om det.

Per: Det är så jobbigt det här alltså.

HEMLIG

FL1: Mm, jag förstår att det är jobbigt. Nu ska vi se här bara.

Per: Är du vaken?

Adv: Ja gud ja.

Per: *(Skrattar)* Jag bara skojar.

FL1: Mm.

Adv: Så är det.

FL1: Så att jag kommer att vända min, min dator runt här och så kommer jag visa dig den, den första filmen. Den är inspelad 22:44. Alltså den 22a mars. Och den är en minut och 20 sekunder lång.

FL2: Har du ljud där på?

FL1: Ja jag ska, jag har ljudet på, så. Jag vet inte, om jag ska göra såhär. Så kommer jag sätta igång den…

FL2: Speglas det för mycket eller ser du?

FL1: Ser du?

Per: Nej jag ser.

FL1: Ser du?

FL2: Mm.

FL1: (Ohörbart) bara för det. Nej (ohörbart).

(Inspelning spelas upp 00:21:30)

Per: Ja rosa var den ju inte. Där är ju maskinen igång (ohörbart)… Jag är ju försiktig… Jag kommer inte ihåg så jag hoppas att jag (ohörbart)… Det är inget blod eller någonting (ohörbart) vad jag kan se…

(Inspelning avslutas 00:22:50)

Per: Jag är ju på, jag var ju på golvet det har jag inget minne av heller alltså.

FL1: Mm. Ska vi se här. Jag ska visa…

HEMLIG

Per: Men asså vad jag ser där är ju bara att jag är ju försiktig liksom.

FL1: Mm.

Per: Det är inget våldsamt på något sätt eller, inget blod eller någonting sånt vad jag kan se.

FL1: Ska visa den andra filmen här också.

Per: Det är jävla jobbigt alltså för jag vet inte själv (ohörbart) kommer ju inte ihåg allting. Hoppas jag är fortsatt lika.

FL1: Så, då kommer den andra filmen och den, nej den är inte lika lång den är lite kortare.

FL2: Säg vilken tid den är på.

FL1: Den är inspelad 23:00.

Per: Lite senare då.

FL1: Mm. Och den är, cirka 20 sekunder. 19 sekunder lån

(Inspelning spelas upp 00:24:16)

Per: Där såg det ju ut som masken hade åkt åt sidan i vilket fall. Det måste ju ha varit slangen som har dragit den.

(Inspelning avslutas 00:24:36)

FL1: Mm.

Per: Så det, jag tycker inte, fan det är, är det nåt mer eller?

FL1: Nej det var dom filmerna. Som vi hade tänkt visa i alla fall.

Per: Mm.

FL1: Och vad, vad tänker du?

Per: Nej men jag tänker…

FL1: Kring när du ser.

HEMLIG

Per: Jag tänker bara att den, den här känslan jag hade när jag låg där att jag, ja det var ju primitivhjärnan liksom att, men att jag är den jag är liksom och att jag är försiktig.

FL1: Mm.

Per: Jag är inte ute efter att skada henne på något sätt och hon andas och, liksom…

FL1: Mm.

Per: …Att det var pre, den känslan fick att det var ingen fara liksom.

FL1: Mm. Mm.

Per: Det, jag är glad över att det var så för jag, när man inte själv kommer ihåg då blir man ju osäker liksom.

FL1: Mm. Hur kommer det sig att du blev orolig?

Per: Nej eftersom ja inte kommer ihåg. (Ohörbart).

FL1: Men vad var du orolig för?

Per: Ja att jag, jag vet inte, vad jag var orolig för men…

FL1: Mm.

Per: …Jag vet inte vad jag (ohörbart) men jag vart ju glad nu (ohörbart) att jag är, att jag var den jag alltid är så att säga.

FL1: Men om du alltid är den du är och, vad hade du att vara orolig för inför att jag skulle visa dom här filmerna?

Per: Nej men, jag vet inte, jag hade ju druckit vin och mediciner och jag hade ju nyss vaknat och jag vet inte. Det, men det stämde ju precis som jag sa tycker jag.

FL1: Mm. Mm. Vad tänker du kring med hennes andning nu när du…

Per: Nej jag tycker att, första filmen var väl att då satt den masken på ganska bra liksom den andra var det väl att den hade åkt lite åt sidan.

FL1: Mm.

Per: Men det (ohörbart) ingen skada liksom. Det är ingen, det är inte att blir, man blir inte skadad av det på något sätt att den åker åt sidan.

HEMLIG

FL1: Nej nej, nej.

Per: Det…

FL1: Men den hjälper ju kanske inte hennes andning.

Per: Inte hundra.

FL1: Hjälper den någonting?

Per: Jo det gör det, den trycker ju, det hör, man hör ju att (ohörbart)…

FL1: Mm.

Per: …Jobbar liksom.

FL1: Är det det man hör i, i filmen?

Per: Ja det tror jag och sen, andningen också tror jag.

FL1: Mm. Mm. Mm.

Per: Så det är min, min bild också…

FL1: (Ohörbart).

Per: …(Ohörbart) för det första så trodde jag inte att jag var nere vid knäna liksom, det här är väl filmat vid fotänden asså att jag står upp nästan…

FL1: Mm.

Per: …Det har jag inget minne av.

FL1: Nej.

Per: Mitt minne av att jag ligger på mage och benen är utanför.

FL1: Mm. Det är ju lite tid mellan dom här filmerna, den första är ju inspelad 22:44.

Per: Mm.

FL1: Och den andra är ju inspelad 23:00.

HEMLIG

Per: Mm.

FL1: Det är ju 16 minuter däremellan.

Per: Mm.

FL1: Vad, vad, vad hände mellan dom här filminspelningarna?

Per: Asså jag, som säger det är det, jag kommer inte, jag skulle berätta om jag kom ihåg som en…

FL1: Mm.

Per: …(Ohörbart) skulle jag berätta men…

FL1: Mm.

Per: …Vad jag kan tänka mig när jag ser filmerna det är hur jag först försöker väl få henne liksom, att vakna med lite enklare medel…

FL1: Mm.

Per: … Göra det bra med, massera klitoris då då.

FL1: Mm.

Per: Och försöka väcka henne på det sättet.

FL1: Mm.

Per: Och, att hon är med liksom och sen (ohörbart) när inte det funkar så går (ohörbart) vidare liksom.

FL1: Mm.

Per: Mm.

FL1: Mm.

Per: Så, så, så tolkar jag det i vilket fall.

FL1: Mm.

FL2: Mm.

HEMLIG

Per: För jag vet ju att jag körde också ju liksom.

FL1: Du använde asså, för, förde den fram och tillbaka?

Per: Ja, ja det kommer jag ihåg.

FL1: Ja, det är bara att det inte var med under inspelningen.

Per: Nej.

FL1: Nej. Utan att det var, kanske mellan inspelningarna?

Per: Ja. Nej, det…

FL1: (Ohörbart) innan eller efter?

Per: …Ja det började väl kanske så där, ja, ja, ja det kan ha varit före och efter också eller någonting där.

FL1: Ja. Mm.

Per: Men alltså jag såg ju vad jag tänkte (ohörbart) jag såg inga, inget blod eller asså det…

FL1: Mm.

Per: …Ni måste tro på mig när jag säger asså att jag, jag såg inga tecken till att någonting ska vara fel alltså.

FL1: Nej, nej.

FL2: Mm. Mm.

Per: Asså ni måste lite på mig för det, hade jag gjort det då hade (ohörbart).

FL1: Men bara så vi förstår liksom att vi, vi har ju bara liksom det vi, det vi ser i filmerna.

Per: Ja.

FL1: Sen är det ju tid däremellan som är 16 minuter.

Per: Mm.

HEMLIG

FL1: Och, och där har inte du nåt minne, men du gissar och tänker dig att du fortsatte med dildos eller?

Per: Ja. Ja men jag gjorde, asså den där (ohörbart)…

FL1: Ja.

Per: …Och sen tog jag ju den, den lite större där för jag, hon gillar ju också när (ohörbart)…

FL1: Ja den här som du kallar grönsaken?

Per: Ja.

FL1: Ja.

FL2: Och, tidigare sa du att då dom här inte funkade så då tog du grönsaken? (Ohörbart).

Per: Ja asså, jag menar, när jag menar funkar då…

FL2: (Ohörbart) effekt (ohörbart).

Per: Ja att, att, planen var ju att hon skulle vakna liksom.

FL1: Mm.

FL2: Mm.

Per: Det var ju det som, det var ju det jag ville (ohörbart) hon vaknar, hon tänder till, vi har sex…

FL1: Mm.

Per: …God natt gumman.

FL2: Mm.

FL1: Så då börjar du med den här silikon, den genomskinliga?

Per: Ja den min…

FL1: Den, den vi såg, mindre den vi såg i filmen där?

Per: Ja, ja.

HEMLIG

FL1: Och sen så vi, använde du den grönsaken…

Per: Mm.

FL1: …Efteråt för att den, är lite större och därför ger lite mer effekt…

Per: Ja.

FL1: …Och du hoppades hon, att hon av den skulle vakna?

Per: Vakna, ja ja.

FL1: Så den, använde du efter den här silikon…

Per: Ja, ja.

FL1: Okej. Ja.

FL2: Och, då du inte fick effekt av den, vad, vad, vad gjorde du då?

Per: Nej men då gav jag väl upp liksom.

FL2: Okej.

FL1: Mm.

Per: Asså jag har inget minne av att jag, jag, om jag hade kommit eller, (ohörbart) det hade jag kommit, det tror jag jag hade kommit ihåg alltså.

FL1: Mm.

FL2: Mm.

Per: Asså, jag har inte.

FL1: Mm.

FL2: Mm. Men då du har använt dom här…

Per: (Ohörbart)…

FL2: …Den, den genomskinliga och den grönsaken där, och du säger att du avslutar där, växlar du tillbaka till (ohörbart) silikon eller?

HEMLIG

Per: (Ohörbart)…

FL2: (Ohörbart) som du har sagt nu asså (ohörbart) med, med grönsaken då är det slut?

Per: Ja, ja. Jag tror det.

FL2: Ja.

Per: Det är mitt minne i vilket fall.

FL1: Mm. Ja (ohörbart). Mm.

Per: Asså det, det var själva planen var ju att hon skulle tända och jag skulle, att jag också skulle få.

FL1: Mm. Mm.

FL2: (Ohörbart), det har du…

FL1: Ja men det har du ju berättat…

FL2: …Ju berättat (ohörbart) det, vi förstår det.

FL1: Mm.

Per: Ja, (ohörbart).

FL2: Vi förstår vad du berättar.

FL1: Sen vill jag visa, det, en bild. Bara och det är egentligen ett utklipp ur filmen så det är liksom ingen, annan bild som vi har hittat någonstans…

Per: Nej.

FL1: …Utan det är bara för att jag vill att vi ska stanna upp och titta lite grann på, just, på [redacted] där.

Per: Mm.

FL1: Där, där ser man ju lite grann det vi har pratat om det här med den här andningsmasken att den inte riktigt sitter på ordentligt.

Per: Mm.

HEMLIG

FL1: Över hennes näsa och mun…

Per: Nej.

FL1: …Den är ju inte täckande alls där.

Per: Nej. Nej alltså det, det måste ju vara, slangen är för kort tror jag, så det måste vara slangen som har dragit den där alltså. Den första bilden så har, var den ju på och var den igång men det.

FL1: Men hon ligger ju på samma ställe.

Per: Mm.

FL1: I båda filmerna.

Per: Mm.

FL1: Hon har inte rört på sig på något sätt, hon ligger i exakt samma ställning i båda filmerna.

Per: Ja.

FL1: Och slangen är ju, lika lång i båda filmerna.

Per: Ja, men den kan, om, om jag satt på mask (ohörbart) när den är under spänning så kan ju spänningen kanske dra den lite jag, och sen vet jag inte hur hårt jag, spände fast masken heller.

FL1: Mm.

Per: Asså den här sitter ju med kardborre liksom.

FL1: Mm.

Per: Och då, man får ju justera det efter eget liksom så där.

FL1: Mm.

Per: Jag har inget minne av hur, hur noggrann jag var med det där…

FL1: Nej.

Per: Det, det enda jag, det enda som jag tänkte i min reptilhjärna där på något sätt att, att jag ville hjälpa henne med, att hon snarka…

HEMLIG

FL1: Mm.

Per: Det var…

FL1: Mm.

Per: …Det var bara dom, den signalen som gick i huvudet på mig liksom.

FL1: Mm. Nej men vi, vi noterar det och det finns ju i inspelningen du förklarar ju att ditt syfte med att sätta på andningsmasken var ju att hjälpa henne…

Per: Ja.

FL1: …Med hennes snarkande andning där.

Per: Ja (ohörbart).

FL1: Men, så det var ju syftet, det har du ju förklarat men att den kanske inte ger så mycket effekt när den inte sitter på…

Per: Nej.

FL1: …Ordentligt.

Per: Men, i början där av första filmen då, då satt den ju bättre tyckte jag ju.

FL1: Mm.

Per: Vad jag såg i vilket fall.

FL1: Mm.

Per: Men jag, jag liksom, jag ser inget blod eller, eller någonting, jag ser ju att (ohörbart) tröjan är sönder, det ser jag ju.

FL1: Mm.

Per: Men det finns ju ingen vad jag ser nå blod någonstans. Eller…

FL1: Nej.

Per: …Och blåmärkena på bena det var, det var ju bara nå, jättelitet.

HEMLIG

FL1: Men, men, men blod, någon, asså vad (ohörbart) tänker du med att vi skulle ha sett blod för någonstans?

Per: Nej men, var det inte ni som, som sa att det var, (ohörbart) inget blod eller någonting sa ni?

FL1: Nej jag ställde frågan om du såg blod?

Per: Om jag såg det, ja.

FL1: Ja.

Per: (Ohörbart)…

FL1: Ja.

Per: ... (Ohörbart) ja.

FL1: Ja, men tänker du att vi borde ha sett nåt blod någonstans här?

Per: Nej, nej jag bara, eftersom du ställde frågan till mig. Så…

FL1: Ja i och med att liksom det var, du sa ju själv sagt i början på förhöret att det var blod på hennes insida lår?

Per: Ja, ja precis, precis.

FL1: Ja, så därför frågade jag om du såg något blod…

Per: Mm.

FL1: …Under tiden som du gjorde…

Per: Ja.

FL1: …Dom här inspelningarna.

Per: Ja precis men det, ja jag gjorde inte det.

FL1: Nej.

Per: Utan det, min teori är ju att jag, drog ju henne härifrån till ner på golvet.

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: Att den rörelsen…

FL1: Mm.

Per: …Fick, fick ut någonting ur skötet då liksom.

FL1: Mm. Och, och varför skulle det liksom bli blod på ur hennes underliv?

Per: Ja det vet jag inte.

FL1: Mm.

Per: Men jag menar kvinnor har ju blödningar och.

FL1: [redacted] var ju i, förbi klimakteriet.

Per: Jo det var hon ju…

FL1: Mm.

Per: …Men, jag menar blö, (ohörbart) blödningar och sånt jag vet inte.

FL1: Mm.

Per: Men jag menar…

FL1: Mm.

Per: …Jag, vad jag vill komma fram till att…

FL1: Mm.

Per: …Jag såg ju inget blod.

FL1: Nej.

Per: Utan då hade jag reagerat menar jag.

FL1: Du, du nämnde att du förde dildos fram och tillbaka i [redacted].

Per: Mm. Mm.

FL1: Kan du beskriva hur du gjorde det?

HEMLIG

Per: Jag gjorde försiktigt liksom bara såhär.

FL1: Mm. Mm.

Per: Den har ju en liten fot den där.

FL1: Mm. Mm.

Per: Det var inget mer än så.

FL1: Och det var den här si, si, var det den silikonfärgade eller grönsaken? Eller med båda?

Per: Jag vågar inte svara det kan ha varit båda också.

FL1: Mm.

Per: Det vågar jag inte svara på det.

FL1: Men är det någon du vet att du använde?

Per: Ja det var ju den där, lilla.

FL1: Lilla?

Per: Ja.

FL1: Mm.

Per: För den är ju mer greppvänlig liksom.

FL1: Mm.

Per: Den har ju sin lilla fot där…

FL1: Mm.

Per: …Man kan hålla i.

FL1: Och den hade du spottat lite på?

Per: Ja jag, jag stoppade den väl i munnen…

FL1: (Ohörbart).

HEMLIG

Per: …Bara för och…

FL1: Ja.

Per: …För att den skulle bli blöt eller.

FL1: Mm.

Per: Ja det ska inte göra ont liksom.

FL1: Nej. Mm. Vi ska strax ta lunch, jag har bara en liten fundering…

Per: Mm.

FL1: …Och det, du nämnde att du drog ner henne på golvet när du skulle, påbörja hjärt och lungräddning…

Per: Mm.

FL1: …Var det inte så, operatören bad dig att dra ner henne på golvet där?

Per: Ja, ja.

FL1: Kan du beskriva för mig så att jag får en bild i mitt huvud hur du drog, drog ner henne på golvet?

Per: Ja min minnesbild är att hon låg ju väl ungefär så, sådär asså.

FL1: Som i…

Per: Ja jag har för mig det…

FL1: …I filmen?

Per: …Ja jag tycker det.

FL1: Ja, mm.

Per: Eller låg hon närmre? Nej jag, jag vågar inte svara det, hon kan ha legat närmre, sängkanten också för jag har inte för mig att hon lå, låg så, hon, känns som hon ligger ganska långt in i mitten där ju. På filmerna.

FL1: Mm.

HEMLIG

FL2: Mm.

Per: Jag har inget minne av att jag drog henne så jävla långt i sängen (ohörbart)…

FL1: Hon ligger med huvudet lite mer mot mitten men kroppen är ju ganska nära kanten.

Per: Är den det?

FL1: Mm, mm.

Per: Ja okej. Ja nej men då, ja asså jag, ja men, jag tog väl ena armen och sen i axeln och sen försökte jag ju lindra fallet så mycket som möjligt liksom. Men jag visste att jag kunde ju inte lyckas helt med det. Utan hon kommer (ohörbart) komma från kanten (ohörbart) jag vet inte om jag, jag har för, jag har något minne av att jag sa det till operatören men då kommer hon ju ramla i golvet liksom.

FL1: Mm.

Per: För det är ändå kanske såhär ner till golvet.

FL1: Mm.

Per: Men jag har för mig att jag tog i armen närmast golvet och även där, andra armen och drog henne.

FL1: Mm.

Per: Ja, vad fan jag har inga mer riktiga minnen asså det…

FL1: Men du sa ju tidigare…

Per: …Det gick (ohörbart) benen kommer ner först i vilket fall i golvet…

FL1: Mm.

Per: …Så jag tror jag lyckades ganska bra och…

FL1: Mm.

Per: …Och, dämpa fallet liksom.

FL1: Mm, men hur gjorde du då? Asså med, så att benen kom ner först?

Per: Nej men, asså jag vågar inte fan svara på det asså…

HEMLIG

FL1: Mm.

Per: …Jag, jag var ju, det jag tänkte, var ju att jag, att jag (ohörbart) får inte skada henne mer här liksom.

FL1: Nej.

Per: Jag ville väl knappt ha ner henne på golvet egentligen.

FL1: Mm.

Per: Asså, jag, jag, jag, det är bara den jävla tanken jag har asså att jag, jag var tvungen att lyda honom liksom.

FL1: Mm.

Per: Jag, jag tänkte såhär ska jag göra HLR men fan jag hörde ju hon andas ju hur bra som helst tänkte jag liksom.

FL1: Mm.

Per: HLR det är väl mest för hjärtstopp och sånt där och det kan ju inte ha varit nåt hjärtstopp för hjä, hon andades ju liksom.

FL1: Mm, men så du för ner hennes ben?

Per: Ja, jag, jag tar ju i armarna eller överkroppen där liksom.

FL1: Tar du det före benen eller benen före (ohörbart)?

Per: Jag vågar fan inte svara på det asså.

FL1: Okej, mm.

Per: Men jag har inget minne av att jag, att dom for ner med nån, asså jag gjorde ju vad jag kunde för att det skulle dämpa det så mycket…

FL1: Mm.

Per: …Jag kunde liksom.

FL1: Mm. Men hur, hur blev det då? Slog hon i någonstans eller blev det någonting?

HEMLIG

Per: Jag vågar inte svara på det asså…

FL1: Mm.

Per: …(Ohörbart) men jag har ingen…

FL1: Mm.

Per: …Jag har inget minne av att jag tyckte att hon slog i någonstans.

FL1: Nej.

Per: (Ohörbart) det är inte omöjligt, för nattduksbordet är ju bredvid också. Ja. Det är ju i vägen, eller, förstår du vad jag menar? Nattduksbordet är ju på sidan där.

FL1: Mm.

Per: Och huvudet, hon hade ju huvudet, så det, ja, jag säger inte att det är så men…

FL1: Mm.

Per: …Men jag tror inte att det är så, men jag, jag är inte, det blir spekulationer asså jag, jag ty, jag reagerade inte på att det gick nå dåligt liksom…

FL1: Nej.

Per: …Det jag gjorde att det, jag kunde inte ha gjort det bättre eller för hennes skull då att skada henne mer eller liksom något sånt liksom.

FL1: Ja du sa ju själv att du försökte ju ta ner henne så (ohörbart)…

Per: Ja, ja men det gjorde, det var ju planen liksom, det…

FL1: Mm. Mm.

Per: …Det, det, det är liksom jag, liksom jag är ju fasen det…

FL1: Mm.

Per: …(Ohörbart) varför skulle jag vilja, det är ju fan, det var ju (ohörbart) hade liksom.

FL1: Absolut, jag förstår. (Ohörbart) tog hennes överkropp då med armarna?

HEMLIG

Per: Ja jo jag drog inte ner henne med fötterna det gjorde jag inte jag var ju där vid armarna och försökte…

FL1: Ja.

Per: …Men det är ju huvudet och arm…

FL1: Hur stod du då?

Per: Ja men jag måste ju ha stått där vid sidan av sängen då då.

FL1: Mm.

Per: Böjt mig fram, böjd, böjt mig över liksom.

FL1: Mm, mm.

Per: Men jag vet att det, jag tyck, jag, jag tror att det knaka när jag gjorde HLR asså…

FL1: Mm.

Per: …Det har jag för mig att jag sa till han operatören också.

FL1: Mm, mm.

Per: Och han skötte ju rytmen där liksom…

FL1: Mm.

Per: …Men det, det, det är ju, det, det var ju traumatiskt asså.

FL1: Mm. Men när du drog ner henne från sängen, höll du henne, liksom, tills hon kom ner?

Per: (Ohörbart) ja det måste jag ha gjort asså.

FL1: Mm.

Per: Det tror jag.

FL1: Mm.

Per: Asså jag, jag, jag kan, jag kan inte svära på det.

FL1: Nej.

HEMLIG

Per: Men det, jag gjorde allt, asså…

FL1: Mm.

Per: …För och, varsam asså.

FL1: Du försökte göra det så varsamt som möjligt?

Per: Ja.

FL1: Ja. Och, var (ohörbart)…

Per: Så jag skulle ju aldrig tagit tag henne och bara slitit ner henne…

FL1: Nej.

Per: …Utan det var ju att jag försökte att dä, dämpa liksom.

FL1: (Ohörbart) dämpa och hindra att hon skulle göra sig illa liksom.

Per: Ja, ja.

FL1: Ja.

Per: (Ohörbart).

FL1: Och du, vad, din kropp, var, asså om man tänker sig att hon ligger där i sängen och du ska få ner henne, är du vid hennes överkropp?

Per: Ja.

FL1: Och liksom håller runt hennes överkropp?

Per: Ja.

FL1: I armarna liksom?

Per: Ja.

FL1: Försöker få ner henne där, mm.

Per: Ja, jag drar inte ner henne med fötterna nej.

HEMLIG

FL1: Nej, nej men det förstår jag…

Per: Ja.

FL1: …Det har du beskrivit, ja.

Per: Ja.

FL1: Mm, mm.

Per: Men det var ju trångt där men jag tror inte att hon slog i…

FL1: Nej.

Per: …Men jag kan inte svära på det.

FL1: Nej.

Per: Men jag har inget minne av att det var nån stor dunk…

FL1: Mm.

Per: …Eller nå, någonting sånt där det har jag inte.

FL1: Nej, nej. Nej. Och vi har ju larmsamtalet.

Per: Ja precis, asså jag menar…

FL1: Det har ju vi lyssnat på.

Per: Ja, asså jag…

FL1: Så att vi hör ju inte hur det dunkar någonting, det låter som att du är väldigt varsam…

Per: Ja.

FL1: …När du tar ner henne (ohörbart).

Per: Asså jag, trodde ju aldrig att det skulle gå såhär.

FL1: Nej.

Per: Fan jag, (ohörbart) redan i första där i Solna…

HEMLIG

FL1: Mm.

Per: …När polisen (ohörbart) fråga [redacted] när hon vaknar liksom.

FL1: Mm. Mm. När du vaknade och reagerade på att hon inte, eller när, när hon inte reagerade när du försökte väcka henne?

Per: Ja. Ja.

FL1: Mm.

Per: Då sa jag (ohörbart) att jag skulle köra med knogarna du vet.

FL1: Ja.

Per: Och då gjorde jag det det var…

FL1: Mm.

Per: …Jag fick ju ingen reaktion men alltså…

FL1: Nej.

Per: …Jag vart väl lurad på det här med andningen asså jag…

FL1: Mm.

Per: …(Ohörbart) hennes andning så stark, asså, stabil liksom.

FL1: Mm.

Per: Så jag, jag…

FL1: Mm. Och du reagerade, du har sagt tidigare i förhör att du reagerade på att hon låg i, i samma ställning…

Per: Ja.

FL1: …Som när du somnade där…

Per: Ja.

FL1: …Efter att du hade gett upp med…

HEMLIG

Per: (Ohörbart).

FL1: …Med dom sexuella…

Per: Ja.

FL1: …Handlingarna där.

Per: Ja.

FL1: Är, har jag förstått dig rätt då asså att det stämmer alltså att du, hon låg på exakt samma sätt där?

Per: Ja så uppfattade jag det att…

FL1: Ja, ja.

Per: …Att det var därför jag, att jag reagerade.

FL1: Ja.

Per: Att jag vaknade till liksom…

FL1: Mm.

Per: …(Ohörbart) det var ju då jag liksom bara, så där stilla ligger ju ingen i flera timmar liksom…

FL1: Mm.

Per: …Det gör man ju inte…

FL1: Mm.

Per: …Eller hur det, alltid…

FL1: Mm.

Per: …Är det ju att rör sig lite eller någonting.

FL1: Mm. Mm. Och det är alltså från att du slutar med dom sexuella handlingarna till dess att du vaknar och ringer 112, det, det är mellan, det är den tiden som du menar är att hon ligger på samma sätt?

HEMLIG

Per: Ja.

FL1: Ja. Och att det är andningen du reagerar på?

Per: Jag, jag, jag reagerar på andningen känns så frisk, stark och frisk asså jag reagerar inte att hon…

FL1: Nej inte då, men när du ringde 112 hur var hennes andning då?

Per: Nej men den var stark också, jag tänkte vad fan ska jag göra HLR för hjärtat ver, slår ju…

FL1: Mm.

Per: …Hon andas ju.

FL1: Mm.

Per: Ja jag kände ju nästan att det kanske bara är skadligt för henne liksom.

FL1: Men var den annorlunda på något sätt eller var det på samma sätt?

Per: Nej jag tyckte den, jag (ohörbart) som att det.

FL1: Den var inte?

Per: Nej.

FL1: Nej.

Per: Jag gjorde inte det liksom det…

FL1: Mm.

Per: …Jag var ju mer rädd att, asså…

FL1: Mm.

Per: …(Ohörbart) när, när jag väl börjar förstå någonting då börjar jag ju tänka på det som jag sa i början där att jag, [redacted] hade ju klagat på en jäkla huvudvärk.

FL1: Mm.

Per: I början av veckan där.

HEMLIG

FL1: Mm.

Per: Men sen sa hon ju några dagar innan, två dagar innan att det börjar kännas bättre men då slog ju det (ohörbart) att det måste hänga ihop med det här på nåt sätt asså.

FL1: Mm, men där kan jag säga på en gång Per att rättsläkaren har sagt att hjärnblödningen som [redacted] avled av är inte orsakat av någon tidigare huvudvärk.

Per: Kan man verkligen se det alltså?

FL1: Det kan man.

Per: Asså för hon sa ju till och med själv att…

FL1: Mm.

Per: …Det känns som någonting är fel i huvudet…

FL1: Ja.

Per: …Asså hon sa det.

FL1: Ja att hon har haft huvudvärk och att du berättar om det…

Per: Ja.

FL1: …Det, så kan det absolut vara, men hjärnblödningen som [redacted] avled av…

Per: Mm.

FL1: …Den var akut, hjärnblödning. Den har inte inträffat innan det här dygnet.

Per: Men kan det inte ha varit någon liten skada eller något litet läckage eller något sånt där eller?

FL1: Det har rättsläkaren sagt att…

Per: (Ohörbart).

FL1: …Det inte är. Möjligt. Det är en akut hjärnblödning som har uppstått inom dygnet från att hon kom in till sjukhuset.

Per: Asså, ja jag hör ju vad ni säger men…

HEMLIG

FL1: Mm, ja. Mm.

Per: …Jag är…

FL1: Mm.

Per: …Asså för [redacted] hon var inte den som beklagade sig vet du.

FL1: Nej.

Per: Och hon sa ju också (ohörbart) exakt dom här orden du ska veta hur ont i huvudet jag har.

FL1: Mm.

Per: Och sen såg jag på, tv här nere det här, den här…

FL1: Mm.

Per: …Island med dom här kändisar som åker till en Ö då har ju hon den här Graaf är ju med där.

FL1: Mm.

Per: Och hon, där, (ohörbart) visade sig att hon hade ju hjä, att…

FL1: Mm.

Per: …Hennes huvudvärk var hjärnblödning stod det…

FL1: Mm.

Per: …På rubriken.

FL1: Mm.

Per: Då tänkte jag (ohörbart)…

FL1: Det finns olika sorters hjärnblödningar och det har vi fått förklarat för oss, nu är inte jag experten och det är ju rättsläkaren som är experten men vad jag har förstått så finns det ju då olika typer av hjärnblödningar och det finns dom kroniska hjärnblödningarna och det finns akuta hjärnblödningar. Det, det är fullt möjligt att ha en pågående hjärnblödning som är långsam.

HEMLIG

Per: Mm.

FL1: Utan att man känner till den, men det här, är en, var en akut hjärnblödning.

Per: Mm, men jag tänkte om det kanske fanns någon liten skada innan liksom?

FL1: Det är ingenting som har, som har, man har sett vid den undersökningen utav [redacted].

Per: (Ohörbart).

FL1: Du förstår man tittar ju väldigt noggrant.

Per: Ja. (Ohörbart)…

FL1: På det här.

Per: …När hon även säger det vet du.

FL1: Ja, hon, jag tvivlar på att hon har haft ont i huvudet men rättsläkaren har varit väldigt tydlig med att det här var en akut hjärnblödning som orsakades av ett trubbigt våld mot hennes skalle.

Per: Ja. Alltså så tänker jag hon, hon har ju en mormor också som gick…

FL1: Mm.

Per: …Bort i 50-års åldern och, visste ni om det också eller?

FL1: Att mormorn…

Per: Hade gått bort, hon gick ju bort i hjärnblödning också…

FL1: Mm.

Per: …Om det kunde vara något genetiskt tänkte jag (ohörbart)…

FL1: Mm. Vi, vi kan, ställa en sådan fråga till rättsläkaren gällande just det.

Per: Ja (ohörbart) försvagning eller någonting sånt.

FL1: Det kan vi absolut göra. Men, men det förändrar inte faktumet att [redacted] dog av en akut hjärnblödning.

HEMLIG

Per: Mm, nej jag, nej jag förstår.

FL1: Som var orsakat av trubbigt våld den här, det här dygnet.

Per: Ja.

FL1: Mm.

Per: Ja precis, ja jag…

FL1: Mm.

Per: …Jag är, jag hyser mina…

FL1: Mm.

Per: …(Ohörbart) såg det där asså att hjärnblödningen…

FL1: Mm.

Per: …Huvudvärken var en hjärnblödning (ohörbart).

FL1: Det, det finns, det är fullt möjligt men inte i…

Per: Precis.

FL1: [redacted] fall.

Per: Nej.

FL1: Nej.

Per: Nej men det kanske räckte med någon, mindre, våld asså att hon slog i någonstans att det skulle, att det var en försvagning tänker jag liksom…

FL1: Mm.

Per: …Eller något sånt.

FL1: Mm. Mm.

Per: Ja, jag bara…

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: …(Ohörbart) bara tänkte när jag låg där nere och tit, och såg den där rubriken där på Graaf…

FL1: Mm.

Per: …(Ohörbart).

FL1: Vi har pratat på väldigt länge nu känner, känner kanske allihopa att det kanske är dags för en liten…

FL2: Nu tar vi en…

FL1: …En liten lunchpaus här.

FL2: Lunch. Mm.

Per: Var ska vi gå någonstans? *(skrattar)*

FL1: Ja, nej det blir…

Per: Får, får jag…

FL1: …Matlådan.

Per: …Får jag följa med?

FL1: (Ohörbart) men, vi, ska vi bestämma en tid när vi…

FL2: Mm, vi kan avsluta förhöret.

FL1: …(Ohörbart) avsluta förhöret…

FL2: Mm.

FL1: …12:07.

FL2: Mm.

Paus.
Ljudfil 3.

FL1: 13:41.

HEMLIG

FL2: Mm.

FL1: Vi fortsätter, förhör med Per Forsberg. Samma närvarande som tidigare. Ja, vi har tagit fen liten längre paus nu men vi har ju innan pausen pratat mer om misstanken grov våldtäkt och gått in lite mer på detaljer kring, kring den händelsen. Du har bland annat fått se två stycken filmer som du spelade in den, den här kvällen.

Per: Mm.

FL1: Mm. Det, det jag tänkte höra, du, du har ju förklarat liksom att, att du inte fick några reaktioner från [redacted] under den här, den här tiden som du, utförde dom här handlingarna och att du inte, ja men upplevde att hon, att det var någonting ko, konstigt mer än att hon hade en stark andning och snarkade.

Per: Mm.

FL1: Vilket du försökte avhjälpa med att sätta på den här andningsmasken och så.

Per: Mm.

FL1: Dom här filmerna har ju vi visat för, för läkare eller rättsläkare då och där har dom gjort bedömningen att [redacted] är medvetslös i filmerna. Sen vad det beror på mer än att, att hon är medvetslös det kan dom inte uttala sig om. Men att hon är medvetslös den bedömningen gör dom. Asså inte att hon sover utan att hon är medvetslös…

Per: Ja.

FL1: …Av någon orsak då.

Per: Ja, jag uppfattade ju inte alls liksom att det var någonting.

FL1: Nej.

Per: (Ohörbart).

FL1: Mm.

Per: Utan snarare tvärt, (ohörbart) andningen var ju så stark också…

FL1: Mm. Ja men du har sagt det att du, att du upplevde andningen som stark.

Per: Ja.

HEMLIG

FL1: Men vad tänker du kan ha orsakat att hon blev medvetslös då? I dom, i dom här, som hon (ohörbart)?

Per: Asså jag har ingen aning asså det.

FL1: Mm.

Per: Det, därför jag, det första jag sa liksom det var ju det här med huvudvärken och…

FL1: Mm.

Per: …Att jag trodde att det var kopplat till det liksom.

FL1: Ja men, nu, asså när du filmar dom här filmerna…

Per: Ja.

FL1: …Asså, du, tänkte du på någon huvudvärk då?

Per: Nej, nej. Nej, nej.

FL1: Nej. Nej. Men du tänker alltså att det som sen hände att hon fick en hjärnblödning…

Per: Mm.

FL1: …Att det skulle vara att hjä, hjä, huvudvärken skulle vara orsaken menar du?

Per: Ja precis.

FL1: Ja, mm men den, den kan vi ju liksom avfärda. Det, det är ju liksom…

Per: Mm.

FL1: …Konstaterat att, att [redacted] hjärnblödning har ingenting med huvudvärken att göra.

Per: Nej, nej precis.

FL1: Nej, den var akut och den uppkom den 22a…

Per: Ja precis.

FL1: …23e mars.

Per: Ja.

HEMLIG

FL1: Mm.

Per: Ja nej asså det enda jag kan säga är att jag…

FL1: Mm.

Per: …Jag uppfattade inte…

FL1: Nej. Mm.

Per: … Jag, jag gjorde inte, det är dagens sanning asså det…

FL1: Mm.

Per: …Hade jag misstänkt det minsta jag hade…

FL1: Mm.

Per: …Jag hade ringt direkt alltså.

FL1: Mm.

Per: Jag hade inte tvekat en sekund.

FL1: Mm.

Per: Det är [redacted] och det är fan, det är min, 38 år liksom.

FL1: Mm.

Per: Det.

FL1: Okej men, men sen, sen så när du var klar och du inte hade fått någon reaktion från [redacted]

Per: Mm.

FL1: …Så har du ju sagt att du somnade.

Per: Mm.

FL1: Gjorde du någonting med din mobiltelefon därefter?

HEMLIG

Per: Asså jag har inget minne av det men jag vet att jag har fått höra…

FL1: Mm.

Per: …Under något annat förhör att den var uppkopplad.

FL1: Mm.

Per: Det enda jag kan tänka mig är att jag har bara ti, startat den för att se vad klockan är.

FL1: Mm.

Per: Det, jag…

FL1: Mm.

Per: …Jag har inget minne av att jag har varit inne på någon app eller smsat…

FL1: Nej.

Per: …Eller (ohörbart) jag har inget minne…

FL1: Mm.

Per: …Alls, ja, jag trodde inte att jag hade varit på telefonen över huvud taget (ohörbart).

FL1: Nej, för att vi, vi lämnar ju in våra, alltså när vi lämnar in beslagtagna mobiler…

Per: Mm.

FL1: …Så lämnar vi in dom till en IT-forensiker…

Per: Mm.

FL1: …Där man gör så kallad en extraktion där vi får ut all data som finns lagrad.

Per: Mm.

FL1: Och allting som har liksom gjorts med mobilen, hur den har använts och vilka appar, och…

Per: Mm.

FL1: …Allt. Vi får ju ut liksom tidsstämplar för…

HEMLIG

Per: Mm, jag förstår.

FL1: …Allt liksom och där har vi ju fått ut det för, för din telefon.

Per: Ja.

FL1: Som visar på aktivitet, en, ja en bra stund efter klockan elva.

Per: (Ohörbart) när var det den sista filmen då?

FL1: Den sista filmen var klockan elva.

Per: Ja, vad gjorde jag för någonting då?

FL1: Du, men jag vill bara, du har inget minne av att du gjort någonting?

Per: Nej (ohörbart) nej.

FL1: Nej.

Per: Nej jag har inget minne alls av det.

FL1: Nej, men det är lite, det är lite olika aktiviteter och då har vi specifikt ställt frågan till IT-forensikerna att sådant som är aktivt använda, alltså inte sådant som mobilerna gör per automatik…

Per: Mm, mm.

FL1: …Inhämtar data och sånt där utan faktiskt någon, att det krävs att en människa gör något…

Per: Mm.

FL1: …På telefonen. Och det är, går in på någon Netflix-app och du går in på någon Viaplay-app och du går in i meddelande-appen som för att skriva ett meddelande, exempelvis. Det gör du några gånger.

Per: Skriver jag någonting där då?

FL1: Vad sa du, nej ingenting som vi har, som vi har sett i någon tömning.

Per: Nej.

HEMLIG

FL1: Nej, så att, men det är min fråga till dig, har du något minne av att du tänkte liksom att (ohörbart) att du skulle skriva något sms till någon eller?

Per: Nej.

FL1: Ringa någon?

Per: Nej.

FL1: Du har inga sådana?

Per: Nej. Vem, vem, nej.

FL1: Nej jag ställer frågan bara…

Per: Nej.

FL1: …I och med att den här informationen finns.

Per: Ja (ohörbart)…

FL1: Om det finns…

Per: Om du pratar Netflix och Viaplay då tänker jag ju på tvn såklart.

FL1: Mm.

Per: Om jag skulle titta vad som fanns där då men jag har inget minne av det.

FL1: Nej, nej.

Per: Jag har inte det.

FL1: Nej.

Per: Tyvärr alltså det.

FL1: Nej, men det vi kan utläsa är ju att du inte somnade direkt.

Per: Nej kanske inte, när som, när, när somnade jag höll jag på och säga men…

FL1: Ja men det finns mobila aktiviteter till 00:37.

Per: 00:37.

HEMLIG

FL1: Ja.

Per: Okej.

FL1: Mm.

Per: Så det är en halvtimme där som jag är vaken då?

FL1: Ja men det, från filmen så är det ju en timme och 37 minuter.

Per: Ja just det.

FL1: Mm. Så att det, det är gan, och det är ju, det är ju aktiviteter som att du gör korta olika saker som typ att du har varit vaken vid, under hela den här tiden då.

Per: Ja asså jag, jag har inget minne av…

FL1: Nej.

Per: …Det, det enda jag kan tänka mig, och då tänker jag bara mer på vad jag brukar kunna göra…

FL1: Mm.

Per: …Det är ju att jag, jag brukar kunna vakna rätt ofta och sådär.

FL1: Mm.

Per: Och det är ju tvn då som gäller liksom.

FL1: Mm.

Per: Och vi har ju sån här, ja vad heter det då, sån här…

FL2: Chromecast?

Per: Chromecast ja.

FL1: Mm. Men (ohörbart) behöver du din mobil för att kunna titta…

Per: Ja.

FL1: …(Ohörbart) den då?

HEMLIG

Per: Ja.

FL1: Ja.

Per: Men jag har inget minne av att jag har tittat på nå tv.

FL1: Nej.

Per: Det har jag inget minne av och, jag tycker det verkar…

FL1: Mm.

Per: …Som, det tyder ju på att jag inte…

FL1: Nej.

Per: …Hade reagerat på att någonting står fel till i vilket fall.

FL1: Mm.

Per: Då, jag menar man är ju inte så jävla iskall så man sitter och tittar på vad man ska…

FL1: Nej, nej men jag kan bara hänvisa till tidigare förhör där du har varit ganska tydlig med att, att du har sovit hela natten igenom.

Per: Ja det trodde jag.

FL1: Ja, och att du vaknade och såg att [redacted] låg på samma sätt som hon hade gjort tidigare och att du reagerade på det och att du därefter nästan på en gång ringde 112.

Per: Mm. Mm.

FL1: Men, men dina mobilaktiviteter visar ju någonting annat och den visar ju hur det var. Det är ju liksom…

Per: Mm.

FL1: …Liksom sanningen. Så.

Per: Mm. Ja jag förstår att det.

FL1: Så att, du har ju varit vaken. Lite mer än vad du har sagt till oss då.

HEMLIG

Per: Ja.

FL1: Och, och det gör ju att vi funderar, varför. Sen om det är för att du inte minns eller om det är någon annan orsak det kan ju inte jag svara på.

Per: Nej, nej men, men jag har inte, ja nej…

FL1: Mm.

Per: …Fan jag kommer inte ihåg asså det…

FL1: Mm.

Per: …Det, det enda jag kan tänka mig att jag, att jag skulle titta på tv då.

FL1: Mm. Mm. Mm. Och, och du, vi pratade om den här andningsmasken tidigare också, att du in, du, du sa då att du inte hade något minne av att liksom hur länge hon hade den på sig.

Per: Nej.

FL1: Men har du något minne av när du tog av den?

Per: Nej…

FL1: Nej.

Per: …Jag har inte det, jag har inte det heller riktigt.

FL1: Mm.

Per: Jag, jag var ganska säker på att trosorna var rosa också.

FL1: Mm.

Per: Det var dom ju inte riktigt och jag hade inget minne av att jag stod upp heller, jag har för mig att jag låg på mage.

FL1: Mm, mm.

Per: Så, nej det är dagens sanning asså det…

FL1: Mm.

Per: …När, när det sas det där med telefonen det var en total överraskning för mig…

HEMLIG

FL1: Ja.

Per: …Jag hade ingen aning om att jag, att jag tittade på (ohörbart), jag har inget minne alls av dom.

FL1: Nej, och sen då? När du vaknar.

Per: Ja.

FL1: För, för sen blir det ju en paus i mobilaktiviteten.

Per: Okej.

FL1: Där, asså efter 00:37 så blir det ju en, en paus där.

Per: Ja, ja.

FL1: Eller ja, det, det finns ingen mobilaktivitet i alla fall…

Per: Nej.

FL1: …I mobilen.

Per: Nej.

FL1: Och, och sen säger du att du vaknar strax innan du ringer? Du ring, eller (ohörbart)?

Per: Ja jag uppfattar det som så…

FL1: Ja.

Per: …Att jag försökte väcka henne själv.

FL1: Mm, hur länge skulle du säga att det här upp, va, väckningsförsöken tog i tid?

Per: Ja det är så jäkla svårt asså det blir ju spekulationer…

FL1: Mm.

Per: …Tycker jag det, asså jag uppfattar inte henne att det var någon fa, fara först men när jag…

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: …Försökte väcka henne och det inte gick…

FL1: Mm.

Per: …Då, det var ju då jag gick efter handduken där det var mitt första försök att väcka henne det liksom på…

FL1: Mm.

Per: …Förutom och.

FL1: Men det var, om du be, tar det från början, vad var det första du, du vaknar upp?

Per: Mm.

FL1: Och, vad, vad exakt gör du? För att försöka liksom få liv i henne eller få henne och reagera?

Per: Ja asså då ser jag ju att hon li, ligger fortfarande i samma position.

FL1: Mm.

Per: Det är då jag förstår att det inte, det känns ju inte riktigt liksom.

FL1: Nej och vad gör du då?

Per: Ja men, fö, första måste jag, asså jag kommer inte riktigt ihåg, asså med första måste ju ha varit att jag skakar på henne eller tagit tag i henne liksom. Men (ohörbart) det tydligen har funkat då har jag gått efter handduken och sköljt och, och sköljt den med kallt vatten.

FL1: Mm.

Per: Och la den på, försökte väcka henne med, jag vet inte det var bara någon sån där grej som rann in i huvudet, kallt vatten på ansiktet liksom.

FL1: Mm.

Per: Och det funkade ju inte heller. Så då började jag väl, ja, liksom ja då började jag ju riktigt förstå att det, det är inte bra det här liksom men jag, jag uppfattade aldrig att det var så allvarligt för (ohörbart) var ju va, asså, nej inte vaken hon var, hon andades ju liksom.

FL1: Mm. Mm.

HEMLIG

Per: Det var ingen, det var ingen kort flämtande andning.

FL1: Mm.

Per: Jag kände bara liksom det…

FL1: Okej så du först liksom du, du, (ohörbart) vad sa du…

Per: (Ohörbart)…

FL1: …Du rörde henne…

Per: …Ruska väl på henne.

FL1: Ruskade på henne?

Per: Ja, ja.

FL1: Och du fick ingen reaktion.

Per: Nej.

FL1: Och den här handduken, vart hämtade du den?

Per: Den tog jag ju i badrummet då. En mindre handduk.

FL1: Och, och vilken färg hade den?

Per: Ja den var ju ljus tror jag.

FL1: Den var ljus, ja.

Per: Ja.

FL1: Ja, du sa…

Per: Den var liten typ såhär (ohörbart) liten.

FL1: Mm.

Per: Hand, handduk.

FL1: Ja, ja. Förstår, och den, vad sa du tog vatten?

HEMLIG

Per: Ja den tog jag kallt vatten på den.

FL1: Mm.

Per: Det var ju bara någon sån här, grej som man har fått för sig liksom att man väcker folk med kallt vatten liksom.

FL1: Mm.

Per: Det var det jag tänkte på…

FL1: Mm.

Per: …Jag tänkte inte själv på det där med knogarna heller liksom.

FL1: Nej.

Per: (Ohörbart) HLR utan det var det, det var det jag gjorde och när inte det gick heller…

FL1: Vad gjorde du med handduken, förlåt jag kanske missförstod.

Per: Jag försökte lägga den då…

FL1: På?

Per: …Blöta på ansiktet (ohörbart)…

FL1: På ansiktet, ja.

Per: Ja.

FL1: Mm.

Per: Och sen, och det gick ju inte heller.

FL1: Mm.

Per: Och det vart ju ingen reaktion.

FL1: Mm.

Per: Och då, då börjar jag ju bli riktigt orolig liksom.

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: Hon har ju varit borta förut också liksom när hon har druckit att jag inte fått liv i henne.

FL1: Mm.

Per: Så det är inte första gången det händer det är minst två tre gånger tidigare…

FL1: Mm.

Per: …Och ena gången ringde jag till [redacted] och andra gången…

FL1: Mm.

Per: …Ringde jag till…

FL1: Mm.

Per: [redacted] också.

FL1: Mm. Jo men du har berättat om det.

Per: Så att, men jag…

FL1: Men den här gången så…

Per: Ja, ja men då…

FL1: …Vad, (ohörbart) efter handduken då?

Per: Ja då, då, då, (ohörbart) det här nu (ohörbart)…

FL1: Mm.

Per: …Då börjar jag tänka på det där med huvudvärken. Att hon, det hon hade pratat om.

FL1: Mm.

Per: Och det var då jag börja tänka fan jag måste ringa liksom.

FL1: Mm.

Per: Då ringde jag ju (ohörbart) asså jag uppfattade det som att jag gjorde det väldigt snabbt asså.

HEMLIG

FL1: Mm.

Per: Jag var, jag har inget minne av att jag sölade på något sätt asså.

FL1: Nej, nej.

Per: Utan, jag satte ju inte på mig byxor eller någonting när jag sprang ner och hämtade.

FL1: Nej.

Per: Eller hämtade, öppnade till ambulansen och det.

FL1: Mm.

Per: Öppnade dörren och så.

FL1: Mm.

Per: Och sen, torkade jag väl, och jag tror att när jag hade dragit ner [redacted] på golvet att, det kom någonting ur, ur skötet då (ohörbart).

FL1: Mm.

Per: Men jag tror att det (ohörbart) på låret eller någonting.

FL1: Mm.

Per: Och då vart det bara reaktion och plocka, torka bort det för det, jag vet inte varför det vart bara så liksom.

FL1: Mm.

Per: Det kommer (ohörbart) ambulanspersonal så man vill inte (ohörbart) nej jag vet inte det vart bara sån, sån reaktion för mig.

FL1: Men vad tänkte du att, med blodet då?

Per: Nej jag tänkte inte mer än att det, kvinnor kan blöda på…

FL1: Mm.

Per: …Olika sätt liksom det.

HEMLIG

FL1: Mm. Och mellan tummen och pekfingret vad, vad tänker du i tid att det här skulle ha tagit dig att göra dom här sakerna, ruska henne, få liv i henne med handduken och, innan du bestämmer dig för att ringa tänker jag?

Per: Det är mycket spekulationer men alltså det, fem minuter max.

FL1: Mm.

Per: Får då hade jag, asså jag fick, jag, jag har den känslan i mig att när jag…

FL1: Mm.

Per: …Väl förstod så…

FL1: Mm.

Per: …Att jag reagerade jävligt snabbt asså.

FL1: Mm, mm.

Per: Det gjorde jag (ohörbart)…

FL1: Och det är från att du vaknade och såg att hon?

Per: Asså jag, jag, jag vet inte riktigt, ja precis jag vaknar ju och sen hon låg i den positionen liksom…

FL1: Mm, ja.

Per: …Orörlig helt enkelt.

FL1: Mm.

Per: Men hon andades ju fortfarande…

FL1: Ja, ja.

Per: …Stabilt jag uppfattade det som stabilt…

FL1: Ja.

Per: …Men jag är ju ingen läkare liksom men…

FL1: Nej.

HEMLIG

Per: …Jag uppfattade det inte som att det var något fel när jag vaknade heller men…

FL1: Nej.

Per: …(Ohörbart) förutom att hon låg för stilla va.

FL1: Ja.

Per: Det är inte normalt att ligga i flera timmar och, så stilla.

FL1: Men så fem minuter från att du vaknade?

Per: Ja.

FL1: Till dess du ringde ungefär?

Per: Ja.

FL1: Är det din, liksom, bedömning?

Per: Ja, ja, ja jag, jag, det är min uppfattning…

FL1: Mm, mm.

Per: …Att det gick fort alltså.

FL1: Mm. Så inte liksom 20 minuter?

Per: Nej, nej.

FL1: Nej.

Per: Nej, nej.

FL1: Nej.

Per: Asså allting handlar ju om när jag förstod allvaret liksom.

FL1: Mm, mm.

Per: Det är det.

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: Och det gjorde jag ju, jag försökte ju först med, väcka henne liksom…

FL1: Ja.

Per: …Som vanligt och sen med handduk och när inte det gick…

FL1: Mm.

Per: …Då började ju kronan ramla in alltså.

FL1: Mm.

Per: Tyckte jag.

FL1: Mm.

Per: Faktiskt.

FL1: Den här handduken vart, vad hände med den sen?

Per: Asså det jag (ohörbart) jag har, den, jag tror att den, ja ef, efter jag hade torkat av [redacted], det tror jag jag gjorde i ett svep alltså, när jag väl satte igång med det här HLR jag lämnade inte henne då någonting liksom.

FL1: Mm.

Per: Utan han, han sa ju bara kör till ambulansen knackar på dörren liksom.

FL1: Mm.

Per: Så jag gjorde ju det så att jag (ohörbart) jag tror att jag lämnade handduken när ambulansen kom, nu kan du gå sa han. Och då tog jag handduken och slängde den nån, i badrummet tror jag någonstans där alltså.

FL1: Mm.

Per: Jag vet, jag kommer inte ens ihåg var jag slängde den men…

FL1: Nej.

Per: …Vi har ju en smutsbänk där, eller tvätt, smutsigt…

FL1: Med smutstvätt?

HEMLIG

Per: …Smutsig tvätt ja.

FL1: Ja. Mm.

Per: Och på, och ner och bara sprang ner och öppna i kalsongerna och…

FL1: Mm.

Per: …Låste upp dörren liksom.

FL1: Mm, mm. Okej. Ja för, för som jag pratade om tidigare så har vi ju den här mobiltömningen då.

Per: Ja jag förstår.

FL1: Ja, och, och även där visar ju att det har varit mobilaktivitet på din mobil. Innan du ringer 112.

Per: Ja, nej jag har inget minne av det alltså, det…

FL1: Nej.

Per: …Jag, jag ty, i så fall om det har, vad var det för någon aktivitet? Var det också (ohörbart)?

FL1: Har du något minne av att du använde telefonen någonting?

Per: Nej ingenting.

FL1: Nej. För tidigare i förhöret när vi precis började så, så sa ju du till mig att du ha, att du hade ganska bra minnen från det här, strax innan du ringde 112.

Per: Ja jag trodde det.

FL1: Mm.

Per: För då hade jag ju sovit lite och så liksom…

FL1: Mm.

Per: …Att det var.

FL1: Ja, precis.

HEMLIG

Per: Så jag var inte (ohörbart) våldsamt full eller någonting…

FL1: Mm.

Per: …När jag vaknade inte, det har jag inget minne av alltså.

FL1: Mm. Tänkte du ringa någon innan?

Per: Nej vem fan skulle jag ringa?

FL1: Nej. Nej för det, mobiltömningen visar ju att det är 50 minuter innan.

Per: Innan jag ringer…

FL1: Innan du ringer.

Per: …112?

FL1: Ja. Där du sitter och öppnar upp appar och sånt där i telefonen.

Per: Vad är det för appar då då?

FL1: Ja men ring-appar och sms-appar och dylikt. Så att du går in och, ungefär som att man ska ringa någon fast sen gör man det inte utan då stänger man ner igen och sen, några minuter senare går man in igen och så öppnar man upp en telefoni-app och så.

Per: Ja nej alltså jag har inget minne…

FL1: Nej.

Per: …Alls av det.

FL1: Mm.

Per: 50 minuter innan jag ringer också det…

FL1: Mm.

Per: …Vem skulle jag ringa mitt i natten liksom?

FL1: Nej, nej men du har ju precis berättat att du tid, i tidigare såna här tillfällen har ringt [redacted] och [redacted].

HEMLIG

Per: Ja jag har ringt…

FL1: Ja.

Per: Ja precis när hon har varit…

FL1: Ja.

Per: …(Ohörbart)…

FL1: Ja.

Per: …Men jag, då har jag inte jag uppfattat, då har inte jag kommit till det stadiet att jag har förstått att hon är, att det är något fel på [redacted].

FL1: Mm.

Per: Jag hade aldrig legat i sängen och hållit på med min telefon och…

FL1: Nej.

Per: …Om jag hade vetat att [redacted] var…

FL1: Mm.

Per: …Våldsamt sjuk bredvid mig…

FL1: Mm.

Per: …Det hade ju inte hänt asså.

FL1: Men du sa ju precis att du vaknade upp och såg att hon låg i exakt samma ställning och att du tyckte att det var så konstigt…

Per: Ja.

FL1: …(Ohörbart) att det var det som fick dig att reagera och därmed ringa 112.

Per: Ja precis.

FL1: Men nu var du ju vaken 50 minuter innan du ringde.

Per: Ja det, jag kommer inte ihåg någonting av det.

FL1: Mm.

Per: Jag vet inte har jag legat vänd på sidan och titt…

FL1: Mm.

Per: …Jag, jag vet inte jag har inget minne, jag har inget minne alls av det.

FL1: Nej.

Per: Ingenting.

FL1: Nej.

Per: Jag kan ha varit vänd liksom åt det andra håll, med ryggen till och inte sett det liksom, det.

FL1: Mm. Så att du inte har sett [redacted] utan det var först när du vände dig om och såg [redacted]

Per: Ja det kan det ha vart liksom.

FL1: Mm.

Per: Jag menar för vad jag vet är ju 100% att jag skulle aldrig sitta och hålla på och leka med min mobil om jag hade vetat att [redacted] låg bredvid mig och var dödligt sjuk liksom.

FL1: Mm.

Per: Det skulle inte hända.

FL1: Nej.

Per: (Ohörbart).

FL1: Mm.

Per: Så är det.

FL1: Mm.

Per: Jag kommer inte, jag vet att jag vart förvånad också när, när du sa det förr, första gången jag fick höra att det hade varit aktiviteter (ohörbart)…

HEMLIG

FL1: Mm.

Per: …Det enda som jag kan ha tänkt…

FL1: Mm.

Per: …Är att jag har tittat på vad klockan var.

FL1: Mm.

Per: Men.

FL1: Nej, det, mobilaktiviteten…

Per: Jag har ingen…

FL1: …Visar att du var vaken 50 minuter innan du ringde.

Per: Ja.

FL1: Mm.

Per: Hur länge var jag, var det aktivitet då?

FL1: Under, under den här perioden så var det ju liksom lite olika, jag, jag har en lista men inte med mig nu…

Per: Ja.

FL1: …Men det, du går in, du, det är som att du går in i telefoni-appen som för att man ska ringa men sen så går, gick du ur den igen. Och sen så går du in i den igen och så, så att (ohörbart) går in och ut lite grann. Ungefär som att man tänker att man ska ringa någon, nu gissar ju jag bara men….

Per: Ja.

FL1: …Asså det, det är så aktiviteten ser ut i alla fall.

Per: Ja.

FL1: Mm.

Per: Nej jag, jag har ingen, jag har ingen minne av det faktiskt det…

HEMLIG

FL1: Nej, nej. Nej och minns du inte så, så minns du inte.

Per: Nej jag, jag gör inte det, tyvärr asså det.

FL1: Mm, mm. Mm.

Per: Det enda jag vet är att jag skulle aldrig, om jag hade vetat att [redacted] var sjuk skulle jag agerat asså.

FL1: Mm.

Per: Det är dagens sanning liksom.

FL1: Mm.

FL2: Mm (ohörbart).

FL1: Mm, jag tänkte precis.

FL2: Mm.

FL1: Vi, vi har ju dom här dildosarna som vi har pratat om…

Per: Ja.

FL1: …Dom har polisen tagit i, har vi tagit i beslag. Så dom har ju undersökts och analyserats.

Per: Mm.

FL1: Bland annat så visade analyserna din sperma på, på dom här, dildosarna.

Per: Fan det är inte möjligt alltså. Ja jag skulle kommit ihåg det… Ja det.

FL1: Mm. Inget som du?

Per: Nej asså, fan det.

FL1: Mm.

Per: Kan det ha varit någonting som har varit kvar från när vi hade sex förut då?

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: Jag tror att det var på tisdagen.

FL1: Fast då använde du inte dildosarna, det sa du.

Per: Nej men om, om det hade legat kvar i…

FL1: Mm.

Per: …Skötet på något sätt, jag vet inte.

FL1: Mm.

Per: Asså nej, fan det, jag känner inte igen det alls asså.

FL1: Nej.

Per: Inget minne alls.

FL1: Att du fick någon utlösning?

Per: Nej, nej.

FL1: Dom har också visat positivt för [redacted] blod. På båda.

Per: Ja men det var ingen, ja, ingenting jag såg liksom.

FL1: Mm.

Per: Jag, jag har inte sett någonting.

FL1: Mm.

Per: Jag, jag, hade jag sett hade jag ju inte, hade jag, hade jag ju upphört på en gång liksom (ohörbart).

FL1: Mm.

Per: Och jag är fan, jag är ju 100% säker på att jag inte legat (ohörbart) [redacted] och, jag har fan inte gjort det.

FL1: Mm.

Per: Så hur dom har hamnat där det har jag ingen aning om.

HEMLIG

FL1: Mm.

FL2: Men du är säker på att du inte har penetrerat…

Per: Ja.

FL2: [redacted] (ohörbart).

Per: Nej fan jag, ingen, nej.

FL1: Nej.

FL2: Med ditt kön?

Per: Nej.

FL1: Nej.

FL2: Mm.

FL1: Mm.

FL2: Men du är helt hundra, du kommer ihåg det? Att det var så?

Per: Asså jag, kan inte säga hundra men, jag skulle komm, ja jag skulle fan ha kommit ihåg om jag hade gjort det.

FL1: Mm. Mm. När du torkade henne med handduken, du sa att du torkade [redacted] i ansiktet?

Per: Ja.

FL1: Hade hon några skador där? I ansiktet?

Per: Nej jag såg ingenting.

FL1: Nej. Mm.

Per: Såg ingenting.

FL1: Nej.

Per: Nej.

FL1: [redacted]

HEMLIG

Per: (Ohörbart).

FL1: [redacted] var skadad i, på munnen.

Per: På munnen?

FL1: Mm. Hon var skadad på munnen.

Per: Hur, vart på munnen då?

FL1: På läppen. Hon var, hade blod i, i munnen.

Per: Ja det, ja jag såg ingenting. Jag såg (ohörbart).

FL1: Nej.

Per: Kan det ha varit någonting när jag, drog ner henne då jag vet inte…

FL1: Mm.

Per: …Jag, jag såg, det var ingenting jag såg.

FL1: Mm.

Per: Nej.

FL1: Dom hittade dels var hon blodig runt läpparna men dom hittade blod i svalget. Blod i munnen på henne.

Per: Ja jag har inte sett någonting liksom.

FL1: Nej.

Per: Jag har inte det, det är dagens sanning alltså.

FL1: Mm.

Per: Det. Men kan inte det komma från hjärnblödningen eller något sånt där då eller?

FL1: Nej det kan inte jag uttala mig om.

Per: Nej.

HEMLIG

FL1: Så men, men det är inget som har framkommit i något protokoll från rättsläkaren…

Per: Nej.

FL1: …Om att det skulle kunna vara så. Den, det rättsläkaren skriver om skadan på munnen är ju att det har uppstått genom trubbigt våld.

Per: Ja.

FL1: Mm.

Per: Ja nej asså jag, jag har inget, jag har inte gjort någonting sånt och jag har inget minne av det heller att jag har sett någonting.

FL1: Mm. Men vad skulle du ha gjort då (ohörbart)?

Per: Ja jag vet inte vad skulle jag ha gjort?

FL1: Nej, nej det var du som sa orden så jag bara ställer frågan.

Per: Nej, nej jag är…

FL1: Mm.

Per: …Men jag har inte gjort någonting.

FL1: Nej. Nej. För att vi, det, var ju blod i den här masken också.

Per: Jaha.

FL1: Mm.

Per: Ja det, jag såg inte det heller.

FL1: Nej. Nej.

Per: Asså det, ni måste lita på mig när jag säger att det…

FL1: Mm.

Per: …Det, jag har ju inte haft något uppsåt och göra något…

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: …Liksom skada henne på något sätt, snarare tvärt om liksom.

FL1: Mm. Mitt jobb handlar ju inte om att lita på eller inte lita på…

Per: Nej.

FL1: …Mitt jobb är ju att samla in information och det är det jag gör nu, i ett förhör.

Per: Ja.

FL1: Om du säger att du inte minns eller att det inte var på ett visst sätt då är det det som vi noterar i förhöret.

Per: Ja.

FL1: Ja.

Per: Nej jag…

FL1: Jag informerar dig bara om att det här är vad som har hittats i, i, i undersökningen.

Per: Mm.

FL1: Asså det förvånar mig…

Per: Asså det förvånar mig med spermierna där det…

FL1: Mm.

Per: …Men kan det ha varit nåt tidigare…

FL1: Jag vet inte.

Per: …Samlag och?

FL1: Det, det vet vi inte…

Per: Att dom har överlevt i, i skötet jag vet inte.

FL1: Mm, det får, det får experterna uttala sig om.

Per: Ja.

FL1: Hur länge spermier lever eller finns.

HEMLIG

Per: Ja.

FL1: Mm, ja.

FL2: Men, (ohörbart) nu ska vi se. Jo just det jag tänkte vi har ju fastlagt att det var blod i, i, i masken också.

FL1: Mm.

FL2: Så, utifrån det så, om hon nu inte hade masken på sig, senare så har hon ju haft masken på sig (ohörbart) haft en blödning under tiden hon hade masken på sig.

Per: Ja (ohörbart)…

FL2: Och det är ju ingenting hon har fått av att du har dragit ner henne från sängen.

Per: Nej, nej det låter, nej precis det låter ju (ohörbart)…

FL2: Så det har hon ju fått innan?

Per: Det måste det ju vara.

FL1: Mm. Mm.

Per: (Ohörbart) men jag vet inte hur, asså jag såg ingenting på henne när jag satte på masken.

FL2: Mm.

Per: Jag menar det kan ju ha kommit liksom (ohörbart) blödningen, att det vart mer (ohörbart) jag vet inte.

FL2: Jag, jag ser ingen samband med hjärnblödning och att man börjar…

Per: Nej men…

FL2: …Blöda i munnen men…

Per: …Nej men jag menar liksom att…

FL1: Mm.

Per: …Hon kanske har blod i munnen och jag har inte sett det för jag har inte sett någonting.

HEMLIG

FL1: Nej, nej men det, det, det är bra Per, det är okej, du, jättebra att du, att du förklarar.

Per: Ja.

FL1: Vi säg, vi säger ju bara vad, utredningen har, har visat.

Per: Ja, ja.

FL1: Och, det är ju att hon hade blod i munnen och hade skador på läpparna.

FL2: Mm.

FL1: Mm.

Per: Ja det måste ju ha varit (ohörbart)…

FL1: Och så ställer vi ju frågan om det är någonting…

Per: Jo, jo.

FL1: …Som du känner till om du inte…

Per: Jo, jag, jo jag förstår men…

FL1: …Vet eller känner till det då är det bara att säga det.

Per: Ja, nej, (ohörbart) nej jag asså det…

FL1: Mm.

Per: …Jag tyckte inte jag såg någonting på filmen heller där att det var nåt.

FL2: Mm.

FL1: Mm.

Per: Det var ju inget blod (ohörbart)…

FL1: Mm, mm.

Per: …Var väl inget blod på nå kuddar eller någonting sånt där, var det det?

FL1: När då, på i filmen?

HEMLIG

Per: Ja.

FL1: Nej, men nu när du talar om kuddar, har det varit nåt blod på kuddar?

Per: Jag vet ju att [redacted] stora kudde där men det var ju läng…

FL1: Mm.

Per: … Det är ju jättegammalt ju.

FL1: Mhm, mm. Vad är det för blod då?

Per: Ja jag vet inte jag var inte he, jag var ju ute på landet liksom…

FL1: Mm.

Per: …(Ohörbart) gjorde det där. Hon var ju så liksom att hon gick in i massa grejer och sånt där så jag…

FL1: Mm.

Per: …När jag kom så var det ju (ohörbart) men det, det är ju jättegammalt (ohörbart) vi hade ju tänkt köpa, sängarna är ju 25 år gamla så vi hade ju tänkt…

FL1: Mm.

Per: …Hon har ju kissat i dom och allt möjligt sånt där också.

FL1: Mm, mm.

Per: Så vi tänkte ju köpa nytt då liksom.

FL1: Vilken kudde var det blod på då menar du?

Per: Ja det är ju den, hennes kudde längst under där…

FL1: Mm.

Per: …Stora kudden (ohörbart).

FL1: Mm, den som är underst?

Per: Jag tror det.

HEMLIG

FL1: Ja. Och, och när skulle det ha uppstått?

Per: Nej jag, det är länge länge sen alltså.

FL1: Men är det liksom uppskattningsvis är det liksom åratal sen eller…

Per: Ja det är väl…

FL1: …Är det veckor sen eller (ohörbart)?

Per: …Ja jo, det, år i vilket fall.

FL1: Hur, är det liksom ett år eller är det fem år eller tio? Alltså, bara så att jag får en uppfattning om…

Per: Ja.

FL1: …När du säger länge sen vad, vad är det för dig?

Per: Ja asså ett två år asså.

FL1: Mm.

Per: Ja det, det, det var ju ingen, (ohörbart) att det var, det var ju tor, torrt allting liksom.

FL1: Vad, när var det torrt sa du?

Per: Ja det var ju ingen blo, blod, asså, (ohörbart) allting var ju helt torrt liksom. Så det var ju inte blö, det var ju inget färskt blod liksom.

FL1: När då? Nu…

Per: Nej…

FL1: …Menar du eller?

Per: …(Ohörbart) nej det där ku, kudden hennes...

FL1: Ja, ja

Per: …Kudde där.

FL1: Ja.

HEMLIG

Per: Det, det är ju gammalt liksom.

FL1: Mm. Och hur har, har det blodet hamnat där då?

Per: Nej men jag vet inte asså det, det jag har ju, har varit ute på landet själv alltså när inte hon har varit med…

FL1: Mm.

Per: …Och kom hem så, så var det redan gjort liksom.

FL1: Mm.

Per: Så (ohörbart) som jag sa där hon, vi har ju den där ljusstak, den har hon ju varit inne och gått in i många gånger liksom.

FL1: Mm.

Per: Och skadat sig själv liksom.

FL1: Ja, så att det har blivit blod alltså? Så att hon har?

Per: Ja, jo men det tror jag ju att hon har spräckt (ohörbart)…

FL1: Mm.

Per: …Eller liksom fått någon skada som har blött.

FL1: Mm. Men det…

Per: Men, men jag har…

FL1: …Men det är väl länge sen då?

Per: Ja det är länge sen.

FL1: Ja.

Per: Men vi har inte åt, vi har ju tänkt köpa nya sängar liksom.

FL1: Ja, så att det här blodet är, är gammalt säger du då?

Per: Ja asså det…

HEMLIG

FL1: Ja.

Per: …Den här stora kudden…

FL1: Ja.

Per: …Så var det ju överkas, eller örngott (ohörbart) också.

FL1: Mm.

Per: Så det är ju gammalt alltså.

FL1: Ja.

FL2: Men den här gången då du var ute på landet, du kom hem och så såg du att det var blod på kudden, vad sa [redacted] hade hänt? För (ohörbart) lite anmärkningsvärt, tänker jag.

Per: Ja visst är det det.

FL2: Mm.

Per: Ja, nej men det var väl att hon hade druckit liksom och (ohörbart) kommit ihåg riktigt men jag, sen var det väl att hon hade gått på den här ljusstaken tyckte jag hon sa.

FL2: Mm, vart fick hon skadan? För det borde du ha sett då?

Per: Ja det borde väl, var väl här tror jag.

FL2: Var det då (ohörbart) hade den skadan?

Per: Jag tror det.

FL2: Okej. (Ohörbart) okej då.

FL1: Men du såg den skadan på henne också då eller?

Per: Ja asså det här är ju flera år sen alltså.

FL1: Mm.

FL2: Mm.

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: Hon hade väl (ohörbart) men asså hon var ju sån [redacted] liksom det…

FL1: Mm.

Per: …Och när hon drack (ohörbart) det, hon, tappade ju, kontrollen liksom.

FL1: Mm.

Per: Och hon gick ju och vinglade hela tiden liksom och...

FL1: Mm.

Per: …(Ohörbart) och hade sig, pinkade och…

FL1: Mm. Mm. Ja för det var ju blod på, på kuddarna där ja, det var blod på den andra kudden också.

Per: Nej inte vad jag sett.

FL1: Inte vad du har sett?

Per: Nej.

FL1: Nej.

Per: Jag såg ingenting på filmen heller där. (Ohörbart) när ni visa att det var nåt.

FL1: Nej, men asså, du sa att det här var en gammal blodfläck?

Per: Ja (ohörbart) men det var ju kudden som är under.

FL1: Ja.

Per: Precis.

FL1: Precis och då hade den väl kanske ett annat örngott på sig?

Per: Mm. Ja den hade ett vitt örngott tror jag.

FL1: Mm. Men menar du att det skulle ha synts blod på kuddarna?

Per: Nej jag tänker om hon hade…

FL1: Ja.

HEMLIG

Per: …Blo, blö, blödigt från munnen borde det inte ha funnits blod på kuddar och sånt…

FL1: Mm.

Per: …Då för?

FL1: Mm.

Per: Så tänkte jag.

FL1: Mm. Men det var ingenting du…

Per: Nej jag såg ingenting.

FL1: Nej.

Per: Såg ingenting.

FL1: Nej.

Per: Och det här med spermier alltså det kan fan inte stämma asså det. Asså, ja då har det kommit dit på…

FL1: Mm.

Per: …På nåt annat, asså, (ohörbart) tid, tidigare sex eller någonting.

FL1: Mm. Nej teknikerna har ju varit i eran bostad och gjort undersökningar.

Per: Mm.

FL1: Man har gjort undersökningar med lika olika utrustningar och sådär och hittat lite blod på lite olika ställen. Så, är det någonting i närtid du vet att liksom, [redacted] har blödit?

Per: Nej, jag vet att jag blödde i köket men det var väl på julafton när jag trampa på någon glasbit där.

FL1: Mm, mm.

Per: Men nej, det är ingenting som…

FL1: Men har [redacted] haft några blödande skador senaste veckan vad du känner till?

HEMLIG

Per: Nej, nej, nej.

FL1: Mm. Är det något du skulle ha känt till ifall hon hade skadat sig? Och blött?

Per: Ja om jag hade sett det liksom.

FL1: Mm. Men hade hon berättat, berättade hon sånt för dig?

Per: Nej, det gjorde hon ju inte.

FL1: Nej.

FL2: Men ni har ju varit tillsammans hela den här veckan?

Per: Ja jo.

FL1: Mm.

Per: Jo men jag hade ju sett…

FL2: (Ohörbart)…

Per: …Jag hade ju sett om hon hade några skador på sig…

FL1: Mm.

Per: …Det hade jag gjort ju.

FL1: Mm.

Per: Jag uppfattade inte att hon hade några ska, några skador i ansiktet eller någonting eller.

FL1: Nej.

Per: Det.

FL1: Mm. Nej, bland annat så har man hittat lite blod på golvet, nedanför sängen, på hennes sida. Byxor, hennes byxor, det är väl byxor som hon inte hade på sig vid, den, den här kvällen.

Per: Mm.

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: Nej jag känner inte till någonting asså.

FL1: Nej, nej så vi tyckte det var lite, blev lite fundersamma när, i och med att teknikerna hittade ganska, liksom små blodfläckar lite här och där och vi undrar liksom vad det kan bero på.

Per: Asså [redacted] har ju ramlat ur sängen ett antal gånger.

FL1: Mm.

Per: Och hon har ju, ja och kissat i sängen och hon har ju även kissat i parkettgolvet (ohörbart) så det blev (ohörbart)…

FL1: Ja men du har nämnt det ja precis.

Per: Ja.

FL1: Mm.

Per: Och hon har ju ramlat ur sängen många gånger.

FL1: Mm. Mm.

FL2: Och, och då har hon, har du sett några skador på henne då? Då hon har ramlat ur sängen?

Per: (Ohörbart) nej det tycker jag väl inte asså, jag har väl, jag måste ju tänka. Det är möjligt att hon har blö, men att, ja, nej jag kan inte svara på det riktigt (ohörbart).

FL1: Mm.

FL2: Mm.

Per: Det måste jag väl ha gjort om hon har blödit men, jag vet inte när hon har blödit heller liksom jag…

FL1: Nej.

Per: …Det var ju tillfällen jag var ute på landet en vecka liksom hjälpte mina föräldrar…

FL1: Mm.

Per: …Då var hon ju själv liksom.

HEMLIG

FL1: Mm, mm.

FL2: Hur ofta var det du var ute på landet? Eller är det en, en, ett speciellt tillfälle du refererar till för du har ju sagt det flera gånger.

Per: Nej asså det var ju när jag…

FL1: Mm.

Per: …Jag, jag jobbade ju helger, då vart jag ju ledig måndag till fredag då brukade jag åka ut och vara med mina föräldrar och hjälpa dom där.

FL2: Mm.

Per: På Väddö. Så då var hon ju mycket själv också.

FL1: Mm.

Per: Så jag vet ju inte allt vad hon har gjort för någonting men jag vet ju definitivt att hon har ju aldrig vart rädd för mig (ohörbart).

FL2: Mm.

Per: Hon har ju aldrig varit rädd för mig liksom det. Och hon var väl aldrig vad jag vet (ohörbart) beklagat sig någonting…

FL1: Mm.

Per: …Det, hon var ju snarare tvärt om när polisen kom en gång då var hon ju den första som var hemma för hon ville vara, ta emot mig liksom.

FL1: Mm. Mm.

FL2: Mm.

Per: Så. Nej asså jag, asså jag, som jag, den där filmen (ohörbart) jag tycker det, jag var ju försiktig och.

FL1: Mm. Mm.

Per: Och jag menar vi har ju bott i det där huset i 25 år också.

FL1: Mm.

HEMLIG

FL2: Mm.

FL1: Mm. Sängkläderna, när bytte ni dom senast?

Per: Ja jag tror att dom var relativt ny, nybytta.

FL1: Mm.

FL2: Och vad är det för dig? Hur ofta bytte ni sängkläder om man säger, är det, är det två veckor eller en vecka eller (ohörbart) vad, vad är nybytt?

Per: Ja jag skulle säga typ en vecka eller någonting i vilket fall.

FL1: Mm.

FL2: Mm.

FL1: Ja, jag vet att vid något tidigare förhör så har mina kollegor nämnt, hårtuss, hårtussar.

Per: Ja.

FL1: (Ohörbart)…

Per: Ja, ja just det, ja.

FL1: …Du, du nämnde också att, någonting om att du hade sett någonting då?

Per: Ja asså det…

FL1: Mm.

Per: …När jag vad heter det…

FL1: Mm.

Per: …När dom hade hämtat [redacted] så väntade ju vi på bar, jag väntade på bar, eller [redacted] kom ju relativt fort men vi väntade ju på [redacted].

FL1: Mm.

Per: Och då, kom det ju fram under, i hallen…

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: …En tuss liksom. Om det var korsdrag eller om det var att jag dammsög eller någonting.

FL1: Mm.

FL2: Mm.

Per: Men det var ju bara en (ohörbart) boll liksom...

FL1: Mm.

FL2: Mm.

Per: …Så (ohörbart) boll som blir när man…

FL1: Mm.

Per: …Kammar håret helt enkelt.

FL1: Mm. Okej. Och du, du nämnde att du dammsög men du, du har också nämnt att du är ganska ordningsam och…

Per: Ja…

FL1: …Städar mycket?

Per: Ja men det är jag.

FL1: Ja. Mm. Så du, det är du som sköter städningen hemma?

Per: Ja, ja.

FL1: Mm. Mm.

Per: Jo jag kör ju tvättmaskiner och, bäddar och allting den där biten va.

FL1: Mm. Dammtorkar du också eller? Torkar med trasor?

Per: Nej, kanske inte så noga liksom…

FL1: Nej.

Per: …Men det, dammsuga, torka golven och bädda rent och kör tvättmaskiner och…

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: …Toaletter och sådana där saker.

FL1: Mm. Mm.

Per: Köket och.

FL1: Mm.

Per: Mm.

FL1: Ja jag förstår…

FL2: Skulle det ligga en hårtuss någonstans skulle du plocka upp den eller skulle du låta (ohörbart)…

Per: Ja det skulle jag, jo det skulle jag göra.

FL2: Ja.

Per: Om jag såg den skulle jag plocka den på en gång.

FL1: Mm.

Per: (Ohörbart) ja men jag är, jag gillar inte att ha det…

FL1: Nej.

Per: …Stökigt liksom. Det är min personlighet liksom.

FL1: Mm. Så den här da, den här hårtussen som du hittade eller som (ohörbart) fladdra fram i korsdraget där.

Per: Mm.

FL1: Vad hände med den?

Per: Den la jag i, i soppåsen tror jag.

FL1: Mm. Okej.

Per: Att jag gjorde.

FL1: Ja. Ja för vi har hittat en hårtuss.

HEMLIG

Per: Mm.

FL1: Som vi skickade iväg på undersökning, analys.

Per: Mm.

FL1: Mm. Och, och det var [redacted] hår och undersökningen visar att det är avryckt.

Per: Den (ohörbart), i hallen?

FL1: (Ohörbart).

Per: Den som var i hallen eller?

FL1: Ja, finns det fler eller har du…

Per: Ja jag tänkte att någon sa att det fanns en i vardagsrummet också.

FL1: Mm, det är precis, vi har hittat en hårtuss i vardagsrummet.

Per: Jaha.

FL1: Ja, och det var den vi tog med oss och har undersökt och den visar sig vara [redacted] hår.

Per: Ja, ja det förstår jag, ja.

FL1: Och, med en viss undersökningsmetod så kan man också se på rötterna om det har ramlat av naturligt, genom att man har kammat håret eller liksom, att det ramlar av naturligt.

Per: Ja.

FL1: Men den här hårtussen som var ganska, liksom, (ohörbart) ganska många hårstrån, (ohörbart) visar att det var ryckt av, ut, avryckt.

Per: Ja, ja okej ja men det hon brukar ju hålla på med sitt eget hår liksom och hon var ju destruktiv också.

FL1: Mm.

Per: Slita av sig brallor och slita sönder…

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: …Byxor och tröjor och.

FL1: Du menar att hon kan ha ryckt…

Per: Själv ja.

FL1: Av sitt hår själv?

Per: Ja, ja det tror jag.

FL1: Mm. Det är en ganska stor hårtuss.

Per: Ja. Ja (ohörbart) hon…

FL1: Mm.

Per: …Jag tror jag skrev i min telefon men jag tog bort det att jag är så trött på ditt fylledelirium eller någonting jag skrev.

FL1: Mm.

Per: Men jag raderade det i vilket fall men…

FL1: Mm.

Per: …Efter några dagar men det, hon kunde ju få sådana…

FL1: Mm.

Per: …Hon var ju dest, hon var ju självdestruktiv också liksom.

FL1: Så det, det är det du tror kan ha hänt att hon har?

Per: Ja jag tror det.

FL1: Ja.

Per: Ja jag tror det.

FL1: Ja. För den här hittade vi ju liksom i en växt…

Per: I en växt?

FL1: …I en planta. I en växt, asså som stod i fön, på fönsterbrädan.

HEMLIG

Per: Jaha.

FL1: Inne i vardagsrummet. Mm.

Per: På, mot dörrsidan eller mot ga, baksidan eller?

FL1: Mot baksidan.

Per: Jaha den här novemberkaktusen?

FL1: Ja så kanske den heter. Ja.

Per: Jaha.

FL1: Mm.

Per: Ja. Nej jag har ingen…

FL1: Men du har inte, du, det är ingenting att du har, känts vid eller har sett eller nåt sånt här?

Per: Nej, nej, nej. Nej.

FL1: Nej.

Per: Jag brukar ju vattna blommorna också.

FL2: Mm.

FL1: Ja, ja. Och då kanske man hade sett den för det är ganska…

Per: Ja jag vet inte hur stor den var eller någonting…

FL1: Mm. Ja. Nej, det blir ju att man funderar ju kring att du har ju själv sagt att det har vid tillfälle hänt att du har dragit [redacted] i håret.

Per: Ja asså det, dragit, ja, nej jag (ohörbart) om man kan kalla det dragit ens en gång. (Ohörbart).

FL1: Vad, vad, hur menar du då?

Per: Ja liksom bara, bara tagit tag så här.

FL1: Vad, vad, vad är det då? Asså tagit, är det, ta tag eller?

HEMLIG

Per: Ja, eller ja, vet inte hur jag ska…

FL2: I vilken situation berätta, (ohörbart) beskriv hur det gick till.

Per: Ja (ohörbart) kan väl vara liksom att man reagerar liksom många gånger, hon, pinkar i säng, i sängen så man får sitta där med hårtorken och torka dynor och…

FL2: Men hur var det den här gången då du drog henne (ohörbart)…

Per: Nej jag kommer inte ihåg nåt specifikt tillfälle riktigt asså men jag kan tänka att det, att jag kommit nära och bara tagit tag i henne liksom.

FL1: Mm.

Per: Men inget mer liksom.

FL1: Har det varit fler gånger?

Per: Nej, nej. Nej jag, jag, nej, nej.

FL1: Men du minns att du har gjort det vid något (ohörbart)…

Per: Nej, asså, nej asså det är bara, tagit tag i håret liksom, det är inget våldsamt liksom.

FL1: Mm.

FL2: Men varför, varför tog du tag i någons hår? Varför tog du tag i [redacted] hår?

Per: Nej men asså det, det var ju såhär lite tjafsigt då då när det hände, om det hände.

FL1: Mm. Mm.

Per: Det, asså att det, det blir, men det blir ju lite desperation av allting också om man, säg att [redacted] liksom pinkar i soffor och pinkar och, sliter av sig brallor och tröjor och, ja håller på, och så pratar man om det där liksom vad som gick snett och sen (ohörbart) kommer det tillbaka hela tiden, man blir ju desperat också.

FL1: Mm.

Per: Så att (ohörbart) det är ju därför man höjer rösten och det där liksom…

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: …Så det…

FL1: Och det var vid ett sådant här tillfälle du menar då att du av ren desperation drog henne i håret? Eller?

Per: Nej jag tog henne, ja jag, asså jag kommer inte ens ihåg tillfället (ohörbart).

FL1: Nej.

Per: Men jag vet att jag sa det men det kan ju också ha varit ett…

FL1: Mm.

Per: …Ja. Nej jag har inga mer kommentarer till det egentligen faktiskt.

FL1: Nej.

Per: Jag, kommer inte ihåg så mycket mer asså det, det, jag har inte, jag kan tagit tag i [redacted]

FL1: Mm.

Per: …Absolut det kan jag visst ha gjort och kommit nära och skrikit…

FL1: Mm.

Per: …På henne liksom.

FL1: Mm.

Per: Vid tillfällen men det är desperation också att, att jag reagerar på hennes grejer liksom.

FL1: Mm.

Per: Jag, jag vill inte ha någon misär liksom.

FL1: Men har du varit våldsam mot [redacted] genom åren?

Per: Nej, nej det har jag inte. Det har kommit, verbalt då bara.

FL1: Mm. Men fysiskt då…

Per: Nej…

HEMLIG

FL1: …Har du varit våldsam mot henne?

Per: Nej, nej, nej.

FL1: Aldrig slagit henne?

Per: Nej, nej, nej. Nej.

FL1: Mm. Har [redacted] varit våldsam mot dig?

Per: Nej det kan man inte påstå heller (ohörbart).

FL1: Mm. Aldrig slagit dig fysiskt?

Per: Nej.

FL1: Inte?

Per: Nej, det tycker jag inte.

FL1: Nej. Nej.

FL2: Du tycker inte det? Är det, är det att hon inte har gjort det eller att hon gjort det? Du tycker inte det är så farligt eller vad, vad menar du med tycker jag inte?

Per: Ja jag vet inte vad jag ska svara på det (ohörbart) jag vill inte, jag asså (ohörbart) är absolut ingen, våld, asså inget, (ohörbart) eller, farligt så inte, tycker jag inte. Det, kanske lite grann men inte nå mycket alls liksom hon var ju mer för att förstöra saker [redacted] liksom.

FL1: Mm.

FL2: Mm.

Per: Hon förstörde ju, nya köksbänken som jag hade satt upp den tog hon ju en stor kökskniv och högg…

FL1: Mm.

Per: …Högg, (ohörbart) träbit över och sen högg ju kniven i, i…

FL1: Mm.

Per: … I diskhon också så att den fick sig och det var ju helt nya grejer och, ja, ja det, hon har ju hållit på så mycket alltså.

HEMLIG

FL1: Mm.

Per: Men det är mest saker hon har haft sönder (ohörbart).

FL1: Så hon har aldrig direkt varit fysiskt våldsam mot dig?

Per: Nej jag vill inte (ohörbart)…

Ljudfil avslutas.
Ljudfil 4.

FL1: …Mot dig?

Per: Nej jag vill inte kommentera det faktiskt.

FL1: Du vill inte kommentera det?

Per: Nej.

FL1: Och du har inte varit fysiskt våldsam mot henne?

Per: Nej, nej.

FL1: Nej, aldrig under era 38 år tillsammans?

Per: Nej, det, nej jag tycker inte det. Asså förutom och (ohörbart) tagit tag i liksom eller någonting, det har jag gjort absolut.

FL1: Mm.

Per: Och kanske skakat om eller någonting men inget…

FL1: Mm.

Per: …Nej, inga (ohörbart)…

FL1: Mm.

Per: … Liksom.

FL1: Förlåt, vi har lite…

Per: Ja det är ingen fara.

HEMLIG

FL1: …Issues här med…

FL2: (Ohörbart)…

FL1: …Jag brukar kunna lösa det här.

FL2: Ja (ohörbart) göra det.

FL1: Mm.

Per: Lämna tekniken åt kvinnorna.

FL2: (Ohörbart).

FL1: (Ohörbart).

Adv: (Ohörbart) tar en paus (ohörbart)…

FL1: Vi tar en paus, ja vi gör så…

Adv: …(Ohörbart) vatten, har ni?

Per: Ja jag har lite faktiskt.

Adv: Ja, det är jag som (ohörbart)…

Ljudfil avslutas.
Ljudfil 5.

FL2: Då fortsätter vi förhöret efter en kort paus.

FL1: Mm.

FL2: Klockan är nu (ohörbart)...

Per: Den är, 32 över.

FL1: 32.

FL2: (Ohörbart) 32.

FL1: (Ohörbart) har en klocka. Mm. Jo vi ska gå tillbaka till där så att du har ju, vi pratade ju precis om att du har förklarat att du inte har varit fysiskt våldsam mot [redacted]

HEMLIG

Per: Ja.

FL1: …Och att hon inte direkt har varit fysiskt våldsam (ohörbart). Som jag har förstått det så var det mycket verbalt liksom…

Per: Mm.

FL1: …Bråk mellan er.

Per: Ja.

FL1: Och där har du ju förklarat i tidigare förhör hur du blir och hur ni blir…

Per: Mm.

FL1: …När ni bråkar.

Per: Mm.

FL1: Att du kan vara lite högröstad.

Per: Mm.

FL1: Som du har sagt det tidigare.

Per: Mm.

FL1: Men, men om du kan, förklara liksom hur ofta brukade ni bråka du och [redacted]?

Per: Ja asså det är så svårt för mig att säga det var li, på något sätt så var det, det var liksom ett nor, lite normalt för oss efter alla år också på något sätt asså.

FL1: Mm, mm.

Per: Det var ju liksom ingen stor grej av det hela (ohörbart) tiden så att, jag menar [redacted] ringde ju aldrig själv polisen eller någonting…

FL1: Nej.

Per: …Det var ju grannar som hörde min hö, höga röst och sådär.

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: Så att det, det har varit en naturlig bit på något sätt…

FL1: Mm.

Per: …Och jag vet inte hur ofta men…

FL1: Mm.

Per: Det kunde hända liksom.

FL1: Mm.

Per: Ofta var det ju då liksom att det var jag, att jag irriter, att [redacted] gjorde någonting när hon hade druckit för mycket som inte jag tyckte om liksom.

FL1: Mm.

Per: Och det var ju sådana saker som att pinka i soffor och…

FL1: Ja, ja. Men, men genom åren har [redacted] haft några skador? Som du har, reagerat, vi har pratat om det lite grann när jag frågade om liksom blod om hon hade skadat sig och så där men har hon haft några andra skador? (Ohörbart) liksom, som du har lagt märke till? Ni har ändå bott ihop och levt ihop…

Per: Mm, mm.

FL1: …I 38 år.

Per: Mm. Jag vet ju att hon hade skada här i pannan ju i vilket fall, ett ganska rakt…

FL1: Mm.

Per: …Och det var ju ute på landet där och, (ohörbart) då gick hon ju in i, ja, en vägg som går såhär, en skarp vägg utan nå lister på.

FL1: Mm.

Per: Det vet jag ju.

FL1: Mm.

Per: Jag försöker tänka liksom.

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: Men sen, hon har ju, katterna hon är ju allergisk mot katter också så att (ohörbart) vid något tillfälle så reagerar hon väl…

FL1: Mm.

Per: …På katt, katt (ohörbart) men att katten rev eller någonting (ohörbart) ögat vart lite svullet och sådana här saker också.

FL1: Mm.

Per: Och sen, men det, det var ju mycket att hon gick in i saker asså…

FL1: Mm.

Per: …Just den här ljusstakegrejen och det.

FL1: Mm.

Per: Jag menar om ni hade sett henne liksom när det var som värst det var ju liksom…

FL1: Mm.

Per: …Ja det var ju vingla, vingla, vingla liksom.

FL1: Mm.

Per: Ja det var ju sådana saker jag vart irriterad på också.

FL1: Du menar att, som du nämnde där att det har ju varit tillfällen där grannar har reagerat på att ni har varit, eller, högljudda eller vad, som du beskrev det eller hög…

Per: Mm.

FL1: …Röstade gräl.

Per: Mm.

FL1: Och så har dom ringt polisen.

Per: Mm.

FL1: Och då har polisen kommit dit?

HEMLIG

Per: Mm. Ja huset är ju placerat så också…

FL1: Mm.

Per: …Så att folk som, man går ju jättenära köksfönstret liksom.

FL1: Mm. Mm. Men, men era bråk och era gräl är, har det varit av sådan liksom art att det har varit, asså så högljutt så att folk, grannar har reagerat, är det liksom normalt eller är era bråk så?

Per: Ja det var inget onormalt asså.

FL1: Nej.

Per: Jag vet inte, jag har svårt att förklara det…

FL1: Nej, nej.

Per: …Men efter 38 år det liksom…

FL1: Mm.

Per: …Jag, jag hade inga planer på att lämna [redacted] jag tror inte [redacted] skulle lämnat mig heller det var bara en…

FL1: Mm.

Per: …Jag vet inte någonting vi kommit in…

FL1: Mm.

Per: …I under alla år liksom att man…

FL1: Mm.

Per: …Vänjer sig vid saker liksom och.

FL1: Mm. Ja.

Per: Det är så jag kan, och sen att det, huset är ju placerat så att man behöver ju inte vara, så, hu, det är ju inte många meter mellan köksfönstret och…

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: …Och sen är, bor vi ju mitt i liksom då.

FL1: Mm, ja.

Per: Men asså det var ju aldrig nå problem för mig och [redacted] har ju aldrig, jag har ju aldrig själv ringt polisen för (ohörbart)…

FL1: Nej.

Per: …(Ohörbart) [redacted] eller, och [redacted] har ju aldrig ringt själv heller.

FL1: Nej.

Per: Utan det är ju…

FL1: Nej vi har ju pratat med alla grannarna.

Per: Mm.

FL1: Asså vi har ju hållit förhör med i stort sett varenda hus runt omkring eran bostad.

Per: Mm.

FL1: Så att vi, och vi har ju fått en, en helt annan bild än den du berättar, utifrån det dom har berättat.

Per: Ja vad har dom berättat då?

FL1: Ja, asså vi har ju hållit ett, ett tjugotal, 25 kanske förhör med grannar runt omkring.

Per: Ja.

FL1: Och dom berättar ju om att det var väldigt vanligt förekommande att det bråkades högljutt, men dom hörde aldrig [redacted], dom, dom hörde dig.

Per: Ja precis.

FL1: Dom hörde dig skrika på [redacted].

Per: Ja, ja.

FL1: Och det var inte alltid så trevliga saker.

Per: Nej det, jag vet. Jag vet.

HEMLIG

FL1: Och det har vi ju redan pratat om i tidigare förhör att det.

Per: Ja, precis, jo jag själv, hörde ju…

FL1: Ja.

Per: …(Ohörbart) jag skäms ju lite över det men vissa saker vet jag vad jag kunde liksom…

FL1: Mm.

Per: …Stå för också lite grann sådär.

FL1: Mm.

Per: Så att det, så är det ju men, ja, det, det är ju aldrig någon som har kommit fram och sagt någonting till…

FL1: Nej.

Per: …Till oss jag menar vi var ju, vi var ju alltid iväg och handla tillsammans och prata med grannar…

FL1: Mm.

Per: …Och sådana här saker.

FL1: Mm, mm. Och, och det, och, jag ska ta fram här för jag har ju inte allt inte, allt i huvudet här men, vi har ju grannar som har vittnat om annat än verbala bråk mellan er. Bland annat så har vi en granne som har sett dig ge [redacted] örfilar ett flertal gånger.

Per: Nej det…

FL1: Inte bara vid ett tillfälle utan vid flera olika tillfällen.

Per: Nej det tror jag inte asså det.

FL1: Menar du att den här grannen ljuger då?

Per: Ja vem är, vilken är det, vilken granne är det då?

FL1: Det är en granne som heter Monika.

Per: Ja det är, det mot kök, köket ja nej det…

HEMLIG

FL1: Mm, ja.

Per: …Nej hon måste ha sett…

FL1: Mm.

Per: …Något fel i så fall asså det…

FL1: Hon har sett fel?

FL2: Flera gånger?

FL1: Flera gånger? Vid flera olika tillfällen har hon sett dig ge [redacted] örfilar i köket?

Per: Ja det måste ju asså.

FL1: Mm.

Per: Nej jag har inget minne av det asså. (Ohörbart) jag har inga kommentarer till det asså det.

FL1: Nej, du har inget min, inget minne av att du har gett [redacted] örfilar?

Per: Nej, jag, nej.

FL1: Nej. Hon har också sett dig kasta ner [redacted] på golvet.

Per: Asså det låter ju så jäkla illa allting det här asså det låter…

FL1: Ja det låter illa Per. Det låter illa.

Per: Ja asså i…

FL1: Det gör det.

Per: …I 25 års tid har vi bott där…

FL1: Ja.

Per: … Asså det.

FL1: Mm, mm.

Per: Jag menar det kan ha varit att hon har ramla…

HEMLIG

FL1: Mm.

Per: … Asså jag försöker, bära, jag har hjälpt henne så himla mycket [redacted] asså med och lyfta upp henne när hon har ramlat och allting.

FL1: Ja det här var en helt annan grej det här var att du tog tag i [redacted] runt nacken och kastade ner henne på golvet.

Per: Ja nej fan det känner jag inte igen asså.

FL1: Nej. Hon har också sett [redacted] med blåtiror. Många gånger.

Per: Det kan inte vara så många gånger det låter ju så, precis som det inte hände något annat…

FL1: Mm.

Per: …Det stämmer inte.

FL1: Mm.

Per: Vi har ju bott där i 25 år…

FL1: Mm.

Per: …Jag vet att hon, med katterna där att dom rev med naglarna liksom, klorna att hon är ju allergisk mot det, att hon reagera på det.

FL1: Mm. Mm.

Per: Asså ni får tänka på att det här är ju under 38 år…

FL1: Ja, och jag, jag kan, jag har en lång lista på grannar som berättar om saker dom både har sett och hört Per.

Per: Ja…

FL1: Asså jag, jag kan börja läsa. Men asså jag har, jag har pratat med, jag personligen har varit ute på Grantoppsgränd och pratat med dom här grannarna.

Per: Mm.

HEMLIG

FL1: Och de har berättat om att dom under hela eran tid som du och [redacted] bodde i huset, så har dom vittnat att dom nästan varje helg hörde skrik och bråk från din sida, dom hörde aldrig [redacted]. Dom var ute på hundpromenader och dom hörde hur du skrek på [redacted]. Du skrek din jävla fitta, jävla hora, lägg upp dig kärring, asså det, lik, det är inte trevliga saker dom har berättat.

Per: Nej jag vet, jag vet, jag vet, jag skämdes när jag hörde den också.

FL1: Mm. Och, och den här bilden som jag fick, den går inte ihop med det du berättar Per. Det går inte ihop, då säger att du aldrig har våldsam mot [redacted].

Per: Nej det tycker jag inte.

FL1: Du tycker inte det…

Per: Nej.

FL1: …Eller du har inte det? Det är, det är skillnad.

Per: Nej asså jag har kommit nära och tagit tag i henne kanske liksom och jag, inget allvarligt alls liksom. Det, det har varit (ohörbart) men varenda helg det är ju, måste ju vara och ta i så inåt skogen, varför är det ingen som säger någonting då?

FL1: Det finns grannar som berättar om att dom har försökt att prata.

Per: Med vem?

FL1: Med både dig och [redacted].

Per: Nej, (ohörbart) vem har gjort det?

FL1: Acke har pratat om det och försökt och prata med [redacted] och pratat med dig.

Per: Ja men det här är ju, det måste ju vara fan 20 år sen.

FL1: Ja, ja, vi har gått tillbaka långt i tiden.

Per: (Ohörbart) ja.

FL1: Asså grannarna vittnar om verbala bråk…

Per: Mm.

FL1: …Nästan varje helg. Nästan alltid…

HEMLIG

Per: Nej.

FL1: …I samband med alkohol. Dom säger att du dricker alkohol och att du inte kan kontrollera alkoholen och att ditt, ditt alkoholintag gör så att du blir så arg och aggressiv mot [redacted], i stort sett varje helg.

Per: Nej det stämmer ju inte alls.

FL1: Så menar du att dom hittar på?

Per: Ja.

FL1: Dom hittar på?

Per: Nej inte hittar på men dom misstolkar det, jag, asså, jag håller med om att jag har varit verbal och högljudd och det är ju min stora grej liksom att jag blir ju det.

FL1: Mm.

Per: Och sen råkar jag illa ut och sen tror folk att det är jag som är den dåliga personen när det egentligen är jag som försöker rädda upp situationerna.

FL2: Men det är ingen som har vittnat om att [redacted] slår dig utan dom har vittnat om att du slår henne.

Per: Nej, det stämmer inte.

FL1: Mm.

FL2: Och att hon, man hör inte [redacted], man hör dig.

Per: Ja ja men jag, det är ju min stora grej att jag blir ju högröstad…

FL1: Mm.

Per: …Asså det, det, jag är ju, det är ju säms, sämsta liksom.

FL2: (Ohörbart) med vad dom säger.

FL1: Mm. Ja jag kommer inte gå in på exakt i detalj vad alla grannar har sagt utan det får du ta del av när vi lämnar en, ett förundersökningsprotokoll som du får ta del av. Då får du läsa mer i detalj men, men vad grannarna säger. Men, men, men det jag kan säga är att, ja men till

HEMLIG

exempel Kerstin hon berättar att hon, hon hör dig skrika på, på [redacted] och hon blev så orolig att hon ringde polisen så, så polisen kom.

Per: Mm.

FL1: Vid ett tillfälle.

Per: Mm.

FL1: Vi har Ingela som har berättat att dom bor mittemot…

Per: Mm.

FL1: …Och de hör ju er varje helg, eller inte…

Per: Nej.

FL1: …I varje helg, nästan, bråka och, och att du, att [redacted] skulle lägga upp sig…

Per: Nej.

FL1: …Och att hon skulle sätta, att du, så att hon, du skulle kunna sätta på henne.

Per: (Ohörbart).

FL1: Hon berättar om ett tillfälle när hon och du hade suttit och haft en konversation gällande sex och då hade du sagt att du var väldigt besviken för att du tyckte att du inte fick tillräckligt mycket sex från [redacted]

Per: Det här var ju…

FL1: …Och att du tyckte att det var [redacted] liksom plikt…

Per: Det var ju…

FL1: …Som fru till dig eller som sambo till dig att, och då så förklarade ju, var, var Ingela tvungen att förklara för dig hur det fungerar med att, med det här med samtycke och att…

Per: (Ohörbart)…

FL1: …Man ska vara med på…

HEMLIG

Per: Herregud alltså, det måste vara 20 år sen. Och, och det, vi pratade, vi var ju vänner förut ju. Vi satt ju och, vi kunde ju dricka vin och sitta och prata hon var ju över när [redacted] tog studenten och allting.

FL2: Ännu konstigare att hon säger det här då?

Per: Ja precis, jag vet inte, fan.

FL1: Mm.

Per: Det, ja men det, vi hon, jag vet inte om hon (ohörbart) inte vän med mig längre liksom.

FL1: Mm.

Per: Men jag menar det, det som var det att jag kan hålla med om att det har varit mycket höga röster men asså…

FL1: Mm.

Per: [redacted] och (ohörbart) där, när [redacted] var nykter och jag var nykter så…

FL1: Ja då var det bra.

Per: Då var det inge…

FL1: Det har dom sagt också.

Per: Ja det var inga problem.

FL1: Ja. Vet du vad dom också har sagt?

Per: Nej.

FL1: Att dom tyckte att du var oerhört trevlig.

Per: Ja vad skönt.

FL1: Väldigt, ja, dom sa det, dom sa, dom är så förvånade och så chockade över hur Per kunde var när han drack alkohol för att när han var nykter då var han så trevlig, så himla god och prata med, han var alltid så hjälpsam och ställde upp för oss grannar.

Per: Mm. Asså det…

HEMLIG

FL1: Men så fort du drack alkohol då blev du en helt annan person. Då blev du våldsam och aggressiv och elak.

Per: Det…

FL1: Och sen så dom orden som dom har beskrivit att har kommit ur din mun…

Per: Mm, jo…

FL1: …Som dom har hört…

Per: Ja men det är ingenting jag är stolt, jag skäms (ohörbart) själv över det asså.

FL1: Mm. Mm. Men det här med våldet då? Att du har skadat [redacted]?

Per: Nej.

FL1: Det har, är fortfar, det har inte hänt?

Per: Nej.

FL1: Nej. Ja men när polisen kom 2016, när du satt anhållen ett par dagar misstänkt för misshandel på [redacted], det lades ju ner för att [redacted] inte medverkade i utredningen.

Per: Mm.

FL1: Mm. Hon var, hon hade skador då.

Per: Vad då för skador då då?

FL1: Hon hade fläskläpp och hon var svullen i ansiktet. Det blödde ur läppen på henne.

Per: Ja jag vet inte vad som hände, det, hon kan ju ha gått in i den där jäkla, det, det är bara det som jag kan säga li, jag, jag, jag håller med om asså…

FL1: Mm.

Per: …Jag kunde bli högröstad och allting där ofta handlade det ju om att det byggdes på för mig, säg att [redacted] pinkar i brallorna, pinkar i soffan, och pinkar i sängen det…

FL1: Mm.

Per: …Alla sådana här saker som jag uppfattar som misär.

HEMLIG

FL1: Mm.

Per: Och sen om jag tog lite så, då kom det fram.

FL1: Mm.

Per: Det, ja det, för mig det var, liksom, ligga, sitta i soffan, ligga i soffan och pissa och…

FL1: Mm.

Per: I trosor och genom brallor och ligga, ibland ligga utan liksom…

FL1: Mm.

Per: …Till slut reagerade jag på det.

FL1: Mm.

FL2: Och hur reagerade du då?

Per: Ja det var ju med höga röster och fula ord liksom.

FL1: Mm. Mm.

Per: Det, men sen var det ju liksom (ohörbart) kul att jag menar det, när dagen hade gått eller kvällen hade gått och liksom…

FL1: Mm.

Per: …Sen var ju allting som vanligt igen egentligen.

FL1: Mm.

Per: Så…

FL1: Det beskriver grannarna också.

Per: Så var ju förhållandet liksom det.

FL1: Ja. Dagen efter var ni som vanligt igen.

Per: Ja.

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: Så att det, jag vet inte, det var bara på något sätt…

FL1: Mm.

Per: …Så vårat förhållande hade blivit eller sett ut liksom…

FL1: Mm.

Per: …Det var inte så från början men.

FL1: Mm.

Per: Men jag vet ju att jag kan reagera liksom på dum, saker om jag har druckit lite mer än vad jag tänkt mig.

FL1: Mm.

Per: Men jag, jag drack inte alls i dom mängderna som [redacted] drack.

FL1: Det är inte den bilden vi har fått.

Per: Ja nej jag förstår…

FL1: Nej.

Per: …Men det stämmer inte.

FL1: Nej, nej. Nej grannarna har beskrivit ditt alkoholintag som, som stort och att du drack för mycket och att det påverkade dig.

Per: Nej.

FL1: Det, det har även [redacted] och [redacted] vittnat om. Att du drack väldigt mycket.

Per: Nej inte, det, det kan jag inte, det stämmer inte…

FL1: Mm.

Per: …Asså jag kunde ta två tre glas och sluta. Det kunde inte [redacted]. Det var skillnaden mellan oss.

FL1: [redacted] har berättat att mamma och pappa dricker varje dag. På helgerna dricker dom mer och brukar kunna dricka redan på förmiddagen. [redacted] brukar hålla sig borta på helgerna

HEMLIG

då hon vet att dom dricker för mycket. När föräldrarna dricker så skriker dom fula saker till varandra och till [redacted]. Föräldrarna brukar slå och dra varandra i håret.

Per: Nej, det, ja det är överdrivet asså det, det finns ett, en viss mått av sanning i det, men, jag säger att jag, det måste ju [redacted] också ha sagt att jag dricker ju inte alls som [redacted] gjorde.

FL1: Hon säger att ni dricker.

Per: Ja men om…

FL1: Du dricker tills du blir full.

Per: Nej, det stämm…

FL1: Mamma dricker tills det är slut.

Per: Ja och då är hon ju sprängfull. (Ohörbart) inte hon gå.

FL1: Men spelar det någon roll då?

Per: Ja men det…

FL1: Hur mycket ni drack?

Per: Ja asså, jag drack inte för mycket asså jag, två, två, tre glas.

FL1: Mm.

Per: Och sen det, hade jag drack jag vatten på kvällen och det måste [redacted]

FL1: Mm.

Per: …Kunna intyga också liksom.

FL1: Mm. Så du menar att [redacted] överdriver när hon beskriver det här?

Per: Ja det gör, asså inte [redacted] drickande men mitt drickande absolut.

FL1: Mm.

Per: Jag menar det, jag menar vi har ju haft, det är ju alltid jag som får, som när [redacted] inte hade flickvän då var det jag som åkte och hämtade [redacted] och, och, och vi hade han hemma hos oss på nyårsafton, jag var nykter, jag har varit nykter på nyår…

HEMLIG

FL2: Men vad har [redacted] för motiv att ljuga om ditt alkoholintag?

Per: Ja men ni kanske har ställt frågan på, något motiv har hon ju inte men hon, det kanske har varit någon ledande fråga liksom. Om ni skulle frå…

FL2: Du kommer, du kommer få läsa förhören.

FL1: Du kommer få läsa förhören och vi brukar vara ganska noga med att försöka säga hur mycket brukar mamma dricka…

Per: Mm.

FL1: …Hur mycket brukar pappa dricka?

Per: Mm.

FL1: Och det är två väldigt öppna frågor. Eller hur ser mammas alkoholintag ut eller hur ser pappas alkoholintag ut.

Per: Mm.

FL1: Exempelvis.

Per: Mm.

FL1: [redacted] har berättat i förhör att pappa slår mamma. [redacted] säger att pappa aldrig har slagit honom förut men att pappan varit aggressiv mot mamman så länge som [redacted] kan minnas. Per blir arg och aggressiv när han dricker.

Per: Nej herregud asså det trodde jag aldrig. Har han sagt det [redacted]?

FL1: [redacted] har sagt så ja.

Per: Herregud.

FL1: Mm.

Per: Nej det, jag vet inte var dom, var det, asså jag sticker inte under stol med att jag har tagit några glas men jag dricker absolut inte som [redacted] och jag, och det har varit höga röster ja men att jag har slagit, jag har aldrig slagit barnen någon gång och inte [redacted] heller.

FL1: Mm.

Per: Har, har dom sagt att jag har slagit dom också då eller?

FL1: Förlåt vad sa du?

Per: Har dom, jag har aldrig slagit barnen, jag, jag har inte slagit [redacted] heller. Har dom sa, har dom sagt att jag har slagit barnen också eller att dom?

FL1: Nej men det finns ju en gammal anmälan.

Per: Ja men det var ju, det är ju fan en curlinganmälan att liksom, jag skulle (ohörbart) gå från, gå på bio.

FL1: Mm, mm. Men nu är det ju inte det vi, det miss, det du är misstänkt för. Du är misstänkt för mord på [redacted].

Per: Ja herregud.

FL1: Och det är det vi utreder nu.

Per: Ja.

FL1: Det är därför vi utreder hur våldet har sett ut mellan dig och [redacted] under eran tid tillsammans.

Per: Ja det…

FL1: Och det, och det som har framkommit i utredningen, både när vi hör grannar är ju att det har funnits ett våldsamt beteende från din sida gentemot [redacted] under så långt tillbaka som vi kan hitta är ju mer än 20 år. När vi pratar med [redacted] och [redacted] så har dom beskrivit det att du har varit våldsam.

Per: Nej det stämmer inte. Jag vet inte varför dom har sagt det. Våldsam, verbalt våldsam i så fall.

FL1: Vad sa du?

Per: Ja verbalt våld, verbalt.

FL1: (Ohörbart) i mina (ohörbart).

Per: Nej det smärtar mig att höra asså.

FL1: Mm. Nej men [redacted] har ju, han beskriver ju här att du brukar slå mamma.

Per: Bru, brukar slå mamma.

HEMLIG

FL1: Mm.

Per: (Ohörbart).

FL1: Mm.

Per: Det kan han ju inte mena.

FL1: Varför skulle han säga så?

Per: Ja det, asså det är ju, det är ju som en klar blixt från…

FL1: Mm.

Per: …Varför jag vet inte.

FL1: Mm.

Per: Det, han har ju aldrig sagt någonting till mig någon gång, pra, aldrig pratat någonting om det, någon gång.

FL1: Mm.

FL2: Men, men både [redacted] och, eller [redacted] vittnar i alla fall om det, om att han har ju inte velat åka hem på grund av (ohörbart) han vill inte åka hem så han sitter på tunnelbanan och åker tunnelbana för han vill inte hem för att ni bråkar så mycket.

Per: Ja nej det, nej det är…

FL2: Han var ju livrädd för [redacted] har fått komma till honom och sova hos honom på grund av ert bråk, hon får smyga ut hon törs inte, ge (ohörbart) tillkänna då hon ger, beger sig ut.

FL1: Mm.

FL2: För att ni bråkar så mycket.

FL1: Mm.

Per: Ja det, ja det sårar som fan asså att höra det.

FL2: Ja det, (ohörbart) dom berättar.

HEMLIG

Per: Men det kan inte, asså jag, nu känner jag att jag tappar bort mig helt och hållet i allting det här asså det, vad fan jag har ju, vi har ju gjort jättemycket för barnen. Mycket resor mycket roligt…

FL2: Ja men dom, ni har ju bråkat också, det har du själv vittnat om…

Per: Ja det gör jag.

FL2: Det här är i kombination till bråken. Dom, det här är vad dom berättar om vad dom har upplevt hemma då ni bråkar.

Per: Ja men det låter ju (ohörbart)…

FL2: Så det, det, det är ju ingenting vad ni har rest eller (ohörbart)…

Per: Nej, nej.

FL2: …(Ohörbart) ni bråkar (ohörbart)…

Per: Nej jag förstår men jag…

FL2: … Så du måste ju hålla dig till det.

Per: Men det låter ju precis som vi inte gör något annat än och bråkat liksom.

FL2: Nästan varje helg bråkar ni ju enligt grannarna.

Per: Nej, nej det stämmer ju inte.

FL1: Mm.

FL2: I tjugo år.

Per: Nej…

FL1: Mm.

Per: …Hur är det möjligt?

FL1: Men Per, så här är det, asså vi, det, vårt jobb är ju inte att döma dig, alls.

Per: Nej.

HEMLIG

FL1: Mitt jobb är inte här och sitta och säga att, att såhär är det. Mitt jobb är att ta, att försöka ta reda på vad är…

Per: Mm.

FL1: …Sant och vad är inte sant.

Per: Mm.

FL1: Det är mitt jobb.

Per: Mm.

FL1: Och nu har jag ju i mitt jobb som polis tagit reda på information, jag har hållit förhör med grannar…

Per: Mm.

FL1: …Jag har hållit förhör med [redacted] och [redacted], jag har hållit förhör med [redacted] och dina föräldrar, andra anhöriga, jag har tittat på gamla journaler, jag, jag har gjort mitt jobb.

Per: Mm.

FL1: Och utredningen visar, all utredning visar att du har varit våldsam mot [redacted] i över 20 år. Det är det som jag har här liksom, det som utredningen visar, det är ingenting annat.

Per: Nej men det asså jag, jag hävdar att det inte stämmer asså jag, jag hävdar att det…

FL1: Mm.

Per: …Att jag har varit verbalt, verbalt.

FL1: Mm. Ja, ja.

Per: Och jag…

FL1: Mm.

Per: …Jag har försökt vara världens bästa förälder jag har…

FL1: Mm.

Per: …Övningskört med bägge barnen, jag har sparat i fonder…

HEMLIG

FL1: Ja, men det kan man också göra. Asså förstår du, allt det där är ju också en del av ert liv tillsammans. Vi tvivlar inte på att ni har haft dom här bra stunderna också.

FL2: Nej.

FL1: Den, det har vi också sett i utredningen. Vi har också sett att ni har gjort dom här sakerna som du beskriver.

Per: Mm, precis.

FL1: Så jag tvivlar inte på det. Men jag har också hittat det här. Och då är det mitt jobb att förklara för dig att det här är vad utredningen visar.

Per: Ja jo jag förstår.

FL1: Ja.

Per: Jag förstår men…

FL1: Ja.

Per: …Det är…

FL1: Sen får du, i förhör såklart säga din mening och det är det förhöret är till för…

Per: Mm.

FL1: …Det är ju ditt, din möjlighet att förklara att nej det där stämmer inte och då är det noterat.

Per: Ja.

FL1: Att det där stämmer inte. Men utredningen visar något annat.

Per: Ja.

FL1: Mm.

Per: Nej men jag hävdar att det inte stämm, jag…

FL1: Mm.

Per: … Jag sticker inte under stol med att…

HEMLIG

FL1: Nej.

Per: …Att jag har varit verbal och sådär och, och…

FL1: Nej.

Per: …Jag, hävdar att min historia stämmer att jag…

FL1: Mm.

Per: …Jag kanske tar två tre glas och [redacted] dricker tills det är slut…

FL1: Mm, ja.

Per: …Jag har försökt (ohörbart) gömma vinet och allting…

FL1: Mm, mm.

Per: …Jag försökte hjälpa henne.

FL1: Mm, ja, och den bilden har vi fått Per.

Per: Ja.

FL1: Den, den har vi fått varje…

Per: Men hur får ni den och gå ihop med att jag skulle bara slåss då hela tiden?

FL1: Du har berättat det i förhör så att vi har fått den informationen från dig.

Per: Ja.

FL1: Du har redan förklarat för oss…

Per: Men det mås…

FL1: …Din version.

Per: …Har ni inte tagit det med barnen också då då?

FL1: Ja och det här är vad barnen säger.

Per: Ja men…

HEMLIG

FL1: Så det barnen säger stämmer ju inte överens med det du säger.

Per: Så dom, dom säger att jag har inte försökt och hjälpa henne att jag inte har ringt till [redacted] när [redacted] har varit utslagen och inte fått kontakt med henne, har han inte sagt det?

FL1: Det beskriver han också.

Per: Mm.

FL1: Mm.

Per: Och att jag köper med mig hamburgare till henne för att hon inte äter och att jag vill att, har han, har han berättat det?

FL1: Det, är det slut på?

FL2: Ja.

Adv: (Ohörbart) helt tappat (ohörbart) som har tiden där.

FL2: Ja.

Okänd person: Då var strax tiden över (ohörbart) alldeles strax.

FL1: Ja.

FL2: Det är uppfattat.

FL1: Vi avslutar förhör klockan…

Per: Ja den är, 14, 14:59 tror jag.

FL1: 14:59.

Polisen

Dialogutskrift förhör 10 med Per

2024-07-12

Signerat av

Signerat datum

Enhet
Region Stockholm, BINR 8 PO Sthlm Nord

Diarienr
5000-K350152-24

Originalhandlingens förvaringsplats	Datum	Tid
	2024-09-16	14:45

Involverade personer	Personnummer/Orgnr	Roll
Forsberg, Per		Berörd person

Involverad personal	Funktion
Susanne Wide	Uppgiftslämnare

HEMLIG

Ärendenummer: K350152-24
Hörd person: Per Forsberg
Förhörsdatum: 24-07-12
Förhörsledare, FL1: Kristina Montalto
Biträdande förhörsledare, FL2: Samuel Gustafsson
Övriga närvarande: Försvarare
Utskrivet av: u0044339

Fil 1

FL1: Sådär, klockan är 11, inleder förhör med Per Forsberg, närvarande är hans försvarare Johanna och förhörsledare är Kristina Montalto och Samuel Gustafsson. Vi är inte riktigt klara, förra förhöret i onsdags.

Per: Nej.

FL1: Jag tänkte att vi kommer egentligen gå vidare och prata lite grann om, om det vi hade tänkt prata om då.

Per: Mm.

FL1: Så det är samma, samma ämnen som vi tänkte prata om där.

Per: Mm.

FL1: Men vill, som alltid i alla förhören, nu är det här 10:e förhöret i ordningen, så att du, du vet och har hört kanske dina rättigheter…

Per: Ja. Precis.

FL1: …när det gäller förhör, dom gäller även, jag måste…

Per: (Ohörbart).

FL1: …men i tidigare, för att påminna dig…

Per: Ja. Jo.

FL1: …om vilka rättigheter du har.

Per: Jo, precis, jo, asså jag har.

HEMLIG

FL1: (Ohörbart).

Per: Man vill ju vara hjälpsam liksom.

FL1: Mm.

Per: Det kan vara en nackdel också, att försöka vara mer hjälpsam än man kommer ihåg alla gånger, men.

FL1: Mm.

Per: Jag vet inte, jag, jag gör mitt bästa hela tiden liksom.

FL1: Mm. Men känner du att du har koll på dina rättigheter i alla fall?

Per: Ja.

FL1: Ja.

Per: Att jag kan säga att jag…

FL1: Ja.

Per: …inte kan svara, jo.

FL1: Ja.

Per: Det har (ohörbart).

FL1: Ja. Ah men jättebra.

Per: Ah.

FL1: Ja. Tänkte inleda med och gå tillbaka till den 22:a mars i år, det har ju gått ett tag nu.

Per: Mm.

FL1: Sen dess. Men ditt, ditt minne, så som du har berättat i förhör, att du gick och la dig ensam klockan nio där den kvällen.

Per: Mm. Mm. Det, ja, det är minnesbild asså, det.

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: Minnet är ju inte hundra, det, men det har jag sagt…

FL1: Mm.

Per: …nästan från första början också.

FL1: Mm.

Per: Varför det, får man väl utreda ytterligare kanske eller nåt sånt, men.

FL1: Mm.

Per: Ah men det är min minnesbild i varje fall.

FL1: Att du gick upp…

Per: Ja.

FL1: …själv klockan nio.

Per: Ja.

FL1: Och, och [redacted] var.

Per: Ja. Att hon var kvar därnere.

FL1: Mm. Ja. Hur säker är du på det, att du gick upp klockan nio?

Per: Asså, ah, det är så svåra grejer, så jag har svårt och säga, asså det, jag kan fö, förväxla det med vardagen, asså dagarna blir så lika också, det.

FL1: Mm.

Per: Jag vet inte, jag, jag kan bara säga att det är min minnesbild, det, det kan jag…

FL1: Mm.

Per: …kan inte säga nåt mer faktiskt.

FL1: Mm.

Per: Det kan ha vart nåt annat också, det säger jag inte heller nånting om men.

FL1: Nej.

HEMLIG

Per: Jag är ju lite som er nästan, jag får ju själv pyssla ihop lite vad jag, vad ni säger och vad jag kommer ihåg och så där liksom.

FL1: Mm. Ja. För i, för i andra förhör så, så har, har vi väl eller du själv har beskrivit att minnet inte har vart så bra.

Per: Nej.

FL1: Asså att du har svaga minnesbilder den kvällen…

Per: Mm. Mm.

FL1: …men även på morgonen där.

Per: Mm.

FL1: Det är därför jag undrar lite grann…

Per: Mm.

FL1: …liksom hur, du har ju i alla polisförhör varit ganska konsekvent med att säga att…

Per: Ja. Precis.

FL1: …att du gick upp själv klockan nio.

Per: Ja. Precis.

FL1: Att [redacted] var kvar därnere.

Per: Ja. Det är min minnesbild av det liksom.

FL1: Ja.

Per: Men.

FL1: Mm.

Per: Jag tänker efter också, det kan ha vart att jag, jag vart lite duktig och att jag kommer ihåg mer än vad gör, gjorde och att det är normalt, brukade gå till så liksom.

FL1: Mm. Ja. För det, vi vill…

HEMLIG

Per: Asså jag.

FL1: …egentligen bara veta hur, hur säker du är på det, i och med du ändå varit ganska tydlig från förhör ett…

Per: Ja. Precis. Ja.

FL1: …att det klockan nio och att du gick och la dig ensam där.

Per: Ja. Det är min minnesbild asså, det.

FL1: Mm.

Per: Faktiskt.

FL1: Ja. För, för vi, vi känner att, när vi har liksom lyssnat igenom exempelvis larm-samtal och filmen från kr, kroppskameran och när vi har hört ambulanspersonal och så.

Per: Mm.

FL1: Så, så lämnar ju dom, det blir till andra uppgifter, i, i, i deras förhör, dom.

Per: Hur.

FL1: Än att du gick upp klockan nio och.

Per: Ja. Jo, men det hörde jag nånting om och jag vet inte varför jag sa det, jag vet, jag reflekterade ju aldrig om att det skulle bli nån…

FL1: Mm.

Per: …att det hade nån vikt eller nånting, ja, jag kommer inte ens ihåg att jag sa (ohörbart).

FL1: Nej. Nej. Asså vi, asså och, och du säger i förhör att du gick upp klockan nio och att det är din minnesbild, så…

Per: Ja.

FL1: …så är ju det din, din utsaga.

Per: Ja.

FL1: Så klart.

HEMLIG

Per: Ja.

FL1: Men sen i, under utredningen, när vi får uppgifter som visar på nånting annat, så, så måste vi fråga…

Per: Ja. Självklart.

FL1: …och lägga fram det.

Per: Ja. Visst.

FL1: För att få en uppgift som jag sagt tidigare, är ju att ta reda på, på hur det faktiskt låg till.

Per: Ja. Just det.

FL1: Hur det var.

Per: Ja. Absolut, absolut.

FL1: Så, så därför blir det ju att vi, vi undrar ju lite.

Per: Mm. Självklart. Jag, jag, den enda förklaring jag kan komma till, jag kommer inte ens ihåg att jag sa det till…

FL1: Nej.

Per: …till ambulanspersonalen eller nånting, att dom frågade ens en gång.

FL1: Mm.

Per: Varför jag, jag vet inte, jag hade aning om att det skulle bli nånting av det.

FL1: Mm.

Per: Asså förstår du, jag hade, jag förstod ju att [redacted] var, att den, att hon var sjuk liksom.

FL1: Mm. Mm.

Per: Men jag trodde ju aldrig, jag trodde jag skulle komma hem på kvällen.

FL1: Mm.

Per: Jag trodde aldrig.

HEMLIG

FL1: Mm.

Per: Att, så jag, när jag la väl, la väl ingen vikt liksom…

FL1: Nej.

Per: …det, det vad jag själv har kommit fram till liksom.

FL1: Mm. Nej. För det, det vi liksom funderar kring nu att, i, i alla, (ohörbart) larm-samtalet, till och med kroppskameran, samtalen med ambulans och vad du har berättat till [redacted] och [redacted].

Per: Mm.

FL1: Det är uppgifter som du lämnade till dom innan du blev misstänkt för mord.

Per: Mm. Vad sa jag då rå, till [redacted], sa jag, att jag, gått och lagt oss tillsammans eller?

FL1: Sen efter du blev gripen…

Per: Ja.

FL1: …på sjukhuset och misstänkt för mord.

Per: Ja.

FL1: I första polisförhöret, då, då ändrades din berättelse, från att du och [redacted] gick upp tillsammans…

Per: Ja. Ja.

FL1: …till att du gick upp ensam klockan nio.

Per: Ja. Ja, jag vet inte, jag, jag var ju i chock också liks…

FL1: Mm.

Per: …jag kommer inte ihåg nånting asså, det, jag vet att jag satt vid köksbordet, för, med, med ambulanspersonal, hon, kvinna där och prata med, men jag kommer inte ihåg mycket vad vi…

FL1: Nej.

Per: …det enda jag kom ihåg att hon kom från Göteborg.

HEMLIG

FL1: Mm.

Per: Så jag, asså jag vet inte varför jag, om jag bara ville hålla det, jag uppfattande inte att det var nåt viktigt liksom…

FL1: Nej.

Per: …att det kan ha vart så liksom.

FL1: Mm.

Per: Eh.

FL1: Mm. Men, men, men vi undrar ju hur, vad, vilken av dina berättelser är det som hände…

Per: Ja, men jag.

FL1: …den här kvällen.

Per: När jag, när jag fick tänka efter mer så var det ju mer, att, att det, att jag gick upp först liksom.

FL1: Mm. Mm.

Per: Ja.

FL1: Men om vi tar exempelvis i, i larm-samtalet.

Per: Ja.

FL1: Som jag har lyssnat igenom.

Per: Mm.

FL1: Där finns det ju, du pratar med operatören.

Per: Ja.

FL1: Och operatören frågar, när hade du kontakt med din fru senast och du svarar, ja, när vi gick och la oss nio, det var sista gången egentligen, ah, vid nio, tio igår, ah, svarade du då och det är ju larm-samtalet.

Per: Ja.

HEMLIG

FL1: För det är egentligen det allra första personen…

Per: Jaha.

FL1: …som du berättar.

Per: Okej. Ja, men, ja, det kan ha vart så också liksom, det.

FL1: Mm. Mm. Och sen i, i kroppskamerafilmen, asså den polisen har…

Per: Ja.

FL1: …på, på sitt bröst här och så, som spelar in samtalet med dig.

Per: Ja.

FL1: Och du säger, ja, hon legat i still, hon har legat still i sängen, hon har nästan legat blixtstill. När pratade ni senast, ja, det var när vi gick och la oss klockan nio, asså vid nio-tiden, ja. Var hon alkoholpåverkad då, ja, lite. Så, så nio gick ni och la er, ja. Och då låg ni på rygg. Och sen sa du, jag vaknade ganska många gånger under natten och dom gånger jag vaknade så märkte jag att hon inte hade rört sig, ja, så sedan 21 har hon inte rört sig, nej, hon har legat på rygg.

Per: Jaha. (Ohörbart).

FL1: Om jag förstår dig rätt, ni gick och la er klockan nio, ja. Ja, reagerade på att hon legat extra still, ja.

Per: Jaha. Det, jag kommer inte ihåg nånting av det där.

FL1: Nej.

Per: Inte, inte ett enda ord kommer jag ihåg.

FL1: Mm. Ja.

Per: Inte ett ord och det här var ändå på morgonen asså.

FL1: Ja. Vad tänker du kring att du säger så då?

Per: Ja, jag, fan, ja, det, som sagt att det kan ju ha vart så då att.

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: Att hon, att hon, hon låg ju stilla liksom, det var det jag reagerade på till slut liksom då.

FL1: Mm.

Per: Det var det ju liksom.

FL1: Mm. Mm.

Per: Men jag uppfattade ju som jag sagt tidigare liksom…

FL1: Mm.

Per: …aldrig att hon var sjuk liksom.

FL1: Nej. Nej.

Per: Det är dagens sanning…

FL1: Mm.

Per: …att jag skulle ju aldrig, hade jag anat att hon var sjuk, jag skulle väl aldrig satt igång och hållit på liksom.

FL1: Mm. Nej. Det, det är väl det egentligen liksom vill.

Per: Men det, asså det är ju fascinerande att jag inte kommer ihåg nånting.

FL1: Mm.

Per: Jag kommer inte ihåg nånting av det, där på, jag vet att polisen var där, jag kommer inte ihåg ett enda ord vad du sa nu.

FL1: Mm.

Per: Inte ett ord.

FL1: Mm.

Per: Otroligt.

FL1: Mm.

FL2: Hade du, säger Per, att du har en minnesbild av att du gick upp själv där?

HEMLIG

Per: Ja, jag hade ju.

FL2: Är det, är det att du har en minnesbild eller är det att det brukar vara att du går upp själv (ohörbart)?

Per: Ja, det kan, det kan.

FL2: Eller har du en minnesbild av att du gick upp själv?

Per: Nej. Asså det kan vara att jag tillverkat det själv, att det brukar gå till så asså, det.

FL2: Mm.

Per: Jag har ju, det, det är jättedåligt med minnesbild, jag har bara, som det här med bild och såna, det, det enda jag kom ihåg att jag låg på mage.

FL1: Mm.

Per: Eller, och, och drog i trosan och, och, och tog den här silikon i munnen för jag och try och körde med den lite och gick öv, när jag inte fick nån reaktion, har jag minnesbild av att jag tog den där grönsaken då eller vad vi kallar den för.

FL1: Mm.

Per: Och att jag, för mig att jag gick och hämtade nån, att jag var och hämtade nån kräm, det är dom enda bilderna jag har egentligen och sen det här med masken lite grann.

FL1: Mm.

Per: Jo, men, det kan ha kopp, den här bilden kan ha kommit från, för jag tog ju bort dom dära filmerna liksom…

FL1: Mm.

Per: …när jag förstod att det var allvarligt liksom…

FL1: Mm.

Per: …det var inget roligt och spara det där, för blev.

FL1: Mm.

Per: Poängen var ju liksom att jag skulle visa [redacted] liksom.

HEMLIG

FL1: Mm.

Per: Som med den andra filmen.

FL1: Mm.

Per: (Ohörbart).

FL1: Du har ju berättat också om [redacted] och hennes alkohol…

Per: Mm.

FL1: …problem och att hon dricker väldigt mycket.

Per: Mm. Ah men slutet var ju mycket.

FL1: Ah. Men jag, jag har förstått det och du har berättat det också.

Per: Ja.

FL1: Men, du, vid nio-tiden på kvällarna liksom, hur brukar [redacted] vara då liksom i sitt alkoholintag?

Per: Pratar du sista tiden?

FL1: Sista tiden, asså senaste veckan, veckorna.

Per: Asså ofta, det kunde ju hända att hon gick upp och la sig redan vid två, tre-tiden asså…

FL1: Mm.

Per: …hon började ju, det kanske började med en återställare…

FL1: Mm.

Per: …och det var ju jag som gav henne då liksom och på morgonen för att hon skulle orka med och jobba…

FL1: Mm.

Per: …åka och hand, och handla.

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: Och sen jobbade hon ju nåra timmar och sen, då drack hon ju samtidigt och då. Och att hon inte jobbade så länge liksom, det.

FL1: Mm.

Per: Jag var ju på henne med det också, att du måste sköta jobbet liksom.

FL1: Mm. Men hur berusad brukade hon vara på kvällarna när hon gick och la sig?

Per: Jo, men hon var ju ordentligt berusad asså.

FL1: Ja.

Per: Ja. Asså men då kunde hon dyka upp vid, vid två, tre.

FL1: Ja.

Per: I sängen asså.

FL1: Men hur skulle du beskriva hennes berusningsgrad då liksom, när hon (ohörbart)?

Per: Ja men då är det ju, får jag röra mig liksom, (ohörbart)…

FL1: Ja. Absolut, gör det.

Per: Men då är det ju.

FL1: Ja.

Per: Och sen slå i och.

FL1: Mm.

Per: Ja.

FL1: Mm.

Per: Ja, det är ju, det är ju liksom ordentligt asså.

FL1: Mm. Och hur var hennes tal, asså?

HEMLIG

Per: Ja. Hon är väl, hon pratade inte så mycket när hon var, asså det, hon, det vanliga var ju liksom att, inte mot slutet här nu, men innan så, det var ju att vi kunde ju ta, vi tog ett, två, tre glas och sen…

FL1: Mm.

Per: …var ju planen och sluta det där liksom och då var vi överens om det och då var det jättetrevligt med [redacted], för hon var ganska tillknäppt när hon var nykter.

FL1: Mm.

Per: Så det var, den trevligaste tiden på, på dan liksom.

FL1: Mm.

Per: Det var ju skittrevligt, vi hade jättetrevligt asså och…

FL1: Mm.

Per: …det var samma ute på landet med mina föräldrar där liksom, första två, tre glasen var ju supertrevliga men.

FL1: Mm.

Per: Sen vart det, ja, hon kunde ju inte sluta, då, då gick ju bara utför efter det där liksom.

FL1: Mm.

Per: Men jag, jag oftast slutade, jag, jag, jag kunde ju lämna liksom och börja och började jag käka så ville jag inte ha nåt mer liksom.

FL1: Mm.

Per: Och då kunde jag dricka vatten efter liksom.

FL1: Men när [redacted] bestämde, bestämde sig för och lägga sig eller ni bestämde er för och gå upp och lägga er…

Per: Ja.

FL1: …eller vad nu, vad det nu blev.

Per: Ja.

HEMLIG

FL1: Hur, hur pass berusad var hon då liksom, liksom när hon gick och la sig?

Per: Asså jag har ju svårt med minnet asså.

FL1: Men var generellt.

Per: Asså generellt.

FL1: Generellt så.

Per: Ja. Generellt.

FL1: När, när ni väl bestämde er och gå upp och lägga er liksom…

Per: Var hon.

FL1: …när, hur, hur…

Per: Ja. Mot, mot…

FL1: …pass berusad var hon då när hon.

Per: …mot, mot slutet där…

FL1: Ja.

Per: …då, då kunde det vara liksom att hon kunde från tre tills, komma ner vid sex eller nånting sånt där.

FL1: Mm.

Per: Och fortsatte att dricka liksom och så där, men.

FL1: Mm.

Per: Vad fan, vad var det du frågade?

FL1: När, när hon gick och la sig för kvällen.

Per: Ja.

FL1: Hur berusad var hon då, oftast och generellt?

Per: Oftast, ah men det var som jag visade där asså.

HEMLIG

FL1: Ja.

Per: Det var, hon var ju aldrig så att hon kund, liksom kunde gå rakt eller det var ju och slå i…

FL1: Mm.

Per: …spilla, skvätta vinet…

FL1: Mm.

Per: …slå i bokhyllor, slå i.

FL1: Mm.

Per: Det var, var hela tiden.

FL1: Och när hon väl gick och la sig.

Per: Mm.

FL1: Låg hon vaken ett tag eller somnade hon på en gång?

Per: Normalt sett brukar vi ju kolla på lite tv och sånt där…

FL1: Mm.

Per: …ah men ibland så somnade hon ju direkt liksom, det berodde på hur full hon var liksom.

FL1: Mm.

Per: Det var det ju, men.

FL1: Mm.

Per: Mot slutet där, hon drack ju så, det var ju, det var, det var ju ingen hejd liksom, det.

FL1: Kunde hon ta sig uppför trappan på egen hand?

Per: Oftast så lyckades hon ju med det.

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: Men det var ju, man, vi var ju oroliga både, ah men, det måste nästan [redacted] också ha berättat att, det, man låg ju uppe i sängen på natten och [redacted] bodde hemma då liksom att…

FL1: Mm.

Per: …då skulle hon upp.

FL1: Mm.

Per[redacted], men kan du inte bara lä, vad ska du göra då.

FL1: Mm.

Per: Ah, men jag ska gå på toa, men du har ju toa här uppe, du behöver väl inte gå i trappan liksom.

FL1: Mm.

Per: Vad ska du upp, äh, jag ska gå upp. Och sen går det bara vingel, då var det ju, jag var ju livrädd.

FL1: Mm.

Per: Hur många nätter som helst asså.

FL1: Mm.

Per: Att hon skulle ramla och hon ramlade ju också, hon ramlade i och det var, har väl vart åtminstone en gång vet jag, som [redacted] var före mig ner i hallen, då, då hon låg där asså.

FL1: Mm.

Per: Och hade ramlat i trappan, på natten.

FL1: Mm.

Per: Så jag kommer ihåg den här, att man var liv, jag var ju livrädd.

FL1: Mm.

Per: Jag ville inte att hon skulle röra sig när hon var i det dära tillståndet.

FL1: Nej.

HEMLIG

Per: Ligg kvar för fan, ligg i sängen liksom.

FL1: Mm.

Per: Så, men hon skulle ju, hon var ju på vakt efter vin liksom, jag fick ju gömma vinet, ibland tog jag med mig det upp också, ah, det, vid sidan om mig och…

FL1: Mm.

Per: …hoppades att jag skulle vakna om hon höll på och försökte komma åt det liksom.

FL1: Mm.

Per: Jag försökte hjälpa henne liksom med mat och dricka vatten och jag frågade, jag, jag var ju ute ofta och det måste väl kanske gälla nån sån där, där ute på och joggade och promenerade för hälsans skull.

FL1: Mm.

Per: Jag har ju problem med hjärtat och det, så att jag.

FL1: Mm.

Per: Så jag var ju ofta ute på förmiddagen, jag frågade [redacted] hela, kom med nu liksom, för jag.

FL1: Mm. För då undrar jag lite grann om hur, hur det brukade vara när du hjälpte henne upp?

Per: Ja. (Ohörbart).

FL1: Asså med?

Per: Ja. Jo, men det kunde ju hända, men det, jag fick ju försöka stötta henne liksom.

FL1: Mm. Mm.

Per: Och så liksom och på alla sätt, så att hon inte ramlade liksom, hon ramlade ju i, i den där första väggen där, när man…

FL1: Mm.

Per: …om man står i, i hal, har du vart hemma där?

HEMLIG

FL1: Mm.

Per: Ja. Om man står och tittar upp i trappan.

FL1: Mm.

Per: Den första väggen där, där vi har tavlor också.

FL1: Mm.

Per: Den nedre biten har ju jag, den har jag ju fix, den, den har ju hon ramlat och haft sönder många gånger asså.

FL1: Mm.

Per: Ena gången vart ju bara ett stort hål…

FL1: Mm.

Per: …i gipsskivan.

FL1: Mm.

Per: Och efter det har och då fick jag ju reparera det, då fick jag ju måla där istället, det var ju tapetserat egentligen.

FL1: Mm. Ja, du har nämnt om det i tidigare förhör.

Per: Ja. Och det, hon har vart in där en, flera gånger asså.

FL1: Mm.

Per: Efter, efter att jag hade gjort också liksom, men det var ju, jag var tvungen och stärka upp den där gipsskivan…

FL1: Mm.

Per: …så att nu är det mycket hårdare där, för annars hade jag fått byta ut…

FL1: Mm.

Per: …en stor ski…

FL1: Ja.

HEMLIG

Per: …yta av gipset liksom.

FL1: Ja. Men det, det vi pratar om nu…

Per: Mm. Mm.

FL1: …det är ju liksom just det här med, att faktumet att du, innan du blev misstänkt för mord så, så berättade du för, för ambulanspersonal, i larm-samtal, i kroppskamera, att ni gick upp tillsammans.

Per: Mm.

FL1: Och sen efter, i alla polisförhör så, så har du varit ganska konsekvent och tydlig med att du…

Per: Ja.

FL1: …(ohörbart) ensam.

Per: Ja.

FL1: Och, och vi undrar ju liksom.

Per: Ja. Jag är ledsen.

FL1: (Ohörbart).

Per: Jag kan inte svara på det…

FL1: Nej.

Per: …hundra procent, jag är ledsen asså…

FL1: Nej.

Per: …jag skulle, kom jag ihåg det, jag skulle berätta allting asså, att det.

FL1: Mm. Men jag förstår det, jag ska läsa upp lite grann ur ett förhör med kvinnan från ambulansen.

Per: Ja.

FL1: Som satt och pratade med dig.

HEMLIG

Per: Mm. Mm.

FL1: Och, och så, så här säger hon i alla fall efter ert samtal. Att du berättade för henne att, att hans fru, asså [redacted] vart alkoholpåverkad kvällen innan, ni hade gått och lagt er vid nio och [redacted] hade somnat tungt, kvinnan hade mer eller mindre däckat i sängen, enligt dig då.

Per: Ja.

FL1: Du säger att han, han säger att han då inte reagerade så mycket på det, för det har ju hänt tidigare att hon gör det.

Per: Ja.

FL1: Mannen berättar om kvinnans alkoholmissbruk och han säger att det inte är första gången som han har fått hjälpa kvinnan upp för att lägga sig, då hon har varit så däckad.

Per: Jaha. Ah men fan, då ligger det väl, då, då låter ju det mycket mer troligt än min.

FL1: Mm.

Per: Det, det tycker jag och det, det är inte första gången heller jag.

FL1: Mm.

Per: Ena gången, jag vet, en gång då ramlade hon ju i, i köket, då var det, min pappa låg ju mer eller mindre för döden där, när…

FL1: Mm.

Per: …han låg ju på Danderyd med hjärnhinneinflammation och det var flera läkare…

FL1: Mm.

Per: …och jag var inne hos honom, med slangar och jag var förstörd efter det där liksom.

FL1: Mm.

Per: Jag har jättenära…

FL1: Mm.

Per: …relation, så då köpte jag en flaska, jag brukar aldrig köpa nån starksprit annars liksom.

HEMLIG

FL1: Mm.

Per: Men då gjorde det den här gången…

FL1: Mm.

Per: …för jag tänkte jag skulle komma hem och få sätta mig i lugn och ro och svälja allting där. För dom, det var tre olika läkare som menade på att, din pappa kanske klarar det här liksom.

FL1: Mm.

Per: Så då (ohörbart), det var en jäkla jobbig tid där för mig.

FL1: Mm.

Per: Då, men då skulle [redacted] också ha, jag fick inte vara ifred och bara sätta mig i soffan och.

FL1: Nej.

Per: Utan då skulle hon också, hon är inte heller van och dricka starksprit, så hon fick väl i sig för mycket liksom, det var väl bara en sjuttis eller (ohörbart) tror jag.

FL1: Mm.

Per: Ah, efter tre så låg hon på köksgolvet liksom.

FL1: Mm.

Per: Och då, jag fick inte heller nån kontakt med henne och då, då, liksom jag brukar, det händer att man ska göra liksom, då, då ringde jag ju [redacted] den här gången.

FL1: Mm.

Per: Och frågade vad jag skulle göra liksom och ja, men du måste ju ringa ambulans, ja, men hur, då jag, då så, jag kommer ihåg det än idag, att jag sa, nu, då kommer jag få skit av [redacted] om jag gör det. Men då sa, men jag ska prata med henne liksom, så kom hon, ja, då kom ju ambulansen, men då kom hon ju tillbaka nåra timmar senare liksom.

FL1: Mm.

Per: Då hade hon nyktrat till då liksom.

HEMLIG

FL1: Ja. Mm.

Per: Nej, vad fan skulle jag säga, jo, att det hade hänt tidigare och sen en gång vet jag också, det var inte heller så länge sen, då tror jag till och med att jag tog en bild och då hjälpte jag henne också på, då var hon nästan inte kontaktbar i soffan på morgon.

FL1: Mm.

Per: Då låg hon där och jag försökte väcka henne, fick ingen fart på henne liksom, men hörde att hon andades.

FL1: Mm.

Per: Till slut började vi bli lite eller då ringde jag [redacted] och frågade vad jag…

FL1: Mm.

Per: …vad fan ska jag göra liksom…

FL1: Mm.

Per: …jag kände mig väldigt ensam med allting det där också.

FL1: Mm.

Per: Jag vet att jag var, då mådde hon väl illa, hon vaknade till lite, jag försökte få i henne vad som helst, ska du ha banan, ska jag göra, laga det, ska jag la, la, men drick vatten, jag försökte ju på alla sätt och vis liksom.

FL1: Mm.

Per: Så det var…

FL1: Men.

Per: …så det, då började vak, då började hon ju piggna till lite liksom.

FL1: Mm. Nämen det, vi, vi har förstått att har haft…

Per: Jo, precis.

FL1: …hade svårt liksom med alkoholen.

Per: Ja.

HEMLIG

FL1: Det, det har vi förstått.

Per: Ja.

FL1: Och den bilden har, delar vi med dig.

Per: Ja. Precis.

FL1: Mm.

Per: Och sen att jag, att jag hjälp, jag försökte verkligen hjälpa henne asså, det.

FL1: Mm. Mm.

Per: Med mat, asså det.

FL1: Mm.

Per: Hon ville ju inte äta liksom och jag, ah men, beställ nånting från restaurangen så swishar jag dig, bara för att få henne bara få äta liksom.

FL1: Ja. Men den där bilden känner jag att vi har.

Per: Ja.

FL1: Att vi har fått…

Per: Ja.

FL1: …och du har berättat väldigt mycket om den också.

Per: Mm.

FL1: Men jag tänker att vi, vi har lite knappt om tid och jag tänker…

Per: Mm. Mm.

FL1: …vi måste fokusera lite grann…

Per: Absolut.

FL1: …på 22:a och 23:e här.

HEMLIG

Per: Mm.

FL1: Mars. Så att vi får typ klarhet i vissa saker.

Per: Mm.

FL1: Men jag tänker lämna det här med liksom faktumet med där, när eller hur ni gick eller huruvida ni gick upp tillsammans eller inte.

Per: Ja. Det, asså det är.

FL1: Jag, jag tänker lämna det.

Per: Ja. Mm.

FL1: Men om inte du har nåt mer där, mer än att, det är olika uppgifter som står emot varandra.

Per: Ja.

FL1: Om vi säger så, det är det vi kan liksom…

Per: Det känns ju mer…

FL1: …komma fram till.

Per: …om jag var så där, känns det ju mer troligt att det är som dom säger eller vad.

FL1: Mm.

Per: Faktiskt, det gör ju det.

FL1: Mm.

Per: För, men jag har för mig att jag sa det också i dom där förhören, att, att alla dagar vart lik, början, att alla dagar är så lika också.

FL1: Mm.

Per: Så jag kan ha blandat ihop det liksom.

FL1: Mm. Ja. Och det, och det kanske är nåt vi inte kommer få svar på.

Per: Nej.

HEMLIG

FL1: Det där vi bara liksom, det, det, det är olika uppgifter…

Per: Ja.

FL1: …dom står emot varandra.

Per: Ja.

FL1: Ja.

Per: Precis.

FL1: Mm.

Per: Eller ja. Min uppgift är väl lite svajig då liksom, mycket.

FL1: Mm.

Per: Ja. Nej, jag känner ju när, hör dig läsa upp det, att det känns ju mer troligt att…

FL1: Mm.

Per: …om jag sa det både till [redacted] och till ambulansen.

FL1: Ja. Du sa det till dom på morgonen dära…

Per: Ja.

FL1: …att ni gick och la er tillsammans vid nio.

Per: Ja.

FL1: Ja.

Per: Ja.

FL1: Och dom säger också i förhör att det är det vanligaste…

Per: Mm.

FL1: …att, asså generellt sett brukar ni gå upp tillsammans.

Per: Mm.

HEMLIG

FL1: Och lägga er vid nio-tiden.

Per: Mm. Jag det, jag är ju.

FL1: Ja.

Per: Mm.

FL1: Jag tänker gå vidare till lite senare på kvällen där, vi, vi pratade rätt mycket om dom här inspelningarna och, och dom här sexuella handlingarna som, som du utförde där.

Per: Mm.

FL1: Det, bara nåt, bara ett par tre frågor egentligen som, som vi funderat kring där. Har hon någon gång tidigare blött när du har använt massageapparater på henne eller dildos eller vad nu ni vill kalla det?

Per: Nej. Det, jag vet, inte på rak arm vad jag kommer ihåg så där asså.

FL1: Nej. Nej.

Per: Det, det tror jag inte, men, men jag såg inge blod, jag har inget minne av nåt blod när jag höll på.

FL1: Nej, det sa du i, det sa du i (ohörbart).

Per: Utan när jag, min teori, att när jag drog ut henne.

FL1: Mm.

Per: Och att det kom då liksom.

FL1: Mm.

Per: Det var första gången jag såg nåt blod.

FL1: Ah men precis, du sa det igår…

Per: Ja.

FL1: …eller i förrgår där…

Per: Ja.

HEMLIG

FL1: …att det, att det var först då du upptäckte blod.

Per: Ja.

FL1: Det var när du drog ner henne och då…

Per: Ja.

FL1: …kom det ut lite blod från hennes sköte…

Per: Ja.

FL1: …(ohörbart).

Per: Jag såg inte att det kom ut, utan jag bara såg att det…

FL1: Ja.

Per: …var blod på låret sen liksom.

FL1: Ja. Mm.

Per: Tror, jag tror att det var då (ohörbart).

FL1: Mm. Och sen så i filmen så, så ser vi att [redacted] trosor är ju dragna åt sidan…

Per: Mm.

FL1: …dom är liksom avtagna på ett ben och är bara på, på ett ben.

Per: Mhm. Okej. Jag fick för mig att dom bara var…

FL1: Mm.

Per: …dragna åt sidan. Ja. Okej.

FL1: Mm. Och, och då, har du nåt minne från liksom det, när du tar av hennes trosor?

Per: Asså jag, det, jag, jag är ledsen asså för det…

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: …den enda minnesbilden jag, min minn, minnesbild att det var ljusrosa trosor, det var min bild asså och den var jag ganska, men det var ju fel, men det var ju mörkt också, men.

FL1: Mm.

Per: Men minnesbild var att jag drog det åt sidan bara.

FL1: Mm.

Per: Det är min minnesbild asså, det.

FL1: Mm.

Per: Men, ja. Som sagt.

FL1: Och, och, och när sattes hennes trosor tillbaka?

Per: Ja. Det, det är en bra fråga asså, jag.

FL1: Mm.

Per: Jag, jag vet inte, asså om det kan ha vart att jag ville.

FL1: Mm.

Per: Man vill ju inte att utryckningspersonal ska behöva komma in och se, jag ville väl skydda henne i så fall liksom.

FL1: Mm. Men när gjorde du det (ohörbart)?

Per: Nej. Jag har, jag har tanke, har ingen, jag har ingen minnesbild asså.

FL1: Mm.

Per: Jag kommer fan inte ens med, ja, tyvärr asså, det.

FL1: När du torkade med handduken där som du sa.

Per: Ja.

FL1: Hade hon trosor på sig då eller inte?

Per: Asså jag kommer inte ihåg, men asså vad jag skulle kunna tänka mig, att jag har, hur jag har tänkt, det är ju som att det här att jag ville skydda henne, skyla henne liksom.

HEMLIG

FL1: Mm.

Per: Så att, att hon inte skulle ligga där med, ja, sköt, skötet.

FL1: Mm.

Per: Att jag skulle ha tänkt så liksom, det.

FL1: Mm. Att du då, asså innan ambulansen kom, satte på henne…

Per: Det är möjligt.

FL1: …asså din, det är en teori du har…

Per: Ja.

FL1: …det skulle kunna vara så?

Per: Ja. Det skulle kunna vara.

FL1: Ja.

Per: Att jag skulle, att, jag känner mig själv att jag skulle tänk, att jag mycket väl, att det var så jag skulle ha tänkt.

FL1: Mm.

Per: Att för, för och skyla henne liksom.

FL1: Mm. Mm.

Per: Det, jag har inga andra förklar, jag vet faktiskt inte mer än så, det.

FL1: Mm.

Per: Det enda jag kan, jag får ju själv hela tiden tänka, vad fan…

FL1: Mm.

Per: „„vad jag skulle kunnat ha gjort, hur jag skulle kunna ha tänkt och så liksom.

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: Och det är min tanke liksom att, att jag skulle kunna gjort det för och skyla henne liksom.

FL1: Mm.

Per: Och. Mm.

FL1: Mm. Okej. Och sen så nämnde du också att du har spelat in tidigare.

Per: Mm.

FL1: Att det fanns tidigare filmer.

Per: Ja.

FL1: Men att dom inte finns kvar längre, hur kommer det sig att?

Per: Finns dom inte kvar eller?

FL1: Nämen asså tidigare filmer, dom här filmerna.

Per: Ja.

FL1: Dom, dom har vi ju.

Per: Ja.

FL1: Men tidigare gånger när du har filmat.

Per: Nej. Jag vet inte om det hänger ihop med att man är, man är på jobbet och folk, det är en viss jargong och kommer du ihåg telefonen och att jag inte ville ha för mycket liksom.

FL1: Mm.

Per: Det där, det har ju vart under alla år liksom.

FL1: Mm.

Per: Den är, den här, denna filmen som jag sparade, den är, den är väl inte så gammal egentligen asså.

FL1: Mm.

Per: Tror jag inte, det, den tycker jag är bra liksom eller jag, jag har ju haft den för min…

HEMLIG

FL1: Mm.

Per: …min egen fantasisex. Ja.

FL1: Mm.

Per: Det är därför jag har sparat den liksom.

FL1: Mm. Mm. Mm.

Per: Och det är väl kanske tur det nu, nu när, för det visar ju ändå, ja, nu, men det visar ju ändå att hon är med på, på och bli filmad och.

FL1: Mm.

Per: Så att hon är ju med på…

FL1: Mm.

Per: …bild och så här och.

FL1: Mm.

Per: Men det. Men jag tycker att det ju att, som vi ser på den där, den jag har sparat har jag ju filmat hennes ansikte mycket liksom och det är det jag tycker är…

FL1: Mm.

Per: …sexigt också för mig själv då.

FL1: Mm. Mm. Och dom här två filmerna som du fick se i onsdags.

Per: Mm.

FL1: Dom var raderade.

Per: Mm.

FL1: Hur kommer det sig att du raderade dom?

Per: Jo, men jag sa ju det här, nu bara för.

FL1: Nämen dom här, asså nu, dom här två senaste.

HEMLIG

Per: Ja.

FL1: Dom, dom var raderade…

Per: Ja.

FL1: …i din telefon.

Per: Ja, just det.

FL1: Ja. Hur kommer det sig?

Per: Nämen, nu när jag hade facit i hand så, vem vill ha nånting sånt i telefon.

FL1: Hur menar du då?

Per: Ah men, jag vet, nu vet jag ju hur det slutade allting, nu, vem vill ha nåt, det, jag hade, hade allting gått som det skulle då hade ju vi tittat på det tillsammans och jag hade kanske sparat det och tyckte att det var sexigt själv liksom.

FL1: Mm.

Per: Men nu gick det så här jäkla illa, vem fasen vill ha, ska jag, det är ingenting som tänder mig liksom, när jag vet hur det gick.

FL1: Mm.

Per: Det var därför jag tog bort det.

FL1: Mm. När raderade du dom då?

Per: Ah, det var ju tror jag, ah, vid sju eller om det var vid sjukhuset eller nånting.

FL1: Mm. Mm.

Per: Vet du, jag trodde ju aldrig att det skulle gå så där illa, det som sagt, jag, jag trodde jag skulle komma hem.

FL1: Mm.

(tyst 33:15 – 33:29)

Per: Och jag, jag hade ju hoppats att [redacted] också skulle komma hem såklart.

HEMLIG

FL1: Mm.

Per: För dom var ju positiva i vilket fall, fick jag den känslan i ambulans, att, men det är väl deras jobb kanske.

FL1: Mm.

Per: För jag är ju, det var, den där första, när jag har sparat, den har jag ju haft till och ja, masturberat själv till då liksom.

FL1: Mm.

Per: Men jag vet, inte fan skulle jag lägga mig och…

FL1: Mm.

Per: …masturbera till bilder som slutar så där liksom.

FL1: Nej. Mm. För vi pratade också om den här andningsmasken.

Per: Ja.

FL1: En hel del och hur, hur, hur brukar, hur brukar du använda den, om du kan berätta för mig, så att jag förstår liksom, asså inte liksom hur, men asså liksom, hur ofta, hur regelbundet liksom, hur?

Per: Ja. Ordinationen är ju att…

FL1: Ja.

Per: …jag ska ha den minst fyra timmar per natt ju.

FL1: Mm. Minst fyra timmar.

Per: Minst fyra timmar.

FL1: Mm.

Per: Men, ju mer man har desto bättre är det ju såklart.

FL1: Mm.

Per: För det, det påverkar ju, asså om du, med, med, på här i cellen asså tittar jag på om det var utbildningsradion 65 eller vad det heter.

HEMLIG

FL1: Mm.

Per: Och då var det lite äldre folk och då pratade dom just om sömnapné.

FL1: Mm.

Per: Och, och minne och, och minnet. Om man har mycket sömnapné, att det påverkar minnet mycket.

FL1: Mm.

Per: Tänkte om det kan, det kan ju också kanske påverkat liksom, att det och dom sa att minnet börjar påverkas redan vid 20 andningsuppehåll i timmen och jag hade 60 andningsuppehåll.

FL1: Mm.

Per: Så, ja, det är ganska ordentligt mycket sömnapné.

FL1: Mm.

Per: Det kan ju påverka min, minnet, om inte här också lite, jag tycker jag har dåligt minne här också, jag vet inte.

FL1: Mm.

Per: Fan, vad jag käkade till lunch eller.

FL1: Men hur såg rutinerna ut då, med (ohörbart)?

Per: Ah, du frågade efter, du frågade med masken där.

FL1: Ja.

Per: Ja. Du får ursäkta, jag, kommer iväg in på nån tråd där så fastnar jag där.

FL1: Ja. Mm.

Per: Rutinerna var ju att jag försökte ju ha den så mycket jag kunde liksom, ibland orkade jag inte, för att.

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: Ibland läckte den och.

FL1: Mm.

Per: Men målet var ju och använda den så mycket jag kunde liksom.

FL1: Mm. Så när du går och när du går upp för och lägga dig.

Per: Mm.

FL1: Hur, hur ser rutinen ut liksom?

Per: Ja. Det, jo men det (ohörbart), jag brukar ju försöka få på den direkt och liks, för jag, det är svårt och ibland är det jobbigt, den kommer på.

FL1: Mm.

Per: Du ligger på sidan, då åker den på sniskan och…

FL1: Ja.

Per: …då börjar det låta om den.

FL1: Mm.

Per: Fan, nu tappar jag tråd, vänta nu, jo, jag brukar försöka få på mig den ganska fort, för då börjar ju klock, den har ju en klocka, så du kan ju se hur…

FL1: Ah, okej.

Per: …hur länge den är, har vart igång…

FL1: Mm.

Per: …och dom kan ju, den är ju uppkopplad till, det var väl i, inte Sankt Göran, det var Sabbatsberg jag var och hämtade den.

FL1: Mm.

Per: Så den är väl uppkopplad till dom, så dom kan ju se liksom hur mycket, flitigt man använder den och så där ju.

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: Så jag försöker ju vara duktig som vanligt liksom, så jag satte på, så då börjar klockan räkna, då kan ju liksom ligga och titta på nån film eller nånting, då har det kanske gått, förstår du, fast jag inte har sovit, så.

FL1: Jaha. Du sätter på den när du tittar på tv?

Per: Ja. Ja, precis.

FL1: Men är det inte meningen du ska ha den på dig när du sover då?

Per: Jo, det är ju det, men helst sover jag utan den liksom.

FL1: Mm.

Per: Men då lurar jag lite systemet, förstår du vad jag menar, men jag kan ju somna när jag tittar på tv också.

FL1: Ja.

Per: Förstår du?

FL1: Ja. Mm.

Per: Så att det händer ju det och jag, oftast somnar jag ganska fort också.

FL1: Mm. Och, och.

Per: Men om, det optimala är ju och ha den i åtta timmar liksom, men vet du, om du den, sen lägger dig på sid, det, du vet, det är väldigt jobbigt och ha den också.

FL1: Mm.

Per: Det är nog bra, men.

FL1: Så du brukar ta på dig den egentligen direkt när du gick och la dig, (ohörbart)?

Per: Ja, oftast. Ja, oftast.

FL1: Sen så du kanske inte sov, men du tittade på tv.

Per: Ja. Precis.

FL1: Ja.

HEMLIG

Per: Precis. Det, jag försöker ju alltid komma…

FL1: Mm.

Per: …över fyra timmar.

FL1: Mm.

Per: Antingen var det ju ingenting eller så var det ju, men of…

FL1: Mm.

Per: …jag kunde ju skippa den helt också, det.

FL1: Mm.

Per: Det hände ju det också, men.

FL1: Så, så då om jag tänker nu, du har sagt att du brukar gå lägga dig vid nio-tiden.

Per: Mm.

FL1: Brukar den då sättas på vid nio-tiden på kvällarna?

Per: Ja, den brukar ju gå igång när man använder den.

FL1: Mm.

Per: Så, när du satt.

FL1: Du brukar sätta på dig den direkt när du gick upp (ohörbart).

Per: Ja. Oftast, i vanliga fall…

FL1: Ja.

Per: …så brukar jag göra det, när jag, gick och la mig och kommit till, till rätta och…

FL1: Mm.

Per: …sätta på mig den liksom.

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: Ja.

FL1: Och det var nästan varje kväll eller (ohörbart)?

Per: Ja. Jo, jag tycker att jag.

FL1: Var du duktig liksom, använder du den?

Per: Jo, jo, jo men, jag är, vet du, jag är en sån där person som…

FL1: Mm.

Per: …största respekt för räkningar, myndigheter.

FL1: Mm.

Per: Fan, jag har inte ens en fortkörningsbot liksom. Säger dom att jag ska göra det, så försöker jag göra, asså när, jag är en sån, det är min personlighet bara.

FL1: Mm. Mm.

Per: Eller att man vill vara duktig liksom.

FL1: Mm.

Per: Men vill inte att dom ska ringa och säga, va fan.

FL1: Nej.

Per: För det är ju nästan en ynnest och få en sån där maskin, det är ju bara nån…

FL1: Mm.

Per: …det är många som behöver en, men dom har ju inte så många, så att det.

FL1: Mm.

Per: Det är, det är en ynnest och få en…

FL1: Mm.

Per: …eller få hyra en, man hyr ju den ju.

HEMLIG

FL1: Mm. Okej. Men den här kvällen då, hur kommer det sig att du inte satte på dig den då, när du gick la dig?

Per: Ja. Jag vet inte, jag kan, ja, jag hade ju druckit lite och så där och jag vet, det är inte alltid, inte alla gånger, men dom flesta gånger brukar jag ha den, det är inte alltid.

FL1: Nej. Så den här kvällen var ett undantag från alla dom andra gångerna…

Per: Ja. Du vet.

FL1: …(ohörbart).

Per: Och inte ett extremt undantag.

FL1: Nej.

Per: Det har hänt flera gånger.

FL1: Mm.

Per: Och det kan vara bekväm, det är, det är obekvämt och ha den liksom, det.

FL1: Mm.

Per: Det, det, tänk själv om du har en grej som är fastspänd så här och rör du dig i kudden, så åker den åt sidan, det, det är ju mycket skönare och sova utan den liksom, det.

FL1: Mm. Ja. Vi har ju hämtat ut dom här journalerna.

Per: Ja. Ja.

FL1: På, så vi, vi har ju koll på ditt användande.

Per: Mm. Mm.

FL1: Och, och ja, det är som du säger, du är bra på att använda den.

Per: Mm.

FL1: Men nåt undantag när du inte har den, haft den på dig.

Per: Ja.

FL1: Men annars har det varit i stort sett varje dag.

HEMLIG

Per: Ja. Ja. Det är min hälsa liksom.

FL1: Mm. Mm.

Per: Ja. Det är så, jag, kom jag ihåg direkt fall att, hur jag använt den liksom.

FL1: Mm.

Per: Jag brukar inte ha med den när jag, om jag åker ut på landet, då orkar jag inte ha med mig den liksom, det.

FL1: Mhm.

Per: Då brukar den få vara kvar.

FL1: Mm. Jag förstår. Okej. Men vi vill bara.

Per: Mm. Jag förstår.

FL1: Få typ, få en bild av den, hur, hur ditt användande ser ut…

Per: Ja.

FL1: …i och med det var faktiskt var [redacted] som hade den på sig…

Per: Mm.

FL1: …den här kvällen.

Per: Mm. Ja. Hon har ju inte den på sig mycket, hon har prövat den nån gång bara liksom.

FL1: Mm. Ja. För man ser ju ganska tydligt i dom hära, datan, asså journalerna från användandet av mas, masken, hur, hur mycket maskläckage det är exempelvis.

Per: Mm.

FL1: Det ser vi ju i den hära då, när du använder den så är det ju inte så mycket maskläckage.

Per: Nej.

FL1: I och med den är ju anpassad för dig.

Per: Mm.

HEMLIG

FL1: Och du vet hur du ska använda den.

Per: Mm.

FL1: Men den här kvällen så var det ju i stort sett fullt maskläckage i och med att [redacted] inte hade den på sig på rätt sätt.

Per: Nej. Precis.

FL1: Som du nämnde då.

Per: Precis.

FL1: Pratade om i onsdags där.

Per: Men jag tycker, ah, (ohörbart).

FL1: För den gjorde ju ingen, ingen nytta alls.

Per: Nej. Precis. Asså men i början såg det ju ut som den satt bra ju, gjorde det inte det, på den där första filmen jag hade. Men jag fick den känslan i vart fall.

FL1: Ja. Jag har inte studerat det, det närmre…

Per: Ja.

FL1: …och det kan man ju så klart också göra, men, men.

Per: Ja.

FL1: …själva journalen visar ju att den är inte under nån, nån gång satt på ordentligt.

Per: Så att, nej.

FL1: Nej.

Per: Nej. Okej. Nej.

FL1: (Ohörbart).

Per: Asså den är ju, den är svår även fast man är en…

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: …att du är helt nykter och (ohörbart) asså det räcker…

FL1: Ja.

Per: …med att du har lite så.

FL1: Ja. Ja. Nej, men precis. Så att det är väl, det jag också sett att det har varit maskläckage när du inte själv använt den också.

Per: Mm.

FL1: Så att. Men inte så mycket då som…

Per: Nej.

FL1: …när [redacted] hade den på sig den här kvällen.

Per: Nej. Precis.

FL1: Mm.

Per: Det är [redacted] som brukar säga till mig när den läcker, för det låter ofta.

FL1: Mm. Mm. Ja. Har du nånting mer Samuel annars?

FL2: Nej.

FL1: Du har inte det.

FL2: Nej.

Per: Så jag, överlag asså jag känner mig inte, jag kan förstå lagboken asså så här med, när [redacted] sov, att det ser konstigt ut och så där, det kan jag förstå, men jag tycker inte jag har, asså när jag sitter därinne själv, jag tycker inte, jag känner inte att jag har gjort nåt stort fel asså.

FL1: Nej.

Per: Jag, jag gör ju inte det.

FL1: Nej.

Per: Det.

HEMLIG

FL1: Mm.

Per: Jag. Det är nu, det var liksom normalt det där med dildosar och det för.

FL1: Mm. Mm.

Per: Och jag, vem skulle jag ju, (ohörbart), att jag var ett monster liksom, jag skulle inte överleva som person, det skulle, det är inte min personlighet liksom, det.

FL1: Mm.

Per: Man är, jag ju, bryr mig om mina föräldrar, mina barn, jag försöker se till att alla har det bra liksom.

FL1: Mm.

Per: Det, sen att det blir, ah, vart stormigt med bråk och sånt där, verbala bråk och grejer, det kan jag hålla med om och.

FL1: Mm.

Per: När jag hörde mig själv där så skämdes jag ju liksom på, dom här orden jag använt, men det.

FL1: Mm.

Per: Det är ju också frustrationer liksom…

FL1: Mm.

Per: …känner jag liksom varför det blir dom här känslorna.

FL1: Men hur ofta var det såna här verbala bråk då mellan dig och [redacted]?

Per: Svårt och säga när, men det, det var ju, men på, det var ganska, kunde vara rätt ofta, men.

FL1: Mm.

Per: Inte nåt allvarligare liksom så där, tyckte jag, det, jag vet inte, på nåt sätt var det en naturlig del, jag vet inte, det, har blivit.

FL1: Mm. Så det var naturligt att du skrek på [redacted]?

HEMLIG

Per: Ja. Men att det vart lite tjafsigt att skrik.

FL1: Mm.

Per: Inte så där hårt kanske, men.

FL1: Mm. Fast grannarna har ju beskrivit…

Per: Ja. Jo.

FL1: …som vi nämnde där.

Per: Jo. Jo.

FL1: Det var ju inte bara ett, ett gräl, ett bråk så, utan det var ju liknande det som du fick höra på ljudinspelningen.

Per: Ja. Jo. Precis.

FL1: Det är vad grannarna har beskrivit…

Per: Ja.

FL1: …och hörde.

Per: Ja.

FL1: Nästan varje helg.

Per: Nej. Det kan inte stämm, det, nej, fasen heller, det. Nej.

FL1: Nu har vi ju hört många olika grannar och alla berättar lite olika saker.

Per: Ja. Ja. Precis.

FL1: Beroende på vart dom bor och hur deras radhus är i förhållande till erat radhus.

Per: Ja. Ja. Precis. Precis.

FL1: Vissa beskriver ju att dom har ju hört, i stort sett somrarna igenom, varje gång du dricker alkohol så blir du arg, aggressiv och elak och skriker på liknande sätt som du skrek i ljudfilen.

Per: Nej. Det kan, då skulle dom väl ha ringt polisen varenda dag i så fall då rå, enligt dom.

HEMLIG

FL1: Mm.

Per: Det, det, det stämmer, asså huset är beläget så jäkla.

FL1: Mm.

Per: Ja. Folk går ju förbi där, köksfönstret, det är, men det, ah men på nåt sätt, det, det har vart en, det är som nån granne sa där också att, ah men, asså då var allting som vanligt och det, det var det. Så, så konstigt, ja, det var så liksom.

FL1: Mm. Så ni bråkade och sen var det som vanligt?

Per: Ja. Det.

FL1: Ja.

Per: Ja. Det var precis som det var bra.

FL1: Så du tyckte det var okej att…

Per: Ja, det.

FL1: …skrika på det viset som…

Per: Nämen, jag, det.

FL1: …som vi hörde i ljudfilen där.

Per: Nej. Det är inte okej egentligen, jag skämdes ju när jag hörde det.

FL1: Mm.

Per: Nämen, jag vet inte, på alla dom här 38 åren.

FL1: Mm.

Per: Det blir normaliserat på nåt sätt liksom.

FL1: Mm.

Per: Och sen är det ju, när det blir, liksom nån som pinkar i byxorna och börjar riva i kläderna och…

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: …det händer hela tiden, liksom man blir ju desperat till slut också.

FL1: Mm.

Per: Det vart ju liksom tyvärr dom där lite avarter med [redacted] när hon vart, fick för mycket liksom.

FL1: Mm.

Per: Det, det, det var ju, hon vart ju destruktiv liksom.

FL1: Så det därför du, du blev (ohörbart)?

Per: Ja. Ofta var ju då att, om, om, om du…

FL1: Mm.

Per: …om det händer liksom 10 gånger…

FL1: Mm.

Per: …och sen 11:e gången då rinner ju det bara över.

FL1: Mm.

Per: Ah men det…

FL1: Mm.

Per: …det är inte hon heller liksom.

FL1: Nej.

Per: Att, när hon, jag menar, kissar och…

FL1: Mm.

Per: …på sig och ligger i soffan i trosor.

FL1: Ah men du har sagt det här om [redacted]

Per: Ja.

HEMLIG

FL1: …hur hon är.

Per: Mm.

FL1: Men, men, men vi har ju hört vittnen som har beskrivit att du inte var världens trevligaste när du var…

Per: Nej. Nej. Precis.

FL1: …när du var full.

Per: Nej. Jo, men det tycker jag att jag är asså.

FL1: Mm. Men det, det är en sak att du tycker att du är det.

Per: Ja.

FL1: Men dom vittnena vi har hört.

Per: Ja. Ah men det.

FL1: Har ju beskrivit en…

Per: Om det.

FL1: …helt annan sida av dig än vad du själv beskriver.

Per: Ja, men om det är Acke och, eller Ingela där, hon, jag tror inte hon gillar mig överhuvudtaget asså, vi har ju umgåtts lite förut och så där.

FL1: Mm.

Per: Och då gick ju allting bra.

FL1: Mm.

FL2: För vi har pratat med många grannar.

Per: Ja. Jo, förstår, men jag tänker ju.

FL2: Inte bara nån som kanske inte gillar dig nu riktigt, som har sagt det här.

Per: Nej. Nej.

HEMLIG

FL2: Utan det är ju alla grannar.

Per: Nämen jag, ja, ja, jag nekar inte till att det, jag har, har höjt rösten, det gör jag inte.

FL1: Mm. Vi har ju hört nästan alla radhus på Grantorpsgränd.

Per: Alla?

FL1: När vi.

Per: Hela området?

FL1: Ja.

Per: Ah, fy fan, det.

FL1: Och alla beskriver dig som aggressiv eller många, asså dom har ju använt olika ord.

Per: Mm.

FL1: Men många beskriver ju det här att du skriker och skriker och skriker och det är i samband med att du är full och har druckit alkohol.

Per: Jag kan skrika.

FL1: Du blir en helt annan person, dom beskriver dig som helt annorlunda när du dricker alkohol.

Per: Ja, men det här mellan [redacted] och mig liksom.

FL1: Men dom har ju hört det här.

Per: Jo. Men det är mellan.

FL1: Och det är det dom berättar om.

Per: Jo. Jo. Men jag, jag nekar inte till att jag högröstad, det gör jag ju inte, det har jag inte gjort nån gång.

FL1: Mm. Och våldet som vissa av grannarna har beskrivit då?

Per: Nej. Det, det måste dom sett fel asså, det, jag kan komma nära och klappa på henne liksom, men det har aldrig vart nåt grovt våld på nåt sätt asså, aldrig vart nåt knytnävar eller nånting sånt där.

HEMLIG

FL1: En granne som beskriver hur ni sitter i, vid köksbordet och hur du slänger dig upp över köksbordet och ger [redacted] en örfil.

Per: Ah, det. Ah, det låter väldigt hårt i så fall tycker jag.

FL1: Mm.

Per: Är väl, ah, nej, det. Nej, det stämmer inte, enl, enligt mig asså.

FL1: Så, så grannarna ljuger, som, dom som har sett…

Per: Ja. Ja. Dom miss…

FL1: …dig bruka våld på [redacted] dom ljuger.

Per: …ah men dom misstolkar det liksom, på nåt sätt asså och, och effek, effekten av det liksom, det.

FL1: Mm.

Per: Men som jag har sagt där, jag är ju, det har vart lite stormigt ibland, bitvis.

FL1: Mm.

Per: Och, och jag har höjt rösten absolut och kanske tagit tag i henne och så…

FL1: Mm.

Per: …också, det kan ha hänt. Men asså det, det var precis som en del av vårat liv på nåt sätt, konstigt nog liksom.

FL1: Mm.

Per: Och sen var ju ofta att, men jag, men tänk dig själv, du, du renoverar köket.

FL1: Mm.

Per: Och lägger ner massa jobb på det och sen får [redacted] för sig och plocka ner en stor kökskniv och hugga den i bänkskivan…

FL1: Mm.

Per: …som är helt ny.

HEMLIG

FL1: Mm.

Per: Och även hugga kniven i diskhon, märkena finns ju kvar än idag.

FL1: Mm.

Per: Men, det är klart att man blir upprörd, vem skulle inte bli upprörd.

FL1: Mm.

FL2: Men, det är det vi, vi frågar om här, att du blir upprörd.

Per: Nej.

FL2: Det är som flera grannar som har sagt, du, du säger att du nekar inte till att du kan bli upprörd och höja rösten.

Per: Nej.

FL2: Men det att grannarna vittnar om att du skriker och det är inte snälla ord dom vittnar om att du skriker mot [redacted].

Per: Nej.

FL2: Så när du säg, när du blir upprörd som du säger att du kan bli…

Per: Ja.

FL2: …högröstad. Vad är det du säger då rå till [redacted]?

Per: Ja. Men asså för det första är det ju inte så där ofta, men det kan, det var ju, som i den där filmen ungefär asså.

FL1: Mm.

Per: Men, jag ser den där filmen, men man hör ju, man hör ju inte, man hör[redacted] är ju, låter ju inte det minsta rädd eller nånting, tycker jag när hon svarar ju nånting där då. Så, jag har aldrig uppfattat att [redacted] skulle vara rädd eller nånting för mig liksom, aldrig.

FL1: Mm. Nej.

Per: Det, hon har ju aldrig, ja.

HEMLIG

FL1: Men det verkar som att, som (ohörbart).

Per: Det låter kon, det låter som ett konstigt förhållande liksom.

FL1: Men du säger att det var en naturlig del av eran relation.

Per: Mm. På nåt sätt.

FL1: På nåt sätt, säger du.

Per: Ja.

FL1: Hävdar ju.

Per: Det kunde, det kunde bli så.

FL1: Ja. Men, men det här ju grannar och den bilden vi har fått dig och att, att även du drack en hel del alkohol och asså den bilden vi har fått av.

Per: Mm.

FL1: Genom dom förhören vi har hållit.

Per: Mm.

FL1: Att du också drack en hel del alkohol och att du blev lite personlighetsförändrad när du drack alkohol, många beskriver dig också väldigt glad och trevlig och hjälpsam när du är nykter.

Per: Mm.

FL1: Men att när du dricker alkohol så blir du personlighetsförändrad, vi har ju pratat med många av dina kollegor också och dom beskriver också det här.

Per: Kollegerna?

FL1: Ja. Kollegerna beskriver också att du blir personlighetsförändrad när du dricker alkohol.

Per: Nej. Ah men vem vet.

FL1: Vi har Alexander…

Per: Ja.

HEMLIG

FL1: …som är, var en mentor till dig och sen även din chef.

Per: Ja.

FL1: Han beskriver ju att ditt beteende ändrades väldigt mycket när du drack alkohol, det här visade sig till exempel på jobbfesterna, då Per helt ändrade personlighet när han drack och blev väldigt otrevlig.

Per: Nej.

FL1: Det blev aldrig slagsmål, utan mest tjafs där Per var som en krokodil, men det menar han att Per hade stor mun och små öron, Pers tjafs gick alltid ut på att alla andra var dumma i huvet.

Per: Men herregud, ja, jag blir chockad när jag hör det där, ja, det är ju bästa kompisen jag har, hur många jobbfester har jag varit på, det är inte många det inte.

FL1: Nej. Han sa att du slutade komma på jobbfesterna mot slutet.

Per: Ja. Ja. Det var ju länge sen, vi har, har jag vart på två stycken eller nån, han har ju vart hemma hos mig flera gånger Alex.

FL1: En annan kollega säger att du pratade ju mycket om [redacted] alkoholvanor, men att även du drack en hel del, då du vid några tillfällen kom till jobbet bakfull.

Per: Ah, det kunde hända, men det var ju inte ofta.

FL1: En annan kollega, Nina berättar att du drack för mycket och det var väl nåt som man pratade om väldigt mycket på jobbet, var just dina alkoholvanor, hur du blev när du drack alkohol.

Per: Herregud, asså det kom, att man inte får reda på nånting när man, det är inga som säger nånting till mig.

FL1: Nej.

Per: Det är jättemärkligt, ah, det där kommer som en blixt från klar, det.

FL1: Och det finns fler kolla, kollegor, men det får du, dom tänker jag inte ta upp nu, utan, men det finns fler kollegor och många vittnar om att, att det var en del alkohol och att du blev personlighetsförändrad, men när du inte var onykter, då, då funkade, funkade bra.

Per: Ja. Vad fan, jag försöker vart den trevligaste av alla…

HEMLIG

FL1: Mm.

Per: …jag har ju med mig fikabröd, fan, varenda helg och såna här saker.

FL1: Mm. Mm.

Per: Nej. Det, det, asså och när var jag på en firmafest, det vete fasen.

FL1: Mm.

Per: Och, och när skulle jag blivit otrevlig på en firm, det, jag kommer inte ens ihåg det, nej, kan, det stämmer inte.

FL1: Nej.

Per: Nej, men pratar…

FL1: Det här är, det här är det.

Per: …pratar ni inte med, vad heter det, Gunnar och Janne Sej, Gunnar Persson och Janne Sejsing, för vi var ju ute på O'Learys i Vällingby och hade hur trevligt.

FL1: Gunnar är en av dom som jag har nämnt här nu.

Per: Ja. Och då var vi ju och på O'Learys och hade hur trevligt som helst.

FL1: Mm.

Per: Sa han ingenting om det då?

FL1: Nej. Det, han har berättat här vad han tyckte om dina alkoholvanor.

Per: Nej, men det, vi har ju bara hållit på och skämtat om det där.

FL1: Mm.

Per: Han har ju värre än vad jag har ju.

FL1: Mm. Ja. För att, den bilden som växer fram i dom förhören vi håller med grannar, kollegor, anhöriga, Tony är [redacted] kusin, han har vart tvungen och ingripa vid.

(ljudfilen tog slut mitt i)

HEMLIG

Fil 2

FL1: Tony som är [redacted] kusin…

Per: Mm.

FL1: …han, han bes, berättar i förhör att han har varit tvungen ingripa nåra gånger när du har blivit väldigt hotfull mot [redacted].

Per: Nej. Men herregud, vart kommer det här ifrån.

FL1: Din syster.

Per: Har ni pratat med henne, har inte pratat själv med henne på 10 år.

FL1: Nej. Hon berättade att hon avbröt din kontakt, med dig.

Per: Och varför?

FL1: (Ohörbart).

Per: Varför vet jag inte ens en gång.

FL1: Nej. Men hon, hon berättar om tillfällen när hon har varit på landet, där, där [redacted] har varit tvungen och komma och hämta [redacted] på grund av att ni har bråkat så mycket.

Per: Ja, men, det är (ohörbart).

FL1: Hon är rädd och var tvungen sova hos grannen den kvällen.

Per: Det är jättelänge sen det här är.

FL1: Ja. Det är länge sen, det är rätt långt tillbaka i tiden det här, det är tillbaka över 20 år.

Per: Mm. Ja. Herregud. Ja. Asså min syrra där, det enda jag kan, jag försöker få kontakt med henne när jag fyllde 50 och så var vi ju och käkade på, inne på stan och då, med folk och då bjöd jag henne, men hon ville inte kom, jag försökte få kontakt med henne igen på alla sätt och vis.

FL1: Mm.

Per: När jag fyllde 60 då var ju [redacted] och Eva, allihopa, vi var på Godthem på Djurgården och liksom det var ju, vart frid och fröjd hela tiden ju.

FL1: Mm.

Per: Och, och med drickat, det var ju alltid jag som fick köra bilen om vi skulle nånstans och jular och nyårsaftnar…

FL1: Mm.

Per: …jag var ju nykter, det måste också barnen ha kunnat pratat om.

FL1: Det har dom inte berättat om.

Per: Ah men fråga om det tycker jag.

FL1: Det har vi frågat om.

Per: Men det måste dom ju komma ihåg, för jag vet, det [redacted] han satt ju ensam en nyårsafton hemma i lägenheten i Bromsten.

FL1: Mm.

Per: Och jag, nämen kom, kom över hem till oss då, för vi hade ju alltid nåt, det var ju bara vi [redacted] och jag och [redacted].

FL1: Mm.

Per: Så det är jag som åker och hämtar honom.

FL1: Mm.

Per: Det är jag som kör hem han[redacted] skulle väl aldrig hålla sig nykter för en sån sak.

FL1: Mm.

Per: Hur många gånger har inte jag hållit mig nykter, det måste gå och få fram det, jag tycker det känns, jag känner inte igen.

FL1: Ja. Det, för att det är ju också det, dom berättar om dom här tillfällena när, när du dricker, dom, dom säger ju att när du är nykter är det ju inga problem, då är du glad och trevlig och hjälpsam.

Per: Ja. Men jag menar.

FL1: Det är ju dina alkoholproblem som, som du också har enligt dom.

HEMLIG

Per: Ah men det.

FL1: Och att när du dricker alkohol så blir du personlighetsförändrad, det är vad många säger i förhör och att du blir elak och arg och aggressiv…

Per: Asså det.

FL1: …när du dricker alkohol, dom känner inte igen dig då Per.

Per: Nej, men då får man inte, asså det är svårt för mig och bemöta det där, du måste ju, liksom vad vi pratade om…

FL1: Mm.

Per: …och såna här saker. Men det är väl klart att om man har druckit lite att känslorna ligger ju närmre liksom.

FL1: Mm.

Per: Men det behöver inte betyda att jag har fel.

FL1: Nej. Och jag, du berättar ju det du säg, det du säger.

Per: Ja.

FL1: Och sen håller ju vi förhör med många och det är vad dom säger.

Per: Mm.

FL1: Sen är det ju deras ord mot vad du säger.

Per: Mm. Mm.

FL1: Men det blir ju lite märkligt tycker vi, när, när det är så många som beskriver den här sidan.

Per: Ja. Asså det.

FL1: Som du inte beskriver själv.

Per: Precis, asså det, det känns ju som det bara kommit fram dom nån gång när det kanske har liksom, inte dom här när man har suttit och haft det trevligt liksom, det var inte så länge sen

HEMLIG

jag och Janne och Gunnar, vi var på O'Learys i Vällingby och vi bjöd, han hade ju fyllt 60, Gunnar och vi bjöd honom på och det var hur trevligt som helst.

FL1: Mm.

Per: Så att det där.

FL2: Det har, det har ju kommit fram det här.

Per: Har det kommit fram?

FL2: Ja. Men, men många säger ju att när du är nykter då är du trevlig liksom.

Per: Ah men då var vi.

FL2: Det är inte det vi pratar nu.

Per: Nej.

FL2: Hur du är när du är nykter, det Kristina försöker säga är ju…

Per: Ja.

FL2: …vad grannar, kollegor, anhöriga har berättat om hur du är när du är berusad.

Per: Ah men, jag menar, då var vi ju berusade, när vi var på O'Learys där sist ju.

FL1: Mm.

Per: Och då, hade vi hur trevligt som helst ju.

FL1: Mm.

Per: Det. Och hur många julfester på jobbet jag vart och däremot har ju, vad heter det, Alex vart hemma hos oss flera gånger och träffat [redacted] och allting ju.

FL1: Mm.

Per: Och jag har vart hemma hos honom och hans morsa där och.

FL1: Mm.

Per: Och det, hur många gånger som helst som vi haft det hur trevligt som helst.

HEMLIG

FL1: Mm.

Per: Dom bitarna, när kommer dom fram, även fast vi har druckit, det låter precis som att, ah, får Per ett järn, då blir han ett monster, det stämmer ju liksom inte.

FL1: Nej.

Per: Utan det, jag blir besviken faktiskt på jobbarkompisar och liksom Janne, ah men hur, Janne, Janne Sejsing till exempel, jag menar, jag fick åk, när vi jobba, ja, hur många gånger var inte jag och hämta honom med bilen, för han vågade inte köra.

FL1: Mm.

Per: Det.

FL1: Mm.

Per: Så, nej.

FL1: Men det här är vad dom har berättat för oss.

Per: Ja.

FL1: Och det är det vi känner till och det är det jag berättar för dig.

Per: Mm. Det är det. Men man.

FL1: Det här är.

Per: Man vill ju nästan bemöta dom liksom, här och nu liksom.

FL1: Mm.

Per: För den känslan får, man vill bemöta det.

FL1: Mm.

Per: För jag, jag tycker det, den bilden stämmer inte liksom.

FL1: Nej.

Per: Det, det är inte min bild av det.

FL1: [redacted] mamma [redacted] har ju berättat en del också.

Per: Ah men det, ah. Nej. Det måste vara länge, länge, läng, hur länge som helst asså.

FL1: Ja. Det är, vissa saker hon berättar är länge sen.

Per: Ja.

FL1: Men vissa saker hon berättar är ju inte jättelänge sen.

Per: Ja. Jag vet (ohörbart).

FL1: För hon har ju fått åka och hämta [redacted] flera gånger på landet.

Per: Mm.

FL1: För att [redacted] inte vill vara kvar med dig.

Per: Nej. Det är inte, vill vara kvar, det är väl snarare att vi inte vill ha kvar henne. Mina föräldrar har ju också sett det där med [redacted].

FL1: Mm.

Per: Hon blir ju jättefull och elak och dum liksom, så då får [redacted] komma och hämta liksom.

FL1: Mm.

Per: Men det, det är inte att det är jag liksom, det.

FL1: Men [redacted] har ju fått följa med då också.

Per: Ja.

FL1: När [redacted] har varit där.

Per: Ja. Ja men mina föräldrar har ju alltid vart ganska bra med [redacted] och hon har vart mycket där också.

FL1: Mm.

Per: Och jag har ju haft [redacted] själv nån gång också.

FL1: Mm.

Per: Så, så att. Ah, det känns inte nyanserad alls asså den där bilden tycker jag.

HEMLIG

FL1: Nej.

Per: Det känns som att bara det här negativa, inte det positiva, ja, menar [redacted] och jag, det är ju alltid, jag menar när jag fyllde 60 dom var ju på min fest och det var frid och kramar om varandra och hälsar [redacted] och när hon hade hjärtattack, det var jag som körde [redacted].

FL1: Mm.

Per: Det, var med upp och jag menar det, måste folk komma, dom där bilderna måste också få komma fram tänker jag.

FL1: Ja. Och när vi ringer och håller förhör eller om vi har dom på plats och håller förhör, asså våran första inledande fråga är ju, berätta om din relation med Per.

Per: Ja.

FL1: Och då får dom berätta.

Per: För har.

FL1: För det här är det vi får höra.

Per: Men har dom inte sagt att jag är jätte, att jag är jättesnäll också, det.

FL1: Många berättar att när du är nykter så är du snäll och glad och trevlig och hjälpsam på alla sätt och vis.

Per: Ja. För jag, för jag försöker hela tiden med, som [redacted] där, hon är ju ensam, det är jag som säger, ska vi inte bjuda hem [redacted] och grilla liksom.

FL1: Mm.

Per: Det kommer från mig.

FL1: Mm.

Per: Så jag hoppas att dom där bilderna också kommer fram och dom skulle väg aldrig komma min 60-årsfest om inte dom…

FL1: Mm.

Per: …tyckte jag var bra, jag har ju vart 38 år i familjen där ju.

HEMLIG

FL1: Men det vi pratar här Per, det är ju när du dricker alkohol.

Per: Ja. Ja.

FL1: Det är det som jag nämnde…

Per: Jo. Jo. Precis.

FL1: …där i onsdags också.

Per: Mm.

FL1: Att det har ju [redacted] också berättat.

Per: Mm.

FL1: Att pappa är aggressiv mot mamma, så länge [redacted] kan minnas. Per blir arg och aggressiv när han dricker alkohol. [redacted] berättar att mamma och pappa dricker varje dag, på helgerna dricker dom mer och brukar börja kunna dricka på förmiddagen. [redacted] håller sig borta på helgerna, för då vet hon att dom dricker mycket, när föräldrarna dricker så skriker dom fula saker till varandra, föräldrarna brukar också slå och dra varandra i håret.

Per: Jaha. Ja.

FL1: För det är ju när du dricker…

Per: Ja.

FL1: …alkohol vi pratar om här.

Per: Jo. Jo. Jag förstår, jag förstår, jag vill, bara hamna i nån slags försvars, sen, för det, jag känner inte igen bilden av mig själv liksom.

FL1: Mm.

Per: Det är därför, men, ja, absolut att det, känslorna kommer väl närmre men jag tycker, ja, oftast att jag har rätt i mina…

FL1: Mm.

Per: …argument då. Jag menar, jag har aldrig, ja, precis, det.

FL1: Mm. [redacted] vill inte vara hemma, hon bodde hos vänner.

HEMLIG

Per: Ja. Det är så synd att dom inte säger nånting, asså där är ju också, jag blir så himla.

FL1: Mm.

Per: Jag vet inte, besviken, men ledsen eller vad man ska säga, men jag menar vi har ju världens bästa kontakt liksom, det är jag som har, hon har typ inga, hur många timmar som helst bakom ratten i, med bilar och sånt där…

FL1: Mm.

Per: …med allt vad det innebär, som handledare och det.

FL1: Mm.

Per: Jag menar, när hon kommer hem, det är jag, vi sitter och sitter och håller varandra i handen.

FL1: Mm. [redacted] fick en kod till en kompis dörr för att kunna komma dit när hon ville, för hon ville inte vara hemma för där bråkade mamma och pappa hela tiden, där satt hon och väntade tills ni hade somnat.

Per: Ja. Det är, ja, det.

FL1: Så att (ohörbart) går hem och gick och la sig.

Per: Ja. Det är skittråkigt och höra, asså det, jag har inte hört nånting av det där.

FL1: Nej.

Per: Det är så synd att ingen säger nånting till en då rå.

FL1: Mm.

Per: För, jag uppfattar det som allting var frid och fröjd liksom.

FL1: Mm.

FL2: Verkar inte det säga nåt om ditt föräldraskap då rå, att hon, hon, dina barn har inte berättat det här för dig, det är först till oss dom berättar sånt här.

Per: Ja. Jo, men, men precis.

FL2: Att dom inte har berättat det.

HEMLIG

Per: Ja. Precis.

FL2: Vad, vad tänker du, vad säger det?

Per: Jag tycker det är jätteledsamt för jag är ju en ganska öppen person och har lätt och prata liksom.

FL1: Mm.

Per: Jag blir besv, för jag har också sagt till, till alla att jag tycker det är konstigt att inte, som [redacted], han har inte klagat på mig en enda gång, att jag gjort nåt fel och det, det är inte normalt för mig, det, jag klagar ju på mina föräldrar.

FL1: Mm.

Per: Men in, inte ett ord, för jag har inte hört ett, jag har inte hört ett enda ord, inte nånting från [redacted] heller och det gör mig jätteledsen, för det ligger mig jättevarmt från hjärtat och vara en bra förälder, en bra pappa, det.

FL1: Mm.

Per: Asså det, som, som mi, asså så mycket tid, som [redacted] spelar ju fotboll i BP, jag menar, det var ju fem dagar i veckan på fotbollsplan, det var ju Gothia, det var Västerås, det var.

FL1: Mm.

Per: Han var ner till Holland, Belgien, jag menar det är ju, [redacted] dansar, på dansakademin.

FL1: Mm.

Per: Men, men jag får, när ni pratar så där, jag får så konstig, jag får så konstig bild av mig, ah men bild, där jag inte känner igen av mig själv. Asså det, titta på mina sms på, med barnen och, och även med [redacted] också, det är ju bara hjärtan hela tiden liksom.

FL1: Mm. Mm.

Per: Ja. Jag.

FL1: Men dom, men dom vittnade också om att du har varit våldsam.

Per: Ja. Det är.

FL1: Och inte bara verbalt. Dom vittnar om du har slagit [redacted] under alla år.

HEMLIG

Per: Nej. Fan, det stämmer inte, asså det du, när du säger så där, det låter precis som att jag varit ett monster som har gått därhemma, jag är den som har städat och fixat huset, har vart som en hustomte, vill att alla ska må bra.

FL1: Mm.

Per: Få körkort, spara pengar i fonder.

FL1: Mm.

Per: Hjälpt barnen, det, det kommer fram en bild som inte alls stämmer asså.

FL1: Men allt det där kanske är också.

Per: Ja. Det.

FL1: När du.

Per: Jo. Det är det ju.

FL1: Asså när du är nykter.

Per: Ja. Jo, men det hopp, men jag hoppas att, för det gör ju så jävla ont när du säg, när ni säger så där, för att liksom min, jag har ju alltid velat allas bästa liksom.

FL1: Mm.

Per: Jag, men jag ringer mina föräldrar varenda dag klockan nio liksom.

FL1: Ja. Och det, och det har och så har det ju också varit.

Per: Mm.

FL1: Men det, vi har ju också vittnesmål på att du under hela [redacted] och [redacted] uppväxt har varit fysisk våldsam mot [redacted].

Per: Men det låter precis som jag vart, ah, kommer hem och ah, och slår på alla i familjen liksom, det, det finns ju inte.

FL1: Mm.

Per: Jag ser, jag ser mera den som försökte räddat upp allting liksom.

FL1: Mm. Så, så du har aldrig varit våldsam mot [redacted] då under eran?

HEMLIG

Per: Nej, det, asså våldsam, på, jag vet inte, men kanske tagit tag i henne liksom, klappa henne liksom på huvet eller nånting.

FL1: Mm.

Per: Eller nånting så där och aldrig nåt våld, med nån knutna nävar eller nånting sånt.

FL1: Nej.

Per: Det har aldrig hänt.

FL1: Så du, du har varit, du gjorde så här mot ansiktet?

Per: Ja. Typ.

FL1: Slagit henne mot, på ansiktet?

Per: Ja. Eller jag kallar inte det ett slag asså.

FL1: Men vad är det då?

Per: Ja.

FL1: Du, med din hand.

Per: En klapp.

FL1: Du har klappat henne på, på kinden?

Per: Ja. Ja.

FL1: Och klappat henne på kinden?

Per: Jag menar, ett slag för mig, det är ju så liksom.

FL1: Mm.

Per: Det är möjligtvis så kanske.

FL1: Mm.

Per: Eller så.

HEMLIG

FL1: Mm.

Per: Men det, det är efter, ja, som jag uppfattat det långvarig, ja, asså att [redacted] har haft sönder saker, hur, asså jag försöker rädda huset och hon.

FL1: Mm.

Per: Jag bygger upp och hon drar ner liksom.

FL1: Mm.

Per: Och då har det väl kunnat blivit dom där bråken, ja, det.

FL1: Mm.

Per: Och det sårar mig som fan när, när du säger hela tiden, det, va fan vad[redacted] och jag, vi har ju liksom skött jobb.

FL1: Mm.

Per: Vi har byggt sommarstuga, vi har båtar, vi har rest, vi har radhus, vi har renoverat, fan, vi har kvar, har vi inte gjort nåt annat än och bråkat och druckit där liksom, det.

FL1: Mm.

Per: Så är det ju inte.

FL1: Mm.

Per: Så jag känner att dom här bra sidorna och på jobbet där också och fasen vem, jag har ju aldrig varit nåt bråk på jobbet.

FL1: Mm.

Per: Aldrig. Det är ju, Alex har varit hemma hos oss och vi har sett till och[redacted] har fixat massa gott käk.

FL1: Mm.

Per: Och vi har haft det trevligt och.

FL1: Men när vi fick den här utredningen och så började vi göra vårt jobb, vi började inhämta journaler.

HEMLIG

Per: Jag tar ditt glas också.

FL1: Ja. Vi började höra vittnen, vi började höra grannar, vi hör anhöriga, vi hör dina anhöriga, [redacted] anhöriga.

Per: Ja.

FL1: Dom få vänner och bekanta, jag skulle säga att [redacted] inte umgicks med nåra vänner.

Per: Nej. Nej.

FL1: Egentligen, men inte du heller.

Per: Ja. Jag hade ju Janne och Gunnar.

FL1: Ja. Det var kollegor.

Per: Mm.

FL1: Och kollegor har vi ju pratat med.

Per: Mm. Mm.

FL1: Mm. Och [redacted] och [redacted] har vi också pratat med.

Per: Mm.

FL1: Och det, och vi, det växer fram en bild av att du har varit väldigt verbalt och våldsam, asså fysiskt våldsam mot [redacted] under en väldigt lång tid Per, det är det som kommer fram.

Per: Asså det, det, det, det, ah, det måste, det står, blir ord mot ord asså.

FL1: Mm.

Per: För, det beror på vad du menar med våld, jag är, våldsam asså, det.

FL1: Mm.

Per: Nej. Det är som jag visar, kan inte, inge våld, inga.

FL1: Mm.

Per: Nej.

HEMLIG

FL1: Så, så du, du beskrev där att du har klappat henne lite på kinden och på huvudet och så där, du har också sagt att du har dragit henne i, i håret eller lyft, tog tag i håret.

Per: Ja.

FL1: Eller hur, hur du nu ville beskriva det.

Per: Mm.

FL1: Men, men inget grövre våld, om jag förstått det rätt då.

Per: Nej. Nej. Nej.

FL1: Nej. Nej.

Per: Nej, asså, min bild av mig själv, det är precis som jag säger där asså.

FL1: Mm.

Per: Jag, jag, jag har kämpat hela mitt liv, jag har kämpar, jobb, jag har jobbat mycket för att vi ska kunna bo hyfsat, jag har byggt sommarstugor, jag.

FL1: Mm.

Per: Velat barnens bästa, jag har velat [redacted] bästa.

FL1: Mm.

Per: Jag velat [redacted] bästa.

FL1: Mm.

Per: Jag har försökt och vara så duktig jag kan på jobbet, så att dom där bild, det du berättar, det, det.

FL1: Mm.

Per: Asså jag, det gör ont och höra det asså.

FL1: Mm.

Per: Och min syrra, jag har försökt få kontakt med henne liksom på alla sätt och vis.

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: Asså när vi har fyllt år och bjudit henne, för att vi ska få en kontakt igen och allting.

FL1: Mm.

Per: Och det där, saknar ju mina föräldrar saknar ju också min syrra där liksom.

FL1: Mm.

Per: Så det är, jag känner inte igen det där, fan, på jobbet, dom måste väl ha sagt att jag är en trevlig person liksom.

FL1: Ja. Dom har sagt att du är en trevlig person.

Per: Och det och allting.

FL1: Det har dom gjort.

Per: Ja.

FL1: Mm.

Per: Och det är inte, hur ofta har jag druckit med dom på jobbet och det, på jobbet där är det ju hela tiden folk som håller på och ramlar av stolen på…

FL1: Mm.

Per: …när dom har fester och sånt där, jag går ju inte ens längre liksom.

FL1: Mm. Men dom här, dom här.

Per: Och barnen, dom måste ju också kunna vittna om att jag har varit en kärleksfull pappa, det måste dom kunna vittna om asså. Ah men [redacted] och kramas ju varenda gång vi ses och kallar varandra för bästa och det står ju på sms och allting.

FL1: Mm.

Per: Nej. Asså den, den där bilden asså, ja, nej, jag känner inte igen den.

FL1: Nej.

Per: Och [redacted], jag vill hennes bästa också liksom.

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: Och Jean, och Tony, han är ju en gammal pundare liksom, nu är han väl behandlings, ja, nånting, det är, han har ju knarkat i 30 år liksom.

FL2: Men har du, bara så det blir klart, har [redacted] och [redacted], det dom har berättat för oss.

Per: Ja.

FL2: Men att dom, dom ljuger och hittar på (ohörbart)?

Per: Nej. Nej. Jag säger inte att dom ljuger och hittar på, jag, det har ju varit, som jag säger, turbulent asså, högljudd.

FL2: Det har vart, det har vart våld och att dom inte velat vara hemma, för att det är så mycket bråk och.

Per: Det är ny, det är ny, ah, det är nyheter för mig asså.

FL1: Mm.

FL2: Men du, men frågan är ju, ljuger dom, (ohörbart)?

Per: Nej. Jag, nej, det tror jag inte att dom skulle göra, det, men det är nyheter för mig.

FL2: Ja. Men du säger att dom inte ljuger, när dom säger att det har varit våld och massa bråk, dom har inte velat vara hemma för att det är så mycket våld och bråk.

Per: Ah men, det.

FL2: Och du säger att dom ljuger inte.

Per: Ah men, det där.

FL2: Så vad är det för våld dom menar då?

Per: Nej, ja, precis, när du säger våld och bråk, det är precis som vi håller på och slår på varandra som galningar.

FL2: Mm.

Per: Och det.

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: Det, så är det ju aldrig.

FL1: [redacted] säger att pappa brukar slå mamma, ljuger han då, när han säger det till oss?

Per: Ja. Det gör han eller brukar, vad är det för ord liksom, vad, är det en gång i veckan eller, jag menar det är ju, han har ju inte bott hemma på 10.

FL1: Pappa har varit aggressiv mot mamma, pappa brukar slå mamma.

Per: Nej. Herregud.

FL1: Pappa blir arg och aggressiv när han dricker, ljuger han då när han säger det här?

Per: Ja. Ljuger han eller jag tycker, det stämmer ju inte i vilket fall, asså.

FL1: Men då, då säger du att det är inte sant då, det han säger.

Per: Nej, men jag säger, nej, inte att det, för det finns väl ett mått av sanningen, sanning i det, men det beror väl på hur han tolkar det också.

FL1: Mm.

Per: Ja, jag säger inte att dom ljuger liksom.

FL1: Mm.

Per: Men du, när du, när, det låter för hårt när man säger, det, du kan tänka dig under 38 år liksom.

FL1: Mm.

Per: Ah, vad brukar liksom.

FL1: Mm.

Per: Det, det är inte.

FL1: Nämen, med all den här informationen…

Per: Mm.

FL1: …som vi har fått in…

Per: Mm.

HEMLIG

FL1: …och som när alla skador [redacted] haft genom åren.

Per: Mm. Men där är, är ju också hur, hur hon slår, ramlar och…

FL1: Mm.

Per: …det borde, det borde finnas folk som har sett det också, (ohörbart)[redacted] har ju sett det[redacted] ramlade ju under en julafton när vi hade fest där.

FL1: Mm. Men den känner vi till, hon ramlade av stolen.

Per: Ja.

FL1: Ja.

Per: Ja. Jag vet.

FL1: Ner på golvet från stolen, gjorde hon.

Per: Ja. Okej.

FL1: Ja.

Per: Nej, för jag var inte i samma rum, jag hörde bara att det dunk, ram, dunka till.

FL1: Ja. Mm. Ah men precis.

Per: Och jag menar, ta alla dom festerna liksom, det.

FL1: Mm.

Per: Det har ju aldrig nåt, jag har inte druckit nånting på julaftnarna.

FL1: Men vi tycker det är anmärkningsvärt med det stora antalet skador…

Per: Mm.

FL1: …som [redacted] har…

Per: Mm.

FL1: …haft genom åren.

HEMLIG

Per: Jo, men det.

FL1: Sen.

Per: Det är ju tack vare hennes drickande liksom.

FL1: Ja. För hon opereras akut för en brusten mjälte för att hon ramlade omkull på fyllan.

Per: Mm. Ja, jag…

FL1: (Ohörbart).

Per: …jag tror hon var på väg till jobbet, tror jag.

FL1: Va, förlåt, vad sa du?

Per: Att hon var på väg till jobbet, när hon halka, vad har hon själv sagt då, det.

FL1: Vad sa du?

Per: Vad har [redacted] själv sagt då?

FL1: Nej. I dom hära journalerna som vi har hämtat ut, så har hon.

Per: Mm.

FL1: Inte sagt nånting om att det skulle vara du som har orsakat skadorna.

Per: Nej. Nej. Precis.

FL1: Mm.

Per: Och jag menar [redacted] har aldrig varit rädd för mig, hon, skulle jag hindra henne från och ha kompis.

FL1: Mm.

Per: Men det finns ju inte.

FL1: Men att hon, hon har ju sökt vård för djupt jack i pannan, hon inkom till sjukhus med revbensfrakturer, sprucken mjälte vid ett tillfälle där hon var tvungen och opereras akut.

Per: Mm.

HEMLIG

FL1: Det finns det noteringar att läkare är orolig att det förekommer våld i hemmet. Hennes, [redacted] kollegor, dom är ju oroliga för våld i hemmet, då hon kommer in till jobbet med fläskläppar. 2021, det är inte så länge sen, det är det här larm-samtalet när vi hittar [redacted] medvetslös på köksgolvet.

Per: Mm.

FL1: Mm[redacted] berättar på sjukhuset där, att det är du som har orsakat skadorna.

Per: Men det, då måste hon ju ha varit på fyllan asså ordentligt.

FL1: Mm.

Per: Det stämmer inte heller.

FL1: Men hon har ändå sagt det då, att det var du som orsakade att hon hamnade på, på golvet och…

Per: Ja, men det är så, nej, det stämmer inte.

FL1: Mm.

Per: Asså om [redacted] hade vart rädd för mig och tyckt att jag var en rikt, att jag slog henne.

FL1: Mm.

Per: Skulle inte hon ha sökt hjälp då eller, va fan, hon var ju världens snäll, gulliga, hon, när jag fyllde 60, jag, jag har aldrig sett så mycket röda rosor och.

FL1: Mm.

Per: Och jag menar, vi kunde ju sitta i och hålla varandra i handen i vardagsrummet.

FL1: Mm.

Per: Jag kunde massera henne när hon satt och rökte, kom jag och masserade henne och.

FL1: Mm.

Per: Det liksom stämmer inte.

FL1: Mm.

Per: Utan det, jag är, hon har ju ramlat, hon, hon har ju ramlat många gånger.

HEMLIG

FL1: Mm.

Per: Ramlat genom väggar och ramlat ute på landet.

FL1: Mm.

Per: Och, och gått in i saker.

FL1: Mm.

Per: Det är därför det har hänt allting.

FL1: Mm.

Per: Sen har jag, att jag kan, att jag har skrikit på henne, absolut asså, det.

FL1: Mm.

Per: Det håller jag med om, men asså vi pratar om 38 år asså.

FL1: Mm. Men här var det 2021 när hon säger att du slog henne.

Per: Ja.

FL1: Att du, åker vid det, vid det besöket, där visade röntgen relativt färska revbensskador, men den visade också på flertalet äldre revbensfrakturer, asså gamla revbensfrakturer.

Per: Mm. Jo, men det har ni visat bilder på i förhör.

FL1: Mm. Hon har haft många revbensfrakturer.

Per: Ja.

FL1: Som den röntgen visades, visade då.

Per: Ja. Ja.

FL1: Sen så, i och med utredningen nu, så har ju obduktionen också visat på väldigt många gamla skador, som…

Per: Jo, men det, jo, men det.

FL1: …som [redacted] inte har sökt vård för.

HEMLIG

Per: Nej. Nej. Precis. Nämen hon ville ju inte, för det räckte ju med, om hon hade, hon ville inte åka in till sjukhuset igen.

FL1: Varför ville hon inte in till sjukhuset…

Per: Nej. Det är ju det här…

FL1: …(ohörbart) skador?

Per: …om dom, om dom hade tagit blodprov på henne så hade dom ju sett att hon hade levervärden liksom, höga levervärden och då, det, då hade hon ju.

FL1: Mm.

Per: Med drickat liksom.

FL1: Mm.

Per: Hon gick ju på antabus i flera år.

FL1: Mm.

Per: Hon ville ju inte själv, för vi, vi, jag är inget monster som håller, när hon klagar på huvudvärken sist där, det var jag…

FL1: Mm.

Per: …som ville att vi skulle åka ner till vårdcentralen.

FL1: Mm. Men kände du till alla dom här skadorna genom åren?

Per: Ah men, jag, det här, det här är under 38 år.

FL1: Ja. Fast här har vi ju 2021.

Per: Ja.

FL1: Tre, tre år sen.

Per: Nej. Det, nej, jag kände inte till nånting av det.

FL1: Nej.

HEMLIG

Per: Nej.

FL1: För att nu i samband med rättsläkarens undersökning.

Per: Mm.

FL1: Utöver att hon hade massor med blåmärken i olika färgskiftningar, asså olika åldrar.

Per: Ja.

FL1: Så hade hon ju då 20, 25 revbensfrakturer av olika åldrar, några var, några månader gamla upp till år gamla, asså det var en varierande ålder på dom här revbensfrakturerna.

Per: Ja. Ja.

FL1: För några var några månader, så att det är ju liksom revbensfrakturer som inte var så lång tid tillbaka.

Per: Ja. Och ändå har hon inte klagat nånting.

FL1: Och du har sagt att du inte har sett nåra skador?

Per: Nej. Jag har inte märkt nånting.

FL1: Men hade.

Per: Och jag, nej, hon har inte sagt nånting heller.

FL1: Ingenting om vad det gäller skador?

Per: Nej. Och, och det som är roligt, det var ju därför jag sjuk, håll, tryckt på det här med att hon klagade på huvudvärken.

FL1: Mm.

Per: Och då, för Per du ska veta hur ont i huvet jag har. Och när hon säger det, då är det liksom.

FL1: Mm.

Per: För hon, hon klagade aldrig över nånting asså.

FL1: Nej.

HEMLIG

Per: Hon var sån person liksom.

FL1: Mm.

Per: Så att det.

FL1: Men hon hade också flera äldre näsbensfrakturer.

Per: Ah men, hon har ju gått in i massa grejer, bland annat den där ljusstaken vi har i hallen där, tror jag hon har varit in i flertal gånger, jag vet inte hur många gånger jag satt fast den på väggen igen.

FL1: Har hon brutit näsbenet, på, näsfrakturer genom och gå in i den?

Per: Ja. Jag kan tänka mig det, jag vet inte.

FL1: Ja. Har du, har du lagt märke till att hon har haft näsbenfrakturer?

Per: Nej. Asså, nej, jag har, nej, jag har inte det. Hon har ju haft nån blå, men då har jag för mig att hon sa att det var, att det var katterna som att hade rivit henne, att hon är allergisk, att hon hade reagerat på det liksom.

FL1: Mm. Men rättsläkaren beskriver att när man har en näsbensfraktur så är man ju väldigt blå runt omkring näsan.

Per: Ja.

FL1: Det är väldigt liksom svårt att inte se.

Per: Ja. Nej.

FL1: Det.

Per: Ja. Precis.

FL1: Mm.

Per: Ja. Nej, men asså jag är, jag, jag hävdar att jag är en kärleksfull person.

FL1: Mm.

Per: Hjälpsam.

FL1: Mm.

HEMLIG

Per[redacted] och jag, vi har varit ihop i 38 år, hon har haft problem i många år med alkoholen.

FL1: Mm.

Per: Med allt vad det innebär liksom och ramla och gå in i väggar och dörrar…

FL1: Mm.

Per: …och vet i fan allting, under, i nästan 40 år vi pratar om.

FL1: Ja.

Per: Jag hävdar att jag vart en sån bra förälder som jag nånsin, det betyder ju myck, jättemycket för mig, min familj. Med och sparat fonder åt, att dom ska få ett bra liv.

FL1: Mm.

Per: Fixa körkort och hjälpa dom på alla sätt och vis.

FL1: Mm.

Per: Tillhandahållen med, för familjen, med radhus och bygga sommarstugor, det är båtar, det är resor.

FL1: Mm. Men här.

Per: Men, men jag säger också att under det här loppet med, med alla dom här grejerna med [redacted] när hon har druckit för mycket, så, har, det har byggt upp en ilska också, det är det ju absolut.

FL1: Mm.

Per: Saker som jag har renoverat går sönder liksom och det bygger ju upp en ilska.

FL1: Men vad gör du med den här ilskan då, Per?

Per: Nämen det, det är främst verbalt asså.

FL1: Mm.

Per: Ja, jag är inte den som slår sönder saker, det…

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: …det är jag som bygger upp huset liksom.

FL1: Mm.

Per: Det är inte jag som river ner.

FL1: Mm.

Per: Utan då är det ju verbalt asså.

FL1: Mm.

Per: Och med, det gör mig jätteledsen med Jean och B, [redacted] asså, för jag tycker jag har vart, fan, den bästa svärsonen i stan asså.

FL1: Mm.

Per: Jag har ju försökt hjälp, hon är ju ensam och jag har försökt, jag bjuder ner henne så att vi grillar tillsammans, det är på mina bevåg, det är inte [redacted] som har sagt det.

FL1: Nej.

Per: Jag försöker, jag försöker på alla sätt och vis asså vara bra.

FL1: Jag tvivlar inte på att du har gjort det, det du tycker är…

Per: Nej.

FL1: …att vara så bra…

Per: Ja. Precis.

FL1: …förälder och (ohörbart).

Per: Ah men, jag förstår att, ja, men sen, ja, visst har jag varit ve…

FL1: Mm.

Per: …har varit verbalt och tjafsigt, men på nåt sätt har det också varit…

FL1: Mm.

Per: …nån slags jävla kärlek i det, på nåt sätt.

HEMLIG

FL1: Mm.

Per: Att, jag menar som, ja, som nån granne sa där att…

FL1: Mm.

Per: …ja, men nästa dag verkar det inte som, det är inte nånting.

FL1: Mm.

Per: Men så var det.

FL1: Men det, men det som gör oss fundersamma Per.

Per: Ja.

FL1: Det är ju alla [redacted] gamla skador som du säger…

Per: Mm.

FL1: …du inte har känt till. Asså en, en nyckelben, två nyckelben…

Per: Mm.

FL1: …och ett okben.

Per: Mm.

FL1: Det, det såna skador som inte undkommer någon.

Per: Nämen, inte.

FL1: Då borde du ha sett.

Per: Jo. Ja. Jo, men jag har säkert sett det, men jag, jag kan inte.

FL1: Mm.

Per: Jag kan inte…

FL1: Mm.

Per: När eller var eller hur det har gått.

HEMLIG

FL1: Men bara för och sammanfatta lite grann då rå.

Per: För det är under 38 år…

FL1: Ja.

Per: …så hinner man ramla mycket liksom.

FL1: Ja. Så hon, så vad, så hon har haft alla dom här skadorna, hon har haft liksom flertalet 20, 25 kanske upp mot 30 stycken revbensfrakturer genom åren.

Per: Ja. Hon har ju.

FL1: Hon har brutit nyckelben, okben, flera näsbenfrakturer, hon har opererats för en brusten mjälte, alla dom här skadorna beror på att [redacted] har ramlat och snubblat väldigt mycket.

Per: Ja.

FL1: Okej.

Per: Och hon har ramlat, när jag byggde på, ute på landet, då ramlade hon ju på, på, på golvreglarna.

FL1: Mm.

Per: Och då la, landade hon ju mitt på liksom, det måste ju barnen också kunna intyga att mamma har ramlat mycket. Och menar, [redacted] måste, [redacted] var ju först ner…

FL1: Mm.

Per: …(ohörbart).

FL1: Mm.

Per: Det, det måste hon väl ändå ha, ha, ha sagt eller hur.

FL1: Vad, förlåt, vadå?

Per: Att [redacted] var först när [redacted] hade ramlat en natt.

FL1: Hon har berättat om ett fall från trappan, ja.

Per: Att hon var först ner liksom.

HEMLIG

FL1: Det, jag minns inte riktigt (ohörbart).

Per: Nej. Nej. Nej. Ja, precis, men.

FL1: Nej.

Per: Men det är bara ett exempel liksom.

FL1: Mm. Men Per, du har också varit misstänkt två gånger.

Per: Ja, men det, det.

FL1: För misshandel på [redacted].

Per: Ja, men det, det är ju dom hära, blir dumt, blir ju nästan som en perfekt storm allting av det här liksom. Jag höjer rösten.

FL1: Mm.

Per: Och det är den som hörs som råkar illa ut.

FL1: Så det är ett miss, det var ett missförstånd, förundersökningen lades ner.

Per: Ja.

FL1: Du blev inte dömd, nej.

Per: Nej.

FL1: Det blev du inte.

Per: Nej.

FL1: Men när polis kom, så hade [redacted] blåmärken på utsidan av höger arm i höjd med armbågen, blod på läpparna, sårskada och svullnad på vänster sida av underläppen[redacted] var vid flera tillfällen tvingad att torka bort nytt blod från läpparna då det inte ville sluta blöda, vänster ögonbryn, svullet med rött, ett cirka fem centimeter långt ärr mitt i pannan.

Per: Asså, fem centimeter långt ärr i pannan.

FL1: Som var ett ärr, så det var.

Per: Som var ett ärr?

HEMLIG

FL1: Som ett ärr, ja.

Per: Som var ett ärr, ja.

FL1: Ja.

Per: Nej. Asså.

FL1: Det, det är noteringar från poliserna som kom hem till dig och [redacted] den här kvällen.

Per: Mm. Ja, jag förstår.

FL1: Mm.

Per: Men jag hävdar också att hon har, jag kommer inte ihåg nåra detaljer om det egentligen. Men, var väl också att hon har gått in i nånting. Vad säg, vad säger hon själv, det måste vara nytt, vad sa hon själv när, när?

FL1: Hon ville inte medverka i utredningen då.

Per: Ja. Men hon måste väl sagt nånting i vilket fall. Vad betyder det, inte vill medverka?

FL1: Hon sa att ingenting, att du hade inte gjort nånting mot henne.

Per: Nej. Precis.

FL1: Och hon ville inte medverka i utredningen.

Per: Nej. Precis. Men det stämmer ju, jag hade inte gjort nånting.

FL1: Mm.

Per: Och jag menar, jag har inte hindrat [redacted] eller nånting, det var ju samma den här incidenten med [redacted], det bara för att jag var en curlingförälder, BP säger åt mig liksom, Per nu ska, se till och barnen, killarna hemma.

FL1: Mm.

Per: Dom ska käka och gå och lägga sig tidigt och han hävdar att han ska gå iväg på bio.

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: Jag skulle kunna hindrat honom från och ringa polisen hur lätt som helst, men jag gjorde inte det.

FL1: Mm.

Per: Utan jag liksom [redacted] skulle kunna, det är hon, hon och jag som vet.

FL1: Mm.

Per: Det liksom, vi, det är hon och jag vet som vad som hade hänt, hade hon, hon har ju aldrig vart rädd för mig liksom.

FL1: Men hon, du, du pratade själv här nu om tillfället, när du satt misstänkt, du vart ju anhållen då.

Per: Mm.

FL1: För miss, misstänkt för misshandel på [redacted].

Per: Ja. Det var ju ingenting, jag bara tog tag i han och hindrade han från och gå.

FL1: Så här beskrev [redacted] det.

Per: Har han sagt det nu eller är det här från en gammal polisrapport?

FL1: Det är från den gamla.

Per: Ja. Ja. Ja.

FL1: Mm.

Per: Ja.

FL1: Först tar pappa tag med ena handen runt nacken, men tar till slut tag med båda händerna, därefter slår han [redacted], Per slår fem slag, [redacted] vet inte om det är med knuten hand eller inte, men det gör väldigt ont. [redacted] visar för förhörsledaren, slagen träffade på högra sidan av huvudet och ansiktet. Det sista slaget som pappa slog mot [redacted], låg det en sådan kraft bakom att det svartnade för ögonen på [redacted] och han föll ner på golvet.

Per: Nej. Fan.

FL1: Det, det är det första [redacted] säger.

HEMLIG

Per: Ja. Men, asså det där, det kan ju vara att tonåring, han är arg på mig, för att jag hindrade honom.

FL1: Mm.

Per: Se det så här istället, jag agerade efter direktiv av BP, att han skulle käka och gå och lägga sig.

FL1: Mm.

Per: Jag hindrade honom, jag tog tag i han så här.

FL1: Mm.

Per: Hindrade honom från och gå, varför kunde han inte bara gått upp och lagt sig då, utan han, ah men, jag ringer polisen. Ja, men gör det då.

FL1: Mm.

Per: Om du tycker att nånting hade, jag hind, var ingen obstruktion eller nåt, jag kunde hinna ta honom hur lätt som helst, från och ringa polisen, jag gjorde inte det.

FL1: Nej.

Per: Och jag, jag var på, jag var på förhör om det, hon försökte (ohörbart) ringa misshandel, men, nej, det är ingen misshandel säger jag, jag, jag agerar, jag tycker jag gjorde, jag, jag kanske var för curlingaktig då, om man kan vara skyldig till det då liksom.

FL1: Mm.

Per: Att det, jag skulle inte gjort det liksom egentligen.

FL1: Mm.

Per: Hindrat honom, men jag var ju vårdnadshavare också liksom.

FL1: Mm.

Per: Och det, är man i det där med BP och det här, det är ju en viss kate eller liksom stämning som råder liksom, det, det är både dyrt och ett satsande fotbollslag, både dyrt och tidskrävande på alla sätt och vis med.

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: Så dom hade ju höga krav på grabbarna och det här var liksom deras viktigaste match liksom som väntade och så.

FL1: Mm.

Per: Det, men hoppas att allting det där kommer fram, alla jävla timmar jag stått på fotbollsplan och haft det roligt ock, att det vart jätteroligt och.

FL2: Men här Per, det här tillfället, då ljög alltså [redacted] till den grad så att polisen kom och du blev anhållen.

Per: Ja. Ja, det blir.

FL2: Han, han ljuger och hittar på (ohörbart)?

Per: Det, (ohörbart) inte, ni, det.

FL2: (Ohörbart), han säger, han har ju sagt att det var fem slag.

Per: Ja. Det (ohörbart).

FL2: Antingen var det ju slag eller inte.

Per: Nej. Det, det är ljug asså.

FL2: Okej.

Per: Utan jag tog tag i han så här.

FL1: Mm.

Per: Han skulle gå ut genom dörren och jag tog tag i han så.

FL2: Mm.

FL1: Nu är ju inte det vi utreder.

Per: Nej.

FL1: Nej.

Per: Men jag menar, jag vet att det, det hänger ihop själva…

FL1: Ja.

HEMLIG

Per: …bilden av mig…

FL1: Ja.

Per: …det förstår jag ju liksom.

FL1: Ska vi ta upp ett tillfälle till?

Per: Ja.

FL1: Och det är 2016 i maj, grannar ringer polisen då dom har sett Per knuffa och sparka och dra [redacted] i håret. När polisen kom var [redacted] ledsen och grät[redacted] hade svullnader på flera ställen i ansiktet och begynnande fläskläpp, hon hade även en rodnad under läppen på vänster sida. Per var berusad och pendlade i humör, när han skrek, intransporterad, blev han aggressiv och han belades med handfängsel.

Per: Ja. Aldrig vart aggressiv mot polisen eller nånting heller.

FL1: Dom här poliserna upplevde det, dig som aggressiv så till den grad att dom belade dig med handfängsel.

Per: Mm. Ja. Nej. Asså som jag säger, vad sa [redacted] om det där då?

FL1: Vad [redacted] sa om det här?

Per: Ja.

FL1: Hon, hon ville inte medverka i den här utredningen.

Per: Mm.

FL1: Av en anledning.

Per: Mm.

FL1: Och här är anledningen.

Per: Mhm.

FL1: Till varför hon inte ville medverka[redacted] sa till polisen att det är bäst att vi tar med oss, asså polisen tar med sig Per därifrån[redacted] berättar att hon är rädd för att Per ska straffa henne när han kommer hem, samt att om hon skulle medverka i utredningen och lämna Per så skulle han då slå ihjäl henne.

HEMLIG

Per: Nej. Herre, sa hon, har [redacted] sagt det.

FL1: Det är hennes ord.

Per: Ja. Asså om, då var hon, då kan inte hon vart, var det, när det, precis när det hände det där eller. För då måste ju hon, då måste ju hon varit påverkad i så fall.

FL2: Men Per, det spelar ingen roll när och vilket tillstånd hon sa det här nu, nu, nu är det faktum att hon har sagt så, vi vill att du kommenterar det.

Per: Ja. Om hon, om hon sagt så, har hon sagt det när hon har vart påverkad.

FL1: Mm.

Per: För hade, hade hon menat det minsta av det, så hade hon, ju hon väl stuckit ifrån mig. Och tagit kontakt med nån kvinnojour eller nåt[redacted] har aldrig ringt polisen själv nån gång.

FL2: Nej. Men du säger att hon skulle ha stuckit om hon var rädd för dig.

Per: Ja.

FL2: Men här berättar hon ju att hon vågade ju inte det, för att hon var rädd för att du ska ha ihjäl henne.

Per: Nej. Skulle en kvinna som har varit ihop i 30, nej 38 år, när du fyller 60, skulle hon köpa röda rosor för tre, fyra tusen kronor, skulle hon fixa fest på, på Djurgårdskrog för tio tusen. Av, för en person som hon är rädd för och inte älskar. Finns ju inte.

FL1: Mm.

Per: Jag fö, jag, jag förstår hur det ser ut, jag har full förståelse för det.

FL1: Mm.

Per: Jag, det blir som en perfekt storm nästan liksom, under alla dom här åren.

FL1: Mm.

Per: Och det liksom och framför allt den[redacted] hade aldrig vart rädd för mig, jag har ju försökt hjälpa henne hela tiden.

FL1: Hon har ju varit rädd för dig.

HEMLIG

Per: Nej. Det där måste.

FL1: Du har, du har int, jag läste precis upp.

Per: Ah men, ah men det kan inte vart nykter [redacted] som har sagt det.

FL1: Det spelar ingen roll Per, om hon var nykter eller inte.

Per: Jo. Det, om hon säger på fyllan och kanske arg på mig eller nånting också. Det är liksom, det är, då, hade hon, då hade hon väl fort, fortföljt, fullföljt det.

FL2: Men det är det hon säger att hon inte vågar, hon vågar inte medverka i utredningen.

Per: Men det finns väl resurser från samhället och ta en till nåt hem eller vad fan, finns ju alla möjligheter. Hade hon velat så hade hon ju lätt kunnat göra det, ingen snack om den saken. Jag ju, asså jag tycker det är synd att ni inte får fram den där mjuka…

FL1: Mm.

Per: …snälla Per. [redacted] kommer hem och berättar att om, att jag ska bli farfar, jag börjar gråta. Jag är ju mycket känsligare än vad [redacted] är. Hjälper barnen, ringer [redacted], jag kommer ju på en gång. Jag är jätteledsen över att dom har blivit utsatta för det, men det är ingen som har sagt nånting till mig av barnen och det tycker jag är jättetråkigt också.

FL1: Mm.

Per: Jag tittar på mina sms, var jo, [redacted] och jag kallar ju varandra för bästa, hur mår du bästa, det är bra bästa och det är alltid hjärtan.

FL1: Mm.

Per: [redacted] samma sak. Pappa jag har vattenläckage hemma, jag kommer och tittar.

FL1: Mm.

Per: Sitter och pratar med mina föräldrar nästan en timme per dag. Min syrra kommer ju undan, behöver inte göra nånting. Hon har ingen kontakt med dom heller. Så jag får ju åka till sjukhus, till optiker, till öron och näsa, allting.

FL1: Mm.

Per: Är, är med i UNICEF på autogiro, (ohörbart).

FL2: Är det, är det nån Per som har sagt, sagt att det här, det, det du berättar nu, inte stämmer?

HEMLIG

Per: Nej. Asså jag vill bara för den här bilden, för jag ta, jag mår så jävla dåligt för, när ni kommer, jag vet ju att ni gör erat jobb, men, jag mår ju själv så dåligt och få, det är information som jag liksom på jobbet att, nej, är bättre, så jag måste få fram min egen bild, för min egen överlevnad skull liksom också.

FL1: Mm.

Per: Annars mår jag för dåligt och jag klarar inte av och sitta i cellen om jag skulle känna att jag hade gjort nåt mycket asså.

FL1: Jag och Samuel har jobbat ganska länge med brott i nära relation.

Per: Mm.

FL1: Det är inte ovanligt att kvinnor lever kvar med sina förövare i många, många år.

Per: Ja. Men 38 år.

FL1: Det är inte ovanligt.

Per: Inte.

FL1: Det händ, det händer det med.

Per: 38 år.

FL1: Inte just 38, men väldigt många år.

Per: Ja. Men.

FL1: Ja. Det är inte ovanligt Per, att dom gör det, dom normaliseras.

Per: Jo, men ta, skulle, skulle [redacted] köpa såna därа, som mycket röda rosor till, till nån hon inte älskade och tyckte om och ville vara ihop med, skulle, jag menar, det, vi var ju på Godthem hela, vi var jättemånga och käka god mat och allting och alla sjöng för mig och.

FL1: Mm.

Per: Fan, skulle, skulle dom göra det om dom inte älskade mig, om, är alla falska då menar du liksom, som [redacted] och allihopa, sitter dom där och skålar för mig och kramar om mig och, men tycker jag är en jävla buffel egentligen, är det så jag ska tolka det. Det, nämen det går inte ihop ju.

HEMLIG

FL1: Mm.

FL2: Men det går inte ihop.

Per: Nej.

FL2: Alla har ju, alla har ju berättat eller jättemånga har ju berättat för oss det vi har presenterat (ohörbart).

Per: Men asså jag.

FL2: (Ohörbart).

Per: Men jag tycker vi är ganska överens att jag har inte nekat till att jag blir högröstad.

FL1: Nej. Men det är inte bara det (ohörbart).

Per: Nej. Och att jag kan ha tagit tag i liksom och så där.

FL1: Mm.

Per: Men det är ju inga mer, nåt grövre liksom.

FL1: Mm.

Per: Och [redacted], när hon är så där full och hon ramlar jättemycket, går in i saker.

FL1: Mm.

Per: Det, jag menar, hur, om det, om inte, kan jag röra mig liksom?

FL1: Ja. Absolut.

Per: Jag menar om du inte, om du inte kan gå ordentligt.

FL1: Mm.

Per: (Ohörbart), om du går här.

FL1: Mm.

Per: Ja. Hur lätt är det inte och slå sig.

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: Och jag menar, Alex han var väl till och med upp och hjälpte till och bädda ner [redacted] i sängen när han var där en gång.

FL1: Mm.

Per: Har han inte sagt det, Alex (ohörbart) min jobbarkompis eller chefen?

FL1: Mm.

Per: Då var ju han med, då vart ju [redacted] så full, så det, då fick (ohörbart) han hjälpa till och bära och bädda ner henne.

FL1: Mm.

Per: Och sen var vi ju med, hem till hans morsa och bada i poolen där, så när vi skulle hem, då ramlade hon ju ner för en slänt.

FL1: Mm.

Per: Då tror jag att till och med att jag sa till henne liksom.

FL1: Mm. Ja.

Per: Och jag, jag har ju sagt och flaggat liksom för, med på jobbet också med mina jobbar, att [redacted] för hon dricker mycket.

FL1: Mm.

Per: Ah men ta upp, man tar med sig vinglaset upp i nattduksbordet och såna där saker.

FL1: Mm.

Per: Jag har inte berättat om mycket, men.

FL1: Mm.

Per: Jag har berättat att det har vart jobbigt för mig.

FL1: Mm.

Per: Och jag sticker inte under stol med att jag också har tagit, det är ingenting jag, jag ljuger om det heller.

HEMLIG

FL1: Mm. Nej, som, som vi har sagt förut, det är att, att, att vårt jobb är ju och…

Per: jo, jag förstår.

FL1: …och inhämta information och det här är den informationen som vi har, vi har fått.

Per: Jo, jag förstår.

FL1: Och sen sitter vi på förhör med dig…

Per: Mm.

FL1: …där du ger oss en, en annan bild.

Per: Mm.

FL1: Och det här är den bilden vi har fått.

Per: Mm.

FL1: Vi blir fundersamma.

Per: Mm.

FL1: Vi får det inte och gå ihop, det, det liksom lirar inte.

Per: Nej. (Ohörbart).

FL1: Det bilden du ger oss och den vi hör.

Per: Nej. Jag förstår, jag förstår.

FL1: Ljuger alla dom här 30 personerna…

Per: Ja.

FL1: …eller ljuger du. Asså det är så här…

Per: Ah men, jag.

FL1: …vi vet inte vad vi ska göra. (Ohörbart).

Per: Nämen du, jag känner ju nästan bara att jag skulle vilja träffa mina jobbarkompisar och bara…

HEMLIG

FL1: Mm.

Per: …frå, prata om det, men, fan.

FL1: Mm.

Per: Ah men, det var ju dröm, det var ju det jag menade eller liksom, jag menar.

FL1: Och då kommer vi ju till skadorna som [redacted] hade den här kvällen, 22:a, morgonen den 23:e mars.

Per: Ja.

FL1: Hon dog ju av en hjärnblödning.

Per: Mm.

FL1: Mm.

Per: Precis, men jag är helt.

FL1: Och den är orsakad av ett trubbigt våld.

Per: Ja. Men jag.

FL1: Hur har, hur har liksom, vilk, vad är det för trubbigt våld som, som har orsakat [redacted] med hjärnblödningen, har du nån, nån tanke kring hur hon har liksom fått ett våld mot hennes huvud som har orsakat att hon senare avled av en hjärnblödning.

Per: Asså jag kommer ju inte ihåg, asså jag, om grannen sa att dom hörde ett högt ljud, då tänker jag på övervåningen, för om man stampar eller tappar nåt eller ramlar, det är ju, gansk, har ju ramlat ur sängen förut där.

FL1: Mm.

Per: Och även min mamma har lyckats ramla ur sängen när hon sov över där.

FL1: Mm.

Per: Då låter det så inåt helvete, så tänkte jag första gången när jag hörde det där.

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: Om det kan vara så rå, att hon har ramlat ur sängen.

FL1: Men Per.

Per: Ja.

FL1: Det var ju, du var ju med henne den tiden, för dunsen. Har du berättat i förhör.

Per: Har jag sagt, nej, nej, det har jag aldrig sagt.

FL1: Du satt ju och tittade på tv i vardagsrummet.

Per: Äh men då måste vi ha missförstått varandra, för det, men jag visste inte ens om att grannarna hade, hade hört nånting. Jag visste inte om det.

FL1: Att grannarna?

Per: Hade hört nåt, nåt höga röster och en, och en duns.

FL1: Dom hade hört en duns, ja.

Per: Ja. Precis.

FL1: Ja.

Per: För det, jag visste inte om det från början eller nånting sånt.

FL1: Men du har ju fått den informationen från oss.

Per: Ja. Ja. Ja. Skickade.

FL1: Ah. Ah men precis. Och du har ju fått berätta i förhör om den här kvällen.

Per: Ja.

FL1: Hur den såg ut.

Per: Ja. Precis.

FL1: Ja. Och där har du berättat att du lagade dom hära korvarna och att du sen satte dig i tv-soffan…

Per: Mm.

HEMLIG

FL1: …och tittade på tv, du beskrev…

Per: Mm.

FL1: …att du tittade på Över Atlanten och Marko och Irma bland annat då.

Per: Mm. Mm.

FL1: Du lämnade en ganska bra redogörelse där, för vad ni tittade på…

Per: Mm.

FL1: …och innehållet i (ohörbart) sådär.

Per: Jo. (Ohörbart) jag, men mycket som jag sa, vi började förhöret där med…

FL1: Ja.

Per: …mycket, jag kan ju ha tolkat det som vad vi brukar göra och så där.

FL1: Mm.

Per: Vi, men, men jag bara tänkte på det, jag vill inte kommentera för det höga ljudet, men.

FL1: Nej.

Per: Vad jag kommer ihåg i vilket fall, men.

FL1: Mm.

Per: Jag tänker övergående om det vart nånting på övervåningen, att hon har ramlat eller slagit i eller nånting, vart uppe på övervåningen ett tag.

FL1: Mm.

Per: Och då, som jag sa tidigare, hon be, mot slutet kunde hon ju gå upp och lägga sig vid två, tre-tiden redan i, i, i sängen.

FL1: Mm.

Per: Och dricka och ta med sig glaset och sånt där.

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: Hon kan ha ramlat ur sängen då.

FL1: Mm.

Per: Det kan ha hänt nånting då.

FL1: Mm.

Per: Med, det.

FL1: Men så som du har berättat för oss…

Per: Mm.

FL1: …tidigare.

Per: Mm.

FL1: Så jobbar ju [redacted].

Per: Jo, jag vet.

FL1: Mm.

Per: Men som jag sagt, vad.

FL1: Mm.

Per: Minnet har ju vart, hon kan ju bara vart uppe och.

FL1: Mm.

Per: Göra eller vad hon gjorde, jag vet inte, jag har, har ingen aning.

FL1: Mm.

Per: Jag bara försöker hjälpa er att.

FL1: Absolut.

Per: (Ohörbart).

FL1: Så om hon har varit där uppe.

HEMLIG

Per: Om det, om att, jag vet ju bara hur husen är byggda, att det, det behövs inte mycket för att det ska låta som jorden går under om man tappar nånting i golvet där uppe.

FL1: Mm. Mm. Så [redacted] kan ha varit på övervåningen där under kvällen, menar du då?

Per: Ja. Vet, ja, kanske.

FL1: Ja.

Per: Eller nån kortare sväng eller nåt, ja, jag vet inte.

FL1: Att hon då där skulle ha orsakat den här skadan på nåt sätt.

Per: Ja. Jag vill, men det var min tanke ju.

FL1: Mm. Okej. Mm.

Per: (Ohörbart).

FL1: Mm. Och då i samband med den här dunsen då, tänker du eller, eller ja?

Per: Ja. Det var min, ja, tanke.

FL1: Mm.

Per: Att det kunde.

FL1: Men har du nåt minne av att du hör nån duns då?

Per: Nej. Jag har inget, nej, jag har inget minne av det.

FL1: Du har inget minne av nån duns?

Per: Nej. Jag har inte det.

FL1: Nej. Mm.

Per: Jag har inte det.

FL1: Mm. För så som du har berättat i förhör, så var det ju att vid fem, sex tiden, att du satt och åt där.

Per: Ja. Fyra, fem eller fem.

HEMLIG

FL1: Eller fyra, fem kanske.

Per: Ja.

FL1: Ah, precis. Och sen att [redacted] anslöt och hon började dricka vin och…

Per: Ja. Precis.

FL1: …satt och tittade på tv och…

Per: Mm.

FL1: …och så där.

Per: Mm.

FL1: Och att ni var tillsammans under kvällen.

Per: Mm.

FL1: Och så där.

Per: Mm. Mm.

FL1: Mm. Och att ni var tillsammans under kvällen och det, sen var att du gick upp ensam och hon var kvar ett tag.

Per: Ja. Nej, asså jag var ju.

FL1: Men det har vi ju diskuterat (ohörbart).

Per: Ja. Precis. Det har vi, jag börjar ju bli lite svajig på det där nu.

FL1: Mm. Ah men precis.

Per: Men asså det.

FL1: Så men vad, vad kan ha hänt egentligen här idag, så hon har ju avlidit av en hjärnblödning som är orsakad av ett trubbigt våld, så på nån gång här under det här dygnet innan hon kommer in till sjukhuset.

Per: Ja.

FL1: Så har ju hon, hennes huvud blivit utsatt för ett trubbigt våld.

HEMLIG

Per: Ja.

FL1: Så pass att hon får en hjärnblödning.

Per: (Ohörbart).

FL1: Men det är inte dom enda skadorna hon har.

Per: Nej.

FL1: Hon har mer skador.

Per: Vad var det mer då?

FL1: Hon hade ju också revbensfrakturer, som är färska.

Per: Ah men kan inte vara, kan inte jag ha gjort det då när jag gjorde HLR där?

FL1: Ja, men hon hade revbensfrakturer efter HLR också.

Per: Ja.

FL1: Och det kan dom tydligt se.

Per: Ja. Ja.

FL1: Och det har rättsläkaren också kommenterat.

Per: Mm.

FL1: Att [redacted] hade revbensfrakturer som, som är orsakade utav HLR, för det är dom hära revbenen.

Per: Ja. Ja. För jag tyckte att det knakade liksom.

FL1: Ja. Ah men det, det kan mycket väl vara så.

Per: Ja.

FL1: För det är ganska vanligt när man gör HLR (ohörbart).

Per: Ja. För jag tycker inte jag tog i så jäkla hårt heller asså.

HEMLIG

FL1: Nej. Men dom här andra revbensfrakturerna dom är liksom lite mera på sidan, så att dom har inte orsakats av HLR.

Per: Ah men kan hon ha ramlat ur sängen då på nåt sätt då.

FL1: Ramlat ur sängen så att hon har fått en, två revbensfrakturer där.

Per: Ja. Eller nånting, ja.

FL1: Ja. Mm. Och när skulle hon ha ramlat ur sängen då, tänker du?

Per: Ja. Men jag tänkte ju då i samband med det där ljudet då.

FL1: Med dunsen?

Per: Ja.

FL1: Som grannarna hörde?

Per: Ja. Så tänkte jag.

FL1: Ja.

Per: Men asså det, det är ju bara spekulationer, jag vet inte.

FL1: Men, men gick [redacted] upp och la sig under (ohörbart).

Per: Nej. Asså, ja, jag kommer inte ihåg asså.

FL1: Nej.

Per: Jag gör inte det, det.

FL1: För i dom tidigare förhören där, där lämnade du ändå liksom ett, en, en berättelse...

Per: Jo. Jo. Ja. Jo.

FL1: …om att ni var tillsammans under kvällen…

Per: Jo. Precis. Men jag, som jag sa tidigare där också...

FL1: …att hon var kvar nere.

Per: …att jag, jag får ju nästan slå ner…

HEMLIG

FL1: Mm.

Per: …försöka rannsaka minnet och så där.

FL1: Mm.

Per: Vad, vad jag får reda på och så.

FL1: Mm.

Per: Och det sa jag väl bland dom första förhören också där, att dagarna blir ju lika liksom, att man.

FL1: Mm.

Per: Och sen, kan, att man försöker vara duktig liksom.

FL1: Mm.

Per: Och hjälpa till så mycket man kan.

FL1: Mm.

Per: Men det är väl inte omöjligt att hon har gått upp och lagt sig en sväng också, det, det hände ju, det var ganska vanligt mot slutet också.

FL1: Mm.

Per: För jag var på henne och bråkade om det också, att jag tyckte inte hon skötte sitt jobb.

FL1: Mm.

Per: Menar hon jobbade, vad jobbade hon, tre, fyra timmar på en dag och sen fick betalt för åtta liksom.

FL1: Mm. Ja. Nämen det, det var ingenting du berättade för oss i början i alla fall.

Per: Nej. Då var det inte.

FL1: Att det, då var det, då var ni tillsammans där nere…

Per: Ja. Precis.

HEMLIG

FL1: …tills du gick upp och la dig vid nio och [redacted] var kvar.

Per: Ja.

FL1: Mm.

Per: Precis.

FL1: Mm.

Per: (Ohörbart).

FL1: Och sen så har vi den här blöda, blodet i munnen också, hon har ju en skada på läppen, som också då har inträffat under kvällen, den är också orsakad av ett trubbigt våld.

Per: Ja. Jag, jag har ingen kommentar.

FL1: Nej.

Per: Dom, det kan ha hänt nånting där, om hon ramlade ur sängen eller vad hon gjorde liksom.

FL1: Ja. Så hon ramlade ur sängen då.

Per: Jag vet inte, det är spekulation.

FL1: Det är, det är din gissning.

Per: Det är spekulationer bara.

FL1: Ja. Ja.

Per: Jag försöker bara hjälpa er liksom, det.

FL1: Ja. Ja.

Per: (Ohörbart).

FL1: Och därför har hon ju då blåmärken på, kommer jag inte ihåg här, ländryggen, sätet, ländryggen och högra höften, blåmärken.

Per: Ja. Jag vet inte.

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: Ja, jag har inga kommenterar till det.

FL1: Mm.

Per: Faktiskt, det.

FL1: Också en bula i huvudet.

Per: Asså det är inget, det enda jag kan säga, jag såg ingenting på henne när jag…

FL1: Nej.

Per: …filmade och så där och när jag fick se filmerna när ni hade det, jag såg ingenting, ah, det var nåra små blåmärken här liksom…

FL1: Mm.

Per: …det var det enda jag såg.

FL1: Mm.

Per: Ländryggen, kan inte det vara också då med att släpningarna på, på golvet då eller jag drog ner henne, jag försökte ju vara så försiktig jag kunde.

FL1: Mm. Blåmärken tar ju ett tag innan dom.

Per: Ja.

FL1: Visar sig, så att säga.

Per: Ja. Precis. Ah men [redacted] var ju i jättedåligt skick asså.

FL1: Mm.

Per: Hon klarade ju inte ens, hade hon inte fått en återställare så hade hon ju inte ens, hon hade inte klarat av dagen (ohörbart).

FL1: Mm. Mm.

Per: Mot, mot slutet var det ju riktigt jäkla och jag försökte hjälpa henne, det, hoppas att det kommer fram, för jag blir så jävla orolig när…

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: …när jag hör er berätta liksom…

FL1: Mm.

Per: …om vad ni har fått fram och arbetspolarna och liksom, till slut får man ju en bild av att man är en riktig jäkla.

FL1: Mm.

Per: Så jag hoppas att den bilden har kommit fram att jag är liksom, jag. (Ohörbart).

FL1: Ja, du har ju berättat för oss, (ohörbart).

Per: Ja. Men att ni har fått det bekräftat…

FL1: Ja.

Per: …att, för [redacted], i och med att [redacted] var ju med när jag var på McDonalds, så att jag.

FL1: Mm.

Per: Jag sa, jag ska köpa med mig till morsan, jag får, jag berättar för honom att han inte, att hon inte åt eller nånting heller liksom.

FL1: Mm. Mm.

Per: Och jag tycker det är så roligt för, vi satt ju på väg in till sjukhuset också, när det här hände, jag, [redacted] och [redacted], och då sa, var vi röran, rörande överens och då sa vi så här, att vi, den här gången ska vi prata med läkaren, nu måste ju mamma in på hem. Och vi var rörande, vi, vi satt där alla fyra i bilen och det måste dom ju också kunna bekräfta, det var ju inget snack om mig eller nånting, att jag skulle in på nåt hem eller nånting, det var ju mamma.

FL1: Mm.

Per: Och nu, och vi pratade om det att, ah men nu ska vi inte ge oss, nu ska mamma in liksom, hon måste in på hem, hon klarar inte det här själv, jag, jag trodde att vi skulle klara det själva.

FL1: Men att [redacted] hade problem med alkoholen, den, den bilden har vi.

Per: Jo, men, ja, precis.

FL1: Den har vi fått. Ja.

HEMLIG

Per: Men, jo, precis. Men jag menar bara att, hur, hur, vi sitter alla fyra, att det är aldrig nån som, av dom som säger att, ah men pappa liksom.

FL1: Mm.

Per: Och du rå, ska inte du in på ett hem eller nåt sånt där.

FL1: Mm.

Per: Utan det är ju bara liksom.

FL1: Mm.

Per: Så det är ingen.

FL1: Mm. Ja.

Per: Så det är ju bara.

FL1: Mm.

Per: Så att det, det känns ju mycket av det där som (ohörbart), som slag under bältet liksom på nåt sätt, jag.

FL1: Mm.

Per: Man har ju uppfattat mig som världens jävla snällaste person asså, mot, det, det är, ah men ta Daniel som är [redacted] brorsa, han, han hade försökt låna pengar av Jean, Jean har ju också pengar, vi, och [redacted] och jag hade ju peng, hade ju pengar också liksom.

FL1: Mm.

Per: Och han fick inte låna, han är ensamstående med två barn och jag har haft jävligt bra kontakt med honom, han har vart med på, med ut och fiska när han var liten och allting.

FL1: Mm.

Per: Han behövde låna pengar och jag lånade ut pengar till han.

FL1: Mm.

Per: 54 och fem.

HEMLIG

FL1: Mm.

Per: Utan ränta, vad fan.

FL1: Mm.

Per: Jag hoppas att dom bilderna kommer fram också liksom.

FL1: Mm.

Per: Och det var inte många dagar innan det här hände, det.

FL1: Mm.

Per: Var väl samma vecka tror jag.

FL1: Mm. Ja. Men nu, om vi tittar från vårt perspektiv, vi utreder ju ett mord och en grov våldtäkt.

Per: Ja.

FL1: Och med den informationen som vi, som vi har här nu och det i kombination med dom skador som [redacted] hade och som hon senare lev, avled av.

Per: Mm.

FL1: Det, det, det blir liksom, vi, vi blir fundersamma.

Per: Jo, men, men jag förstår…

FL1: Ja.

Per: …jag förstår det.

FL1: Ja.

Per: Det är det jag menar med perfekta stormen liksom.

FL1: Mm.

Per: Att det liksom år efter år, in där, aj där…

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: …ramla där, bryter där, till slut så liksom blir det ju för mycket liksom.

FL1: Mm.

Per: Jag förstår det. Men det.

FL1: Det är så svårt och tro att, att [redacted] var så otroligt liksom klumpig och ramlade så mycket och av, genom det å, liksom fick alla dom här skadorna.

Per: Ja.

FL1: Av bara, asså av bara det liksom, att det.

Per: Ah men ramla genom (ohörbart).

FL1: Men att bryta revben, asså revbensfakturor, det krävs ganska mycket våld för (ohörbart).

Per: Ah men jag tyckte, jag tyckte inte jag tryckte nåt speciellt hårt när jag hörde att det knaka asså.

FL1: Mm.

Per: Jag menar, ramla genom en trappa och sen åker igenom en gipsskiva, gipsskiva…

FL1: Mm.

Per: …finns ju golv, reglar också.

FL1: Mm.

Per: Dom är ju hårda.

FL1: Mm.

Per: Klart att hon måste ha slagit sig.

FL1: Ja.

Per: Det.

FL2: (Ohörbart) dom här, du har vart tydlig med att du inte vet hur hon fick dom här skadorna, vid det här sista tillfället som dom upptäckte när hon, undersökte på sjukhus.

Per: Ja. När hon ramla.

HEMLIG

FL2: Ja. (Ohörbart).

Per: Mm.

FL2: Och du säger att du inte vet vad som hände, men förstår jag rätt att din, din teori är att dom här skadorna, med revbensfrakturerna, skadan i huvet som orsakade en hjärnblödning, läppen, att din teori är att hon kan ha ramlat ut från sängen och fått dom här skadorna.

Filen slut

Fil 3

Per: Jag kommer ju inte själv ihåg nånting, jag är, jag är inte, det, det är mycket möjligt asså, det, det är enda jag kan, kan komma med.

FL1: Mm.

Per: Faktiskt.

FL1: Mm.

Per: Tänker, att, för att det är ju, det är nånting som har hänt också.

FL1: Mm.

Per: Flertalet gånger, att hon har ramlat ur sängen.

FL1: Mm. Men du har inte sett nåt, (ohörbart), om jag förstår dig rätt?

Per: Nej.

FL1: Du har inte sett under den här kvällen…

Per: Nej.

FL1: …att hon har ramlat…

Per: Nej.

FL1: …på något sätt?

HEMLIG

Per: Nej. Nej.

FL1: Och du har inte hört någonting?

Per: Nej. Det, det, nej, precis.

FL1: Nej.

Per: Det tycker jag är konstigt, för ibland börjar jag ju och tänka, har jag sovit liksom, jag vet inte.

FL1: Mm.

Per: I soffan där nere, det.

FL1: Mm. Mm.

FL2: Ja.

FL1: Mm.

Per: Asså jag och sen, för och få en bild av vilken person jag är också, det, jag är ju, jag är ju ganska, även fast det inte synts på min kropp, jag är ganska mycket ute och promenerar och joggar och.

FL1: Mm.

Per: Och det måste ju grannarna kunna intyga också när ni har pratat med dom, jag har ju varit ute på, hela vintern här och, och rört mig liksom.

FL1: Det finns grannar som har berättat att du har varit ute och rört på dig.

Per: Ja. Och jag har ju försökt få med mig [redacted] (ohörbart) bara för, för hälsans skull och allting.

FL1: Mm. Mm. Mm.

Per: Så att jag, jag har ju, försökt sluta röka liksom, jag vill ju dra åt rätt håll liksom hela tiden.

FL1: Jättebra.

Per: Ja.

HEMLIG

FL1: Jättebra Per. Mm.

Per: Sen är det ju en bild av vem jag är liksom…

FL1: Mm.

Per: …att, jag är inte den som sitter och super liksom det första jag gör på morgon liksom.

FL1: Mm.

Per: Jag kan ta när jag lagar lite mat och sånt där, vi gillar och laga mat [redacted] och jag, vi, hon också ju, förut lagade hon ju mycket mer mat än, ah, mot slutet nu lagade hon knappt nånting liksom.

FL1: Mm. Asså vi har ju sett sms och vi har ju sett meddelanden.

Per: Mm.

FL1: Och mejl och…

Per: Mm.

FL1: …och sånt där. Jag menar, det finns ju sms där du skriver, nej, jag kan inte köra bil, för jag har redan druckit tre, tre öl och det är ju klockan elva på morgonen, så att vi, asså vi, vi får ju.

Per: Redan.

FL1: Ja. Vi får ju en bild av att du har druckit även på förmiddagar, som på kvällar och så där. Så att det.

Per: Ah men, tre, tre öl har jag, jag dricker inte.

FL1: Ja. Och du har ju, du är ju dömd för grovt rattfylleri också, så du har ju…

Per: (Ohörbart).

FL1: …ditt, också.

Per: Det är ju 20, 25 år sen.

FL1: Mm.

HEMLIG

FL2: Även [redacted] har ju sagt att han, han brukar ju strunta i och svara när du eller [redacted] ringde efter klockan 12 på dagen, för då visste han att, då var dom redan berusade, så då, då orkar jag inte prata med dom.

Per: Herregud. Nej.

FL1: Mm.

FL2: Så har [redacted] sagt.

FL1: Mm.

Per: Men det, det är ju en jäkla skillnad på och laga, laga, ni såg ju att jag hade ganska mycket kastruller och gjutjärnspannor och, vi har ju ett matintresse och knivar och allting sånt där.

FL1: Mm.

Per: Så det är en jäkla stor skillnad på och laga nån god gryta och dricka ett, två glas.

FL1: Mm.

Per: Och sen, och sen vara klar, mot, det kan man ju inte kalla supa.

FL1: Mm.

Per: Jag menar, vet inte varför [redacted], jag är förvånad asså att han, drar såna slutsatser asså, jag menar, jag har ju varit hemma hos honom många gånger liksom och.

FL1: Mm. Ja. Det är vad han säger till oss i alla fall.

Per: Förvånande, för mig.

FL1: Ja. Vi, vi har inte så mycket mer i det här förhöret. Har du nånting annat Per, som du känner att du vill lyfta fram, du har berättat en hel del, det kommer troligen att bli ett förhör till med dig, innan utredningen är klar.

Per: Ja. Okej. Nämen asså det viktigaste för mig det är ju.

FL1: Mm.

Per: Jag måste kunna försöka hitta ett sätt och leva med mig själv liksom.

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: Hur, hur jag själv ser på mig själv, det är ju det viktigaste liksom och hur barnen och det, att jag ska ha, kunna ha en framtid med barnen och såna här saker.

FL1: Mm.

Per: Jag vill ju komma ut och kunna sitta och snacka med dom.

FL1: Mm.

Per: Sitta och prata i timmar liksom, förklara liksom.

FL1: Mm.

Per: För dom är ju, jag tror inte dom har hela bilden heller liksom, dom, dom vill ju inte ta, jag har ju försökt och blanda in dom och få hjälp med [redacted] och så där, men dom har inte orkat med det på nåt sätt, så jag har känt mig jäkligt ensam och ibland har jag vart besviken att dom inte har velat liksom.

FL1: Mm. Mm.

Per: Så, äh, det viktigt det där liksom för mig att jag, att jag, att jag kan stå för vem jag är själv liksom.

FL1: Mm.

Per: För, det är därför jag blir när, kommer fram såna här liksom med jobbarpolare och med [redacted] och sånt, det, det tar jäkligt hårt på mig liksom.

FL1: Mm. Mm.

Per: Så, men jag är en kärleksfull person liksom, det, fan, det måste barnen ha intygat asså, det, jag tänkte.

FL1: Mm.

Per: Liksom jag har ju, timtal, jag har övnings, det är inte [redacted] som har tagit tag i asså [redacted] körkort, det är ju jag som har harvat.

FL1: Mm.

Per: Köpt en bil speciellt för det, harvat i timmar med henne.

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: Betalat allting.

FL1: Mm.

Per: Fasen, jag skrev väl i ett sms där att jag och mamma var jättestolta över när du tagit körkortet och allting.

FL1: Mm.

Per: Ja. Till [redacted], jag har ju sparat i fonder för att han ska kunna köpa sig en lägenhet och vart jättestolt över dom, det går ju jättebra för barnen, men jag, så jag menar vi kan ju inte gjort allting fel i vilket fall. Så, jag det, det försvinner, jag förstod att ni måste ta dom här dåliga grejerna, jag förstår det, men, det tar på mig asså.

FL1: Men det är det som gör oss fundersamma. Det är det vi måste fråga dig om.

Per: Mm. Precis.

FL1: Och det här det vi har sett eller…

Per: Och jag förstår att ni får.

FL1: …det som dom har sett och hört.

Per: Ja. Men jag hoppas att dom andra bitarna också kommer fram, alla roliga resor och båtar och sommarst, åka moppe och.

FL1: Mm.

Per: Hur mycket har jag inte varit ute och fiskat med dom när dom var små. Hoppas allting det där kommer fram också.

FL1: Mm. Ja. Jag tänker att avsluta förhöret om inte du har nånting Hanna.

ADV: Nej.

FL1: Då avslutar vi förhöret nu.

Per: Ja.

FL1: Klockan 13:03.

Polisen

Dialogutskrift förhör 11 med Per

2024-08-22

Signerat av

Signerat datum

Enhet
Region Stockholm, BINR 8 PO Sthlm Nord

Diarienr
5000-K350152-24

Originalhandlingens förvaringsplats	Datum	Tid
	2024-09-16	14:46

Involverade personer	Personnummer/Orgnr	Roll
Forsberg, Per		Berörd person

Involverad personal	Funktion
Susanne Wide	Uppgiftslämnare

HEMLIG

Ärendenummer: K350152-24
Hörd person: Per Forsberg
Förhörsdatum: 2024-08-22
Förhörsledare, FL1: Kristina Montalto
Biträdande förhörsledare, FL2: Sara Kjernholm
Övriga närvarande: Försvarare Johanna Björkman
Utskrivet av: u0096496

FL1: Så, då påbörjar vi ett förhör med Per Forsberg, 22 augusti, klockan är 09:43. Närvarande är försvarsadvokat Johanna och förhörsledare Kristina och Sara. Så där Per, vi, det här blir ju vårt elfte förhör nu i ordningen, så du, du börjar bli ganska van vid dom här förhören.

Per: Ja.

FL1: Vi har ju nämnt dina rättigheter vid förhör många gånger, jag påminner bara om att du har ju en rättighet att inte uttala dig om du inte vill det och, och du har ju rätt och ta del av utredningen den mån det inte liksom är till, till med för, för utredningen.

Per: Mm.

FL1: Och, är det någonting du funderar på innan vi sätter igång Per?

Per: Nej, det har ju i så fall mer med, med mina föräldrar och göra och kontakt med dom men det kan vi ta senare kanske eller.

FL1: Ja, det kan vi ta i slutet, dom praktiska bitarna.

Per: Ja.

FL1: Så kan vi ta det efter förhöret, så vi fokuserar på, på själva förhöret och det vi ska prata om.

Per: Yes.

HEMLIG

FL1: I och med att det är just 11 förhöret i ordningen så har vi ju pratat en hel del med dig och du har fått en möjlighet att också få berätta fritt om, om saker som du tycker är viktigt att få med i förhören. I det här förhör så har vi tänkt att vi behöver få svar på lite frågor som vi fortfarande har. För när vi tittar igenom tidigare förhör, så, så uppmärksammande vi att, att vi kanske har pratat förbi varandra lite grann, att vi inte riktigt har fått ett konkret svar på det vi funderar över. Sen förstår vi att man inte kan missa allt eller liksom inte vet, inte kan svara och då är det så, så säger man att, jag minns inte eller jag vet inte eller jag vill inte svara, eller vad det du är du vill.

Per: Mm.

FL1: Men att man inte gissar eller spekulerar. Så vi kommer att ställa ett antal frågor och vi ber dig att du försöker svara på det vi, vi frågar och inte svävar iväg och pratar om annat, utan att vi försöker i den mån du kan svara på våra frågor.

Per: Ja, jag försöker alltid göra mitt bästa liksom.

FL1: Ja. Men jag tänker att vi kommer kanske under förhörets gång, om vi märker att, att svaret börjar sväva iväg och handla om någonting annat, så kommer vi kanske att avbryta dig lite och försöka leda dig tillbaka till, till våran frågeställning.

Per: Mm.

FL1: Så att, så att du vet om det, att vi kanske leder in dig på rätt väg igen, lite så där.

Per: Ja, okej.

FL1: Det är lätt att man börjar prata om annat och det ena leder till det andra och så där.

Per: Ja.

FL1: Så att, så att du är med på det.

Per: Ja.

HEMLIG

FL1: Mm, yes. Bra. Vi kommer (ohörbart) gå tillbaka till kvällen där, ja det som gäller misstanken om, om våldtäkt, vi kommer börja där och ställa några frågor kring det. Och då, då undrar vi, hur, hur ofta har du försökt väcka [redacted] genom att föra in saker i hennes underliv?

Per: Alltså det, det blir spekulation alltså, jag kan inte, jag har inget minne, klart minne av det.

FL1: Mm.

Per: Kan inte svara på det faktiskt. Jag vet att jag använde den mindre dildon först och den här andra sen då.

FL1: Mm. Vid det här tillfället alltså, så, så har du, har du redan berättat om det.

Per: Ja.

FL1: Men min fråga är, hur ofta, alltså vid tidigare tillfällen.

Per: Alltså tidigare tillfällen.

FL1: Hur ofta har du försökt väcka [redacted] på liknande sätt som du gjorde den här kvällen?

Per: Jaha.

FL1: Ja. Alltså hur ofta har du försökt att väcka [redacted] genom att föra in saker i henne?

Per: Jo men det, det är ganska vanligt förekommande.

FL1: Mm.

Per: Under alla år.

FL1: Mm. Och alla år, hur många år pratar vi om då?

HEMLIG

Per: Ja, det, ja, (ohörbart) 30 år då.

FL1: Mm. Så det började att ni gjorde så här?

Per: Nej, nej, alltså vi har ju varit ihop i 38 år.

FL1: Jo, jo precis, men jag tänkte just det här, liksom att du försökt och väcka [redacted], alltså att hon har legat och sovit och att du har väckt henne genom att föra in saker i hennes underliv.

Per: Ja, jo men det, jo men det är van, det har varit ganska vanligt alltså.

FL1: Det har varit vanligt.

Per: Ja.

FL1: Ja. För det, vi har fått lite olika svar nämligen, det är därför jag ställer den här frågan.

Per: Ja, ja.

FL1: Vi har fått 10, 20 gånger under ett till två år, 20, 30 år sen, ungefär varannan eller varannan tredje månad, så att, det, det är lite olika, så jag behöver att du försöker och minnas ganska.

Per: Nej men alltså, det var, det var en ganska vanlig del av vårat sexliv liksom.

FL1: Mm.

Per: (ohörbart) inte absolut i början där var det ju inte.

FL1: Mm.

Per: Men för och hålla liksom lite krydda i det och så där.

HEMLIG

FL1: Mm.

Per: Så, nej men det, det har ju följt med oss hela tiden liksom.

FL1: Mm. Så det är någonting som ni har gjort redan i början på eran relation?

Per: Ja, inte början, alltså 38 år men säg efter fem år då kanske eller.

FL1: Ja, ja.

Per: Sen kommer jag inte ihåg hur många gånger, om det har blivit, hur många gånger det har blivit under alla dom åren, det kommer jag inte ihåg.

FL1: Nej.

Per: Det är spekulationer.

FL1: Men med vilken regelbundenhet, alltså hur ofta, är det nån gång i veckan eller är det fler gånger i veckan eller nån gång i månaden, alltså hur ofta brukar du göra på det här viset, att du väcker [redacted] genom att föra in saker i hennes underliv?

Per: Alltså det blir ju spekulationer egentligen, det, men jag kan ju, vad ska jag säga, en gång i månaden då kanske.

FL1: Mm.

Per: Någonting åt det hållet.

FL1: Mm.

Per: Det var inte schemalagt på nåt sätt liksom.

FL1: Nej. Men nån gång i månaden ungefär.

HEMLIG

Per: Ja.

FL1: Mellan tummen och pekfingret, det var inte så att det var flera gånger i veckan i alla fall?

Per: Nej, nej, det var det inte.

FL1: Nej, utan nån gång i månaden och det har pågått under många år i eran relation.

Per: Ja, ja.

FL1: Mm. Och när börja ni med att du skulle stoppa in andra saker i [redacted], alltså, du har ju berättat om dildosar och att det är, att, att ni använde dom här, den här silikondildon och den här grönskasliknande dildon.

Per: Mm.

FL1: Men andra saker än just dildos, när börja du stoppa in andra saker i [redacted] underliv?

Per: När hon sov eller vaddå, eller som vanligt eller?

FL1: Ja, som vanligt.

Per: Nej men det är också, det är samma, nästa samma svar som första frågan där, det, det har varit med jättelänge liksom.

FL1: Mm.

Per: Det, hon tyckte ju om det.

FL1: Mm.

Per: Jag vet att en gång när vi åkte färjan till Tallinn där så då.

HEMLIG

FL1: Men nu, nu var frågan då Per, när, när, så det är alltså det här med att stoppa in andra saker i [redacted], det har också varit med redan från början av eran relation?

Per: Ja, precis. Jag vet att i början där, så hon hade ju astma också, tidigare.

FL1: Mm.

Per: Då använde jag den där lilla astmamedicin (ohörbart).

FL1: Ja den här inhalatorn.

Per: Inhalatorn ja.

FL1: Och, och du har ju nämnt petflaskor.

Per: Mm.

FL1: Men vad, och du nämnde den är astmainhalatorn också.

Per: Mm.

FL1: Vad var det för andra saker som, som du kunde föra in i [redacted] underliv?

Per: Alltså det, det berodde väl på vad som, det som såg ut som den formen liksom.

FL1: Mm.

Per: Det var ju absolut ingenting mot hennes vilja på något sätt.

FL1: Mm.

Per: Utan hon gillade ju det.

FL1: Mm. Okej, så att det, så att det har också varit med under hela relationen.

HEMLIG

Per: Ja.

FL1: Att föra in andra sker än dildos, alltså petflaskor och andra likande saker.

Per: Ja, dildon där den är väl en 10, 15 år och innan dess så var det väl andra saker då liksom.

FL1: Yes. Vi har ju uppgifter i utredningen där du ska ha nämnt för en arbetskamrat att du började få svårigheter att få upp den.

Per: *(skrattar)*

FL1: Och att det var i samband med det då att du började använda andra föremål för att tillfredsställa.

Per: Nej, nej, alltså, ursäkta att jag skrattar men, ja men det, svårigheter och få upp den, det ligger väl en liten sanning men jag är ju 61 år också.

FL1: Mm.

Per: Men det här har ju hängt med hela tiden och, jag menar om ni tittar på den här filmen som jag sparade där, då är det, det är ju precis så det går till liksom.

FL1: Mm.

Per: Att jag ser till att hon, hon gillar det och hon får komma först och sen säger jag väl där vid ett tillfälle att jag vill också när hon (ohörbart), det är bara så det var.

FL1: Mm, okej. Och dina egna sexuella preferenser, vad, vad, vad går du igång på, vad tycker du, vad tillfredsställer dig?

Per: Men jag är ganska, [redacted] och jag hade ganska lika grejer egentligen.

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: Och ofta gick det ju till så att vi, ja vi låg i sängen och tittade på min, min telefon då, gick in på (ohörbart) för och titta på, det handla ju ofta om flera män och en kvinna och det var ju samma, [redacted] gillade ju också det.

FL1: Mm.

Per: Så det var ju oftast de det var.

FL1: Mm. Men, men så, men det var din sexuella preferensen också, du uppskattade också det här…

Per: Ja, ja absolut.

FL1: … gå in och titta på, på porrsajter och sånt där.

Per: Jo det var ju, jo absolut.

FL1: Tillsammans med [redacted]?

Per: Ja.

FL1: Ja. Brukade du titta själv på?

Per: Ja, det kunde ju hända, nån gång.

FL1: Mm, okej. Och det här med petflaskorna och dildos.

Per: Mm.

FL1: Om jag har förstått det rätt så var [redacted] med på det då.

Per: Ja, ja.

FL1: Hon gillade det också.

HEMLIG

Per: Ja, ja, hon sa, ju större desto bättre.

FL1: Ja.

Per: Liksom det känns lite olustigt och prata om det men.

FL1: Mm. Och hur, och, och vad tyckte du om det då, att föra in såna här föremål i [redacted]?

Per: Nej men jag, jag tycker det var sexigt.

FL1: Mm.

Per: Jag, om jag såg att hon njöt av det, så, det tyckte jag också var sexigt.

FL1: Mm. Förstår. Okej, så du och [redacted] ni brukar titta på dom här porrsajterna, exhamster nämnde du ja.

Per: Mm.

FL1: Hur, hur gick, hur kunde ett sånt tillfälle se ut, alltså berätta hur, hur gjorde ni då när ni liksom tittade på porrsajter, alltså?

Per: Det var ju väldigt olika men oftast så var det väl i samband med, på mornarna då.

FL1: Mm.

Per: Men [redacted] kunde ju fråga, vill du ha dig ett knull liksom. *(skrattar)*

FL1: Mm.

Per: När hon satt i soffan.

HEMLIG

FL1: Mm. Okej, så ni, redan på morgonen kunde börja titta på nån, nån porrsajt tillsammans då?

Per: Mm, mm.

FL1: Och på vems initiativ var det då?

Per: Det var ju lite olika, alltså, det var det, men [redacted], hon var ju ganska sexuell person och.

FL1: Mm.

Per: Inge fel med det liksom.

FL1: Nej. Så [redacted] ville likt som du…

Per: Ja, ja.

FL1: …också titta på dom här filmerna.

Per: Ja, ja, ja, jag är ingen våld.

FL1: Eller porrsajterna.

Per: Jag är ingen våldtäktsman, jag skulle väl aldrig gå ut och försöka våldta nån kvinna, det finns inte.

FL1: Men var, var brukade ni titta på dom här porrsajterna, vart, vart befann ni er då när ni satt och tittade på dom?

Per: Oftast var det ju uppe i sovrummet då.

FL1: Ja. Någon annanstans än sovrummet?

Per: Nja, nej, man kunde väl börja i soffan kanske nån gång om jag börja titta.

HEMLIG

FL1: Mm.

Per: Men största delen var ju i, i sovrummet.

FL1: Mm. Ja, för vi har, vi har ju hittat historik på just att, att, dom här porrsajterna.

Per: Mm.

FL1: Och vi har ju fått fram att från 25 december 2023, till 20 mars 2024.

Per: Mm.

FL1: Så har du, så har du varit inne 2 232 gånger på porrsajter och, och, och vad jag tänker att, liksom vart brukar det, är det så att ni brukar titta på din telefon?

Per: Mm.

FL1: Hur kommer det sig att ni tittade på [redacted] telefon?

Per: Nej men det, alltså det har, ja, det hänger väl ihop med som kvinnor är, att dom är alltid (ohörbart) liksom, vill inte skylta med någonting, att det ska finnas på telefon och hennes historik eller om någon på jobbet för det var ju firma telefoner, hon hade ju firmatelefon.

FL1: Mm.

Per: Så det var bara av den anledningen.

FL1: Mm, okej.

Per: Och jag, och jag var inte lika kinkig som hon var.

FL1: Nej. Ja, precis för det stämmer ju överens med det vi har hittat för vi har bara hittat poster då.

HEMLIG

Per: Mm.

FL1: På just att [redacted] har varit inne på porrsajter med.

Per: Mm, (ohörbart) då har väl min telefon (ohörbart) eller ingen laddning eller någonting.

FL1: Mm. Men med tanke på antalet gånger då.

Per: Mm.

FL1: Så, så.

Per: Låter ju väldigt jävla mycket.

FL1: Ja men det, ja men, det är, det är inte min ensak så men jag tänker, hur ofta av dom här gångerna var ni tillsammans och tittade på dom här porrsajterna?

Per: Ja men det var ju oftast men det kunde ju vara att jag började titta kanske i, om hon jobba och jag satt i, titta på tv, (ohörbart), hade inte någonting och göra liksom.

FL1: Mm.

Per: Men jag tittar ju, ännu mer tittar jag väl på Aftonbladet och, (ohörbart) bankerna och lite såna här sakerna också.

FL1: Mm. Det här med och titta på porrsajter, var det andra tider på dygnet också eller var det?

Per: Ja, det, ja men det kunde väl vara om jag inte hade någonting och göra mitt på dagen också, börja titta.

FL1: Mm. Okej. Och, vi har ju pratat om era sexuella preferenser och, och vart går din gräns för vad du är beredd att göra, rent sexuellt. Alltså om [redacted] skulle be dig göra någonting

HEMLIG

med henne, vart går din gräns, vad tycker du är liksom, nej det här känns inte bra eller det här vill jag inte göra, vart skulle din gräns vara?

Per: Jag har aldrig råkat ut för det nån gång.

FL1: Mm.

Per: Faktiskt, det, när man har varit ihop så länge som [redacted] och jag, då, allt, man blir ju nästan som en person liksom, så att, nej jag har aldrig, hon har aldrig bett mig göra någonting som jag inte velat ha göra, det.

FL1: Nej.

Per: Utan jag har du helst velat att hon ska komma också liksom.

FL1: Mm.

Per: Så, det har inte varit nån fråga om nån, nå utnyttjande på nåt sätt så liksom.

FL1: Har det, har det varit nåt, nåt våld i samband med att sex, mellan er?

Per: Nej, nej.

FL1: Jag tänker att det, det, för vissa är ju det en grej liksom, så där att.

Per: Nej, nej, nej, nej, nej, jag är fan ingen våldsam person alltså.

FL1: Nej men det kan ju vara att man, man gillar det.

Per: Nej, nej, nej.

FL1: I, att ha sex med våld liksom.

Per: Nej, nej, nej, det (ohörbart), nej det, absolut inte.

HEMLIG

FL1: Men det var aldrig ni liksom?

Per: Nej.

FL1: Inget våld?

Per: Nej, aldrig.

FL1: Nej.

Per: Jag har aldrig tänt på någonting sånt.

FL1: Nej.

Per: (Ohörbart) smärta, snarare tvärtom, om man kan få [redacted] och komma då är det ju, då är jag glad.

FL1: Mm, mm. Men din, för din egen del då. Du säger att du uppskattar ju att hon njuter och att det går för henne så.

Per: Ja, ja, men då, då blir jag tänd.

FL1: Mm.

Per: Alltså den där filmen som jag har sparat, den, den säger ju precis egentligen allting.

FL1: Mm.

Per: Och hon liksom är, nej jag måste komma nu och jag filmar ansiktet, inte skötet.

FL1: Mm. Nej, men vi har pratat om den filmen rätt mycket.

Per: Ja, precis.

HEMLIG

FL1: Så du har ju berättat om det.

Per: Ja, och den ser ju allting och sen när hon har kommit då, då är ju jag tänd liksom. Så den, den säger ju egentligen allting i korthet (ohörbart).

FL1: Men jag tänker, du har ju berättat nu att du, att hon, att hon gillade liksom att, lite grövre föremål och så.

Per: Mm.

FL1: Att vi föras in i henne.

Per: Mm.

FL1: Har, har hon någonsin tagit skada av någonting, alltså, en petflaska eller något annat föremål som har skadat henne i underlivet tidigare?

Per: Nej, nej det, nej det är spekulation, nej det.

FL1: Inget som du har något minne av?

Per: Jag har inge minna av, nej inget minne av det.

FL1: Så, och, och blött i samband med?

Per: Nej, nej.

FL1: Aldrig varit något blod?

Per: Nej.

FL1: Tidigare.

HEMLIG

Per: Nej, jag tycker inte det, nej.

FL1: Du tycker inte det.

Per: Nej, alltså, under alla år, men nej, alltså det ska ju vara om hon har haft mens eller nåt sånt där då.

FL1: Mm. Men jag tänker rent liksom, att även om ni båda är med på det och så för du in någonting så kanske det råkar skada henne.

Per: Nej, nej, hon skulle inte vilja ha någonting som gjorde illa henne liksom.

FL1: Nej.

Per: Det var [redacted] ide, jag skulle väl aldrig, jag ska inte göra någonting som skadar henne liksom.

FL1: Nej, nej, det, det liksom, det hör jag att du säger men ibland kan man ju, när man experimenterar lite så kan det ju bli att.

Per: Nej, alltså vi, i och med att vi har varit ihop så länge, man blir ganska effektiv på varandra.

FL1: Mm.

Per: Alltså det gäller ju även sexuellt liksom.

FL1: Mm.

Per: Man vet vad den andra personen gillar, man vet vilken ställning, man vet vad man ska göra.

FL1: Ja.

HEMLIG

Per: Så sexlivet blir ju ganska effektivt liksom.

FL1: Ja, mm.

Per: Det låter ju lite (ohörbart).

FL1: Så hon har aldrig blött i alla fall, vad du kan minnas?

Per: Nej, alltså, nej.

FL1: Under, när ni hade sex.

Per: Om det inte har (ohörbart), om det inte är (ohörbart) mens.

FL1: Ja. Okej. Och ett, ett vanligt, om man kan säga så, ett vanligt tillfälle, sex.

Per: Mm.

FL1: Kan du berätta lite kort, hur, hur kunde ett sånt tillfälle se ut för er, ett, ett vanligt tillfälle.

Per: Men vanligast var ju på morgon då.

FL1: Mm.

Per: Och sen att jag tog min telefon, gick in på exhamster och vi titta på nå gang bang eller nåt sånt då, flera män och sen, och jag drog väl lite i, ja snorren då under tiden när jag vill titta.

FL1: Mm.

Per: Och, ja sen kommer väl till, hon gillar ju också det där med när det är dubbelpenetration då med, en i skötet och en i stjärten då.

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: Och då brukar ju oftast hon också gå i gång och sen, (ohörbart) rulla hon över och börja smeka mig och sen, sen var det igång.

FL1: Mm. För det, och det är en beskrivning av ett, ett.

Per: Normalt.

FL1: Ett normalt, vanligt, mest vanligt förekommande tillfälle.

Per: Mm.

FL1: Sex hos er och det är morgonen?

Per: Morgonen är.

FL1: Är det vanligaste?

Per: Vanligaste, ja.

FL1: Hur många gånger i veckan skulle du säga att ni hade sex med varandra?

Per: Alltså det blir spekulationer alltså, det, det går, det var ju inte efter nåt schema liksom men det var väl, det kunde ju var lite uppehåll ibland men vad ska jag säga, en, två gånger i veckan.

FL1: Mm. Sen så, har jag förståelse för att ibland är det mer, ibland är det mindre, det, det har jag förståelse för men, men, men det är ett snitt liksom.

Per: Mm.

FL1: (ohörbart) en, till två gånger i veckan hade ni sex och det brukade se ut på det här sättet som du har beskrivit då?

Per: Ja, oftast så var det ju så liksom.

HEMLIG

FL1: Experimenterade ni någonting, sexuellt?

Per: Ja, det var ju bara med dom här dildoarna då.

FL1: Mm.

Per: Så det var ju aldrig några andra människor iblandade eller nåt sånt där liksom.

FL1: Mm. Och vem tog oftast initiativet då och ha sex?

Per: Ja men det, det var lite olika, hon kunde också komma liksom.

FL1: Mm.

Per: Absolut.

FL1: Mm. Vem tog oftast initiativet?

Per: Jag skulle säga att det var lika alltså.

FL1: Mm.

Per: Det var ju liksom, om inte hon ville då vart det ju ingenting och ville inte jag då vart det ju ingenting.

FL1: Nej.

Per: Så det var ingen som våldförde sig på en andra på nåt sätt liksom.

FL1: Nej. Var du tillfredsställt i mängden sex ni hade med varandra?

Per: Ja, det tycker jag ju, jag tycker jag var nöjd med mitt sexliv faktiskt.

HEMLIG

FL1: Men hade du velat haft sex mer än vad ni hade?

Per: Det, nej det kan jag inte säga, alltså ja, eller va, sexlivet förändras ju med åldern också.

FL1: Mm.

Per: Det, att jag skulle velat haft som när jag var yngre, det är klart, eller orkat mer.

FL1: Mm.

Per: Men inget annat alltså, jag var nöjd med vårat sexliv och jag tror [redacted] också var det.

FL1: Mm. Prata ni om det någonting, liksom hur ni ville ha det, hur ofta, att ni båda var nöjda?

Per: (ohörbart) inte rakt ut, alltså, nej det kan jag inte säga att vi prata om det, (ohörbart) aldrig upp på att det var något klagomål på något sätt, att hon ville ha mer eller nåt sånt eller att det var för mycket, så var det ju inte.

FL1: Från hennes sida alltså?

Per: Nej, från hennes sida. Utan jag tror att hon var nöjd, hon hade ju sitt sätt och komma på också, oftast när hon kom, om det inte var någon dildo med eller någonting, då låg ju hon på mage och knep ihop benen och.

FL1: Mm.

Per: Och då kom, det var ju hennes sätt och komma på liksom.

FL1: Mm.

Per: Nej men jag tror hon var nöjd.

HEMLIG

FL1: Mm. Ja för jag, vi har ju pratat tidigare i förhör om att, vi har ju pratat med en granne som har berättat om att du beklagade dig för att du inte fick tillräckligt mycket sex från [redacted].

Per: Ja men jag tycker det är fantastiskt, jag vet, jag tror du vet, det måste ju (ohörbart) Ingela och jag tycker det är fantastiskt och (ohörbart) vräkt ut mig, ur mig det för 10, 15 år sen.

FL1: Mm.

Per: Och det kommer dom ihåg idag, det är fan otroligt.

FL1: Ja.

Per: Det är helt fantastiskt tycker jag, en, bara en mening man vräker sig ur, vräker ur sig liksom.

FL1: Ja, nej men, men, dels det med, med grannen men sen så har vi ju den här ljudfilen som du har lyssnat på också.

Per: Mm.

FL1: Vet (ohörbart) vilken jag menar?

Per: Nej, jag har bara hört en ljudfil.

FL1: Ja men den ljudfilen som du har fått lyssna på.

Per: Aja ja.

FL1: Där språkbruket inte är det bästa.

Per: Nej, precis, jag skäms ju som fasen över språkbruket där men alltså det, det där är ju också länge sen och jag tycker inte man hör, man hör ju att [redacted], hon verkar ju inte det minsta rädd eller någonting på rösten.

HEMLIG

FL1: Nej men jag kan ju bara, det här är ju liksom utskrift av den ljudfilen och liksom det är ju rätt mycket, jag ska inte läsa upp allting och du har hört den. Men, men av vad jag kan läsa till är att, du, du vill använda hennes jävla fuck äckliga fitthål, exempelvis.

Per: Ja, ja.

FL1: Det du ska göra det är och suga min kuk och jag knulla dig och jag ska använda ditt jävla fuck äckliga fitthål.

Per: Ja men det där är ju bara jävla fyllesnack, skit alltså.

FL1: Men.

Per: Det är bara, jag försökte väl bara vara så elak jag kunde liksom.

FL1: Mm.

Per: Absolut inte nåt som var nåt rådande i våran familj.

FL1: Mm. Nej för att när jag läser den, den här ljudfilen så verkar det som att du ser det som att det är din rättighet att få använda hennes fitthål.

Per: Nej men (ohörbart), jag var ju upprörd som fasen och inte nykter heller, så det är ju ingenting av det där jag står för och gjorde säkert inte dagen efter heller.

FL1: Mm.

Per: Utan jag ville väl bara vara elak liksom.

FL1: Mm.

Per: Utan vi hade, vi hade det bra liksom. … Den måste ju vara jättegammal också den där ljudfilen. Måste vara fem, sex, sju år.

HEMLIG

FL1: Men, men, men du, du säger alltså att ni var båda överens om hur ofta ni ville ha sex och att hon var nöjd och du var nöjd och så?

Per: Ja, ja. Ja men så var det.

FL1: Mm.

Per: Det var det. Och hade [redacted] haft önskemål, jag hade ju gjort det liksom.

FL1: Mm.

Per: Om hon hade velat att jag skulle vart lite mer, men hon gillade oralt liksom. Ja men jag hade gjort vad som, hon hade, vad hon hade bett mig om.

FL1: Mm.

Per: Vi var ju en, en, vi var ju ett liksom.

FL1: Ja. Och, och vi har ju pratat om [redacted] alkoholproblem.

Per: Mm.

FL1: Men, men hur var det med alkoholen dom gånger ni hade sex med varandra?

Per: Ja det kan ju, det var, det var ju mer så när vi var yngre, så var det ju mer sex när vi hade tagit någonting och så där.

FL1: Mm.

Per: (ohörbart) roligare sex men inte på senare år. För, ja, nej inget.

FL1: Du menar alltså, jag förstår inte, hur menar du, alltså att det var inge alkohol i samband med sex?

HEMLIG

Per: Nej, mot, ja sista åren här så tycker jag inte, på mornarna var det ju ingenting, då var vi ju nyktra liksom.

FL1: Mm.

Per: Men det kan ju hänga ihop med åren också, att man blir äldre och får svårare.

FL1: Mm.

Per: Som jag, få upp den när man har tagit någonting.

FL1: Mm. Så du skulle säga att ni hade oftast sex på morgonen?

Per: Mm.

FL1: Förekom det att ni hade sex på kvällarna också?

Per: Ja, det kunde väl hända.

FL1: Men det var inte lika vanligt?

Per: Nej, inte lika vanligt. Det vanligaste var på, liksom det, det blev, även sexlivet blir ju ganska praktiskt liksom.

FL1: Mm.

Per: Om (ohörbart).

FL1: Och då var ni nyktra på morgonen?

Per: Ja, ja.

HEMLIG

FL1: Ja. Så att det blir mer, ja men, men hur ofta var ni berusade när ni hade sex med varandra då?

Per: Det, ja det, (ohörbart), men det, det kunde ju, ja jag, vad var frågan igen?

FL1: Nej men jag undrar ju lite grann bara hur det var med alkohol när ni hade sex med varandra och du har ju svarat att ni hade sex med varandra oftast på morgonen men att det förekom ibland på kvällen.

Per: Mm.

FL1: Och på kvällarna så har jag ju förstått att då dracks det alkohol, i alla fall från [redacted] håll.

Per: Mm.

FL1: Och även från din sida.

Per: Ja (ohörbart).

FL1: På, på helgerna.

Per: Ja, en del.

FL1: Mm. Och, och då var min fråga, hur ofta var ni berusade och hade sex med varandra?

Per: Ja, det, det är så jäkla svårt och svara, jag, det blir spekulation alltså.

FL1: Mm.

Per: Det kunde ju hända att man, som nu liksom i det här fallet att man vakna till då och, precis som den här kvällen där.

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: Och var lite, och var lite nyktrare då liksom.

FL1: Mm.

Per: Har fått vila lite, eller sovit lite (ohörbart).

FL1: Mm.

Per: Men det är spekulationer också det.

FL1: Mm. Ja, för du har ju också sagt att det hände att du väckte [redacted] med sexuella handlingar.

Per: Mm.

FL1: Och nu minns jag inte exakt hur ofta du sa att det hände, hur ofta förekommande var det att du väckte henne med sexuella handlingar?

Per: Ja det var ju som jag sa där i början ju, det har ju hängt med också liksom.

FL1: Det var nån gång i månaden sa du där va?

Per: Ja, det sa jag va.

FL1: Mm.

Per: Nåt sånt. Men det är också spekulationer.

FL1: Ja men alltså, precis, men det, men det var din uppskattning i alla fall.

Per: Ja.

FL1: Att det var en gång i månaden.

HEMLIG

Per: Det var inget ovanligt liksom.

FL1: Nej. Och då sov hon.

Per: Mm.

FL1: Mm.

Per: Så att det, ja, sexlivet förändras ju lite med åren också.

FL1: Mm. Ja för du har ju, du har berättat i tidigare förhör liksom att [redacted] drack väldigt mycket på kvällarna och att hon till och med ibland gick upp så tidigt som 14:15 på dagen och (ohörbart).

Per: Alltså det här, det här är ju bara den sista tiden där alltså, så var det ju inte alltså hel, under alla dom här 38 åren.

FL1: Nej.

Per: Jag menar, hon har ju skött sitt jobb, jag har skött mitt jobb, vi har lyckats bygga ett.

FL1: Men, men om vi går tillbaka till det här då Per.

Per: Ja.

FL1: Du, du, hon, du har berättat för oss i väldigt många förhör att hon drack i stort sätt varje dag och varje kväll.

Per: Ja, mot slutet.

FL1: Mot slutet ja.

Per: Ja.

HEMLIG

FL1: Så gjorde hon det.

Per: Ja.

FL1: Och då var hon ju berusad på kvällarna.

Per: Ja, det var hon.

FL1: Mm. Och då är min fråga, hur ofta hade ni sex med varandra när hon var i ett berusat tillstånd?

Per: Ja, men det, det kunde hända som det hände den där kvällen liksom.

FL1: Mm.

Per: Att jag kanske ha fått sovit nån timme eller två, blivit lite piggare och hon ligger bredvid och ja, jag prövar.

FL1: Ja, ja men precis. Har det hänt någon gång att ni har liksom gått upp tillsammans och sen har ni haft sex med varandra i ett vaket tillstånd?

Per: Ja, nej det, jag kommer inte ihåg någonting, det är spekulationer i så fall.

FL1: Mm.

Per: Alltså jag, jag skulle aldrig göra någonting som gjorde, någonting som skadade [redacted] eller våldföra mig på henne på nåt sätt alltså.

FL1: Men, men liksom hur, hur berusad, liksom när tyckte du att gränsen gick för hur berusad [redacted] kunde vara och för och ha sex med henne?

Per: Nej men, nej men det fanns väl ingen gräns, alltså förut, jag, att, för, för och försöka liksom och väcka, vakna hon inte nej men då lägger jag ner.

HEMLIG

FL1: Mm.

Per: Så tänkte jag liksom.

FL1: Jo, precis, men det pratade vi om där med gränsen liksom när hon sov och du väckte henne och hur lång tid det kunde ta och så, för henne och vakna.

Per: Ja.

FL1: Men jag tänker liksom, hon är ju berusad på kvällarna har ju du berättat.

Per: Ja, mot slutet.

FL1: (ohörbart) dricker väldigt mycket, på senaste tiden.

Per: Ja.

FL1: Och liksom, när kände du att hon var för berusad för att hon kanske inte riktigt hade koll på läget, du har ju berättat om att hon var jätteberusad.

Per: Ja.

FL1: Och gick runt och pinkade överallt och fimpade på golvet och så där.

Per: Ja.

FL1: När liksom kände du att hon var så pass berusad att, nej men hon kanske inte har koll på vad hon gör?

Per: Nej men alltså det blir väl som (ohörbart) liksom, jag prövar och vaknar hon, då är det ju okej.

FL1: Mm. Men jag menar i vaket tillstånd Per, alltså vaket (ohörbart).

HEMLIG

Per: Jaså, jaha det var i vaket, nej.

FL1: När hon är så pass berusad.

Per: Ja, nej men då, ja, nej men då skulle jag inte gå på henne liksom tror jag.

FL1: Mm.

Per: Nej, nej, det skulle jag inte göra om hon var i, om jag visste att hon var, nej, nej.

FL1: Mm.

Per: Nej, nej, (ohörbart), det skulle jag inte göra.

FL1: Mm. Och varför, varför skulle du inte vilja göra det då?

Per: Jag tappar tråden här nu.

FL1: Ja. Förstår du min fråga?

Per: Ta den en gång till.

FL1: Ja. Nej men alltså, vad jag försöker komma till med min fråga är att, hon dricker ju, drack ju väldigt mycket och var ofta berusad.

Per: Ja, mot slutet där.

FL1: Ja, mot slutet där, precis. Och i vaket tillstånd om, liksom, du sa ju precis att, att, att nej det skulle du inte göra, du skulle inte ha sex med henne om hon var så pass berusad som hon brukar vara på kvällarna.

Per: Ja, nej, det, nej, nej, precis.

HEMLIG

FL1: Nej. Men liksom, och varför det, vad är det som får dig att inte då vilja ha sex med henne när hon är så berusad.

Per: Nej men, då skulle hon väl inte vilja själv heller tror jag, jag vet inte.

FL1: Mm.

Per: Nej, det.

FL1: Mm.

Per: Nej jag, alltså den här kvällen var det ju att jag vakna till, [redacted] ligger bredvid, jag visste inte hur länge hon hade legat där heller, så jag tänkte, jag prövar.

FL1: Ja, men du har berättat om det, precis. Men, men liksom, tycker du att det är okej att genomföra sexuella handlingar på någon som är väldigt berusad och själv inte deltar?

Per: Nej, nej, nej det skulle jag aldrig göra.

FL1: Det skulle du aldrig göra.

Per: Nej, jag skulle aldrig göra det.

FL1: Mm.

Per: Det, det, jag återkommer till den där filmen alltså att.

FL1: Mm.

Per: Det, det är precis så.

FL1: Mm.

Per: Det som tänder mig (ohörbart) [redacted] ansikte när hon kommer.

HEMLIG

FL1: Men i den filmen så är hon ju väldigt berusad.

Per: Men inte den där som jag har.

FL1: Där är hon väldigt berusad.

Per: Nej, det är inte den jag har sparat heller.

FL1: Var hon inte berusad i den filmen?

Per: Nej, den här vanliga, den som jag har sparat.

FL1: Ja, ja jag vet precis vilken du menar.

Per: Nej där, nej där, nej där är hon inte berusad.

FL1: Är hon nykter i den filmen?

Per: Ja.

FL1: Vilken tid på dygnet spelades den in?

Per: Det är spekulationer.

FL1: Mm, du minns inte?

Per: Jag vet inte, nej, jag skulle tippa på morgon men jag vet inte.

FL1: Mm.

Per: Spekulationer. Men hon är ju inte berusad är hon inte.

FL1: Nej.

HEMLIG

Per: Det där, det är ju precis det jag går igång på där, att jag ser att hon, liksom jag väntar ju, hon får ju komma först innan jag, när hon har kommit med dildon, då, då är.

FL1: Men så du tycker inte att det är okej att genomföra sexuella handlingar med någon som är berusad och inte deltar?

Per: Nej, som är medveten, (ohörbart) säger nej, nej, nej absolut inte.

FL1: Nej men om, om en person är berusad, jätteberusad.

Per: Ja.

FL1: Och inte deltar aktivt själv i den sexuella handlingen, tycker du att det är okej att genomföra sexuella handlingar med en sån person?

Per: Alltså jag, ja jag vet inte, jag vet inte om jag förstår frågan riktigt faktiskt, kan vi hoppa över den eller?

FL1: Vill du inte svara på den eller ska jag omformulera mig?

Per: Ja, pre, gör det en gång till då, jag vet inte (ohörbart).

FL1: Nej men min fråga så här, tycker du Per att det är okej att genomföra sexuella handlingar på någon som är väldigt berusad och själv inte deltar? Ja eller nej.

Per: Nej, nej.

FL1: Nej?

Per: Ja.

FL1: Och varför då, frågar jag dig, varför tycker du inte att det är okej?

HEMLIG

Per: Ja för då får man ju, får jag ju ingen respons från, från [redacted] där.

FL1: Mm.

Per: Då blir det ju ingenting med, med munnen vidöppen och, det är det jag gillar.

FL1: Mm.

Per: Så jag skulle inte göra det då.

FL1: Mm, okej.

Per: Men det var ju inte fallet i det, den här gången var det ju att jag ville väcka henne.

FL1: Mm.

Per: Så jag hoppades ju att hon skulle vakna till och, och vara sugen, det var ju så.

FL1: Mm. Och, och där pratade vi lite grann sist om hur länge du tycker det är okej att hålla på med någon.

Per: Mm.

FL1: Som inte ger ett gensvar.

Per: Ja. Det blir, alltså det konst, ja det blir spekulationer allting alltså.

FL1: Hur menar du med att det blir spekulation?

Per: Ja, alltså jag vet inte vad jag ska svara på det alltså.

FL1: Nej.

Per: Ärligt talat.

HEMLIG

FL1: Men vad är, vad är gränsen tycker du, hur länge kan man hålla med någon?

Per: Jag tycker det är så konstigt, alltså frågan är så kon, jag vet inte, jag fattar. Jag, nej, jag kan inte svara på det.

FL1: Nej. Men du, du, du genomförde ju sexuella handlingar på [redacted] den här kvällen.

Per: Mm.

FL1: Ja. Och du höll på ganska länge, vi har ju, ungefär 30 minuter, mm. Och, och hur, hur länge tycker du att det är okej att hålla på med någon som inte vaknar och ger gensvar?

Per: Nej men jag försökte väl med olika med, medel där och, (ohörbart), vakna till men jag kan inte svara på den frågan.

FL1: Mm.

Per: Faktiskt. Det, det är jävla svår fråga.

FL1: Hur länge det är okej att hålla på med någon som inte vaknar?

Per: Ja, precis.

FL1: Mm. För att när vi pratade om det sist, så, så svarade du att, 15 minuter är rimligt är rimligt att hålla på, att det är okej att hålla på i 15 minuter med någon som inte vaknar, att det är rimligt men att 30 minuter är en orimligt lång tid innan du får en reaktion.

Per: Ja, alltså jag, ja jag vet inte vad jag ska svara på det egentligen, det, jag kanske gjorde nåt annorlunda och trodde att hon skulle vakna av det och sånt, jag hade ju ingen koll på tiden på nåt sätt.

FL1: Nej.

HEMLIG

Per: Det enda jag kan säga är att jag, att det var ju målet, att jag skulle själv få.

FL1: Mm. Jo men det, det förstår vi men, men frågan är ju fortfarande här, hur länge tycker du det är okej att försöka hålla, få någon och vakna utan att dom vaknar?

Per: Ja det, nej jag kan inte svara på det faktiskt.

FL1: Mm. För du säger ju själv att hon ligger ju helt stilla.

Per: Ja.

FL1: Hon rör ju inte på sig över huvud taget.

Per: Nej, jag tror inte det.

FL1: Nej, du har sagt det tidigare i alla fall, att hon ligger extremt stilla.

Per: Ja, ja, ja.

FL1: Hon rör inte på sig.

Per: Jag uppfattar det så i vilket fall, att hon låg stilla.

FL1: Mm. Och, och du har sagt i tidigare förhör att, att 30 minuter är orimligt lång tid och hålla på utan att få en reaktion.

Per: Ja, alltså det beror på hur, jag vet inte hu, eftersom jag inte kommer ihåg, jag kommer inte ihåg liksom vad jag gjorde, jag kommer bara ihåg att jag, att jag först tog den mindre och sen att jag, att jag tog den här grönsaken och jag har för mig att jag smörjde in den.

FL1: Mm. Ja men du har beskrivit hela, hela förförandet där.

Per: Jag kommer inte ihåg nåt mer.

HEMLIG

FL1: Men nu pratar vi bara om tiden, hur länge det är okej och hålla på.

Per: Jag kan inte svara på det riktigt alltså.

FL1: Tycker du fortfarande idag, i detta förhör, att 30 minuter är för lång tid att hålla på?

Per: Det beror ju på vad som hände under dom här 30 minuterna liksom. Att jag kanske ändrade taktik eller bytte dildosar eller någonting.

FL1: Mm. Du har ju under dom här 30 minuterna påbörjat sexuella handlingar på [redacted], med olika dildos och beröring på olika sätt.

Per: Mm.

FL1: Och det vi vet det är ju det vi har på film, vi vet ju inte vad du gjorde mellan dom här filmerna.

Per: Nej, inte jag heller.

FL1: Nej. Men, men du har ju hållit på att göra sexuella handlingar under en tidsperiod på närmare 30 minuter.

Per: Ja.

FL1: Och min fråga till dig är, tycker du fortfarande idag, i detta förhör att 30 minuter är för lång tid att hålla på, utan att få en reaktion av, av [redacted]?

Per: Ja, ja, ja nej men, jag har inga kommentar där faktiskt.

FL1: Mm.

Per: Ja jag, det är möjligt att jag, var ju inte så tidsmedveten när det där hände.

FL1: Nej.

HEMLIG

Per: Men däremot, den där filmen ni visade där så tycker jag det visar ändå att jag, försiktig och.

FL1: Mm. Men det är ju inte det som är frågan.

Per: Nej, nej men.

FL1: Nej, nej.

Per: Precis (ohörbart).

FL1: Men tycker du fortfarande idag, i detta förhör att 15 minuter är okej och hålla på, med sexuella handlingar på någon som inte reagerar?

Per: Ja.

FL1: För det sa du i ett tidigare förhör.

Per: Ja, ja det kan jag väl tycka.

FL1: Mm, okej. Och om vi går vidare lite grann nu då, vi lämnar den frågan. När, när bestämde du och [redacted] att det var okej att väcka henne genom att föra in dildos, det har vi ju redan pratat om lite grann men, när, var det tidigare i relationen om jag har förstått det rätt?

Per: Ta, en gång till.

FL1: När ni bestämde att hon gav sitt samtycke till dig.

Per: Ja.

FL1: Att det var okej och föra in dildos i henne när hon sov.

Per: Ja, men det har ju blivit så under alla åren. Hon har ju inte haft någonting emot det.

HEMLIG

FL1: Mm.

Per: Och visa gånger har hon ju inte vaknat och då har jag lagt av också.

FL1: Mm. För att det här är liksom ett, ett samtycke som hon då har lämnat för länge sen?

Per: Ja, under alla år har det varit så där.

FL1: Ja, att, att hon har tyckt att det har varit okej.

Per: Ja.

FL1: Att du väcker henne genom att föra in dildos i henne.

Per: Ja, ja. Och hade [redacted] levt idag, det hade aldrig blivit några problem.

FL1: Och på vilket sätt liksom gav hon det samtycket?

Per: Ja men det är ju alla, genom under alla åren.

FL1: Mm.

Per: Om hon hade sagt för 20, 30 år sedan att, jag gillar inte det där, då hade det ju inte blivit någonting.

FL1: Mm. Så, så att första gången då.

Per: Ja.

FL1: Ni gjorde det här.

Per: Ja.

HEMLIG

FL1: Då testade du och sen så var det okej för henne?

Per: Mm.

FL1: Och genom det så...

Per: Och då, och då.

FL1: ... då är det okej?

Per: Ja och sen har jag ju gjort det hur många gånger som helst efter det (ohörbart) okej.

FL1: Ja. Och dom andra gångerna som, för du har ju sagt att ni har gjort, att du har gjort så här, att du har väckt henne med sexuella handlingar, ungefär en gång i månaden, i jättemånga år, har det hänt tidigare att hon inte har vaknat?

Per: Ja, det har hänt.

FL1: Det har hänt.

Per: Ja.

FL1: Och att du har fått avbryta?

Per: Ja.

FL1: Ja. Och hur, hur länge har du hållit på då?

Per: Spekulationer.

FL1: Mm.

Per: Det, det gick ju till ungefär så där.

HEMLIG

FL1: Mm. Och vanligtvis när du försökte väcka henne, ungefär hur snabbt brukade hon vakna då?

Per: Ja, det var ju olika liksom.

FL1: Mm.

Per: Jag kan inte, det är spekulationer också.

FL1: Mm. Ja, för jag förstår inte, alltså anledning med det här förhöret är att vi, vi har lite frågetecken för att du har inte riktigt varit konsekvent i sina svar i förhören.

Per: Mm.

FL1: Det har varit lite olika svar.

Per: Mm.

FL1: Så vi försöker reda ut i vad, hur det egentligen är.

Per: (ohörbart) sexliv, det, alla gånger är ju inte likadana liksom, på minuten liksom.

FL1: Nej.

Per: Men vårat sexliv har sett ut så där, ibland har jag vaknat efter ha och varit bakis och väckt henne och då kanske hon har vaknat på en gång, ibland har jag hållit på och hon har inte vaknat och då har jag lagt ner och.

FL1: Mm.

Per: Fasen [redacted] skulle väl ha anmält mig för våldtäkt under alla dom här 38 åren om det hade varit så.

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: Det.

FL1: Mm.

Per: Det, jag tycker inte jag har gjort nåt fel alltså.

FL1: Nej.

Per: Jag menar, det är ju inte som att man gått ut i, överfallit nån och.

FL1: Mm. Vi tänker, jag tänker lämna våldtäktmisstanken om du inte har nåt där Sara.

FL2: Det var bara en fråga som, som jag tror inte du svarade på som Kristina frågade dig.

Per: Mm.

FL2: Att det har hänt tidigare säger du, att, att hon inte har vaknat och du har fått avbryta.

Per: Mm.

FL2: Hur länge brukade det då ha gått?

Per: Ja, det, det är olika, det är spekulationer också liksom.

FL2: Men har du hållit på så länge som en halvtimme?

Per: Ja, det kan jag mycket väl ha gjort.

FL2: Ja.

Per: Mycket väl ha gjort under alla år.

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: Alltså (ohörbart), det, jag är en snäll och vi var stolta över att vi har varit ihop så länge liksom och lyckas ändå.

FL1: Mm.

Per: (ohörbart) sex tidigare i veckan där också, den där veckan.

FL1: Ja men precis, det nämnde du i förra förhöret där.

Per: Så jag tycker vi var nöjd, vi var, tycker vi var duktiga.

FL1: Mm.

Per: Kan vi ta en lien paus eller?

FL1: Ja, för vi ska precis gå över till ett, till ett litet annat ämne, så att absolut, så det kan passa bra med en paus.

FL2: (ohörbart) klockan är 10:32.

FL1: 10:32 tar vi en paus.

Ljudfil 2

FL1: Då fortsätter vi förhöret med Per Forsberg, klockan är 10:48. Vi kom, vi prata lite grann jag och Sara här utanför och vi, vi har en följdfråga på misstanken våldtäkt. Och, du nämnde ju här att ibland så sa [redacted] nej, att hon inte ville ha sex och ibland sa du nej, att du inte ville, du nämnde det här alldeles innan att det är, ibland sa hon nej och ibland sa du nej, alltså när ni inte var sugna.

Per: Ja.

HEMLIG

FL1: Liksom.

Per: Men det var, det var ganska sällan alltså.

FL1: Det var ganska sällan.

Per: Ja.

FL1: Ja men det har, men det har hänt eller, att [redacted] har sagt nej?

Per: Ja, under alla 38 år måste det ha gjort det någon gång i varje fall, men.

FL1: Men.

Per: Men hon, hon var ju liksom.

FL1: Minns du nåt sånt tillfälle när hon sa nej?

Per: Ärligt talat inte faktiskt.

FL1: Mm. Har du sagt nej, att du inte vill någon gång?

Per: Ja, jag försöker rannsaka minnet här men.

FL1: Mm.

Per: Nej, nej jag tror inte det, eller ja det kan ha hänt nån enstaka gång men det hör ju inte vanligheten i vilket fall.

FL1: Mm.

Per: Men man har ju inte samma sexualitet när man blir äldre liksom som när man var yngre liksom.

HEMLIG

FL1: Men har det hänt någon gång att vid ett sånt här tillfälle när du har väckt [redacted] med sexuella handlingar och så har hon vaknat och då inte velat genomföra eller fortsätta ha sex?

Per: Mm, ja men det har hänt också.

FL1: Och hur, hur gör hon då, när hon säger, säger till?

Per: Nej men då bara rör hon ju på sig och vänder sig på sidan liksom.

FL1: Att hon vill liksom fortsätta sova?

Per: Ja.

FL1: Mm, okej. Och hur har du varit då, hur har du känt då?

Per: Nej men jag har tagit det, inga konstigheter liksom.

FL1: Mm.

Per: Vi, vi hade ju ett helt liv tillsammans och allting, man var ju som en person egentligen.

FL1: Mm, jo. Okej, så det har, det har hänt att hon har sagt nej och det har hänt att du har sagt nej.

Per: Ja.

FL1: Men det är inte så vanligt förekommande.

Per: Nej, ytterst sällan alltså.

FL1: Och när du väcker henne med sexuella handlingar och där efter vaknar och inte vill, då vänder hon sig oftast bara om?

HEMLIG

Per: Ja, typ.

FL1: Visar att hon inte vill?

Per: Ja, precis.

FL1: Mm. Okej. Hade du någonting mer där Sara?

FL2: Nej.

FL1: Nej. Vi kommer gå vidare nu och prata lite grann om tillfällen där, där du brukat våld på [redacted] eller reda ut (ohörbart) begrepp i alla fall, så. För du har ju i tidigare förhör berättat att du har tagit tag i [redacted].

Per: Mm.

FL1: Att det har hänt när ni har bråkat eller att du har blivit arg och så där och varit högröstad och så har du, att du har sagt att du har tagit tag i [redacted].

Per: Mm, det kan jag ha gjort.

FL1: Mm. Du sa i ett förhör att du minns att du har tagit tag i [redacted]. Kan du berätta om ett tillfälle när du har tagit tag i [redacted].

Per: Alltså jag, det, jag, det är spekulationer alltså.

FL1: Mm.

Per: Jag kommer inte ihåg något speciellt tillfälle ärligt talat.

FL1: Men du har ju sagt det i förhör att du minns att du har tagit tag i henne.

Per: Ja, ja men jag nog gjort, jag har nog gjort det men jag kommer inte ihåg när det skulle vart eller någonting egentligen.

HEMLIG

FL1: Så du har inget minne av ett sånt tillfälle?

Per: Nej, jag har egentligen inget minne av (ohörbart).

FL1: Men du minns att du har tagit tag i henne?

Per: Ja, ja.

FL1: Mm. Och, och kan du berätta om hur du brukar ta tag i [redacted], då.

Per: Alltså det blir spekulationer alltså.

FL1: Nej men, du måste väl veta hur du tar tag i henne?

Per: Jag, jag vet in, under alla 38 åren liksom, det, det var ju ingenting som hände liksom vanligt liksom.

FL1: Men jag vill försöka få en bild av hur du tar tag i [redacted].

Per: Ja. Nej det, det blir spek, jag kan inte svara på det.

FL1: Du kan inte svara på det?

Per: Nej, det blir spekulationer (ohörbart).

FL1: Så du, du minns att du tagit tag i [redacted] men du kan inte berätta om ett sånt tillfälle?

Per: Jag har kommit, kommit nära henne kanske bara liksom, tagit, ja över axlarna liksom.

FL1: Tagit henne över axlarna?

Per: Kan jag visa på Johanna?

HEMLIG

FL1: Om Johanna tycker att det är okej så.

Adv: Ja, absolut.

Per: Jag har bara liksom, bara kommit nära (ohörbart) och tagit tag så här.

FL1: Mm.

Per: Skulle jag kunna tänka mig.

FL1: Mm. Skulle du kunna tänka dig eller var det så?

Per: Ja, alltså jag har inget minne utav det alltså, alltså jag har inga specifikt minne av det.

FL1: Men du har ett minne av att du.

Per: Jag kan ha gjort det.

FL1: Du kan ha gjort så?

Per: Ja.

FL1: Vad är det som får dig att och tro att du kan ha gjort exakt så då?

Per: Jag vet inte ärligt talat.

FL1: Nej.

Per: Faktiskt.

FL1: Och hur har [redacted] reagerat då när du har tagit tag i henne på det (ohörbart) som du visade här nu?

Per: Nej men hon, ja nej det fan, det blir spekulationer alltså.

HEMLIG

FL1: Mm.

Per: Det, kan inte, nej det.

FL1: Så du kan inte svara på hur [redacted] reagerade när du tog tag i henne?

Per: Nej, nej, nej, alltså det, det som är det är ju att, jag menar [redacted], varken [redacted] eller jag ville ju dom gånger polisen har varit hemma hos oss, inte nån av oss ville ju att dom skulle komma. Det var ju aldrig jag som ringde eller [redacted] som ringde.

FL1: Nej. Men nu till frågan här då.

Per: Ja, precis.

FL1: Alltså med att, jag frågade ju om, om du kan berätta om ett tillfälle när du tagit tag i [redacted] och det kunde du ju inte men du kunde ändå visa på ett sätt.

Per: Vagt har jag nåt minne av det liksom bara.

FL1: Mm.

Per: Vad jag skulle kunna gjort liksom.

FL1: Har du tagit tag i [redacted] på något annat sätt än det du visade?

Per: Nej, jag har inget minne av det.

FL1: Mm.

Per: Tyvärr.

FL1: Hur befann ni er när ni, när du tog tag i [redacted] på det sättet som du visade? Stod du upp, satt ni ner, vart i bostaden befann ni er?

HEMLIG

Per: Tyvärr alltså, jag kommer inte ihåg.

FL1: Mm, nej. Och hur, när var senaste gången?

Per: Samma där, jag kommer inte ihåg.

FL1: Nej. Hur ofta har det hänt att du tagit tag i [redacted] på det här sättet?

Per: Ja tyvärr alltså, det är spekulationer alltså det.

FL1: Inget minne, nej, okej. Du har också sagt att du har tagit tag i henne och skakat om henne.

Per: Ja, ja, om det ingår i det här då.

FL1: Mm.

Per: Jag har inget minne av nå.

FL1: Nej.

Per: Tyvärr alltså, jag har inte det.

FL1: Mm. Du hade ju ändå så pass bra minne att du berättat om det i förhör, att du har gjort det.

Per: Ja, att jag, jag kan, kan ha gjort det (ohörbart) eller (ohörbart) minne (ohörbart) men det är bara liksom (ohörbart) minnesbilden under alla 38 år liksom.

FL1: Mm. Och din minnesbild av hur ofta det här kunde ha skett?

Per: Det blir, det blir spekulationer också alltså.

FL1: Ja.

HEMLIG

Per: Tyvärr.

FL1: Okej. Vi går vidare. Du sa i ett förhör att du hade dragit [redacted] i håret. Ja. Men du har sagt det i förhör i alla fall, att du har dragit henne i håret och vi har ju även vittnesuppgifter på att du ska ha dragit [redacted] i håret. I senare förhör så uppgav du att du har hållit i [redacted] hår, alltså du ändrade uppgiften, från att ha dragit i [redacted] hår till att du har hållit i hennes hår. Och då är min fråga Per, vad är hålla i håret för dig? Kan du berätta hur det går till, när du håller [redacted] i håret.

Per: Det är så, det så svåra frågor du kommer med nu alltså.

FL1: Jag tycker den är ganska enkelt, vad är hålla i håret för dig? Vad gör du när du håller [redacted] i håret?

Per: Ja, det är väl bara, ja, håller så liksom i så fall men jag, jag har inga riktiga minnesbilder av någonting av det här egentligen alltså.

FL1: Men du har ändå medgett i förhör att du, vid några tillfällen har dragit [redacted] i håret. I senare förhör så ändrar du det lite grann och, till att du har hållit i [redacted] hår och, och nu säger du då att det är att hålla i hennes hår, bara håll, hålla i hennes hår.

Per: Mm, ja.

FL1: Kan du berätta om den situationen som har liksom gjort att du har hållit i hennes hår, alltså vad, vad, hur kan den situationen ha sett ut för att du ska hålla i [redacted] hår?

Per: Ja, nej jag kan inte svara på det alltså, det.

FL1: Mm.

Per: Alltså det här är ju under 38 års tid.

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: Jag, jag kan inte svara på det, alltså det, faktiskt.

FL1: Nej. Du kan inte svara på det?

Per: Nej. Och jag vet att jag brukar klippa hennes hår.

FL1: Ja, okej. Men, men just det här liksom att, vi, vi blir ju fundersamma för att vi har ju vittnesuppgifter på att du har dragit [redacted] i håret och du har själv sagt att, ja jag har dragit henne i håret några gånger och så ändrar du dig senare i förhör och säger något annorlunda, då har du ju inte dragit henne i håret, utan då har du hållit i hennes hår.

Per: Mm.

FL1: Och du kan inte riktigt svara på vad.

Per: Nej, jag kan inte svara på något tillfälle eller någonting.

FL1: Nej, okej.

Per: Faktiskt, det är.

FL1: Mm.

Per: Det måste vara många år sedan i så fall, om jag inte kommer ihåg det ens en gång.

FL1: Mm.

Per: Jag har ingen minnesbild tyvärr av det.

FL1: Nej. Nej, för vi, vi har ju hittat hårtussar i bostaden.

Per: Ja.

HEMLIG

FL1: Och det därför vi blir lite fundersamma kring, vi har ju uppgifter om att du har dragit [redacted] i håret, plus att vi hittar avryckta hårtussar som är [redacted] hår i bostaden.

Per: Ja men den ena tussen det måste ju bara kommit från borsten.

FL1: Nej, den är inte från borsten.

Per: Den ena?

FL1: Den är avryckt.

Per: Den som är rund?

FL1: Den är avtryckt.

Per: Den som är rund. För det var ju två, när jag dammsög där, då kom det ju fram en hårtuss.

FL1: Juste, den hårtussen, ja.

Per: Men den måste ju komma från borsten för den var ju rund.

FL1: Mm.

Per: Och den, den som är, för jag har, om ni har hittat nåt som är avtryckt, det är jag som brukar klippa [redacted] hår, då brukar hon ju lägga, då har ju hon en, en handduk.

FL1: Mm. Men nu är det här ett avryckt hår.

Per: Jo men alltså då kammar (ohörbart), hon har ju tätt, kan ju vara (ohörbart), då får man ju dra ganska hårt och då kan det ju lossna.

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: Och sen har hon fått med sig den in i vardagsrummet, det är, så kan det mycket väl ha gått till.

FL1: Okej, mm.

Per: För det, man får ju, det blir ju, vad heter det, (ohörbart) i håret ju som när man kammar så sitter det ju fast liksom.

FL1: Så det är en förklaring till varför?

Per: Ja det skulle kunna va.

FL1: Ja. Och hur hamnar en såna avryckt hårtuss i november kaktusen i fönstret i vardagsrummet?

Per: Ja, att hon har handduken på sig med avklippt hår och går, går in den vägen och ska gå och sätta sig.

FL1: Mm.

Per: Att den ramlar av handduken.

FL1: Och, och då liksom.

Per: Nej på kaktusen.

FL1: Mm.

Per: Hon ska gå in och sätta sig i soffan, hon går ju den vägen ibland.

FL1: Mm. När var [redacted], när klippte du [redacted] hår senast då?

Per: Det är spekulationer, några månader, nån månad sen, några månader sen.

HEMLIG

FL1: Mm.

Per: Det, hon går ju aldrig till frisören, det var jag som klippte henne.

FL1: Ja.

Per: Hon ville ju det.

FL1: Så då har den hårtussen legat där i några månader, i novemberkaktusen?

Per: Ja, jag vet, ja möjligtvis. Kan va.

FL1: Mm, okej. När, när du, vid dom här tillfällena, nu säger du att du inte minns några tillfällen när du håller [redacted] i håret.

Per: Nej.

FL1: Men, och du minns inte hur [redacted] reagerar.

Per: Nej, nej.

FL1: Men vad skulle en anledning kunna vara till att du håller [redacted] i håret?

Per: Nej men det, i så fall har det väl varit att hon, att det har blivit nån diskussion liksom.

FL1: Mm. Vad för slags diskussion?

Per: Oj, du ställer så svåra frågor. Nej, men att man blir osams.

FL1: Mm.

Per: Liksom, på nåt sätt.

FL1: Mm. Och i samband med att ni har blivit osams så har du hållit i hennes hår?

HEMLIG

Per: Ja, kommit nära henne.

FL1: Ja.

Per: Vi har, jag vet inte om jag har hållit i håret heller, det.

FL1: Mm. Men, men du har ju sagt i förhör att du har gjort det.

Per: Ja men, ja jag har inga direkta minnesbilder av det.

FL1: Nej men du hade du tid, i tidigare förhör så hade du minnesbilder.

Per: Ja, jag vet inte. Ja.

FL1: Och nu har du inte några minnesbilder längre?

Per: Nej, alltså det, (ohörbart) våldsam.

FL1: Mm. Ja, du har ju sagt att, i förhör att du inte är en våldsam person.

Per: Nej, jag är inte det.

FL1: Nej.

Per: Det (ohörbart) aldrig (ohörbart) annan som, snarare tvärtom, att man är konflikträdd.
(skrattar)

FL1: Mm. Den här hårtussen som, som du slängde i soporna.

Per: Mm.

FL1: När hitta du den?

HEMLIG

Per: Det var ju på morgonen där när jag.

FL1: När på morgonen?

Per: Ja, när jag städade lite snabbt innan vi åkte till sjukhuset.

FL1: Innan eller efter polisen och ambulansen hade lämnat?

Per: Efter dom hade åkt därifrån.

FL1: Efter ambulansen hade åkt därifrån också?

Per: Ja, ja.

FL1: Och vilka var.

Per: Vi väntade ju på [redacted] ju.

FL1: Så det var ju och [redacted] som var hemma då?

Per: Och [redacted], jag och hans, hans tjej då.

FL1: Ja, sambon där ja.

Per: Mm.

FL1: Ja. Så ni var hemma och det var då du städade.

Per: Mm.

FL1: Och det var då du hittade hårtussen.

Per: Mm. Då kom ju den fram und, antagligen under byråerna i hallen där.

HEMLIG

FL1: Mm.

Per: För hon brukar ju stå och kamma håret.

FL1: Mm.

Per: I antigen i duschen eller i spegeln där.

FL1: Mm.

Per: Så det måste ju ha åkt av då, sen flugit in under där, så den kom ju fram, om det var av dammsugarens luftdrag eller om det var dörren gick upp eller någonting.

FL1: Mm.

Per: Jag gjorde ju ingenting för och dölja någonting, jag la den ju bara i.

FL1: Mm. Okej. Har du någonting mer?

FL2: Jag tänkte bara Per, när du säger att du håller i [redacted] hår, hur hårt håller du då?

Per: Ja, alltså det blir så, spekulationer (ohörbart).

FL2: Men är det så här liksom bara, håller det löst eller hårt?

Per: Nej, ja precis.

FL2: Hur hårt håller du?

Per: Löst alltså.

FL2: Det är löst.

Per: Ja.

HEMLIG

FL2: Mm. Och.

Per: (ohörbart).

FL2: Hur, hur, vad är [redacted] reaktion då?

Per: Jag kommer inte ihåg någonting.

FL2: Nej.

Per: Om jag har gjort det ens en gång.

FL2: Och hur många gånger uppskattar du att du har hållit i hennes hår?

Per: Spekulationer också, jag kan inte svara på det.

FL2: Har det lossnat något hår när du har gjort det, någon gång?

Per: Spekulationer också, jag har inget min, jag har inget minne av det.

FL2: Du har inget minne av det.

Per: Nej, jag har inte det tyvärr alltså.

FL2: Och när gör du det här senast?

Per: Inget minne heller.

FL2: Nej, tack.

Per: Tyvärr.

FL1: Vad vill du uppnå genom och hålla henne i håret då?

HEMLIG

Per: … Jag vet inte faktiskt.

FL1: Jag tänker, varför håller du henne i håret, varför vill du göra det?

Per: Ja, jag kanske, att jag tycker att hon inte lyssnar på vad jag säger eller nåt sånt, jag vet inte, om jag har gjort det.

FL1: Mm. Så du vill få någon reaktion från henne?

Per: Ja eller att hon fokuserar, ja, eller svarar på någon fråga eller någonting sånt.

FL1: Mm. … I, i ett tidigare förhör så, så sa du att du kan ha klappat henne på huvudet, en klapp på huvudet, du till och med visade för mig, det var jag som höll i det förhöret.

Per: Okej.

FL1: Och du visade för mig hur, att det förekom att du klappad henne på huvudet.

Per: Ja.

FL1: Kan du beskriva en sån klapp på huvudet för mig.

Per: Ja.

FL1: Kan du visa på dig själv?

Per: Ja, (ohörbart) väl så här.

FL1: Mm.

Per: Så.

FL1: Mm. Så, hur hårt gör du det?

HEMLIG

Per: Inte hårt.

FL1: Inte hårt?

Per: Nej.

FL1: Varför gör du det?

Per: Ja men det, det är väl också få någon slags uppmärksamhet, jag vet inte.

FL1: Mm. Kan du berätta om ett tillfälle när du har gjort det?

Per: Nej, faktiskt inte.

FL1: Nej.

Per: Nej, jag kan, jag kommer inte ihåg alltså.

FL1: Mm.

Per: (Ohörbart) några tillfällen eller någonting.

FL1: Mm. Du minns inget sånt tillfälle?

Per: Nej, kan inte.

FL1: Mm. Men du minns att du har gjort det?

Per: Kan ha gjort.

FL1: Kan ha gjort.

Per: Ja.

HEMLIG

FL1: Minns du eller minns du inte?

Per: Nej, jag, nej jag, jag minns inget speciellt tillfälle alltså.

FL1: Men du har ju ändå visat precis hur du brukar göra, så att uppenbarligen så har du ju.

Per: Bruk, hur jag brukar göra.

FL1: Nej, men.

Per: Ja.

FL1: Hur en klapp på huvudet kan se ut.

Per: Om det ens är det, det., ja, ja så skulle det väl se ut om det, om jag hade gjort det liksom.

FL1: Om du hade gjort det?

Per: Ja, jag har inget större minne av att jag har gjort någonting sånt där men jag kan ha gjort det också, om jag har varit upprörd eller någonting.

FL1: Ja.

Per: Men jag kommer inte, jag har inget, jag kan inte lägga något speciellt tillfälle på det eller någonting.

FL1: Nej.

Per: Alltså min grej var ju att jag vart högröstad och.

FL1: Mm, ja men du har sagt att du blir högröstad när ni inte är överens.

Per: Mm.

HEMLIG

FL1: Mm. Och du, och du har ju beskrivit att, att i dom här situationerna så har du tagit tag i [redacted], du har hållit henne i håret och nu vill jag veta vad en klapp på huvudet, hur en sådan har gått till.

Per: Mm, ja det, ja men jag, jag kommer inte ihåg nåt mer faktiskt än det där.

FL1: Nej.

Per: Att jag kanske skulle, att jag kan ha gjort det men jag (ohörbart) att hundraprocentigt att jag har gjort det heller.

FL1: Mm.

Per: Jag har ingen tidsrymd på det på nåt sätt liksom.

FL1: Nej. Har du en, kan du uppskatta hur ofta det brukade hända?

Per: Nej, nej inte ens det heller.

FL1: Nej. Och vad har [redacted] gjort när hon har fått en klapp på huvudet?

Per: Inget speciellt, hon har ju inte reagerat knappt någonting över det.

FL1: Nej.

Per: I så fall.

FL1: Men det minns du, att hon inte brukar reagera?

Per: Nej, alltså, men hon var ju en sån person liksom, eller va, jag ska inte, nej nu snurrar det i huvudet här.

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: Vad sa, vad var frågan där, jag kommer fan inte ihåg vad du fråga.

FL1: Nej men du, du, du minns ju inte att du har klappat på huvudet och (ohörbart) det kan ha hänt att du har klappat henne på huvudet och min fråga var, vad gjorde [redacted] när du klappade henne på huvudet och då sa du att hon inte reagerade något.

Per: Ja, nej jag har, ja precis.

FL1: Mm.

Per: Om jag klappa så ingen reaktion så där, det var ju inge, om jag hade klappat så var det ju inte med någon kraft eller någonting heller.

FL1: Mm. Men varför klappa du henne på huvudet?

Per: Ja men det var väl som jag sa tidigare där, om jag uppfatta att hon, ja inte lyssnade på vad jag sa liksom.

FL1: Mm. Och då klappa du henne på huvudet?

Per: Kan ha gjort.

FL1: Mm.

Per: Har inget minne av något specifikt tillfälle heller.

FL1: Nej.

Per: Jag har inte det. Vi älskar ju fan varandra liksom.

FL1: Mm.

Per: Nej, tyvärr alltså det, jag försöker hjälpa till så mycket jag kan men.

HEMLIG

FL1: Men [redacted] brukade inte reagera så mycket när du klappade henne på huvudet?

Per: Nej, nej. nej.

FL1: Nej.

Per: Nej.

FL1: Nej, eller?

Per: Om jag då har gjort det liksom men.

FL1: Så brukade hon inte reagera?

Per: Hon, hon hade ju hög, jäkligt hög smärttröskel [redacted], liksom det.

FL1: Hur vet du det? Att hon har hög smärttröskel.

Per: Ja, hon beklaga sig ju aldrig.

FL1: Mm.

Per: Så att det var därför jag reagerade när hon sa i veckan där innan att hon hade så jäkla ont i huvudet.

FL1: Mm.

Per: Och när hon säger det, då är det de liksom.

FL1: Mm. Du har också sagt att du har klappat henne på kinden och det var ju i samband med att vi har vittnen som har berättat om att dom har sett dig ge [redacted] örfilar. Och så sa du att, nej jag har inte gett henne någon örfil men jag har gett [redacted] en klapp på kinden och du

HEMLIG

visade för mig i senaste förhöret hur en sån klapp på kinden såg ut. Men kan du beskriva hur du klappat [redacted] på kinden.

Per: Ja, bara så.

FL1: Du har klappat henne?

Per: Ja, eller liksom, hallå.

FL1: Mm.

Per: Inte med nån kraft, ingenting sånt, om jag nu har gjort det, har jag inte heller nå minnesbilder av det.

FL1: Mm. Men visa på dig själv ett typiskt klapp på kinden.

Per: Hallå.

FL1: Mm.

Per: Vakna nu.

FL1: Så här många gånger i följd så där som du visar eller?

Per: Ja typ, typ, ja.

FL1: Ja.

Per: Skulle jag kunna tänka mig.

FL1: Kan du tänka dig?

Per: Ja, jag har inget minne av det heller.

HEMLIG

FL1: Men du visade ju precis hur klappen på kinden ser ut Per.

Per: Ja men jag, det var väl att, ja det gjorde jag, men, men, ja, men jag kommer inte ihåg någonting av det.

FL1: Nej.

Per: Alltså jag kan bara tänka mig vad jag skulle kunna ha gjort.

FL1: Mm. Så det du visar nu är inte en minnesbild?

Per: Nej, det är ingen riktigt minnesbild.

FL1: Utan det är vad du tror att du har gjort?

Per: Ja. Vad jag skulle kunnat gjort.

FL1: Mm. Men har du, ja eller nej, klappat [redacted] på kinden?

Per: Jag kan inte, jag har ingen minnesbild av det.

FL1: Men har du någon gång Per, i eran relation, klappat [redacted] på kinden, ja eller nej?

Per: Jag, jag, jag önskar att jag skulle kunna säga men jag kan inte för jag har ingen klar minnesbild av nåt enstaka tillfälle eller någonting.

FL1: Men det blir ju lite märkligt när du ändå visar.

Per: Ja.

FL1: Du har ju ändå...

Per: Ja, jag förstår men jag vet inte, jag kanske (ohörbart) liksom om det är så att ni hade nåt vittne som hade sett det, jag vet inte.

HEMLIG

FL1: Mm.

Per: Jag vet inte ens om vittnet har kunnat sett någonting.

FL1: Mm.

Per: Om det ens har hänt, jag vet faktiskt inte.

FL1: Nej. Så du kan inte svara varken ja eller nej på frågan om du har klappat [redacted] på kinden?

Per: Nej, alltså jag kan inte, jag kommer inte ihåg nåt specifikt tillfälle.

FL1: Nej, men.

Per: Men det kan ha hänt.

FL1: Det kan ha hänt?

Per: Ja. Jag kan inte ens komma längre närmre än så.

FL1: Nej, då går vi vidare.

Per: Faktiskt.

FL1: Yes. … Så, så mina följande frågor här då, hur många gånger du kan ha klappat [redacted] på kinden och berätta om ett tillfälle när du klappar [redacted] på kinden, det kan du alltså inte svara på då?

Per: Nej, det kan, jag kan inte, nej inte liksom specifikt någonting, det skull, det skulle kunna ha hänt att jag skulle kunna tänk mig att jag skulle kunna gjort det.

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: Ja, men jag har, jag har inga minnesbilder av nåt speciellt tillfälle eller någonting alltså.

FL1: Mm.

Per: Tyvärr.

FL1: Har det någon gång hänt att, att du har gjort alla dom här sakerna vid ett och samma tillfälle, alltså det vill säga, hålla i håret och ta tag i och klappa på huvudet, klappa på kinden, har det hänt någon gång att du har gjort det?

Per: Jag säger samma sak där alltså, jag har ingen specifikt minnesbild av det, det kan ha hänt men jag säger, jag har ingen minnesbild av det.

FL1: Det kan ha hänt men du har ingen minnesbild?

Per: Nej, jag har ingen.

FL1: Och du kan inte berätta om ett specifikt tillfälle?

Per: Nej, jag kan inte, ingen tidrymd eller någonting heller.

FL1: Mm, okej.

Per: Som sagt, jag brukar ju bli högröstad liksom, det är ju min stora.

FL1: Mm.

Per: Och sen tror folk att det är bara för att man är högrö, att det är den personen som har fel men det har ju inte varit så liksom.

FL1: Så du, du har ju sagt att du inte ser dig själv om en fysisk, våldsam person.

Per: Nej, absolut inte.

HEMLIG

FL1: Och då är min fråga, vad är fys, att vara fysiskt våldsamt för dig?

Per: Ja men det är väl liksom, slå med knuten näve, nåt sånt liksom.

FL1: Mm. Det är våld, fysisk våld?

Per: Ja.

FL1: En knytnäve på en person.

Per: Ja det tycker jag.

FL1: En örfil då, är det fysisk våld för dig?

Per: Ja, det kan väl va.

FL1: Det kan vara?

Per: Ja.

FL1: Är det ja eller ett nej, eller är det fysiskt våld?

Per: Ja det beror ju på, det beror ju på, det beror ju på kraften i det hela, om det är en klapp eller örfil liksom.

FL1: Mm. Men en sån, sån där klapp som du har visat här.

Per: Ja, det är inget våld.

FL1: Det är inget våld?

Per: Nej.

HEMLIG

FL1: Nej. Men om det är mot henne vilja då, är det våld då?

Per: Jag tycker, nej det enda som bestämmer det de är ju liksom hur mycket våld det är, alltså eller hur mycket kraft som ligger bakom.

FL1: Så en lättare örfil, det är inte våld för dig, fysisk våld för dig?

Per: Alltså det beror ju på, det beror ju i vilket sammanhang och allting sånt där alltså.

FL1: Mm. Men du har ju berättat att sammanhanget när dom här sak, när du gör som här sakerna, är ju när ni bråkar, när ni (ohörbart) diskussioner och du är högröstad.

Per: Mm.

FL1: Så ni är ju osams, så vi pratar om en sån situation nu. Om du ger [redacted] en klapp på kinden i den situationen.

Per: Mm.

FL1: Är det fysisk våld för dig, ja eller nej?

Per: Jag skulle inte säga, vakna till nu, att det är våld.

FL1: Men är det, är det så du gör, vakna till nu?

Per: Ja men typ, att jag skulle kunna tänka mig, att jag skulle vilja få henne uppmärksamhet, hallå.

FL1: Mm.

Per: Hör du vad jag säger.

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: För mig är inte det våld.

FL1: Och det är inte hårdare än det du visar du eller?

Per: Nej, nej.

FL1: Det har aldrig varit hårdare än så om du visar?

Per: Nej, nej.

FL1: Nej. Och klappen på huvudet då, är det fysiskt våld för dig?

Per: Nej, tycker jag inte heller.

FL1: I den här situationen som du har beskrivit.

Per: Nej, det beror också på mängden kraft eller någonting.

FL1: Mm.

Per: Det där är bara en väckarklocka liksom, hålla.

FL1: Kan du visa igen klappen på huvudet? Hur hårt det brukar vara.

Per: Men det, det är ju bara så här.

FL1: Många gånger så eller?

Per: Ja, typ. Vakna nu, hallå.

FL1: Mm. Och det är enligt dig inte fysiskt våld?

Per: Nej, jag tycker inte det är det.

HEMLIG

FL1: Mm. Och, och hålla i håret, är det fysiskt våld?

Per: Nej, det tycker jag inte, alltså det beror också på kraften, hur mycket kraft.

FL1: Så det är kraften som avgör om det är fysiskt våld eller inte?

Per: Ja, det tycker jag.

FL1: Mm. Att, att hålla fast i nån då, är det fysiskt våld för dig?

Per: … Alltså det är så svåra frågor, hålla fast, tänker du på [redacted] där när han skulle?

FL1: Nej, jag tänker bara rent så här generellt, om, om, att hålla fast någon mot ens vilja, är det våld, fysiskt våld för dig?

Per: Men och hålla i någon och bara, men hör du vad jag säger, det är inte våld för mig.

FL1: Det är inte våld för dig.

Per: Nej, det, det är inte någonting av det här jag gjort är nåt våld.

FL1: Nej. Att ta tag i någon.

Per: Ja.

FL1: Är det fysiskt våld för dig?

Per: Nej, det tycker jag, det beror ju på hur kraften är liksom.

FL1: Men så som du visade här på Johanna när du tog tag runt liksom nacken och så.

Per: Mm.

FL1: Är det fysiskt våld för dig?

HEMLIG

Per: Nej.

FL1: Nej. Så dom här tillfällen som, som vi har pratat om nu, det är inte fysiskt våld enligt din definition?

Per: Nej, nej, det tycker jag inte.

FL1: Nej.

Per: Tycker jag inte, det.

FL1: Mm.

Per: Det var ju som med [redacted] när jag liksom, när han skulle gå på bio och.

FL1: Men, men vi pratar nu om [redacted].

Per: Ja men det, ja precis, men.

FL1: Ja, vi pratar om [redacted]. Du, du har ju berättat om att du har gjort dom här sakerna på [redacted], klappat på kinden och på huvudet och hålla i håret och ta tag i och skaka om och så där. Vad, vad är det som får dig att stanna vid just det? Alltså du, du beskriver det ju som att det är lite lätt klapp på kinden, vad är det som gör att du inte i så fall, enligt dig, ger [redacted] en kraftigare klapp eller örfil?

Per: Ja men jag är ingen våldsam person.

FL1: Mm.

Per: Jag är liksom världens snällaste gubbe.

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: Det ligger inte i mig liksom, jag har inte rört barnen någon gång eller, skulle aldrig finnas i mig.

FL1: Så, så, så det är att du inte är en, du har liksom inte våldet i dig, du är inte en våldsam person, det är det som gör att det stannar vid just en klapp på kinden och ett klapp på huvudet?

Per: Ja.

FL1: Ja. Men hur, hur gör du liksom för och kontrollera så att det inte går överstyr, för att du har ju, vi har ju, vi har ju själv sett att du blir ju väldigt arg, när du blir arg. I, i ljudinspelningen så har vi ju ett tillfälle när du blir väldigt arg på [redacted].

Per: Ja, precis, men.

FL1: Hur gör du för att ha kontroll i en sån situation så att det inte går överstyr?

Per: Nej men jag förlitar mig på mig själv, jag har aldrig varit med om någon situation, varken på jobb eller på, ute på stan eller någonting.

FL1: Mm.

Per: Det, det, det ligger inte i mig liksom.

FL1: Mm.

Per: Jag kan inte svara på något annat sätt än det.

FL1: Mm. Så sammanfattningsvis, vi har ju gått igenom dom här begreppen, utöver det vi har pratat om, klapp på kinden och klapp på huvudet och ta tag i och så och hålla i håret. Har du på något annat sätt någon gång varit fysisk mot [redacted]?

Per: … Alltså jag, jag kommer inte ihåg några till, alltså det är under 38 år liksom, jag kommer inte ihåg.

HEMLIG

FL1: Mm.

Per: Utan det är liksom, nej, det, det är ju det här med höga röster liksom.

FL1: Mm.

Per: Det är ju det folk reagerar på.

FL1: Mm.

Per: Bara, bara för att man har en hög röst behöver ju inte heller betyda att man har fel. Jag har inte tyckt att jag har haft fel heller.

FL1: Nej men det är ju inte det vi pratar om, om du har rätt eller fel i det här.

Per: Nej.

FL1: Min fråga är ju, har du under eran relation varit fysisk våldsam mot [redacted]?

Per: Nej.

FL1: Nej.

Per: Nej.

FL1: Har du varit fysisk på något annat sätt, alltså varit, berörd henne på något sätt, mer på andra sätt än det som vi har pratat om här idag?

Per: Nej, jag har inget minne av det.

FL1: Nej.

Per: Nej, jag har inte det.

HEMLIG

FL1: Mm.

Per: Jag menar [redacted] om hon hade uppfatta mig som en skogstokig gubbe, hon hade väl lämna mig för länge sen, det var ju hon som tjänade pengarna och det var ju snarare tvärtom.

FL1: Ja. Du jag tänkte, bara lite korta frågor här.

Per: Mm.

FL1: Vi har ju vittnen, vi har ju grannar som har sett dig vara fysiskt våldsam. Du har ju sagt så här att, du har beskrivit för mig vad du har gjort på [redacted] och du bedömer eller din definition är att du inte har fysiskt våldsam.

Per: Mm.

FL1: Mm. Men vi har ju grannar som har sett dig vara just fysisk våldsam mot [redacted], vi har ju grannar som har sett dig slå [redacted].

Per: Nej.

FL1: Vad är din kommentar till det?

Per: Det stämmer inte.

FL1: Det stämmer inte.

Per: Nej.

FL1: Vi har ju grannar som har sett dig slå [redacted] med öppen hand, alltså ge henne en örfil flera gånger, vad är din kommentar till det?

Per: Ja, i så fall (ohörbart) klapptillfällena då.

HEMLIG

FL1: Ja, det är inte så dom har beskrivit, dom har inte beskrivit en klapp på kinden, utan dom har beskrivit en väldigt hård smäll på [redacted] med öppen hand.

Per: Men hur kan kom bedöma det, vad kan dom ha sett det ifrån? Hur, hur, dom måste ju, dom kan ju ha sett fel.

FL1: Men min fråga är, har du någon gång slagit [redacted] på det sättet som den här grannen beskriver?

Per: Ja, nej.

FL1: Inte?

Per: Nej.

FL1: Nej.

Per: I så fall, i så fall är det de som jag beskriver som en klapp.

FL1: Som en klapp.

Per: Ja.

FL1: Mm. Har du någon gång tagit ett nacksving på [redacted] i vardagsrummet så att hon for ner på golvet?

Per: Nej, jag har inget av det faktiskt.

FL1: Du har inget minne av det men då kan det ha hänt eller?

Per: Nej, det tror jag inte.

FL1: Du tror inte?

HEMLIG

Per: Nej, eller om jag inte har tagit tag i henne då, om det uppfattas som då.

FL1: Mm.

Per: Jag vet inte.

FL1: Men, så du kan ha tagit ett nacksving på [redacted] i vardagsrummet så att hon for ner på?

Per: Ja eller nacksving eller det var ju som jag visade på Johanna där, kanske tog tag i, tog tag i henne.

FL1: Men har du någon gång gjort så som du visade, som du visade på Johanna där, har du gjort så, så att, och fört ner [redacted] på golvet?

Per: Nej, det, jag har inget minne av det.

FL1: Nej. Har du någon gång dragit i [redacted] hår så att hårtussar lossnat från hennes huvud?

Per: Nej, inte förutom när jag har klippt henne.

FL1: Nej. Har du någon gång slagit [redacted] inne i er bostad så att hon faller ner på golvet och sen fortsätter du sparka på henne?

Per: Nej.

Tyst cirka 11 sekunder

Per: Alltså det, det målas ju, det får mig och få en bild som inte alls stämmer liksom.

FL1: Nej men det här är bara frågor.

Per: Ja.

FL1: Vi försöker ju utreda hur det ligger till.

HEMLIG

Per: Ja, precis.

FL1: Mm. Och du, du svarar ju.

Per: Men det är så tråkiga frågor du kommer med, det.

FL1: Ja men det är för att vi behöver få klarhet i vad det är som har hänt.

Per: Mm, jo jag förstår.

FL1: Mm.

Per: Men jag ser mig inte alls, det är inte min bild av mig själv liksom.

FL1: Nej. Jag tänkte gå vidare.

FL2: Mm.

FL1: Har du någonting annat?

FL2: Nej.

FL1: Nej. … Har du varit svartsjuk Per, i din och [redacted] relation?

Per: Nej, det tycker jag inte, nej.

FL1: Har [redacted] varit svartsjuk i eran relation?

Per: Nej, nej, jag har varit trogen i 38 år, trott eller ej.

FL1: Mm. Har [redacted] varit det, så vitt du vet?

Per: Jag tror det.

HEMLIG

FL1: Mm. Så du har inte varit svartsjuk?

Per: Nej.

FL1: Nej. Har du på något sätt känt att du har velat kontrollera [redacted]?

Per: Nej.

FL1: Nej.

Per: Nej, alltså jag, snarare tvärtom skulle jag säga, det är jag som uppmanar henne och ringa till mamma [redacted] eller.

FL1: Mm. När hon är iväg på, på sina vänner eller med sina kollegor, hur, hur känner du för dom situationerna?

Per: Helt okej för mig, helt okej.

FL1: Mm.

Per: Mitt råd till henne brukar vara, drick inte för mycket.

FL1: Nej.

Per: För då händer det grejer för henne.

FL1: Mm.

Per: På jobbet (ohörbart).

FL1: Så när hon har fått um, när hon har umgåtts med sina vänner, kollegor och så vidare, så har det varit på hennes villkor menar du, alltså att hon har fått vara med sina vänner?

HEMLIG

Per: Ja, självklart.

FL1: Mm.

Per: Självklart, alltså vi har ju sommarstuga, hennes mamma bor ju ganska nära våran sommarstuga.

FL1: Mm.

Per: Hon är ju mycket där uppe (ohörbart), försöker ju aldrig hindra henne eller någonting, utan snarare bjuder ner [redacted] på och grilla och (ohörbart).

FL1: Men vi pratar hennes vänner du då och kollegor.

Per: Vänner.

FL1: När hon är, när hon är ute och kanske ska ta ett glas vin med vänner och så där.

Per: Ja, precis, men hon gjorde ju inte det så mycket men.

FL1: Nej men vid dom tillfällena hon gjorde det.

Per: Ja, inte det minsta orolig.

FL1: Nej.

Per: För dom sista åren så drack hon ju ingenting på jobbet heller, hon förstod att hon klarar ju inte av det.

FL1: Nej. Nej, nej, för vi har ju i utredning liksom stött på här, att, att du har ringt [redacted] konstant när hon är iväg med sina vänner.

Per: Nej.

HEMLIG

FL1: Utredning visar det och vittnen bekräftar det.

Per: Nej, vad, när skulle det ha varit?

FL1: Ja men det är olika tillfällen, jag har inte några exakta datum med mig här i förhöret men, men vi, men vi har uppgifter på att när [redacted] var iväg med sina vänner eller kollegor så, så ringde du konstant, det var massor med samtal.

Per: Nej, det, i så fall måste det ha varit för 20 år sedan. *(skrattar)*

FL1: Men om vi pratar 20 år sedan då, var det så då, att du ringde henne konstant när hon var med sina vänner?

Per: Nej, men alltså hon drack, hon hade ju problem med alkoholen och när hon drack mycket så hände det ju massa konstiga grejer för henne med jobbet.

FL1: Mm.

Per: Som var menligt för henne också, det var ju inte bra för henne.

FL1: Nej.

Per: Liksom, hon gjorde ju bort sig. Så, men jag, det kan ha varit någon gång jag, att det var nån av dom, men det måste varit hur länge som helst, hon drack, hon gjorde ju bort sig efter det så drack hon ju inget mer.

FL1: Mm.

Per: Behövde jag inte, det var ju bara för och rädda upp hennes eget jobb.

FL1: Men, men brukade du ringa henne många gånger när hon var ute med sina vänner?

Per: Nej, nej.

HEMLIG

FL1: Men, men utredningen visar ju det, att du gjorde det.

Per: Men i så, i så fall var det för 25, 30 år sedan.

FL1: Ja. Men inte i senare tid?

Per: Nej.

FL1: Då har du inte ringt henne massor med gånger när hon var iväg på egna saker med sina vänner?

Per: Nej, nej, om inte hon har ringt upp mig.

FL1: Nej, det här är ju att du har ringt henne många gånger.

Per: Nej, nej, det, nej, det stämmer fan inte.

FL1: Men det, det vis, utredningen visar ju det.

Per: Men i så fall måste jag få veta vem som har sagt det och när det skulle ha varit.

FL1: Spelar det, spelar det någon roll?

Per: Ja, för det stämmer inte, då kan jag ju bemöta det.

FL1: Ja.

Per: Det finns inte en chans att det är så.

FL1: Mm.

Per: Inte en mössa.

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: Utan snarare tvärtom med, [redacted] var ju uppe hos [redacted] här nu i, ja men det var väl i början av mars tror jag för hon har ju vart, haft en hjärtinfarkt.

FL1: Mm.

Per: Ja det var ju [redacted] som ville komma hem tidigare än, än var det var planerat.

FL1: Mm.

Per: Det var ju inte jag som höll på och ringde till, det var ju hon som ville komma hem.

FL1: Mm. Nej, vi har ju ett vittne, Helena Ahlström.

Per: O herregud, det måste ju vara 25, 30 år sedan, minst.

FL1: Mm.

Per: Då var ju [redacted] en annan person, då drack hon ju, hon gjorde ju bort sig på jobbet också när hon drack.

FL1: Mm. Men, men Helena har ju berättat att när [redacted] och hon umgicks, så ringde du flera gånger under kvällen och vrålade i luren så att det hördes genom luren.

Per: Ja men det är så länge sen så jag kommer inte ens ihåg det. Det, ni har ju grävt fram någonting som är, Helena Ahlstrand, [redacted] hade ju inte nån kontakt med henne över huvud taget knappt tror jag.

FL1: Jo då, dom var goda vänner. Och även med dig, du var också med många tillfällen.

Per: Jo men det, jag kommer ju knappt ihåg vem hon är, det är ju 30 år sedan, herregud.

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: Och det gjorde jag, om jag gjorde det så gjorde jag det bara för att [redacted] skulle vara rädd om jobbet sitt.

FL1: Mm. Men vid det här tillfället när hon umgicks med Helena, då, då brukade du ringa då alltså?

Per: Alltså, jag kan inte.

FL1: Så det stämmer?

Per: Jag kan inte ens prata om det för jag, det är så länge sen så jag kommer fan, jag kommer knappt ihåg vem Helena är.

FL1: Mm.

Per: Och [redacted] kan inte ha träffat Helena på, i person på, 15 år, 20 år.

FL1: Mm.

Per: Hon jobbar ju inte på LF längre, Helena, hon gjorde ju det förut ju.

FL1: Mm. Men bara så att jag, så att jag förstår, stämmer det alltså att du ringde många gånger, oavsett vad du lämnar för förklaring till varför du ringde men stämmer det att du ringde många gånger?

Per: Ja men jag tycker det helt inaktuellt alltså. Det är ju så många år sen så det finns ju inte.

FL1: Mm.

Per: Fråga istället barnen om dom tyckte att jag, tyckte att jag höll henne fast någonstans eller [redacted] eller (ohörbart) eller nån av dom, mina föräldrar.

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: Fan jag har väl aldrig gjort, jag är snarare tvärtom liksom.

FL1: Nej, men vad jag försöker komma fram till är att, i utredning har visat att du har varit ganska kontrollerande mot [redacted], du har hämtat upp henne tidigt och hon har inte fått vara ute på samma, på hennes villkor alltid ute med sina vänner och när hon har varit ute så har du ringt väldigt mycket.

Per: Nej, det stämmer.

FL1: Det stämmer inte.

Per: Nej.

FL1: Okej.

Per: Utan vad som, hon har, hon har, det hon har följt med på, på jobbet, då har hon ju inte druckit och då har hon velat komma hem så jag har varit schysst och kommit och hämta henne.

FL1: Mm.

Per: Jag har inte ringt, ska du komma, ska du komma, det är jag som har åkt och hämta henne i Vällingby med bilen eller någonting.

FL1: Mm.

Per: Det är ju, fan det är ju jag som har försökt få henne och börja motionera, när hon, när hon åt Antabus.

FL1: Mm.

Per: Och, och inte kunde dricka så mycket, det (ohörbart) bilder på Facebook, då, har ju aldrig varit så lugnt i familjen med motion och, jag försökte få allt det där bra, med motionen.

HEMLIG

FL1: Men nu, nu pratar vi om det här med, med, med att ringa konstant när hon var ute med sina vänner.

Per: Ja men det, alltså det är så länge, det är 30 år sen om jag har gjort det och.

FL1: Ja, men då noterar vi det, att det var många år sedan.

Per: Ja.

FL1: Ja, vi noterar det i förhöret, att det var många år sedan och, och en snabb fråga då, har det hänt någon gång i närtid att du har ringt konstant när hon har varit ute med sina vänner?

Per: Nej.

FL1: Nej, okej, då går vi vidare.

Per: Alltså det är otroligt egentligen, jag blir imponerad av vad ni hittar för grejer liksom.

FL1: Mm.

Per: Det är ju fantastiskt, jag är ju 61 år liksom.

FL1: Som du vet så har vi ju fått ut information från både din telefon och [redacted] telefon.

Per: Mm.

FL1: Och vi har ju fått ut en massa sms också som ni skrev med varandra.

Per: Mm.

FL1: Och vi reagerar ju på, på språket även i sms:en mellan er. Det finns ju många vanliga sms, om vardagliga saker också, mm. Men, men det finns ju, det vi reagerar på är ju språket hur du, hur du kallar [redacted] i sms:en.

HEMLIG

Per: Alltså nu, när du säger så där, alltså jag, du måste ju ha hittat några enstaka sms. För 99 procent av alla våra sms var ju, hjärtan och puss och kram och allting, alltså inte puss och kram men mycket hjärtan.

FL1: Mm.

Per: Och det var ju samma liksom, var jag ute på landet, [redacted] bara, god morgon, var först och skicka sms, god natt, hon var väl, hon var ju aldrig nykter någon gång då.

FL1: Men det finns ju många såna sms också.

Per: Ja, det måste, det måste ju finnas 9 av 10 alltså.

FL1: Jag, jag, vi har alla (ohörbart) och vi har statistiken och vi kan räkna ut procentsats också.

Per: Ja.

FL1: Så att, så att det, det kan vi göra.

Per: Jo men jag, jag reagerar för liksom det.

FL1: Men vi reagerar också på, börjar du nyktra till hora, då sms:ar (ohörbart) din jävla Antabus hora, blev du ledsen att jag inte dog din elaka hora, det där är ju ingenting mot vad du har gjort genom åren hora, du har ju slagit sönder halva huset, ska du ha kuk elaka hora, haha jävla hora men så jävla sant om jag lyckas gömma vinet kommer det här bli en jävla trevlig kväll. Alltså det här är ju bara några nu.

Per: Ja, kan du läsa några av dom fina istället då.

FL1: Men dom finns, dom finns, jag tänker, jag säger, jag är tydlig med att det finns jättemånga vardagliga och fina sms också.

Per: Ja, precis.

HEMLIG

FL1: Men det finns väldigt mycket sms av, av den här karaktären också.

Per: Men det måste ju vara raderat också, är det inte raderade sms (ohörbart)?

FL2: Spelar det någon roll?

FL1: Det spelar.

Per: Nej men det, (ohörbart) säger någonting i, i, men det var ju, hon drack ju mycket, det var ju Antabus, det var ju (ohörbart), sen.

FL1: Tror du jag behöver din spetälska kropp för och komma jävla idiot.

Per: Har jag skrivit det?

FL1: Ja. Det är väl bara och komma upp och börja suga idiot, idiot, när du kommer hem ska jag visa dig vår konversation idiot.

Per: Nej men vad har [redacted] skrivit då?

FL1: Ska du ha kuk i elaka, ah det gör jag elaka människa sms: a inget mer, så när du kommer hem idag med tre liter vin och kör sönder mig, elaka kärring, när det räcker för mig, en liter till dig elaka människa.

Per: Ja, det, hårdrar man det så var det ju att hon drack ju jäkligt mycket.

FL1: Mm.

Per: Och att jag var desperat.

FL1: Ska du ha kuk din elaka alkoholist.

HEMLIG

Per: Ja, det jag skäms över dom där orden och har säkert raderat dom och ångrat dom dagen efter men det kan man läsa ut i dom så ligger det ju mycket i det.

FL1: Mm.

Per: Sanning.

FL1: Mm.

Per: Gömma vin. Vad var det mer.

FL1: Tycker du att det är okej att, att skriva så här till en annan människa?

Per: Det tycker jag inte och jag står ju, jag har ju säkert raderat det för att jag inte står för det men det blir ju en desperation också och leva med en människa som, nej alltså det är så tråkigt det här för vi pratar ju bara om det som är dåligt liksom.

FL1: Ja, men det blir, det blir ju så, du sitter ju misstänkt för mord, du sitter misstänkt för grov våldtäkt.

Per: Ja.

FL1: Vi måste reda ut hur eran relation har varit.

Per: Jo, jo jag förstår.

FL1: Ja.

Per: Men.

FL1: Du har haft 10 förhör på dig och vi har fått en bild av hur du, hur du menar att du är också.

Per: Mm.

HEMLIG

FL1: Ja. Nu, i det här förhöret så är fokus på att vi har fortfarande frågetecken.

Per: Mm.

FL1: Och när man då tittar i en telefon och läser sms och ser den här typen av språk gentemot en annan människa, så reagerar vi.

Per: Ja.

FL1: Och vill reda ut det.

Per: Vad skrev inte [redacted] då?

FL1: Vad sa du?

Per: Vad skrev inte [redacted] då? [redacted] vad skrev hon då.

FL1: Nu har inte jag hennes smskonversation med mig här men hennes sms finns ju också med i utredningen.

Per: Mm.

FL1: Men det är inte ens i närheten av det här.

Per: Ja, det, det, som jag säger alltså det.

FL1: Men varför använder du såna ord mot [redacted]?

Per: Ja men det är väl att man är desperat.

FL1: Vad vill du uppnå med och prata så och skriva så till henne?

Per: Får jag titta vad jag har skrivit då, kan jag.

HEMLIG

FL1: Nej men det, det, alltså, nu läste jag upp här, vi har bara tagit ut.

Per: Ta en i taget i så fall så jag kan.

FL1: Det kommer finnas med i utredningen, allting.

Per: Ja.

FL1: I och med att vi hänvisar till det men det är, det är ganska mycket. Och min fråga är egentligen bara liksom, vad, varför?

Per: Ja men alltså det, ja som sagt, jag måste nästan gå in på en, en efter varenda en, ja att hon, att hon har käkat Antabus, det har hon ju gjort.

FL1: Men då är det okej och kalla henne för Antabus hora då eller?

Per: Ja men det, ja men jag kommer inte ihåg i vilket sammanhang eller någonting, det där är, det.

FL1: Men oavsett sammanhang, tycker du att det är okej att använda såna ord till en annan människa?

Per: Nej men alla kan väl bli upprörda och arga liksom.

FL1: Absolut. Jag blir också arg och upprörd ibland.

Per: Mm.

FL1: Men jag skriver inte såna saker till min man. Vad är det som får dig och skriva såna här saker till [redacted]?

Per: Jag kan inte svara på det om jag inte kan få, om du läser upp en i taget.

HEMLIG

FL1: Jag tänker inte sitta och läsa upp alla nu.

Per: Nej.

FL1: Nej.

Per: Men om du tar nån då kan jag försöka, om jag kan försöka komma ihåg någonting.

FL2: Men det, det är inte egentligen det de handlar om Per.

Per: Nej.

FL2: Alltså det, det spelar ingen roll, du har ju hört vad min kollega säger här, det är inget som du, liksom vi undrar varför du använder såna ord.

Per: Ja men det är väl att jag är upprörd liksom.

FL2: Ja.

FL1: Mm.

FL2: Vart går din gräns, hur, hur långt skulle du gå?

Per: Ja men alltså det.

FL2: Vart går din gräns och sägas menar jag? (ohörbart) kalla någon som man lever tillsammans med, levt tillsammans med i 38 år.

Per: Ja men alltså det är ju, vårat förhållande har ju varit lite så där, liksom det har ju varit normalt för oss nästan.

FL2: Det har varit normalt för dig.

Per: Ja och [redacted] också har det varit, hon (ohörbart) elak som fasen och allting.

HEMLIG

FL1: Det är väl klart att det blir normalt för [redacted], för hon får ju höra såna här saker jätteofta.

Per: Det är inte ofta.

FL1: Det är ofta Per.

Per: Nej. Jag håller inte med om det, det, jag tycker det hela tiden är liksom, om hon, vad heter det, om allting flyter på som det ska liksom, det är ju mycket hjärtan och allting hela tiden.

FL1: Det är det också och det kommer också framgå i utredningen.

Per: Ja.

FL1: Att det är såna sms också.

Per: Mm.

FL1: Men sen är väldigt många, din jävla subba, hora, Antabus hora, det är hora i alla möjliga former.

Per: Ja men jag kanske har skrivit det där i, vid ett tillfälle eller någonting.

FL1: Nej, det är inte ett tillfälle, det är många tillfällen.

Per: Ja eller vid flera tillfä, några.

FL1: Massor med tillfällen Per.

Per: Ja men det, det är ju inte att jag systematiskt på något sätt, så var det ju inte. Alltså, jag ser vad vi försöker få (ohörbart) liksom en bild av att, det, det stämmer inte.

HEMLIG

FL2: Vad är det som inte stämmer?

Per: Att jag men, eller att jag, ja vad ska jag säga, att jag menade dom här, om jag har skrivit någonting i, ja men jag tycker (ohörbart) mycket (ohörbart) rätt också, jag kommer inte ihåg vad du ska allting nu heller men vin och, ja, jag var trött på hennes drickande liksom.

FL1: Mm.

Per: Jag var desperat.

FL1: Mm.

Per: Jag försökte hjälpa henne så mycket jag kunde liksom med allting.

FL1: Mm.

Per: Och jag menar.

FL1: Det här var ju varenda helg. Grannar har ju vittnat om att, dom hörde ju dig, arg och aggressiv skrika ut din jävla subba, hora, kom hit och lägg dig, jag vill knulla, jag hatar dig din satans fitta, din jävla hora, ditt jävla äckel, alltså det här var ju ord som var vanligt förekommande, både i skrift men också som grannar hörde dig skrika på [redacted], det hördes ju ut i området.

Per: Nej, fan det kan inte vara möjligt alltså.

FL1: Det är möjligt. Vi har hållit förhör med dom här grannarna, dom har berättat hur dom har hört, dom har berättat vad dom har hört, dom har berättat att dom har hört dig skrika, arg, aggressiv, oftast på helgerna. Dom hörd, dom har inte vittnat om att dom har hört [redacted] skrika såna här saker, dom har vittnat om att dom har hört dig skrika såna här saker.

Per: Ja men alltså, det säger jag också hela tiden att, det har ju varit min stora nemesis också att jag, att jag blir högröstad, jag reagerar på grejer som jag inte gillar.

HEMLIG

FL1: Mm.

Per: (ohörbart) och då höjer jag rösten.

FL1: Mm. Men det är en sak och höja rösten.

Per: Mm.

FL1: Men det är en annan sak och säga såna här saker till en annan människa.

Per: Ja men det, det, alltså det är ju en väckarklocka liksom, för mig är det nästan bara desperation liksom.

FL1: Mm. Är det då du ger henne en klapp på kinden?

Per: Ja det kan det mycket väl vara.

FL1: Mm. Och en klapp på huvudet eller?

Per: Ja, typ.

FL1: Ja.

Per: Ja.

FL1: Mm.

Per: Alltså glöm inte bort liksom att, jag menar jag fyllde 60, [redacted] köpte hur mycket rosor som helst, [redacted].

FL1: Ja men nu pratar vi ju om det här.

Per: Jo men du vet, men jag måste också få komma in.

HEMLIG

FL1: Du har det Per, vi har hört det där i 10 förhör nu.

Per: Ja men jag känner, jag men jag känner nu att, att det, att det blir en bild av mig som inte stämmer liksom.

FL1: Men vi har den andra bilden också.

Per: Ja men jag menar, [redacted] bild, jag menar...

FL1: Men vi har fått din bild också, du har ju i 10 förhör berättat din bild.

Per: Ja men det är också [redacted], hur hon, hon hade ju kunnat lämna när som helst, istället köper hon hur mycket röda rosor som helst och allting.

FL1: I såna här situationer.

Per: Kan jag ta lite mer vatten bara?

FL1: Absolut, en fråga, bara en sista fråga innan.

Per: Mm.

FL1: I såna här sista, i såna här situationer när du och [redacted] bråkar eller är överens eller så, och du blir högröstad och skriker såna här saker.

Per: Mm.

FL1: Och eventuellt ger henne en klapp på kinden eller en klapp på huvudet, hur slutar såna situationer?

Per: Det slut.

FL1: Hur slutar dom?

HEMLIG

Per: Ja det, det slutar väl att det lugnar ner sig bara.

FL1: Och hur lugnar det ner sig, hur, liksom rundar ni av?

Per: Ja, jag vet inte, en går upp och lägger sig eller någonting sånt.

FL1: Mm.

Per: Alltså när du säger så där många, varenda helg, alltså det kan ju inte, jag har inget minne över det, över, över huvud taget. Liksom vad det var mot slutet, jag försökte rädda [redacted], hon drack ju så mycket liksom, så att det var ju på väg överstyr (ohörbart), jag försöker göra allt för och rädda henne, det var ju jag som försökte rädda det, jag prata ju med andra människor om det.

FL1: Mm.

Per: Men det var ju ingen som reagerade ju. (ohörbart) [redacted], dom där jularna vi hade, då var vi ju 20 personer, alla måste ju ha sett hur [redacted].

FL1: Du har berättat om jularna Per.

Per: Ja men alltså varför var det ingen som reagera på [redacted] drickande då.

FL2: Ska vi (ohörbart)?

Per: Och jag, det var väl aldrig något bråk på julen, vi hade ju varenda jul.

FL1: Per, per.

Per: Ja.

FL1: Nu svävar du iväg lite, du har berättat om dom här situationerna.

Per: Jo men jag känner att jag tappar mig själv liksom.

HEMLIG

FL1: Ja.

Per: Jag måste få, få.

FL1: Jag förstår det och jag förstår att det är jobbigt och prata om dom här sakerna.

Per: Mm.

FL1: Men du har fått prata om dom här andra sakerna också, i 10 förhör.

Per: Ja.

FL1: Det här förhöret behöver vi fokusera på andra saker. Vi tar en liten paus och så får du lite vatten.

Per: Ja.

FL1: Låter det som en bra ide.

Per: Jajamän.

FL1: Mm. 11:46 pausar vi förhöret.

FL1: Då fortsätter vi förhör med Per Forsberg samma närvarandra som tidigare, klockan är 13:05. Ska vi se vart jag var. Juste, vi pratade innan lunch här om språkbruk.

Per: Ja precis.

FL1: Det gjorde vi. Språket som vi har sett att du använt mot [redacted] i, i sms med henne, till henne och vad grannar har hört dig använda för språk.

HEMLIG

Per: Mm, ja precis.

FL1: I era gräl då. Och vi kommer att spela upp lite inspelningar nu så vi kommer alldeles strax här att vända skärmen litegrann.

FL2: Den här är ju med ljud första.

FL1: Den första är inte med video.

FL2: Ja.

FL1: Utan det är bara ljud.

FL2: Mm.

FL1: Så att det är bara att lyssna på den. Det är en inspelning där, där du är arg på [redacted] av någon anledning.

FL2: Mm.

FL1: Så att vi sätter väl igång den nu då.

Visar filmklipp.

FL1: Kan vi få så, så.

Per: Jag hör inte så bra faktiskt.

FL1: Hör du inte? Om du pausar en gång.

FL2: Mm.

FL1: Så vill jag bara dubbelkolla vart kommer, vart är högtalaren? Är den i datorn eller?

HEMLIG

FL2: Ja det verkar så.

FL1: Ska vi se om vi kan ändra.

FL2: (Ohörbart) högtalaren.

FL1: Det är den som (ohörbart).

FL2: Ja.

FL1: Ja, det är på högsta volym. Jag vet inte, hör du bättre om du sitter här?

Per: Kanske.

FL1: Mm. Annars får vi avbryta så bara springer vi upp och hämtar en annan dator i värsta fall.

Per: Ska jag pröva gå runt eller?

FL1: Ja, det kan du göra. Du kan ta min stol här.

Visar filmklipp

FL2: Nu hörs det faktiskt bättre.

Per: Nu hörs det lite bättre.

FL2: Ja nu är det närmre.

FL1: Mm.

Per: Gumman (ohörbart). Hur tänker man. Är det klart?

FL1: Nej det är det inte.

HEMLIG

Per: (Ohörbart) och otacksam. Är det inte slut någon gång? (Ohörbart).

FL1: Mm.

Per: (Ohörbart). Tycker jag låter (ohörbart) nykter. Räcker det inte snart?

FL1: Vi är halvvägs ungefär och den ska spelas upp ändå i förhör så att vi tar det nu.

Per: Jag försöker bara vara så elak jag kan här. Där hörde inte jag vad jag sa.

FL2: För du, [redacted] och [redacted] vet inte var ni ska ta vägen av all din skönhet.
Per: Sa jag det?

FL2: Mm.

Per: (Ohörbart).

FL1: Så, det var den första ljudinspelningen.

Per: Mm.

FL1: Dom andra är inte lika långa men vad tänker du Per när du hör det här?

Per: Nej jag tänker att det som vanligt, det är några år sen garanterat. Ingenting som inte kommit fram som vi har redan pratat om.

FL1: Mm.

Per: Att jag blir högröstad.

FL1: Mm.

Per: Jag försöker vara grov i munnen.

HEMLIG

FL1: Mm.

Per: Det jag hörde, vissa grejer kommer jag ihåg att jag tyckt.

FL1: Mm, mm.

Per: Inte allting men jag försöker ju vara så elak som jag kan vara.

FL1: Mm.

Per: På vissa sätt hör jag ju.

FL1: Varför är du det då? Varför vill du vara så elak mot henne?

Per: Nej men jag vet inte vad som har försiggått det där, jag vet inte, har hon spelat in det med misstag eller har hon gjort det med flit, hon säger ju ingenting själv, det är ju nästan som det har känts som att hon brotts provocerar en för hon svarar ju ingenting heller.

FL1: Nej men det är ju ditt ansvar ju vad du säger. Hon kan ju inte ansvara för vad du säger.

Per: Nej men precis som att hon ville att jag skulle (ohörbart) på henne liksom.
FL1: Ja det gjorde du ju ändå utan vetskap om att hon spelar in.

Per: Ja men hon, ja, ja precis jag visste ju ingenting.

FL1: Nej.

Per: Men hon gjorde ju ingenting för att blidka liksom.

FL1: Men det är ju inte hennes ansvar att göra det. Det är ju du som ansvarar för vad du säger.

Per: Ja men hon gjorde ju ingenting för att argumentera för att jag skulle tycka något annat heller. Hon försökte ju inte försvara sig på något sätt.

HEMLIG

FL1: Nej.

Per: Att hon var lat eller att hon var otacksam och.

FL1: Mm, mm.

Per: Och vissa av dom där grejerna står jag för än idag.

FL1: Mm.

Per: Som hennes personlighet.

FL1: Hur tror du att en människa som får höra såna här saker och det här är ju inte den enda inspelningen.

Per: Nej.

FL1: Det finns ju fler inspelningar.

Per: Nej precis.

FL1: Och vi har ju grannar som har vittnat om att såhär, såhär låter ni, såhär låter du.

Per: Ja precis.

FL1: Mot [redacted].

Per: Ja.

FL1: År efter år. Hur, hur, vad tror du att vi.

Per: År efter år.

HEMLIG

FL1: Ja, det är, det har ju vi vittnesuppgifter på. Men hur tror du att människa mår som får höra såna här saker ofta från dig?

Per: Nej men alltså vårat förhållande var sådär och nästa, dagen efter var det precis som ingenting hade hänt.

FL1: Så en sån här sekvens på 15 minuter.

Per: Mm.

FL1: Där du kränker henne och är elak mot henne det var normalt.

Per: Ja vårat förhållande var lite så sen det var ju något vittnesmål (ohörbart) sen nästa dag var allting normalt, det var ju som ingenting.

FL1: Mm.

Per: Och det var så.

FL1: Men för att det var som vanligt nästa dag gör det, det här okej då?

Per: Nej men det, alltså jag vet ju inte vad som har försiggått det här.

FL1: Men oavsett vad som har försiggått.

Per: Ja.

FL1: Är det fortfarande okej att prata på det här viset till någon?

Per: Ja bitvis tycker jag inte att det var så farligt.

FL1: Nej.

HEMLIG

Per: Tycker jag absolut inte och sen var det väl någonting som att jag var upprörd och arg liksom att jag ville såra henne.

FL1: Mm, men.

Per: Få en reaktion liksom.

FL1: Mm. Så du blir såhär när du blir arg.

Per: Ja jag kan bli, jag har ju aldrig stuckit under stolen med det at jag blir högröstad.

FL1: Nej, mm.

Per: Och det är fula ord och.

FL1: Mm. Hur tror du att andra människor reagerar liksom på sånt, på sånt här?

Per: Jo men det är klart att dom kanske reagerar på det men vad det egentligen är det är ju liksom hur [redacted] tar det. Jag menar hon hade, hon har ju haft alla chanser att lämna mig men hon vet ju att jag är bra person liksom, jättebra med barnen, med huset.

FL1: Mm.

Per: Och sommarstugor och.

FL1: Ja.

Per: Så att jag tycker inte att det är något.

FL1: Okej, så att om vi sammanfattar så såhär, såhär blir du när du blir arg.

Per: Ja.

FL1: Du, du blir elak mot [redacted].

HEMLIG

Per: Ja men oftast har det ju byggts upp liksom.

FL1: Mm.

Per: Det kanske har byggts upp med några saker.

FL1: Mm.

Per: Och sen tillslut så då blir det ju den här (ohörbart) liksom.

FL1: Mm. Och det här är ett okej beteende anser du att vara och säga såna här saker till en annan människa.

Per: Ja alltså jag tror att, ja jag tror att [redacted] tyckte att det var okej också.

FL1: Mm. Varför tror du att hon spelade in det här?

Per: Jag vet inte om hon gjorde det med flit eller av misstag det har jag ingen aning om.

FL1: Nej.

Per: Det får ju stå för henne, hon har ju raderat det säkerligen att hon inte, allting man raderar står man, vill man ju inte.

FL1: Varför tror du att hon har raderat det här?

Per: Nej jag vet inte vad hon har gjort.

FL1: Nej.

Per: Jag har ingen aning om det.

FL1: Nej.

HEMLIG

Per: Så jag vet inte.

FL1: Mm.

Per: Men det, det är ju precis som vi har kommit fram till allihopa liksom.

FL1: Mm.

Per: Att så var det.

FL1: Men vi börjar ju få en bild av att det här är ju inte några engångsföreteelser Per. Det här är ju, du pratar ju såhär med [redacted] ganska ofta.

Per: När, som jag säger om, om det har varit någonting och så kanske jag säger till henne men det upprepas med vin eller vad det kan vara.

FL1: Mm.

Per: Att jag tycker att hon är otacksam. Hon kanske är otacksam mot mina föräldrar och allting.

FL1: Mm.

Per: Och sen blir, blir det en urladdning.

FL1: Mm.

Per: Och sen är det lugnt.

FL1: Mm, okej. Bra, vi lämnar det så då.

Per: Ja, jag tycker inte det är några.

HEMLIG

FL1: Är du, är du såhär mot andra människor?

Per: Nej.

FL1: Pratar du såhär med andra människor?

Per: Nej, nej det gör jag inte och det, det gör jag inte.

FL1: Är det bara mot [redacted] som du pratar såhär?

Per: Ja, ja men precis, ja. Det, jag vet inte, det.

FL1: Har du blivit såhär arg på andra människor också?

Per: Nej. Ja men jag, alltså jag, alltså jag blir ju arg, jag tycker inte jag blir arg rättmätigt också alltså i sak liksom.

FL1: Alltså du blir befogat arg liksom om jag förstår dig rätt.

Per: Ja, jag tycker det.

FL1: Ja, ja.

Per: Jag tycker det som jag ser att du fattar. Man, jag kunde ju valt lite mjukare finare ord absolut.

FL1: Mm.

Per: Som jag säger att du fattar ingenting liksom.

FL1: Mm.

Per: Och det, jag menar så var det ju. [redacted] förstod inte hur ett hus fungerar, hur en toalett funkar, hur det funkar när du trycker på spolarknappen.

HEMLIG

FL1: Mm.

Per: På toalett.

FL1: Mm.

Per: Hur man.

FL1: Och då är det okej att vara såhär mot henne tycker du.

Per: Ja alltså jag känner mig, alltså att jag känner att jag inte, jag känner ju att jag får ju inte den.

FL1: Mm.

Per: Vad ska jag säga, berömmet som jag är förtjänt av. Att jag är, jag är, jag får inte höra från henne hur bra jag är liksom.

FL1: Så när du inte får beröm från henne.

Per: Ja.

FL1: Då blir du arg.

Per: Ja, precis.

FL1: Och upprörd.

Per: Ja, ja. Det kan ju vara av andra grejer också att hon är elak mot min morsa liksom.

FL1: Mm.

Per: Och säger dumma saker.

HEMLIG

FL1: Mm.

Per: Och, jag menar.

FL1: Men alltså min fråga där då.

Per: Mm.

FL1: Är du såhär mot andra människor?

Per: Nej det är jag inte men det är ju ingen annan som kommer mig så nära heller.

FL1: Nej.

Per: Så det är ju bara det, jag bråkar inte med någon annan.

FL1: Mm.

Per: Och som jag säger vissa av dom, jag ångrar ju vissa av dom här ordvalen och såna saker men vissa saker tycker jag ju rättmätigt än idag.

FL1: Mm, okej.

Per: Och sen att jag, jag har ju mitt att jag blir högljudd.

FL1: Mm.

Per: Och jag har ju fått betalat ett jäkligt högt pris för det.

FL1: Mm. Vi ska lyssna på en till, det är, det är egentligen en liten video men jag vet inte hur mycket man ser, eller är det en ljudinspelning?

FL2: Det är en video.

HEMLIG

FL1: En video. Den är ganska kort men ni kanske ska komma här då. Får ni komma in bakom här. Eller om du vill sitta här så går det bra också Per.

Per: Okej, tack.

FL2: Kanske inte (ohörbart).

FL1: Gå in och hämta den direkt.

FL2: Annars kan jag kanske se om jag kan öppna med Windows.

FL1: Mm.

FL2: Jaha, där.

FL1: Jaha, nu vart det.

Visar filmklipp

Per: Ja, där var världens bästa video ni har. Precis så var det. Det kunde inte varit mer.

FL2: Du kan gå och sätta dig på din plats.

Per: Ja.
FL1: Mm.

Per: Det kunde inte varit mer (ohörbart) för precis så var det, precis. [redacted] är jättefull, jag frågar henne vad vill du äta för hon äter ingenting.

FL1: Mm.

Per: Jag gör precis den maten hon vill ha, hon dricker, så blir hon så full så duger inte den maten som var okej från morgon.

HEMLIG

FL1: Mm.

Per: Och sen lägger hon sig bara ner i sängen och borta.

FL1: Mm.

Per: Ni kunde inte, tack gode gud för den där videon.

FL1: Mm, vi försöker ju skapa en så riktig bild.

Per: Ja.

FL1: Eller få en sån riktig bild som möjligt.

Per: Ja, ni kunde inte fått en bättre.

FL1: Mm.

Per: Det var, och sen [redacted], vinglaset då.

FL1: Ja. Det här filmade du.

Per: Gjorde jag? Ja det gjorde jag.

FL1: Ja.

Per: Såklart.

FL1: Ja, mm.

Per: Men jag tror den har jag tagit bort va, raderat den eller?

FL1: Ja jag har inte det i huvudet om den låg bland raderade filer eller inte.

HEMLIG

Per: Nej, nej för jag har inget minne av att ha sparat den.

FL1: Det är en otrolig mängd material som vi går igenom.

Per: Ja.

FL1: Mm.

Per: Men jag är jätteglad för.

FL1: Mm.

Per: Man kan inte komma närmre än så som det var.

FL1: Mm.

Per: En människa som försöker göra allting rätt och en människa som inte, det går inte.

FL1: Men den här situationen som du såg nu.

Per: Mm.

FL1: Var det en sån situation som du blev irriterad över?

Per: Jag skulle kunnat blivit irriterad där.

FL1: Mm.

Per: För jag liksom jag, om jag frågar [redacted] liksom såhär, ja men jag tänkte laga den och den maten, funkar det för dig liksom, ja det funkar och så gör jag den maten, lägger ner den kraften och jobbet och det. Och serverar, säkert har jag serverat henne tallriken också.

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: Hon bara sitter där och så sitter hon och spottar och det duger inte ändå.

FL1: Mm.

Per: Då klart att jag har blivit irriterad.

FL1: Mm. Är det en sån här situation som skulle kunna leta till att du.

Per: Ja.

FL1: Står och skriker på henne och sådär?

Per: Ja, om jag hade varit, druckit för mycket.

FL1: För det är när du dricker som du blir sådär.

Per: Ja alltså, ja, jo men det är det ju oftast alltså.

FL1: Ja, mm.

Per: Det, normalt så brukar jag laga maten och då tar jag två glas vin och sen är det bra, sen käkar jag, sen vill inte jag ha något mer.

FL1: Ett, två glas och sen vill du inte dricka mer.

Per: Nej, sen käkar jag.

FL1: Mm.

Per: Under tiden jag lagar mat. Men det kan hända någon gång att jag dricker och dricker jag mer utan att äta då kan det bli problem.

FL1: Mm, okej.

HEMLIG

Per: Då, då blir jag, alltså jag blir högröstad men jag.

FL1: Mm.

Per: Jag tycker i, men dom här ordvalen jag använder det jag skäms över det alltså.

FL1: Mm.

Per: Men det finns mycket grejer som, som jag står för också.

FL1: Mm, jag förstår. Vi ska.

Per: Inte, jag står inte för allt, vissa grejer säger jag ju bara för att vara elak.

FL1: Mm.

Per: [redacted] var jäkligt snygg liksom.

FL1: Mm. Men det är inte riktigt det som framgick i den där inspelningen att du tyckte hon var snygg på något sätt.
Per: Nej men.

FL1: Nej.

Per: Här visar det ju att jag lagar maten och jag.

FL1: Ja i den andra inspelningen men i den första så.

Per: Nej, nej men då var det ju någonting som.

FL1: Mm.

Per: Som jag, jag ville ju bara vara elak liksom.

HEMLIG

FL1: Du ville bara vara elak.

Per: Ja, säga något elakt.

FL1: Mm, mm. Vi ska lyssna på en till.

FL2: Jag tänkte bara fråga dig.

FL1: Ja, ja.

FL2: Varför filmade du det här Per?

Per: Det har jag ingen aning om faktiskt.

FL2: Nej.

Per: Jag vet inte varför jag gjorde det för jag har inte sparat det, det vet jag. Så det måste vara någonting ni har hittat.

FL1: Mm.

Per: Det kan ha varit att jag filmat det för att visa [redacted] att hon, när hon var nykter.

FL1: Mm.

Per: Hur det var liksom.

FL1: Mm.

Per: Hur hon var.
FL1: Mm.

Per: Men jag är så, alltså jag är så glad att den finns.

HEMLIG

FL1: Mm.

Per: För det var, för det är så svårt att berätta hur det var liksom.

FL1: Jo men du har berättat.

Per: Men alltså det är svårt ändå.

FL1: Mm.

Per: Det är bättre med video.

FL1: Mm.

Per: Där ser man ju detaljer, en människa som inte ens tittar på mig och.

FL1: Mm.

Per: Liksom.

FL1: Vi ska titta på en, en till, är det en film också?

FL2: Nej här är en ljudfil.

FL1: En ljudfil.

FL2: Mm.

FL1: Mm.

Per: Fan alltså jag håller, jag erkänner att jag blir högröstad.

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: Räcker det inte med det?

Visar filmklipp

FL2: (Ohörbart).

Per: Är det där mitt?

FL1: Känner du igen inspelningen?

Per: Nej, nej det gör jag.

FL1: Känner du igen tillfället?

Per: Ja jag vet vad det var. Det såg ut att vara på uteplatsen i vilket fall.

FL1: Mm.

FL2: Ska vi göra så att du slipper stå (ohörbart).

FL1: Ja, vi kan sätta oss, vi ska inte visa någonting nu.

Per: Nej.

FL1: Nu direkt. Vi kan sätta oss så som vi satt, så.

Per: Ja men alltså jag kan hålla med om att jag, jag är ganska, när jag är helt nykter jag är nästan, jag är jäkligt foglig människa.

FL1: Mm.

Per: Och nästan vad heter det, konflikträdd.

HEMLIG

FL1: Mm.

Per: Så när jag, när jag, om jag dricker då tar jag mer plats alltså.

FL1: Ja, men det, det har vi ju sett litegrann.

Per: Mm.

FL1: Att det är ju när du har druckit alkohol som, som det blir såna här situationer.

Per: Ja det är det ju.

FL1: Och det här är ju en, en person som inte är [redacted].

Per: Nej.

FL1: Som du skriker på.

Per: Ja.

FL1: Känner du igen vem det är?

Per: Nej, nej jag vet inte.

FL1: Det är ju från [redacted] studentfirande.

Per: Ja, ja okej.

FL1: Mm, där du hade druckit för mycket alkohol.

Per: Ja, precis.

FL1: Ja, och reagerade på en av gästerna där.

Per: Ja.

HEMLIG

FL1: Mm.

Per: Men då, ja men jag kommer, det kommer jag ihåg vad det handlade om alltså.

FL1: Mm.

Per: Det var ju så att, det var ju två stycken som, huvudpersonerna dom hade ju gått därifrån och det hade ju varit jättetrevligt hela grejen.

FL1: Mm.

Per: Då var det två som var kvar som var för unga för att gå på, dom andra skulle ju gå på krogen [redacted], bland annat [redacted] då så då vart det två kvar och sen Elias och sen var det någon kompis till honom och sen gick jag över och hämtade Ingela för det var längesen jag prata med henne, hon ville komma över och dricka lite.

FL1: Mm.

Per: Och sen vart det någon diskussion där om, om lumpen att jag, jag var ju (ohörbart) när jag gjorde värnplikten.

FL1: Mm.

Per: På Gotland. Och då, så då var man lite speciell så det vart ju såhär krigsplaceringsorder varje vecka och såna här saker.

FL1: Mm, mm.

Per: Och det var ju någonting jag var stolt över så börja vi prata om det och dom här två var ju inte, dom var inte alls intresserade av lumpen eller någonting.

FL1: Dom tyckte inte som du.

HEMLIG

Per: Nej dom tyckte inte som jag. Men sen var det, sen var Ingela också liksom, hon, hon sa bara, nej men det stämmer inte att du var (ohörbart) liksom så [redacted] kom ju in och stöttade mig i det, jo men det var han visste. Och det var någonting jag var stolt över att vara.

FL1: Mm.

Per: Det var ju under kallakriget och allting där.

FL1: Mm.

Per: Och jag ville ju bara att dom skulle gå dom här. Det här var ju två eftersläntrare, huvudfesten var ju hur trevlig som helst.

FL1: Mm, okej. Så att oavsett anledningen.

Per: Mm.

FL1: Men det här visar ju på att du, att du blir lite arg och aggressiv när du dricker alkohol.

Per: Ja, jag tar mer plats när jag dricker.

FL1: Ja.

Per: Men jag hade inte fel där heller vet ni. Jag försökte inte slå någon eller.

FL1: Nej.

Per: Jag ville ju bara få dom att gå därifrån.

FL1: Men så i den här situationen så tyckte du det var okej att, att skrika som du gjorde på honom?

Per: Ja men alltså det här, jag kommer inte när det var det här men det började ju inte såhär.

HEMLIG

FL1: Mm.

Per: Jag vet ju att jag ville få dom att gå, kan du inte bara gå liksom.
FL1: Mm, Elias vem är de?

Per: Det är väl, det är ju en, det är ju [redacted] brorsas son.

FL1: Mm, så det är en familj.

Per: Ja, och det också har ju varit, kanske har varit lite besviken för jag har ju haft honom upp till Furuvik varje tillsammans med.

FL1: Mm.

Per: Med min dotter då.

FL1: Mm.

Per: Så han, jag har ju haft med honom till Furuvik och betalat allting för honom på somrarna liksom.

FL1: Mm, ja.

Per: Så jag vart väl lite besviken också liksom.

FL1: Men så att du i den här situationen så tycker du att det var okej, det var befogat att, att skrika som du gjorde.

Per: Alltså ja jag tycker.

FL1: Ja.

Per: Alltså jag försökte, jag till och med knuffa på dom lite för att dom skulle gå.

HEMLIG

FL1: Mm, du skrek och knuffade på dom.

Per: Nej, alltså (ohörbart). Jag kommer inte ihåg det där med idioter kommer jag inte ihåg men jag kom ihåg att vi var inne i hallen och Elias gick före, jag knuffa, kan ni inte, och jag bara såhär, kan ni inte bara gå.

FL1: Mm.

Per: Men dom liksom (ohörbart).

FL1: Mm.

Per: Det är ju jag som bor där, det är ju mitt hus liksom. Jag har ju all rätt att, om inte jag vill ha dom där då måste jag ju få säga det så jag tycker inte jag gjorde något fel där heller.

FL1: Mm.

Per: Ärligt talat alltså. Det, hade jag varit nykter så hade det inte säkerligen kommit till det riktigt egentligen.

FL1: Mm.

Per: Men jag tar lite mer plats alltså.

FL1: Mm, okej.

Per: Men jag tycker inte jag har fel ändå.

FL1: Nej. I, i den, i den ljudinspelningen som du redan har lyssnat på i ett tidigare förhör.

Per: Ja.

FL1: Så säger du såhär, jag kommer läsa upp ett stycke ur den inspelningen som du redan har lyssnat på.

HEMLIG

Per: Mm.

FL1: I ett tidigare förhör.

Per: Mm.

FL1: Och jag lovar dig en jävla gång till i häktet alltså stumpan så kommer jag ohörbart jag lovar dig, du kommer inte att fatta varför jag sätter in den och vad fuck gjorde du din jävla fitta. Det var jag som gjorde allt jävla fucking jävla jobb. Ska jag gå upp och suga min kuk, eller ska gå upp och suga min kuk din jävla horunge.

Per: Mm.

FL1: Vad, vad betyder det att det där med häktet och?

Per: Ja men alltså det, det måste ju ha varit då om polisen var ju 2016.

FL1: Mm.

Per: Då fick jag ju följa med, då fick jag, var jag ju inlåst i tre dygn.

FL1: Mm.

Per: Och jag tyckte inte att jag hade gjort något fel alltså jag hade höjt rösten och jag (ohörbart) råkat (ohörbart) ut av det.

FL1: Men vad är det du säger lovar henne ska hända om du får en jävla gång till i häktet?

Per: Ja om jag blir häktad en gång till alltså.

FL1: Så vadå?

Per: Ja det vet jag, jag har ingen aning.

HEMLIG

FL1: Mm, men du antyder ju till någonting.

Per: Ja, nej men nej det fan, det, nej det. Alltså det, vad man kan (ohörbart) sen, sen även [redacted] ringde ju liksom till polisen.

FL1: Mm.

Per: Och det var ju också, då var (ohörbart) curling förälder som hade.

FL1: Ja, men nu pratar vi om den här saken.

Per: Ja men jag menar jag försöker bara.

FL1: Mm.

Per: Komma in i det där att.

FL1: Mm.

Per: Att jag tyckte att jag hade blivit orättvist, att jag hade fått mycket skit för ingenting alltså.

FL1: Mm.

Per: Det var bara den känslan liksom.

FL1: Mm. Men i, men i det fallet 2016.

Per: Ja.

FL1: Så var det ju som du själv har sagt att det var ju inte du eller [redacted] som ringde polisen.

Per: Nej, nej.

HEMLIG

FL1: Nej.

Per: Precis, ingen av oss har velat ha er där.

FL1: Men, men, men så det är ju inte [redacted] fel att polisen kom då.

Per: Nej det är det ju inte men anledning till varför man blir högröstad är ju det.

FL1: Men du lägger ju någon skuld här på [redacted], en jävla gång till i häktet.

Per: Ja men det är ju det, indirekt så blir det ju det.

FL1: Hur då?

Per: Ja men ta den där videon du såg.

FL1: Vilken?

Per: Den där, ja den sista.

FL1: Med Elias.

Per: Nej den där.

FL1: Med maten.

Per: Ja men maten.

FL1: Ja.

Per: Ja men om det upprepas 100 gånger.

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: Och du gör allting liksom du kan för att rädda upp och allting, och allting ska bli bra.

FL1: Mm.

Per: Och så blir det inte det och sen den där 100 gången då tar du lite för mycket att dricka och sen kommer den här, då, vem har gjort felet då, då?

FL1: Jag vet inte, berätta.
Per: Ja men då blir det ju, det är ju [redacted] som har gjort felet då.

FL1: Så att du menar att det är [redacted] fel.

Per: Ja, varför, varför vi bråkar är det ju det ofta.

FL1: Okej.

Per: I min värld.

FL1: I din värld så är det [redacted] fel att ni bråkar.

Per: Ja det är det.

FL1: Mm.

Per: Du frågade ju själv där om den där filmen, vart du arg och där är ju ett tillfälle att kunna bli arg.

FL1: Men det är [redacted] som gör dig arg.

Per: Ja genom hennes beteende, pinka i soffor.

FL1: Mm.

Per: Slå sönder tv-apparat.

HEMLIG

FL1: Ja men jag har hört allt, mm.

Per: Det är klart, vem skulle inte bli arg.

FL1: Mm.

FL2: Men, men en sak jag bara undrar. Du håller monolog i 20 minuter.

Per: Mm.

FL2: Sen uttrycker dig väldigt olämpligt.

Per: Mm.

FL2: Du får inget gensvar men du fortsätter ändå.

Per: Mm, precis.
FL2: Vad är det som gör dig provocerad då, då Per?

Per: Att hon inte svarar kanske.

FL2: Okej så det kan också provocera dig att ingen svarar dig.

Per: Ja att, nej men att hon, ja men som i videon där jag säger någonting, hon svarar ju inte bara lägger sig ner, lägger sig ner i soffan där.

FL1: Mm.

Per: Och verkar, allting jag säger verkar ju bara gå rakt igenom öronen.

FL1: Mm.

Per: Det är precis så.

HEMLIG

FL1: Mm. Och en till liten sekvens från den ljud, samma ljudfil då.

Per: Mm.

FL1: Du säger, och jag lovar dig stumpan att jag är inte, att jag, jag lovar dig stumpan att jag är inte rädd det minsta att ta dig till rättegång din jävla fitta, fattar du det.

Per: Ja.

FL1: Så det är bäst för dig att vara snäll mot mig och suga min kuk.

Per: Ja.

FL1: Jag knullar dig och använder ditt jävla fucking äckliga fitthål.

Per: Ja.

FL1: Vad.

Per: Hur många gånger ska jag höra det där? Alltså det.

FL1: Men vi försöker förstå vad, varför du säger något sånt här till [redacted].

Per: Med rättegång, ja men det är ju det att jag såg, jag såg att jag tyckte ju att jag gjorde rätt.

FL1: Mm.

Per: Jag höjde rösten och försökte skydda familjen. [redacted] och [redacted], huset.

FL1: Mm.

Per: Med hennes beteenden och allting som (ohörbart) som allting varit. Så jag sa ju att det var egentligen hon som skulle sitt, sitta inlåst egentligen istället för mig.

HEMLIG

FL1: För vadå?

Per: Ja för slå sönder tv-apparater, pissa i, pissa i brallor, pissa sönder soffor, slå sönder halva huset.

FL1: Så det är det du syftar till med att du vill ta henne till rättegång.

Per: Ja.

FL1: Ja.

Per: Precis att jag, det är inte jag, jag såg inte mig själv som the bad guy, jag tyckte hon var det.

FL1: Mm.

Per: Men det här var ju hennes fyllebeteende hon var inte så när hon var nykter liksom.

FL1: Mm.

Per: När hon var nykter hon var ju världens hjälpsammaste, hon var ju med mig överallt liksom.

FL1: Mm, okej.

Per: Så jag såg det, det sa jag nog i början att jag såg mig nästan som en Robin Hood figur i familjen att det var jag som.

FL1: Mm.

Per: Det var jag som stod emellan eländet och.

HEMLIG

FL1: Mm. Har du, har du någonting mer Sara i, gällande det? Vi har ju tidigare, vi har ju tidigare pratat om fysiskt våld.

Per: Mm.

FL1: Mm, och du har ju i tidigare förhör sagt att du inte har sett några skador på [redacted].

Per: Den kvällen eller?

FL1: Nej över tid också.

Per: Nej det har jag ju sett, men jag kom, jag kan inte tidsbestämma det, det här är 38 år, det är nästan fyra decennier alltså.

FL1: Mm. Men är det någon, någon skada på senare tid som du har sett på [redacted]?

Per: Nej.

FL1: Nej.

Per: Det tycker jag inte. Jag vet ju att hon ramlar ju, hon har ju ramlat liksom i närtid också alltså.

FL1: Mm.

Per: Men jag.

FL1: Men någonting i slutet på förra året, såg du någon skada på henne då?

Per: Innan jul?

FL1: Ja.

Per: Nej, det tror jag inte.

HEMLIG

FL1: Mm. Är det någon gång där hon på grund av att hon har ramlat och slagit sig eller någonting och fått en skada där, där du har velat att hon ska försöka dölja skadan?

Per: Nej det, nej, nej, det har hon själv gjort alltså.

FL1: Mm.

Per: Jag kan inte sminka henne.

FL1: Nej. Men har hon velat försöka dölja skador?

Per: Ja det gör hon ju själv ju.

FL1: Mm.

Per: Det vet jag att hon har sminkat liksom.

FL1: Sminkat över skador.

Per: Ja.

FL1: Och det vet du.

Per: Ja, jo men det vet jag.

FL1: Mm. Vad har det varit för slags skador som hon har försökt sminka över då, då?

Per: Nej men någon gång var det väl, jag vet inte men hon gick ju ofta in i saker och den här ljusstaken där vi har i mellan, om vardagsrummet är här och köket där så går man ju såhär.

FL1: Mm, jag vet vilka du menar.

Per: Där har hon ju varit inne och i byråer och hon har ju ramlat.

HEMLIG

FL1: När gick hon in i den ljusstaken?

Per: Jag kommer inte ihåg några tider sådär alltså.

FL1: Nej.

Per: Det var ofta, den, den hade ju.

FL1: Men var det förra året hon gick in i den ljusstaken eller var det längre tillbaka i tid?

Per: Jag tror att det var längre tillbaka.

FL1: Ja. Men så att hon ramlar och skadar sig eller går in i saker menar du.

Per: Ja.

FL1: Och sen så försöker hon sminka över dom skadorna.

Per: Ja, ja.

FL1: Eller dölja dom skadorna.

Per: Ja.

FL1: Ja. Är det någonting du brukar engagera dig i?

Per: Nej, nej, nej, nej. Det, alltså när, den där gången när vi hade varit, när jag kom, vi hade varit på Danderyd när min pappa låg för döden.

FL1: Mm.

Per: Då var jag ju jävligt skärrad och då åkte jag, då köpte vi en, jag köpte en flaska Whiskey, en 70.

HEMLIG

FL1: Mm.

Per: Jag brukar inte dricka starksprit annars överhuvudtaget men det här var så jävla skärrande.

FL1: Mm, men hur har det med.

Per: Ja det har lite med hennes sätt hur hon tänker där.

FL1: Mm.

Per: Och då, då mer eller mindre svimmar ju hon bara rakt av i köket.

FL1: Mm.

Per: Och då vet jag att jag ringde ju till [redacted] och frågade liksom vad fan jag skulle göra.

FL1: Mm.

Per: Och då vet jag att jag frågade [redacted], eller [redacted] också men nu kommer, [redacted] kommer, jag kommer få skit för det här av [redacted] för hon ville ju inte någonstans. Jag menar det räcker ju med ett blodprov så ser du ju hur levervärdena ser ut.

FL1: Mm. Så du menar att det här, det hänger ihop med att hon ville försöka dölja skador liksom.

Per: Ja, ja men alltså hon ville ju inte till sjukvården. Hon var ju rädd för att hon skulle få gå (ohörbart). Hon ville ju inte gå.

FL1: Mm.

Per: Jag var inte.

HEMLIG

FL1: Men dom här tillfälle när hon har försökt dölja skador som enligt dig då är orsakade av att hon har ramlat och skadat sig.

Per: Ja.

FL1: Eller gått in i ljusstakar eller liknande.

Per: Mm.

FL1: Det har du aldrig engagerat, det någonting som hon självmant försöker göra.

Per: Ja.

FL1: Ja.

Per: Ja.

FL1: Ja.

Per: 38 år, hon.

FL1: Mm.

Per: Jag menar om jag hade varit någon misshandlande person, hon har ju haft 38 år på sig att bara säga till någon.

FL1: Mm.

Per: Eller gå någonstans.

FL1: Men om, men om hon går in i något, skadar sig eller ramlar.

Per: Ja.

HEMLIG

FL1: Och får en, en skada. Varför vill hon dölja den skadan?

Per: Ja, ja men det är väl bara för att inte folk ska undra liksom.

FL1: Undra vadå?

Per: Ja men det, det se, det, ja, ja, ja nej men så var det i vilket fall.

FL1: Men varför liksom om man har ramlat eller gått in i någonting, ville hon inte vara öppen med vad som hade hänt?
Per: Nej tydligen inte.

FL1: Har du någon aning om varför?

Per: Nej men jag misstänker ju att det kan vara att det hänger ihop med alkoholen då, då att hon inte ville att någon skulle. Det var ju ingen som kände [redacted] på jobbet liksom. Det var ingen som visste vad hon gjorde.

FL1: Mm.

Per: Hon var jätteduktig på som kvinnlig (ohörbart).

FL1: Mm.

Per: Jag vet inte, jag ska inte dra alla över en kam men.

FL1: Mm. Men [redacted] och [redacted] dom, dom kände väl till hennes alkoholproblematik.

Per: Ja jo det gjorde dom ju.

FL1: Ja, så dom, dom kände till att hon gick in i saker och ramlade ibland.

Per: Ja.

HEMLIG

FL1: Det har du ju själv sagt att dom.

Per: Ja.

FL1: Vet om att hon.

Per: Ja.

FL1: Snubblar och ramlar.

Per: Ja.

FL1: Och är klumpig och sådär.

Per: Ja, ja.

FL1: Mm.

Per: Och Alex måste väl, Alex (ohörbart) där min chef på jobbet han.

FL1: Mm.

Per: Han var väl med och bar upp henne i.

FL1: Ja du nämnde det vid något förhör där ja.

Per: Ja.

FL1: Ja.

Per: Och den gången tror jag.

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: Till och med att hon ramla ner för, för då gick vi bort till deras villa där dom hade pool då.

FL1: Mm.

Per: Alex och hans mamma bor ju där.

FL1: Mm.

Per: Inte så långt ifrån oss. Och då ramla hon ju när vi skulle gå hem sen över en viadukt så (ohörbart) då ramla hon ju ner för slänten där.

FL1: Mm, ja men du nämnde det.

Per: Ja.

FL1: Men nu är min fråga just att jag vill få klarhet i det här med att dölja skador.

Per: Ja men ja precis.

FL1: Mm.

Per: Men det gjorde hon väl för att dölja sitt.

FL1: Mm.

Per: Ja sin alkoholgrej liksom.

FL1: Mm, men, men försökte hon dölja sina skador även för [redacted] och [redacted]?

Per: Ja, ja, jag vågar inte svara på det riktigt.

FL1: Nej, jag tänker i och med att dom kände ju till hennes alkoholproblem.

HEMLIG

Per: Ja, ja, ja, ja visste.

FL1: Så jag tänkte att.

Per: Jag menar om hon skulle gå ner och handla liksom eller någonting.

FL1: Mm.

Per: Då fick det väl vara kvar liksom.

FL1: Mm, ja.

Per: Men det var inte många gånger men det har hänt i vilket fall det vet jag.

FL1: Mm.

Per: Så är det liksom.

FL1: Jag ska läsa upp en, en liten smskonversation mellan dig och [redacted].

Per: Mm.

FL1: Ja, som, som jag är lite fundersam kring. Den skrivs mellan dig och [redacted] och datumet är 23-10-01.

Per: När då?

FL1: I oktober förra året.

Per: Okej.

FL1: Mm.

Per: (Ohörbart).

HEMLIG

FL1: Mm. Och då så börjar den med att du skriver, framme nu och hon säger, gick det bra. Japp hur går det för dig säger du, sådär [redacted] har svarat god morgon. Okej vad är planen idag då säger du, frågade precis men inget svar ännu. Nej okej [redacted] kommer snart och [redacted] kommer elva säger [redacted]. Okej hur ser du ut frågar du [redacted].

Per: Mhm.

FL1: Och då så säger [redacted], inte så bra men jag har försökt sminka.

Per: Mhm.

FL1: Okej bra säger du. Då säger [redacted], ingen rolig dag idag. Vadå då säger du och då säger hon, jobbigt nu, nu kom [redacted] kommer elva. Och då säg, frågar du, har dom sagt något och då så säger [redacted], ja var lite nervös, nu duschar hon. Har dom sagt något, var lite nervös, nu duschar hon. Syns det mycket frågar du och [redacted] skriver, jag vet inte riktigt jag har gjort så mycket jag kan och då svara du, okej bra.

Per: Mm.

FL1: [redacted] sen som vanligt, [redacted] och [redacted] vill ha kaffe och te skriver [redacted] och du skriver, okej är dom hemma nu, vad ska dom ta med sig, halloj. Nu ska vi packa bilen säger [redacted]. Då frågar du, är det någon som har frågat, nej nu är vi på väg säger [redacted]. Är du också med skriver du. Yes körde lite fel säger [redacted]. Ja okej svarar du. [redacted] skriver, är i Frösunda, jäkligt fräscht.

Per: Frösunda.

FL1: Sen är det bara ett par bilder, oklart vad det föreställer. Tror att det kan vara bilder från där dom befinner sig.

Per: Mhm.

HEMLIG

FL1: Och då skriver du, ser ju riktigt bra ut. Sen skriver [redacted], yes nu är vi på Jysk, betalar bäddmadrass tänkte jag, nu börjar jag bli trött och då svarar du, har du betalt bäddmadrassen. Halloj och så svarar [redacted], yes plus lite annat, hemma nu, okej bra, hur mår du nu då. Sådär det har varit en jobbig dag, är det någon, det är inget som har märkt något på dig, ja jag hoppas inte det, ingen som har sagt något då, nej.

Per: Mm, precis. Ja men jag, jag kommer inte ihåg någonting av det faktiskt ärligtalat men.

FL1: Mm.

Per: Ja jag vet inte vad som har hänt. Det kan ju varit att hon har gått in i någonting och fått något märke eller någonting men.

FL1: Du är väldigt engagerad i om det syns eller inte.

Per: Ja men det är ju för hennes skull också, hur hon, frågar hur hon mår och sådär också ju.

FL1: Nej men du frågar ju många gånger om någon har märkt något på henne, om det syns mycket, har du lyckats sminka över.

Per: Ja.

FL1: Är det någon som har frågat något och sådär.

Per: Ja.

FL1: Varför ställer du alla dom frågorna?

Per: Nej men det, nej, nej det, jag vet inte vad jag ska svara på det.

FL1: Nej.

Per: Jag menar hon tyckte ju själv att det var jobbigt liksom om det var någonting sådär.

HEMLIG

FL1: Minns du det här tillfället?

Per: Nej jag gör inte det.

FL1: Nej.

Per: Jag försöker komma ihåg Frösunda och.

FL1: Mm.

Per: Nej, nej.

FL1: Dom var på Jysk och skulle köpa en bäddmadrass.

Per: Ja, fan det måste ju varit till [redacted] när hon flyttade iså fall ju.

FL1: Mm.

Per: Nej jag har inget, jag kommer inte ihåg mycket, mycket mer av det faktiskt.

FL1: Nej men du sa ju alldeles precis innan att du var aldrig engagerad i liksom i om hon försökte sminka över eller dölja.

Per: Nej, nej men.

FL1: Men här är du ju väldigt liksom.

Per: Ja men jag trodde du menade om jag tvingade henne eller någonting sånt där.

FL1: Nej men om du liksom var engagerad då eller la dig i eller brydde dig om hon sminka över.

Per: Ja, jag brydde ju mig om henne hur hon mådde liksom och.

HEMLIG

FL1: Mm, mm.

Per: Och hur hon såg ut och allting så ju.

FL1: Mm.

Paus

FL2: Så ja.

Per: Så visst gjorde jag det.

FL1: Mm.

Per: Jag menar hon var väl inte så stolt över alla dom gångerna hon hade haft sönder saker och.

FL1: Mm. Nej men om vi liksom det jag just läste upp här.

Per: Mm.

FL1: Vad är, vad, jag försöker förstå den här konversationen vad den handlar om. Så det här menar du är att hon har gått in i något eller skadat sig.

Per: Ja.

FL1: Eller ramlat eller någonting.

Per: Ja eller någonting.

FL1: Så försöker hon sminka över det eller dölja det.

Per: Ja eller.

HEMLIG

FL1: Och du är väldigt liksom angelägen om att se till att hon har lyckats sminka över det.

Per: Ja men för hennes skulle att inte, ja.
FL1: För hennes skull.

Per: Ja.

FL1: På, på vilket sätt? Jag förstår inte. Varför, varför är du liksom så bekymrad för hennes skull att ingen annan ska se att hon har en skada som är orsakad av att hon har gått in i något eller ramlat eller?

Per: Nej men jag vet inte, jag kan bara, jag vet inte hur jag tänkte, jag bara, bara hur hon mådde och om det syntes liksom och.

FL1: Mm.

Per: Eller någonting vad det var, jag kommer inte ens ihåg vad det var.

FL1: Nej.

Per: Det behöver inte ha varit något märkvärdigt heller.

FL1: Nej, okej.

Per: Så jag vet inte.

FL1: Mm.

Per: Men det var ju absolut inte så att det, att det var jag som gjorde någonting och jag stod och hota henne att hon skulle göra, sminka över någonting eller något sånt så var det ju absolut inte.

FL1: Nej, nej det är inte det jag, jag undrar över riktigt heller.

HEMLIG

Per: Nej, nej.

FL1: Utan jag, jag har ju bara läst upp en konversation där jag, där jag tycker att du ställer väldigt många frågor om någon har märkt någonting på henne, om hon har lyckats sminka över det, syns det mycket, hur mår du nu, är det någon som har frågat.

Per: Ja hon kanske var rädd för att folk blir frågvisa om det var någonting som syntes då, jag vet inte.

FL1: Ja men du är ju den som funderar, det är du som frågar henne nu.

Per: Ja men, ja men hon kanske var.

FL1: Ja.

Per: Om hon var orolig för det liksom.

FL1: Ja men du frågar ju, syns det mycket.

Per: Ja.

FL1: Mm.

Per: Att hon är, om det syns mycket då ser ju folk.

FL1: Mm.

Per: Och då undrar jag, hon ville väl inte att någon skulle se någonting.

FL1: Mm.

Per: Det kan ju tyda på alkoholmissbruk liksom.

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: Jag menar [redacted] har ju lyckats dölja det där jäkligt, jag tror inte dom knappt visste på jobbet [redacted] problem.

FL1: Mm.

Per: Utan hon har ju döljt allting jättebra. Jag vet att mot slutet så hade hon ju svårt med maten och då vet jag att hon sa till mig att, fan Per dom, det känns som dom tittar på mig när jag.

FL1: Mm.

Per: Att hon hade svårt med maten liksom.

FL1: Mm. Så det här är inte ett tillfälle där du har brukat våld mot [redacted].

Per: Nej, nej.

FL1: Så att det har blivit en skada som syns där du är angelägen om att den inte ska synas.

Per: Nej, nej absolut inte.

FL1: Det är du säker på.
Per: Ja.

FL1: Mm. Får jag gå vidare?

FL2: Mm.

FL1: Mm.

FL2: Låter bra.

FL1: Om du inte har något.

HEMLIG

FL2: Nej.

FL1: Mm. Okej.

Per: Får du, får du kramp i?

FL1: Okej, vi har inte jättemycket kvar men jag har några frågor kvar.

Per: Ja, okej.

FL1: (Ohörbart), mm. Vi vet ju att det inköptes lite vin den här dagen. Nu pratar vi om den här dagen den 22 mars.

Per: Mm.

FL1: Mm. Det har vi pratat om tidigare, ni var på systembolaget.

Per: Mm.

FL1: Du berättade att du var kvar i bilen.

Per: Mm.

FL1: Och [redacted] gick in på systemet och handlade.

Per: Mm.

FL1: Vet, vet du vad det var som köptes in där då?

Per: Ja jag har för mig att det var en box.

FL1: Mm.
Per: Och en tetra tror jag.

HEMLIG

FL1: Mm, jo men det är, det är det vi har fått information om också.

Per: Mm.

FL1: Att det var en, en sån här tre liters box.

Per: Mm.

FL1: Sån vinbox.

Per: Mm.

FL1: Och sen var det en tetra på någon liter.

Per: Mm.

FL1: Så.

Per: Rosé.

FL1: Mm. Är det, är det, köptes det in något mer än det?

Per: Nej.

FL1: Den dagen?

Per: Nej.

FL1: Nej. Och, och sen så, men dagen innan köptes det också in lite vin.

Per: Ja det gjorde det nog.

FL1: Mm, mm. Och av det här vinet det blir ju sammanlagt fyra liter vin.

HEMLIG

Per: Mm.

FL1: Som köptes in.

Per: Mm.

FL1: Strax efter tio.

Per: Mm.

FL1: På morgonen den här dagen.

Per: Mm.

FL1: Hur mycket av dom fyra literna drack du?

Per: Det är spekulationer, en liter kanske.

FL1: Mm. Och, och hur mycket drack [redacted]?

Per: Ja det är ju tre då, då om det stämmer, jag vet inte.

FL1: Mm.

Per: Eller alltså jag tog ju dagen efter när alla hade gått och [redacted] och dom var hemma då när jag gick upp och bäddade tog jag med mig boxen och tog, tog något, det var något glas kvar där som jag tog som ja återställare för jag mådde så jävla dåligt.

FL1: Mm.

Per: Och då la jag den boxen i lilla sovrummet där, jag ville inte visa [redacted] och [redacted] heller att jag tog.

HEMLIG

FL1: Mhm, okej. Men av dom här, alltså dom här fyra literna rosévin som inköptes så var alla dom slut, alltså det tog slut då.

Per: Mm, mm. Men det var kvar då som.

FL1: Alltså efter du tog din.

Per: Nej då var den slut.

FL1: Så att du tog det sista.

Per: Ja jag tog det sista.

FL1: Sen var det slut liksom.

Per: Ja.

FL1: Och, och under kvällen när du och [redacted] satt nere.

Per: Mm.

FL1: I vardagsrummet och drack vin.

Per: Mm.

FL1: Vart fanns dom här boxarna eller tetrorna dom?

Per: Men boxen den lämna nog aldrig, den brukade ju stå på den här, om du har spisen så.

FL1: Mm.

Per: Och fönstret så då så har jag har en liten bänk här där mikron står.

FL1: Ja, precis ja nu förstår jag.

HEMLIG

Per: Där, där brukar ju den stå.

FL1: Så där står den.

Per: Ja.

FL1: Mm. Och tetran då?

Per: Den gick nog först tror jag.

FL1: Så ni började med den.

Per: Jag tror det.

FL1: Ja.

Per: Jag är inte 100 men jag tror att.

FL1: Mm, okej. Så du drack någon liter och [redacted] drack ja men nästan tre liter då.

Per: Ja.

FL1: Ja och du tog ett glas som en återställare på morgonen.

Per: Ja, ja ett eller två.

FL1: Mm. Och när, när du, du sa att du, tog du upp boxen då?

Per: Mm, mm.

FL1: När du skulle upp och bädda.

Per: Ja.

HEMLIG

FL1: Hade du med dig ett, något att dricka ur då?

Per: Ja, nej jag tog ett av dom här tandborstglasen då.

FL1: Ja, okej, mm.

Per: På övervåningen där.

FL1: Ja.

Per: Men jag ville inte visa [redacted].

FL1: Nej, nej.

Per: Men jag mådde så dåligt.

FL1: Mm, mm. Så då tog du ett glas och sen var det slut och då ställde du boxen i det lilla sovrummet sa du.

Per: Ja, lilla.

FL1: Vilket är det? Är det [redacted] gamla rum eller?

Per: Där vi har, ja där vi förvarar utemöblerna.

FL1: Ja.

Per: På, på vintern.

FL1: Ja men då vet jag, mm. Och vart ställde du boxen där inne?

Per: Direkt, jag tror vi har väl en, en strykbräda vi har lite grejer på där om jag la den, la den där bara.

HEMLIG

FL1: Mm, okej. Och där fick den stå kvar, du flytta inte på den sen därefter?

Per: Nej jag har inte rört den sen dess.

FL1: Nej, mm. Okej, och det här med att du drack en liter och [redacted] ungefär tre liter liksom.

Per: Mm.

FL1: Var det så vanligen?

Per: Ja [redacted] drack ju, mot slutet drack hon ju mycket alltså.

FL1: Mm. Men var det en ganska vanlig fördelning mellan er? Alltså att du drack ungefär en liter och hon drack tre liter.

Per: Ja alltså nio gånger av tio var det som, som jag berätta där att jag laga maten och då drack, kunde jag ta ett, två glas.

FL1: Mm.

Per: Och sen efter jag käka så ville jag inte ha något mer. Om det beror på.

FL1: Mm.

Per: Blodsocker eller något sånt där att jag var inte sugen liksom.

FL1: Mm, nej.

Per: Men det var inte alla gånger.

FL1: Mm.

Per: Ibland hände det att jag drack mer också.

HEMLIG

FL1: Mm.

Per: Vad fan var det du fråga?

FL1: Nu glömde jag nästan bort själv. Vanlig, vanligen.

Per: Var det vanligt.

FL1: Vanligen.

Per: Ja.

FL1: Om det var fördelningen var.

Per: Ja.

FL1: Mm.

Per: Jo alltså mot slutet men det, mot slutet det var inte normalt, det var onormalt mycket.

FL1: Mm. Och när du säger i slutet.

Per: Mm.

FL1: Hur långt tillbaka sträcker sig det? Alltså.

Per: Alltså vad jag misstänker jag själv alltså att jag var ju till vårdcentralen före jul tror jag det var och skulle förlänga min 50 procentiga sjukskrivning. Då ville ju hon läkaren ringa efter ambulans direkt och lyssna på hjärtat och tyckte att det här var för dåligt för att gå runt liksom.

FL1: Mm, men i tid. Hur lång tid tillbaka?

HEMLIG

Per: Ja men jag tror, jag tror att det kan vara där någon gång att det började egentligen alltså.

FL1: Mm. Och vänta, vad sa du, när var det nu?

Per: Ja det var nära jul där.

FL1: Nära jul.

Per: Ja.

FL1: Så från jul, alltså nu jul, senast.

Per: Mm, mm.

FL1: Och framåt.

Per: Mm.

FL1: Så ökade [redacted] sitt alkoholintag.

Per: Mm.

FL1: Mm.

Per: Alltså hon, hon gick upp nätterna också.
FL1: Mm.

Per: Och letade vin och.

FL1: Mm.

Per: Och jag försökte ju gömma liksom och.

FL1: Ja, jo men vi har förstått att hon hade svårigheter med alkoholen.

HEMLIG

Per: Ja, jag tyckte, jag tyckte synd om henne liksom.

FL1: Mm.

Per: Men det var, sådär dåligt har det ju aldrig varit.

FL1: Nej. Så en vanlig fredagskväll.

Per: Mm.

FL1: Var det tre liter vin [redacted] och en liter vin för dig i runda slängar, var det liksom en, ett normalt intag för en fredagskväll?

Per: Nej men normal, alltså normalt det där var nog tänkt för att räcka hela helgen egentligen, en liter och en box. Men vi säger om vi köpte en box.

FL1: Mm.

Per: Så kanske hon drack ja två liter minst alltså.

FL1: Mm.

Per: Men det var ju kanske fördelat över natt, hon kunde ju gå upp på nätterna, ta med sig vinglas upp och.

FL1: Mm.

Per: Ja det, alltså det var, jag brukar ju vara ute och försöka motionera lite.

FL1: Mm.

Per: Jag försökte få med mig [redacted] också men det var ju, då kunde man komma tillbaka då hade hon ju hittat grejer, då kunde hon ju vara full redan liksom när man kom tillbaka.

HEMLIG

FL1: Mm, mm.

Per: Jag gjorde ju fel där, jag skulle inte haft något, eller haft någonting överhuvudtaget men jag tyckte synd om henne.

FL1: Mm.

Per: Hon hade inte klarat av att jobba heller.

FL1: Fast, fast vi vet ju också att du har lite problem med alkoholen också Per. Du dricker ju en hel del alkohol själv.

Per: Ja det, det händer ju men inte alls i dom mängderna.

FL1: Nej, nej vi ska inte, om vi, vi ska inte jämföra.

Per: Nej.

FL1: Det är inte relativt men alltså det.

Per: Mm.

FL1: Men du, du dricker en hel del alkohol också.

Per: Ja jag kan ta liksom.

FL1: Mm.

Per: Men det, oftast går det ju till som jag säger det till dig där.

FL1: Mm, mm.

Per: Det är inte alla gånger jag lyckas.

HEMLIG

FL1: Mm.

Per: Om jag inte äter då kan det.

FL1: Mm. Och, och den här fredagskvällen så drack du ungefär en liter och [redacted] drack ungefär tre liter bortsätt från den återställaren du tog där på morgonen.

Per: Ja, säg två, ja två och en halv då kanske, två. Mellan två och en halv.

FL1: Ja, ja. Och vanligen hur blir du när du dricker alkohol?
Per: Ja men alltså det, jag tycker jag blir, jag blir, jag ser saker och ting positivt liksom.

FL1: Mm.

Per: Jag började ju, jag drack ju lite mer på slutet här nu för att jag hade ju lite dödsångest i och med det här med läkaren.

FL1: Mm.

Per: Så att jag, och då kändes det bättre efter något, två, två gla, två, tre glas.

FL1: Mm. Men hur blir du när du dricker?

Per: Nej men jag tycker jag blir lugn liksom.

FL1: Mm.

Per: Och ser, jag ser först att inte vilja dö från att, till att tycka att man har haft ett bra liv.

FL1: Mm.

Per: Där, där är skillnaden liksom.

HEMLIG

FL1: Så du blir lugn när du dricker.

Per: Ja jag tycker det, ja.

FL1: Och dom här tillfällena som vi har sett och hört och vad grannar vittnar om.

Per: Mm.

FL1: När du inte är lugn.

Per: Mm. Men då är det dom här.

FL1: Vad är det för tillfällen då?

Per: Ja men det är dom här gångerna, säg att om jag ser liksom att det blir något beteende på [redacted] som.

FL1: Mm.

Per: Och jag pratar, försöker prata med henne liksom och jag ser det blir ingen förändring.

FL1: Mm.

Per: Då blir jag desperat liksom.

FL1: Mm.

Per: Och då, och blir det då att jag dricker lite mer än dom här två, tre, tre glasen.

FL1: Mm.

Per: Då kommer det om jag får i mig för mycket där och jag bär på någonting. Ja jag bär på.

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: Någonting som jag tagit upp med [redacted] liksom.

FL1: Mm.

Per: Jag tyckte ju till exempel att hon inte skötte sitt jobb.

FL1: Mm. Men hur, hur ofta reagerar du på [redacted] då? På hennes beteende, du har ju beskrivit att det är jätteofta.

Per: Ja, det var ju, precis.

FL1: Att hon, alltså som hon beter sig på grund av alkoholen.

Per: Ja det, ja men ja precis.

FL1: Och hur ofta liksom blir, blir det en reaktion från din sida på hur hon beter sig?

Per: Det beror ju så himla olika på det där också. Det är hur jag själv mår.

FL1: Mm.

Per: Hur hon beter sig och mår också och så.

FL1: Mm.

Per: Alltså jag, jag pratar ju alltid med [redacted] dagen efter och såna här saker och försöka liksom kunna bara lösa det liksom.

FL1: Mm.

Per: Och gå vidare.

FL1: Men hur ofta reagerade du på [redacted], på hennes beteende?

HEMLIG

Per: Ja jag kan inte svara på det, det beror på hur hon betedde sig helt enkelt.

FL1: Mm.

Per: Alltså nu mot slutet så var det ju grejer som jag inte.

FL1: Mm.

Per: Gillade att hon drack så mycket. Såhär mycket har hon ju aldrig druckit förut liksom.

FL1: Nej för du har ju beskrivit liksom att [redacted] hon pinkar i sängen, hon pinkade på parketten.

Per: Ja.

FL1: Hon (ohörbart) på golvet.

Per: Mm.

FL1: Och, ja men du har ju beskrivit hur hon har.

Per: Ja, slagit sönder.

FL1: Slagit sönder saker.

Per: Ja.

FL1: Och du har ju beskrivit det.

Per: Ja.

FL1: Och vi har ju fått den bilden av dig.

HEMLIG

Per: Ja.

FL1: Att [redacted] dricker jättemycket alkohol och att hon.

Per: Inte alltid.

FL1: Inte alltid.
Per: Nej.

FL1: Men att hon gör det.

Per: Mot slutet där var det.

FL1: Mot slutet.

Per: Extremt alltså. Man får ju tänkte såhär både [redacted], fan vi har varit duktiga människor, vi har haft väl (ohörbart) både hon och jag till barnen.

FL1: Mm. Men min fråga Per.

Per: Ja.

FL1: Är ju då hur ofta reagerar du på henne? Hur många gånger i liksom i veckan blir det att du reagerar på att hon har betett sig på ett sätt som du inte orkar med?

Per: Ja jag kan inte svara på det. Det beror på situationerna.

FL1: Mm.

Per: Det blir spekulationer.

FL1: Mm.

Per: Vissa gånger kan det vara oftare.

HEMLIG

FL1: Mm.

Per: Vissa, om jag tycker att någonting är allvarligare än annat.

FL1: Mm.

Per: Vissa gånger kan det gå långa perioder.

FL1: Mm.

Per: Bara, och sen alkoholen till exempel jag var ju mycket ute på landet själv med mina föräldrar och hjälpte dom. Jag köpte aldrig med mig något vin ut eller någonting på landet (ohörbart) så jag hade inget behov av det där som [redacted] hade.

FL1: Mm, mm.

Per: Utan, men det, sen så måste det komma fram också att det var jävligt trevligt också.

FL1: Ja men det har, det har framgått.

Per: Har jag sagt det?

FL1: Det har framgått, det, jag lovar dig Per att det, det vet vi.

Per: Okej, bra.

FL1: Mm.

Per: För jag vill inte såga [redacted] var jävligt bra också.

FL1: Mm. Den här kvällen då, hur var [redacted] då med alkoholen?

Per: Nej men hon var ju jäkligt törstig alltså, det var inget stopp liksom.

HEMLIG

FL1: Den här kvällen.

Per: Ja, det var ju flera veckor innan också.

FL1: Mm. Men den här, den här kvällen också.

Per: Nej det var ingen skillnad tyckte jag.

FL1: Nej.

Per: Jag försökte få henne och, jag hällde vatten, jag spädde ut vinet med vatten.

FL1: Mm. Gjorde du det den här kvällen?

Per: Ja jag kommer inte ihåg, det blir spekulationer, men jag gjorde det mycket sista tiden i vilket fall.

FL1: Ja.

Per: Och jag tog upp eller liksom hon kom ju till mig, kan jag inte få liksom lite, lite till, lite till, lite till.

FL1: Gjorde hon det den här kvällen?

Per: Jag vågar inte svara på det men hon gjorde det mycket.

FL1: Ja, mm.

Per: Mycket den sista, sista veckorna.

FL1: Mm.

Per: Lite till, kan jag inte få lite till.

HEMLIG

FL1: Mm.

Per: Jag för, jag försökte ju liksom bromsa allting.

FL1: Mm. Så den här kvällen så sa du att hon var törstig och hon drack mycket.

Per: Mm, hon var det i flera veckor alltså.

FL1: Mm.

Per: Innan.

FL1: Så från fyra som du har sagt i förhör så började ni dricka vin den här kvällen ju.

Per: Mm.

FL1: Och sen drack hon, hur, liksom hur ofta?

Per: Jag vet inte.

FL1: Hur mycket?

Per: Ja jag kommer inte ihåg hur mycket det var men hade hon inte 1,5 i promille då eller?

FL1: Jag har inte det i huvudet men hon hade alkohol i blodet.

Per: Ja.

FL1: Ja.

Per: Jag har för mig att det var 1,5 så det måste ju ha varit mycket.

FL1: Mm, mm.

HEMLIG

Per: Jag hade ju inge 1,5 i promille på morgon där, ambulansen kom, det hade jag inte. Jag kanske hade, hade något lite men jag vågade inte köra bilen men.

FL1: Nej.

Per: Men jag hade inga 1,5 inte.

FL1: Ja. Men så att, så du menar att du blir lugn när du dricker och du har ju tidigare sagt att alkoholen inte förändrar ditt beteende. Är det någonting du står fast vid?

Per: Alltså vad jag kan säga är vad jag själv lider av. Jag lider lite av att jag är jävligt foglig på jobbet och mot folk överlag egentligen.

FL1: Mm.

Per: Det är väl ungefär samma som i arresten här att.

FL1: Men till min fråga här liksom.

Per: Ja.

FL1: Står du fast vid att du inte blir förändrad när du dricker så som du har sagt i tidigare förhör?

Per: Nej men jag blir ju, nej men jag blir, jag kan ju ta mer plats när jag dricker.

FL1: Mm.

Per: Men jag tycker inte att jag i sak har något fel.

FL1: Nej. Och det som du har sagt tidigare här under detta förhör är att, att du tar mer plats, du blir högröstad.

HEMLIG

Per: Ja.

FL1: Ja. Och när du och [redacted] bråkar så blir det dom här situationerna när du använder, har det här språkbruket.

Per: Ja.

FL1: Och är elak mot henne.

Per: Ja. Men inte, alltså sådär är det ju inte varenda gång det är jag säger någonting liksom.

FL1: Mm.

Per: Det, det där är ju extremt också.

FL1: Mm.

Per: Länge, jag tycker ju själv att (ohörbart) håller på raderas som fan.

FL1: Mm.

Per: Så att det är.

FL1: Mm.

Per: Men jag tycker ju även där också det jag hörde att, att jag står för vissa av dom här sakerna liksom.

FL1: Mm, jag förstår. Jag tänkte gå vidare Sara.

FL2: Mm.

FL1: Är det någonting mer där gällande alkohol? Ja, vi ska gå igenom den här morgonen litegrann.

HEMLIG

Per: Ja.

FL1: Efter att du ringde 112.

Per: Mm.

FL1: Mm. Och när du vaknar så har du berättat i förhör att du nästan på en gång ringer 112.

Per: Mm, det är min minnesbild alltså.

FL1: Mm.

Per: Det är vad jag kommer ihåg.

FL1: Absolut, nej men det är din, det är det du minns.

Per: Mm.

FL1: Att du nästan, jag tror du sa fem minuter, alltså att du vaknar, reagerar på att hon ligger i exakt samma ställning.

Per: Ja.
FL1: Som när du somnade.

Per: Ja, precis och jag kan ju ha vaknat och legat med ryggen från henne liksom.

FL1: Ja men, precis, det sa du i förra förhöret.

Per: Sa jag det också?

FL1: När vi sa att, att det finns ju mobilaktivitet från klockan fyra.

Per: Okej, ja okej.

HEMLIG

FL1: Och du ringer ju 112 04:53.

Per: Okej.

FL1: Så att du har, så att det är ju en 53 minuter där.

Per: Ja.

FL1: Från att vi vet att du är vaken och aktivt använder din telefon.

Per: Men vad gjorde jag då?

FL1: Det har inte jag i huvudet nu men det finns ju, vi har ju ställt specifikt frågan till våra it-forensiker om det är något som sker automatiskt på en telefon eller om den krävs en aktivt.

Per: Ja.

FL1: Alltså att man gör någonting aktivt.

Per: Ja.

FL1: Och det är ju aktivt användande av mobilen.

Per: Ja.

FL1: Sen så om det är att du låser upp den eller använt, går in och tittar på någon telefon app eller aftonblad.

Per: Ja.

FL1: Jag vet, jag har inte i huvudet exakt vad det är.

Per: Nej.

HEMLIG

FL1: Men vi har ju dom uppgifterna och jag tror jag nämnde dom i det förhöret vad det var du gjorde.

Per: Ja jo du sa det, det kom som en förvåning till mig alltså.

FL1: Ja.

Per: För mitt minne är att jag reagerade på en gång alltså.

FL1: Ja.

Per: Men den kan ju även ha varit att jag titta vad klockan var och somnade om en liten stund, jag vet inte.

FL1: Ja fast det, det vet jag att det inte var. Det var inte bara att du tittade på klockan utan det var att telefonen användes.

Per: Ja, ja, ja.

FL1: Så den brukades.

Per: Att man startar upp den bara då.

FL1: Ja men den låstes upp och sen gick du in på olika appar.

Per: Ja.

FL1: Nu har inte jag i huvudet vilka det var men, men oavsett, det är, var inte det som jag, som jag tänkte prata om är att du har ju ändå varit vaken där en timme men, men det är något du inte minns men.

Per: Jag har inget minne alls av det.

HEMLIG

FL1: Nej. Men efter att du ringer 112.

Per: Ja.

FL1: Och då gör du HLR på henne.

Per: Ja.

FL1: Och sen så kommer ambulansen.
Per: Ja.

FL1: Och vad gör du sen? Efter att dom har åkt iväg.

Per: Jag har för mig att jag, han säger, du får bara springa ner och låsa upp dörr, ja så jag sprang ju ner och låste upp dörren.

FL1: Mm.

Per: Sen gick jag väl upp och satte mig i sängen där på sänggaveln tror jag men då tyckte väl någon av personalen där, någon som var där att jag skulle gå ner i köket.

FL1: Juste.

Per: Ja.

FL1: Mm.

Per: Jag har inte så jävla mycket mer minnesbilder alltså. Alltså jag vet att jag satt i, vid köksbordet och prata med ambulanspersonal.

FL1: Och det, det vet ju vi för vi har ju kroppkamerafilmen.

Per: Ja, precis.

HEMLIG

FL1: Från polisen som du pratade med.

Per: Ja, precis. Jag har inget, jag kommer ihåg att polisen var där men det är enda jag kommer ihåg.

FL1: Ja. Men, men sen då när, när ambulansen har åkt iväg med [redacted].

Per: Mm.

FL1: Och poliserna har lämnat.

Per: Ja.

FL1: Då är det ju ett par ambulans, från ambulanspersonalen kvar ett tag med dig.

Per: Ja, ja.

FL1: Och pratar en stund med dig.

Per: Mm.

FL1: Vad, vad gör du då?

Per: Nej jag, sitter jag inte bara vid köksbordet då eller? Jag kokar, jag bjöd dom på kaffe vet jag.

FL1: Ja okej, mm.

Per: För jag frågade om dom ville ha kaffe.

FL1: Ja.

Per: Ja. Nej men jag hade ingen aning om att det skulle sluta såhär liksom.

HEMLIG

FL1: Nej.

Per: Jag trodde ju att, jag bara försökte vara trevlig liksom.

FL1: Mm, mm. Och sen har du ju nämnt att du städade lite också.

Per: Ja.

FL1: När gjorde du det? Gjorde du det under tiden ambulanspersonalen var kvar eller efter dom hade åkt?

Per: Nej men jag har inte minn, jag har för mig att ambulanspersonalen plockade bort lite också, hjälpte till att städa.

FL1: Ja, okej.

Per: Jag har för mig det.

FL1: Ja.

Per: Men jag kanske har fel, jag vet inte.

FL1: Mm, mm.

Per: Men.

FL1: Mm.

Per: Det var ju lite aska på spishällen där och.
FL1: Mm.

Per: Och sånt.

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: Och sen kom ju [redacted] och [redacted] där och.

FL1: Mm. Och då lämnade ju ambulanspersonalen.

Per: Ja, precis.

FL1: Så att det bara blev du, [redacted] och [redacted].

Per: Ja, precis.

FL1: Kvar i bostaden.

Per: Ja.

FL1: Och kan du berätta för mig vad du gjorde, vad du gjorde då?

Per: Ja men jag har för mig att jag dammsög då. Det var ju lite, om det var aska på golvet eller någonting.

FL1: Mm.

Per: Dammsög och torka lite golv där i köket bara.

FL1: Vart, om du beskriver exakt, vart dammsög du för någonstans?

Per: Jag kommer inte ihåg. Jag var väl i hallen också då säkert eftersom dom har gått där också.

FL1: Mm.

Per: Ja personalen då.

FL1: Ja så du dammsög i hallen där.

HEMLIG

Per: Ja jag tror det.

FL1: Ja.

Per: Och sen i köket.

FL1: Ja.

Per: Jag tror inte jag tog någonting i vardagsrummet inte.

FL1: Nej.

Per: Jag tror inte det. Och sen torka lite golv bara lite snabbt alltså. Jag tänkte bara att jag vill inte komma, jag tänkte jag kommer ju hem ikväll, jag vill inte komma hem och börja städa liksom.

FL1: Mm.

Per: Och jag är, det är min personlighet också. Jag är jäkligt, jag är noga med att bädda sängar och jag vet inte om det kommer från när man låg i armen liksom och.

FL1: Mm. Du säger att du torkar av golven också.

Per: Mm.

FL1: Vad, hur gör du det?

Per: Nej jag har ju en sån här kardborrehistoria. Ett skaft med, som man kan sätta en.

FL1: Ja, en sån där som man sätter fast.

Per: Sätter fast med.

HEMLIG

FL1: På liksom.

Per: Med kardborre ja.

FL1: Ja.

Per: Som man sätter fast på den här så man kan.

FL1: Ja jag förstår.

Per: Då den blir såhär bred liksom.

FL1: Mm.

Per: Så jag tog väl bara, sen tog jag väl lite allrengöring bara från en sprayflaska och.
FL1: På golvet?

Per: Ja.

FL1: Och vart använde du den här liksom?

Per: Ja men jag har för mig att det var i köket bara tror jag.

FL1: Mm.

Per: Det kan ha varit hallen också, jag kommer inte ihåg.

FL1: Nej.

Per: Det, det bara gick av farten liksom.

FL1: Mm.

Per: Jag bädda ju sängen också och.

HEMLIG

FL1: Mm, men så du dammsög hallen, köket vad du minns.

Per: Mm.

FL1: Du vet inte vardagsrummet om du.

Per: Nej jag har inget minne av att jag gjorde det, jag tror inte jag gjorde det.

FL1: Nej.

Per: Jag har väl inte uppfattat att det varit något.

FL1: Mm, och moppa köket och hallen.

Per: Jag tror det.

FL1: Mm. Och dammsög och moppade du någon mer stans i bostaden?

Per: Nej, ingenting på övervåningen.

FL1: Ingenting på övervåningen.

Per: Nej.

FL1: Mm. Torkade du någonstans med någonting?

Per: Ja det ska ju iså fall ha varit diskbänken då.

FL1: Mm. Vart du uppe på övervåningen och städade någonting?

Per: Nej jag har inget minne av det.

FL1: Ing, nej.

HEMLIG

Per: Nej.

FL1: Inget minne av att du städade på övervåningen.

Per: Nej.

FL1: Nej.

Per: Jag har bara minne av att jag bäddade.

FL1: Mm.

Per: Och, och att det låg påsar från sjukvården då, dom har haft sina saker då gäller det ju att.

FL1: Mm.

Per: Ja (ohörbart) behövts något material och.

FL1: Ja. Vad gjorde du med dom då?

Per: Ja men dom la jag i soptunnan bara.

FL1: Viken soptunna?

Per: Det finns bara en tror jag väl, ja eller den.

FL1: Och vilken är det?

Per: Ja den nere i köket tror jag.

FL1: Ja så du gick ner med dom till men till köket där.

Per: Ja, det gjorde jag. Ja jag bäddade ju då och sen tog jag ju det där.

HEMLIG

FL1: Mm.

Per: Vinglaset då, återställaren.

FL1: Ja, juste.

Per: Samtidigt.

FL1: Samtidigt, i samband när du bäddade.

Per: Ja.

FL1: Där då.

Per: Ja.

FL1: Okej. Och när du bäddade, hur bäddade du?

Per: Som jag alltid brukar bädda.

FL1: Hur är det då? Förlåt men.

Per: Ja, fan jag har inget, jag har inget minne av att jag gjorde något annorlunda direkt alltså.

FL1: Nej. Men alltså om du bara berättar för mig liksom hur du bäddade. Vad, vad behövdes det? Var det, vart låg grejerna när du kom upp?

Per: Ja, fan jag har inget minne riktigt av det faktiskt alltså.

FL1: Nej.

Per: Ja om jag bara sträckte ut litegrann och sådär.

HEMLIG

FL1: Mm.

Per: Jag vet inte, jag kommer inte ihåg.

FL1: Var det, när du kom upp där och skulle bädda var det någonting i sovrummet som du reagerade på?

Per: Nej, nej förutom att det, dom där plastpåsarna låg på golvet.

FL1: Mm.

Per: Var det enda.

FL1: Såg du något blod någonstans?

Per: Nej, jag såg inget blod.

FL1: Nej.

Per: Inte när jag bädda heller.

FL1: Nej.

Per: Ingenting.

FL1: Så inget blod på lakan eller annat eller?

Per: Nej jag såg ing, nej jag såg ingenting.

FL1: Nej. Så, så du bäddade och vad innebär det? Att du bara la på täckena.

Per: Överkast och rätta till kuddar och lite sånt där.

FL1: Mm, mm. Och den här moppen som du beskrev.

HEMLIG

Per: Mm.

FL1: Vart brukar den förvaras i vanliga fall?

Per: Ja men den brukar ju vara i badrummet där på övervåningen ju.

FL1: Mm.

Per: Och jag brukar hänga den ovanför tvättmaskinen där har jag en ställning där.

FL1: Okej. Var det en sån moppgrej du hade?

Per: Ja en bara.

FL1: Ja, okej. Och du ställde tillbaka den.

Per: Mm, jag tror det.

FL1: Och dammsugaren.

Per: Ja den ställde jag i vardagsrummet där.

FL1: Ja den ställde i vardagsrummet.

Per: Ja.

FL1: Mm.

Per: På ett ställe.

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: Det finns ett litet, det har blivit ett märke i golvet där efter en, en kista som jag brukar ställa den på så att inte märket syns där. Ett, ett märke på parkettgolvet.

FL1: Mm.

Per: Som har, som har kommit av en Ikea, vad heter det, kista med lock.

FL1: Mm.

Per: Som, den gav färg efter sig så att, ja det har ju ingen betydelse egentligen. Men det är ett märke, ett fyrkantigt märke i parkettgolvet jag brukar ställa.

FL1: I mitt, det som är mitt på där eller vid sidan?

Per: Nej, nej, nej mer mot, ja där, där dammsugaren var.

FL1: Ja där, ja.

Per: På, under där så är det ett märke jag brukar ställa dammsugaren för att dölja märket där.

FL1: Okej. Är det färg i det märket?

Per: Ja det är färg från den här Ikeagrejen.

FL1: Ikea, mm. Ja, okej. Vad var det för färg på den där Ikeagrejen då?

Per: Ja den är ju mörkaktig av något mörkare.

FL1: Ja.

Per: Men jag tror att det är, man ser fyra tassar liksom efter den.

FL1: Mm, okej.

HEMLIG

Per: Men det var bara ett sätt för att dölja det.

FL1: Mm.

Per: Att det skulle se bättre ut där.

FL1: Mm. Och städade du undan någonting?

Per: Det har jag ingen, ja det ska vara om jag plockade in korvarna.

FL1: Mm.

Per: Om jag la in dom i kylskåpet.

FL1: Mm.

Per: Och ketchup och senap om jag gjorde, jag, jag vågar inte svara på det.

FL1: Mm.

Per: Men hade det, om det hade varit framme så hade jag gjort det.

FL1: Mm. Och du städar om jag förstått dig rätt bara efter att ambulanspersonal och polis har åkt.

Per: Ja.

FL1: Därifrån.

Per: Ja.

FL1: Alltså när [redacted] och [redacted] är kvar.

Per: Ja.

HEMLIG

FL1: Och det, alltså [redacted].

Per: Ja.

FL1: Och ni väntar på att din dotter [redacted] ska komma.

Per: Ja, precis.
FL1: Det är under den tiden som du städar.

Per: Ja, mm.

FL1: Mm.

Per: Precis.

FL1: Mm.

Per: Eller ja, mm.

FL1: Mm. Och hur kommer det sig just det här att du, att du valde att stanna kvar och städa allt det här istället för att åka med till sjukhuset när ambulans och polis har varit så tydliga med och sagt att det här är allvarligt för [redacted]?

Per: Ja, ja men jag var rädd alltså. Det är rädsla liksom.

FL1: Mm.

Per: Jag vågade ju inte, jag vågade inte åka med ambulansen när.

FL1: Mm.

Per: Hon i vårdcentralen sa att jag skulle åka ambulans.

HEMLIG

FL1: Mm. Men dom var ganska noga med att förklara för dig att situationen var allvarlig för [redacted].

Per: Ja, ja, ja jag kommer inte ihåg men.

FL1: Mm. Men hör det ju i inspelningarna också att dom, dom säger ju ganska många gånger till dig att ja men det är, hon är illa (ohörbart).

Per: Ja.

FL1: Och det är ganska allvarligt.

Per: Ja, jo jag förstod det alltså.

FL1: Och dom till och med rådde dig att följa med.

Per: Ja men jag vågade inte.

FL1: Mm.

Per: Jag var, jag behövde barnens stöd också liksom.

FL1: Mm.

Per: Ja jag var rädd.

FL1: Mm.

Per: Jag vet att jag sa till [redacted] i bilen, fan [redacted] jag är så jävla rädd alltså.

FL1: Mm. Nej dom, vi har ju pratat med ambulanspersonalen och sådär och dom, dom säger ju att dom har aldrig varit med om en sån situation tidigare när en, när en nära anhörig har valt att inte följa med till sjukhuset när det är en sån, så pass livshotande situation som det, som det var.

HEMLIG

Per: Ja, nej det är.

FL1: Mm.

Per: Det är.

FL1: Hur kommer det sig att du börja städa då?

Per: Ja men det är min personlighet liksom.

FL1: Mm.

Per: Att jag vill inte komma hem till något stök eller någonting.

FL1: Mm.

Per: Jag är, jag var den som plockade och städade hela tiden hemma.

FL1: Mm.

Per: Och på radhuset och klippte gräsmattan, jag gjorde allting. Jag ville ha ordning och reda. Jag blev, jag blev nervös om det var stökigt liksom.

FL1: Mm, mm okej.

Per: Och det där med ambulansen alltså det, alltså jag, jag vet min pappa låg ju på Danderyd i sju veckor och.

FL1: Mm.

Per: Och uppkopplad till slangar och jag vågar ju knappt gå in i hans rum liksom.

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: Och jag, jag åkte ju inte ens ambulans själv in, jag vågade inte, jag var rädd.

FL1: Mm. Jag har två sista frågor har jag sen är, om inte du har något sen Sara.

FL2: Mm.

FL1: Men, och det är två väldigt såhär praktiska frågor bara, den här (ohörbart) igen.

Per: Ja.

FL1: Den här maskinen som hjälper dig att andas.

Per: Ja, ja.

FL1: Vi pratade rätt mycket om den tidigare men är det en on off knapp på den?

Per: Nej det är det inte.

FL1: Det är ingen sån här power knapp på den?

Per: Ja det finns ju också.

FL1: Mm.

Per: Men den går ju igång när man sätter fast den liksom.

FL1: Den här powerknappen är det någonting som du brukar liksom behöva, power on, power off eller, eller hur funkar det?

Per: Nej alltså mitt minne är väl att jag brukar bara dra den över huvudet.

FL1: Mm.

HEMLIG

Per: Och att den går igång liksom av sig själv.

FL1: Vilket tyder på att, då är den i liksom i power on läge.

Per: Ja det tror jag.

FL1: Ja.

Per: Ja.

FL1: Och då är den det hela tiden så att du trycker aldrig av den då eller är den.

Per: Nej, precis.

FL1: Nej.

Per: Jag tar bara av mig masken och då stannar den själv liksom.

FL1: Ja. Men själva maskinen är i liksom power on, alltså.

Per: Ja det tror jag att den är.

FL1: Ja.

Per: På.

FL1: Eller går den i någon slags stand by läge eller något sånt där då?

Per: Nej, ja det är ju nog stand by, den står ju inte och blåser hela tiden.

FL1: Nej, precis.

Per: Nej.

HEMLIG

FL1: Men den, den sätter ju igång när du börjar andas.

Per: Ja.

FL1: Och då tar du av dig den då slutar den.

Per: Efter ett tag.

FL1: Att blåsa luft liksom.

Per: Ja, efter ett tag.

FL1: Efter ett tag.

Per: Ja.

FL1: Och, okej. Och brukar du någonsin liksom stänga av maskinen helt och hållet såhär att du trycker av den?

Per: Det har väl hänt men.

FL1: Mm.

Per: Nej, ibland har det ju blivit något strömavbrott eller (ohörbart) kabeln och sånt där.

FL1: Mm.

Per: Då har den, då tappar den ju kontakten liksom med.

FL1: Mm, mm.

Per: Men oftast brukar jag inte röra den liksom.

FL1: Nej, så det är bara ta den.

HEMLIG

Per: Ja.

FL1: Andas sen slutar den.

Per: Ja, precis.

FL1: Mm. Och den här kvällen då hur var det när du skulle sätta den på [redacted]?

Per: Ja jag har inget detaljerat minne av det alltså jag har bara tanken att jag tyckte att hon snarkade liksom.

FL1: Mm. Nej men alltså du satta inte på.

Per: Nej.

FL1: Jag tänkte med powerknappen.

Per: Nej, jag har inget minne av det att jag gjorde det.

FL1: Nej.

Per: Nej.

FL1: Okej. Och sen undrar jag vart du brukar ladda din mobil?

Per: Vad sa du?

FL1: Vart du brukar ladda din mobil.

Per: Ja men det brukar ju vara vid, vid köksbänken va.

FL1: Nej jag vet inte.

HEMLIG

Per: Nej. Nej men det är väl oftast där jag brukar ladda den.

FL1: Är det inne i köket alltså?

Per: I köket på köksbänken där vid diskbänken.

FL1: Är det vid mikron?

Per: Nej den andra bänken.

FL1: Jaha, okej.

Per: Där diskbänken där.

FL1: Ja vid diskbänken, okej.

Per: Ja. Där finns det ju ett.

FL1: Mm.

Per: Som är lite döljt.

FL1: Mm.

Per: Under en list där.

FL1: Mm.

Per: Ett uttag där.

FL1: Brukade [redacted] också ladda sin telefon där?

Per: Ja.

HEMLIG

FL1: Mm. Och när ni gick upp och la er på kvällen.

Per: Mm.

FL1: Brukade ni ta med telefonen upp eller brukade ni ha telefonerna kvar där nere?

Per: Det var ju lite olika faktiskt. Oftast kom dom väl med upp tror jag.

FL1: Mm.

Per: Oftast men inte alltid.

FL1: Nej.

Per: Man behövde ju om man skulle titta på tv så sköter man ju tv:n via.

FL1: Juste det var med Chromecast ja.

Per: Ja.

FL1: Ja juste, mm.

Per: Precis.

FL1: Mm. Nej det var. Har du någonting Sara?

FL2: Nej (ohörbart).

FL1: Jag ska bara gå igenom här snabbt.

Per: Jäklar vad du har skrivit.

Adv: Ja.

HEMLIG

Per: Du skulle behöva ha en sekreterare med dig.

Adv: Det är jag som är det.

FL1: Ja, nej jag, jag har ingenting mer. Johanna har du någonting?

Adv: Nej inte jag heller i nuläget.

FL1: Nej, men och Per har du någonting?

Per: Nej.

FL1: Vi kan, om det är något speciellt så kan du också ta det efter förhöret om det är några praktiska saker.

Per: Ja, precis.

FL1: Ja.

Per: Jag har ju det där med och jag skulle ju gärna, min mamma fyller ju år 25 augusti nu.

FL1: Mm.

Per: Jag skulle ju.

FL1: Men vet du vad vi kan avsluta förhöret så kan vi ta dom praktiska sakerna.

Per: Ja, ja absolut.

FL1: Mm.

FL2: Klockan 14:42.

HEMLIG

HEMLIG

Ärendenummer: 5000-K350152-24
Hörd person: [redacted] Granberg
Förhörsdatum: 2024-06-17
Förhörsledare, FL: Kristina Montalto
Målsägande biträde, MÄB: Elisabeth Massi Fritz
Utskrivet av: u0068553

FL: Sådär då inleder vi förhör med [redacted]. Klockan är 12:11, det är den 17 juni. Närvarande är målsägande biträde och förhörsledare Kristina. Jag tänkte att vi kunde inleda förhöret med att berätta litegrann om, om du kunde berätta litegrann om [redacted] och Pers relation.

[redacted]: Mm.

FL: Hur har det varit och du kan börja liksom ända från början…

[redacted]: Ja.

FL: … från när de träffades för många år sedan.

[redacted]: Ja de träffades då skulle jag tro för kanske 36, 38 år sedan. Och det var ju på ute hos mig då på Björk, eller mer på deras sommarst, Pers sommarställe. För hans föräldrar har ju sommarställe 2, 3 kilometer från mig. Och jag antar att det var där de träffades på någon fest. Ja och sedan så småningom då så gick ju hon i skolan i Norrtälje på gymnasiet och det var där hon började flytta hem till Per i Hässelby till hans föräldrar. Just på Grantorpsvägen där de bor nu, där de bor nu då, bodde nu. Och, och då frågade jag henne men varför flyttar du in, varför flyttar du till Per för? Det är ju mycket närmare från mig till Rodenskolan än vad det är från Hässelby, åka tunnelbana, buss. Nej men det går mycket fortare menade hon på. För det var dåliga kommunikationer och jag flyttade ut för 43 år sedan och då var inte kommunikationerna så himla bra.

FL: Nej.

[redacted]: Nej, så på den vägen är det. Därför flyttade hon dit då. Ja. Och sedan har det ju blivit så att ja de bodde tillsammans, sålde väl, föräldrarna sålde huset då till [redacted] och Per. Och i början var det ju, alltså jag har nog aldrig fattat riktigt ens hur det har gått till men jag vet för 20 år sedan i alla fall kommer jag ihåg, innan [redacted] var född… då hade han slängt ut [redacted] utanför dörren för då grina hon och ringde till mig. Och det är ju svårt när man bor så långt bort vad man ska göra för någonting. Men hur och var jag ringde väl Per då tror jag, till hans telefon. Han var inne och hon var ute och då skrek han åt mig bara, var otrevlig mot mig och skrek kom och hämta din jävla unge skrek han då. Och sedan så blev det ju så att, vi träffades inte[redacted] och jag träffades i stan någon gång i Stockholm då. Och hon var ju gravid då.

Och sedan fick jag ju anta, sedan fick jag ge mig, jag tänkte jag måste ju ge mig va, jag måste ju träffa Per och [redacted] hemma hos dem någonting annars får inte jag se bebisen. Alltså det

HEMLIG

var ju det jag var rädd för att jag inte skulle få se [redacted]. Men sedan så har de ju bråkat av och till det har de ju gjort, ute på landet också. Varit hotfull mot mig också, har Per varit hotfull. Ja. Och jag vet ju inte, hans föräldrar måste ju ha hört mycket mer än vad jag vet som har bott tillsammans med dem på landet liksom. För de hade ett speciellt hus då, de byggde på hans föräldrars tomt. Och jag har ju varit och hämtat [redacted] många gånger därnere. Hon har ringt till mig, kan du komma och hämta mig. Och senast var det nog för två år sedan, förra året var hon inte ute så mycket. Jag vet inte varför egentligen. Eller om det var året före för Per började jobba lördag-söndag och då kunde de inte åka ut så mycket. Först var han helt sjukskriven och sedan började han väl jobba och sedan blev han dålig och då blev han halvt sjukskriven och då jobbade han helgerna, lördag-söndag jobbade han. Och då kunde de inte åka ut så mycket till mig. Så vi träffade, det var förra sommaren då träffades vi inte så mycket.

FL: Nej.

[redacted]: Men jag hämta flera gånger därnere men jag vet två, för två somrar sedan så ringde hon och så sa kom och hämta mig nu och då hämta jag henne och [redacted], för då var [redacted] kvar. Och då så sa jag men [redacted] vill du vara kvar därnere hos farmor och farfar men jag sa nej spring till bilen nu bägge två så kommer jag och då gick Per emot mig. Och då sa jag du skulle bara våga slå, då har du slagit för sista gången men då backade han då igen. Ja det är väl då det jag kommer ihåg alltså.

FL: Men när skulle du säga var första gången som du upplevde att [redacted], alltså att [redacted] ringde…

[redacted]: Ja.

FL: … och sa att han hade varit hotfull?

[redacted]: Ja 20 år då då alltså när han slängde ut…

FL: Så det var 20 år sedan. Det var första gången?

[redacted]: Ja det var första gången.

FL: Och då var de ute hos Pers föräldrar?

[redacted]: Ja nej då var de hemma i sitt eget hus…

FL: I Hässelby?

[redacted]: … ja på Grantorps, ja, för då hade väl föräldrarna flyttat och då bodde de där ensamma och (ohörbart) slängt ut henne och hon grina och ringde till mig. Och jag visste väl inte vad jag ska skulle göra heller som bodde så långt bort.

HEMLIG

FL: Nej.

[redacted]: Nej.

FL: Och det var innan [redacted] vad född?

[redacted]: Ja innan.

FL: Var hon gravid [redacted] då?

[redacted]: Jag tror att hon var gravid då. Jag törs inte säga säkert. Jag kommer inte ihåg om det var sommar eller om det var hösten heller han slängde ut henne. Men då ringde jag ju upp Per sedan och då ja då sa han ju det kom och hämta din jävla unge skrek han till mig och hotfull mot mig va, oförskämd mot mig. Och jag tänkte jag tolererar inte det här så att jag vill ju inte träffa honom då men sedan var jag ju tvungen att krypa till korset för att få se [redacted] som bebis då hemma hos dem, annars hade jag inte fått gjort det.

FL: Så du åkte…

[redacted]: Ja då åkte vi, ja då åkte jag hem till dem. Och jag kommer inte, hon är ju född i april så det måste ha varit i april-maj någon gång jag åkte hem då.

FL: Mm.

[redacted]: Och jag tror inte att jag var ensam… jag vet inte om min syrra var med också. Vi var väl några stycken som åkte då.

FL: Mm. Och de gånger som du var hemma hos dem och med dem båda, hur var de mot varandra då?

[redacted]: Ja men då var de ju trevliga mot varandra, det var ingenting. Vi har ju firat jul där tror jag 10, 10 jular och de har ju varit väldigt generösa. Vi har ju haft knytis då litegrann men hur det är så har ju de stått för det mesta om man säger och det har ju inte varit något problem. Vi har ju varit mellan 13 och 16 stycken på julen och det har varit bra när vi har varit där. Och jag kommer, jag vet inte hur det var när [redacted] var liten… på julen, jag kommer inte ihåg det. Om han åkte med farmor och farfar hem. Det kan inte jag säga säkert. Men [redacted] har ju varit med farmor och farfar hem ibland på julen. Och sedan efter det vet ju inte jag vad som har hänt när vi har åkt hem, på julafton, det vet inte vi, det vet inte jag.

FL: Men de här andra tillfällena när du berättar om att du har hämtat [redacted]

[redacted]: Ja.

HEMLIG

FL: … när hon har ringt dig.

[redacted]: Ja.

FL: Berätta om dem.

[redacted]: Ja alltså hon har inte berättat så mycket för mig.

FL: Nej.

[redacted]: Hon har ju inte det. Och det är ju det som är så dumt och jag har ju inte frågat heller. Det är himla dumt. För jag trodde ju nu på sista tiden att det hade varit bra mellan dem… trodde jag.

FL: Men du har åkt och hämtat henne som jag förstod det.

[redacted]: Ja. Ja.

FL: Ja. Och vad har du mötts av då?

[redacted]: Ja då har ju han varit hotfull mot mig. Han har nog inte slagit henne, jag vet en gång var hon väl hemma hos mig då var hon lite tunnhårig. Om han hade dragit henne i håret, jag tror hon sa det dragit bort tussar då.

FL: Hon sa till dig…

[redacted]: Ja.

FL: … att han hade dragit henne i håret?

[redacted]: Ja, ja. Men annat nej vi prata väl inte så mycket, hon låg kvar hemma hos mig då.

FL: Ja.

[redacted]: Ja.

FL: Men var dem i Pers föräldrars hus då?

[redacted]: Ja.

FL: (Ohörbart)…

[redacted]: Ja i deras (ohörbart)…

HEMLIG

FL: Det som ligger nära där du bor.

[redacted]: Ja nära då ja.

FL: Ja okej. Så då åkte du till deras hus…

[redacted]: Ja deras hus och hämtade…

FL: … och hämtade henne.

[redacted]: … ja hämta henne, mm det gjorde jag. 2-3 kilometer bort.

FL: Och du sa inte hade upplevt att du hade sett några skador då eller?

[redacted]: Nej då hade hon inga skador, nej. Hotfull hade han väl varit då.

FL: Ja hon sa det till dig?

[redacted]: Hon sa det ja, och hotfull mot mig när jag kom och hämta.

FL: Och hotfull mot dig också.

[redacted]: Mm ja.

FL: På vilket sätt var han hotfull då?

[redacted]: Ja han gick emot mig och jag tänkte nu får jag väl en snyting men jag sa ju det slår du mig så har du slagit för sista gången… och då backade han.

FL: Och då backade han.

[redacted]: Ja och [redacted] ville vara kvar därnere hos farfar och farmor och Per men jag sa nej hoppa in i bilen du också, du följer med mig hem, och då gjorde de det så de låg över natten. Sedan åkte, jag undrar om Per åkte hem själv… eller om hon åkte ner, jag kommer inte ihåg det om de åkte ner och att det hade lugnat ner sig då.

FL: Hur många gånger har det hänt då…

[redacted]: Oj det…

FL: … att du har varit tvungen att hämta [redacted]?

[redacted]: Ja det har hänt ett par gånger. Men jag minns i alla fall… för två år sedan då då.

HEMLIG

FL: Och det är två år sedan?

[redacted]: Ja det är två år sedan ja.

FL: Senaste gången?

[redacted]: Det måste vara två år sedan. Inte förra sommaren, det var -22, -21… det kan ha varit 2021 någon gång, -21 kanske.

FL: Var det då hon berättade om att hon hade, han hade dragit henne i håret?

[redacted]: Ja jag tror att det var då att hon sa det.

FL: Ja.

[redacted]: Och vi pratade inte så mycket sedan, jag vet inte varför jag inte har frågat men jag har tänkt nej jag vill nog inte lägga mig i deras äktenskap sådär. Och jag frågade nog [redacted] någon gång också för många år sedan men jag tänkte ja men det var ju jättedumt att jag frågade honom om föräldrarna egentligen.

FL: Vad svarade han då?

[redacted]: Nej han svarade ingenting.

FL: Nej

[redacted]: Nej han gjorde inte det.

MÄB: Och frågade du?

[redacted]: Ja jag frågade hur är det egentligen hemma, för jag förstår, jag har ju förstått att han har inte haft det så roligt egentligen när jag tänker efter.

FL: På vilket sätt (ohörbart)?

[redacted]: Ja det har väl kanske varit slagsmål och (ohörbart) mellan dem, Per och [redacted].

FL: Mellan Per och [redacted]?

[redacted]: Ja.

FL: Och hur liksom fick du den känslan att det hade varit så då?

[redacted]: Ja det är väl när de har druckit sprit då som det blir så. Den känslan har jag haft.

HEMLIG

FL: Känslan att Per och [redacted] har slagits?

[redacted]: Ja. Ja. Men annars så, de har ju varit väldigt generösa. De har ju, när de har fyllt år och bjudit ut och så ja på restauranger och allting såhär så jag har ju inte märkt så mycket liksom.

FL: Nej.

[redacted]: Nej…

FL: Men när du pratade det där med [redacted]

[redacted]: Ja.

FL: … liksom fick du någon känsla att han liksom hade…

[redacted]: Nej.

FL: … bevittnat något sådant här eller (ohörbart).

[redacted]: Nej, nej jag bara kände, jag bara kände det.

FL: Det var bara en känsla du hade?

[redacted]: En känsla jag hade att han kan inte ha haft så roligt… när han var barn, mindre. Jag vet ju inte vad han har sagt, jag har inte pratat med honom om det, det har jag inte.

FL: Nej.

[redacted]: Men jag tyckte, jag skulle inte fråga honom hur föräldrarna är egentligen. Jag tycker inte man ska göra det. Jag vet inte. Man ska ju inte det egentligen så det var kanske lite dumt av mig, men han svarade inte.

FL: Och [redacted] då, har du pratat någonting med henne?

[redacted]: Nej jag har inte pratat med henne om det inte.

FL: Nej.

[redacted]: Men jag vet att hon har varit väldigt mycket hemma hos farmor och farfar. Och jag tror hon ja varje julafton åkte hem med dem sedan, följt med dem hem.

FL: Och din kontakt med [redacted] genom åren, hur har den varit?

HEMLIG

[redacted]: Jo, hon… jag var ju ensamstående med henne och mina föräldrar hämtade henne eller såg efter henne då, hämta från fritids eller dagis var det ju då när jag arbeta kvällar och helger och sådär. Och det har varit bra tycker jag men sedan gifte jag mig då 1975 och då var det väl bra men sedan när hon kom i tonåring då gick det inge vidare med min man och henne. Det gjorde det inte. Så att hon flyttade till en kompis, bredvid någon kilometer bort då, en skolkamrat. Så hon bodde där några månader. Och sedan byggde vi om då, ja vi byggde övervåningen på huset och då fick hon eget rum och så gick det väl bättre då. Men de kom inte överens och jag höll ju med henne naturligtvis, det var ju min dotter. Så då (ohörbart) men.

FL: Men sedan [redacted] och Per träffades…

[redacted]: Ja.

FL: … hur har din relation varit med [redacted] liksom…

[redacted]: Ja den har varit bra. Hon har ju ringt mig och sådär, det har det. Och jag vi har träffats, jag har varit på hennes jobb ibland och ätit lunch och sådär. Vi har träffats i stan när jag mådde bättre då då. Så det har ju varit jättebra. Men hon, hon har ju aldrig, när de åker förbi mig va, på fredagar till exempel, åker ut till landet så har jag sagt kom in, stanna och kom in till mig och hälsa… nej jag är så trött och jag orkar inte. Och då har jag tänkt vad ungdomarna är trötta nuförtiden, har jag tänkt som inte orkar. Vi träffas imorgon, jag hör av mig imorgon… ja gör det då. Och då blir jag lite sur för jag träffar ju henne så sällan va. Men jag pratar med henne i telefon desto mer men det är inte samma sak… så att ja det är det…

FL: Men har [redacted] och din relation förändrats över tid liksom på något sätt?

[redacted]: Nej det har den inte gjort.

FL: (Ohörbart)

[redacted]: Den har blivit bättre, den har varit jättebra nu, många år har det varit så det har inte varit någon fara.

FL: Hur ofta har ni haft kontakt?

[redacted]: Alltså vi har pratat med varandra varenda dag på telefon. Det kan ju vara någon dag som hon inte har ringt men då har jag ringt ibland. Och då har det varit på mornarna för de har varit och handlat på mornarna… på Lidl då och har väl antagligen åkt då innan hon har börjat jobbat. För hon har ju jobbat hemifrån och så har hon jobbat två dagar i veckan på jobbet. Och då har hon åkt buss och sedan tunnelbana och sedan har Per hämtat henne på kvällen uppe i Vällingby. Jo men sa jag ja men det var väl skönt slipper du åka buss hem men sedan började jag dra mig till min, det kanske inte är så bra, det kanske är någon kontroll han har, har han fått (ohörbart). Det här sista året, det är nog inte så bra. Och han har skjutsat henne till

HEMLIG

tunnelbanan ibland på mornarna för han har varit sjukskriven va, så han jobbar hemma. (Ohörbart).

FL: Men har det varit så hela tiden att han har kört henne sådär?

[redacted]: Ja ganska ofta sista tiden, det har han gjort. Och det är nu som det har slagit mig, ja men det kanske inte är så bra, det är nog någon kontroll han kanske har haft på henne. Och varför vet inte jag för hon har inte haft någon annan. De umgicks inte med folk (ohörbart).

FL: Nej okej.

[redacted]: De hade inga bekanta. De umgicks inte…

FL: Men [redacted] vänner som hon hade, någon väninnor eller (ohörbart)?

[redacted]: Ja hon har haft det, hon har ju haft det. Skolkamrater när de gick Rodenskolan då, gymnasiet. Och då träffade hon ju Per så tidigt och de andra tjejerna de hade ju inget sällskap, hennes kompisar och då hade de väl frågat [redacted] vad de sa till mig nu när jag pratade med dem, ja men kan inte du följa med ut då ja på disco då då, på disco… nej har Per sagt, det fick hon ju inte. Så det var vad en kompis till henne har sagt till mig.

FL: Mm. Är det någon kompis som (ohörbart).

[redacted]: Ja de var så små, de var ju, växte upp i skolan tillsammans och gick i förskolan, inte förskolan men de gick, vi flyttade när hon gick i femman [redacted].

FL: Men är det någon kompis som [redacted] hade kontakt med sedan framåt?

[redacted]: Ingen, ingen utav dem.

FL: Ingen har hon haft kontakt med?

[redacted]: Nej ingen. Nej ingen.

FL: Är det någon som du känner till som hon har haft någon kontakt med utöver Per och familj?

[redacted]: Nej det är inte det serru.

FL: Nej.

[redacted]: Det är det jag tycker har varit så konstigt att hon inte har haft några tjejkompisar om man säger.

HEMLIG

FL: Har du och [redacted] pratat om det liksom någonting?

[redacted]: Nej nej hon har ju varit så trött när hon har kommit från jobbet och sådär. Hon har ju varit ute med min andra dotter, Helena, de har varit på konserter ibland. Lars Ekborg och jag tror att de har varit på någon teater också. Det är det enda hon har varit ute vet du, hon har inte varit ute med några andra kompisar. Och jag tycker att det är så konstigt att de inte har umgåtts med några vänner och sådär. Jag vet Per har ju en kusin som heter Arne, de umgicks ett tag men det blev också slut. Varför vet jag inte.

FL: Vad heter han mer än Arne?

[redacted]: Arne Forsberg.

FL: Är det kusin till Per alltså?

[redacted]: Det är kusin till Per.

FL: Ja och hur länge sedan är det de umgicks?

[redacted]: Oj det är massor med år.

FL: Det är många år sedan?

[redacted]: Ja jättemånga år sedan.

FL: Ja.

[redacted]: Ja det är det. Jag kan inte säga hur många år det är men… jag vet inte vad det var som gick snett där. (Ohörbart).

FL: Men Per har han haft några andra vänner som du känner till?

[redacted]: Han har väl haft lite arbetskamrater men inga jag känner.

FL: Nej.

[redacted]: Nej. Arbetskamrater har han varit ute med när de har firat födelsedagar och sådär. Nej han har inte haft några andra heller. Ingen utav dem.

FL: Och [redacted] hon jobbar på Länsförsäkringar.

[redacted]: Ja.

FL: Och hur länge jobbade hon där?

HEMLIG

[redacted]: Oj hon började där när hon var, ja efter skolan, 18 år.

FL: Ja så det är många år.

[redacted]: Ja oj oj oj hela tiden. Hon började, min syster jobbar ju där, och min, hon fick, min syster fick in henne som brevbärare på avdelningen så hon gick runt då. Och sedan har hon stigit i graderna så hon har haft ett bra, väldigt bra jobb. Väldigt omtyckt och tjänade bra. Och jag har ju, jag sa ju till [redacted] för många många år sedan också du måste flytta ifrån Per… har jag sagt till henne. Då måste det ha varit mer bråk som inte jag kanske kommer ihåg riktigt. Men jag sa det du måste flytta ifrån Per…. Nej nej vi har hus och ja det är Volvo och ja du vet det är sådär märkvärdigt då. Ja men sa jag du tjänar ju så bra, du kan ju gott ha en lägenhet. Nej nej det blir ju inte så.

FL: Men hur kommer det sig att du…

[redacted]: Ja det var ju bråk då (ohörbart) bråk som jag tyckte inte hon skulle behöva lida och sådär, då kan du flytta, flytta ifrån (ohörbart). Jag kommer inte ihåg hur gammal (ohörbart) vad heter hon [redacted] var då, det vet inte jag, jag kommer inte ihåg det. Det är så många år sedan så att… Men jag har ju sagt till henne i alla fall att hon skulle flytta ifrån Per men det ville hon inte. Och det kan ju ha varit samband med att han slängde ut henne och sådär att det var lite bråk då.

FL: Ja jag förstår. Och hur har Per varit mot dig då?

[redacted]: Alltså sista tiden har det varit jättebra. Han har inte varit nå otrevlig och sådär utan det har gått bra så därför trodde jag att det var så bra mellan dem eftersom jag inte hade hört någonting och han har ju inte skällt på mig heller. Det enda när jag har ringt till [redacted] eller hon har ringt mig då har han, har [redacted] haft högtalare på telefon. Och det har jag inte heller frågat men då har väl han varit i bakgrunden eller så i ett annat rum. Ibland har han lagat mat bakom hennes rygg. Hon satt i köket och jobbade. Så då lagade han alltid mat, ja ibland, skramlade och hade sig. Men ja jag vet inte.

FL: Förklarade hon någonsin varför (ohörbart).

[redacted]: Nej jag frågade ju inte. Jag tänkte hon kanske hade det när hon jobbar och så stängde hon inte av den när hon pratar med mig. Det kan ju vara så… för hon jobbar ju hemifrån tre dagar i veckan och gick till jobbet två dagar i veckan.

FL: Två dagar i veckan. Och på senaste tiden om vi säger senaste månaden, hur har [redacted] mående varit då?

[redacted]: Ja alltså jag tror inte att hon har mått så väldigt bra egentligen. För att hon skulle komma till mig, jag ringde till henne… det här var i början på mars och sa kan inte du komma

HEMLIG

hem till mig, du kan jobba ifrån mig för jag mår inte bra sa jag, för jag känner mig så ensam. Jo men det kan jag göra sa hon, så då bestämde vi att hon skulle komma en torsdag, var det sjunde tror jag, mars (ohörbart). Och då ringer hon, ja men jag har packat klart nu, jag ska träffa henne i Norrtälje då då, vi skulle äta lunch och det. Ja ja men jag har packat och allting är klart nu så jag åker nu. Och sedan ringer hon fem minuter senare, nej men nu har Per vaknat och han har ont i sitt hjärta. Han har något hjärtfel. Jaha sa jag, ja men så jag kan inte komma till dig. Nehe det var ju synd då, ja men jag kommer på fredag dagen efter då. Ja men då hämtar jag dig i Norrtälje. Och sedan tänkte jag då att, sedan ringde jag faktiskt på eftermiddagen senare men det var ingen som svarade där hemma, då tänkte jag då kanske de sitter på sjukhuset. Och, men jag sa hör av dig sa jag men hon hörde ju aldrig av sig på torsdagen så jag vet inte vad som hände där emellan. Och de var inte på sjukhuset, det var de inte. Så då vet inte jag. Men sedan ringde hon på fredagen och sa ja men nu åker ja i alla fall, nu åker jag så vi träffas i Norrtälje då ja men då äter vi lunch där då. Så att då tänkte jag jaha, men då åkte vi och åt lunch och vi åkte hem till mig och prata, ja vi gjorde som vanligt alltså lite sådär. Jag talade om lite vad (ohörbart) prylar om jag skulle gå bort till exempel. Och jag pratade med [redacted] om det här, här har jag det och där har jag det och där har jag det så att du vet vart jag har mina prylar någonstans. Ja ja men det var ju bra. För hon hade ju, hennes svärfar hade varit sjuk i TBE då då och där hade ju [redacted] och Per fått ordna. Och [redacted] hade hållit på med räkningar och grejer och de hade sådan oordning på papper och det tyckte hon och då tänkte jag (ohörbart) jag ha då då så jag försöker ordna upp lite så blir det lättare. För jag litade jättemycket på [redacted], det är den enda liksom som jag… litar på. Jag har ju sex barn då då. Så att det är den enda liksom jag litar på hela tiden, som jag kan prata med. Min andra dotter kan jag inte det. Ja och då, så kom hon i alla fall på fredagen och vi träffade, drack kaffe först och så gick vi och åt lunch och så åkte vi hem då. Ja vi prata som vanligt och så säger hon, ja jag frågade hur länge ska du stanna nu då, ja vi får se säger hon (ohörbart).

Ja så var det lördag då, nej men jag ska åka hem nu säger hon. Jaha sa jag ska du åka hem nu, ja jag åker nu med 11 bussen. Det är den första bussen som går, det går två bussar på lördagen. Jaha sa jag, jag frågade men jag tänkte ja… jag vet inte om hon hade pratat med Per, det vet inte jag. Ja då åkte hon. Och det här var den 8:e eller 9:e mars var det. Och sedan pratade vi hitan och ditan och så ringde hon och sådär vi ringde och så tog [redacted] körkort ja, den 20:e. Jag tror hon jobbade då [redacted]. För jag ringde till hennes jobb och frågade hur går det för [redacted], har hon tagit körkortet, ja hon har kört upp precis nu och klarat sig. Vad bra sa jag och sedan skulle hon höra av sig när hon kom hem men hon gjorde aldrig det men jag kan tänkte de kanske är ute och festar, hon kanske är ute och äter middag för hon har ju tagit körkort. Men hon hörde aldrig av sig och de hade inte varit ute heller.

FL: Nej.

[redacted]: Nej och jag vet inte vad som hade hänt där.

FL: Nej för du nämnde att ni hördes väl på måndagen den 18:e.

[redacted]: Ja.

HEMLIG

FL: Sa du nog i sista förhöret.

[redacted]: Ja jag tror det, ja precis det var nog det.

FL: Men att den 19:e… hördes…

[redacted]: Ja jag kommer inte ihåg.

FL: … hördes ni inte.

[redacted]: Nej hon var ju sjuk där också ja.

FL: Ja men precis.

[redacted]: Just det hon hade… då svarade hon inte för att hon låg sjuk och hade ont i huvudet tror jag. Ont i skallen var det va. Och hon kände sig förkyld men hon skulle gå och jobba på måndagen sa hon och det gjorde hon också. Så helgen där kommer jag inte ihåg om vi hördes.

FL: Precis för du säger att sedan är det först på fredagen den 22:a som du hör från [redacted] igen.

[redacted]: Ja. Just det. Det var innan det här hände då då.

FL: Ja.

[redacted]: Mm.

FL: Såhär, du hör inte av [redacted] på måndagen den 18:e?

[redacted]: Nej.

FL: Men då tisdagen hörde du av dig till henne minns du…

[redacted]: Ja.

FL: … för att du hade varit på banken.

[redacted]: Ja just det (ohörbart) herregud.

FL: Men sedan efter då den 19:e så hörde du ingenting…

[redacted]: Nej.

HEMLIG

FL: … förens den 22:a.

[redacted]: Nej. Och det var fredagen då, 22:a där ja just det.

FL: Ja det var fredagen den 22:a som (ohörbart).

[redacted]: För du höll han på där och lagade mat, (ohörbart) varit och handlat tror jag på morgonen.

FL: Ja.

[redacted]: De åkte till Lidl och handla oftast.

FL: Mm.

[redacted]: För där var det ju, ja där kunde man komma över lite billigt då, det var därför de åkte dit då. De handla mycket kyckling för [redacted] tålde ju inte rött kött.

FL: Nej. Men jag tänker du har ju berättat, hon kom ju ut till dig i Norrtälje där.

[redacted]: Ja.

FL: Vad blir det då, 8:e mars.

[redacted]: Ja 8:e mars.

FL: Och då stannar hon kvar till den 9:e…

[redacted]: Ja, ja, ja.

FL: … och sedan åkte hon tillbaka. Träffade du [redacted] någonting mer efter det?

[redacted]: Nej.

FL: Det var sista gången du såg henne.

[redacted]: Det var sista jag såg henne, ja. Sedan pratade vi…

FL: Men sedan har ni pratat i telefon i mellan där då.

[redacted]: Ja det har vi gjort.

FL: Och 22:a mars var sista gången ni talades vid.

HEMLIG

[redacted]: Ja.

FL: Du nämnde tidigare att ni tar, du ringde henne mitt på dagen någon den 22:a.

[redacted]: Ja just det. Jag undrar vad, vad jag gjorde… ja jag fick väl inte tag i henne på morgonen och hon ringde väl inte mig och du ringde jag upp istället.

FL: Mm för du nämnde i senaste förhöret att du ringde henne men att hon var upptagen eller att hon…

[redacted]: Ja.

FL: … hon sa att hon var ute och handlade eller någonting sådant.

[redacted]: Ja någonting sådant ja.

FL: Och sedan skulle hon ringa tillbaka till dig.

[redacted]: Ja men jag tror inte hon ringde någon gång faktiskt, jag vet inte. Jag tror inte hon gjorde det. Ja sedan fick jag väl annat för mig så jag tänkte väl inte heller på att ringa.

FL: Jo du ringde sedan…

[redacted]: Jag ringde där.

FL: … du ringde sedan vid två tiden.

[redacted]: Jag kommer inte ihåg förstår du.

MÄB: Men är vi inne på fredagen den 22:a kanske nu?

FL: Ja, ja.

MÄB: Och det var sista gången du samtalade med henne.

[redacted]: Ja med henne.

FL: Precis och det har ju vi sett utifrån informationen från telefonen också.

[redacted]: Ja, ja.

FL: Du ringde ju [redacted] 14:03…

[redacted]: Ja.

FL: … fredagen den 22:a mars där då.

[redacted]: Just det ja.

FL: Och jag förstår att det här är, det är ju ett tag sedan…

[redacted]: Alltså det är ju…

MÄB: (Ohörbart)

FL: … och det är svårt att komma ihåg liksom.

[redacted]: Jag kommer inte ihåg vet du.

MÄB: Jag tycker du är duktig (ohörbart).

FL: Jag tycker också, jätteimponerad vilket minne du har [redacted].

[redacted]: Ja ibland är det väl bra, ibland är det… Ja det är svårt det där och så med tider och där va.

FL: Ja men det förstår jag, det förstår jag.

[redacted]: Ja men det har ju hänt flera gånger och jag vet att det är inte bara jag som har hämtat [redacted] därute faktiskt på landet.

FL: Vilka är det fler då?

[redacted]: Min syrra. Min syster. Hon har talat om det för mig nu för i början ville [redacted] inte besvära mig. Hon ville inte att jag skulle få reda på någonting…

FL: Nej okej.

[redacted]: … att det var bråk. Men det har min syster talat om nu.

MÄB: Vad heter din syster?

[redacted]: (Ohörbart). Jag tror ni har förhört henne också på telefon.

FL: Mm.
[redacted]: För hon sa det [redacted] vill inte att jag skulle hämta henne utan då åkte hon ifrån Norrtälje och hämtade henne. Och hon kanske, ja jag vet inte hon bodde ju i Bromma också,

HEMLIG

syrran. Men det var nog ifrån Norrtälje hon åkte och hämta… [redacted] för hon ville inte besvära mig.

FL: Hennes syster eller din syster sa du?

[redacted]: Min syster åkte ja.

FL: Din syster ja men det tror jag att vi har koll på.

[redacted]: Ja. Hon[redacted] ville inte att jag skulle få reda på någonting.

FL: Nej jag förstår.

[redacted]: Hon ville inte oroa mig antagligen.

FL: Nej. Men jag tänker tillbaka om vi säger sista veckan här innan…

[redacted]: Ja.

FL: … innan hon gick bort. Och då talades ni vid den 22:a men du sa ju också att det var ett par dagar där ni inte hördes.

[redacted]: Mm.

FL: Hur är det? Är det ovanligt eller vanligt?

[redacted]: Nej det var ovanligt.

FL: Det var ovanligt ja.

[redacted]: Ja men när jag fick tag på henne då sa hon jag har legat sjuk, jag har haft ont i halsen och huvudet sa hon, ont i skallen har jag haft sa hon. Annars brukar hon inte vara sjuk.

FL: Nej och det sa hon när ni talades vid på fredagen…

[redacted]: Ja.

FL: … då var orsaken till varför ni inte hade, hon inte hade hört av sig.

[redacted]: Ja precis, ja.

FL: Och den här huvudvärken vad sa hon…

HEMLIG

[redacted]: Hon sa bara att jag har ont i huvudet sa hon. Hon sa inget mer. Jag vet inte om hon sa att hon hade migrän men hon har aldrig haft migrän vad jag vet.

FL: Inte haft migrän tidigare?

[redacted]: Nej, nej inte vad hon har sagt till mig inte.

FL: Har hon klagat på huvudvärk…

[redacted]: Nej.

FL: … tidigare i livet alltså såhär.

[redacted]: Nej nej det har hon inte.

FL: Nej.

[redacted]: Nej. Så att det nej, så det var ju konstigt. Så jag tänkte också vad konstigt huvudvärk ja men det kan man ju få. Huvudvärk.

FL: Mm.

MÄB: Men vad var det för en huvudvärk hon sa att hon…

[redacted]: Hon sa ingenting vad det var för huvudvärk. Hon bara sa att jag har ont i huvudet och att jag ligger.

FL: Sa hon någonting om hur länge hon hade haft huvudvärk?

[redacted]: Nej hon sa inte det. Nej så det var, nej hon sa ingenting om det så jag vet inte.

FL: Du nämnde ju tidigare att hon ofta hade högtalarfunktionen på.

[redacted]: Ja mm.

FL: Hade hon det även vid det här samtalet?

[redacted]: Ja, ja då det hade hon. Hon hade jämt det.

FL: Och kunde du höra någonting i bakgrunden?

[redacted]: Ja då höll Per på att laga mat.

FL: Mhm.

HEMLIG

[redacted]: Ja han höll på att skramla med kastruller och det. De hade varit och handlat kyckling antar jag. Så han lagade alltid mat när hon jobbade. Och ibland när jag frågade henne någonting, ja ibland kunde han vara i rummet då och titta på tv och sedan ibland så kanske jag ringde då vid niotiden på morgonen, då ringde hans föräldrar, han ringde sina föräldrar alltid klockan nio varje dag, ringde han sina föräldrar för de är ju gamla. Och jag umgås ju faktiskt med dem… och jag tycker inte det är något fel i det… egentligen. Jag har ju känt dem i ja 36, 38 år alltså. Och de är helt ensamma. Så därför har jag gjort det. Och sedan när de åker förbi då kommer de in och hälsar. Så jag tycker inte det är något fel, en del kanske tycker att det är fel att jag umgås men jag tycker inte det. Och en del tycker att det är bra jag vet inte.

MÄB: Gör de det fortfarande?

[redacted]: Ja. De åker in varje dag de åker förbi, har de wienerbröd med sig eller glass eller någonting då så vi kan fika då då.

FL: Ja ni träffades för inte, eller är det fortfarande, ni har träffats nyligen nu?

[redacted]: Ja vi träffades i, idag är det måndag, de åkte hem i fredags eller lördags var det för hon skulle till ögonläkaren idag och då åkte de förbi och sa nu åker vi hem… Nej de åkte ner, de hade varit och handlat då åker de ner, men vi åker hem imorgon sa de då. Så det var nog på lördagen de åkte hem och så skulle de komma ut idag. Och då sa jag det jag är inte hemma idag sa jag om ni kommer ut så att, jag vet inte.

FL: Nej men hur känns det då att sitta och (ohörbart).

[redacted]: Alltså vi pratar aldrig någonting om [redacted] och Per. Ingenting, jag pratar ingenting om det. Vi pratar väder och vind och gräs och blommor och sådär. För att och jag kan inte göra det med barnen heller, det är jättesvårt.

FL: Se de har aldrig diskuterat…

[redacted]: Inte med mig.

FL: … inte med dig, om Per och [redacted] relation.

[redacted]: Nej [redacted] i så fall. Men jag vet ju inte, de kanske vet mer än vad jag vet eftersom de har bott där nere… [redacted] och Per på deras tomt så de måste ju veta mer än vad jag vet hur mycket bråk det har varit egentligen.

FL: Men det är ingenting som de har pratat med dig om?

[redacted]: Nej, nej nej ingenting, inte ett dugg.

HEMLIG

FL: Nej.

MÄB: Har de pratat någonting om utredningen och polisförhör, ingenting (ohörbart).

[redacted]: Nej inte med mig utan med, med min syrra i så fall. Det är hon som får ta tag i den där biten, som ringer till dem och frågar hur de mår och så. Och han tycker att det är så konstigt, pappan då att Per ska sitta där när han inte har gjort någonting. Ja. Och det är ju svårt. Men då drar syrran till med någonting bara… så att hon, så att hon förstår då. Så jag vet inte men hon försöker ringa kanske varannan dag sådär till dem då. Men vi pratar ingenting jag och hans föräldrar om [redacted] och Per. De var uppe hos mig nu när jag fyllde år och de har alltid kommit när jag har fyllt år och då så sa jag, så satt vi ute och pratade då i trädgårdsmöblerna och då sa jag jag fyller ju år nu sa jag, ja sa hon (ohörbart) mamman jag vet att du gör det. Ja ni välkomna upp då jag ska ha några stycken här, jag har gjort smörgårdstårta så ni är välkomna då. Och det var de väldigt tacksamma, och jag vågar inte fråga sa hon, så hon var var väl lite rädd. Men så är det… men ja jag vet inte.

FL: Ja jag tänkte om vi hoppar tillbaka till den 22:a mars när ni talade med varandra här.

[redacted]: Mm.

FL: Du sa att du hörde skrammel som att Per lagade mat.

[redacted]: Per laga mat, mm.

FL: Vilket då tänker jag att [redacted] befann sig i köket då eller.

[redacted]: Ja hon sitter alltid i köket. Ja hon har sitt kontor i köket säger hon.

FL: Vid liksom köksbordet.

[redacted]: Vid köksbordet, ja vid köksbordet.

FL: Okej.

[redacted]: Sitter hon med datorerna då.

FL: Ja. Och när hon, du sa att hon jobbar hemifrån tre dagar i veckan.

[redacted]: Ja.

FL: Och är på plats två dagar i veckan.

[redacted]: Två dagar ja. (Ohörbart) var det så.

HEMLIG

FL: Hur länge brukar hon jobba på dagarna alltså när hon sitter hemma.

[redacted]: Till fyra-fem.

FL: Fyra-fem är hennes arbetstider.

[redacted]: Ja, en arbetsdag ja.

FL: Mm. Och hur, den här dagen, ni talade med varandra vid tvåtiden…

[redacted]: Ja.

FL: … nämnde hon någonting om hur länge hon skulle jobba då?

[redacted]: Ja jag ska jobba ett par timmar till sa hon.

FL: Ja.

[redacted]: Så det var väl till fyra ungefär då. Det var fredag, fyra då.

FL: Okej.

[redacted]: Ja. Och så har hon ju, ja hon pratar ju med kunder då då och sådär från jobbet.

FL: Ja jaha ingår det i hennes arbetsuppgifter?

[redacted]: Det är hennes arbetsuppgifter ja.

FL: Ja okej. Nämnde hon någonting om vad de hade gjort tidigare under dagen?

[redacted]: Nej de hade varit och handlat sa hon bara.

FL: Då hade hon varit och handlat.

[redacted]: Ja vart och handlat, ingenting annat. Och jag vet inte om Per hade varit ute och sprungit eller varit ute och gått för han skulle gå ner i vikt och sådär. Och det vet inte jag om han hade gjort då på fredagen, det vet jag inte.

FL: Nej.

[redacted]: Nej.

FL: Och hur ser deras rutiner ut. Nu var det här en fredag, det kanske är lite fredagsrutin då men liksom en vanlig kväll hur, har du…

HEMLIG

[redacted]: Ja de tittar väl på tv bara som vanligt, som alla gör. De är inte ute någonting.

FL: De går inte ut och…

[redacted]: Ut och går. Ja jag vet att de, var det på söndagen där de hade varit ute och åkt bil i alla fall. De hade varit ute på Ekerö och åkt. Eller (ohörbart) Drottningholm brukar de åka och titta på, till jul och sådär på julmarknad och det. Men då hade de väl åkt på Ekerö och titta… rätt långt ut sa hon. Det brukar de göra och så går de ut och går ibland tillsammans men annars blir de ju tv tittande. Eller filmer.

FL: Titta på tv och, nere i vardagsrummet eller?

[redacted]: Ja i vardagsrummet men hon har ju tv i sovrummet också. Så att jag tror att hon har den på när hon går och lägger sig och sedan vet inte jag om hon somnar med den på eller hur det är.

FL: Mm. Har du någon aning när de brukar gå och lägga sig…

[redacted]: Nej.

FL: … vad de har för liksom…

[redacted]: Nej det vet jag inte.

FL: … sådana tydliga rutiner.

[redacted]: Nej, nej det har jag inte frågat, nej det vet jag inte. Hon har katten på magen eller han katten ligger med fötterna på henne och sådär. Så att nej… men hon har tv däruppe och tittar på någonting då då, mm. Och så går hon upp tidigt på morgonen… vet jag.

FL: Hon går upp tidigt.

[redacted]: Ja. För jag vet ju då när hon har varit ute och de har haft semester då, men måste du gå upp sådär tidigt alltså kanske sex sådär. Jo men det är ju så jag jobbar och är van och gå upp, då är det den tiden sa hon, säger hon. Så det blir tidig mornar. Och sedan så men kvällen vet jag inte när hon går och lägger sig.

FL: Och [redacted], som vi har förstått det så har hon en mobiltelefon.

[redacted]: Ja.

FL: Som är liksom kombinerad tjänstetelefon och privat.

HEMLIG

[redacted]: Ja precis för det numret har jag också ja. Det har jag.

FL: Ja så har vi förstått det. Hur var hennes relation med hennes telefon liksom? Använde hon den mycket eller bar hon dig med sig eller liksom…

[redacted]: Ja jämt. Hon hade jämt telefonen med sig.

FL: Okej ja.

[redacted]: Ja som, som alla brukar ha. Hon ringer och sådär. Men jag kan ju inte säga var hon ringde någonstans. Hon ringer ofta till Per, det vet jag att hon ringde.

FL: Ja. Men jag tänkte liksom som jag, jag har med mig min mobil här.

[redacted]: Ja precis.

FL: Lägger (ohörbart) ifrån mig men går jag på toaletten så kanske (ohörbart) i bakfickan.

[redacted]: Ja. Ja då. Ja då men så gjorde hon också.

FL: (Ohörbart)

[redacted]: Ja så gjorde hon också.

FL: Hon tog med sig den?

[redacted]: Tog med sig telefon ja det gjorde hon, ja.

FL: Så om hon till exempel satt i köket och skulle gå på toaletten skulle hon ta med sig (ohörbart)?

[redacted]: Ja. Ja det tror jag säkert att hon skulle göra, absolut det tror jag.

FL: Hur brukar det vara? Har du lagt märke (ohörbart)?

[redacted]: Nej jag har inte lagt märke till det. Men det har jag aldrig sett att hon har lagt ifrån sig telefon inte hos mig, utan hon har haft den med sig.

FL: När hon hade den med sig då, hur, vart brukar hon lägga…

[redacted]: Ja handen.

FL: I handen?

HEMLIG

[redacted]: Ja handen och lägger den bordet ibland eller sitter då då.

FL: Ja.

[redacted]: Eller handväskan har det väl hänt någon gång att hon har haft den i också då. Men annars så… nej.

FL: Och om hon går upp och lägger sig?

[redacted]: Ja då har hon telefon med sig också.

FL: Då tar hon med sig den upp?

[redacted]: Ja. Då tar hon med sig den upp. Ja det gör hon.

MÄB: Får jag bara fråga, hur vet du det?

[redacted]: Ja att hon har telefon med sig upp?

MÄB: Ja.

[redacted]: Det vet jag ju inte.

MÄB: Ja men att hon har med sig…

[redacted]: På toaletten?

MÄB: Nej men du säger ju att hon har med sig den överallt…

[redacted]: Ja.

MÄB: … hur kommer du fram till det?

[redacted]: Ja det vet jag inte men hon brukar ha det men jag kan inte säga varför egentligen.

MÄB: Nej, nej.

[redacted]: Det kan jag ju inte.

MÄB: Nej.

[redacted]: Men jag har, när hon varit hos mig har hon inte lagt ifrån sig den någon gång och gått ifrån den.

FL: Ja så du har, det är egna iakttagelser…

[redacted]: Ja.

FL: … som du grundar det här på tänker jag då.

[redacted]: Ja. Mm.

FL: Alltså att du har sett att hon gör så.

[redacted]: Ja.

MÄB: När ni umgås (ohörbart).

[redacted]: Ja när vi umgås ja.

FL: Ja men det var bra.

[redacted]: Precis. Ja. Jag vet inte.

FL: Jag ska bara kika igenom mina anteckningar lite här.

MÄB: Har hon aldrig[redacted], anförtrott sig åt dig (ohörbart)?

[redacted]: Nej hon har inte…

MÄB: Förutom att hon har bett dig hämta henne?

[redacted]: Nej hon har ju inte det.

MÄB: När hon har ringt till dig och bett dig hämta henne…

[redacted]: Ja.

MÄB: … vad har hon varit i för sinnestillstånd?

[redacted]: Ja alltså hon har ju grinat. Varit väldigt ledsen.

MÄB: Är det varje gång?

[redacted]: Ja varit ledsen och grinat, det har hon gjort.

MÄB: Har du frågat henne eller har hon sagt någonting mer?

HEMLIG

[redacted]: Ja att (ohörbart) ska slå mig eller någonting har hon sagt då då. Ja. Men jag har ju aldrig märkt att han har gjort det (ohörbart) dragit henne i håret då då.

MÄB: Men det är vad hon har berättat för dig.

[redacted]: Ja vad hon har berättat för mig. Så att det… nej det är jättesvårt det här.

FL: Jag tänkte på tal om det här med drag i håret.

[redacted]: Mm.

FL: Det var ju [redacted] som berättade för dig…

[redacted]: Ja.

FL: … att Per hade dragit henne i håret.

[redacted]: Ja hon hade blivit tunnhårig sådär.

FL: Men du sa att du såg någonting.

[redacted]: Ja det var lite tunt häruppe.

FL: Det var lite tunt däruppe?

[redacted]: Ja lite tunt uppe i håret ja. (Ohörbart) dragit såhär va. Tunnhårig om man säger, var borta lite hår.

FL: Som inte var så innan (ohörbart)?

[redacted]: Ja som inte var så innan. För då sa hon ju det att han har ju dragit mig i håret.

FL: Liksom visade hon på något sätt att (ohörbart)?

[redacted]: Nej hon visade aldrig. Men jag såg då ja…

FL: Det var vad du såg att…

[redacted]: … tunn, ja tunnhårig däruppe. Det var hon. Men jag har aldrig sett att hon har haft blåmärken och sådär.

FL: Nej. Men har du liksom sett att [redacted] på något sätt har varit alltså kanske inte blåmärken men skador alltså (ohörbart)?

HEMLIG

[redacted]: Jag har inte sett det.

FL: Nej.

[redacted]: Men jag vet andra som, som har sett det. Misstänkt i alla fall… (ohörbart).

FL: Har de sagt någonting till dig att de har misstänkt det?

[redacted]: Ja. Ja precis.

FL: Och vilka är det då som har…

[redacted]: Ja det är gamla arbetskamrater till henne.

FL: På Länsförsäkringar då?

[redacted]: Länsförsäkringar ja. Som har tyckt, och det är nog många år sedan för den tjejen har väl gått i pension också. Men i alla fall, och då har hon sagt dels till syrran och till mig då att, eller syrran har väl sagt det till mig att det är så konstigt för när det var sommar och [redacted] hade polokrage och långärmat… och var lite till humöret och sådär lite, ja… rädd verkar det vara som. Men jag har aldrig sett någonting.

FL: Men du har aldrig upplevt att hon har haft ont någonstans…

[redacted]: Nej, nej.

FL: … liksom att det…

[redacted]: Nej ingenting, ingenting har hon sagt om det.

FL: Inte närmast månaderna?

[redacted]: Nej ingenting nej. Ingenting.

FL: Den här gången när ni träffades, 8:e mars?

[redacted]: Ja nej ingenting sa hon om det.

FL: Inget ont där?

[redacted]: Nej, nej inget ont, ingenting.

FL: Nej. Jag skulle vilja visa några bilder.

HEMLIG

[redacted]: Mm.

FL: Inte, alltså det är röntgenbilder.

[redacted]: Ja.

FL: Mm. Jag ska visa för att det var ju en läkare, det är ju en läkare som har undersökt [redacted]

[redacted]: Ja jag förstår ja.

FL: … såhär i efterhand då.

[redacted]: Mm.

FL: Och det påträffades väldigt många skador på [redacted].

[redacted]: Fast det…

FL: Och då på gamla skador.

[redacted]: Gjorde det?

FL: Väldigt många gamla skador utöver de skadorna som hon avled av då.

[redacted]: Mm.

FL: Så hon har haft skador tidigare. Och det här är ju då revbensskador.

[redacted]: (Ohörbart)…

FL: Alla de här röda pilarna här…

[redacted]: Ja jag ser inte men…

FL: … är ju äldre revbensskador.

[redacted]: Mm.

FL: Och det är ganska många.

[redacted]: Jättemånga är det ju här. Man ser ju här, pluppar här.

FL: Och det här är ju då höger.

HEMLIG

[redacted]: Höger flank.

FL: Höger flank. Och sedan har vi vänster flank.

[redacted]: Oj titta där. Titta.

FL: Ja.

[redacted]: Både här och här.

FL: Och som vi ser de röda här de är ju äldre och de här blåa är ju då färskare frakturer…

[redacted]: Färska.

FL: … som har…

[redacted]: Han måste ju ha slagit henne väldigt… vad man kan se här. Och hon har inte sagt någonting och jag har inte misstänkt någonting heller. Jag trodde att det hade varit bra på sista tiden.

FL: Mm. Där är ytterligare.

[redacted]: Och det här är… ja och här ser, och gud vilka frakturer (ohörbart).

FL: Mm.

[redacted]: Och det här blir ju inte bara utav ett vanligt slag såhär, de här frakturerna, det kan det ju inte bli. Han måste ju ha slagit henne rejält.

FL: Och sedan så har vi en skada här på höger nyckelben.

[redacted]: Häruppe ja.

FL: Och den är inte mer än några månader gammal. Men den har inte uppstått liksom i närtid, alltså på dagarna innan hon gick bort men i någon eller några månader innan. Och när man bryter ett nyckelben så har läkaren förklarat det för oss att, jag ska läsa här vad läkaren har… Den äldre frakturen i högra nyckelbenet borde ha medfört en tillfällig funktionsnedsättning i högra axelleden medan frakturen läkte. Denna bedöms vara åtminstone någon eller några månader gammal. Och det är därför…

[redacted]: Alltså…

HEMLIG

FL: … min fråga om du har liksom, hade upplevt det för att hon bör inte ha kunnat liksom brukat sin arm alls…

[redacted]: Nej precis.

FL: … under tiden det här, frakturen läkte så.

[redacted]: Nej, nej det förstår jag, det förstår jag. Men nej jag har inte märkt någonting. Jag har inte misstänkt någonting. Det är det som är så hemskt. Nu när jag ser det här så blir jag ju väldigt väldigt ledsen att jag inte har märkt någonting, att jag inte har pratat med henne mer och sådär va, det är, det är helt bedrövligt alltihop. Och vilka frakturer här vet du, på revbenen. Det måste ju ha varit jätteont för henne. Men jag fattar inte, jag förstår inte alls allt det här.

FL: Nej.

[redacted]: Att han kan ha gjort det här mot en, sin sambo. Att jag inte har fattat någonting.

MÄB: Det är inte så lätt att se.

FL: Alltså vi, vi… det är inte lätt att se och om någon inte vill att någon ska se så blir man bra på att dölja sådant också.

[redacted]: Ja.

FL: Så att du ska inte klandra dig själv för det, verkligen inte. Men jag vill ändå att du ska…

[redacted]: Ja.

FL: … att du skulle få veta om det här…

[redacted]: Ja det är bra.

FL: … att det här är historiken.

[redacted]: Mm.

FL: Jag tänkte, jag vet inte, du har inte fått reda på dödsorsaken.

[redacted]: Nej jag har ju inte det. Ingenting vet du.

FL: Nej jag ska läsa det för dig nu.

[redacted]: Ja.

HEMLIG

FL: Ja.

[redacted]: Ja för det är det, då kanske jag blir lite lugnare.

MÄB: Det här är ändå någonting som kommer att komma fram sedan i samband med rättegång.

[redacted]: Nej men jag ska hålla tyst och jag ska inte säga något till någon.

MÄB: (Ohörbart) om du vill kan man ju få veta men det är ingenting man måste.

FL: Nej, nej.

[redacted]: Nej men jag vill gärna veta liksom.

FL: Jag ska läsa upp litegrann…

[redacted]: Ja.

FL: … från vad rättsläkaren har skrivit och sagt om det.

[redacted]: Ja.

MÄB: Det här är ju väldigt sekretessbelagt.

[redacted]: Ja jag ska vara tyst, jag ska inte säga någonting att jag har sett bilder och det.

MÄB: Så att du vet det.

FL: Gällande de gamla skadorna ska jag bara inleda med.

[redacted]: Ja.

FL: Att de här revbensfrakturerna är så många att de sannolikt inte uppkommit vid samma tillfälle då det i så fall hade föranlett en sådan såhär en failed chest tillstånd alltså som kräver vård på intensivvårdsavdelning så att de har uppkommit vid många olika tillfällen och inte vid ett enstaka tillfälle. Och det finns ingen dokumenterad vårdbesök.

[redacted]: Nej hon har aldrig sagt någonting. Hon har aldrig varit hos läkaren. Hon har aldrig varit hos någon läkare.

FL: Nej. Och de äldre, och sedan så har hon också haft, hon hade också en gammal fraktur, en äldre fraktur i okbenet, i ansiktet.

HEMLIG

[redacted]: Jaha.

FL: Som borde ha medfött svullnad och blåmärke som är också någon till några månader gammal.

[redacted]: (Tystnad)

FL: Nej.

[redacted]: Nej ingenting. Nej ingenting alltså har jag märkt. Om hon har, ja jag vet ju inte, när hon inte kom in till mig när hon kommer ut och sådär jag vet ju inte om det (ohörbart)…

MÄB: När ni pratar i telefon så var det väl bara röst?

[redacted]: Det var bara röst.

MÄB: Det var inte Facetime…

[redacted]: Nej nej.

MÄB: … eller något där man kunde se varandra?

[redacted]: Nej ingenting sådant. Nej ingenting sådant. Nej utan vi bara pratade med varandra. Och hon sa, har inte sagt någonting alltså. Men nu när jag ser det här… jag blir ju bedrövad alltså. Hur kan man göra sådär mot sin sambo? Hur?

FL: Som sagt, vi vet ju inte hur de har uppstått.

[redacted]: Nej nej.

FL: Det är det vi utreder nu.

[redacted]: Det är det som man ska tala om hur det har gått.

FL: Ja, ja. Det vi vet är bara att hon har haft de här äldre frakturerna i revben, nyckelben och okben.

[redacted]: Och… och jag menar vi har ju, de har ju, han fyllde ju 60 år då i augusti, ja vi var ju ute… trevligt hade vi och sådär och vi har ju träffats vid födelsedagar och allting. Han har varit trevlig till och med mot mig har han varit trevlig. Han har inte skällt på mig en enda gång sedan då ett par år tillbaka. Det är ju det. Men stackars människa att hon inte har sagt, att hon inte har vågat tala om för mig.

HEMLIG

MÄB: Hon har inte velat berätta.

[redacted]: Hon har inte velat.

MÄB: Inte kunnat.

[redacted]: Det var därför hon kanske hade bråttom hem då och åkte hem på lördagen. Jag vet ju inte.

FL: Jag ska läsa dödsorsaken.

[redacted]: Mm.

FL: Som sagt det är ju, vi vill att du ska få känna till det här så jag kommer att läsa upp det men det är ju lite sekretess på det.

[redacted]: Ja jag ska inte säga till någon, jag bara säger att jag var på förhör och ingenting annat.

FL: Hon hade en påtagligt svullen hjärna men kvarvarande blödning under hjärnans håra hinna och tecken på inklämning med blödningar i hjärnstammen. Alltså en hjärnblödning var det som…

[redacted]: Ja hjärnblödning ja det fick vi reda på att det var.

FL: Det har du fått…

[redacted]: Ja att det var en hjärnblödning ja.

FL: En hjärninfarkt i vänstra storhjärnan och en blödning i huvudsvållen på höger sida av huvudet.

[redacted]: Jaha, höger sida.

FL: Sedan hade hon ett flertal utbredda blåmärken med förmodade olika åldrar på armarna, ryggen, sätet och benen.

[redacted]: Nej.

FL: Sedan hade hon färska revbensfrakturer på högra och vänstra sida av bröstkorgen vars lokalisationer inte är typiska för frakturer uppkomna efter hjärt- och lungräddning.

[redacted]: Jag förstår.

HEMLIG

FL: Och blödningen i huvudsvålen och under hjärnans hårda hinna företer ett utseende som talar starkt för att den är färsk och har uppkommit genom inverkan av ett ospecifikt trubbigt våld.

[redacted]: Men… ja… ja vad hemskt. Ja vi har ju bara spekulerat… att hon har ramlat nedför trappen kanske men det kan inte bli sådana skador i hjärnan. Vi har spekulerat bara. Men nu… hon har ju blivit slagen (ohörbart)….

FL: Men det här med att hon har ramlat i trappen, vad får dig att säga det då?

[redacted]: Ja då, ja men alltså då kan man ju få blåmärken och kanske göra illa skallen eller någonting, men inte så våld så man får en hjärnblödning… när man har ramlat ner för trappen. Det kan jag aldrig tänka mig. Då måste han ha kastat ner henne i sådant fall, men hon låg ju i sängen… det var det som är så konstigt… säger dem.

FL: Men vad är det som får dig att tänka trappan? Har [redacted] ramlat i trappan tidigare?

[redacted]: Nej jag vet aldrig om att hon har ramlat i trappan men det kan man ju göra va om man inte är, man kan ju ramla ner men skulle aldrig bli en sådan hjärnblödning, det tror jag aldrig. Stentrappa möjligen… men inte inne.

FL: Har [redacted] ramlat tidigare?

[redacted]: Nej inte vad jag vet, hon har sagt till mig inte.

FL: Inte som hon har sagt till dig?

[redacted]: Nej det har hon inte. Hon har inte sagt.

FL: Är det någon annan som har berättat något om att hon har ramlat?

[redacted]: Nej, nej det är ingen som har berättat det, nej det är det inte. Det är det inte. Och sedan att hon låg i sängen vet du. Och det sa ju [redacted] också till mig… pappa kan ju aldrig ha burit upp henne för trappan, för så lätt var hon ju inte… sa [redacted] till mig. Nej jag, nej jag tycker också att det är konstigt säger jag bara sådär, väldigt (ohörbart)… Men vi har ju inte pratat någonting [redacted] och [redacted] och jag heller va, vad som har hänt och sådär det (ohörbart)...

FL: Ni har inte suttit och liksom diskuterat (ohörbart)…

[redacted]: Nej jag tycker det är så jättesvårt.

FL: Ja.

[redacted]: Vad ska jag säga? Mamman död och pappan sitter här då då.

HEMLIG

MÄB: Nej det är inte lätt.

FL: Nej.

[redacted]: Och nej jag vill ju inte skada dem heller på något sätt för jag vill ju vara vän med dem, jag vill ju inte bli osams med de två heller.

FL: Såklart.

[redacted]: Och jag ska ju bli gammelmormor. Så att, ja så det är en väldigt svår situation för mig.

FL: Jag förstår det.

[redacted]: Jag vet inte hur jag ska bära mig åt egentligen.

FL: Mm.

MÄB: Sedan är ju det här under utredning så ni har ju inte fått några egentligen svar.

[redacted]: Nej (ohörbart).

MÄB: Då finns det ju ingen anledning för er att spekulera.

[redacted]: Nej. Men du vet det blir ju spekulation, det blir ju det. Det blir ju…

MÄB: Det behöver ni inte göra.

[redacted]: Nej vi behöver inte göra det.

MÄB: Ni kommer så småningom få ett svar.

[redacted]: Ja. Det… ja. Ja det är jättesvårt det här. Om det åtminstone kanske hade någon inkräktare hade kommit eller någonting sådant där va, (ohörbart) sambon då i så många, jäkla många år. Och jag har aldrig kunnat tänkt på det att skulle gå såhär. Jag har bara sagt flytta ifrån Per. Och det sa jag då när hon blev utslängd antagligen. Och sedan fattar jag inte något mer, jag förstod inget mer. Och det är väl så när man bor så långt ifrån varandra. Skillnad kanske om man träffades varje vecka någon gång då kanske man hade märkt mer men det är ju så sällan…

MÄB: Får jag fråga, har barnen berättat någonting för dig om…

[redacted]: Nej.

HEMLIG

MÄB: … att de ska ha upplevt…

[redacted]: Inget…

MÄB: … hur de har upplevt hemsituationen?

[redacted]: Ingenting har de sagt.

MÄB: Inte någon gång under åren?

[redacted]: Nej inget, nej aldrig. Det är jag som har misstänkt bara liksom att [redacted] inte har haft det roligt när han var liten. Så mycket har jag förstått. Och jag vet inte om han var mycket hos sin, hos farmor då då, det vet inte jag. Men han var väl där ibland. Men [redacted] vet jag åkte ganska ofta till farmor.

FL: Hon var därute, ja.

[redacted]: Mm ja hon var där. Men… nej. Jag vet ju inte om de vet mer… hans föräldrar. För de kanske har sett mer därnere än vad jag har gjort som har varit där någon gång ibland då då.

FL: Jag tänkte med [redacted] hon, vi har ju pratat tidigare om hennes alkoholkonsumtion.

[redacted]: Ja.

FL: Jag tror vi nämnde det litegrann i senaste förhöret.

[redacted]: Ja precis.

FL: Hur har du upplevt hennes liksom alkohol…

[redacted]: Ja hon, jag vet att hon har druckit mycket på sista tiden åtminstone. Och jag vet att hon har gått på Antabus, det gjorde hon en sommar vet jag. Och då hade de väl semester bägge två och då var de ute på landet mer och då, (ohörbart) till vårdcentralen och fick Antabus tror jag. Men det sluta hon med… Och de har ju, och jag ju sagt till hans föräldrar när jag har varit därnere, de skyller allting på [redacted]. Det är [redacted] fel alltihop. Allt är [redacted] fel. Och jag sa ju till dem, jag har ju sagt till dem då när jag har varit därnere när det har varit lite bråk sådär, det går inte att en ska sluta att dricka sprit, man måste vara, han måste hjälpa henne i så fall om hon ska sluta. Nej men säger hon, det går inte han vill så gärna ta sig en hut när han kommer hem från jobbet på fredagar. Ja men det går inte, det finns ingen möjlighet, så. Jo då det är [redacted] fel och det har hon, har hon sagt till min syrra också på telefon, det är [redacted] fel alltihop.

FL: [redacted] fel vad då…

HEMLIG

[redacted]: Att hon dricker, att hon dricker och blir, att hon blir lite kanske… ja hon blir oredig och kanske inte vet jag om de bråkar, om hon bråkar, att det är hennes fel att hon bråkar med Per det vet ju inte jag, vad han ger tillbaka det kan ju inte jag veta… därnere vad som händer.

FL: Men hur blir [redacted] när hon dricker då?

[redacted]: Ja jag har ju inte märkt så mycket. Jag har bara hört på hennes tal.

FL: Mm (ohörbart)…

[redacted]: Jag har ju hört på hennes tal att jaha nu har hon druckit igen. Det blir något släpande på något konstigt sätt vet du. Och jag har aldrig sagt det till henne att jag hör att du har druckit. För då har jag tänkt ja då ringer hon inte mig nå mer.

FL: Nej. Det har funnits en rädsla alltså…

[redacted]: Ja, en rädsla ja att hon inte hör av sig till mig då.

FL: … att hon inte hör av sig till dig om du tar upp det, ja jag förstår.

[redacted]: Och det vet jag, det var nog kanske så på fredagen där att hon hade kanske druckit någonting alltså jobbade. Och det är ju det som är så jobbigt när man har varit hemma, när man sitter hemma och jobbar.

FL: Mm.

[redacted]: Så att…

FL: Men du menade att du hörde, du hörde det.

[redacted]: Att hon hade, ja att hon hade nog lite det där släp (ohörbart) konstiga rösten, litegrann. Om det var torsdagen eller fredagen, ja torsdagen, ja men det var nog på fredagen då då. Så då…

FL: När ni träffades då och hon drack alkohol hur mycket drack hon?

[redacted]: Ja de drack ju vin, mest vin.

FL: Ja.

[redacted]: De här, när vi var där på julafton då då, då vet jag att de hade börjat dricka vin. Alltså tidigare då innan vi kom dit.

FL: Den här fredagen, nej.

HEMLIG

[redacted]: Julafton (ohörbart).

FL: På julafton ja okej förlåt, mm ja.

[redacted]: Då vet jag. Då hade de, för att då var min andra dotter där och sedan var det… ja [redacted] var det väl. Då fick vi hjälpa till att duka och det annars brukar allting vara klart när vi kommer men det var det inte då på julafton.

FL: Var det nu julafton…

[redacted]: Mm nu i jul ja, nu vid julafton ja som var.

FL: … mm ja.

[redacted]: Så att då fick jag, men sedan piggnade hon till faktiskt efter maten och sådär så då var det ingen fara, så då var de ju, de var ju trevliga, de var ju inte otrevliga.

FL: Men vilken mängd liksom (ohörbart) kvällen?

[redacted]: Ja de hade en sån där, ja jag vet ju inte. De hade ju en sån här box eller vad sjutton det heter som står, stod i köket. Och de åkte väl till Systemet vad jag antar men hur mycket de köpte, det vet jag inte. Det kanske inte räckte med en. Men jag tror inte (ohörbart) starksprit. Ja det kan ju ha varit det också för de var ju över till Å, till Tallinn tror jag. Så att jag vet hur mycket de dricker egentligen men det måste vara bra mycket.

FL: Men den här julafton, hur var [redacted] då?

[redacted]: Ja de var ju alltså, hon var ju påverkad, och Per också. Ja han hade väl sönder något glas eller vad det var. Men de var påverkade men sedan när vi var där så tror jag inte att de drack någonting utan det här var före, innan vi kom. För sedan piggnade hon till när hon hade ätit mat och sådär, så då var det ingenting. Sedan åkte jag väl hem vid niosnåret.

FL: Hände det något speciellt….

[redacted]: Nej.

FL: … som du reagerade på?

[redacted]: Nej det var bara det att Per tappade något glas med, i köket då men jag var ju inte där i köket. Jag hörde bara att det smällde till. Men ingen slagsmål ingenting, inga otrevligheter. Och Per var som vanligt mot oss. Och ja, ja precis som en vanlig människa vet du höll jag på att säga. Ingenting speciellt. Märkte ingenting. Men sedan som sagt när vi åkte hem sedan vet

HEMLIG

inte vi mer. Och jag har för, ja hon ringde nog dagen efter (ohörbart). Ja. Ja alltså nej jag fattar ingenting.

FL: Och har [redacted] sökt vård eller varit på sjukhus någonting som du känner till?

[redacted]: Nej inte vad jag känner till. Hon har väl varit då, jag vet inte men den här Antabus hon måste ju ha varit och sökt då. Kanske företaget ordna så hon fick Antabus var det väl någon som sa till mig. Men vem det var det vet jag inte. För att sluta med det här då då. Men det blev ju inte bättre då.

FL: Vi har kännedom om ett tillfälle när Per ska ha ringt dig och [redacted] fick åka till sjukhuset med ambulans.

[redacted]: Nej.

FL: Är det inget som du känner till?

[redacted]: Nej det, inte (ohörbart) nej ingenting jag känner igen.

FL: Inget (ohörbart).

[redacted]: Nej inte vad jag kan dra mig till minnes i alla fall. Har hon sagt det eller ja hon kan inte ha sagt det.

FL: Nej men vi känner till ett tillfälle när hon hittades liksom medvetslös på köksgolvet vid ett annat tillfälle och Per ringde dig.

[redacted]: Alltså ja det är mycket möjligt alltså när du säger det där så har jag nog ett minne men jag vet inte vad det var för någonting riktig sådär, vad det hände.

FL: Okej.

[redacted]: Den måste (ohörbart)...

FL: Men hon fick åka in med ambulans till sjukhuset då.

[redacted]: Ja, hon, ja just det jag tror hon åkte till psyket då eller någonting. Jag undrar om det kan vara det. Ja alltså när du säger det så är det någonting i bakhuvudet där. Men jag kommer inte ihåg vad det var för någonting, varför hon åkte.

FL: När i tid var det här? Minns du?

[redacted]: Det måste vara flera år sedan.

HEMLIG

FL: Ja.

[redacted]: Det måste det ha varit för det är ingenting som har fastnat i minnet på mig men när du säger att hon har åkt ambulans…

(Slut på ljudfilen)

FL: Återupptar förhör 13:16.

[redacted]: Ja det var det där om ambulansen då då.

FL: Ja.

[redacted]: När du säger det så har jag ett minne men vad det var för någonting och vad hon åkte in för det kommer jag inte ihåg.

FL: Nej.

[redacted]: Det gör jag inte. Och när det var… det kommer jag inte heller ihåg. Varför?

FL: Men hur fick du kännedom om det då att hon hade åkt iväg?

[redacted]: Jag tror att det var Per… som ringde.

FL: Ja.

[redacted]: Ja jo men då, just det hon åkte nog till S:t Göran då tror jag. Och då, jo de skulle röntga skallen på henne.

MÄB: Jaha.

[redacted]: Så var det.

FL: Mm och…

[redacted]: De röntga skallen… och jag sa, och jag hoppas att hon blir kvar på sjukhuset sa jag till Per men jag hade ju ingen tanke på att han hade gjort någonting. Jag tänkte hon har väl ramlat då då. Men jo hon åkte S:t Göran till, till avdelningen, de röntga skallen på henne. Och jag kommer inte ihåg om hon blev kvar på sjukhuset eller om hon fick åka hem igen. Det minns jag inte.

FL: Hur vet du att de skulle röntga hennes…

[redacted]: Jo det sa nu, det sa nu Per till mig att de…

HEMLIG

FL: Per sa det till dig?

[redacted]: Ja. För att jag pratade med honom på telefon då. Och det var ju som vanligt ja de skulle röntga.

FL: Vad var det… Okej så han sa till dig att hon skulle röntga sitt huvud.

[redacted]: Ja sitt huvud ja. Ja.

FL: Pratade du med [redacted] någonting efter den händelsen?

[redacted]: Ja gjorde jag det nej det kommer, minns jag ju inte heller om jag gjorde.

FL: Nej, nej.

[redacted]: Nej. Men jag vet när du säger ambulansen åkte in och det var till S:t Göran, hon hade slagit huvudet i ja och de skulle röntga det. Jag undrar om inte jag ringde sjukhuset också.

FL: Mhm.

[redacted]: Jag tror jag ringde sjukhuset och frågade hur det var med henne… Om det var sjukhuset jag ringde då.

MÄB: Vad var det du sa om att hon hade slagit i, vad var det du sa?

[redacted]: Huvudet (ohörbart).

MÄB: Vem var det som sa det?

[redacted]: Eh, eh…

MÄB: Eller hur fick du fram den informationen, vad det var som hade hänt?

[redacted]: Nu? Nu (ohörbart)?

MÄB: Nej men just det här att hon skulle röntga huvudet.

[redacted]: Jo och just det, det var nog, det var nog Per som sa att han åkt, att hon åkte in då och de skulle röntga huvudet på henne.

FL: Så det är Pers information?

[redacted]: Per som har sagt ja det är Per. Men jag ringde ju sjukhuset också det vet jag.

HEMLIG

FL: Och vad sa sjukhuset till dig då?

[redacted]: Ja att de skulle ha henne kvar någon dag och så skulle de följa upp röntgen tror jag på huvudet.

FL: Mm nämnde de någon, ja på huvudet.

[redacted]: Ja.

FL: De bekräftade då röntgen på huvudet då eller?

[redacted]: Nej de bara sa det att de behöver röntga huvudet och att hon skulle vara kvar kanske någon dag då då. Och sedan…

FL: Men vad som hade hänt…

[redacted]: Nej.

FL: … det var…

[redacted]: Det sa de ingenting om.

FL: Det sa de ingenting om, och Per då vad berättade han för dig att (ohörbart)…

[redacted]: Ja att hon hade åkt in på sjukhuset då hon hade ramlat.

FL: Hon hade ramlat.

[redacted]: Ja hon hade ramlat ja. Så var det och då åkte hon in. När du säger det, ambulansen då och då var det till S:t Göran de åkte. Det, så var det. Men det hade jag nästa förträngt det där men när du säger ambulans.

MÄB: Men det var Per som sa det?

[redacted]: Ja.

MÄB: Du pratade aldrig med [redacted]?

[redacted]: Nej aldrig med [redacted]. Nej jag gjorde ju inte det. Och jag vet inte om jag pratade med henne när hon kom sedan, det är mycket möjligt. Men det har jag inget minne av.

FL: Nej.

HEMLIG

[redacted]: Så det var då hon åkte in ja… det stämmer. Ja det kan ju ha varit något annat också då då men ja…

FL: Jo jag tänkte bara, tillbaka till det här till eran kontakt.

[redacted]: Ja.

FL: Nu har du ju berättat att ni har haft en regelbunden kontakt. Ni har jag pratat med varandra…

[redacted]?

FL: Nej förlåt du och [redacted].

[redacted]: Ja ja [redacted] ja.

FL: Att ni pratar med varandra i stort sätt varje dag.

[redacted]: Ja ja det har vi gjort.

FL: Och att när ni inte hördes av någon anledning så var det lite ovanligt.

[redacted]: Ja det var ovanligt.

FL: Alltså det var mer liksom regel att ni hördes…

[redacted]: Ja.

FL: … än att ni inte hördes.

[redacted]: Det var det och ringde inte hon så kunde jag ringa va men ibland svarade hon väl inte då. Då vet jag inte vart hon har varit. Men för att jag ville gärna att hon skulle ringa varje dag och höra hur jag mådde för jag mådde inte bra. Jag har ju haft, opererat höfterna och hade, fått hjärtinfarkt och, då var hon uppe och hälsa på mig på sjukhuset, därför ville jag att [redacted] skulle ringa eftersom Per ringde sina föräldrar tänkte jag då kan väl hon ringa mig. Så det gjorde hon då. Och jag kände mig säkrare när hon ringde och frågade hur jag mådde.

FL: Hur ofta händer det att hon inte ringde?

[redacted]: Nej det var kanske… nästan varje dag alltså det kan hända… någon gång på fjorton dagar att hon inte ringde.

FL: Att hon ringde…

HEMLIG

[redacted]: Att hon inte…

FL: … och då var det ett tillfälle på fjorton dagar.

[redacted]: Ja ett tillfälle ja. Ja precis.

MÄB: Hade ni samma tid för de här samtalen…

[redacted]: Nej då det var olika tider.

MÄB: … eller var det olika tider?

[redacted]: Ja det var lika, olika tider. Jag ringde väl ibland på mornarna men då satt hon i bilen och skulle åka till Lidl och handla. Och då sa hon ja men jag ringer när jag kommer hem istället. Ja men gör det, och då ringde hon upp när hon kom hem.

FL: Den här fredagen menar du?

[redacted]: Nej för övrigt då då.

FL: Övrig ja.

[redacted]: På fredagen ja jag vet inte…

FL: Det var då du ringde henne (ohörbart).

[redacted]: Ja då ringde jag henne, ja då ringde jag henne. Ja. Och jag vet ju inte om de hade varit, jag kommer inte ihåg om de hade varit och handlat då. Ja de åkte nästan och handla varje dag. Jag sa det åker ni varje dag och handlar sa jag till dem. Ja det gjorde de ju då.

FL: Mm.

[redacted]: Men det är konstigt, ja konstigt och konstigt… men ni har väl förhört grannar och allting där?

FL: Vi har hört många i den här utredningen, det har vi gjort.

[redacted]: Ja jag förstår det. Ja precis ja. Det var det…

FL: Men jag tänkte… vet du någonting om [redacted] har varit i kontakt med någon kvinnojour eller?

[redacted]: Nej.

HEMLIG

FL: Eller något sådant?

[redacted]: Nej ingenting sådant har hon sagt.

FL: Inget som hon har berättat om i alla fall?

[redacted]: Nej ingenting som hon har berättat nej.

FL: Nej jag tänkte mest bara för att du hade ju donerat pengar till Norrtäljes kvinnojour där…

[redacted]: Ja precis.

FL: … och vad, (ohörbart).

[redacted]: Ja det var barnen (ohörbart) för att det var ju så, de, barnen då [redacted] och [redacted] de ville ha katthemmet och jag hade ju en egen dödsannons, jag hade ju en egen dödsannons och [redacted] och [redacted] hade en för att de skrev Per överst på dödsannonsen…

MÄB: (Ohörbart) på deras.

[redacted]: Och då ville inte jag stå där som mamma och jag mina barn skulle bli jättearga om jag ställde mig där också på den, mamma då och sedan syskonen va. Nej tänkte jag, jag ska ha en egen då med barnen och då skriver jag, jag vet inte om det var jag som kom på, jag kom nog själv på kvinnojouren tror jag i Norrtälje. Så jag hade lite kontakt med dem då. Ja och då, ja då skrev jag det för det kände jag då. Och de som har sett det som har tittat på annonsen de tyckte det var väldigt vågat att jag vågade skriva det. De tyckte att det var bra för de får ju så sällan pengar va… kvinnojouren.

FL: Mm. Så vilka var det som stod under… Per?

[redacted]: Pers (ohörbart), ja det var ju Per och så var det ju [redacted] och [redacted] och så stod det [redacted], jag tror inte (ohörbart) bara [redacted] och så stod det väl mamma och pappa kanske det stod under då. Pers mamma och pappa stod det nog. Ja. Och jag kunde inte stå på den annonsen. Det gick inte. Då hade mina barn blivit… jättearg på mig. För de tycker det är så hemskt det som har hänt, de mår inte bra heller. Nej det gör de inte. Därför tog jag en egen.

FL: Mm.

[redacted]: Så fick det bli… faktiskt. Det såg lite konstigt ut kanske men jag tänkte det får, får vara så.

MÄB: Jag tror människor förstår.

FL: Det tror jag också.

HEMLIG

MÄB: Det behöver du inte oroa dig för.

[redacted]: Ja de jag har hört… nej de jag har hört förstod mig varför. Och jag vet ju inte om [redacted] och dem blev lite, om de blev glada fört det vet inte jag, de har inte sagt någonting… till mig om det.

FL: Nej.

[redacted]: Nej det har de inte. Så att så, så var det med det.

FL: Har du någonting annat [redacted] som du känner att jag kanske har missat att ta upp eller fråga eller sådant?

[redacted]: Nej.

FL: För att jag…

[redacted]: Alltså det var, jag var ju nere hos dem då, de hade lagt lite vin, lite bröd då på min, jag var inte hemma, jag var hos kuratorn då på Karolinska och så hade de lagt lite bröd då eller de har ju lagt kaffe antagligen när de åkte förbi men jag var ju inte hemma så hade de lämnat brödet där. Så ringde jag då på torsdagen ner till dem och sa att ja jag kan komma ner på fredag och fika hos er så tar jag med mig de där wienerbröden. Mm ja (ohörbart) fel på sin telefon, ja jag kan inget sådant sa jag men jag kan komma ner i alla fall. Och då gjorde jag det och när jag kommer ner så sitter jag med telefonen i, hennes telefon i handen och då så, ja men du måste ladda den sa jag till Lennart med henens kabel för det går nog inte med din. Ja och så sitter jag där så ringer telefonen helt plötsligt, då så svara jag (ohörbart) [redacted] sa jag, och då är det Sara som ringer, utredaren ringer.

MÄB: Jaha mm.

[redacted]: Och då sa hon vad gör du där för någonting säger hon till mig. Ja jag talar om då vad jag gjorde där och att jag, att det är (ohörbart) kilometer från mig då, att jag var där och skulle fika. Ja då ville jag, då skulle hon säga att Per skulle få prata med sina föräldrar.

FL: Ja.

[redacted]: Jaha sa jag men jag kan gå hem då sa jag, jag behöver inte fika, jag kan komma ner en annan dag och fika, det gör ingenting. Nej men sa hon det är så sent nu liksom att, säg att jag ringer dem på tisdag istället. Ja så jag sa det till henne, jag fick ett telefonnummer då, sa det till Sara så var det inte mer prat om det. Men just det där vad gör du där för någonting då blev jag väldigt förvånad för jag tänkte, får inte jag umgås med, jag har inte fått någon tystnadsplikt och sådant där tänkte jag.

HEMLIG

FL: Jo det… nej det är klart du kan…

MÄB: Jo. Hon kanske bara är förvånad.

[redacted]: Hon blev nog förvånad att jag var där.

FL: Det är inte kanske alltid är så förekommande…

[redacted]: Nej det är ju inte det.

FL: … att man har den relationen liksom med varandras på det sättet.

[redacted]: Nej. Nej. Och det har jag tack vare det är bara de två.

FL: Mm ja.

MÄB: Och här finns det ju en historia som du har förklarat.

FL: Ja.

[redacted]: Ja det är därför.

FL: Ja så det ska du inte känna att det är något konstigt alls.

[redacted]: Nej så jag tänkte har jag gjort någonting fel nu då. Och vi pratar aldrig om [redacted] och Per.

FL: Nej.

MÄB: Nej.

[redacted]: Det tar vi inte upp någonting. Det är allt annat men inte det. Är det det så går jag vet du, då går jag därifrån bara. Ja så det orkar jag inte med.

MÄB: Har det hänt att de har försökt prata, att du säger att då går jag därifrån.

[redacted]: Nej det var väl då när jag fyllde år, jag sa det till syrran nu får vi inte ta upp någonting om Per och [redacted].

FL: Nej.

[redacted]: Absolut, för då går jag alltså, då går jag in bara. Jag vill inte, jag vill inte… att vi ska prata om det och det gjorde vi inte heller på hela tiden. Utan syrran får ta hand om dem och jag sköter mig… istället. Och pratar om blommor och gräs och blad. Ja det finns (ohörbart)

HEMLIG

mycket att prata om men hon har sådan väldig fin trädgård därnere på sitt land. Så jag är bjuden dit på midsommarafton, jag har tackat ja. Jag sa jag behöver inte ha någon mat sa jag, jag kan komma ändå.

FL: Mm.

[redacted]: Ja det klart du ska ha mat för jag ska hjälpa till på ett annat ställe.

FL: Ja.

[redacted]: Så att, [redacted] och dem skulle ju ut tror jag och [redacted] också. Nej jag vet inte…

MÄB: Då får du ju träffa barnbarnen.

[redacted]: Ja jag får ju det. Jag brukar väl ringa ibland då, men [redacted] har haft fullt upp också. Jag förstår det. Han är duktig som kan ta vara på allt, ta reda på allt… det tycker jag.

FL: Men hur har [redacted] och [redacted] hanterat tiden efter sin mammas bortgång.

[redacted]: Ja men jag tycker det har nog gått rätt bra för dem i alla fall. De har inte visat så mycket. Jag pratade med [redacted] igår och frågade hur hon mådde och sådär. Ja… det är upp och ner sa hon. Ja men sa jag det är för mig också i lördags var det väldigt tokigt för mig sa jag, jag var inte alls glad i lördags. Nej men det är det (ohörbart), det går upp och ner hela tiden. Och då tror jag nästan att [redacted] är lite stabilare. Han har ju börjat jobba nu lite mer också. Så att… tror jag, han visar inte så mycket.

FL: Nej.

[redacted]: Nej det gör han inte. Så nu ska vi urnsättning eller vad det heter för någonting snart. Så att det… nej men det är ju så också att vid begravningen där, vi fick skjuta på det lite då för att, för [redacted] trodde eventuellt att Per skulle få komma ut och gå med på begravningen.

FL: Mm.

[redacted]: Men jag tänkte nej det kan han väl inte få. Ja gör han det då kommer ju inte jag men jag måste ju komma, det är ju bara det.

FL: Det är ovanligt när man är häktad att man får sådant tillstånd.

[redacted]: Ja jag tänkte också det. Ja nej men jag förstod nästan att han, jag förstod att han inte… men barnen ville ju det naturligtvis och jag förstår ju dem också. De har det inte lätt.

FL: Nej.

HEMLIG

[redacted]: Det har de inte. Så att nej… det är synd om dem. Och synd om mig som miste [redacted]. Jag tänker såhär jag miste [redacted] men de har i alla fall Per kvar fast han sitter inlåst. Jag har ju ingen kvar, jag har inte [redacted] kvar.

FL: Nej.

[redacted]: Nej. Så det är det som jag tycker är värst. Om hon kunde säga något, om hon kunde ha sagt någonting till mig. Om jag hade kunnat fattat någonting.

FL: Mm.

[redacted]: Eller sett något, märkt någonting. Nej jag gjorde ju inte det. Nej… nej det är hemskt. När man ser alla de där skadorna hon har. Hon måste ju ha haft ont, att hon inte visade någonting. Hon sa aldrig någonting om tabletter att hon åt medicin eller någonting. Ingenting sådant.

FL: Känner du till någonting om något sådant?

[redacted]: Nej. Nej nej ingenting. Ingen Alvedon ingenting… har hon sagt att hon har ätit. Hon var ju allergisk när hon var lite då då. Så hon hade ju astma och så. Men det har tydligen växt bort då då. Men aldrig vet du… för har man värk då borde man ju ta några värktabletter. Hon sa ingenting om det.

FL: Men i övrigt hennes hälsostatus…

[redacted]: Bra.

FL: (Ohörbart) bra.

[redacted]: Ja den var jättebra.

FL: Inga liksom sådär kända sjukdomar?

[redacted]: Nej, nej, nej ingenting. Bara det att hon hade besvär då med magen och mot rött kött. Så de åt kalkon och kyckling då istället.

FL: Mm just det, mm.

[redacted]: Men annars ingenting. Så hon hade ju jättebra gener. Så att det…

FL: Men [redacted] jag känner att det är viktigt att du inte klandrar dig själv för att man inte ser för att många kvinnor som blir utsatta för våld…

[redacted]: Mm.

HEMLIG

FL: … blir experter på att dölja det här.

[redacted]: Jag vet ja, jag har ju läst om det också.

MÄB: Också väldigt vanligt att man döljer för sina nära och kära.

[redacted]: Det är det som är så hemskt.

MÄB: Så det är inte konstigt att man inte har berättat.

[redacted]: Nej. Nej det kan ju vara så. Men det läser man ju om i tidningar att, berättar ingenting.

FL: Nej.

[redacted]: Jag har fått en bok nu som jag ska läsa då, utav en arbetskamrat, en kvinna då som överlevde tydligen som har skrivit en bok. Så hon frågade om jag ville läsa den, ja men jag gör det sa jag (ohörbart).

MÄB: Kanske skapar lite förståelse.

[redacted]: Ja precis jag tänkte jag gör det, jag ska få den imorgon så får vi se.

FL: Ja.

[redacted]: Nej men jag vet ju det att de, de visar ingenting. De döljer allting.

FL: Mm.

[redacted]: Och därför tänkte jag att inte jag har märkt någonting och frågat mer. Det är ju det som grämer mig väldigt… att jag inte har gjort det men nu är det försent. Så det måste jag försöka att glömma… på något konstigt sätt.

FL: Och gå vidare.

[redacted]: Jag måste ju det.

FL: Man behöver inte glömma men kanske gå vidare.

[redacted]: Nej men jag måste gå vidare.

FL: Ja.

[redacted]: Men jag inte jag kan…

HEMLIG

MÄB: (Ohörbart) det tar tid.

[redacted]: Ja det tar tid och jag tror inte jag kan göra det fören jag vet att han sitter bakom lås och bom och har fått… hur långt fängelsestraff han får.

FL: Mm.

[redacted]: Jag tror inte att jag kan släppa det förens dess, att han verkligen får någonting fört.

MÄB: Tiden kommer visa…

[redacted]: Ja jag tror det.

MÄB: … utredningen kommer att visa…

FL: Mm ja.

[redacted]: Ja, ja precis så att jag hoppas det. Ja.

FL: Ja [redacted] jag har inte så mycket mer för tillfället…

[redacted]: Nej.

FL: … just nu. Sedan kan det ju under utredningens gång kan vi behöva prata med dig igen.

[redacted]: Ja mm.

FL: Men (ohörbart) som vi nämnde tidigare så kanske vi försöker att lösa det (ohörbart) i Norrtälje istället så slipper du ta dig…

[redacted]: Ja just det, ja det är bra.

MÄB: Ja så gör vi tycker jag nästa gång.

FL: Så det blir lång resa för dig annars hit då.

[redacted]: Ja precis.

MÄB: Självklart.

[redacted]: Men jag åker ju gärna, jag tycker om (ohörbart)…

FL: Ja.

HEMLIG

MÄB: Vi kan hitta en kortare sträcka (ohörbart)…

[redacted]: (Ohörbart) ja (ohörbart) i Norrtälje sedan.

FL: Men jag tänker innan jag avslutar förhöret här nu har du någonting mer som…

MÄB: Jag tänkte bara att du skulle få berätta hur det här har påverkat dig i din vardag.

[redacted]: Ja väldigt mycket tycker jag.

MÄB: Berätta en liten sammanfattning.

[redacted]: Jag har, jag har inte lust med någonting. Allting, ja det går inte bara… att göra någonting hemma. Jag gör det lilla som jag måste göra sedan har jag ingen lust med någonting. Jag sa det till min son (ohörbart) igår som kom, jag gör ingenting, jag orkar ingenting. Nu har jag visserligen och varit ute och varit med valet och sådant där va och då var det annat att tänka på. Och nu ska jag vara med lite på midsommarafton och då är det annat att tänka på men annars nej jag bara tänker på det hemma. Jag kan inte få ur det där ur (ohörbart). Så fort jag vaknar[redacted] oj vad hon har fått lida. Ja du vet det är bara sådant. Så att jag vet inte om jag blir människa igen. Jag vet. Men det blir jag väl så småningom när det har lagt sig men just nu har jag inte lust med någonting. Inga blommor, ingenting. Jag har inte lust att vattna knappt. Jag har blommorna omkring såhär så att jag ser att jag måste vattna då. Och så sitter jag mycket och stickar till lilla bebisen som ska komma. Så det är väl det jag gör, tittar på tv.

FL: Ja.

[redacted]: Ja det är det jag gör liksom. Inga större grejer. Ja jag har ju en väninna då så vi ska åka imorgon och handla och så lite grann. Men annars är jag ju väldigt mycket ensam. Ungarna bryr sig ju inte heller. Killarna bryr sig ju inte. Jag har ju alltid, jag har ju litat på [redacted] hela tiden. Jag har talat om för henne saker och ting då. Det finns det och det finns det och där och där. Nu får jag börja och tänka om. Vem ska jag då be? Det är ju det. För ingen mår ju bra.

MÄB: Nej men det är beklagligt och sorgligt. Det finns nog inte tillräckligt med ord.

[redacted]: Nej det finns inte det.

MÄB: Nej. Men då vet vi lite i alla fall hur din vardag ser ut.

[redacted]: Ja.

MÄB: Och sedan kanske du får utveckla det när vi kommer till en domstol (ohörbart).

HEMLIG

[redacted]: Ja det är då jag tänker, det är då som jag kanske får lugn och ro… och kan börja tänka på annat.

FL: Mm.

[redacted]: Det är nog det.

MÄB: Nej men då kan vi nog avsluta.

FL: Mm.

[redacted]: Ja men jag vet inte om jag har varit till nog god hjälp egentligen… (ohörbart) pratat med… om annat skrot.

FL: Jättebra [redacted]. Du har berättat jättebra idag.

[redacted]: Tycker du det?

FL: Ja det tycker jag.

[redacted]: Ja det är svårt. Det är jättesvårt.

FL: Mm jag förstår.

[redacted]: Mm det är det.

MÄB: Du berättar ju det du känner till…

[redacted]: Ja.

MÄB: … och du har svarat på alla frågor så mer kan du inte göra.

[redacted]: Jag kan inte göra mer för jag kommer inte ihåg något mer än det jag har sagt.

MÄB: Och skulle det vara någonting du kommer ihåg så meddelar du mig.

[redacted]: Ja det gör jag.

MÄB: Så hör jag av mig till utredaren.

[redacted]: Ja det är jättebra. Jättebra det.

FL: Men då kommer jag att avsluta inspelningen här nu, förhöret, 13:37.

(Förhöret avslutas)

HEMLIG

Förhöret i sin helhet finns inspelat med ljud och är utskriven med hjälp av ett transkriberingsverktyg. Utskriften är genomlyssnad och rättad av K. Montalto.

Diarienr: K350152-24
Tid: 13/9 2024 kl.11.03-11.48
Förhörsledare: Kristina Montalto
Hörd person: Johan Lundberg

FL: Sådär, då inleder vi förhör 13 september, 3 minuter över 11. Med mig har jag Johan. Du ska få presentera dig själv och din funktion.

T1: Johan Lundberg, 8203 17 76 57. Jag är legitimerad läkare, specialist i radiologi, specialist i neuro-radiologi, europeiskt diplom i neurointervention. Jag är just nu sessionschef vid en med en evra radiologi på Karolinska universitetssjukhuset. Där är modalitetsansvarig för magnetkamera, medicinsk ledningsansvarig läkare och på Karolinska institutet är docent i radiologi.

FL: Perfekt, tack så jättemycket. Du är ju här för att berätta lite grann om hjärnblödningen som [redacted] avled av. 23 eller i mars här i år. Jag tänkte om du kunde börja med att berätta lite grann om den här, om vad en akut hjärnblödning är för någonting. Liksom hur förloppet ser ut vid en akut hjärnblödning.

T1: Det vi pratar om här är en subtyp av hjärnblödningar som kallas för subduralhematom. Det betyder att blödningen befinner sig i ett utrymme under den hårda hjärnhinnan, här sker ibland en begreppsförvirring för att det utgörs av två skilda blödningar. Där har vi å ena sidan kroniska blödningar som är vanligt bland den äldre befolkningen som har en ganska beskedlig nivå på trauma. De får en förvätskad kaka med skvättar av mera färskt blod. Det är en helt separat patologisk process och sen kommer de in för att de är förvirrade eller en ökad tendens till att de ramlar för att kakan trycker på hjärnan.

Sen har vi akuta subduralhematom som är en helt annan patologi, som i det här fallet. Det är 100% inte ett kronsikt subduralhematom som man går med i veckor, utan det här är ett akut subduralhematom som då är en helt annan patologi, där du istället för den här förvätskade blodtillblandade kakan får ett stort hematom och när man kommer in så har de ett stort koagel som ligger i utrymmet under den hårda hjärnhinnan, därav namnet subduralhematom.

Det är ju trauman som ger det. Vi ser det som kombinationer i, vi pratar riktiga högenergitrauman, bilkrockar, fall från höga höjder och så. Då ser vi oftast kombinationer av alla typer av hjärnblödningar. Och de namnges då beroende på var de sitter i relation till hjärnans hinnor och i hjärnan i sig självt. De utgör ett panorama av traumatiska skador.

HEMLIG

FL: I [redacted] fall, vad kan ha orsakat hennes hjärnblödning?

T1: Någon form av trubbigt våld av högre energi. Det räcker inte att snava på en mattkant för att få det där. Vi delar in det trubbigt, spetsigt och stickande våld och det här är under trubbigt och sen delar vi in det i hög och lågenergi och det här är högenergi.

FL: Jag läste i Rättsläkare Eva Rudds utlåtande att hon beskrev att när en subduralblödning förskjuter hjärnan mer än 10mm så faller man rent generellt sett in i medvetslöshet.

T1: Hon har väl 20mm förskjutning av hjärnan när hon inkommer.

FL: Ja, hon har 21-23mm förskjutning när hon kommer in till röntgen den 23 mars. Berätta mer förskjutning så att jag förstår.

T1: Det Eva och jag pratade om är expansiv effekt. Därför att hjärnan ligger inne i ett slutet hålrum, som är kraniet. Och där finns hjärnan, där finns hjärnhinnorna, där finns cerebrospinalvätskan. Hjärnan ligger i ett, och har vätskefyllda hålrum i sig, och det blir som en slags stötdämpning för hjärnan. Men om det kommer till någonting i ett slutet hålrum som inte kan expandera, då blir det allmänna gaslagen och då kommer det ta plats och då går trycket upp. Och som en tumregel kan man säga att om du passerar 10 mm, då är det så pass utrymmeskrävande att sannolikheten att kirurgi är indicerat är väldigt, väldigt hög. Men är det mindre än 10 mm, då tar det generellt inte så mycket plats att du behöver göra någonting åt, att du behöver gå in och evakuera det. Så där finns det någon slags brytpunkt. Då blir det olika beroende på hur mycket hjärna du har. Så om du är 90 år gammal och din hjärna har skrumpnat ihop lite, då får du mer expansiv effekt för att din hjärna blir ganska liten med tiden. Men om du är 20 år, då kan det räcka med 5 mm och då börjar trycket gå upp. För det som händer, egentligen oberoende av vad det är som tar plats, om det är en tumör eller om det är en blödning eller vad du nu vill, som tar plats där inne så kommer det utöva en expansiv effekt. Och det som då händer är att om det som trycker utåt, i det här fallet ett hematom, då kommer ju hjärnan att knuffas bort. Så det vi pratar om när vi pratar om överskjutning av medellinjestrukturer, inte för att märka ord, men medellinjen är ju medellinjen i sin egen definition. Utan det är strukturer som vi normalt förväntar oss ska finnas i medellinjen som då förflyttar sig för att det finns någonting som tar plats i den ena hemisfären. Då blir det ett slags mått på hur högt trycket är. För att när vi tar bilder så kan vi inte mäta trycket i bilderna, men vi kan se effekten av trycket.

Jag vill gärna att det här ska bli rätt, att ni förstår det här. Så att någonstans så börjar det blöda och sen blöder det på och ju mera blod det blir desto större blir den expansiva effekten och hjärnan börjar flytta på sig. Till slut så får du ett jämviktsförhållande mellan blodet, att hjärnan har flyttat på sig och att du har mer saker där inne vilket gör att trycket går upp. Så normalt när du och jag sitter här och pratar så har du ett tryck i hjärnan. Om vi skulle stoppa in en slang och mäta det så är det mellan 10 och 20 centimeter vatten. Här är ju trycket ofantligt mycket högre och till slut så närmar man ju

HEMLIG

sig trycket inne i skallbenet, trycket som du har i blodet och då kommer det inte in något blod längre. Och då får du skador utav det och till slut får hjärnan blodbrist, då dör man. Det som händer här är att trycket blir så högt att när hjärnan trycks åt sidan så ligger, och det är en lite olycklig organisation av kärlen, men det finns vissa punkter där kärlen sveper mot fastare punkter.

Så då kan det här blodet och att hjärnan åker åt sidan komprimera kärl. Och kombinationen av att, det är som att du tar en gardenaslang och så trycker du på gardenaslangen och så trycker du mer och mer och till slut så börjar det ju rinna väldigt lite. Och kombinationen av att du pressar slangen mot den hårda hjärnhinnan på ett antal ostrategiska platser och att trycket går upp gör att hon sedan får alla de här infarkterna som vi ser på magnetkamerabilden som hon har senare i förloppet.

Och när det här händer och den här expansiva effekten sakta ökar och hjärnan börjar tryckas i sidled och du blir påverkad i att hjärnan får blodbrist, då blir du också medvetslös. Om du ligger i soffan och tittar på tv och så ringer det i telefon och så reser du upp fort och så får du snurr. Det är blodbrist. Det är för att du inte kompenserar. Du ligger i soffan och tar det lugnt, då har du ett lägre tryck och sen reser du upp och då måste helt plötsligt blodet färdas mot gravitationen. Det är det du upplever innan du svimmar och blir medvetslös. Det är det som händer någonstans i det här förloppet. I en medelpatient, så när du passerar 10 mm, då vet vi att risken för att det här tar så stor plats, att trycket är så stort, att då måste vi ta bort det här.

FL: Jag förstår att du inte kan säga att vid 10 mm-förskjutning så blir man medvetslös. Jag förstår att det är olika för olika individer.

T1: Men där någonstans så börjar det liksom kantra.

Och det blir ju liksom ett konfidensintervall. Är du äldre så tål du lite mer. Är du 20 års ålder så är 10 mm oftast katastrofalt mycket. Men hon har ju mycket, mycket mer blod än så. Och mycket, mycket mer expansiv effekt än det. Så att hon kommer in i coma, eller vad vi ska kalla det för i någon form av term, är inte alls konstigt.

FL: 23 mm, det är alltså en stor blödning?

T1: Det är en jättestor blödning.

FL: Och jag vet att det kanske är svårt, men från 10 mm där man generellt sett kanske faller in i någon slags medvetslöshet på grund av blod och syrebrist i hjärnan. Hur snabbt brukar eller kan en hjärna blöda? Alltså från 10 mm till 23 mm förskjutning?

T1: De här traumatiska subduralhematomen, de blöder tills antingen blodet koagulerar eller mottrycket gör att det stoppar. De två sakerna samverkar ju med varandra. För när trycket går upp, det blir som att du trycker på, om du blöder i huden och sätter handen där, eller du blöder näsblod så trycker du på näsvingen, så trycker du på det här plexat som oftast blöder i näsblod. Den effekten får du ju av den expansiva effekten. Och att

HEMLIG

du släpper ut blodplättar och koagulationsfaktorer i det här som gör att det koagulerar. Hennes blödning är så stor att man funderar på underliggande orsaker, någon koagulationsrubbning eller något annat.

FL: Vi är såklart intresserade av att utreda tider.

T1: Ja, jag förstod det när jag pratade med Eva. Jag sa till henne då, och som jag kan säga till dig, det där har hon inte gått runt med. Den där blödningen, i den omfattningen, är liksom inte förenlig med medvetande. Det där är en blödning som har kommit akut. Och den blöder inte som ett kroniskt subdural hematom i flera seanser och håller på och skvätter, utan den blöder och sen koagulerar det. Och det sker i ett förlopp där medvetandet sen sjunker.

FL: Men om man tänker sig från det, att hennes huvud blir utsatt för det här trubbiga våldet som orsakar den här blödningen. Hur är hon? Hur skulle man uppleva henne?

T1: Hon blir medvetslös.

FL: Direkt från början?

T1: Ja, men inom minuter.

FL: Okej, så jag förstår det här rätt. Hon blir utsatt för det här trubbiga våldet, på något sätt, som vi inte känner till. Och då menar du att hon skulle bli...

T1: Ja, sen blöder det och sen blir du medvetslös.

FL: Och i tid, hur snabbt skulle det gå?

T1: Ja, om hon inte har någon allvarlig underliggande koagulationsrubbning så går det ju fort.

FL: Och vad är fort?

T1: Minuter, inte timmar.

FL: Ja, jag förstår. Vi har ju fått inom 24 timmar innan.

T1: Nej, det är det ju inte. Och det finns en sammanblandning med de kroniska subduralhematomen som vi har haft över veckor. Det här är en distinkt, helt annan patologi.

T1: Det här är traumatiskt. Som, du har ett trauma och sen blöder du. Och antingen så dör du. Eller så kommer du in till sjukhus och någon måste ta över dina allmänna funktioner för att det slås ut. Och det ser vi ju. Hon får ju infarkter rätt igenom... Mellan hjärnan. Alltså med CNC-falon. Vakenhetscentra slås ju ut på henne. Och vi ser det på

HEMLIG

magnetkameran att hon har ju omfattande skador. Och får omfattande skador i förmåga att andas och till vakenhet. Som ju kommer av den expansiva effekten.

T1: Du går inte runt med den här grejen.

FL: Jag förstår. Men om man tänker sig så här då att hon är blivit utsatt för det här trubbiga våldet och inom en väldigt kort tid så påverkar det hennes medvetande. Att hon har ungefär runt 10 millimeter och sen tiden fram till 23 millimeter när hon inkommer.

T1: Men det går också fort.

FL: Det går också fort. Så du menar att från 0 till 23 millimeter så…

T1: Ja, det är inte timmar. Nej, det blöder och blöder och blöder tills det blir ett koagel.

FL: Och det här koaglet hade hon...

T1: Ja, ja, det är helt koagulerat när hon kommer in.

T1: Om du ska överleva en sån här blödning utan att den koagulerar. Då behöver du i princip ramla in i datortomografrummet.

FL: Ja, okej.

T1: Alltså hon är ju... Hon är ju på något sätt död fast kroppen vet inte om det när hon kommer in. Så omfattande är den expansiva effekten.

FL: Är det ovanligt att en person liksom lever med en så pass stor blödning när man inkommer till sjukhuset? Eller händer det?

T1: Ja, det händer men det går sällan bra. Alltså vi pratar ju om de här... Du har ju hålrum inne i hjärnan. Som du vet två stycken som är spegelvända mot varandra. Båda de och hela hjärnans hålrum ovanför tentoriet är ju helt överskjutna i den andra hemisfären. Det går aldrig bra.

FL: Nej, jag förstår.

FL: Den här blödningen från noll när hon utsatts för våldet mot huvudet till 23 mm förskjutning. Det är alltså timme, timmar. Några få timmar.

T1: Ja, för att när hon får den här stora blödningen så måste du ju tillkalla någon som kan hjälpa henne att andas. Till slut så hamnar du i en medvetslöshet och sen kommer du ju sluta att andas för dig själv.

FL: Okej, så om vi tänker att hon inkommer här kl.06.19 och ni undersöker henne. Då har hon en blödning som är 23 mm. Hjärnan är förskjuten 23 mm. Ja. Om man

HEMLIG

räknar bakåt i tiden där då. När liksom under kvällen natten börjar blödningen?

T1: Det blir ju på sentimmarna.

T1: Jag vet inte riktigt om de intuberade på plats eller intuberade på traumarummet?

FL: Jag minns inte

FL: Är det möjligt att det här hade kunnat hända på kvällen 22/3?

T1: Nej, det håller jag för mycket osannolikt. Det gör jag. Du kan inte ligga med en sån här blödning.

FL: Men om man går och lägger sig ner och faller in i medvetslöshet?

T1: Ja, men du slutar andas. Då är du stel.

FL: Så när du säger sentimmarna vad menar du då?

T1: Jag vet inte vad de gör i ambulansen och hur hon andas då. Men de måste ju komma in till sjukhus inom en timme. Annars är det ju kört. För att du hamnar i medvetslöshet. Du kan inte försvara din luftväg och sen slutar du andas. Om du inte får hjälp med det, då dör du ju av en generell syrebrist.

FL: Om man skulle få hjälp med andningen då? När man blir utsatt för det här trubbiga våldet, man blir medvetslös och sen får man lite hjälp med andningen i form av en andningsmask eller liknande. Skulle det kunna fördröja förloppet?

T1: Nej, du måste utrymma koaglet som tar plats. Vilket man ju sen gör. Men det är ju för sent. Så hon har ju alla de här skadorna som vi ser på magnetkameran redan när man tar bort koaglet. Man tar ju bort koaglet för att man måste göra allt vad man kan. Alternativet är att säga att det här kommer inte gå, blödningen är för stor. Men så jobbar vi ju inte. Man maxar ju då och tar bort det här koaglet. Och det går ju bra. Men då har ju hon fått för mycket skador och blodbrist under tiden. Man hinner ju inte.

FL: Vi har ju en film, jag vet inte om Eva nämnde det, vi har en filminspelning av [redacted] runt 23-tiden på kvällen. Och där har hon en snarkande andning.

T1: Ja, du får ju chainstokes.

FL: Är det möjligt att hon redan då har blivit utsatt för det här trubbiga våldet? Vid kl. 23 kvällen innan?

T1: Att hon sen ska ligga 6 timmar. Jag håller ju det för osannolikt. Alltså mycket osannolikt. Jag förstår inte riktigt hur det är….

FL: Är det möjligt att man kan ha blivit utsatt för ett trubbigt våld innan det? Gå

HEMLIG

in i en medvetslöshet, ha en snarkande andning och sen ligga?

T1: Alltså en blödning av den där kalibern kan hon inte ligga i 6 timmar med. Det har jag väldigt svårt att säga. Ännu mer eftersom vi gör den här magnetkameraundersökningen där vi ser alla de här skadorna i hjärnstammen.

FL: Finns det något tillstånd hos en person som skulle kunna möjliggöra det? Alltså så att det faktiskt skulle kunna?

T1: Ja, att det ligger på en neurointensivvårdsavdelning.

FL: Men inget annat tillstånd som möjliggör det? LYSSNAT HIT

T1: Inte vad jag kan komma på. Men jag har kanske inte världens bästa fantasi. Alltså jag vet inte vilka scenarion man kan koka ihop. Men vi vårdar ju folk med hjärnblödningar, vi vårdar folk med väldigt höga tryck i skallen av olika orsaker. I väldigt sköra situationer och det går ändå inte när de ligger på vår neurointensivvård. Det är väldigt svårt att tänka ut ett sådant scenario.

FL: Vi har ju henne tillsynes medvetslös i den här filmen. Ingen reaktion på en väldigt lång stund och en snarkande andning. I filmen har hon en andningsmask som i och för sig inte är påsatt ordentligt.

T1: Nej men när jag säger att du ska ha hjälp med andningen så menar jag att du måste stoppa ner en tub i luftstrupen och ta över andningen. Det räcker inte med det här. Alltså syrgas, det är inte det jag menar. Jag menar inte att det är brist på syrgas i lungorna, jag menar att du inte andas. Att den neuromuskulära kontrollen över andningen försvinner.

FL: Nej men jag är bara ute efter att, vi försöker utreda när [redacted] kan ha blivit utsatt för det här trubbiga våldet. Och om vi pratar timmar så menar du att det borde vara mitt i natten någon gång där?

T1: Ja, eller senare.

FL: Eller närmare när ambulansen kommer?

T3: Ja.

FL: Jag ska kika igenom min fusklapp här så att jag har fått med allting jag tänkte höra med dig om. Jag tror att jag har fått de svar.

T1: Jag förstår.

FL: Jag känner mig rätt nöjd. Vår största frågeställning är hur lång tid den här blödningen kan ha tagit för att utreda bakåt. När kan det här trubbiga våldet ha blivit...

HEMLIG

T1: Jag fattar det. Och igen, oerhört viktigt att förstå att ett kroniskt subduralhematom och ett akut subduralhematom är två helt separata entiteter. Och jag förstår om man inte håller på med det här så kan man uppfatta det som samma sak. Herregud, jag undervisar ju läkarkandidater som inte förstår skillnaden mellan de här. Där de tror att det ena kan övergå till det andra och det är det inte. Det är två helt separata patologiska tillstånd och det är extremt olyckligt att de heter i princip samma sak. Men igen, även folk på läkarutbildningen på termin nio, de har ändå hållit på ett tag, har svårt att greppa det här.

FL: Ja, men som jag förstått det rätt så är det alltså den här urakuta...

T1: Ja, det här är ett akut subduralhematom.

FL: Och när man blir utsatt för fallet, slaget eller vad det nu är för någonting... Hög energi. Så är det liksom, vi pratar timmar innan man blöder.

T1: Ja.

FL: Okej, jag nöjer mig så. Är det någonting annat som du känner är viktigt för oss att få med oss gällande just [redacted] Maxes hjärnblödning?

T1: Nej. Det man tänker när man ser den är att hon har en underliggande koagulationsrubbning. För att den är så stor.

FL: Den koagulerar inte som den ska i ett tidigare skede?

T1: Ja, vilket på något sätt gör det mer sannolikt att det har gått fortare. Om man ska prata om någon sannolikhet hit och dit. Att den är så stor indikerar ju att det går väldigt fort. Och att hon har ett problem med blodets koagulationsförmåga. Som gör att hon behöver ha mer mottryck innan det slutar blöda.

FL: Ja.

T1: Är du med på resonemanget?

FL: Absolut, det är jag. Vi försöker få ihop alla pusselbitarna i den här utredningen. För att det är så himla mycket som tyder på att hon har blivit utsatt för det här trubbiga våldet innan de här inspelningarna klockan 23.00. Alltså andra saker i utredningen som tyder på det. Och det är därför vi försöker få ihop den här pusselbiten till att vi har en film där hon tillsynes är medvetslös på grund av en hjärnblödning.

T1: Alltså, nej jag vet inte. Den är jättestor.

FL: Ambulanspersonal kommer till bostaden vid femtiden på morgonen. Jag tror att maken ringer 112 kl. 04.53.

T1: Hon är här klockan sex på morgonen.

HEMLIG

FL: Och då reagerar han på att hon har legat på exakt samma sätt som hon gjorde vid inspelningarna där vid 23.00. Och inte rört sig, men har en onormal andning.

T1: Jag vet inte.

FL: För det är sex timmar däremellan.

T1: Jag har svårt att se att hon ska andas i sex timmar. Med en sån blödning.

FL: Men är det fullt möjligt?

T1: Jag har ingen aning. Det går väl att tänka ut ett sånt scenario på något sätt, men jag håller det för osannolikt.

FL: Om man är alkoholist sedan 30 år tillbaka och dricker tre liter vin varje kväll?

T1: Då får du en koagulationsrubbning.

FL: Vilket gör att man kan blöda mycket och länge utan att det koagulerar.

T1: Det är en av de saker man funderar på när man ser en sån här stor blödning. En relativt vanlig koagulationsrubbning är att du dricker för mycket. De får ju större blödningar än andra.

FL: Jag är ute efter någon fråga, men jag vet inte ens vad jag ska fråga om.

T1: Nej, men alkohol leder till väldigt många saker. En hel del av blodets förmåga att koagulera beror på proteiner som syntetiseras av levern. Det är det ena. Det andra är att det händer sannolikt saker med blodplättar också. Det är något vi måste ta hänsyn till när vi stoppar in implantat i folks kärl.

FL: Kan det här med att hon har druckit mycket alkohol under väldigt många år och påverkar det här?

T1: Nej, men det är väl det som gör att... Hittar man ingenting annat? Om hon hade överlevt det här så hade man ju fått utreda henne för bristande förmåga att koagulera. Hittar du ingenting annat, då är det ju att sluta dricka som gäller. Men folk kan ju ha genetiska orsaker. Det finns alla möjliga. Men det är svårt att ta reda på nu. Men det är något om du blöder.

FL: Jag tänker [redacted] hade ju ingen fraktur.

T1: Nej.

FL: Vad säger det om hjärnblödningen? Att inte skallen har gått sönder?

HEMLIG

T1: I ett panorama av högenergi trauma så har hon inte varit... Det är inte som att krocka med en bil. Nu är ju moderna bilar förvånansvärt säkra. Men fall från hög höjd och så där, då får de ju frakturer också. Men det är någon sån här sårbarhet och vad du utsätts för. Har du försvagningar på något ställe och du utsätts för energi som överförs i kroppen så kommer det ju spricka där du har försvagningar i första hand. Men om du drar huvud i en stålbalk i 90 kilometer i timmen då kommer det gå sönder överallt. Då får det ju ett helt panorama.

FL: Men kan det påverka blödningens hastighet på något sätt?

T1: Koagulationsrubbningar?

FL: Ja eller jag menar om det blöder fortare eller långsammare

T1: Nej, det är något som går sönder. Nej, det som kan påverka blödningens hastighet är ju om det är vener eller artärer som går sönder. Så om du har av ett pulskärl, då blöder du ju med det trycket. Men om du har av en ven så blöder du med mycket mindre tryck. När du skär av pulskärlen i armen så blir det ju en sån här. Skär du av pulskärlen i armen så blir det ju en sån här. Liksom fontänliknande som du ser på film. Men om du blöder från parenkym och ytor och sånt då sivar det ju mera. Sen är det ju avhängigt storleken av. Så från stora pulsådern, har du av den, då blöder du ju ut hela din... Alltså du har av den och den kan blöda ut fritt. Då blöder du ju ut hela din cirkulerande volym. Eller ja, 60 procent ungefär, sen slutar hjärtat slå. Det tar ju sekunder. Men... Då jobbar du ju liksom med... Då försöker kroppen fixa det. Med tryck och de koagulationsfaktorer du har.

FL: Men jag tänker om det här att det har påverkat vad som har börjat blöda inne i hjärnan. Att det har börjat blöda långsammare. Vilket kan förklara det här längre förloppet som sex timmar på natten.

T1: Nej, alltså... Någon form av våld har det ju varit. Det är ju inte bara för att blödningen är av en traumatisk typ. Hon har ju också subgalial... Alltså... Hon har blödning mellan... Alltså det finns ju... Vi säger vätska med skiktröntgen. Men det finns ju vätska... utanpå kraniet. Då har du huden och sen så har du en fascia. Eller också som en himmel eller vad man ska säga. Och där finns det ju också blod. Det finns ju blod på bägge sidorna här liksom. Det är ju också... Så det är ju ett traumapanorama. Nu vet jag inte vad jag svarade på för fråga. Svarade jag på rätt fråga?

FL: Nej men jag tänker att i och med att hon inte hade någon fraktur. Kan det ha påverkat att hon blött långsamt på natten.

T1: Ja, nej. Det beror på hur du slår i skallen.

FL: Okej.

T1: Så slår du i skallen här så är benet tunnare. Men slår du i skallen här... Då kanske du

HEMLIG

inte får det... Skallen har ju en förmåga att absorbera olika mycket energi. Beroende på hur du slår i den. Så ramlar du baklänges på en trottoarkant. Då spricker skallen så här. Men slår du i skallen här då spricker skallen inåt. Och då får du ett epidural hematom som är en annan typisk traumatisk blödning. Att du inte får frakturer men du får hjärnblödningar, det är inget konstigt. Och en annan... Det har ju inte hon då. Om du slår i skallen i fram till exempel. Då kan du få hjärnblödningar inne i hjärnan i bak. För att hjärnan som vi pratade om i början ligger i det här vätskeskiktet. Och då slår hjärnan mellan skallbenet. Så att du slår i här, det blir som att spela biljard. Då åker hjärnan in där. Om du slår i skallbenet på olika ställen. Så kan du få blödningar på tvärt motsatta änden. För att det blir som en kraftig vektor. Den har ju både en magnitud och en riktning. Och den kraften kommer att knuffa hjärnan mot skallbenet i den andra änden. Och då finns det vissa platser, nu pratar jag igen då generellt. Där skallbenet är skrovligare. Så där är det vanligare att du får punktata traumatiska blödningar. För att du har gnuggat hjärnan. För att hela kraniet måste ta upp den här energin. Så det är inte så konstigt. Du kan utsätta kraniet, och det är ju på något sätt funktionellt. I det evolutionära perspektivet. Du kan utsätta kraniet för ganska mycket energi. Bara du inte träffar på fel ställe. Men om du träffar på fel ställe, då kan det spricka rakt av som ett ägg. Så det är inte så konstigt. Tills du kommer till att du har fall eller hopp från... Det blir någon slags saturationseffekt. Om det är från tio meter, då kommer det gå sönder. Men sen finns det någon lukewarm, där det också blir väldigt beroende av från vilken riktning kommer våldet.

FL: Just det.

T1: Så då kan det ju få att du slår i pannan, men du får frakturer i halsryggen. Men skallen är hel. För att det här draget tål inte halsryggen. För att det har oflyt. För det blir en rotation i det. Men du får ingen fraktur i pannan.

FL: Nej.

T1: Men om du tar en punktbelastning. Då får du ju mera frakturer från punktbelastningen.

FL: Man börjar lära sig mycket om hjärnan och hjärnblödningar.

T1: Ja, och skallen går sönder på förutsägbara sätt. Kroppen går sönder på förutsägbara sätt. Om du får benskörhetsfrakturer. Det är ganska vanligt att du har sönder i övre armen. Kvinna, postman och pausal ramlar på en isfläck och så spricker det här uppe vid axelleden. Då går den ju sönder på samma vis. Är det lite energi, då blir det två delar. En skelettdel blir ganska liten och så blir det en stor skelettdel. Är det lite mer energi, då lossnar en del till. Men det är alltid samma del. För det är så grundkartan. Det är de svaga punkterna. Men om du igen krockar med en bil eller voltar med en snöskoter. Då blir det bara grus. För då har du kommit över. Nu är det så mycket energi att allt går sönder. Folk går inte sönder hip som hap. Folk går sönder på ganska förutsägbara sätt. Det är inget konstigt att du får omfattande hjärnblödningar utan att du har frakturer. Det beror på hur energin har träffat kroppen.

HEMLIG

FL: Påverkar det blödningen på något sätt?

T1: Nej. Att du frågat om hon inte har någon fraktur är inte konstigt.

FL: Jag bara tänkte om skelettet eller kraniet går sönder.

T1: Då får du andra blödningar. Det är andra typer av blödningar. Då får du andra blödningar. Det sker på ett förutsägbart sätt.

FL: Ja, jag ska inte ifrågasätta på något sätt.

T1: Det är därför vi kan ha klassificeringssystem. För det händer ett antal typfrakturer.

FL: Jag tror jag nöjer mig så. Sen när jag läser igenom det här så kanske det dyker upp en fråga. Är det okej att jag mejlar dig den?

T1: Antingen mejla eller ringa.

FL: Vi behöver inte hålla något mer förhör. Men jag kanske behöver en extra fråga.

T1: Givetvis försöker vi hjälpa dig så gott vi kan. Jag försöker svara på ett sätt som är begripligt. Jag har ändå svarat på frågor från kolleger till dig. Jag försöker vara begriplig. Men är det saker du inte förstår så får du givetvis fråga mer.

FL: Bra. Då tänker jag att vi avslutar här då. 11.48

Polisen

Bilaga - Skäligen misstänkt

Enhet	Diarienr
Region Stockholm, BINR 8 PO Sthlm Nord	5000-K350152-24

Skäligen misstänkt person	Personnr
Forsberg, Per Lennart	19630816-0115

Identifierad	Kontrollsätt	Kommentar
Ja	Körkort (svenskt)	

Polisen

HEMLIG

Personalia och dagsbotsuppgift

Utskriftsdatum
2024-11-07

Namn			Personnummer
Forsberg, Per Lennart			19630816-0115
Tilltalsnamn	**Kallas för**	**Öknamn**	**Kön**
Per			Man
Födelseförsamling	**Födelselän**	**Födelseort utland**	
Hägersten Ö	Stockholms län		
Medborgarskap	**Hemvistland**	**Telefonnr**	
Sverige		08890022: Hemtelefon 0708984149: Arbetstelefon 0708984149: Mobiltelefon	
Postadress			
Grantoppsgränd 56 165 77 Hässelby			
Folkbokföringsort			
Hässelby			

Föräldrars/Vårdnadshavares namn och adress (beträffande den som inte fyllt 20 år)

Utbildning

Yrke / Titel

Arbetsgivare | Telefonnr

Anställning (nuvarande och tidigare)

Arbetsförhet och hälsotillstånd

Kompletterande uppgifter

Uppgiven årsinkomst | Bidrag | Hemmavarande barn under 18 år

Försörjningsplikt | Skulder

Förmögenhet

Kontroll utförd

Taxerad inkomst | Taxeringsår

Taxeringskontroll utförd av | Datum

- -

HEMLIG

Underrättelse/Delgivning jml RB 23:18a

Polisen

Enhet
Region Stockholm, BINR 8 PO Sthlm Nord

Ärende

Diarienr
5000-K350152-24

Underrättad av
Montalto, Kristina

Gärning
Grov våldtäkt Fullbordat, Grantoppsgränd 56 Hässelby, mellan 2024-03-22 och 2024-03-23

Mord Fullbordat, Grantoppsgränd 56 Hässelby, mellan 2024-03-22 och 2024-03-23 05:45

Berörd person

Personnr
19630816-0115

Efternamn
Forsberg

Förnamn
Per Lennart

Underrättelsesätt
Muntlig underrättelse

Datum för muntlig underrättelse
2024-10-07

Yttrande senast (rådrum)
2024-11-04

Notering
Misstänkt har getts möjlighet att ta del av allt material (även ljud/video) från den slutförda utredningen (RB 23:18a § / FUK 12 §)

Misstänkt har fått en utskriven kopia av protokollbilaga transkriberingar överlämnad.

Tid för erinran är satt till 2024-10-21. Förlängd till 24-11-04

Resultat av slutunderrättelse
Ingen erinran

Information gällande erinran

Försvarare

Namn
Björkman, Johanna

Underrättelsesätt
Muntlig underrättelse

Datum för muntlig underrättelse
2024-10-07

Yttrande senast (rådrum)
2024-11-04

Notering
Har getts möjlighet att ta del av allt material (även ljud/video) från den slutförda utredningen (RB 23:18a § / FUK 12 §)

Har fått en utskriven kopia av protokollbilaga transkriberingar överlämnad.

Tid för erinran är till 24-10-21. Förlängd till 24-11-04

Resultat av slutunderrättelse
Ingen erinran

Information gällande erinran